
6
15 0
6

LEXICON HEBRAICUM,

E T

CHALDAICO-BIBLICUM

Ordine Alphabetico

AD USUM COLLEGII URBANI

DE PROPAGANDA FIDE

In tres Partes divisum

PARS TERTIA

AUCTORE PRESBYTERO

PRIORE JOHANNE BOUGET

In eodem Collegio Linguæ Hebrææ, & in Archigymnasio Romano Linguæ Græcæ Lectore.

ROMÆ, MDCCXXXVII.

Typis, & sumptibus Hieronymi Mainardi Impressoris Cameralis.

SUPERIORUM PERMISSU.

LEXICON HEBRAICUM
E T
CHALDAICO-BIBLICUM
Ordine Alphabetico.

ס א

סְאָה · סֵאָה foe. Seah, ſatum, genus menſuræ aridorum: triceſima pars chori, ſive chomeris, & tertia ephæ; capit ſeſquimodium; & juxtà Hieronymum continet 144 ova: unde 30 ſata conſtituunt logum, ſeù homer. Dual. סָאתַיִם ſata duo. pl. סְאִים ſata.

סָאַן conflixit, profligavit, ſtragem fecit, læſit cum ſonitu, concuſſit. kal. part. ben. ſ. m. סֹאֵן bellans, confligens.

סְאוֹן m. bellum, conflictatio. סְאוֹן סֹאֵן conflictatio confligentis. Iſa. 9. 4.

סַאסְאָה foe. menſura: præf. בְּסַאסְאָה cum menſurâ. R. סְאָה Seah.

סָאתַיִם duo ſata. dual. a ſ. סְאָה.

ס ב

סֹב verte te, circumda, circumdare. kal. imp. ſ. m. vel inf. R. סָבַב circuivit.

סָבָא inebriatus eſt, ingurgitavit ſe, mero ſe obruit, potavit, hauſit vinum. kal. part. ſ. m. ben. סֹבֵא ebrioſus, potans, potator. pl. conſt. præf. בְּסֹבְאֵי inter ebrioſos. Pah. part. pl. m. מְסֻבָּאִים inebriati. inf. præf. aff. וּכְסָבְאָם & juxtà inebriari ipſos. fut. 1. pl. parag. נִסְבְּאָה inebriabimur.

סֹבֶא m. merum, vinum, potus vini, vel ſiceræ. aff. סָבְאֵךְ merum tuum. סָבְאָם merum ipſorum. סְבָא Sebah. n. pr. fil. Cham.

סְבָאִים m. pl. Sabæi populi. סוֹבָאִים Ezec. 23. 42.

סָבְאָם merum ipſorum. nom. ſ. m. aff. à ſ. סֹבֶא præf. וּכְסָבְאָם & juxtà inebriari ipſos. kal. inf. præf. aff.

סָבַב circuivit, circumdedit, circumivit, ambivit, vallavit, gyravit, vertit ſe, deflexit, divertit, circumgyravit, vertit in gyrum, ſeu circulum, convertit. itèm cauſavit, cauſam præbuit, in causâ fuit. kal. præt. 1. ſ. defectivè. סַבּוֹתִי circuivi, cauſam dedi. pl. 3. aff. סַבֻּנִי, סַבּוּנִי, סְבָבֻנִי, סְבָבוּנִי, circum-

dederunt me. סְבָבוּנוּ nos. סְבָבֻהוּ
eum. סְבָבוּם eos. pl. 2. m. סַבֹּתֶם
circuiſtis. Part. ben. ſ. m. præſ. הַסֹּבֵב
סוֹבֵב qui circumdat. pl. m. præſ.
הַסֹּבְבִים circumdantes. Inf. defect.
סֹב, סוֹב circuire. præſ. לָסֹב ad
circumeundum. Imp. ſ. m. סֹב, סוֹב
verte te. foe. ſ. סֹבִּי circui. pl. m.
סֹבּוּ, סוֹבּוּ circuite. fut. 3. ſ. m.
יָסֹב, יָסוֹב circumdabit. aff. יְסֻבֶּנּוּ
יְסֻבֵּנִי circuibit me, eum. pl. 1.
וַנָּסָב & נָסוֹב circuibimus, divertemus, diſcumbemus ad comedendum. 2. pl. m. תָּסֹבּוּ circuibitis. 3.
m. וַיָּסֹבּוּ, יָסוֹבּוּ circumdabunt.
aff. יְסֻבֻּהוּ circumdabunt eum. 2.
& 3. f. תְּסֻבֶּינָה circuibunt. נָסֵב
נָסַב Niph. vertit, convertit ſe, converſus, reverſus fuit, divertit, deflexit, circumdedit, obſedit, circumſtetit, circumvenit, circumactus, circumvolutus, circumverſus, circumſeptus, circumductus, circumdatus, devolutus fuit. præt. 3. ſ. f.
irreg. וְנָסֵבָּה ſe convertit. נָסֵבָּה
vertit ſe. pl. 3. נָסַבּוּ circumdederunt. fut. 2. ſ. m. 3. f. תִּסּוֹב vertes te. 3. ſ. m. יִסֹּב, יִסּוֹב circumducetur, vertet ſe. pl. 3. m. יִסַּבּוּ
vertent ſe. סֹבֵב vel סוֹבֵב Pih. circumvertit, circuivit, circumdedit
eundo, ambivit. inf. סַבֵּב circumducere. fut. 1. ſ. parag. אֲסוֹבְבָה

obibo, circumdabo. 2. ſ. m. 3. f. aff.
תְּסוֹבְבֵנִי circumdabis me. 3. ſ. m.
aff. יְסוֹבְבֵנִי & cum נ epenthetico
יְסֹבְבֶנּוּ, יְסוֹבְבֶנְהוּ circumdabit
eum. 2. ſ. f. aff. תְּסוֹבְבֶךָ circumdabit te. pl. 3. m. וַיְסֹבְבוּ aff. יְסוֹבְבֻהָ
circumdabunt eam. הֵסֵב Hiph. circumvertit, evertit, amovit, convertit. præt. 2. ſ. m. הֲסִבּוֹתָ convertiſti. part. ben. ſ. m. מֵסֵב, מֵסַב
circumdans, convertens. fut. 1. pl.
נָסֵב & parag. נָסֵבָּה circumdemus,
& divertemus. הֻסַב, הוּסַב Hoph.
præt. factus eſt circuire, reductus eſt
per circuitum. part. ſ. m. מוּסַב circumductus, a, um. מוּסַב הַבַּיִת
circumductum, circuitus, cochleata
domûs. foe. pl. מְסַבּוֹת & מוּסַבּוֹת
verſi, mutati, verſatiles. מְסַבַּת שֵׁם
verſis nomine, id eſt mutatis nominibus. דְּלָתוֹת מוּסַבּוֹת verſatiles
valvæ. מְסַבֹּת מִשְׁבְּצוֹת circumcluſi fundis. fut. 3. ſ. m. יוּסָב verſabitur.

סִבָּה f. cauſa, reductio, circumvolutio, eſt occaſio Rabbinis.

סֹבּוּ circuite. kal. imp. pl. m.

סְבוּאִים inebriati. kal. part. pah.
pl. m. R. סָבָא inebriatus eſt.

סְבָבוּנִי, סַבּוּנִי circumdederunt
me. kal. præt. 3. pl. aff.

סַבֹּתִי, סַבּוֹתִי circumdedi. kal.
præt. 1. pl. סַבּוֹתֶם, circumdediſtis.

ſtis. 2. pl. m. R. סָבַב circuivit.

סֹבִּי circui, verte te. kal. imp. ſ. ſce.

סְבִיב , סָבִיב m. circuitus, ambitus. quod & pro adverbio ſumitur. circùm, in circuitu, undiquâque; & tunc geminari ſolet: aut fit præpoſitio ſequente ל circùm, circà. præf. הַסָּבִיב circuitus. מִסָּבִיב à circuitu, circumquâque. pl. m. conſt. וּבִסְבִיבֵי & in circuitibus. aff. סְבִיבֶיךָ , סְבִיבֶיךָ circuitus tui. סְבִיבָיו , סְבִיבֶיהָ circuitus tui.

סְבִבוֹת , סְבִיבוֹת pl. f. circuitus. præf. מִסְּבִיבוֹת ex circuitibus. aff. סְבִיבֹתָיו , סְבִיבוֹתָיו circuitus ejus. מִסְּבִיבוֹתָם ex circuitibus eorum. לִסְבִיבוֹתֵינוּ ad circuitus noſtros, a ſ. סָבִיב.

סָבַךְ implexus, perplexus, implicatus fuit, condenſatus eſt in perplexitatem: propriè dicitur de perplexitate arborum, & earum radicum, & ramorum. kal. part. pah. pl. m. סִירִים סְבֻכִים ſpinæ perplexæ. Puh. fut. 3. pl. m. יְסֻבָּכוּ implicantur.

סְבֹךְ , סְבָךְ , סְבַךְ m. perplexitas, perplexum. præf. בִּסְבַךְ־עֵץ contra perplexa ligni. pl. m. סְבָכִים conſt. aff. בִּסְבָכֵי in perplexis.

סֹבֶךְ , סוּבֶךְ , שׂוֹבֶךְ m. perplexum, perplexitas, denſatio, implicatio. præf. aff. מִסֻּבְּכוֹ de perplexitate ſua.

שַׂבְּכָא , סַבְּכָא foe. chal. ſambuca, inſtrumentum muſicum, organum.

סִבְּכַי Sibbechai nom. pr.

סְבֻכִים perplexi, intricati. kal. part. pah. pl. m.

סָבַל oneravit, portavit, bajulavit, tulit, ſuſtinuit, geſtavit onus grave. kal. præt. 3. ſ. m. aff. סְבָלָם bajulavit eos. pl. 1. סָבַלְנוּ bajulavimus. Inf. præf. לִסְבּוֹל ad bajulandum. fut. 1. ſ. אֶסְבּוֹל bajulabo. 3. pl. m. aff. יִסְבְּלֻהוּ bajulabunt eum. Puh. part. pl. m. מְסֻבָּלִים onuſti carne, præpingues. Hithp. fut. 3. ſ. m. יִסְתַּבֵּל onerabit ſe.

סַבָּל m. Bajulus. Neh. 4. 10. onus quod portatur difficultèr. præf. הַסַּבָּל bajulus. pl. præf. הַסַּבָּלִים bajuli.

סֵבֶל m. onus. præf. הַסֵּבֶל onus. מִסֵּבֶל ab onere.

סֹבֶל , סְבוֹל m. onus. aff. סֻבֳּלוֹ onus ejus.

סִבְלָה f. onus ad portandum. pl. סִבְלֹת סִבְלוֹת onera. aff. præf. לְסִבְלוֹתֵיכֶם ad onera veſtra. מִסִּבְלוֹתָם ab oneribus ſuis.

סִבּוֹלֶת , סִבֹּלֶת foe. ſpica, fluxus, fluentum. Sibboleth.

סַבּוּנִי circuierunt me. kal. præt. 3. pl. aff. R. סָבַב circuivit.

סְבַר chal. cogitavit, putavit, existimavit. fut. 3. ſ. m. וַיִסְבַּר & cogitabit. סִבְרַיִם Sibraim. nom. pr.

סַבּוֹתִי circumdedi: cauſam præbui. סַבֹּתֶם circumdediſtis. Kal. præt. 1. 1. & 2. pl. m. R. סָבַב circuivit.

סַבְתָּה Sabetah. fil. Cham. סַבְתְּכָה Sabetecha fil. Cham. nom. pr.

ס ג

סָג retroceſſit. kal. præt. 3. ſ. m. R. סוּג recedere.

סָגַד adoravit, procubuit adorandi, vel honorandi causâ, incurvavit ſe, conſtruitur cum dativo, Flexus eſt, flexit ſe pronum capite: veneratus eſt. De honore, qui Deo tribuitur ab Iſaia uſurpatur 44. 17. kal. fut. 1. ſ. אֶסְגּוֹד procumbam. 3. ſ. m. יִסְגֹּד procumbet. 3. m. pl. יִסְגְּדוּ procumbent.

סְגִד chal. adoravit. Peh. præt. 3. ſ. m.

סָגְדִין adorantes: part. pl. m. fut. 3. ſ. m. וַיִסְגֻּד & adorabit. 1. pl. נִסְגֻּד adorabimus. 2. pl. m. תִסְגְּדוּן adorabitis.

סָגוּר clauſus, purificatus. Kal. part. pah. ſ. m. R. סָגַר clauſit.

סְגוֹר claude. kal. imp. ſ. m.

סְגוֹר m. clauſura, aurum optimum, purificatum.

סְגֻלָּה foe. peculium rarum, & ſingulare. Metaph. quidquid unicè charum eſt ſic nominatur. conſt. סְגֻלַּת peculium. aff. præf. לִסְגֻלָּתוֹ in peculium ſuum.

סֶגֶן m. Antiſtes, Princeps magnus Babyloniæ, Sacerdos ſecundus à Summo Pontifice. pl. præf. הַסְּגָנִים Antiſtites. aff. וּסְגָנֶיהָ & Antiſtites ejus, primates, magnates.

סִגְנִין, סִגְנַיָּא chal. m. pl. Antiſtites.

סָגַר clauſit, concluſit, incluſit, occluſit, præcluſit, tradidit, dedidit, intercluſit. kal. præt. 2. ſ. foe. סָגַרְתְּ occludis. pl. 3. סָגְרוּ, סָגָרוּ occluſerunt. part. ben. ſ. m. סֹגֵר claudens. inf. præf. לִסְגּוֹר ad claudendum. fut. 3. ſ. m. יִסְגּוֹר claudet. pl. 1. parag. נִסְגְּרָה occludemus. נִסְגַּר Niph. incluſus, occluſus, concluſus eſt. imp. ſ. m. הִסָּגֵר include te. fut. 3. ſ. m. יִסָּגֵר 3. ſ. f. תִּסָּגֵר includetur. pl. 3. m. יִסָּגֵרוּ, יִסָּגְרוּ occludentur. סִגַּר Pih. tradidit, concluſit. præt. 3. ſ. m. aff. סִגְּרַנִי dedidit me. fut. 3. ſ. m. aff. יְסַגֶּרְךָ dedet te. סֻגַּר Puh. clauſus, occluſus, incluſus eſt, concluſus fuit. præt. 3. pl. סֻגְּרוּ clauduntur. part. ſ. f. מְסֻגֶּרֶת clauſa. סְגַר chal. occluſit. הִסְגִּיר Hiph. clauſit, dedidit, concluſit, tradidit concluſum. præt. 3. ſ. m. aff. הִסְגִּירָם, הִסְגִּירוֹ incluſit eum, eos.

eos. 2. f. m. aff. הִסְגַּרְתַּנִי inclusisti me.

סַגְרִיר m. pluvia, imber, vel nimbus vehemens.

סֹגֶרֶת claudens, occludens. kal. part. ben. f. foe.

ס ד

סַד m. cippus, compes. præf. בַּסַּד in cippum, in compede.

סָדִין m. sindon, indusium, linteum tàm diurnum, quàm nocturnum, linteamen. pl. m. סְדִינִים præf. הַסְּדִינִים lintea, lintei, sindones.

בְּסוֹדָם in consilium eorum. nom. f. m. aff. præf. à f. סוֹד.

סְדֹם sedom. סְדֹמָה versùs sedom. nom. pr. cum ה loc.

סְדִנִים m. pl. lintea, sindones a f. R. סָדִין sindon.

סֵדֶר m. ordo, series, dispositio, structura secundùm ordinem. pl. m. סְדָרִים ordines.

ס ה

סַהַר m. rotundus, rotunditas, carcer rotundus, arcuata rotunditas in ædificiis ad formam lunæ rotundæ. præf. הַסַּהַר rotundus.

סֹהַר m. turris, carcer rotundus, seu circularis locus, instar. scil. cochleæ, & fornicis, seu cameræ laqueatæ. præf. הַסֹּהַר carcer.

ס ו

סוֹא So. Rex Aegypti. nom. pr.

סוֹבֶא m. merum, vinum, potus vini, vel siceræ. R. סָבָא inebriatus est.

סוֹבָאִים m. pl. ebriosi. sed legitur סְבָאִים quod Hebræi volunt esse proprium nomen Sabæi.

סוֹבֵב circumdans, circuiens. præf. הַסּוֹבֵב qui circumdat. pl. m. præf. הַסּוֹבְבִים circumdantes. kal. part. ben. m. R. סָבַב circuivit.

סוּג, סוּג avertere se, retrocedere, redire, reverti, alienari, alienum, aut extraneum fieri, retroagi, item sepire. kal. præt. 3. f. m. סָג recessit. Part. f. m. סוּג לֵב aversus corde. סוּגָה septus, vallatus, sepitus. fut. 1. pl. נָסוֹג retrocedemus, נָסוֹג & cum שׂ loco ס נָשׂוֹג Niph. retroactus, aversus fuit, avertit se. præt. 1. f. נְסוּגוֹתִי aversus fui. pl. 3. נָסוֹגוּ aversi sunt. Part. pl. m. præf. הַנְּסוֹגִים aversi. fut. 3. pl. m. יִסּוֹגוּ se avertent. הֻסַּג pro הוּסַג Hoph. præt. aversus est.

סוּגָה aversa, circumdata, septa, sepita, vallata. Kal. part. pah. f. f.

סוּגַר m. claustrum, compes, clausura, custodia, carcer habens claustra. præf. בַּסּוּגַר in claustro. R. סָגַר clausit.

סוֹד. m. secretum, arcanum,

con-

consilium, coetus consultantium, congregatio consiliariorum, concilium, congressus, præf. בְּסוֹד in arcano. מִסּוֹד ab arcano. aff. בְּסוֹדִי in arcano meo. סוֹדוֹ secretum suum. בְּסוֹדָם in secretum ipsorum. סוֹדִי Sodi. nom. pr.

כַּסּוּחָה sicut sordes. Isa. 5. 25. nom. f. præf. R. סָחָה expurgavit.

סוֹחֵר m. circuiens, circulator, circumforaneus, mercator, negotiator. præf. לַסּוֹחֵר apud mercatorem. pl. m. præf. הַסּוֹחֲרִים const. סוֹחֲרֵי aff. סוֹחֲרַיִךְ, סוֹחֲרֶיהָ mercatores tui. R. סָחַר circuivit.

סוּךְ, סוּךְ ungere, ungi, ungere se, perungi, perfundi oleo. neutralitèr, sed cum accusat. activè unxit. Kal. præt. 2. f. foe. וַסַּכְתְּ & unxisti te. 1. f. סַכְתִּי unxi me. Inf. וְסוּךְ ungendo. fut. 1. f. aff. אֲסֻכֵךְ inunxi te. 2. f. m. 3. f. תָּסוּךְ unges te. 2. f. f. תָּסוּכִי unges te. pl. 3. aff. יְסֻכוּם ungent eos. סִכְסֵךְ Pih. ex geminatis radicalibus, miscuit, commiscuit, ut ungenta solent commisceri. fut. 3. f. m. יְסַכְסֵךְ commiscebit. הֵסִיךְ Hiph. unxit se, texit a סָכַךְ part. f. m. מֵסִיךְ ungens. fut. 3. f. m. וַיָּסֶךְ & unxit se.

סוּךְ ; שׂוּךְ m. tugurium; tabernaculum, tegmen, tectorium, casa, tuguriolum. aff. סֻכּוֹ, שֻׂכּוֹ סֻכּוֹ tugurium suum. aff. præf. cum ה abundante. בְּסֻכּוֹה in tugurio suo. R. סָכַךְ texit.

הַסּוֹכֵךְ obtegens, protegens. pl. m. סוֹכְכִים protegentes. kal. part. ben. pl. & f.

סוֹכְרִים pro שׂוֹכְרִים mercede conducentes. Kal. part. ben. pl. m. R. שָׂכַר mercede conduxit.

סוֹמֵךְ sustentans. pl. m. const. præf. בְּסוֹמְכֵי in sustentantibus. kal. part. ben. m. R. סָמַךְ sustentavit.

סוּמְפֹּנְיָה f. chal. symphonia. סוּפֹּנְיָה vox ex græco desumpta.

סְוֵנֵה Seveneh. nom. pr.

סוּס m. Equus, equitatus. Grus. præf. הַסּוּס equus. כְּסוּס sicut grus. Isa. 38. 14. כְּ כַּסּוּס sicut equus. לַסּוּס equo. סוּס pro סִיס grus. Jer. 8. 7. pl. m. præf. הַסּוּסִים equi. לַסּוּסִים in equis. בְּ, בַּסּוּסִים equis. const. aff. סוּסַי, בְּסוּסַי sicut equi mei. סוּסֵיכֶם equi vestri. לְסוּסָיו בְּסוּסָו cum equis suis. equis ejus. סוּסֵיהֶם equi eorum.

סוּסִי Susi. nom. pr.

סוּסָה foe. Equa, equitatus, equitium. aff. præf. לְסֻסָתִי equitio meo.

סוּף, סוּף finire, desinere, deficere, consumi, finiri. Kal. præt. 3. pl. וְסָפוּ defecerunt. fut. 3. f. m. יָסוּף deficiet. 3. pl. יָסֻפוּ consumentur. Hiph. fut. 1. f. אָסֵף aff.

אֲסִיפֵם eos consumam.

סוֹף m. finis, extremitas. præf. בְּסוֹף in fine. aff. וְסוֹפוֹ finis ejus.

סוּף m. alga, juncus, junceus, juncetum. Suph. יַם־סוּף mare caricis, mare Suph, rubrum, mare algosum. præf. הַסּוּף alga. בַּסּוּף in algâ.

סוֹף, סוֹפָא m. chal. finis, extremitas. præf. לְסוֹף ad finem.

סוּפָה foe. turbo, procella. præf. כְּ כַּסּוּפָה sicut turbo. pl. præf. כְּסוּפוֹת sicut turbines.

סוּמְפֹּנְיָה chal. f. symphonia.

סוֹפֵר numerans. scriba. præf. הַסּוֹפֵר scriba. pl. סוֹפְרִים scribæ. kal. part. ben. f. & pl. m. R. סָפַר numeravit.

סוּפָתָה f. turbo, procella. præf. aff. וּבְסוּפָתְךָ & in turbine tuo. pl. סוּפוֹת turbines.

סוּר, סוֹר recedere, cedere, discedere, secedere, declinare, divertere, item venire. construitur cum præp. מִן, מֵעַל & אֶל. motum à loco significat cum מ & מֵעַל vel אַחֲרֵי. motum ad locum cum אֶל pro divertere, & cum ב pro converti in, adversari. kal. præt. 3. f. m. סָר recessit. Inf. לָסוּר recedere, & cum שׂ loco ס aff. וּבְשׂוּרִי in recedere me. Hos. 9. 12. Imp. f. m. absol. & parag. סוּר & סוּרָה diverte. pl. 2. m. סוּרוּ divertite. fut. 1. f. absol. & parag. אָסֻרָה אָסוּר divertam. 3. f. m. וַיָּסַר, יָסֻר, יָסוּר recedet. pl. 1. absol. & parag. נָסוּרָה, נָסוּר recedemus. pl. 3. m. יָסֻרוּ, יָסוּרוּ divertent, recedent. הֵסִיר Hiph. recedere fecit, abstulit, avertit, abduxit, amovit, removit, summovit, detraxit, deposuit. præt. 3. f. m. aff. הֱסִירָהּ amovit eam. 2. f. m. הֲסִירוֹתָ וַהֲסִירוֹתָ amovisti. 1. f. הֲסִירוֹתִי vel הֲסִרוֹתִי amovi. fut. 1. f. אָסִירָה אָסִיר amovebo. 3. f. m. וַיָּסַר, יָסֵר, יָסִיר amovebit. 3. pl. m. יָסִירוּ amovebunt. הוּסַר Hoph. amotus, remotus, ablatus fuit, factus est recedere. part. f. m. מוּסַר amotus. pl. m. præf. הַמּוּסָרִים amoti. fut. 3. f. m. יוּסַר removebitur.

סוּר Sur porta templi Hierosolimitani.

סוּרָה diverte. kal. imp. f. m. parag. Jud. 4. 18. Ruth. 4. 1.

סוֹרָה f. recedens, fugitiva, secedens, declinans à viâ, & hominum conspectu.

סוּרוּ recedite, divertite. kal. imp. pl. m.

סוּרֵי, סוּרִים m. pl. degeneres. aversiones, recessiones. aff. וְסוּרַי & recedentes mei, degeneres mei. Jer. 17. 13. eujus loco scribitur וְסוּרִים pro יְסוּרַי.

סוֹרֵר Pih. vagas effecit, recedere fecit

סוֹרֵר m. perversus, indomitus, refractarius, contumax. pl. præf. הַסּוֹרְרִים rebelles, perversi, declinantes, immorigeri. &

סוֹרֶרֶת, סוֹרָרֶת f. aversa, perversa, refractaria, rebellis, pertinax, contumax, immorigera. perversum. kal. part. ben. f. m. & f. *R.* סָרַר refractarius fuit.

סוּת, סִית. Hiph. הֵסִית incitavit, persuasit, seduxit, avertit, exsuscitavit, suscitavit, concitavit, stimulavit, exstimulavit, suasit. removit, propulit, extrusit, instigavit, lacessivit, provocavit. construitur cum accusat. & præp. בְּ. sed cum præp. מִן significat avertere incitando. 3. f. f. הֵסִתָה incitavit. part. f. m. מֵסִית incitans. fut. m. 3. f. וַיָּסֶת יָסִית incitabit.

סותה pro כְּסוּתוֹ operimentum suum. Gen. 49. 15. nom. f. aff. כְּסוּת operimentum a R. כָּסָה texit. vel est nom. f. m. aff. a R. inus. סוּת incitare.

ס ח

סָחַב traxit, distraxit, raptavit per pavimentum, aut solum, detraxit, detrahendo prostravit ad terram. kal. præt. 1. pl. סָחַבְנוּ traximus. Inf. סָחוֹב trahere. præf. לִסְחוֹב ad trahendum. fut. 3. pl. m. aff. יִסְחָבוּם trahent eos.

סְחָבוֹת pl. f. extracta. distracti, dilaniati panni, lacernæ, panni laceri. præf. הַסְּחָבוֹת extracta.

סָחָה Pih. expurgavit, abrasit, verrit, everrit, pavimentum scopavit, absterfit lutum à pavimento. præt. 1. f. וְסִחֵיתִי & abrasi.

סְחִי m. abrasio, purgamentum, sordes, lustramentum, περίψημα.

סָחִישׁ m. sponte renatum, quod scilicet ex præcedentis anni frugibus refectis sponte recrescit: sponte nascens.

סִחֵיתִי abrasi, everri. Pih. præt. 1. f. R. סָחָה abrasit.

סָחַף abduxit, everrit more torrentis, aut aquæ inundantis: distraxit perdendo in varias partes: inundatione abripuit. kal. part. ben. f. m. סוֹחֵף everrens. Niph. נִסְחַף everritur. præt. 3. f. m. נִסְחַף אַבִּירֶיךָ everritur quisque robustorum tuorum. Jer. 46. 15.

סָחַר circuivit negotiandi caussâ, mercatus, nundinatus, negotiatus est: lustravit, circumlustravit; peragravit regionem, merces circumtulit, mercatum, aut fora circumivit; vagatus est, circumgyravit. Kal. præt. 3. pl. סָחֲרוּ circumeunt negotiando. Imp. pl. m. aff. וּסְחָרוּהָ & negotiamini in eâ. fut. pl. 2. m. תִּסְחֲרוּ negotiabimini. 3. m.

ויסחרו

וְיִסְחֲרוּ & negotiabuntur.

סֹחֵר m. mercator, negotiator. præf. לְסֹחֵר apud mercatorem. pl. præf. סֹחֲרֵי, וְהַסֹּחֲרִים mercatores. aff. סֹחֲרַיִךְ, סֹחֲרֶיהָ mercatores ejus, tui.

סַחַר, סְחַר m. mercatura, negotiatio, mercimonium, mercatus, emporium, merx. aff. סַחְרָהּ negotiatio, merx ejus. præf. מִסְּחַר præ negotiatione.

סְחֹרַת, סְחֹרָה f. negotiatio, emporium, seu mercaturæ locus.

סֹחֵרָה f. scutum rotundum, parma, rotella quæ in circuitu est rotunda.

סְחַרְחַר Pih. circumivit, palpitavit, circuivit, ivit in circuitu.

סֹחֶרֶת f. negotiatrix. aff. סֹחַרְתֵּךְ negotiatrix tua.

סֹחֶרֶת f. Sochæreth, lapis pretiosus, lapis parius, vel hyacinthinus. videtur pavimento magnificè adornando destinatus hic lapis, de cujus nomine variant interpretes.

ס ט

סֹטַי Sothai nom. pr.

סֵטִים pro שֵׂטִים deflexiones, vel deflectentes, declinantes. nom. pl. m. Psal. 101. 3. R. שָׂטָה declinavit.

ס י

סִיג m. scoria argenti, & cujuslibet metalli fusi. præf. לְסִיג in scoriam. pl. סִיגִים vel סִגִים scoriæ. præf. לְסִגִים in scorias. aff. סִגַיִךְ scoriæ tuæ.

סִיוָן m. Sivan. nomen mensis Maji, qui vocatur tertius à Martio primo mense legali.

סִיחֹן, סִיחוֹן Sichon. nom. pr.

סִין, סִינַי, Sin. mons. R. סְנֶה rubus.

סִינִים m. pl. Sinæi dicuntur Australes populi respectu Judææ. Sinim. Isa. 49.

סִיס ו vel וְסוּס pro וְסוּס & equus; & grus. Jer. 8. 3. R. סוּס equus.

סִיסְרָה Sisera nom. pr.

סִיעָהָא, סִיעָא Siha. nom. pr.

סִיר m. olla, lebes, ahenum, cacabus, caldaria. item spina. præf. בְּסִיר. הַסִּירָה, הַסִּיר olla. in ollâ. לְסִיר in ollam. כְּסִיר sicut olla. pl. m. & f. סִירוֹת & סִירִים ollæ. præf. בְּ, בְּסִירִים, הַסִּירוֹת ollæ. in ollis: cum hamis. Amos 4. 2. aff. סִירֹתֵיכֶם, סִירוֹתָיו ollæ ejus, vestræ. הַסִּירִים spinæ. בַּסִּירִים spinis.

ס כ

סָךְ m. turba mixta, numerus, summa in quâ multa æra confunduntur, universitas. præf. בְּסָךְ in summâ, in-

inter multos . R. סוּךְ ungere ,

שֹׂךְ ، סֹךְ m. tugurium , tabernaculum , tegmen , tectorium , tuguriolum , caſa . aff. שֻׂכּוֹ ، סֻכּוֹ ، סוּכּוֹ tugurium ſuum.præf.aff.cum ה abundante poſt ו . בְּסֻכּוֹה in tugurio ſuo: R. סָכַךְ texit.

סֻכָּה ، סֻכַּת ſ. tegumentum , caſa , tabernaculum , tugurium frondibus, & ramis confectum . præf. בַּ ، בְּסֻכָּה in tugurio ; כְּסֻכָּה ut tugurium . pl. סֻכּוֹת tuguria .

סֻכֹּה ، סֻכּוֹ tugurium ejus. nom. ſ. m. aff. a ſ. שֹׂךְ R. סוּךְ ungere .

סֻכּוֹת pl. f. tuguria. Sucehoth. præf. הַסֻּכֹּת tuguria . בַּסֻּכֹּת in tuguriis. item Socchot . nom. pr. loci a ſ, סֻכָּה .

סִכּוּת f. tabernaculum , tugurium ; vel Siccuth , Zicuth nomen idoli . Ham. 5. 26. R. סָכַךְ texit .

סַכּוֹתָה ، סַכּוֹתָ , obtegis.kal.præt. 2. ſ. m. סַכּוֹתִי obtexi 1. ſ.

סֻכִּיִּים Succhim. nom. pr.

סָכַךְ texit , operuit , obtexit , protexit , obduxit, intexit denſo velamine . conſtruitur cum accuſat. & aliquando cum dativo, & cum præp. עַל . ſed abſolutè fit neutrum. ס interdùm commutatur in שׂ . kal.præt. 2. ſ. m. סַכֹּתָ & cum ה parag. סַכֹּתָה obtexiſti . 1. ſ. וְסַכֹּתִי et cum שׂ וְשַׂכֹּתִי et obtexi . part.

ben. ſ. m. præf. הַסֹּכֵךְ obtegens . protegens. pl. m. סֹכְכִים protectores , tegentes . fut. 2. ſ. m. 3. f. aff. תְּסֻכֵּנִי obteget me . pl. 3. m. וַיָּסֹכּוּ et obtegebant . aff. יְסֻכֵּהוּ tegent eum . Pih. præt. שׂוֹכֵךְ obtexit , protexit . fut. 2. ſ. m. 3. f. aff. תְּשׂוֹכְכֵנִי teges me . הֵסִיךְ Hiph: texit , protexit. part. ſ. m. מֵסִיךְ tegens. inf. præf. לְהָסֵךְ ad tegendum. Hoph. præt. הוּסַךְ tectus , obtectus fuit . fut. 3. ſ. m. יָסַךְ pro יוּסַךְ tegetur .

סִכֵּל Pih. infatuavit, inſanivit, inſanum , fatuum , ſtultum reddidit , vel effecit : ſtultè egit , incönſtans fuit , infatuatus eſt ; obliquus , pravus fuit, depravavit, pervertit. Imp. ſ. m. סַכֶּל־ ſtultum effice . fut. 3. ſ. m. יְסַכֵּל infatuabit . Niph. præt. נִסְכַּל ſtultè egit , ſtultus factus eſt , depravatus eſt . præt. 1. ſ. נִסְכַּלְתִּי ſtultè egi . הִסְכִּיל Hiph. ſtultè, pravè, inconſideratè, imprudentèr egit . præt. 2. ſ. m. הִסְכַּלְתָּ ſtultè egiſti . 1. ſ. הִסְכַּלְתִּי ſtultè egi .

סָכָל m. ſtultus , ſtolidus , pravus, inſanus . præf. הַסָּכָל ſtultus.pl. m. סְכָלִים ſtulti .

סֶכֶל m. ſtultitia , ſtoliditas , pravitas , diſtorſio . præf. הַסֶּכֶל ſtultitia .

סִכְלוּת & שִׂכְלוּת f. ſtultitia ; in-

insania, fatuitas, stoliditas. præf. הַסִּכְלוּת stulticia, בְּסִכְלוּת in stultitiâ.

סָכַן profuit, utile fuit. item increpavit, arguit, assuevit, thesaurizavit, recondidit. item nocuit, læsit, pauperavit, depauperavit, contulit, conduxit, usui fuit, congruit, convenit; census est, censor fuit, procurator fuit, administravit, commodus fuit. Est illud verbum magis chaldaicum, quàm hebræum, unde ad diversa significata traducitur. kal. part. ben. f. f. סֹכֶנֶת adjutrix. fut. 3. f. m. יִסְכֹּן, יִסְכָּן proderit. Niph. præt. נִסְכַּן periclitatus est; calore fovit: census est. Quæ conjugatio in significatione periclitandi, Chaldæis, & Rabbinis est usitatissima. fut. 3. f. m. יִסָּכֵן periclitabitur. הִסְכִּין Hiph. solitus fuit, assuevit, assuefactus fuit, censuit, sub censurâ habuit, periculum fecit. præt. 2. f. masc. הִסְכַּנְתָּ assuevisti. 1. f. הִסְכַּנְתִּי assuevi. Imp. f. m. הַסְכֵּן assuesce. Inf. cum ה interrog. הַהַסְכֵּן an assuescendo? Num. 22. 30.

סֹכֵן m. Thesaurarius, præfectus aulæ, domui, palatio; censor, qui censet. præf. הַסֹּכֵן Thesaurarius.

סַכָּנָה foe. periculum. vox Rabbin.

סֹכֶנֶת f. adjutrix, utilis, commoda, thesauraria, proma conda scil.

administra omnium commoditatum.

סִכְסַכְתִּי commiscui. Pih. præt. 1. f. per geminationem literarum. R. סוּךְ ungere.

כִּבֵּר Pih. obstruxit, conclusit, obturavit, clausit, tradidit, inclusit; occlusit duritèr, & assiduè. præt. 1. f. סִכַּרְתִּי tradidi, inclusi. Niph. præt. נִסְכַּר occlusus, obturatus est. fut. 3. f. m. יִסָּכֵר occludetur.

סֹכְרִים mercede conducentes. kal. part. pl. m. R. שָׂכַר mercede conduxit.

סָכַת Hiph. הִסְכִּית auscultavit, attendit. Imp. f. m. הַסְכֵּת attende.

סַכְתְּ unxisti. kal. præt. 2. f. f. סַכְתִּי unxi. 1. f. R. סוּךְ ungere.

סַכֹּתָה, סַכֹּתָ texisti. kal. præt. 2. f. m. ה parag.

סֻכָּתוֹ, סֻכַּת tugurium suum. nom. f. f. aff. סֻכּוֹת tabernacula. Succoth.

סֻכֹּתָה in Succoth. nom. pl. f. à f. סֻכָּה R. סָכַךְ texit.

ס ל

סַל m. canistrum, calathus, sporta; cophinus. præf. הַסַּל canistrum. בְּ, בַּסַּל in canistro. מִסַּל ex canistro. pl. præf. הַסַּלִּים, סַלֵּי canistra. R. סָלַל aggravavit.

סֻלָּא Puh. æstimatus, æquiparatus,

tus, taxatus est. Part. pl. m. præf. הַמְסֻלָּאִים בַּפָּז æstimati, taxati, comparati auro optimo. Lam. 4. 2. fut. 3. f. f. cum ה loco א. תְּסֻלֶּה æstimabitur. Job. 38. 16. סַלָּא Silla סַלּוּ, סַלּוּא Sallu nom. pr. & סַלָּא. סָלַד Pih. æstuavit, ustus est; solidus fuit, consolidescebat, consolidatus est. fut. 1. f. cum ה parag. וַאֲסַלְּדָה בְחִילָה & exæstuo dolore; seu uram me in dolore, seu consolidescam in dolore. Job. 6. 10.

סָלָה stravit, prostravit humi, conculcavit, in viam pessumdedit, complanavit. Aliis æstimavit. kal. præt. 2. f. m. סָלִיתָ conculcas. סִלָּה Pih. conculcavit, calcavit, proculcavit. Imp. pl. m. aff. סַלּוּהָ כְמוֹ עֲרֵמִים calcate eam, ut acervos. Jer. 50. 26. Puh. fut. 3. f. f. תְּסֻלֶּה æstimabitur.

סֶלָה Sælah. vocabulum, seu nota musica per se nihil significans. Apud Rabbinos est, semper, jugitèr, perpetuò, sempiternùm, in seculum. Aliis est elevatio, vel exaltatio vocis post pausam in concentu musico. Non enim reperitur nisi in Psalmis septuagiès: semèl, & bis in Habacuch Prophetâ.

סֹלּוּ aggerate, contumulate. kal. imp. pl. m. *R.* סָלַל aggeravit. סַלּוּ, סַלּוּא Sallu. nom. pr.

סָלּוּהָ contumulate eam. Kal. imp. pl. m. aff.

לִסְלוֹחַ סְלוֹחַ condonare. præf. condonare. kal. inf. *R.* סָלַח pepercit.

סְלוּלָה & סְלֻלָה aggesta, expedita. kal. part. pah. f. f. *R.* סָלַל aggeravit.

סַלּוֹן, סִלּוֹן m. spina aculeata, sentis, spinus, aculeus. Metaphoricè spinosus homo, qui convitiis lacerat, & proscindit dicteriis. pl. m. סַלּוֹנִים spinæ.

סָלַח pepercit, remisit peccatum, ignovit, condonavit, propitius fuit, propitiatus est. construitur cum ל, seu dativo. kal. præt. 1. f. סָלַחְתִּי condonavi. Part. ben. f. m. præf. הַסּוֹלֵחַ condonans. inf. סְלוֹחַ aff. לִסְלוֹחַ condonare. Imp. f. m. סְלַח & סְלְחָה condona. fut. 1. f. אֶסְלַח condonabo. נִסְלַח Niph. condonatus est, expiatus est.

סַלָּח m. condonator, veniæ largitor, parcens, propitius, propitiabilis, ignoscens, pronus, & promtus ad condonandum.

סְלָחָה condona. kal. imp. f. m. cum ה parag.

סַלְכָה Salcah. nom. pr.

סָלַל, contractè סַל exaltavit, elevavit, propriè viam terrâ aggestâ, vel lapidibus, aut pavimento, ut

ut faciliùs per eam transeatur; aggeravit, contumulavit, stravit, instravit, constravit viam, conculcavit terram, complanavit humum, viam munivit. *Kal.* part. pah. f. foe. סְלֻלָה & סְלוּלָה aggesta, expedita. Imp. pl. m. סֹלּוּ aff. סֹלּוּהָ extollite, contumulate eam. fut. 3. pl. m. וַיָּסֹלּוּ & aggerarunt. סַלְסֵל Pih. extulit. הִסְתּוֹלֵל Hithp. extulit, evexit se ipsum, stravit aggerem. part. f. m. מִסְתּוֹלֵל extollens te.

סְלֻלָה aggesta, expedita. kal. part. pah. f. f.

סֹלְלָה f. agger, aggesta terræ moles; munitio; terra aggesta in acervum: instrumentum bellicum, quo lapides projiciuntur intrà urbem. Aliis Balista; Aries. plur. præf. הַסֹּלְלוֹת aggeres, arietes.

סֻלָּם m. scala. סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה scala constituta in terra. Gen. 28. 12.

סַלְסְלֶהָ extolle eam. Pih. imp. f. m. aff. *R.* סָלַל aggeravit.

סַלְסִלּוֹת f. pl. quali, corbes vindemiatoriæ per quas mustum prælo expressum colatur.

סֶלַע m. petra, rupes, saxum, arx, munitio. præf. הַסֶּלַע vel הַסֶּלַע petra. מֵהַסֶּלַע à petrâ. בַּסֶּלַע, בְּ in petrâ. מִסֶּלַע è petrâ. aff. סַלְעִי סַלְעוֹ petra ejus, mea. pl. præf. הַסְּלָעִים petræ. בַּסְּלָעִים in petris.

סָלְעָם m. Bombyx.

סִלֵּף Pih. pervertit, detorsit, deflexit, detraxit, intricavit. part. f. m. מְסַלֵּף pervertens. fut. 3. f. m. יְסַלֵּף pervertet, 2. f. m. 3. f. תְּסַלֵּף pervertes.

סֶלֶף m. perversitas, deflexio.

סְלֵק chal. ascendit. Peh. præt. 3. f. f. סִלְקַת, סִלְקָת ascendit, succrevit. pl. 3. סְלִקוּ, סְלִיקוּ ascenderunt. part. præs. pl. foe. סָלְקָן ascendentes.

סֹלֶת, סוֹלֶת f. simila, similago, farina tritici munda subtilitèr molita, & purissima. aff. הַסֹּלֶת simila. לַסֹּלֶת similæ. מִסֹּלֶת de similâ. מִסָּלְתָּהּ è similâ ejus. sing. f. præf. aff. à præced.

ס מ

סַם, סַמִּים pl. m. Aromata ex herbis odoratis, cujus usus est in faciendis unguentis, & suffitu. præf. הַסַּמִּים aromata.

סַמְגַּר־נְבוֹ Samgarnebo. nom. pr.

סְמָדַר, סְמָדָר m. uva prima, quæ flore decidente incipit apparere; uva minuta. præf. הַסְּמָדַר uva minuta.

סְמוּכִים fulti. kal. part. pl. m. *R.* סָמַךְ sustentavit.

סְמִיכָה foe. impositio manuum.

כמך

סָמַךְ nixus, innixus fuit, propè, propinquus, vicinus fuit, & ſic conſtruitur cum עַל. impoſuit, fulcivit, ſuſtinuit, ſuſtentavit, junxit, conjunxit, circuivit, circumdedit, ſtabilivit, confirmavit, appropinquavit; poſuit manum aliquem ſuſtentandi gratiâ. kal. præt. 3. ſ. f. סָמְכָה incumbit. aff. סְמָכַתְנִי סְמָכַתְהוּ fulcivit eum, me. 1. ſ. aff. סְמַכְתִּיו fulcivi eum. 3. pl. סָמְכוּ fulciverunt. Part. ben. m. ſ. סוֹמֵךְ ſuſtentans. pl. conſt. præf. בְּסוֹמְכֵי in ſuſtentantibus. Pah. ſ. m. סָמוּךְ fultus. pl. m. סְמוּכִים fulti. Imp. ſ. m. aff. סְמָכֵנִי ſuſtenta me. fut. 3. ſ. m. וַיִּסְמוֹךְ & impoſuit. aff. יִסְמְכֵנִי ſuſtentat me. pl. m. 3. יִסְמְכוּ imponent. Niph. נִסְמַךְ innixus, ſuffultus eſt. conſtruitur cum עַל præt. 1. ſ. נִסְמַכְתִּי innitor. pl. 3. נִסְמְכוּ innituntur. fut. 3. ſ. m. יִסָּמֵךְ innitatur. pl. m. וַיִּסָּמְכוּ & innixi ſunt. Pih. סַמֵּךְ fulcivit, ſuſtentavit vehementèr, ſuffulcivit. Imp. pl. m. aff. סַמְּכוּנִי fulcite me.

סָמְכָה fulta eſt. kal. præt. 3. ſ. f.

סְמַכְיָהוּ Semachiahu nom. pr.

סֶמֶל m. ſimulachrum, idolum, ſculptile, ſimile, ſimilitudo, imago ad ſimilitudinem effigiata. præf. הַסֶּמֶל ſimulachrum.

סָמַן ſignavit, deſignavit, conſignavit, aſſignavit, inſignivit. Niph. נִסְמַן conſignatus, ſignatus eſt. Part. ſ. m. נִסְמָן ſignatus. Iſa. 28. 25. וּשְׂעֹרָה נִסְמָן & hordeum ſignatum, deſignatum, id eſt optimum; & inſigne. Hinc סִימָן ſignum apud Rabbinos, quo & libri caput appellant.

סוּמְפֹּנְיָה ſoe. chal. ſymphonia.

סָמַר horruit, riguit, horripilavit, inhorruit, exhorruit præ timore cum pili eriguntur. Pih. fut. 3. ſ. f. תְּסַמֵּר שַׂעֲרַת בְּשָׂרִי horrebit, vel horrere faciet pilus carnis meæ. Job. 4. 5.

ס נ

סְנָאָה Senaah. nom. pr.

סַנְבַלַּט Sanballat. nom. pr.

סְנֶה m. Rubus, dumus, dumetum, denſitas ramorum. Mons Sinai à rubo ſic appellatur in Madianitide in Arabiâ. Seneh. nom. pr. רְצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה gratia Angeli habitantis in rubo. Deut. 33. 16. præf. הַסְּנֶה rubus.

סַנְוֵר m. cæcitas, obſcuritas, obſcuratio oculorum, & cordis, plaga cæcitatis, cæcitas denſiſſima. pl. præf. בַּסַּנְוֵרִים in obſcuritatibus, cæcitatibus oculorum.

סַנְחֵרִיב Sannecherib. nom. pr.

סַנְסִן m. Ramus, palmes. pl.

סנסנים

סַנְסִנִּים aff. præſ. בְּסַנְסִנָּיו in palmites, ramos ejus. סַנְסַנָּה Sanſannah. nom. pr.

סְנַפִּר m. pinnula, pinnæ piſcium.

ס ס

סָס m. tinea, blatta.

סֻסִים pl. m. equi. à ſ. *R.* סוּס equus.

לְסֻסָתִי equitio, equitatui meo. nom. ſ. f. præſ. aff. à ſ. סוּסָה equa.

ס ע

סָעַד fulcivit, ſuffulcivit, ſtabilivit, ſuſtentavit, firmavit, roboravit, conſortavit. pranſit, cibo fulcivit, ſumſit cibum. Metaph. chal. juvit, auxiliatus eſt. kal. inſ. præſ. aff. וּלְסַעֲדָהּ & fulciendo illud. imp. ſ. m. סְעָד, סַעֲדָה fulcito, refice te. aff. סְעָדֵנִי ſuffulci me. ſut. 3. ſ. m. aff. יִסְעָדֵנִי, יִסְעָדְךָ ſuſtentabit me, te. יִסְעָדֶנּוּ eum. 3. ſ. f. 2. m. aff. יִסְעָדֵנִי ſuſtentabit me.

סֹעָה ſoe. recedens. profectio, propulſio. מֵרוּחַ סֹעָה præ vento propulſionis, tempeſtas. R. נָסַע profectus eſt.

סְעוּ proficiſcimini. Kal. imp. pl. m.

סְעוּדָה ſoe. prandium, paſtus. R. סָעַד fulcivit.

סְעִי proficiſcere. kal. imp. ſ. ſoe. R. נָסַע profectus eſt.

סָעִיף m. ramus. Metaph. סְעִיף ſcopulus, promontorium, cogitatio: ſi ſcribitur per præf. בִּסְעִיף in ſcopulo. pl. m. præſ. הַסְּעִפִּים cogitationes. 3. *Reg.* 18. 21. præſ. בִּסְעִפֵי in ſcopulis. aff. סְעִפֶיהָ rami ejus. Iſa. 27. 10. בִּסְעִפֶיהָ in ramis ipſius. *R.* סָעַף defrondavit.

סֵעֵף Pih. defrondavit, collucavit, ramos excîdit, avulſit ramos prominentes, ramos amputavit. part. ſ. m. מְסָעֵף פֻּארָה excîdit ramum. Iſa. 10. 33.

סְעַפּוֹת pl. f. rami. aff. præſ. בִּסְעַפֹּתָיו in ramis ejus.

סְעִפִּים m. pl. cogitationes, & שְׂעִפִּים Pſ. 119. 113. item ſcopuli, rami.

סַעַר, שַׂעַר m. turbo, procella, tempeſtas. præſ. מִסַּעַר à turbine. aff. בְּסַעֲרֶךָ cum procellâ tuâ.

סָעַר procelloſus fuit, procellis agitatus eſt, tempeſtuoſus fuit, procelloſè, turbulentèr egit, procellavit, deturbatus eſt. kal. part. ben. ſ. m. סֹעֵר procelloſus. ſoe. ſ. סֹעֲרָה procellis agitata. fut. 1. ſ. aff. אֲסָעֲרֵם procellâ, vel turbine dejiciam eos; eſt præter normam quaſi fut. ex Niph. 3. ſ. m. aff יִשְׂעָרֶנּוּ procellet eum. pl. 3. m. יִסָּעֲרוּ turbinem excitabunt. Niph. præt. 3. ſ. f. cum שׂ. נִשְׂעֲרָה procelloſus fuit. fut. 3. ſ. m.

ויסער

וַיְּסַעֵר conturbatum eſt. Pih. fut. 3. ſ. m. aff. וִישָׂעֲרֵהוּ & in modum procellæ abripit eum. Job. 27. 21. Puh. fut. 3. ſ. m. יְסֹעַר turbine abripitur. Hith. fut. 3. ſ. m. יִשְׂתָּעֵר ut turbo irruet.

סֹעֲרָה procellis agitata. kal. part. ben. ſ. f.

סַעַר · סְעָרָה ſoe. tempeſtas, turbo, procella, ventus vehementiſſimus. præf. הַסְּעָרָה procella. בִּסְעָרָה in turbine. pl. præf. בְּסַעֲרוֹת in procellis.

ס פ

סַף m. pelvis, crater, ſcyphus: limen, poſtis. Eſt nomen univerſale omnibus vaſis vinariis, & aliis quibuſcunque vaſis domeſticis. סַף־רַעַל ſcyphus ſoporis. præf. בַּסַּף · בַּסַּף in pelvi. pl. m. præf. הַסִּפִּים pelves. Jer. 52. 19. pl. f. præf. הַסִּפּוֹת pelves præf. הַסַּף · הַסַּף limen. בַּסַּף · בְּסַף in limine. aff. סִפִּי · סִפָּם limen meum, eorum. pl. præf. הַסִּפִּים poſtes. בַּסִּפִּים in liminibus. סַף Saph. nom. pr.

סָפַד planxit, planctum egit, nam de geſtu externo propriè dicitur, & ad ceremoniam, vel pompam lugentium attinet. conſtruitur cum præpoſ. עַל & לְ, vel cum dativo, deplanxit, celebravit planctum de mortuis, luxit, malè ſe habuit, animo fuit mæſto, kal. præt. 3. ſ. f. וְסָפְדָה & planget. part. ben. pl. m. præf. הַסֹּפְדִים plangentes. inf. סָפוֹד plangere. præf. לִסְפּוֹד ad plangendum. Imp. pl. m. & ſoe. סְפֹדְנָה · סְפוֹדְנָה & סִפְדוּ plangite. fut. 1. ſ. parag. אֶסְפְּדָה plangam. 2. ſ. m. 3. f. תִּסְפּוֹד planges. 2. pl. m. תִּסְפְּדוּ plangetis. 3. pl. m. יִסְפְּדוּ plangent. Niph. fut. 3. pl. m. יִסָּפְדוּ plangentur.

סָפָה defecit, conſumſit, perdidit, conſumtus eſt, abſumſit, & tunc cum סוּף convenit. item addidit, adjecit, quod à יָסַף mutuatur. kal. præt. 3. ſ. f. סָפְתָה defecit. pl. 3. סָפוּ conſumuntur. inf. præf. לִסְפּוֹת ad addendum. Num. 32. 14. præt. aff. לִסְפּוֹתָהּ ad conſumendum eam. imp. pl. m. סְפוּ addite. fut. 2. ſ. m. 3. f. תִּסְפֶּה perdes. Niph. part. ſ. m. נִסְפֶּה conſumtus, ſe conſumens: præf. הַנִּסְפֶּה additus, adjunctus: Iſa. 13. 15. fut. 1. ſ. אֶסָּפֶה conſumar. 2. ſ. m. 3. f. תִּסָּפֶה conſumeris. pl. 2. m. תִּסָּפוּ conſumamini. Hiph. fut. 1. ſ. אַסְפֶּה addam, vel conſumam.

סָפוּ deſinunt, conſumti ſunt. kal. 3. pl. præt. סְפוּ addite, adjicite. imp. pl. m.

סָפוּן tectus, protectus, incruſtatus.

Deut. 33. 21. מְחוֹקֵק סָפוּן legiſlator incruſtatus, tectus. pl. m. סְפוּנִים tecti, contabulati. Kal. part. pah. R. סָפַן texit.

סִפּוּן m. tegmen, contignatio, contabulatio, tegumentum, tabulatum.

סְפוֹת addere. præſ. לִסְפוֹת ad addendum. aff. præſ. לִסְפוֹתָהּ ad conſumendum eam. Pſ. 40. 14. kal. inf. R. סָפָה conſumſit.

סִפּוֹת, סַפּוֹת pl. f. pelves. à f. R. סַף pelvis.

סָפַח congregavit, conjunxit, aggregavit rem ad rem, recollegit, adjunxit, aſſociavit ſe, adhærere ſecit, adhibuit, cooptavit, aſſociavit, hæſit. habet interdùm שׂ pro ס. in kal. conſtruitur cum אֶל. kal. imp. ſ. m. aff. סְפָחֵנִי adjunge me. נִסְפַּח Niph. adjunxit, aſſociavit ſe, adjunctus fuit. conſtruitur cum עַל. præt. 3. pl. וְנִסְפְּחוּ & aſſociabunt ſe. סִפַּח Pih. admovit, aggregavit, pro quo שִׂפַּח, ſcabie affecit, leprâ affecit, ſcabioſum fecit, vel decalvavit. part. ſ. m. מְסַפֵּחַ admovens, adhibens. Puh. fut. 3. pl. m. יְסֻפָּחוּ conſociabuntur. Hithp. inſ. præſ. מֵהִסְתַּפֵּחַ ab adhærendo: ne cooptatus hæream. 1. Reg. 26. 19.

סַפַּחַת f. abſceſſus, apoſtema, plaga lepræ cuti adhærens, ſcabies, vel puſtula. Aliis morphæa alba, quæ

parùm differt à leprâ. præſ. וְלַסַּפַּחַת & ſcabiei.

סִפִּי limen meum. nom. ſ. m. aff. סִפַּי Sippai nom. pr.

סָפִיחַ m. germen, quod per ſe egreditur abſque ſemente: ſponte natum, ſponte-creſcens, nempè frumentum abſque ſatione. pl. conſt. aff. סְפִיחֶיהָ ſponte-renata ejus. R. סָפַח conjunxit.

סִפִּים pl. m. poſtes, limina. præſ. הַסִּפִּים limina. בַּסִּפִּים in liminibus. à ſ. R. סַף limen.

סְפִינָה foe. navis propriè magna, quæ ſupernè tecta eſt, vel carina pars inferior navis. præſ. הַסְּפִינָה navis. R. סָפַן texit.

סַפִּיר m. ſapphirus, lapis pretioſus rubri coloris, ſeu ærei. præſ. הַסַּפִּיר ſapphirus. pl. præſ. בַּסַּפִּירִים ſapphiris. R. סָפַר numeravit.

סֵפֶל m. phiala, lagana, hydria, ſimpulum vaſis genus, pelvis: aliis concha, patina. præſ. הַסֵּפֶל phiala. בַּסֵּפֶל in phialâ.

סִפָּם limen eorum. nom. ſ. m. à ſ. R. סַף limen.

סָפַן texit, obtexit, operuit, & dicitur de domibus; propriè enim eſt laqueavit, ſupernè obtexit, contignavit, incruſtavit, concameravit, contabulavit, connexit duo tigna cuneis intermediis. kal. part. pah. ſ.

masc. סָפוּן & סָפֻן tectus, protectus; pl. m. סְפוּנִים tecti. item cum שׁ pl. m. conſt. וּשְׂפֻנֵי & tecta, ſeu occulta, fut. 3. ſ. m. וַיִּסְפֹּן & texit.

סָפַק plauſit, complosit, percuſſit volam ad volam, involvit, pulſavit, colliſit, concluſit, ſupploſit, complosit manus, vel femur more hominum ægrè aliquid ferentium. ex uſu verò linguæ chaldaicæ ſuffecit. pro ס quandoque eſt שׂ. kal. præt. 3. ſ. m. aff. סְפָקָם complodit, concutit eos. 1. ſ. סָפַקְתִּי plauſi. 3. pl. סָפְקוּ plaudunt. imp. ſ. m. סְפוֹק plaude. fut. 3. ſ. m. יִסְפּוֹק & יִשְׂפּוֹק complodet. אִם יִשְׂפּוֹק ſi ſuffecerit. 3. Reg. 20. 10. Hiph. fut. 3. pl. m. יַשְׂפִּיקוּ . יַשְׂפִּקוּ applaudunt, acquieſcunt, vel ſufficientiam habent. Iſa. 2. 6.

סֵפֶק ſ. ſufficientia ex uſu chal. aff. סִפְקוֹ ſufficientia ejus.

סְפָקָם complodit, concutit eos. kal. præt. 3. ſ. m. aff.

סָפַר recenſuit, numeravit, annumeravit, dinumeravit, enumeravit, narravit, retulit, nunciavit, ſcripſit, recenſuit ordine, ſeu per gyrum, & circulum. Kal. præt. 3. ſ. m. aff. סְפָרָם numeravit eos. 3. ſ. ſ. סָפְרָה numeravit. 2. ſ. m. parag. סָפַרְתָּה numeraſti, narraſti. 2. pl. m. סְפַרְתֶּם numeraſtis. part. ſ. m. ben. סוֹפֵר numerans. inf. præf. לִסְפּוֹר numerare. Imp. ſ. m. וּסְפוֹר & numera. pl. m. סִפְרוּ numerate. fut. 1. ſ. aff. אֶסְפְּרֵם numerabo eos. 2. ſ. m. 3. ſ. תִּסְפּוֹר numerabis. 3. ſ. m. תִּסְפָּר־ יִסְפּוֹר aff. יִסְפְּרֵם numerabit ea. pl. 2. & 3. m. תִּסְפְּרוּ narrabitis. יִסְפְּרוּ numerabunt. Niph. fut. 3. ſ. m. יִסָּפֵר numerabitur. 3. m. pl. יִסָּפְרוּ numerabuntur. Pih. סִפֵּר numeravit, dinumeravit, narravit, recenſuit continuò. præt. 1. ſ. סִפַּרְתִּי enarro. 3. pl. סִפְּרוּ enarrarunt. part. ſ. m. מְסַפֵּר narrans. pl. m. מְסַפְּרִים narrantes. Inf. præf. לְסַפֵּר ad narrandum. מְסַפֵּר præ enarrando. Imp. ſ. m. סַפֵּר & סַפְּרָה narra. pl. m. סַפְּרוּ & סַפֵּרוּ narrate. fut. 1. ſ. אֲסַפֵּר & אֲסַפְּרָה enarrabo. 2. ſ. m. 3. ſ. תְּסַפֵּר enarres. 3. ſ. m. יְסַפֵּר־ , יְסַפֵּר et aff. יְסַפְּרֶהָ recenſebit eam. pl. 1. נְסַפֵּר , נְסַפֶּר־ parag. נְסַפְּרָה enarrabimus. סֻפַּר Puh. narratum eſt, fut. 3. ſ. m. cum ה interrog. הַיְסֻפַּר num enarrabitur?

סוֹפֵר m. Scriba, legisperitus, juriſperitus, Cancellarius, cenſor qui ſcil. res divinas, aut politicas, vel voce enarrat, vel ſcriptis conſignat; qui præeſt rebus cenſendis, librarius, ſcripturæ tractator. præf. הַסּוֹפֵר ſcriba pl. סוֹפְרִים ſcribæ.

סָפְרָא , סָפַר masc. chal. Scriba,

ba., legisperitus.

סֵפֶר m. enumeratio, recensio, enarratio, seù catalogus; liber, libellus, epistola, litteræ. præf. הַסֵּפֶר liber. בַּסֵּפֶר כְּסֵפֶר in libro. מִסֵּפֶר ex libro. aff. מִסִּפְרִי, מִסִּפְרְךָ ex libro meo, tuo. pl. præf. הַסְּפָרִים, סִפְרֵי litteræ.

סְפַר m. chal. liber. præf. בִּסְפַר דָּכְרָנַיָּא in libro memoriarum. Esd. 4. 15. pl. m. סִפְרִין & emphat. סִפְרַיָּא libri.

סְפָר m. numeratio. præf. הַסְּפָר numeratio.

סָפְרָא chal. m. Scriba, legisperitus. pl. emph. סָפְרַיָּא Scribæ.

סְפָרַד Sepharad. Hispania. nom. pr.

סִפֹּרָה foe. Sephorah. nomen. pr. uxoris Moysis. סְפָרָה versùs Sephar. nom. pr. cum ה local.

סַפְּרָה narra. Pih. imp. s. m. parag.

סָפְרָה numeravit. Kal, præt. 3. f. s.

סִפְרָה f. numeratio, numerus, liber, libellus in quo recensentur res gestæ; commentarius, liber rationum, ciphra. aff. præf. בְּסִפְרָתֶךָ in numeratione tuâ, in rationibus tuis.

סְפַרְוַיִם Sepharvaim. nom. pr.

סְפָרָם numeravit eos. kal. præt. 3. s. m. aff.

סְפֹרוֹת f. pl. numerationes, numeri, narrationes; enumerata; ciphræ.

סֹפֶרֶת Sophereth. nom. pr.

סָפַרְתָּה numerasti. kal. præt. 2. s. m. cum ה parag.

סָפַת chal. completum fuit. Peh. præt. foe. 3. s. R. סוּף consumi.

סָפְתָה defecit. Kal. præt. 3. s. f. R. סָפָה defecit.

ס ק

סָקַל lapidavit, obruit lapidibus; elapidavit, dilapidavit, confodit aliquem silicibus. præt. kal. 2. s. m. aff. סְקַלְתּוֹ, סְקַלְתָּם lapidasti eum, eos. pl. 3 aff. סְקָלוּהָ סְקָלֻנִי lapidarunt eam, me. 2. pl. masc. סְקַלְתֶּם lapidastis. inf. סָקוֹל præf. aff. לְסָקְלוֹ lapidare eum. Imp. pl. m. aff. סִקְלֻהוּ lapidate eum. fut. pl. 3. m. aff. יִסְקְלֻהוּ, יִסְקְלֻנוּ lapidabunt eum, nos. Niph. fut. 3. s. m. יִסָּקֵל lapidabitur. סִקֵּל Pih. lapidavit, & contraria significatione, elapidavit, lapides amovit; à lapidibus purgavit, evacuavit lapidibus, cum præp. מִן. Imp. pl. m. סַקְּלוּ elapidate. fut. 3. s. וַיְסַקֵּל & lapidavit. aff. וַיְסַקְּלֻהוּ & lapidárunt eum. סֻקַּל Puh. lapidatus fuit, lapidibus obrutus fuit.

ס ר

סָר recessit. recedens. kal. præt. 3. s. m. & part. ben. s. m. R. סוּר recedere.

סַר , סָר m. triſtis , contumax, faſtidioſus, amovens ſe. R. סוּר vel סָרַר perverſus fuit.

סְרַב chal. refractarius fuit , renuit.

סָרָב refractarius , rebellis. pl. m. סְרָבִים refractarii.

סַרְבָּלִים m. pl. chal. chlamydes, pallia. aff. בְּסַרְבָּלֵיהוֹן cum chlamydibus ſuis.

סַרְבָּן m. chal. refractarius , rebellis. R. סְרַב renuit.

סַרְבָּנוּתָא chal. foe. rebellio, refragatio , reſiſtentia pertinax.

סַרְגּוֹן Sarghon. nom. pr.

סֶרֶד Zered. fil. Zebulun. nom. pr.

סָרָה receſſit. kal. præt. 3. f. ſ. R. סוּר recedere.

סָרָה foe. receſſio, averſio , rebellio, contumacia , diſceſſio , refragatio , perverſitas , dimotio , apoſtaſia , defectio. בִּלְתִּי סָרָה מַכַּת plaga ſine dimotione, vel abſque averſione. Iſa. 14. 6. לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה ad pronuntiandum contra eum defectionem. Deut. 19. 16.

סָרוּ receſſerunt. kal. præt. 3. pl. R. סוּר recedere.

סְרוּחַ redundans. pl. m. סְרוּחֵי סְרֻחִים , סְרוּחִים redundantes. kal. part. m. ſ. & pl. R. סָרַח redundavit.

סָרַח ſuperfuit , ſuperfluit , redundavit , luxuriavit , excrevit , exceſſit , extenſus eſt , ſuperabundavit : kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. תִּסְרַח redundabit. נִסְרַח Niph. redundans , ſuperfluus fuit , extenſus eſt. Aliis fætuit , putruit , computruit , corruptus eſt. præt. 3. ſ. f. נִסְרְחָה fætet , corrupta eſt.

סֶרַח m. extenſio , ſuperabundantia , redundantia , redundans , exceſſus , ſuperfluum.

סֹרַחַת luxurians. kal. part. ben. ſ. f.

סִרְיוֹן m. lorica, thorax, loricatio , munimentum corporis adverſus hoſtes. præf. aff. בְּסִרְיוֹנוֹ loricâ ſuâ. pl. præf. הַסִּרְיֹנוֹת loricæ.

סָרִיס m. Eunuchus, cubicularius, Aulicus , qui officio alicui eſt præfectus ; Princeps : caſtratus , exciſus teſticulis ; camerarius. præf. הַסָּרִיס Eunuchus. pl. præf. הַסָּרִיסִים Eunuchi. aff. לַסָּרִיסִים Eunuchis. aff. לְסָרִיסָיו , לְסָרִיסֶיהָ Eunuchis ſuis.

סָרְכַיָּא , סָרְכֵי , סָרְכִין chal. pl. m. Eparchi , Exarchi.

סְרָנִים pl. m. Satrapæ. Principes, ſtrenui homines. præf. הַסְּרָנִים Satrapæ. aff. לְסַרְנֵיכֶם Satrapis veſtris. item tabulæ , axes rotarum. conſt. סַרְנֵי נְחֹשֶׁת tabulæ æreæ. 3. Reg. 7. 30.

סַרְעַפָּה foe. ramus ſpinoſus. pl. aff. סַרְעַפֹּתָיו rami, ramuſculi ejus.

סרפר

סרפד m. urtica, paliurus, ſpinetum, congeries ſpinarum, locus conſitus ſpinis. præf. הסרפד urtica.

סרר refractarius, contumax, averſus, rebellis, perverſus fuit, defecit ab aliquo. kal. part. ben. ſ. m. סורר refractarius, contumax. pl. m. præf. הסוררים rebelles.

סוררת, סררת, סוררה foe. refractaria, contumax, pertinax, immorigera.

סרת averſa. nom. ſ. f. R. סור recedere.

סרתי receſſi. סרתם receſſiſtis. Kal. præt. 1. ſ. & 2. pl. m.

ס ת

סתו m. hyems, bruma. præf. הסתו hyems.

סתור Sethur. nom. pr.

סתום occluſus, abſconditus. kal. part. pah. ſ. m. R. סתם obturavit.

סתם obturavit, occluſit, obſtruxit, & שתם ſtipavit, conſtipavit, clauſit. kal. part. pah. ſ. m. præf. בסתם in occulto. pl. m. סתמים occluſi, a. inf. præf. לסתום ad obturandum. Imp. ſ. m. סתום occlude, fut. 2. pl. m. תסתמו obturabitis. 3. pl. m. יסתמו obturabunt. Niph. inf. præf. להסתם occludi. סתם Pih. obſtruxit diligentèr. præt. 3. pl. m. aff. ויסתמום & occluſerunt eos.

סתר latuit, celavit, abſcondit ſe, occultavit, occulvit. fut. 3. ſ. m. ויסתר & abſcondet ſe. Niph. נסתר abſconditus, ſeu abſconſus fuit, abſcondit ſe, latuit. 3. ſ. f. נסתרה, נסתרה abſconditus, ta eſt. 1. ſ. נסתרתי abſcondi me. pl. 1. נסתרנו abſcondimus nos. part. ſ. m. נסתר abſconditus, ta. pl. m. præf. הנסתרים abſconditi. pl. f. præf. מנסתרות ab occultis. Inf. præf. להסתר ad abſcondendum ſe. Imp. ſ. m. הסתר abſconde te. fut. 1. ſ. אסתר me abſcondam. pl. 1. נסתר abſconditi erimus. 3. pl. m. יסתרו, & ישתרו occulti, æ erunt. 1. Reg. 5. 9. סתר Pih. abſcondit, occultavit diligentèr. Imp. ſ. f. סתרי abſconde. Puh. part. ſ. f. מסתרת occultus, ta. הסתיר Hiph. occultavit, celavit, abſcondit, abdidit. præt. 3. ſ. m. aff. הסתירני abſcondit me. 2. ſ. m. הסתרת abſcondiſti. 1. ſ. הסתרתי abſcondi, pl. 3. הסתירו abſconderunt. part. ſ. m. præf. המסתיר abſcondens. כמסתר ſicut abſcondens. Inf. להסתיר aſcondere, præf. הסתר להסתר, לסתר abſcondendo. Imp. ſ. m. הסתר abſconde. fut. 1. ſ. cum ה parag. אסתירה, אסתיר abſcondam. Hithp. part. ſ. maſcul. מסתתר abſcondens ſe. fut 2. ſ. m.

ſ. m. 3. f. תִּסְתַּתֵּר abſcondet ſe.

סֵתֶר m. abſconſio, occultatio, latibulum, abditum, latebra, occultum. præf. כַּ בְּסֵתֶר in occulto. aff. סִתְרוֹ, סִתְרִי latibulum ejus, meum. pl. m. סְתָרִים abſconſiones.

סְתַר chal. abſcondit, deſtruxit, demolitus eſt. præt. 3. ſ. m. aff. סַתְרֵהּ deſtruxit eam. Pah. part. pl. f. מְסַתְּרָתָא abſcondita.

סִתְרָה f. latebra, abſconſio, protectio, latibulum.

סַתְּרִי abſconde. Pih. imp. ſ. f. סִתְרִי latibulum meum. nom. ſ. m. aff. a ſ. סֵתֶר. סִתְרִי Sithri fil. Huzziel.

ע ב

עָב m. nubes denſa, nebula, denſitas. præf. כְּ, כְּעָב ſicut nubes. לָעָב ad nubem. בְּעָב in denſitate. pl. præf. הֶעָבִים nubes. בְּ, בֶּעָבִים in nubes. nubibus. conſt. עָבֵי nubes. aff. בְּעָבָיו in nubibus ſuis. pl. f. עָבוֹת nubes. R. עוּב obnubilare.

עָב m. trabs, denſum, denſitas. pl. עָבִים & עֳבִים denſitates. præf. בֶּעָבִים in denſa, denſitates.

עָב m. denſitas, denſum. præf. בְּעָב in denſitate.

עָבַד ſervivit, deſervivit, obſecutus eſt, miniſtravit, coluit, operatus eſt, fecit. de ſervitute propriè dictâ dicitur. conſtruitur rarò cum dativo, ſæpiùs cum accuſat. ſervitute uſus eſt, ſervitutem exegit, & tunc cum בְּ conſtruitur. Quandòque præpoſitio illa notat etiam cauſam finalem prò, propter. in Kal. uſurpatur abſolutè, vel cum dativo, & cum præpoſ. לִפְנֵי, עִם, עַל, at cum accuſat. fit tranſitivum. Kal. præt. 3. ſ. m. aff. עֲבָדָהּ ſervivit ei. 2. ſ. m. aff. עֲבַדְתַּנִי, עֲבַדְתָּ ſervies mihi. עֲבַדְתָּם coles ea. 1. ſ. עָבַדְתִּי colam. ſervivi. pl. 3. aff. עָבְדוּ, עֲבָדוּ coluerunt. aff. עֲבָדוּךָ, עֲבָדוּם ſervierunt ei, tibi, eis. 2. m. pl. עֲבַדְתֶּם coluiſtis. Part. ben. ſ. m. עוֹבֵד præf. הָעֹבֵד miniſtrans, ſerviens. pl. m. præf. עֹבְדֵי, הָעֹבְדִים ſervientes, cultores, opifices. præf. לְעֹבְדֵי miniſtris. inf. עֲבוֹד, עֲבֹד ſervire. præf. לַעֲבֹד colere. מֵעֲבוֹד à ſervire. עָבְדְךָ ſervire tibi. לְעָבְדוֹ ad ſerviendum ipſi. לְעָבְדָהּ, לְעָבְדָם ad colendum eam, eos. מֵעָבְדֵנוּ à ſerviendo nobis. Imp. ſ. m. עֲבוֹד cole. aff. עָבְדֵהוּ cole eum. pl. m. עִבְדוּ ſervite, colite. עִבְדוּ colite. aff. עִבְדוּהוּ colite eum. fut. 1. ſ. אֶעֱבוֹד ſerviam. aff. אֶעֱבָדְךָ ſerviam tibi. 2. ſ. m. 3. f. תַּעֲבוֹד coles. aff. תַּעַבְדֵם coles ea. 3. ſ. m. יַעֲבוֹד ſerviet. aff. יַעַבְדֵם, יַעַבְדֵנִי, יַעַבְדֵנִי ſerviet eis, ei, mihi. 1. pl. נַעֲבוֹד co-

colemus. נַעַבְדָה serviemus. 2. m. תַעַבְדוּן, תַעֲבוּדוּ, תַעַבְדוּ, תַעַבְדוּם coletis eos. 3. m. יַעַבְדוּ, יַעַבְדוּם, יַעַבְדֻהוּ aff. יַעֲבוּדוּ colent eos. Niph. præt. נֶעֱבַד, נֶעֱבָד exercultus est servitio, cultus est opere servili, servitur. præt. 2. pl. m. וְנֶעֱבַדְתֶּם & colamini. fut. 2. f. m. 3. f. תֵעָבֵד coletur. יֵעָבֵד colitur. עֻבַּד Puh. cultus est, factum est servitium, servitur, servitus exercita est. הֶעֱבִיד Hiphil. servire fecit, vel coegit, servitutem exegit, servitute pressit, subegit ad servitutem, redegit in servitutem. præt. 2. f.m. aff. הֶעֱבַדְתַּנִי servire me fecisti. part. pl. m. מַעֲבִדִים servire facientes. inf. præf. לְהַעֲבִיד ad serviendum faciendum. fut. 3. f. m. יַעֲבִד faciet colere. pl. 3. m. יַעֲבִדוּ servire facient.

עֲבַד chal. fecit. præt. Peh. 2. f. m. עֲבַדְתְּ fecisti. 1. f. עַבְדֵת feci. pl. 3. עֲבַדוּ fecerunt. part. f. m. עָבֵד faciens. pl. m. עָבְדִין facientes. f. f. עָבְדָא faciens. inf. præf. לְמֶעְבַּד facere. fut. 2. pl. m. תַּעַבְדוּן facturi estis, facietis. Ithpeh. part. f. m. מִתְעֲבֵד בַּהּ fit in eâ. Esd. 4. 19. foe. f. מִתְעַבְדָא fit. fut. 3. f. m. נְוָלִי יִתְעֲבֵד sterquilinium fiat. fut. 2. pl. m. הַדָּמִין תִּתְעַבְדוּן frusta efficiamini. Dan. 2. 5.

עֶבֶד m. servus captus, vel emptus bello. Puer, seu juvenis ad ministerium electus. Hebed. nom. pr. præf. כְּ כְּעֶבֶד sicut servus. הָ. הָעֶבֶד servus. לְעֶבֶד in servum. aff. לְ, כְּעַבְדִּי in servum meum. כְּעַבְדִּי sicut servus meus. כְּעַבְדְּךָ in servum tuum. לְעַבְדְּךָ, לְעַבְדְּךָ servo tuo. עַבְדְּכֶם servus vester. עַבְדּוֹ servus suus. כְּעַבְדּוֹ in servum suum. pl. præf. הָעֲבָדִים servi. כַּעֲבָדִים sicut servi. לַעֲבָדִים in servos. conſt. מֵעַבְדֵי ex servis. aff. עַבְדַי, עֲבָדֶיךָ servi mei, tui. לַעֲבָדֶיךָ servis tuis. מֵעֲבָדֶיךָ ex, a servis tuis. עַבְדֵיכֶם servi vestri. לַ, בַּעֲבָדָיו servis ejus. מֵעֲבָדָיו à servis ejus. עֲבָדֶיהָ servi ejus. לְעַבְדֵיהֶם servis ipsorum. עֹבֵד אֱדֹם Hobededom. n. pr. עַבְדְּאֵל Habdeel. עַבְדָּא Habdah. עַבְדִּי Habdi. עֹבַדְיָה, עֹבַדְיָהוּ Hobadiah. עֶבֶד־מֶלֶךְ Hebedmelec. עֲבֵדְנְגוֹ, עֲבֵדְנְגוֹא Habednego nom. pr. עַבְדֶיךָ pro עַבְדְּךָ servus tuus. 2. Reg. 14. 22. וַעֲבָדֵיהֶם & opera eorum. Eccl. 9. 1. ex significatione chald.

עֲבֵד chal. m. servus. pl. m. aff. præf. לְעַבְדָךְ servis tuis. לְעַבְדוֹהִי servis suis.

עָבְדָא chal. faciens, faciebat. Peh. part. f. foe.

עֲבֹדָה foe. servitus, ministerium, cul-

cultus , opus , cultura. conſt. עֲבֹדַת præf. הָעֲבֹדָה ſervitus , cultus. מֵעֲבֹדָה pro ſervitute. לַ , בַּעֲבוֹדָה præ ſervitute. לַ , בַּעֲבֹדַת ad miniſterium. מֵעֲבֹדַת à ſervitute . aff. עֲבֹדָתֵנוּ עֲבֹדָתִי opus meum, noſtrum. מֵעֲבֹדַתְכֶם de ſervitute veſtrâ . לַעֲבֹדָתָם , לַעֲבֹדָתוֹ ad miniſterium ejus , ſuum . בַּעֲבֹדָתָם in miniſterio ſuo . מֵעֲבֹדָתָם à ſervitute ipſorum.

עֲבֻדָּה ſoe. ſamulitium, quaſi ſervitium dicas: cultura agrorum.

עַבְדוּתִי chal. ſervi ſui . עַבְדָיִךְ ſervi tui . pl. m. aff. a ſ. עֶבֶד.

עַבְדוֹן Habdon. nom. pr.

עַבְדוּת ſoe. ſervitus. præf, aff וּבְעַבְדֻתֵנוּ & in ſervitute noſtrâ.

עֲבָדִים , עֲבָדָם pl. m. ſervi. a ſ. m. עֶבֶד.

עָבְדִין chal. facientes. Part. Peh. pl. m.

עַבְדֵת feci. chal. Peh. præt. 1. ſ.

עֲבִידְתָא ſoe. chal. opus.

עָבָה denſatus, incraſſatus, denſus, craſſus , obeſatus fuit , condenſatus eſt. kal. præt. 3. ſ. m. קָטָנִּי עָבָה digitus meus minimus craſſior eſt. 3. Reg. 12. 16. עָבִיתָ incraſſatus es . 2. ſ. m.

עֲבוֹר ſervire, colere. præf. וְלַעֲבוֹר & colere . מֵעֲבוֹר à ſervire . aff. עָבְדֶךָ ſervire tibi . Job. 39. 9. kal. inf. עֲבוֹר cole . Imp. ſ. m. R. עָבַד ſervivit .

עֲבֹר , עֲבוֹר tranſire , tranſeundo . præf. בַּעֲבוֹר in tranſeundo. בַּעֲבוֹר . לַעֲבֹר tranſire, & לַעֲבוֹר juxtà tranſire . מֵעֲבֹר , מֵעֲבוֹר à tranſeundo . kal. præf. עֲבוֹר tranſi. Imp. ſ. m. עִבְרִי , עֲבוֹרִי , עֲבֹרִי tranſi. 2. ſ. ſoe. R. עָבַר tranſivit.

עָבוּר m. proventus , annona præteriti ſcil. anni. Horna , vel potiùs bihorna fruges , frumentum anni præteriti. præſ. מֵעֲבוּר de annonâ. Chaldæis eſt עִבּוּר frumentum. בַּעֲבֹר בַּעֲבוּר proptèr , propterea , ut , ideò, eo quod. præſ. לְבַעֲבוּר ut . aff. בַּעֲבוּרִי , בַּעֲבוּרְךָ , בַּעֲבוּרֵךְ בַּעֲבוּרוֹ propter eum , me , te . בַּעֲבוּרָהּ בַּעֲבוּרָם , בַּעֲבוּרֵנוּ propter eos , nos , eam . בַּעֲבוּר הַרְאוֹתְךָ propterea ut faciam videre te. Pſ. 132. 10.

עֲבוֹט m. pignus , mutuum . præſ. הַעֲבוֹט pignus . aff. בַּעֲבוֹטוֹ cum pignore ejus . R. עָבַט pigneratus eſt.

עָבוֹת pl. f. nubes denſæ. a ſ. m. עָב R. עוּב obnubilare.

עֲבוֹת , עֲבוֹת , עֲבֹת m. ſunis perplexus , & complicatus , rudens, tortile , ſunis contortus, ſolia , ramique complexi, contortum, denſum, condenſatum , intricatum , & implicitum,

tum, propriè dicitur de frondibus, aut funibus condensis, & complicatis. præf. וְכַעֲבוֹת & velut denso fune. Isa. 5. 18. aff. עֲבוֹתוֹ fune suo. pl. m. præf. הָעֲבוֹתִים densi funes. foe. præf. הָעֲבֹתוֹת tortiles. בַּעֲבֹתוֹת in funibus. R. עָבַת contorsit.

עָבַט pignoratus est, mutuatus est dato pignore, cepit pignore, accepit mutuum, accepit pignus pro mutuo. kal. inf. præf. לַעֲבוֹט עֲבֹטוֹ ad pignorandum, ad capiendum pignus. Deut. 24. 10. fut. 2. f. m. 3. f. תַּעֲבוֹט mutuaberis, mutuum capies, petes mutuò. Hiph. הֶעֱבִיט mutuavit sub pignore. præt. 2. f. m. הַעֲבַטְתָּ mutuavisti. Inf. הַעֲבֵט mutuando. fut. 2. f. m. 3. f. תַּעֲבִיטֶנּוּ mutuabis ei. Pih. עִבֵּט pervertit. vel juxtà chald. tardavit, moratus est, remoratur, retardatus est. fut. 3. pl. m. cum ן parag. יְעַבְּטוּן אֹרְחוֹתָם tardabunt, pervertent semitas suas. Joel. 2. 7.

עַבְטִיט m. densum lutum. est periphrasis divitiarum, vel pecuniæ.

עֲבִי m. densitas, crassities. Job. 15. 26. בַּעֲבִי גַּבֵּי מָגִנָּיו in densitate corporis scutorum ejus. pl. præf. בַּעֲבִים in densa, in densitates. const. בַּעֲבִי הָאֲדָמָה in crassamentis, vel densitatibus terræ. 2. Paral. 4. 17. R.

עָבָה incrassatus est.

עֳבִי m. crassitudo, densitas, crassities. aff. וְעָבְיוֹ & crassitudo ejus.

עֲבִידְתָּא, עֲבִידַת, עֲבִידָא foe. chal. opus. R. עֲבַד fecit.

עָבִים pl. m. nubes densæ, nebulæ a f. עָב R. עוּב obnubilare.

עָבִים m. pl. trabes a f. עָב R. עָבָה densus fuit.

עָבִית incrassatus, obesatus est. kal. præt. 2. f. m.

עָבַר transivit, transgressus est, præterivit, prætergressus est, processit, trajecit: generalitèr est transire, sed interdùm est temeritatis pro transgredi; & interdùm tantum præterire, vel de loco, vel de tempore. Sæpè cum accusat. construitur, & exponitur transgredi, transire terminum, item antevertere. Sed habet, & post se ב in, per. בֵּין intèr, בְּתוֹךְ in medio, per medium. עַל supèr. Sensus ostendet quomodo sit sumendum, nam transire super scelus, est dissimulare, condonare; transire super caput, est transilire. Reperitur & cum תַּחַת sub, ut transire sub virgâ, cum pecus numeratur, aut decimatur. item cum לִפְנֵי est præcedere, anteire; cum מֵעַל vel מֵאֵת transire, seù discedere à. kal. præt. 3. f. m. aff. עֲבָרוֹ pertransiit eum. 3. f. f. עָבְרָה transivit. 2. f. m. עָבַרְתָּ tran-

transivisti. 1. s. עָבַרְתִּי , שֶׁעָבַרְתִּי quod præterii. pl. 3. עָבְרוּ , עָבְרוּ transierunt. 2. pl. m. עֲבַרְתֶּם transivistis. 1. pl. עָבַרְנוּ transivimus. Part. ben. s. m. עוֹבֵר præf. הָעֹבֵר transiens. pl. m. præf. הָעֹבְרִים transeuntes. לָעֹבְרִים transeuntibus. מֵעֹבְרִים à transeuntibus. לְעֹבְרֵי ad transeuntes. Inf. עָבוֹר , עֲבֹר transire. præf. בַּעֲבֹר in transeundo. כַּעֲבֹר juxtà transire. לַעֲבֹר לַעֲבָר־ transire. מֵעֲבֹר à transeundo. aff. עָבְרִי , עָבְרֵנוּ transire me, nos. בְּעָבְרְךָ in transire te. לְעָבְרְךָ transeundo te. בְּעָבְרְכֶם in transire vos. בְּעָבְרוֹ in transire ipsum. כְּעָבְרָם juxtà transire eos. Imp. s. m. עֲבֹר עֲבוֹר transi. pl. m. עִבְרוּ transite. 2. s. f. עִבְרִי , עֲבוֹרִי transi. fut. 1. s. אֶעֱבוֹר , אֶעֱבוֹרָה , אֶעְבְּרָה transibo. 2. s. m. 3. f. תַּעֲבוֹר , תַּעֲבָר־ transibis. 2. s. f. תַּעֲבוֹרִי transeas. 3. s. m. יַעֲבוֹר transibit. 1. pl. נַעְבְּרָה נַעֲבוֹר , נַעֲבוֹרָה transibimus. 2. pl. m. תַּעֲבוֹרוּ transibitis. 2. pl. f. & 3. תַּעֲבוֹרְנָה transibitis. 3. pl. יַעַבְרוּ יַעֲבוֹרוּ , יַעֲבוֹרוּן m. transibunt. aff. יַעַבְרוּם , יַעַבְרֻנְהוּ transibunt eos, eum. נֶעֱבַר , נֶעֱבַר Niph. transitus est. fut. 3. s. m. יֵעָבֵר transiri, vadari poterit. עִבֵּר Pih. fecit transire, repagulavit; pessulo, vel repagulo proclusit, conseruit; iniit, coivit, gra-

vidavit. præt. 3. s. m. שׁוֹרוֹ עִבַּר וְלֹא יְגַעֵל bos ejus imprægnat, & non foedat. Joel. 21. 20. fut. 3. s. m. וַיְעַבֵּר בְּרַתִּיקוֹת & repagulavit catenis. 3. Reg. 6. 21. הֶעֱבִיר transire fecit, sivit, jussit, sive permisit, transtulit, transvexit, transmisit, traduxit, trajecit, amovit, avertit. præt. 3. s. m. aff. הֶעֱבִירַנִי traduxit me. 2. s. m. הֶעֱבַרְתָּ traduxisti. 1. s. הֶעֱבַרְתִּי transtuli. part. מַעֲבִיר transferens. Inf. præf. בְּהַעֲבִיר in traducendo. Imp. s. m. הַעֲבֵר transfer. pl. aff. הַעֲבִירוּנִי amovete me. fut. 1. s. אַעֲבִיר transferam, 3. s. m. יַעֲבִיר , יַעֲבֵר , יַעֲבָר־ transire faciet, auferet. הִתְעַבֵּר Hithp. excanduit, furore percitus fuit, iratus est, irâ exarsit, & modum excessit, incanduit, cum ב, & עִם est effervescere. præt. 2. s. m. הִתְעַבַּרְתָּ excanduisti. part. s. m. aff. מִתְעַבְּרוֹ irascens ipsi. fut. 3. s. m. יִתְעַבָּר יִתְעַבֵּר excandescet.

עֵבֶר , עֲבַר m. transitus, vadum, latus, ulterior pars ad quam transitur; & sæpè præpositionis naturam induit, cis, ultrà, trans, citrà. אֶל־עֵבֶר & עַל־עֵבֶר ad latus, ex adverso, è regione, contrà, ultrà. præf. הָעֵבֶר ultrà. מֵהָעֵבֶר à latere. בְּעֵבֶר in transitu. מֵעֵבֶר trans, ultrà. aff. לְעֶבְרוֹ ad ante se. pl. præf.

העברים

הָעֲבָרִים vada. מֵעֲבָרִים trans vada. const. בְּעֶבְרֵי in transitibus. aff. עֲבָרָיו latera ejus. עֶבְרֵיהֶם lateribus suis. עֵבֶר m. Heber. nom. pr, filii Selah nepotis Sem.

עֲבַר chal. trans. præf. בַּעֲבַר in transitu.

עֲבָרָה foe. ponto, navis transitoria. præf. הָעֲבָרָה navis trajectoria. pl. præf. בַּעֲבָרוֹת in transitibus.

עֶבְרַת, עֶבְרָה foe. ardor iræ, exscandescentia, furor, indignatio, efferuescentia bilis. præf. בְּעֶבְרַת בְּעֶבְרָה per furorem. aff. בְּעֶבְרָתְךָ בְּעֶבְרָתוֹ propter exscandescentiam ejus, tuam. pl. עֲבָרוֹת indignationes. præf. בְּעַבְרוֹת in indignationibus.

עֶבְרוֹן Hebron. nom. pr.

עָבְרִי transire me. Kal. inf. aff. עִבְרִי transi. Imp. f. foe. עִבְרִי Hibri nom. pr. 1. Paral. 24. 26.

עִבְרִי m. Hebræus. Quo nomine Abraham primùm fuit dictus à Chananæis, & Phænicibus, cum Euphrate trajecto ad eos commigrasset Gen. 14. præf. הָעִבְרִי Hebræus. pl. præf. הָעִבְרִים Hebræi. לָעִבְרִים Hebræis.

עִבְרִיָּה foe. Hebræa. præf. הָעִבְרִיָּה Hebræa. pl. f. præf. הָעִבְרִיּוֹת Hebrææ.

עֲבָרִים m. pl. vada, transitus, latera. etiàm Habarim montana Moabitarum. nom. pr. aff. עֲבָרָיו latera sua. עֶבְרֵיהֶם latera sua. const. præf. בְּעֶבְרֵי in transitibus.

עָבְרֵנוּ transire nos. Kal. inf. aff. עָבַרְנוּ transivimus. præt. 1. pl.

עָבַשׁ putruit, putrefactus est, mucidus factus est, mucuit, mucorem contraxit, computruit, putruit in corruptionem. Kal. præt. 3. pl. עָבְשׁוּ פְרֻדוֹת mucida facta sunt grana.

עֲבֹת pl. f. nubes densæ, à f. עָב R. עוב obnubilare.

עִבֵּת Pih. implicuit condensando, perplexit, contorsit, torquendo condensavit, dicitur propriè de funibus, seu foliis condensatis, implicavit, intricavit. fut. 3. pl. m. aff. וַיְעַבְּתוּהָ contorquent eam.

עֲבֹת m. עֲבוֹת funis perplexus, rudens, tortile. עֲבֹתוֹת pl. foe. funes tortiles, densi. præf. בַּעֲבֹתוֹת densis funibus à f. עֲבוֹת tortile.

עֲבֹתִים pl. m. funes densi. præf. בַּעֲבֹתִים funibus. aff. עֲבֹתֵימוֹ funes eorum. a f. עֲבוֹת tortile.

עֲבֻתָּה foe. densa, implexa, frondosa, ramosque habens complicatos, condensa, intricata.

ע ג

עָגַב amavit, adamavit, locutus est amatoria, deperiit, amore flagravit, desiderio exarsit, amasium, vel amasiam egit, exarsit amore insano, & impudico, libidinosè adamavit, & more meretricio: construitur cum accusat., & interdùm cum עַל & אֶל Kal. præt. 3. f. foe. עָגְבָה adamavit, fut. 2. f. m. 3. f. וַתַּעְגַּב & cum ה pa. rag. וַתַּעְגְּבָה & adamavit, Ezec.23. 17. 20.

עֹגֵב ; עוֹגֵב m. Amasius, amator libidinosus, pl. m. עֹגְבִים amatores.

עֻגָב, עוּגָב m. organum: & fortè notat omne genus instrumentorum musicorum.aff. וְעֻגָבִי & organum meum.

עֲגָבָה, עַגְבַת foe. adamatio, amor aut libido, concupiscentia, & amoris affectus, & ardor, amor illicitus, perditus, & insanus. aff. עֲגָבָתָהּ adamatio sua.

עֲגָבִים m. pl. amationes, amatoria, amores insani, & libidinosi, amores scortatorum, cantiones amatoriæ.

עֻגָה, עוּגָה, עֻגַת foe. placenta, panis subcinericius, torta subcinericia, coctus panis, & adustulatus super carbonibus, pl. עֻגוֹת placentæ. R. עוּג placentas coquere.

עָגוֹל עָגֹל m. teres, rotundum. pl. f. עֲגֻלּוֹת rotundæ.

עָגוּר m. Hirundo. Aliis grus, ardea, pica, seu varia, anser ferus.

עֻגוֹת pl. f. placentæ, a f. עֻגָה R. עוּג placentas coquere.

עָגִיל m. inauris propriè rotunda, & circularis, rotula, sphærula auribus appendenda. circulus rotūdus, orbis, globulus, rotella ambiens aures. pl. m. עֲגִילִים inaures. R. עָגוֹל rotundum.

עֵגֶל m. vitulus propriè plaustralis. præt. הָעֵגֶל vitulus, כְּעֵגֶל sicut vitulus. aff. עֶגְלְךָ vitulus tuus. pl. præf. בָּעֲגָלִים in vitulis. כְּעֶגְלֵי sicut vituli.

עֶגְלָה ; עֶגְלַת foe. vitula, bucula. præf. הָעֶגְלָה vitula, כְּעֶגְלָה sicut vitula. aff. כְּעֶגְלָתִי cum vitula meâ. pl. præf. לְעֶגְלוֹת vitulis.

עֲגָלָה foe. plaustrum. præf. הָעֲגָלָה plaustrum, בָּעֲגָלָה plaustro. aff. עֶגְלָתוֹ plaustrum ejus. pl. præf. הָעֲגָלוֹת עֲגָלוֹת plaustra, currus. בָּעֲגָלוֹת in curribus.

עֶגְלוֹן Heglon. עֶגְלוֹנָה in Heglon. nom. pr. cum ה loc.

עָגַם doluit, sollicitus, anxius, discruciatus fuit, mæruit, contristatus fuit. exarsit amore, & compassione ergà aliquem, condoluit, compassus est. kal. præt. 3. f. f. עָגְמָה doluit, compassus est.

עָגַן Niph. נֶעֱגַן moratus, detentus

tus est, distulit. fut. 2. & 3. pl. foe. תְּעַגֵּנָה retardabitis vos, morabimini, differetis. Ruth. 1. 13.

עֻגַּת foe. placenta, panis coctus super carbonibus. pl. עֻגֹת, עֻגוֹת placentæ, nom. f. f. const. ab עֻגָּה R. עגג coquere placentas.

ע ד

עַד usquè, usque ad, donec; dùm, adhuc. עַד־הֱיוֹתִי usque esse me. עַד בּוֹאִי usque venire me. עַד־מְקוֹם usque ad locum. עַד זֶה מְדַבֵּר adhuc eo loquente. Job. 1. 18. עַד כִּי donec. עַד אִם נוֹתַרְתֶּם donec relicti fueritis. Num. 32. 17. עַד כֹּה usque huc. עַד מָתַי · עַד מָה · עַד מָה quo usque, usque quo. עַד אָן עַד הֵנָּא quo usque, usque quo. עַד הַנָּה usque valdè, huc usque. עַד דִּי ch. donec. עַד אֲשֶׁר donec. עַד עַתָּה usque nunc. עַד מְאֹד usque valdè, admodùm. עַד מְהֵרָה usque citò, quam maximè, quam celerrimè. const. עֲדֵי ad usque, ad. aff. עָדָיו ad eum. cum בְּ præf. est pro, propter, per, circà בְּעַד הָעָם pro populo. בְּעַד הַחַלּוֹן per fenestram. בְּעַד מְעָרוֹת in speluncas. מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ ab inter strictam cæsariem tuam. Cant. 4. 3. aff. בַּעֲדוֹ super ipso. בַּעֲדָהּ pro se ipsâ. בַּעֲדֵךְ pro te. בַּעֲדִי pro me. בַּעֲדֵנִי circà me. בַּעֲדֵינוּ circa nos. עַד chal. עַד־דִּי usque dùm. עַד־כָּה huc usque. עַד מִנִּי donec a me. עַד בְּלִי donec non.

עַד, עַד m. æternitas, sæculum, tempus longum, æternum. donec, usque ad, in. מִנִּי עַד ab æterno. עֲדֵי עַד usque in sæculum. שֹׁכֵן עַד innabitans æternitatem. præf. לָעַד in sæculum. לְעוֹלָם וָעֶד in sæculum, & æternitatem.

עַד m. spolium, præda. עַד שָׁלָל præda spolij. Isa. 33. 23. præf. לָעַד ad prædam. Soph. 3. 8. R. עָדָה dispoliavit.

בְּעוֹד in adhùc, intrà, quum adhuc, dum adhuc, tantisperdùm, compos. ex בְּ & עוֹד adhuc.

עֵד m. testis, & interdùm testimonium. præf. הָעֵד testis. לְעֵד in testimonium. aff. עֵדִי testis meus. pl. præf. הָעֵדִים testes. const. עֵדֵי, עֲדֵי testes. aff. עֵדַי, עֵדֶיךָ, עֵדֵיהֶם testes mei, tui, eorum. עֵדָה testis. R. עוּד testari.

עִוֵּד, עוֹדֵד, עֹדֵד Pih. sustentavit. Part. f. m. מְעוֹדֵד עֲנָוִים sublevans mansuetos. fut. 3. f. m. יְעוֹדֵד sublevabit. Hithp. fut. 1. pl. נִתְעוֹדֵד sublevabimus nos.

עָדָה ornavit se, vel alium, decoravit, vel decoratus, ornatus est, ex significatione chald. transivit,

præ

præteriit, diſceſſit, removit, kal. præt. 2. ſ. f. עֲדִית ornaſti te. imp. ſ. m. עֲדֵה orna te. fut. 1. ſ. aff. וְאֶעְדֵּךְ & ornavi te. 2. ſ. f. תַּעְדִּי ornabis te. 2. ſ. m. 3. f. תַּעְדֶּה & per apoc. יַתְעַד ornabit ſe.

עֵדָה עֲדַת foe. coetus, ſynagoga, conventus, congregatio indicta, coetus hominum, qui ad certam rem tranſigendam, & ad certum locum, & tempus indictum conveniunt. Senatus. עָדָה Hadah uxor Lamech. item uxor Eſau. præf. הָעֵדָה coetus. בָּעֵדָה in coetu. לָעֵדָה coetui. conſt. בַּעֲדַת in coetu. לַעֲדַת coetui. מֵעֲדַת ex congregatione. aff. עֲדָתִי, עֲדָתְךָ coetus meus, tuus. כַּעֲדָתוֹ ſicut coetus ejus. בַּעֲדָתָם in coetu eorum. לַעֲדָתָם coetui eorum. R. יָעַד condixit.

עֵדָה foe. teſtis, teſtimonium. præf. לְעֵדָה in teſtimonium. pl. ſ. præf. הָעֵדוֹת teſtimonia. aff. עֵדוֹתֶיךָ עֵדוֹתַי teſtimonia mea, t[illegible]. בְּעֵדוֹתֶיךָ in teſtimoniis tuis. מֵעֵדוֹתֶיךָ de teſtimoniis tuis. עֵדוֹתָיו teſtimonia ejus. R. עוּד teſtari.

עִדּוֹא עִדּוֹ Iddo auus Zachariæ Prophetæ, nom. pr.

עֵדוֹת pl. f. teſtimonia a ſ. עֵדָה.

עֵדוּת, עֵדֻת foe. teſtimonium, obteſtatio. præf. הָעֵדוּת teſtimonium. pl. עֵדְוֹת teſtimonia. præf. aff. בְּעֵדְוֹתָיו, בְּעֵדְוֹתֶיךָ in teſtimoniis tuis, ejus. מֵעֵדְוֹתֶיךָ de teſtimoniis tuis.

עֵדוּת foe. ornamentum regium. præf. וְאֶת הָעֵדֻת & ornamentum. R. עָדָה ornavit.

עֲדִי, עֶדִי m. ornatus, ornamentum, indumentum, applicatio veſtis. maxilla, os, oris, præf. בַּעֲדִי cum ornatu. כַּעֲדִי tanquam ornamento. aff. עֶדְיֵךְ, עֶדְיָךְ, עֶדְיוֹ, עֶדְיָהּ ornatus ejus, tuus. עֶדְיָם ornamentum ſuum. עָדַי ad me. עֲדֵי uſque. עֲדֵי־עַד uſque ad ſeculum. עָדֶיהָ, עָדָיו ad eam, eum. תִּגַּע עָדֶיךָ ad te pertingit. Job. 4. 5. וְעָדֵיכֶם אֶתְבּוֹנָן & uſque ad vos intelligo. Job. 32. 12. præf. כַּעֲדֵינוּ circa nos. præpoſ. עַד donec. aff. præf. עַד־מֵי uſque ad aquas. עַד־נֹכַח uſque contrà.

עֵדִי teſtis meus. nom. ſ. m. aff. עֵדַי teſtes mei. pl. aff. conſt. עֵדֵי teſtes. R. עוּד teſtari.

עֲדִיאֵל Hadiel. עֲדָיָה, עֲדָיָהוּ Hadajau. nom. pr.

עֲדָיִים pl. m. ornamenta, ornatus a ſ. עֲדִי R. עָדָה ornavit.

עִדִּים pl. m. remotiones, ſordes, res inquinatæ, & abominabiles, centones, panni abjectiſſimi.

עֲדִיָם ornatus eorum. nom. m. ſ. aff. a ſ. עֲדִי.

עֵדִים m. pl. teſtes. præſ. הָעֵדִים teſtes. conſt. עֵידֵי vel עֵדֵי aff. עֵדַי, עֵדֶיךָ, עֵדֵיהֶם teſtes mei, eorum, tui. a ſ. עֵד teſtis. R. עוּד teſtari.

עֲדִין, עֲדִינָא Hadina. עֲדִינוֹ Hadino, nom. pr. viri. Aliis eſt appellativum cum aff. voluptas ejus, vel volupe ipſi. 2. Reg. 23. 8. R. עָדַן delicatè vixit.

עֲדִינָה foe. voluptuaria, delicata.

עָדִית ornaſti. kal. præt. 2. ſ. m. R. עָדָה ornavit.

עֲדִיתַיִם Haditaim. nom. pr.

עַד־כָּה chal. pro כֹּה huc uſque.

עַד־כְּעַן hùc uſque. R. עָדָה ornavit.

עֹדְךָ tu. adhuc, compoſ. ex עוֹד & pron. אַתָּה:

עַדְלָי Hadelai. עֲדֻלָּם Hadullam.

עֲדֻלָּמִי Hadullamites.

עַד־מִנִּי donec a me:

עֲדֶן huc uſque. Eccl. 4. 2. 3. compoſ. per contract., & apocop. ex עֲדֶנָּה ſcil. הֵנָּה & עַד uſque hùc.

עִדָּן עִדָּנָא chal. m. tempus. præſ. בְּעִדָּנָא in tempore. pl. עִדָּנַיָּא עִדָּנִין tempora.

עָדַן deliciatus eſt, delicatè, ſeu in deliciis vixit, voluptuoſus fuit, voluptatibus abundavit. Hithp. הִתְעַדֵּן oblectavit ſe ipſum. fut. 3. pl. m. וַיִּתְעַדְּנוּ oblectabunt ſe.

עֵדֶן, עֶדֶן m. Heden, Paradiſus terreſtris in Meſopotamiâ, ut creditur, ſitus, item nom. pr. Levitæ. 2. Paral. 29. 12. & urbis. item deliciæ; Jucunditas, ſuavitas, delectatio, voluptas, oblectatio, deliciarum locus. præf. בְּעֵדֶן in Heden. כְּעֵדֶן ſicut Heden. מֵעֵדֶן ex Heden. pl. m. עֲדָנִים deliciæ. aff. עֲדָנֶיךָ deliciæ tuæ. בְּנֵי־עֵדֶן filii Heden.

עֶדְנָה f. oblectatio, voluptas. עֶדְנָה

עַדְנָא Hadnah. nom. pr.

עֲדֶנָּה, עֲדֶנָה huc uſque. Eccl. 4. 2. 3. ex עַד & הֵנָּה.

עוֹדֶנּוּ, עֹדֶנּוּ adhuc ipſe, compoſ. ex עוֹד & pron. הוּא ille.

עַדְנָח Adnah, nom. pr.

עַדְעָדָה Hadhadah. nom. pr.

עָדַף redundavit, abundavit; ſuperabundavit, ſuperfluit, ſuperfluum fuit, remanſit, exceſſit. Part. ſ. m. ben. præſ. הָעֹדֵף quod ſupereſt, quod ſuperfluum eſt. בָּעֹדֵף in ſuperfluo. pl. præſ. m. הָעֹדְפִים redundantes. foe. ſ. præſ. הָעֹדֶפֶת quod eſt ſuperfluum. Hiph. præt. הֶעְדִּיף ſuperabundavit, ſuperfluit. עֹדֶפֶת quod eſt ſuperfluum. Kal. part. ſ. f. ben.

עָדַר ordinavit, inſtruxit, diſpoſuit ſcil. aciem militarem. coordi-

dinavit , congregavit in gregem unum. kal. part. ben. pl. conſt. עֹרְכֵי מַעֲרָכָה componentes aciem. 1. Par. 12. 38. inf. præf. וְלַעֲרֹךְ & ad aciem ſervandam, vel diſponendam. Niph. נֶעְדַּר defuit, deſideratus eſt, defecit, ſarritus, reſarritus, paſtinatus eſt. præt. 3. f. f. נֶעְדָּרָה defuit. part. foe. f. נֶעְדֶּרֶת deficiens. fut. 3. f. m. יֵעָדֵר ſarrietur. pl. 3. m. cum ן parag. יֵעָדְרוּן ſarrientur. עִדֵּר Pih. defuit, deſiderari fecit, vel ſivit, ſubtraxit aliquid ex ordine. fut. 3. pl. m. יְעַדְּרוּ deeſſe, vel deſiderari ſinent. 3. Reg. 4. 27.

עֵדֶר , עֵדֶר m. Grex, caterva, ſeu congregatio animalium. item Heder nom. pr. Gen. 35. 21. præf. בַּעֵדֶר cum grege. כְּ כַּעֵדֶר ſicut grex. מֵהָעֵדֶר è grege. aff. בְּעֶדְרוֹ in grege ejus. pl. præf. הָעֲדָרִים greges. לַעֲדָרִים ad greges. aff. עֶדְרֵיהֶם greges eorum.

עָדָשׁ m. lens lentis, genus leguminis. Aliis eſt piſum. pl. וַעֲדָשִׁים & lentes.

עֵדוּת , עֵדֻת foe. teſtimonium, obteſtatio. præf. הָעֵדֻת teſtimonium. R. עוּד teſtificari.

עֵדֹת pl. f. עֵדוֹת teſtimonia. aff. præf. מֵעֵדֹתֶיךָ à teſtimoniis tuis, & cum. aff. f. עֵדֹתָיו וְעֵדֹתַי teſtimonia mea, ejus. Pſ. 132. 12. à f. עֵדוּת teſtimonium.

עֵדָה foe. coetus, ſynagoga, conventus, eccleſia, indicta congregatio. præf. בַּעֲדַת in coetu. לַעֲדַת אֵל coetui Dei. מֵעֲדַת ex congregatione. aff. כַּעֲדָתוֹ ſicut coetus ejus. לְ בַּעֲדָתָם in coetu eorum. a f. עֵדָה R. יָעַד condixit.

עֲדָה chal. tranſivit, diſceſſit, præteriit. Peh. præt. 3. f. fut. 3. f. m. יֶעְדֵּה præterit. 3. f. f. תֶּעְדֵּה tranſit, intercidit. Hiph. præt. 3. pl. הֶעְדִּיו מִנֵּהּ amoverunt, tranſtulerunt, abſtulerunt ab eo. part. f. m. מְהַעְדֵּה qui transfert. fut. 3. pl. m. parag. יְהַעְדּוֹן transferent. R. עָדָה ornavit.

ע ו

עוּב Hiph. הֵעִיב obnubilavit, obſcuravit, obtenebravit. fut. 3. f. m. יָעִיב obnubilabit.

עוֹבֵד Hobed. nom. pr. 1. Paral. 11. 47.

עוֹבַדְיָה Hobadiab. nom. pr.

עוֹבָל Hobal. fil. Jochtan. nom. pr.

עֹבֵר עוֹבֵר tranſiens, præteriens. præf. הָעוֹבֵר tranſiens. pl. m. præf. עוֹבְרֵי הָעוֹבְרִים tranſeuntes. לָעוֹבְרִים tranſeuntibus. מֵעוֹבְרִים à tranſeuntibus. kal. part. ben. f. & pl. m. R. עָבַר tranſivit.

עוּג coquere panes ſubter prunas, adurere, vel uſtulare placentas,

coquere, vel parare. Kal. fut. 2. f. f. aff. תְּעֻגֶנָּה placentabis istam, hoc est, coques, vel parabis placentam istam. עוֹג Ogh. nom. pr.

עוּגָב m. organum, instrumentum musicum, R. עָגַב adamavit.

עוּגָה, עֻגָה, עֻגַת foe. placenta, panis subcinericius, torta subcinericia, panis coctus super carbonibus, vel ustulatus. pl. עֻגוֹת placentæ.

עִוֵּד Pih. dispoliavit, exspoliavit, prædatus est, diripuit cum læsione eorum qui spoliantur. præt. 3. pl. aff. עִוְּדֻנִי exspoliaverunt, prædati sunt me.

עוּד testari, contestari, testificari. Hiph. præt. הֵעִיד testatus, contestatus, testificatus, protestatus, obtestatus est, monuit, admonuit: construitur sæpiùs cum בְּ. præt. 2. f. m. הַעִידֹתָ & cum ה parag. הַעֵדֹתָה contestatus es. 1. f. הַעִידֹתִי contestatus sum. pl. præt. 3. הֵעִידוּ contestati sunt. fut. 1. f. אָעִיד, אָעֵד & cum ה parag. אָעִידָה aff. אֲעִידֵךְ testificabor tibi. Hoph. הוּעַד testibus probatum, vel denunciatum fuit, admonitus est.

עוֹד Chal. & Hebr: adhùc, dùm, ampliùs, deinceps. præf. בְּעוֹד in adhùc, intrà, quum adhùc, dum adhuc, tantisper dum. הַעוֹד num, an adhuc? aff. הַעוֹדֶנּוּ num, an adhuc vixit? בְּעוֹדֶנּוּ חַי adhuc illo vivente. עוֹדְךָ, עוֹדֵךְ m. adhùc. adhùc ipsa. מֵעוֹדִי, מֵעוֹדְךָ à tempore tuo, meo. מֵעוֹדֶנִּי חַי tantisper dum ego vixero. הַעוֹדָם an adhùc ipsi?

עוֹדֵד Pih. statuminavit, erexit. R. עָדַד erexit.

עִוְּדוּנִי dispoliarunt me. עִוְּדֻנִי prædati sunt me. Pih. præt. 3. pl. aff. R. עִוֵּד dispoliavit.

בְּעוֹדִי dum sum. Quum adhuc ego. à part. R. עוֹד adhùc.

עוֹדֵינָה pro עוֹדֵינוּ adhùc nobis scil. superstitibus. נָה pro נוּ.

עוֹדֶנּוּ adhuc illo. Quùm adhuc ille.

עוֹדֵנוּ quùm adhuc nos, adhuc nobis viventibus. עוֹדֶנִּי adhuc ego. part. aff.

עָוָה iniquè, aut perversè egit, perperàm egit, cum ad animum, vel ad actiones transfertur. Est enim propriè curvum esse, incurvari, perverti. Kal. præt. 3. f. foe. עָוְתָה perperàm egit. 1. pl. וְעָוִינוּ perperàm egimus. נַעֲוָה, נַעֲוָה Niph. perversus fuit, distortus, contortus, curvatus, depravatus fuit. præt. 1. f. נַעֲוֵיתִי pervertor, contorqueor. part. f. m. וְנַעֲוֵה לֵב & perversus corde, vel animo. foe. f. const. בֶּן נַעֲוַת הַמַּרְדּוּת filius perversæ rebellionis. 1. Reg. 20. 30. עִוָּה Pih.

 per-

pervertit, corrupit, depravavit, ex recto pravum fecit. Puh. part. f. m. מְעֻוָּת perversus, quasi ab עָוַת. Hiph. præt. הֶעֱוָה iniquè, perversè, egit perperàm, pervertit, depravavit. præt. 1. f. הֶעֱוֵיתִי iniquè egi, pl. 3. הֶעֱווּ perverterunt. 1. pl. הֶעֱוִינוּ iniquè egimus. inf. הַעֲוֵה iniquè agendo. aff. præf. בְּהַעֲוֹתוֹ in perperàm agere ipsum. 2. Reg. 17. 14.

עַוָּה foe. perversitas, vel perversa. iniquitas, curva, obliqua, subversa, corrupta, curvitas, inclinatio, declinatio. עַוָּה Hivvah. nom. prop. Isa. 37. 13.

עָוֹן, עֲוֹן m. perversitas, iniquitas, incurvatio, deflectio, pravitas, vitium. præf. הֶעָוֹן iniquitas. בְּ, בֶּעָוֹן in iniquitate. מֵעָוֹן ab iniquitate. const. בַּעֲוֹן propter iniquitatem. כַּעֲוֹן sicut iniquitas, כַּעֲוֹן sicut pravitas. לְעָוֹן iniquitati. præf. aff. מֵעֲוֹנִי ab iniquitate meâ. בַּעֲוֹנִי in iniquitate meâ. לַעֲוֹנִי ad iniquitatem meam. לַעֲוֹנֵנוּ iniquitati nostræ. מֵעֲוֹנֵנוּ propter iniquitatem nostram. בַּעֲוֹנֶךָ iniquitate tuâ. מֵעֲוֹנֶךָ de iniquitate tuâ. עֲוֹנֵךְ iniquitas tua. עֲוֹנְכֶם iniquitas vestra. בַּעֲוֹנָם, בַּעֲוֹנָהּ, בַּעֲוֹנוֹ in iniquitate suâ, eorum. לַעֲוֹנָם iniquitati eorum. pl. m. const. עֲוֹנֵינוּ iniquitates nostræ. מֵעֲוֹנֵינוּ ab iniquitatibus nostris. עֲוֹנֶיךָ, עֲוֹנַיִךְ iniquitates tuæ. pl. f. עֲוֹנוֹת iniquitates. aff. præf. בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ propter iniquitates nostras. כַּעֲוֹנֹתֵינוּ sicut iniquitates nostræ. מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ propter iniquitates nostras. לַעֲוֹנוֹתֶיךָ iniquitatibus tuis. בַּעֲוֹנוֹתֵיכֶם propter iniquitates vestras. עֲוֹנֹתָיו iniquitates ejus. עֲוֹנֹתָם iniquitates eorum. מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם propter iniquitates suas.

עוז. עוּז Hiph. הֵעִיז coivit; congregatus est, congregavit se; & activè congregavit, obfirmavit, firmiter egit. præt. 3. pl. הֵעִיזוּ congregant se. Imp. f. m. הָעֵז congrega. pl. m. הָעִיזוּ & defect. הָעִזוּ congregate vos, firmitèr agite.

עֹז m. potentia, robur, fortitudo; firmitudo, obfirmatio, robur invictum in agendo, & resistendo. præf. בְּעֹז robore, aff. עֻזִּי, עָזִּי, עֻזֵּנוּ robur meum, nostrum. בְּעֻזְּךָ, בְּעֻזֶּךָ robore tuo. עֻזְּךָ, עֻזְּכֶם potentia tua, vestra. בְּעֻזּוֹ robore suo. עֻזָּה robur ejus. עֻזָּמוֹ robur eorum. R. עָזַז corroboravit.

לָעוֹז ad roborandum. kal. inf. præf. a R. עוּז.

עֹזְבִי, עֹזְבִי relinquens, deserens. Zach. 11. 17. pro עֹזֵב cum jod. parag. kal. part. ben. f. m. R. עָזַב reliquit.

עוזה

עוזָה pro עָזָה corrobora. Pfal. 68. 29. kal. imp. f. m. cum ו pro ז ante ה. R. עָזַז corroboravit.

עֹזֵר , עוֹזֵר auxiliator, adjuvans. pl. m. conft. עוֹזְרֵי auxiliatores. præf. aff. בְּעוֹזְרָי in auxiliatoribus meis. לְעוֹזְרֶיךָ auxiliatoribus tuis. עוֹזְרָיו auxiliatores ejus. kal. part. ben. f. & pl. m. R. עָזַר auxiliatus eft.

עוֹטְיָה pro עוֹטָה operta. kal. part. ben. f. foe. cant. 1. 17. R. עָטָה operuit.

עַוְיָה foe. chal. iniquitas. R. עָוָה iniquè egit.

עַוָּל m. iniquus, perverfus, injuftus, injurius. pl. m. עֲוִילִים iniqui. item parvuli. aff. עֲוִילֵיהֶם injufti, vel parvuli fui. Job. 21. 11. R. עָוַל iniquè egit.

עָוִינוּ perversè egimus. kal. præt. 1. pl. R. עָוָה perperàm egit.

עֲוָיָתָךְ f. pl. chal. iniquitates tuæ. a f. עֲוָיָה pl. עֲוָיָת.

עוֹכֵר , עֹכֵר perturbans, perturbator. pl. aff. præf. בְּעוֹכְרָי inter perturbantes me. kal. part. ben. f. & pl. m. R. עָכַר perturbavit.

עוּל m. infantulus, lactens, foetus, puer, infans. aff. עוּלָהּ foetus fuus.

עִוֵּל Pih. iniquè egit, & perversè, pervertit, fraudavit, injuftè, & perditè operatus eft, perdidit injuriâ. Part. f. m. מְעַוֵּל iniquè agens. fut. 3. f. m. יְעַוֵּל perversè aget.

עַוָּל m. iniquus. præf. לְעַוָּל iniquo.

עֶוֶל , עָוֶל , עַוְל , עָוֶל m. iniquitas, improbitas, fraus, injuftitia, injuria, pravitas, perverfitas. hâc voce fignificatur quidquid contra leges, jura, & veritatem committitur. præf. בְּעָוֶל propter iniquitatem. מֵעָוֶל ab iniquitate. aff. בְּעַוְלוֹ in iniquitate fuâ.

עוֹל , עֹל m. jugum, onus. præf. הָעוֹל jugum. בְּעוֹל & בְּעֹל cum jugo. aff. עֻלּוֹ עֻלְּךָ עֻלְּכֶם עֻלָּם עֻלֵּנוּ jugum ejus, tuum, veftrum, eorum, noftrum. מֵעֻלּוֹ de jugo ejus. R. עָלַל operatus eft.

עוּלָהּ lactens, parvulus fuus. nom. f. m. Rad. aff.

עַוְלָה foe. injuria, pravitas, perverfitas. præf. בְּעַוְלָה iniquitate. R. עָוַל perperàm egit.

עוֹלָה foe. iniquitas, pravitas, malitia, injuftitia. pl. עוֹלוֹת iniquitates.

עוֹלָה , עוֹלַת foe. holocauftum. עֹלָה. holocautoma, afcenfio, afcenfus, facrificium quod totum in altare afcendit. præf. הָעֹלָה , הָעוֹלָה holocauftum. בְּעוֹלָה cum holocaufto. כָּעוֹלָה ficut holocauftum. לְעוֹלָה in holocauftum. לְעוֹלַת

ad holocaustum aff. עֹלָתָם ,עֹלָתוֹ
עֹלָתְךָ , עֹלָתֶךָ holocaustum
tuum, ejus, suum. pl. præf. הָעוֹלוֹת
holocausta. בְּעוֹלוֹת cum holocau-
stis. לְעוֹלוֹת , לָ ad holocausta.
מֵעוֹלוֹת præ holocaustis. aff.
בְּעוֹלוֹתֵינוּ holocaustis nostris.
עוֹלוֹתֶיךָ holocausta tua.
לְעוֹלוֹתֵיכֶם holocaustis vestris.
עוֹלוֹתָו gradus, ascēsus ejus. Ez. 40. 26
עוֹלוֹתֵיהֶם holocausta eorum. R.
עָלָה ascendit.

עוֹלֶה m. ascensus, gradus. præf.
לָעוֹלֶה ad ascensum. item ascen-
dens. præf. הָעֹלֶה , הָעוֹלֶה ascen-
dens. pl. m. præf. הָעוֹלִים ascenden-
tes. s. foe. præf. הָעוֹלָה ascendens.
pl. præf. הָעוֹלוֹת ascendentes. kal.
part. ben. m. & foe.

עוֹלוֹת pl. f. iniquitates, pravitates
a s. עַוְלָה R. עָוַל perperàm egit.

עוֹלֵל Pih. fecit, operatus est, confe-
cit, machinatus est, ludificatus est, in
malum affecit. item racemavit, abru-
pit racemando, corrupit. præt. 3. s. f.
עוֹלְלָה afficit, corrumpit. 2. s. m.
עוֹלַלְתָּ fecisti. 1. s. עוֹלַלְתִּי
בֶעָפָר קַרְנִי & confeci, involui in
pulvere cornu meum. Job. 16. 17.
Imp. s. m. עוֹלֵל fac. fut. aff. 3. pl.
m. יְעוֹלְלוּהוּ , יְעוֹלְלוּהוּ racema-
verunt eum. Inf. עוֹלֵל racemando.
fut. 3. s. f. 2. s. m. תְּעוֹלֵל racema-

bis. Puh. præt. עוֹלַל factus est,
Lam. 1. 12. אֲשֶׁר עוֹלַל לִי qui fa-
ctus est mihi, quo male habitus sum;
R. עָלַל operatus est.

עוֹלֵל fac. Lam. 1. 22. item raceman-
do. Jer. 6. 9. Pih. inf.

עוֹלַל m. puer, parvulus, puerulus
lactente major, & qui jam aliquid
agere incipit, infans. pl. עוֹלָלִים
parvuli.

עוֹלֵל m. infans, parvulus. præf.
מֵעוֹלֵל à parvulo. pl. præf. בְּעוֹלָלִים
ut infantes. const. aff. præf. עוֹלְלֵי
parvuli. עוֹלָלַיִךְ עוֹלָלֶיהָ parvuli
ejus, tui. לְעוֹלְלֵיהֶם parvulis
suis.

עוֹלְלָה illa fecit, operata est. Pih.
præt. 3. s. f.

עוֹלֵלוֹת pl. f. racemi, racematio-
nes. dicitur de racemis ultimis, qui
in vineâ post vindemiam relinquun-
tur. præf. כְּעוֹלְלוֹת , כְּעוֹלֵלוֹת
sicut racemi.

עוֹלָלִים pl. m. parvuli. a s. m
עוֹלֵל.

עוֹלָם pro עֵילָם Helam. Jer. 49. 36.
nom. pr.

עוֹלָם m. seculum, perpetuum, æter-
num, sempiternum. interdùm signi-
ficat tempus longum, aut multum,
nonnunquam tempus vitæ alicujus.
præf. הָעֹלָם , הָעוֹלָם seculum.
מֵהָעוֹלָם à seculo. לְעוֹלָם in secu-
lum.

lum. הַלְעוֹלָם num in ſeculum? מֵעוֹלָם à ſeculo. aff. עוֹלָמוֹ ſeculi ſui. pl. m. præf. הַלְעוֹלָמִים an in ſecula? conſt. עוֹלְמֵי ſecula. R. עָלַם abſcondit.

עַוְלָתָה foe. iniquitas, pravitas, fraus. præf. בְּעַוְלָתָה in iniquitatem. R. עָוַל perperàm egit.

עוֹלָתָה foe. iniquitas, pravitas, malitia, injuſtitia. à f. עוֹלָה pravitas.

עֹלָתוֹ, עוֹלָתוֹ aſcenſio, holocauſtum ejus. a f. עוֹלָה R. עָלָה aſcendit.

עוֹמְשִׂים pro עוֹמְסִים onerantes Neh. 4. 17. Kal. part. ben. pl. m. R. עָמַס oneravit.

עָוֹן, עָוֹן m. perverſitas. pl. עֲוֹנִים iniquitates. R. עָוָה perverſè egit.

עוֹיֵן oculans pro עֹיֵן vel עוֹיֵן 1. Reg. 18. 9. kal. part. ben. f. m. vel. nom. f. m. R. עַיִן oculus.

עֹנֶה, עוֹנֶה reſpondens. præf. הָעוֹנֶה qui exaudit. aff. עוֹנֶךָ, עוֹנֵהוּ reſpondens tibi, ei. pl. præf. הָעוֹנִים reſpondentes. Kal. part. ben. f. & pl. m. R. עָנָה reſpondit.

עוֹנָה, עוֹן m. tempus ſtatutum, & determinatum certæ rei.

עֲוֹנָה foe. perverſitas, iniquitas. pl. f. עוֹנוֹת iniquitates. aff. עוֹנָהּ perverſitas ejus. a f. עָוֹן R. עָוָה perverſè egit.

עוֹנוֹת pl. f. iniquitates. a f. עוֹן & עֲוֹנָה, עוֹנֹת. aff. עוֹנֹתָם iniquitates eorum.

עוֹנוֹת pl. foe. ſulci. aff. præf. לִשְׁתֵּי עוֹנֹתָם in duobus ſulcis ſuis. Hoſ. 10. 10. R. עָנָה reſpondit.

עֲוֹנוֹתָיו iniquitates ejus. præf. בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ in iniquitatibus noſtris. מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם propter iniquitates ſuas. pl. foe. aff. a f. עָוֹן R. עָוָה perperàm egit.

עֲוֹנֶיךָ, עֲוֹנֵכִי iniquitates tuæ. nom. pl. aff. à præced.

עוֹנֵן Pih. præſtigiis uſus eſt, exercuit præſtigias, præſtigiatus eſt, conjectavit, obſervavit auguria, divinavit. Part. f. m. מְעוֹנֵן utens præſtigiis, præſtigiator. pl. m. מְעוֹנְנִים præſtigiatores. fut. 2. pl. m. תְּעוֹנְנוּ præſtigiis utemini. R. עַיִן oculus.

עוֹנָתָהּ tempus ejus determinatum. nom. f. foe. conſt. aff. a R. עוֹן tempus.

עֲוֹנֹתַי iniquitates meæ. nom. pl. foe. aff. a f. עָוֹן R. עָוָה perverſè egit.

עֲוֹנֹתָם iniquitates eorum. nom. pl. foe. aff. à præced. vel עֵינֹתָם עוֹנֹתָם tempora eorum. ſulci ſui. Hoſ. 10. 10. a f. R. עוֹנָה tempus ſtatutum, vel pro עֵינֹתָם oculi ipſorum. pl. foe. aff. à f. R. עַיִן oculus, vel

vel pro מְעוֹנֹתָם habitationes eorum, à f. מְעוֹנָה habitatio. a R. עוֹן tempus; vel עוֹנֹתָם sulci eorum. nom. pl. foe. aff. R. עָנָה exaudivit.

עִוְעִים pl. m. perversitates, vertigines, distortiones, incurvationes, titubatio. R. עָוָה perversè egit.

עוּף volare, advolare, avolare, evolare, involare, convolare, volitare. kal. præt. 3. pl. וְעָפוּ involent. part. ben. f. foe. עָפָה volans. pl. עָפוֹת volantes. inf. præf. לָעוּף volare. fut. 1. f cum ה parag. אָעוּפָה evolabo. 3. f. m. יָעוּף avolabit. 2. f. m. 3. foe. תָּעוּף volabit. pl. 1. cum ה parag וְנָעֻפָה & avolabimus. 3. m. pl. יָעֻפוּ avolabunt. 2. & 3. foe. תְּעוּפֶינָה advolant. עוֹפֵף Pih. volavit, volare fecit, volitavit, & cum accusat. fecit volitare. inf. præf. aff. בְּעוֹפְפִי חַרְבִּי in faciendo volare me gladium meum; quùm vibrabo gladium meum. Ezec. 32. 10. fut. 3. f. m. יְעוֹפֵף volabit. הֵעִיף Hiph. volavit, evolare fecit, & volitare, celeritèr se movit, admovit, conjecit. Tenebrosus, obscurus fuit. fut. 2. f. m. cum ה interrog. הֲתָעִיף num volitabit? vel evolare facies? Prov. 23. 5. Hoph. part. f. m. מְעֻף בֵּיעָף volare factus cum latitudine. Hithp. fut. 3. f. m. יִתְעוֹפֵף volatu abducetur, avolabit:

עוֹף m. avis, volucris, volatile, collectivum est, & transfertur ad omnia volatilia. præf. הָעוֹף volucris. מֵהָעוֹף ex volucribus. ב בָּעוֹף in volucri. כ כָּעוֹף sicut avis. ל לָעוֹף volatilibus. מֵעוֹף à volatili.

עוֹף m. chal. avis, volucris.

עֵופַי pro עֵיפַי Hephai. Jer. 40. 8. nom. pr.

ב עוֹפְפִי in volare facere me: cum faciam ut volet. Pih. inf. aff. præf.

עֹפֶר m. Hinnulus. præf. לְעֹפֶר hinnulo. pl. עֳפָרִים hinnuli. R. עָפָר pulvis.

עֹפֶרֶת, עוֹפֶרֶת foe. plumbum. præf. הָעֹפֶרֶת plumbum. כָּעוֹפֶרֶת sicut plumbum.

עוּץ consulere, consilium inire, dare consilium. kal. imp. pl. m. עֻצוּ inite consilium. עוּץ Hus fil. Aram fil. Nachor, & Disan.

עוּק Hiph. הֵעִיק pressit, arctavit. Part. f. m. מֵעִיק premo, vel pressurus sum. fut. 2. f. m. 3. f. תָּעִיק premit, arctatur plaustrum. Am. 2. 13.

עוּר, עוֹר evigilare, expergisci, suscitare, excitare, vigilare, suscitari, excitari: tàm animatis, quàm inanimatis convenit. kal. imp. f. m. cum ה parag. עוּרָה evigila. f. foe. עוּרִי evigila. fut. 3. f. m. aff.

fe-

semèl ibi venit activum, כִּי יְעוֹרְנֶנּוּ quia excitabit, evigilare faciet eum, Job. 41. 1. scribitur יְעִירֶנּוּ cum chiric in medio, legitur cum ו. נֵעוֹר. Niph. excitatus est. nudatus est. fut. 3. f. & pl. m. יֵעוֹר excitabitur. יֵעוֹרוּ excitabuntur. עִוֵּר Pih. excæcavit, cæcavit, obcæcavit, exoculavit. fut. 3. f. m. יְעַוֵּר excæcabit. עוֹעֵר alia forma. Pih. עוֹרֵר Pih. seu Pohel evigilare fecit, suscitavit, excitavit, exuscitavit, nudavit. præt. 1. aff. עוֹרַרְתִּיךָ excitavi te. Inf. עוֹרֵר excitare. Imp. f. m. cum ה parag. עוֹרְרָה excita. fut. 2. f. m. 3. f. תְּעוֹרֵר suscitat. 2. pl. m. תְּעוֹרְרוּ excitabitis. 3. pl. m. יְעוֹעֵרוּ clamorem suscitabunt, repetitâ prima rad. Isa. 15. 5. הֵעִיר Hiph. excitavit, suscitavit, evigilavit, suscitatus est. præt. 1. f. הַעִירוֹתִי aff. הַעִירוֹתִהוּ excitavi eum. Part. f. m. מֵעִיר aff. מְעִירָם excito eos. Inf. præf. per aphæresin ה. בָּעִיר in excitando. לָעִיר ad excitandum. Imp. f. m. cum ה parag. הָעִירָה evigila. pl. m. הָעִירוּ evigilate. fut. 1. f. cum ה p rag. אָעִירָה evigilabo. 3. f. m. יָעִיר, יָעֵר excitabit. aff. יְעִירֵנִי excitabit me. pl. 2. m. תָּעִירוּ excitabitis. הִתְעוֹרֵר & הִתְעַרְעֵר Hithp. præt. experrectus est, excitavit se. præt. 1. f. הִתְעוֹרַרְתִּי me excitavi. Part. f. m. מִתְעוֹרֵר excitans se. Imp. f. foe. הִתְעוֹרְרִי expergiscere. fut. 3. f. m. תִּתְעוֹרָר excitet se.

עוֹר m. cutis, pellis. præf. הָעוֹר pellis. בְּ, בָּעוֹר in cute. מֵעוֹר præ cute. aff. בְּעוֹרִי in cute meâ. עוֹרֵנוּ pellis nostra. בְּעֹרוֹ, בְּעוֹרוֹ in cute ejus. לְעוֹרוֹ ad cutem ejus. עוֹרָהּ c::tis ejus. עוֹרָם cutis eorum. pl. f. עֹרוֹת, עוֹרוֹת pelles. aff. עֹרוֹתָם עוֹרוֹתָם pelles eorum.

עוּר m. chal. gluma, stupa. præf. כְּעוּר sicut stupa.

עִוֵּר m. cæcus, captus oculis. præf. הָעִוֵּר cæc:s. לָעִוֵּר cæco. pl. m. præf. הַעִוְרִים cæci. כַּעִוְרִים sicut cæci.

עוֹרֵב spondens. pl. m. præf. בָּעוֹרְבִים in spondentibus. const. עוֹרְבֵי spondentes. kal. part. ben. f. & pl. m. עוֹרֵב.

עֹרֵב m. corvus. præf. הָעוֹרֵב corvus. pl. m. præf. const. הָעוֹרְבִים עוֹרְבֵי corvi. R. עָרַב miscuit.

עוֹרָה evigila cum ה parag. pro עוּר kal. f. m. R. עוּר excitare. וְעוֹרָה & nudare. Isa. 32. 11. kal. inf. parag.

עוֹרָהּ pellis ejus. nom. f. m. aff. עוֹרוֹ cutis ejus. nom. f. m. aff.

עִוָּרוֹן m. cæcitas, excæcatio. præf. בְּעִוָּרוֹן cæcitate.

עורות

עִוְרוֹת pl. f. cæcitates. a ſ. עַוֶּרֶת.
עוּרִי ſurge. kal. imp. ſ. f. עוֹרִי pellis mea. nom. ſ. m. aff.
עוֹרָם cutis, pellis eorum. nom. ſ. m. a. ſ.
עוֹרֵנוּ pellis noſtra. nom. ſ. m. aff.
עוֹרֵר Pih. excitavit, ſuſcitavit. 1. ſ.
עוֹרַרְתִּיךָ excitavi te. vide עוּר.
עוֹרְרָה pro עוֹרֵר ſuſcita, Pih. imp. ſ. m. cum ה parag.
עַוֶּרֶת foe. cæca, cæcitas: abſtractum enim ponitur pro concreto ob emphaſin, pl. עִוְרוֹת cæcitates.
עוֹרֹתָם pelles eorum. nom. pl. f. aff. a ſ. עוֹר cutis.

עוּשׁ coire, congregari, congregare, convenire, cogi in unum. kal. imp. pl. m. עוּשׁוּ congregamini, congregate vos.
עוֹשֵׂה pro עֹשֶׂה, עֹשֶׂה faciens, conficiens, efficiens, aptans, parans. præſ. הָעֹשֶׂה qui facit. aff הָעוֹשׂוֹ qui fecit ipſum. לְעֹשֵׂה, לָעֹשֶׂה facienti. לְעֹשֵׂהוּ factori ſuo. עֹשֶׂךָ, עֹשֵׂנוּ, עֹשֵׂנִי, עֹשֵׂהוּ factor ejus, meus, noſter, tuus. מֵעֹשֵׂהוּ præ opifice ſuo. pl. præſ. הָעוֹשִׂים qui faciunt. conſt. præſ. בְּעֹשֵׂי in facientes. לְעֹשֵׂי facientibus, aff. עֹשֵׂיהֶם, עֹשָׂיו, עֹשַׂיִךְ, עֹשַׂי factores mei, tui, ejus, eorum. בעֹשָׂיו in factoribus ſuis. foe. ſ. עֹשָׂה, עֹשָׂה faciens. pl. præſ. הָעֹשֹׂת facientes. kal. part. ben. ſ. & pl. m. & foe. R. עָשָׂה fecit.
עֹשֵׁק, עוֹשֵׁק opprimens, oppreſſor. pl. m. conſt. præſ. בְּעוֹשְׁקֵי in vi detinentes. aff. לְעוֹשְׁקָי oppreſſoribus meis. עוֹשְׁקֵיהֶם opprimentes eos. pl. foe. præt. הָעֹשְׁקוֹת quæ opprimunt. kal. part. ben. m. ſ. & pl. R. עָשַׁק oppreſſit.
לָעוּת pro לְעוּת ad tempeſtivè loquendum. kal. inſ. præſ. R. עָתַת tempeſtivè locutus eſt, vel עוּת.

עִוֵּת Pih. pervertit, ſubvertit, depravavit, curvavit, recurvavit. præt. 3. ſ. m. aff. עִוְּתוֹ pervertit ipſum. עִוְּתַנִי me. pl. 3. aff. עִוְּתוּנִי perverterunt me. Inſ. præſ. לְעַוֵּת ad pervertendum. fut. 3. ſ. m. יְעַוֵּת pervertet. עֻוַּת Puh. perverſus eſt. Part. ſ. m. מְעֻוָּת perverſus, fa... Hithp. præt. 3. pl. הִתְעַוְּתוּ perverterunt ſe.
עַוָּתָה, עַוָּתָה foe. perverſitas, perverſio, ſubverſio, oppreſſio, curvatio, contorſio. aff. עַוָּתָתִי perverſitas mea.
עַוָּתָה perversè egit. kal. præt. 3. ſ. f. R. עָוָה perperàm egit. עוּתַי Huthai. nom. pr.
עַוָּתָתִי perverſitas mea. nom. ſ. f. conſt. aff. a עַוָּתָה R. עִוֵּת pervertit.

ע ז

עז com. capra, caper. pl. m. העזים capræ. בעזים in capris. aff. ועזיך capræ tuæ.

עז, עז m. valens, obfirmatus, fortis, robustus, vehemens, acris, durus, sævus: & substant. juxtà quosdam, robur. præf. מעז de forti. pl. m. עזים, עזי fortes. R. עזז corroboravit.

עז, עד m. fortitudo, robur. aff. עזי, עזי robur meum. עזך, עזך robur tuum. עזו ejus. præf. בעזך, בעזך robore tuo. בעזו robore suo. cum ה parag. עזוה robur suum. עזה robur ejus. עזמו robur eorum. עזנו nostrum. עזא Huzza. nom. propr.

עזאזל m. Asasel. nomen hirci in desertum emissi, onusti peccatis populi; quasi hircus abiens, aut aberrans, dictus, nam est dictio composita ex R. עז caper, & אזל abiit. præf. לעזאזל Asaseli, capro emissario.

עזב reliquit, dereliquit, dimisit, deseruit, omisit: interdùm est neutrum, relictus, derelictus est, cum dat. vel cum ב, על, עד, עם. kal. præt. 3. f. m. aff. עזבני dereliquit me. עזבו eum. 3. f. f. עזבה reliquit. 2. f. m. עזבת aff. עזבתם, עזבתני dereliquisti me, eos. 1. f. עזבתי aff. עזבתיך, עזבתים reliqui te, eos. pl. 3. עזבו, עזבו aff. עזבוני, עזבוך dereliquerunt te, me. 2. m. pl. & f. עזבתם, עזבתן dereliquistis. 1. pl. עזבנו aff. עזבנהו dereliquimus eum. Part. ben. f. m. cum jod abund. עוזב, עזב, עוזבי derelinquens. Zach. 11. 17. præf. לעוזב derelinquenti. pl. m. præf. העוזבים, עוזבי aff. עוזביו, עוזביך derelinquentes eum, te. foe. f. præf. העוזבת quæ derelinquit. part. pah. m. עזוב derelictus. Inf. præf. לעזוב relinquere. מעזוב à derelinquere. aff. לעזבך ad derelinquendum te. בעזבם, בעזבכם in derelinquere vos, eos. עזבה derelinquere eam. Imp. f. m. עזוב & cum ה parag. עזבה relinque. pl. m. aff. עזבוה derelinquite eam. fut. 1. f. אעזוב, אעזבה aff. אעזבך, אעזבם, אעזבך derelinquam eos. 2. f. m. תעזב aff. תעזבני, תעזבה derelinques me, eam. 2. f. foe. תעזבי derelinques. 3. f. m. יעזוב - יעזב præf. היעזוב an relinquet. aff. יעזבך, יעזבנה, יעזבנו, יעזבנו relinquet te, eam, eum, nos. fut. 1. pl. נעזוב & cum ה parag. נעזבה relinquemus. 2. pl. m. aff. תעזבהו, תעזובו derelinquetis eum. 3. pl. m. aff. præf. היעזבו num relinquent, permittent. יעזבך, יעזבהו, יעזבני

 יעזובו

יַעַזְבוּךָ derelinquent te, eum, me. Niph. præt. נֶעֱזַב derelictus eft. 3. f. foe. נֶעֶזְבָה derelicta eft, part. f. m. נֶעֱזָב derelictus. pl. foe. præf. הַנֶּעֱזָבוֹת derelictæ. fut. 2. f. m. 3. f. תֵּעָזֵב ׳ תֵּעָזֵב relinquetur. 3. pl. m. יֵעָזְבוּ relinquentur. Puh. præt. עֻזַּב derelictus eft. 3. f. f. עֻזָּבָה relicta eft, vel inftaurata, munita eft.

עָזְבָה dimitte, derelinque. kal. imp. f. m. cum ה parag. עָזְבָה deferere eam. Kal. inf. aff.

עִזְבוֹנִים pl. m. Nundinæ, nundinationes, mercatus, forum, emporium, negotiatio. conft. aff. præf. בְּעִזְבוֹנַיִךְ in nundinis tuis.

עַזְבּוּק Hasbuch. nom. pr.

עֹזְבִי pro עֹזֵב relinquens. Zach. 11. 17. kal. part. ben. f. m. cum jod abundante.

עָזְבָם derelinquere eos. kal. inf. aff.

עֹזֶבֶת præf. הָעֹזֶבֶת quæ derelinquit. kal. part. ben. f. foe.

עַזְגָּד Hafgad. nom. pr.

עַזָּה foe. fortis, robufta. pl. f. עַזּוֹת dura, robufta. עַזָּה Hazzah. nom. pr. R. עָזַז corroboravit.

עֻזּוֹ robur ejus. nom. f. m. aff. ה pro ו. à f. עֹז.

עֻזּוֹ robur ejus. nom. f. m. aff. à præced.

עָזוּב derelictus. f. foe. præf. הָעֲזוּבָה derelicta. conft. כַּעֲזוּבַת ut derelicta. pl. foe. עֲזוּבוֹת derelictæ. kal. part. pah. f. m. & foe. עֲזוּבָה Hazubah mater Jofaphath. 2. Paral. 20. 31. R. עָזַב dereliquit.

עִזּוּז m. fortis, robuftus, validus. R. עָזַז corroboravit.

עֱזוּז m. robur, fortitudo. aff. וֶעֱזוּזוֹ & robur ejus.

בַּעֲזוֹז in roborando. kal. inf. præf.

עַזּוּר Hazur. nom. pr.

עַזּוֹת pl. f. duræ, robuftæ. a f. f. עַזָּה dura.

עָזַז corroboravit, roboravit ; fortificavit, confortavit, induravit ; roboravit fe, roboratus, feu corroboratus fuit, obfirmavit, obfirmatus eft, prævaluit, invaluit, convaluit, validè egit, fortem fe præbuit. kal. inf. præf. בַּעֲזוֹז quùm roboraret. לָעוֹז ad roborandum, eft in formâ defectivorum duplicantium. Imp. f. m. cum ה parag. עֻזָּה corrobora. fut. 3. f. m. יָעֹז corroboret fe. 2. f. m. 3. f. תָּעֹז & תָּעֹז corroborabitur. Niph. part. f. m. נוֹעָז robore præditus. Hiph. הֵעֵז obfirmavit fedulò, cuftodivit diligentèr, induravit. præt. 3. f. f. הֵעֵזָה obfirmavit.

עֲזַזְיָהוּ Hazaziah. nom. pr.

עֻזִּי, עָזִּי robur meum. nom. f. m. aff. a f.

a ſ. עזה. item. עזי Huzzi. nom. pr.
עזיאל Haziel. עזיאל Huziel fil. Chenat. עזיהו, עזיה Huziah.

עזיזא Hazizah. nom. pr.

עזים. עזי fortes, validi. nom. pl. m. conſt. & abſol. à ſ. עז.

עזים m. pl. capræ. præf. העזים capræ. בעזים inter capras. conſt. aff. עזיך capræ tuæ. a ſ. R. עז capra.

עזין pl. m. chal. capræ.

עזך, עזך, עזך robur tuum. עזכם robur veſtrum. nom. ſ. m. aff. R. עזז corroboravit.

עזמו robur eorum. nom. ſ. m. cum aff. poetico מו pro ם. à præced.

עזמות Haſmavet. nom. pr.

עזן Hazzan. nom. pr.

עזניה foe. Halieætus, ſpecies aquilæ marinæ, eſt avis immunda. præf. העזניה Halieætus.

עזק Pih. circumdedit, circummunivit, circumſepſit, cinxit maceriâ, aut ſepe. fut. 3. ſ. m. aff. יעזקהו circumſepſit eum. עזקה Haſechah. nom. pr.

עזקא, עזקת, עזקתא chal. annulus ſignatorius. præf. בעזקת aff. בעזקתה & annulo ſuo.

עזר opem tulit, auxiliatus eſt, juvit, adjuvit, opitulatus eſt, auxilio, adjumento fuit, & adminiculo: jungitur ſæpe accuſat. & interdùm dat.

præt. 3. ſ. m. aff. עזרנו, עזרני, עזרך, עזרו auxiliatus eſt eum, te, me, nos. 2. ſ. m. aff. עזרתני, עזרת adjuviſti me. 1. ſ. aff. עזרתיך auxilio ſum tibi. 3. pl. aff. עזרום, עזרו adjuverunt eos. 2. m. עזרתם juviſtis. Part. ben. ſ. m. עוזר, עזר auxiliator. pl. m. conſt. עזרי auxiliatores. aff. בעזרי in auxiliatoribus meis. לעזריך auxiliatoribus tuis. עזריו עזריה auxiliares ejus. pah. part. ſ. m. עזר adjutus. inf. præf. לעזור auxiliari. בעזר in auxiliando. aff. לעזרו, לעזרנו, לעזרני ad juvandum eum, me, nos. Imp. ſ. m. aff. עזרני, עזרנו adjuva me, nos. pl. m. aff. עזרוני adjuvate me. fut. 3. ſ. m. יעזר aff. יעזרם, יעזרהו, יעזרה, יעזרך יעזרך adjuvabit te, eam, eum, eos. pl. 3. m יעזורו, יעזרו aff. יעזרהו יעזרני, יעזרוני, יעזרכם adjuvabunt me, vos, eum. Niph. præt. 1. ſ. נעזרתי adjuvor. Inf. præf. להעזר adjuvari. fut. 3. ſ. m. יעזר adjuvabitur. 3. pl. m. יעזרו adjuvabuntur. Hiph. part. pl. m. מעזרים אתם adjuvant eos. 2. Paral. 28. 3.

עזר m. adjutorium, adjumentum, adjuvamen, auxilium firmum. præf. לעזר adjumento. aff. בעזרך, בעזרי in auxilio meo, tuo. בעזרו in auxilio ejus. עזרה, עזרוה auxilium ejus, cum ה pro ו. עזרם auxilium

 eo-

corum. עזר Hefer. nom. pr. 1. Paral. 12. 9. עזור Hazur. nom. pr. עזרא Hazra. עזראל Hazarel. עזרי Hezri. nom. pr. עזריהו, עזריה Hazariah. nom. pr. עזריקם Hazricham. nom. pr.

עזרה pro עזרו auxilium ejus. nom. f. m. aff. Ezec. 12. 14.

עזרה, עזרת foe. auxilium. præf. לעזרת, לעזרה in auxilium. aff. בעזרתי, ך, בעזרתך in auxilium meum, tuum. עזרתנו auxilium nostrum.

עזרה foe. atrium, projectura; diazoma, prominentia, structura, septum, stadium, crepido. Locus in templo Hierosolimitano orationi destinatus. Hypæthron, area sub dio posita. præf. העזרה atrium. לעזרה ad atrium. מהעזרה ab atrio.

עזרם adjuverunt eos. kal. præt. 3. pl. aff. עזרם auxilium eorum. nom. f. m. aff.

עזרתה foe. auxilium omnimodum.

עזתה in Hazzah. nom. prop. cum ה local.

ע ט

עט m. stylus, calamus. præf. בעט stylo.

עטא foe. chal. consilium. R. יעט amicivit.

עטה texit, operuit, obvelavit, amicivit, operuit se, amictus, seu opertus fuit, obtexit celeritèr, induit operiendo, involutus est vestibus, pallio se texit raptìm. in kal construitur cum accusat. vel præp. על. sed cum אל significat festinare, verti aliquorsùm, divertere cum impetu, grassari, involare in prædam. kal. præt. 3. pl. עטו operuerunt. Part. ben. f. m. עוטה amictus. aff. ועטך amiciens te. foe. f. præf. כעטיה quasi declinans. Inf. עטה amiciendo. fut. 2. f. m. 3. f. תעטה operies. per apoc. ותעט & declinasti. 3. f. m. יעטה operiet. ויעט & declinavit, amicivit se. pl. 2. m. תעטו operietis. 3. pl. m. יעטו operiantur. Puh. part. f. foe. מעטה opertus, ta. Hiph. præt. 2. f. m. cum ה parag. העטית operuisti.

עטיה operta, amicta. præf. כעטיה quasi operta. cant. 1. 7. kal. part. ben. f. f. a m. עטה.

עטין m. mulctrale, uber, tina, tinea vas in quod colligitur lac emulsum. pl. aff. עטיניו mulctralia, ubera ejus.

עטישה foe. sternutatio, tussis, tussedo, tussicula. plur. aff. עטישותיו sternutationes ejus, quasi à Rad. Rabbinicâ עטש sternutavit. עטוש sternutatio. Hithp. part. m.

præf.

præf. דַּמִּתְעַטֵּשׁ qui sternutat.
עֹטְךָ amiciens te. kal. part. ben. f. m. aff. a עֹטָה R. עָטָה texit.

עֲטַלֵּף m. vespertilio. præf. הָעֲטַלֵּף vespertilio. pl. præf. לָעֲטַלֵּפִים vespertilionibus.

עָטַף texit, operuit, cooperuit, obtectus, obrutus fuit. Et cum ad animum refertur sonat, deficere, deliquium pati, angustiis, & afflictionibus affici. item Gen. 30. 4. serotinus fuit. kal. part. pah. pl. m. præf. הָעֲטוּפִים obruti. Lam. 2. 19. & Gen. 30. serotina pecora quasi debilitate, vel infirmitate obruta. Inf. præf. בַּעֲטֹף in obruendo, dum obruitur. fut. 3. f. m. יַעֲטֹף obruetur. Isa. 57. 16 operiet, induet. Job. 23. 9. יַעֲטָף־ se operiet. Ps. 72. 6. pl. 3. m. יַעַטְפוּ obteguntur. Niph. inf. præf. בְּהֵעָטֵף pro בַּעֲטֹף in obruendo, dum obruitur. Hiph. inf. præf. בְּהַעֲטִיף in serotinando. Gen. 30. 42. Hithp. inf. præf. בְּהִתְעַטֵּף aff. בְּהִתְעַטְּפָם in obruendo se, dum deficiunt. Lam. 2. 12. fut. 2. f. m. 3. f. תִּתְעַטֵּף, תִּתְעַטֵּף obruet se, deficiet.

עָטַר circumcinxit, circumclusit, circumtexit, circumdedit in modum tiaræ rotundæ, cinxit, coronavit, circumvallavit. kal. part. ben. pl. m. עֹטְרִים circumdantes. fut. 2. f. m. 3. f. aff. תְּעַטְּרֵנוּ coronabis eum. עִטֵּר Pih. coronavit, circumtexit, cinxit. præt. 3. f. f. præf. שֶׁעִטְּרָה quâ coronavit. 2. f. m. עִטַּרְתָּ coronasti. part. f. m. præf. aff. הַמְעַטְּרֵכִי qui coronat te. fut. 2. f. m. 3. f. aff. תְּעַטְּרֵהוּ coronabis eum. Hiph. part. f. f. præf. הַמַּעֲטִירָה coronaria, coronans.

עֲטָרָה foe. corona, diadema, tiara, ornamentum rotundum capitis, quo usi sunt Reges. præf. הָעֲטָרָה corona. בַּעֲטָרָה in coronâ.

עֲטֶרֶת foe. corona, tiara, diadema. præf. לַעֲטֶרֶת in coronam. pl. f. הָעֲטָרוֹת coronæ. item Hatharoth, nom. pr.

ע י

עִי m. cumulus, tumulus, acervus, desolatio. Est autem acervus propriè lapidum indigestus. præf. בְּעִי in tumulum. לְעִי in acervum. pl. præf. לְעִיִּים in acervos. מֵעִיִּים è tumulis. const. בְּעִיֵּי in tumulis. item עַי Hai. nom. pr. עַיָּא Haja. עִיִּים Hiim. nom. pr.

עֵיבָל Hebal. nom. pr.

עֵידַי pro עֵדַי testes. Ps. 27. 12. nomen. pl. m. const. cum jod abund. in medio. à f. עֵד R. עוּד testari.

עִיּוֹן Hijon. nom. pr.

עִיט Hiph. הֵעִיט involavit more

re avis rapacis, inhiavit, metaph. irruir, subitò contendit, in aliquem invehitur. fut. 3. s. m. וַיַּעַט כָּהֶם & invectus est in eos. 1. Reg. 25. 14. וַיַּעַט quod in textu sic scribitur. וַיַּעַשׂ & involavit. 1. Reg. 14. 32. 2. s. m. 3. f. וַתַּעַט & inhiabis, & contendit.

עַיִט m. avis, volucris, volucres propriè rapaces, volatile. præf. הַעַיִט num avis? הָעַיִט avis. const. לְעֵיט volucri.

עֵיטָם Hetham. nom. pr.

עִיִּין, עִיִּים pl. m. acervi, tumuli ex formâ chald. præf. const. בְּעִיֵּי in tumulis. a s. R. עִי cumulus.

לְ־עֵילוֹם pro לְעוֹלָם in seculum. 2. Paral. 33. 7. nom. s. m. R. עָלַם abscondit.

עִילַי Hilai. nom. pr.

עֲיָם m. robur, fortitudo, vehementia, impetus fortis. præf. בַּעְיָם in fortitudine impetuosâ.

עַיִן, עֵין, עֵין, עָיִן com. sed feminin. sæpiùs. Oculus. Metaph. fons, superficies, color, virtus visiva, lux, splendor, aspectus, species incurrens in oculos. præf. הַעַיִן oculus. בְּעַיִן cum, pro oculo. לְעַיִן ad oculum. כְּעַיִן sicut oculus, color. הָעַיִן fons. בְּעַיִן בְּעַיִן in fonte. 1. Reg. 29. 1. לָעַיִן ad fontem. Num. 34. 11. aff. בְּעֵינִי ad oculum, seu statum meum, sed scribitur in textu per literam ו sic בְּעוֹנִי 2. Reg. 16. 12. עֵינְךָ, עֵינֵךְ, עֵינְכֶם עֵינְךָ oculus tuus, vester. בְּעֵינוֹ in oculo ejus. עֵינָהּ, עֵינָם, עֵינֵמוֹ oculus ejus, eorum. Dual. עֵינַיִם עֵינַיִם oculi. præf. בָּעֵינַיִם in bivio, in viâ duorum oculorum. לְעֵינַיִם pro oculis. לָעֵינַיִם, לָעֵינָיִם oculis. const. præf. הַעֵינֵי num oculi. לְ בְּעֵינֵי in oculis. כְּעֵינֵי sicut oculi. מֵעֵינֵי ab oculis. aff. עֵינַי, עֵינָי oculi mei. בְּעֵינַי, לְעֵינַי oculis meis. מֵעֵינַי ab oculis meis. לְ בְּעֵינֵינוּ in oculis nostris. עֵינֶיךָ & defect. עֵינֶךָ oculi tui. לְ, בְּעֵינֶיךָ בְּעֵינֶךָ in oculis tuis. מֵעֵינֶיךָ ab oculis tuis. בְּעֵינַיִךְ in oculis tuis. מֵעֵינַיִךְ ex oculis tuis. לְ בְּעֵינֵיכֶם in oculis vestris. וְעֵינָו & oculi ejus. לְ בְּעֵינָו in oculis ejus. מֵעֵינָיו ab oculis ejus. עֵינֵיהוּ oculi ejus. בְּעֵינֶיהָ in oculis ejus. לְ בְּעֵינֵיהֶם, בְּעֵינֵיהֶן in oculis eorum, ipsarum.

עוֹיֵן oculans, oculis observans nocendi causâ. kal. part. ben. s. m.

עֵינָה oculus ejus. nom. s. aff. הָעַיְנָה ad fontem. præf. cum ה loc. in fine.

עֲיָנוֹת, עֲיָנֹת pl. f. fontes, scaturigines. const. עֵינוֹת. præf. עֵינֹת הָעֲיָנוֹת fontes.

עֵינוֹתָם pro עוֹנוֹתָם pl. f. tempora illorum. aff. à R. עוֹנָה tempus.

עונותם

עֵינֹתָם pro עֲוֹנוֹתָם iniquitates suæ. Hos. 10. 10.

עֵינָיו pro עֵינוֹ oculus ejus. Eccles. 4. 8. nom. f. aff. R. עַיִן oculus.

עֵינַיִם , עֵינָיִם Dual. oculi. Henaim. nom. pr. Gen. 38. 14. bivium. const. præf. הַעֵינֵי nùm oculi? כְּעֵינֵי sicut oculi. עֵינֵיכֶם pro עֵינְכֶם oculus vester. Ezec. 4. 5. עֵינֵכֶם pro עֵינֵיכֶם oculi vestri. Ezec. 33. 25.

עֵינִין , עֵינֵי chal. pl. oculi. aff. עֵינַי oculi mei.

עֵינֶךָ , עֵינְךָ oculus tuus. עֵינְכֶם oculus vester. nom. f. aff.

עֵינֵמוֹ , עֵינָם oculus ipsorum. nom. f. aff. עֵינָן Henan. nom. pr.

עָיֵף עָיַף fessus, defessus, lassus fuit, defatigatus est, defecit propter lassitudinem. kal. præt. 3. f. f. עָיְפָה fessa fuit. fut. 3. f. m. וַיָּעַף & fessus erat.

עָיֵף m. fessus, lassus. præf. cum transposit. י ante ע sic הַיָּעֵף fessus. 2. Reg. 16. 2. לָעָיֵף fesso. pl. m. עֲיֵפִים fessi. præf. per transpos. jod. הַיְּעֵפִים fessi.

עֲיֵפָה foe. fessa, defatigata. metaph. sitibunda. præf. לַעֲיֵפָה fessæ.

עֵיפָה foe. obscuritas, lassitudo solis, ecclypsis, obscuratio solis. item. Ephah. nom. pr. R. עוּף volare.

עֵיפָתָה f. obscuritas maxima. nom. f. const. à præced.

עִיר m. chal. vigil. pl. m. עִירִין vigiles. R. עוּר evigilare.

עִיר foe. urbs, oppidum, civitas. præf. הָעִיר , הָעִירָה civitas, ad civitatem. מֵהָעִיר ex urbe. לְ ,לָ ,בָּ בְּעִיר in civitate, in urbem. כְּעִיר sicut civitas. מֵעִיר ex urbe. aff. בְּעִירִי in ci·itate meâ. מֵעִירְךָ ex urbe tuâ. לְ , בְּעִירוֹ in civitate ejus. מֵעִירוֹ de, ex urbe illius. עִירָהּ civitas ejus. עִירָם urbs eorum. pl. præf. הֶעָרִים urbes, civitates. מֵהֶעָרִים ex civitatibus. לֶ בֶּעָרִים in civitates. בֶּעָרִים sicut civitates. const. לְ ,בְּעָרֵי in urbibus. מֵעָרֵי præter urbes. aff. בְּעָרֵינוּ in urbibus nostris. בְּעָרָיו בְּעָרֵיכֶם in civitatibus vestris, ejus. לְעָרֵיהֶם per urbes suas.

עַיִר m. pullus propriè asini; asellus. aff. עִירֹה . ה pro ו asellus suus. Gen. 49. 11. pl. m. præf. הָעֲיָרִים pulli. & ו in medio pro jod. עֲוָרִים pulli.

עִירֹה pullus suus pro עִירוֹ. nom. f. m. aff. עִירָא Hira. nom. pr.

עִירָה civitas ejus, urbs sua. nom. f. f. aff. הָעִירָה civitatem versùs. nom. f. f. præf. cum ה locali: vel evigila, expergiscere. Hiph. imp. f. m. cum ה parag. R. עוּר evigilare, vel. R. עִיר urbs.

עֵירֹם , עֵירוֹם m. nudus. pl. עֵירֻמִּים nudi. R. עָרַם astu usus fuit.

עֲיָרִים , עֲיָרִם pl. m. Afelli, pulli afinorum. à f. R. עַיִר pullus.

עִירָם civitas eorum. nom. f. f. aff. 3 f. R. עִיר urbs.

עַיִשׁ m. Arcturus, plauftrum, Plejades; feu vergiliæ, Arctus, congregatio ftellarum feptentrionum. R. עוּשׁ congregare.

עַיַּת Hajath. Ifa. 10. 28. nom. pr.

ע כ

עַכָּבִיש m. Araneus, aranea, tam animal fcilicet, quàm rete, feu tela ejus.

עַכְבָּר m. Mus, Glis animalculum immundum. præf. הָעַכְבָּר mus. pl. aff. עַכְבְּרֵיכֶם mures veftri.

עַכְבּוֹר Hachbor. nom. pr.

עַכּוֹ Hacno. nom. pr.

עָכוֹר m. perturbatio. Achor nomen vallis ubi Achan fuit conturbatus, id eft lapidatus. R. עָכַר perturbavit.

עָכָן Achan. nom. pr.

עֶכֶס m. compes. item tinnitus, conftrictio. Eft etiam ornatus pedum, ut perifcelides. pl. præf הָעֲכָסִים perifcelides, compedes.

עַכְסָה Hacafah filia Caleb.

עִכֵּס Pih. conftrinxit pedes, feu crura ornamentis, five talaribus. fut. pl. 2. & 3. f. תְּעַכַּסְנָה ornabuntur perifcelide, vel excitabunt ftrepitum crepitaculorum.

עָכַר turbavit, conturbavit, perturbavit, corrupit, perdidit, propriè fignificat confufionem ordinis. præt. 2. f. m. aff. עֲכַרְתָּנוּ perturbafti nos. 1. f. עֲכַרְתִּי turbavi. Part. ben. f. m. עֹכֵר perturbans. pl. conft. præf. aff. בְּעֹכְרָיו inter perturbantes me. fut. 3. f. m. aff. יַעְכָּרְךָ perturbet te. Niph. præt. נֶעְכָּר perturbatus eft. Part. f. foe. נֶעְכֶּרֶת res perturbata, perturbatur. עָכְרָן Hochran.

עַכְשׁוּב m. Afpis, qui venenum procùl expuit. græcè ἀσπίς.

ע ל

עֲלָל chal. acceffit, intravit, ingreffus eft, afcendit. Dan. 2. 16. pro עֲלַל.

עַל , עָל m. excelfus, altus, elevatus. R עָלָה afcendit.

עַל עֲלֵי fupèr, fuprà, juxtà, contrà, adversùs, coram, de, proptèr, eò quod, ad, apùd, in, cum, fecundùm, à, ab, ufquè ad, versùs, ergà. וְאֶל עַל & fursùm. chal. עַל-כֹּל-דְּנָה fupèr omne hoc. præf. מֵעַל de furfùm, ultrà. מִמַּעַל fuprà, fupernè. בְּעַל furfùm. לְעֵל fuprà. עַל-לֹא eò quòd non.

עַל-כֵּן fupèr fic, propterea. aff. עָלַי , עָלָי adversùm me, fuper me. mihi. מֵעָלַי à me. עָלֶיךָ fupèr te, defupèr vos. מֵעֲלֵיכֶם עַל-מָה fuper

per quid. עָלָיו , עָלֶיהָ ſupèr, propter eum, eam. הֶעָלֶיהָ quod ſuper eam. עָלַיִכִי tibi, ſuper te. מֵעָלֶיךָ à te. עֲלֵיהֶן in iis, ſuper eos. עָלֵימוֹ ſuper eos. עֲלֵי אֹרַח juxtà ſemitam. עַל־מוֹת uſque ad mortem. עַל אֵלֶּה, עַל זֶה, עַל זֹאת propter hoc. הַעַל num ad? num adverſùs? כְּעַל גְּמוּלוֹת כְּעַל יְשַׁלֵּם Iſa. 59. 18. ſicut ſupèr retributiones, ſic retribuet: vel planè ſecundùm facta, planè ſecundùm ea rependet. כְּעַל כָּל־הוֹן ſicut in omnibus divitiis. Pſ. 119. 14. עָלֵינוּ nobis. R. עָלָה aſcendit.

עַל chal. ſupèr: עַל דְּנָה ſupèr hoc, proptereà, proptèr hoc. עַל־מָה proptèr quid. עַל־בְּלִי eo quod non.

עַל nè. Ezec. 9. 5. part. Rad. אַל ne.

עוֹל, עֹל m. jugum, onus. præſ. הָעֹל jugum. בְּעֹל cum jugo. aff. מֵעֻלּוֹ de jugo ejus. עֻלּוֹ, עֻלְּכֶם, עֻלְּךָ jugum tuum, veſtrum. R. עָלַל operatus eſt.

עֵלָּא chal. ſuprà, ſupèr. R. עָלָה aſcendit.

עִלָּה עִלָּא ſoe. chal. cauſa, occaſio. R. עָלַל operatus eſt.

עִלֵּג m. Balbus, balbutiens, blæſus voce, ſubſannans. pl. m. עִלְּגִים balbutientes.

עָלָה aſcendit, ſcandit, conſcendit; quandoquè abiit in nihilum, evanuit, periit, abiit in auras. in kal. ponitur abſolutè, aut cum præpoſ. בְּ, לְ, עַל, מִן. ſed habet, & accuſat. quandoque ſuæ ſignificationis. præt. 3. ſ. f. עָלְתָה, עָלָתָה aſcendit. 2. ſ. m. & 2. ſ. f. עָלִית, עָלִיתָ aſcendiſti. 1. ſ. עָלִיתִי aſcendi. pl. 3. עָלוּ aſcenderunt. præſ. שֶׁעָלוּ quæ aſcenderunt. 2. pl. m. עֲלִיתֶם aſcendiſtis. 1. pl. עָלִינוּ aſcendimus. Part. ben. ſ. m. præſ. הָעֹלֶה aſcendens. pl. præſ. הָעֹלִים aſcendentes. ſoe. ſ. præſ. הָעֹלָה aſcendens. pl. præſ. הָעֹלוֹת aſcendentes. inf. עֲלוֹת, עֲלֹה aſcendere. præſ. בַּעֲלוֹת in aſcendendo. imp. ſ. m. עֲלֵה & ſoe. ſ. עֲלִי aſcende. pl. m. עֲלוּ aſcendite. fut. 1. ſ. cum ה interrog. הַאֶעֱלֶה num aſcendam? & per apoc. וָאַעַל & aſcendi. 2. ſ. m. 3. ſ. תַּעֲלֶה, תַּעַל aſcendes. 2. ſ. f. תַּעֲלִי aſcendes. 3. ſ. m. הֲיַעֲלֶה num aſcendet? per apoc. יַעַל aſcendet. aff. יַעֲלֶנָּה conſcendet eam. pl. 1. נַעֲלֶה & per apocop. וַנַּעַל aſcendemus. 2. pl. m. תַּעֲלוּ aſcendetis. 3. pl. m. יַעֲלוּ aſcendent. 2. & 3. pl. ſoe. תַּעֲלֶינָה & תַּעֲלֶנָה aſcendent. Niph. præt. נַעֲלָה ſuſtulit, extulit ſe, elatus, excelſus fuit, adductus, deductus, traductus fuit, abductus eſt, ſubduxit ſe, receſſit, elevavit ſe, ſublatus eſt, ela-

tus eſt, ſubductus eſt, factus eſt aſcendere. præt. 2. ſ. m. נַעֲלֵיתָ elatus es. inf. הֵעָלוֹת educi, recedere. aff. הֵעָלֹתוֹ ſuſtolli, recedere. בְּהֵעָלוֹת בְּהֵעָלֹתוֹ in abduci, in ſuſtolli eam. Imp. pl. m. הֵעָלוּ recedite. fut. 3. ſ. m. יֵעָלֶה ſuſtolletur, recedet. pl. 3. m. וַיֵּעָלוּ & receſſerunt. 2. m. וַתֵּעָלוּ & aſcendere facti, & abducti eſtis. Hiph. הֶעֱלָה fecit aſcendere, abſtulit, extulit, obtulit, ſuſtulit, elevavit, extraxit, abduxit, adduxit, deduxit, eduxit, induxit, produxit, ſubduxit, evexit, ſubvexit. Cum de lumine agitur, accendit, diſpoſuit, aptavit, ut Num. 8. 3. הֶעֱלָה נֵרוֹתֶיהָ, diſpoſuit, accendit lucernas ejus. præt. 3. ſ. m. aff. הֶעֶלְךָ, הֶעֱלָנוּ eduxit te, nos. 3. ſ. f. וְהֶעֶלְתָה & afferebat. aff. הֶעֱלָתָם aſcendere juſſit eos. 2. ſ. m. הֶעֱלִיתָ & הֶעֱלֵיתָ aff. הֶעֱלִיתָנוּ eduxiſti nos. 1. ſ. הֶעֱלֵתִי & הַעֲלִיתִי, הֶעֱלֵיתִי aſcendere feci. aff. הֶעֱלִתִיךָ הַעֲלִיתִיךָ, הֶעֱלִיתִיהוּ eduxi te, eum. וְהַעֲלִיתִים & ea reducam. pl. 3. aff. הֶעֱלוּךָ eduxerunt te. 2. m. הַעֲלֶתֶם, הַעֲלִיתֶם aſcendere feciſtis. aff. הֶעֱלִיתֻנוּ aſcendere feciſtis nos. Part. ſ. m. præf. הַמַּעֲלְךָ aſcendere faciens; aff. הַמַּעֲלָם educens eos. pl. m. מַעֲלִים הַמַּעַלְךָ adducentes. conſt. præf. מִמַּעֲלֵי ex aſcendere facientibus, ex offerentibus. foe. ſ. abſol. & conſt. מַעֲלָה & מַעֲלַת aſcendere faciens. Inf. הַעֲלוֹת, הַעֲלֹת offerre, oblatio. præt. בְּהַעֲלוֹת in proferendo, accendendo, offerendo. כְּהַעֲלוֹת juxtà adducere. לְהַעֲלוֹת ad offerendum, educendum. מֵהַעֲלוֹת ab offerendo. præf. aff. בְּהַעֲלֹתְךָ בְּהַעֲלוֹתִי in educere me, in accendere te. לְהַעֲלוֹתוֹ, לְהַעֲלוֹתָם ad aſcendere facere eos. Imp. ſ. m. per apoc. הַעַל educito. aff. הַעֲלֵהוּ offer eum. pl. m. הַעֲלוּ adducite. ſ. foe. הַעֲלִי aſcendere fac. fut. 1. ſ. אַעֲלֶה offeram, aſcendere faciam, & per apoc. וָאַעַל aff. אַעַלְךָ aſcendere faciam te, vel ſuccidam te. Gen. 46. 4. תַּעֲלֶה & per apoc. וַתַּעַל deportabis, offeres. 2. ſ. m. 3. f. aff. תַּעֲלֵנִי, תַּעֲלֵנוּ, תַּעֲלֶנָּה ſuccides me, educes me, nos, offeres illud. 3. ſ. m. יַעֲלֶה & וַיַּעַל aſcendere fecit. aff. יַעֲלֵנִי, יַעֲלֵם, יַעֲלֵהוּ educet eum, eos, me. pl. 2. m. תַּעֲלוּ offeretis. 3. pl. m. יַעֲלוּ aff. וַיַּעֲלֻהוּ & deduxerunt eum. Hoph. הוּעֲלָה vel הָעֲלָה aſcendere factus, vel juſſus eſt, oblatus, relatus, adductus fuit. præt. 3. ſ. foe. הוּעֲלָתָה deducta eſt. Nah. 2. 7. Hithp. fut. 3. ſ. m. per. apoc. יִתְעַל ſe extollet.

עֹלֶה m. aſcendens, vel aſcenſus; gra-

gradus . præſ. לַעֲלֵה לַפֶּתַח ad aſcenſum oſtii, portæ . Ezec. 40. 40. pl. præſ. הָעֹלִים aſcendentes. עֹלָה foe. aſcendens . pl. præſ. הָעֹלוֹת aſcendentes . kal. part. ben. 1. & pl. m. & foe.

עוֹלָה , עֹלָה foe. holocauſtum, holocautoma, aſcenſio. præſ. הָעֹלָה holocauſtum. כעֹלָת cum holocauſto . כָּעֹלָה ſicut holocauſtum. לְעֹלַת , לְ לָעֹלָה in holocauſtum. aff. עֹלָתָם , עֹלָתֶךָ , עֹלָתוֹ holocauſtum ejus , tuum , eorum . pl. præſ. לְ לְעֹלוֹת , בְּעֹלוֹת in holocauſtis . מֵעֹלוֹת præ holocauſtis. aff. בְּעֹלוֹתֵינוּ in holocauſtis noſtris. לְעֹלוֹתֵיכֶם holocauſtis veſtris. עֹלָתוֹ gradus , aſcenſus ejus . Ezec. 40. 26.

עִלָּה chal. f. occaſio.

עָלָה pro עָלוּ aſcenderunt . 2. Reg. 24. 10. kal. præt. 3. pl.

עָלֶה , עֲלֵה m. folium. præſ. הֶעָלֶה folium . כֶּעָלֶה ſicut folium . aff. עָלֵהוּ folium ejus . pl. conſt. עֲלֵי folia . aff. עָלֶהָ , עָלֶיהָ folia ſua . Iſa. 1. 30. עָלָיו folia ejus.

עָלָיו ſuper eum. partic. עַל aff.

עָלוּ aſcenderunt . kal. præt. 3. pl.

עֲלוּ aſcendite. Imp. 2. pl. m.

עֻלּוֹ jugum ejus . nom. ſ. m. aff. a ſ. עוֹל præſ. וּמֵעֻלּוֹ & a jugo ejus. R. עָלַל operatus eſt.

עַלְוָה pro עַוְלָה foe. iniquitas . Hoſ. 10. 9. R. עָוַל iniquè egit. עַלְוָה Halvah. nom. pr.

עֲלֹהִי , עֲלוֹהִי chal. ſuper eum. compoſ. ex עַל & pron. הוּא.

עַלְוַל Halval fil. Solal . nom. pr.

עֲלוּמִים pl. m. pueritiæ, adoleſcentiæ pro ſing. pueritia . conſt. aff. עֲלוּמֶיךָ , עֲלוּמָיו , עֲלֻמְנוּ עֲלוּמֵינוּ adoleſcentia noſtra, ejus, tua. R. עָלַם occultavit.

כַּעֲלוֹץ quùm exultant . kal. inf. præſ. R. עָלַץ exultavit.

עֲלוּקָה foe. ſanguiſuga , hirudo , vermis in aquâ degens , ſanguinem exugens . præſ. לַעֲלוּקָה ſanguiſugæ.

עָלוֹת lactantes . nom. plur. foe. Gen. 33. 13. R. עוּל infantulus .

עֲלוֹת pl. f. piſtilla. præſ. הַעֲלוֹת piſtilla . poteſt etiam eſſe inf. Hiph. offerre. R. עָלָה aſcendit.

עוֹלוֹת , עֹלוֹת pl. f. holocauſta, aſcenſiones . præſ. מֵעֹלוֹת præ holocauſtis. aff. בְּעֹלוֹתֵינוּ holocauſtis noſtris. לְעֹלוֹתֵיכֶם holocauſtis veſtris. עֹלוֹתָו gradus, aſcenſus ejus. Ezech. 40. 26. à ſ. עֹלָה.

עֹלוֹת pl. f. aſcendentes . kal. part. ben. pl. f. a ſ. m. עֹלֶה aſcendens.

עֲלֹה , עֲלוֹת aſcendere . præſ. בַּעֲלוֹת in aſcendendo. בַּעֲלוֹת juxtà aſcendere . לַעֲלוֹת ad aſcen-

dendum. מַעֲלוֹת ab ascendendo. aff. בַּעֲלוֹתָם , בַּעֲלוֹתִי in ascendere me, eos. Kal. inf. עֲלוֹתָהּ ascendere eam.

עָלַז exsultavit, gestivit præ gaudio, saliit, tripudiavit, exiliit, subsilivit, assultavit, transultavit. kal. inf. præf. לַעֲלוֹז exultare. imp. f. foe. וְעָלְזִי & exulta. pl. m. עִלְזוּ exultate. fut. 1. f. cum ה parag. אֶעְלֹזָה exultabo. 2. f. f. תַּעַלְזִי exultabis. 3. f. m. יַעֲלֹז exultabit. pl. 2. m. תַּעַלְזוּ exultabitis. 3 pl. m. יַעַלְזוּ , יַעֲלֹזוּ exultabunt. 2. & 3. f. תַּעֲלֹזְנָה exultabunt.

עֲלָטָה foe. tenebræ, caligo maxima, nox cæca. Aliis crepusculum vespertinum. præf. בַּעֲלָטָה in caligine.

עֲלִי ascende. kal. imp. f. f. עֵלִי Heli, nom. pr. R. עָלָה ascendit.

עֱלִי m. pistillu n quo aliquid contunditur in mortario, pila. præf. בַּעֱלִי cum pistillo.

עָלַי contrà, juxtà. aff. עָלַי contrà super m. עָלַי chal. ad me. a partic. עַל & pron. אֲנִי ego.

עִלָּיָא m. chal. excelsus pro אֱלָהָא.

עָלֶיהָ folia ejus. nom. pl. m. aff. a f. עָלֶה folium.

עֲלִיָּה , עֲלִית foe. ascensus, coenaculum, conclave, superius, cubiculum, thalamus, tabulatum. præf. הָעֲלִיָּה ascensus, coenaculum superius. aff. עֲלִיָּתוֹ ascensus ejus. pl. f. עֲלִיּוֹת superiores.

עֲלַהּ chal. pro עָלֶיהָ super eam. Dan. 5. 21. עֲלֵיהוֹן chal. super eos. & עֲלֵיהֶם ad eos. עֲלֵיהֶם , עֲלֵיהֶן contrà, super, juxtà eos, eas.

עֶלְיוֹן m. excelsus, superior, supremus. Deo tribuitur, & est ex decem ejus nominibus. præf. הָעֶלְיוֹן summus. לְעֶלְיוֹן , בְּ excelso. foe. f. הָעֶלְיוֹנָה superior. pl. m. chal. עֶלְיוֹנִין altissimi. pl. f. præf. הָעֶלְיוֹנוֹת superiores.

עִלְיוֹת pl. f. superiores. aff. עֲלִיּוֹתָיו coenacula sua. a f. עִלִּית superius.

עַלִּיז m. exultans, exultabundus. pl. עַלִּיזִים , עַלִּיזֵי exultabundi. f. f. הָעַלִּיזָה læta, exultabunda, lætabunda, exultans, insultans. R. עָלַז exultavit.

עָלֶיךָ ad te. עֲלָיִךְ chal. super te, pro עֲלָךְ Dan. 3. 12. עָלַיִכִי super te. compos. ex præp. עַל & אַתְּ ti.

עֲלִיל m. catinus, fornax, vas in quo purgantur metalla. præf. בַּעֲלִיל in catino, in operatorio terreo. R. עָלַל operatus est.

עֲלִילָה foe. actio, opus, factum, occasio, facinus, causa, conatus, studium, molimen, adinventio, consilium,

filium, commentum. pl. f. עֲלָלוֹת

עֲלִילוֹת actiones, facinora, occasiones, machinationes. præf. aff.

בַּעֲלִילוֹתֶיךָ de actionibus tuis.

כַּעֲלִילוֹתֶיךָ juxtà actiones tuas.

בַּעֲלִילוֹתָם · כַּעֲלִילוֹתֵיכֶם juxtà actiones veftras, ipforum.

בַּעֲלִילוֹתָם actionibus fuis.

עֲלִילוֹתָיו actiones ejus. R. עָלַל operatus eft.

עֲלִילִיָּה foe. actio, opus, facinus. præf. הָעֲלִילִיָּה opus.

עֹלִים m. pl. afcendentes. kal. part. ben. pl. m. R. עָלָה afcendit.

עָלֵימוֹ fuper eos. aff. poetic. pro עֲלֵיהֶם compof. ex עַל fuper, & הוּא ille plur.

עָלְלִין chal. ingredientes pro עָלְלִין part. pl. m. R. עָלַל intravit.

עֲלֶינָא chal. ad nos. compof. ex עַל & pron. אֲנִי ego plur.

עָלִינוּ afcendimus. kal. præt. 1. pl. R. עָלָה afcendit.

עֲלִיצוּת foe. exfultatio, infultatio. aff. עֲלִיצֻתָם exfultatio eorum. R. עָלַץ exfultavit.

עֲלִיתֶם · עָלִית · עָלִיתָ afcendifti. afcendiftis. kal. præt. 2. m. & foe. f. 2. pl. m. R. עָלָה afcendit.

עִלִּית foe. fuperius, fuperior. pl. f. עִלִּיּוֹת fuperiores.

עֲלִיָּה foe. cœnaculum. aff. וַעֲלִיָּתוֹ & afcenfus ejus. nom. f. f. conft. ab עֲלִיָּה afcenfus.

בְּעִלִּיתֵהּ chal. in cœnaculo fuo. nom. f. f. aff. a f. עִלִּית cœnaculum.

עָלִיתִי afcendi. kal. præt. 1. f.

עֲלָךְ chal. fuper, ad te. compof. ex עַל & אַתָּה tu.

עֲלֵיכֶם · עֻלְּךָ jugum tuum, veftrum. nom. f. m. aff. a f. עֹל R. עָלַל operatus eft.

עָלַל · עוֹלֵל Pih. fecit, operatus, machinatus eft, confecit malum, malo affecit, item racemavit. vide עוֹלֵל. Hithp. הִתְעַלֵּל vel הִתְעוֹלֵל egit, præclara geffit, operatus eft: fecit, factitavit, machinatus eft: item illufit, ludificatus eft; & fic cum ב conftruitur. Inf. præf. לְהִתְעוֹלֵל עֲלִילוֹת ad agitandum actiones. fut. 3. plur. mafc. וַיִּתְעַלְּלוּ בָהּ & facinus in eam commiferint. Jud. 19. 25.

עֲלַל, עַל chal. acceffit, intravit, ingreffus eft. præt. 3. f. m. defect. עַל ingreffus eft. 3. f. f. עַלַּלַת acceffit, ingreffus eft. Dan. 5. 10. fcribitur cum ל redundante, & legitur עַלַּת part. pl. m. עָלְלִין ingredientes.

עֹלֵלוֹת pl. f. racemi, racemationes. præf. כְּעֹלְלוֹת ficut racemi. R. עָלַל molitus eft.

עֲלָלוֹת pl. f. actiones, facinora.

ra . à ſ. עֲלִילָה opus .

עוֹלְלִים , עֹלְלִים pl. m. parvuli . aff. עֹלְלֵיהֶם parvuli eorum . a ſ. עוֹלֵל infans .

עָלְלִין chal. pro עָלִין aſcendentes. Dan, 5. 8, part. pl. m. R. עֲלַל ingreſſus eſt.

עַלַּלֵת chal. pro עַלַּת ingreſſa eſt. Dan. 5. 10. præt. 3. ſ. f. cum ל redundante .

עָלַם latuit , abſcondit. Niph. נֶעֱלַם latitavit , abditus , abſconditus, occultus fuit, occultavit , occultatus eſt , ignotus , ignoratus fuit, conſtruitur cum præpoſ. מִן . præt. 3. ſ. f. נֶעֶלְמָה abſcondita eſt . part. ſ. m. נֶעֱלָם abſconditus , ta . pl. m. נַעֲלָמִים occulti , tecti , abſconditi. foe. ſ. נַעֲלָמָה abſcondita. הֶעֱלִים Hiph. abdidit , abſcondit , celavit, occultavit , occuluit , diſſimulavit . præt. 3. pl. הֶעֱלִימוּ occultant. part. ſ. m. מַעֲלִים occultans. Inf. הַעֲלֵם occultando. fut. 1. ſ. אַעְלִים occultabo. 2. ſ. m. 3. f. תַּעְלִים , תַּעְלֵם occultes . pl. 3. m. יַעְלִימוּ occultabunt. Hithp. præt. 2. ſ. m. הִתְעַלַּמְתָּ occultaviſti te. Inf. præf. לְהִתְעַלֵּם occultare te . fut. 2. ſ. m. 3. f. תִּתְעַלָּם abſcondes te . 3. ſ. m. יִתְעַלֵּם abſcondet ſe .

עֶלֶם m. Adoleſcens , puer adultus . præf. הָעֶלֶם Adoleſcens . לָעֶלֶם adoleſcenti .

עוֹלָם , עֹלָם m. ſeculum , tempus homini abſconditum . præf. הָעֹלָם ſeculum, ævum . pl, præf. לְעֹלָמִים in ſecula .

עָלְמָא , עָלַם , עָלֵם chal. m. ſeculum. pl. præf. לְעָלְמַיָּא , לְעָלְמִין in ſecula. מִן־עָלְמָא à ſeculo .

עַלְמָה ſ. Adoleſcentula, puella, ſed virgo , viro occulta , virgo innupta . præf. הָעַלְמָה puella. pl. עֲלָמוֹת virgines .

עֲלָמוֹת Alamoth . genus muſicæ , בִּנְבָלִים עַל עֲלָמוֹת in nabliis ſuper tonos muſicos. 1. Paral. 15. 20.

עַל־מוּת ad mortem uſque . Pſ. 48. 15. Aliis eſt pueritia . Aliis Almuth , perpetuò , in ſeculum , juveniliter , quaſi a R. עָלַם abſcondit. vel a R. מות mori .

עַלְמָיֵא Helmaje. nom. pr.

עֲלֻמֵנוּ occulta noſtra ; vel peccata adoleſcentiæ noſtræ . nom. pl. m. עֲלוּמִים aff.

עֻלֵּנוּ jugum noſtrum. nom. ſ. m. עֹל aff. R. עָלַל operatus eſt .

עָלַס lætatus eſt, exultavit, præ gaudio exiliit , tripudiavit , motus eſt exiliendo . fut. 3. ſ. m. יַעֲלֹס exultabit. Niph. præt. 3. ſ. f. vel part. ſ. f. נֶעֱלָסָה exultans, exultabunda . Hithp. fut. 1. pl. cum ה parag. נִתְעַלְּסָה exhilaremus nos .

עלע

עֲלַע , עִלֵּעַ Pih. lambit, forbuit, lambendo deglutivit. fut. 3. pl. m. יְעַלְּעוּ דָם lambent, deglutient sanguinem.

עִלְעִין pl. m. chal. costæ, ab Hebræo צֵלָע mut. צ in ע.

עִלֵּף Pih. texit, obtexit, velavit, contexit velando, operuit velamine; & per metaph. ad animum, exanimatus est, deliquium passus est, animo defecit. Puh. præt. 3. pl. עֻלְּפוּ lassati sunt, vel animo defecerunt. part. f. foe. מְעֻלֶּפֶת tectus, obductus, coopertus. Hithp. fut. 3. f. m. וַיִּתְעַלָּף & defecit animo. 2. f. m. 3. f. הִתְעַלֵּף obtexit se. pl. 2. & 3. f. הִתְעַלַּפְנָה deficient animo.

עֻלְפֶּה m. defectio animi, lassum, defectum, velatum.

עָלַץ lætatus est, exsultavit. in kal ponitur absolutè, vel cum dat. & interdùm construitur cum præp. ב. kal. inf. præf. בַּעֲלֹץ in exultando. fut. 1. f. cum ה parag. אֶעֶלְצָה exultabo. 3. f. m. יַעֲלוֹץ 3. f. f. 2. f. m. תַּעֲלוֹץ exultabit, bis. pl. 3. m. יַעַלְצוּ exultabunt.

עֲלוֹת , עֲלֹת ascendere. præf. aff. בַּעֲלֹתָם , בַּעֲלֹתָהּ , בַּעֲלֹתוֹ בַּעֲלֹתְךָ , בַּעֲלֹתִי in ascendere me, te, eum, eam, eos. מֵעֲלֹת ab ascendere. לַעֲלֹת ad ascendendum. kal. inf. præf. aff. עֲלוֹת , עֲלֹת

ascendentes. kal. part. ben. pl. f. R. עָלָה ascendit.

עֹלָת foe. const. holocaustum. præf. לְעֹלַת ad holocaustum. aff. עֹלָתוֹ , עֹלָתְךָ , עֹלָתָם holocaustum ejus, tuum, eorum. pl. f. עֹלֹת aff. עֹלוֹת holocausta. מֵעֹלֹת , לְעֹלֹת ad holocausta. præ holocaustis. aff. בְּעֹלֹתֵינוּ holocaustis nostris. לְעֹלֹתֵיכֶם vestris. עֹלֹתָו gradus, ascensus ejus. Ezec. 40. 26. a f. עֹלָה holocaustum.

עָלְתָה ascendit. kal. præt. 3. f. f. & עָלָתָה. Inf. aff. עֲלֹתָהּ ascendere eam.

עַוְלָתָה foe. iniquitas, pravitas, malitia, nequitia, injustitia. a f. עַוְלָה R. עָוַל iniquè egit. עוֹלָה

ע ם

עַם , עָם m. vel com. populus, congregatio hominum, & dicitur etiàm de multitudine animalium, ut de locustis. Joel. 2. 2. de formicis. Prov. 30. 25. de cuniculis, seu muribus montanis. ibid. aff. הָעָם populus. מֵהָעָם de populo. לְ לָעָם לָהָעָם populo. בְּ , בָּעָם in populo. כְּ , כָּעָם sicut populus. מֵעָם de populo. aff. בְּעַמִּי in populo meo. לְעַמִּי sicut populus meus. כְּעַמִּי populo meo. מֵעַמִּי à populo meo.

עמנו

עַמֵּנוּ populus noſter. בְּעַמְּךָ in po-
pulum tuum. כְּעַמֶּךָ ſicut populus
tuus. לְעַמֶּךָ populo tuo. מֵעַמֶּךָ a
populo tuo. לְעַמְּךָ ad populum
tuum. לְ בְּעַמּוֹ populo ſuo. מֵעַמּוֹ
à populo ejus. עַמָּהּ, עַמָּם popu-
lus ejus, ſuus. pl. præf. הָעַמִּים
populi. בָּעַמִּים in populos. כָּעַמִּים
ſicut populi. מֵעַמִּים, מֵעַמֵּי à po-
pulis. לְעַמֵּי populis. בְּעַמָּיו, בְּעַמֶּיךָ
in populis ejus, tuis. מֵעַמֶּיהָ, מֵעַמָּיו
è populis ſuis. pl. perfect. עַמְמֵי
עֲמָמִים populi. aff. præf. בַּעֲמָמֶיךָ
in populis tuis. R. עָמַם texit.

עֲמָה, עַמָּא, עַם m. chal. populus,
pl. emph. עַמְמַיָּא populi;

עִם cum, & quandòque contrà, juxtà,
propè, apud, ut Gen. 35. 4. cum מ ab
initio à, è, ab, ex. עִם יְפֵה cum
pulchritudine. עִם נַחֲלָה æquè
atque hæreditas. עִם בְּאֵר לַחַי
רֹאִי juxtà puteum lahai roi.
Gen. 25. 11. præf. מֵעִם בִּרְכָּיו à, è
genibus ejus. aff. עִמְּךָ, עִמָּךְ, עִמֵּךְ
tecum, coram te. מֵעִמִּי à me. מֵעִמּוֹ
ab eo. עִמָּנוּ, עִמָּכֶם, עִמָּם cum
eis, vobiſcum, nobi cum. מֵעִמָּנוּ à
nobis. עִמָּהּ cum eâ. עִם chal. cum,
עִמִּי mecum. עִמָּךְ tecum, עִמְּהוֹן
עִמֵּהּ cum eo, cum eis.

עָמַד ſtetit, aſtitit, ſubſtitit, im-
motus perſtitit, manſit, permanſit,
conſtitit, duravit firmitèr, conſrui-
tur abſolutè, & frequentèr cum præp.
ב & עַל. Kal. præt. 3. ſ. ſoe. עָמְדָה
ſtetit. 2. ſ. m. עָמַדְתָּ ſtetiſti. 1. ſ.
עָמַדְתִּי ſteti. pl. 3. עָמְדוּ, עָמָדוּ
ſteterunt. pl. 2. m. עֲמַדְתֶּם inſtiti-
ſtis. 1. pl. עָמַדְנוּ ſtetimus. Part. ſ.
m. præf. הָעֹמֵד ſtans. pl. m. præf.
הָעֹמְדִים ſtantes. שֶׁעֹמְדִים qui
ſtatis, qui ſtant. ſoe. ſ. עֹמֶדֶת ſtans.
pl. præf. הָעֹמְדוֹת ſtantes. inf. præf.
לַעֲמֹד, לַעֲמוֹד ad ſtandum. aff.
עָמְדִי, עָמְדֶךָ, עָמְדְךָ ſtare me;
te, ſtatione tua. בְּעָמְדוֹ in ſtare eum,
כְּעָמְדוֹ cum ſteterit. לְעָמְדָהּ ad
ſtare illud, in eo. בְּעָמְדָם in ſtare
eos, ſtantibus illis. Imp. ſ. maſc.
עֲמֹד - עֲמוֹד ſta, conſiſte. ſ. ſoe.
עִמְדִי ſta. pl. m. עִמְדוּ, עֲמוֹדוּ
ſtate, conſiſtite. fut. 1. ſ. cum ה pa-
rag. אֶעֱמֹד, אֶעֶמְדָה ſtabo. 2. ſ.
m. 3. f. תַּעֲמֹד ſtabis, conſiſtes. 3. ſ.
m. præf. הֲיַעֲמוֹד an perſtabit. pl. 1.
cum ה parag. נַעֲמוֹד, נַעַמְדָה ſta-
bimus, conſiſtemus. 2. pl. m. cum ן
parag. תַּעַמְדוּן, תַּעַמְדוּ ſtabitis,
conſiſtetis. 3. m. cum ה præf.
הֲיַעַמְדוּ, יַעֲמוֹדוּ num conſtabunt;
2. & 3. ſoe. תַּעֲמוֹדְנָה ſtabunt, &
cum jod pro ת יַעֲמוֹדְנָה conſi-
ſtent. Dan. 8. 22. Hiph. הֶעֱמִיד
ſtare fecit, ſtitit, ſtatuit, conſtituit,
ſubſiſtere, permanere, ſupereſſe fecit,
inſtituit, reſtituit, ſtabilivit, diſtinuit,
ere-

erexit sursùm, excitavit. præt. 3. f. m. aff. הֶעֱמִדָהּ, הֶעֱמִידוֹ statuit eum, eam. 2. f. m. cum ה parag. הֶעֱמַדְתְּ, הֶעֱמַדְתָּה constituisti. 1. f. aff. הֶעֱמַדְתִּיךָ, הֶעֱמַדְתִּיהוּ constitui eum, te. pl. 1. הֶעֱמַדְנוּ constituimus, Part. f. m. מַעֲמִיד subsistens. Inf. præf. לְהַעֲמִיד ad stabiliendum. aff. הַעֲמִידוֹ הַעֲמִידָהּ statuendo eam, eum. Imp. f. m. הַעֲמֵד constitue. fut. 1. f. cum ה parag. אַעֲמִידָה aff. אַעֲמִדֵם statuam eos. 3. f. m. יַעֲמִיד, יַעֲמֵד aff. יַעֲמִידֵם, יַעֲמִדֶהָ, יַעֲמִדֵהוּ יַעֲמִידֵנִי constituet me, eum, eam, eos. 2. f. m. 3. f. aff. תַּעֲמִדֵנִי statuet me. pl. 1. נַעֲמִיד constituemus. 3. pl. m. יַעֲמִידוּ statuent. הָעֳמַד Hoph. constitutus, distentus est, factus est stare. Part. f. m. אֵין מָעֳמָד non est stabilitum, stabile. fut. 3. f. m. יָעֳמָד sistitor, statuetur.

עֶמְדָּה foe. statio, constitutio. const. aff. עֶמְדָּתוֹ constitutio sua. לְעָמְדָהּ ad stare illud, vel in eo. kal. inf. præf. aff.

עָמְדִי stare me. kal. inf. aff. עִמְדִי sta. kal. imp. f. foe.

עִמָּדִי mecum. non reperitur hæc vox cum aliis affixis.

עָמְדָם stare eos. præf. בְּעָמְדָם in stare eos, stantibus illis. kal. inf. præf. aff.

עֹמֶדֶת, עֹמָדֶת stans, consistens. pl. præf. הָעֹמְדוֹת stantes, quæ astant. al. part. f. & pl. foe. ben.

עַמָּה chal. m. populus. עַמֵּהּ populus ejus. עִמָּהּ cum eâ. præp. עִם aff. עִמֵּהּ chal. cum eo. עִמְּהוֹן cum eis. עִמָּהֶם cum eis. עֻמָּה Hummah. nom. pr. R. עָמַם texit.

עַמּוֹ populus ejus. nom. f. m. aff. עִמּוֹ cum eo. præp. aff.

עַמּוּד m. columna. præf. הָעַמּוּד columna. לְ בְּעַמּוּד, הָעַמֻּד columnæ. aff. עַמּוּדוֹ columna ejus. pl. m. præf. עַמֻּדֵי, עַמּוּדֵי, הָעַמֻּדִים לְעַמֻּדִים columnæ. הָעַמּוּדִים בְּעַמּוּדֵי columnis. const. לְעַמּוּדִים sicut columnæ. aff. עַמֻּדֵיהֶם עַמּוּדֵיהֶם, עַמֻּדָיו, עַמּוּדָיו. עַמּוּדֶיהָ columnæ ejus, eorum. R. עָמַד stetit.

עַמּוֹן Hammon. עַמּוֹנִי Hammonita. pl. m. עַמֹּנִים Hammonitæ. pl. f. עַמּוֹנִיּוֹת Hammonitæ. nom. pr.

עָמוֹס Hamos. nom. pr.

עֲמֻוסוֹת onerata. kal. part. pah. pl. f. R. עָמַס oneravit.

עָמוֹק profundum. pl. m. עֲמֻקִּים profundi. R. עָמַק profundus fuit.

עָמוֹק Hamoch. nom. pr.

עַמִּי populus meus. nom. f. m. aff.

עַמֵּי pl. const. populi. præf. בְּעַמֵּי in populis. כְּעַמֵּי sicut populi.

עִמִּי chal. mecum. præpos. aff. a f.

nom. עָם R. עָמַם texit. עַמִּיאֵל Hammiel. עַמִּיהוּד, עַמִּיחוּר Hammihud Rex Ghesur, nom. prop.

עַמִּיזָבָד Hammisavad. nom. pr.

עַמִּינָדָב Hamminadab. nom. pr.

עַמִּים pl. m. populi, præf. הָעַמִּים populi. מֵעַמִּים ex populis. à s. m. עַם populus עַמִּישַׁדָּי Hammisadai. nom. pr.

עַמִּיקָתָא, עַמִּיקָן pl. foe. chal. profunda. R. עָמַק fuit profundus.

עָמִיר m. manipulus, merges. præf. בְּעָמִיר in manipulo. כְּ. כְּעָמִיר sicut manipulus. R. עָמַר manipulos fecit.

עֲמִית m. socius, proximus; popularis. præf. aff. עֲמִיתִי proximus meus. לַעֲמִיתֶךָ proximo tuo. בַּעֲמִיתוֹ in proximum suum.

עִמָּךְ tecum. עִמָּךְ chal. tecum. præpos. aff. עַמֶּךָ populus tuus. præf. לְעַמֶּךָ populo tuo, nom. s. m. aff. R. עָמַם texit.

עִמְּכָה tecum. עִמָּכֶם vobiscum. præpos. עִם aff.

עָמַל laboravit cum molestiâ, elaboravit, molestiam attulit, defatigationem intulit, fatigatus est. kal. præt. 3. s. f. עָמְלָה laborat. 1. s. præf. שֶׁעָמַלְתִּי quem laboravi. pl. 3. עָמְלוּ laborant. fut. 3. s. m. præf. שֶׁיַּעֲמוֹל quem laboraverit.

עָמֵל m. laborans, fatigatus, laboriosus, ærumnosus, molestus. præf. לְעָמֵל laborioso. pl. m. עֲמֵלִים laborantes.

עָמָל m. labor, fatigatio, molestia, perversitas, iniquitas, defatigatio, ærumna, malum ex quo comparatur ærumna. præf. הֶעָמָל labor. בְּעָמָל, לְ labore. מֵעֲמַל ex molestia. aff. עֲמָלִי labor meus. עֲמָלֵנוּ molestia nostra. בַּעֲמָלְךָ, בַּעֲמָלוֹ in labore tuo, ejus. שֶׁעֲמָלוֹ cujus labor. בַּעֲמָלָם pro labore suo.

עֲמָלֵק Hamalech fil. Eliphaz.

עֲמָלֵקִי Hamalechita.

עָמַם abscondit, texit, operuit, obscuravit ex chaldaicæ linguæ usu, intransitivè latuit, absconditus fuit, occultavit, obruit aliquid multitudine, seu densitate rei, cooperuit, celavit, obumbravit. kal. præt. 3. pl. aff. עֲמָמוּךָ, עֲמָמֻהוּ celarunt, absconderunt te, eum. Hoph. fut. 3. s. m. יוּעַם זָהָב obscurabitur, abscondetur, tegetur aurum. Lam. 4. 1.

עַמָּם populus eorum. nom. s. m. aff.

עִמָּם cum iis. præpos. עִם aff.

עַמְמַיָּא pl. m. chal. populi.

עֲמָמִים m. pl. populi. const. præf. aff. בַּעֲמָמֶיךָ in populis tuis.

עִמָּנוּ nobiscum, præpos. עִם aff.

עִמָּנוּאֵל Emmanuel, nobiscum Deus. compos. ex præpos. עִם cum, aff. נוּ nos, & nomine Dei.

Dei. אֵל a R. אֱיָל fortitudo.

עָמַס oneravit, onus impoſuit, ultrà accuſativum oneris conſtruitur cum עַל ſuper, & לְ. interdùm ſcribitur cum שׂ loco ס. kal. part. pl. m. עֹמְסִים & עֹמְשִׂים onerantes. aff. עֹמְסֶיהָ onerantes ſe eo. Part. pah. pl. m. præf. הָעֲמֻסִים qui portam'ni. foe. pl. עֲמֻסוֹת onerata. fut. 3. f. m. יַעֲמֹס - & יַעֲמוֹס onerabit. Hiph. præt. הֶעֱמִיס oneravit.

עֲמֻסוֹת pl. f. onerata. kal. part. pah. pl. f.

עֹמְסֶיהָ oneratores illius, vel onerantes ſe eo. kal. part. ben. pl. m. aff.

עֲמַסְיָה Hamaſiah. nom. pr.

עֲמָעַד Hamhad. nom. pr.

עָמַק profundus fuit, longè habuit fundum, remotiſſimus fuit. kal. præt. 3. pl. עָמְקוּ profundi ſunt. הֶעֱמִיק Hiph. profundavit, fecit profundum, ſine accuſat. eſt neutrum. הֶעְמִק profundum fecit. præt. 3. pl. הֶעֱמִיקוּ profundarunt. part. pl. m. præf. הַמַּעֲמִיקִים profundantes. Imp. f. m. הַעְמֵק ſac profundum.

עָמוֹק, עָמֹק m. profundus, um. pl. m. עֲמֻקִּים profundi, æ. foe. præf. הָעֲמֻקָּה profunda. pl. עֲמֻקּוֹת profunda.

עֵמֶק m. profundus. pl. עֲמָקִים profundi, profunda, vel ſubſtant. profunditates. conſt. præf. בְּעִמְקֵי in profundis.

עֵמֶק m. vallis, locus profundior, profunditas, locus humilis. præf. הָעֵמֶק vallis. בְּ, בָּעֵמֶק in valle. לָעֵמֶק, לְעֵמֶק in vallem. מֵעֵמֶק ex valle. aff. עִמְקְךָ, עִמְקָם vallis tua, eorum. pl. præf. הָעֲמָקִים valles. בָּעֲמָקִים per convalles. aff. עֲמָקַיִךְ convalles tuæ.

עֹמֶק m. profunditas. præf. לְעֹמֶק profunditati.

עֲמֻקָּה - הָ foe. profunda. pl. עֲמֻקּוֹת profunda.

עָמַר Pih. manipulos fecit, meſſuit, laboravit pro m rcede. part. f. m. מְעַמֵּר manipulos colligens. Hithp. præt. הִתְעַמֵּר ad quæſtum, vel lucrum uſus eſt, vel abuſus eſt alicujus ſervitute, quæſtum fecit, fecit ſe merere ſtipendia. conſtruitur cum præp. בְּ. fut. 2. f. m. 3. f. תִּתְעַמֵּר ad quæſtum utetur.

עֹמֶר, עוֹמֶר m. Homer menſura aridorum, decima pars Ephæ, id eſt, modii. Manipulus, merges, ſpicarum faſciculus. præf. הָעֹמֶר homer. בָּעֹמֶר homere. pl. præf. הָעֲמָרִים manipuli. בָּעֲמָרִים in manipulis.

עֲמַר m. chal. lana, ab Hebræo. צֶמֶר mutato צ in ע ut ſæpè.

עֲמֹרָה Hamorah. עָמְרִי Hamri.

עַמְרָם Hamram filius Cheath. nom. pr.

עַמָּשָׂא Hamasah. עֲמָשַׂי Hamasai. עֲמַשְׁסַי Hamasai. nom. pr.

עֹמְשִׂים pro עֹמְסִים onerantes. kal. part. ben. pl. m. R. עָמַס oneravit.

עֻמַּת secundùm, juxtà, oppositum, propinquum alicui rei, contrà, ex adverso, è regione, usurpatur ad denotandum conjunctionem in situ, ut & proportionem. Eccl. 5. 15. כָּל-עֻמַּת שֶׁבָּא omne secundùm ut venit, id est omninò, prout venit. aff. לְעֻמָּתוֹ, לְעֻמָּתָם è regione ejus, eorum. præf. מִלְּעֻמַּת è regione. Hoc adverbium nunquam usurpatur absque præp. לְ. pl. לְעֻמּוֹת אֶחָד ex adverso uniuscujusque partium illarum, vel contrà unam ex partibus, seu juxtà unam partium. Ezec. 45. 7.

ע נ

עֵנָב m. uva. pl. præf. הָעֲנָבִים const. עִנְּבֵי uvæ. item Hanab. nom. prop.

עִנְּבֵמוֹ uvæ ipsorum. nom. pl. m. const. absque jod. aff. à præced.

עֻנַּג Puh. deliciatus est, delicatè nutritus est, voluptatibus, & deliciis abundavit. part. f. f. præf. וְהַמְּעֻנָּגָה & deliciis dedita, delicata. Hithp. הִתְעַנֵּג oblectavit se, egit delicias, delicatè se habuit, construitur cum præp. עַל & בְּ. præt. 3. pl. הִתְעַנְּגוּ oblectant se. 2. pl. m. הִתְעַנַּגְתֶּם oblectetis vos. inf. præf. מֵהִתְעַנֵּג præ frui deliciis. Imp. s. m. הִתְעַנַּג oblecta te. fut. 2. s. m. 3. f. תִּתְעַנַּג oblectabis te, oblectabit se. pl. 2. m. תִּתְעַנָּגוּ oblectabitis vos.

עָנֹג, עָנוֹג m. delicatus, deliciosus, suavitatibus assuetus, deliciis abundans. præf. הֶעָנֹג delicatus.

עֹנֶג, עוֹנֶג m. delicium, deliciæ, voluptas.

ה-עֲנֻגָּה foe. delicata, delicatè vivens, deliciosa.

עָנַד ligavit, alligavit, annexit, nodavit, connodavit, innodavit, colligavit nodo arctissimo. Imp. s. m aff. עָנְדֵם alliga ea. fut. 1. s. aff. אֶעֶנְדֶנּוּ alligabo eum.

עָנָה respondit, exaudivit, dixit, locutus est, allocutus, prolocutus est, pronunciavit, fatus fuit, testificatus, attestatus, contestatus fuit, & sic ferè cum בְּ construitur: clamavit, acclamavit, cecinit, cantavit, elevavit vocem in cantu, vel etiam in luctu: item afflixit, humiliavit, depauperavit, demisit, depressit se, afflictus, ac depressus fuit. kal. præt. 3. s. m. aff. עָנָנִי respondit mihi.

עָנָךְ

עָנָם · עָנָהוּ · עָנְךָ reſpondit tibi, ei, eis. 3. f. f. עָנְתָה reſpondit, teſtatur, canit. 2. f. m. עָנִיתָ apertè loqueris. aff. עֲנִיתָנִי exaudiſti me. עֲנִיתָם eos. 1. f. aff. עֲנִיתִיךָ exaudivi te. pl. 3. עָנוּ reſponderunt. 2. pl. m. עֲנִיתֶם reſpondiſtis. Part. ben. f. m. עֹנֶה · עוֹנֶה præf. הָעֹנֶה qui exaudit. aff. עֹנֵהוּ · עֹנְךָ reſpondens ei. pl. m. præf. הָעֹנִים reſpondentes. Inf. עֲנוֹת clamare, canere. præf. לַעֲנוֹת reſpondere. מֵעֲנוֹת reſpondendo. Imp. f. m. aff. עֲנֵה reſponde. עֲנֵנִי exaudi me. עֲנֵנוּ exaudi nos. pl. m. עֲנוּ · עֱנוּ teſtificamini, canite. fut. 1. f. אַעַן · אֶעֱנֶה reſpondebo. 2. f. m. 3. f. תַּעַן · תַּעֲנֶה reſpondebis. aff. תַּעֲנֵם · תַּעֲנֵנִי · תַּעֲנֵנוּ reſpondebis nobis, mihi, eis. 3. f. m. aff. יַעַן · יַעֲנֶה reſpondebit. יַעֲנֵם · יַעֲנֵהוּ · יַעַנְךָ · יַעֲנֵנִי reſpondebit mihi, tibi, ei, eis. pl. 3. m. יַעֲנוּ aff. יַעֲנוּכָה reſpondent tibi. 3. & 2. f. תַּעֲנֶינָה · תַּעֲנֶנָּה reſpondebunt. Niph. נַעֲנָה · נֶעֱנָה reſponſavit, exoravit, exauditus eſt, exorabilem ſe præbuit, conſultus eſt de ſententiâ animi, cognitus eſt mente tenùs. Regit dat. cum præp. נַעֲנֵיתִי לוֹ · ב reſponſabo ei: item afflictus eſt, debilitatus eſt, demiſſus, humiliatus eſt, ſe demiſit, depreſſit ſe. part. f.m. נַעֲנֶה afflicta. Inf. præf. contract. לַעֲנוֹת affligi, humiliari. part. f. m. נַעֲנֶה לוֹ בִּי reſpondebo ei in, contrà me. fut. 1. f. אֵעָנֶה exaudiar. 3. f. m. לֹא יֵעָנֶה carebit reſponſo. Pih. præt. עִנָּה cecinit, cantavit, reſpondit, animum attendit, concinit, certatim alicui accinit, afflixit, compreſſit, ſubegit, pudicitiæ ſcil. violandæ cauſâ, oppreſſit jugo ſervitutis, tyrannide proſtravit, vi humiliavit, debilitavit, ſic conſtruitur cum accuſat. 2. f. m. עִנִּיתָ aff. עִנִּיתָנוּ · עִנִּיתָהּ · עִנִּיתָנִי afflixiſti me, eam, nos. 1. f. עִנִּיתִי · עִנִּתִךְ afflixi te. pl. 3. עִנּוּ afflixerunt. 2. pl. m. עִנִּיתֶם afflixiſtis. 1. pl. עִנִּינוּ affligimus. Part. pl. m. aff. מְעַנַּיִךְ affligentes te. Inf. עַנּוֹת · עַנֹּת affligere. עַנּוֹת canere cantus. præf. לְעַנּוֹת ad canendum. Pſal. 88. 1. Imp. f. m. עַנּוּ affligite, accinite. fut. 1. f. אֲעַנֶּה humiliabo, deprimam, affligam. aff. אֲעַנֵּךְ affligam te. 2. f.m. תְּעַנֶּה aff. תְּעַנֵּנִי · תְּעַנֵּנוּ affliges me, nos. 3. f. m. יְעַנֶּה aff. יְעַנֶּהָ · יְעַנֵּם · יְעַנֵּנִי · יְעַנֵּהוּ · יְעַנְּךָ affliget eam, te, eum, me, eos. 2. f. m. 3. f. aff. cum jod abund. תְּעַנֶּיהָ affliget eam. 2. pl. m. תְּעַנּוּ · תְּעַנּוּן affligetis. 3. pl. m. aff. יְעַנּוּ · יְעַנּוּנוּ affligent nos. Puh. præt. עֻנָּה afflictus, humiliatus, debilitatus, ſubactus,

vi-

viribus privatus est. 1. s. f. עֻנֵּיתִי afflictus fui. part. f. m. מְעֻנֶּה afflictus. Inf. aff. Psalm. 132. 1. אֵת כָּל־עֻנּוֹתוֹ omnis humiliari, humilitatis, afflictionis ejus. fut. 2 f. m. 3. f. תְּעֻנֶּה affligetur. הִתְעַנָּה Hithp. afflixit, humiliavit se, submisit se, debilitavit se, afflictus fuit. præt. 2. f. m. הִתְעַנִּית afflixisti te. Inf. præf. לְהִתְעַנּוֹתְךָ ad affligendum te. Imp. f. f. הִתְעַנִּי deprime, humilia te. Hiph. part. f. m. מַעֲנֶה respondens, testimonium perhibens. fut. 3. f. m. aff. יַעֲנֵנִי respondere facit. me. וְיַעֲנֵם & contestabitur istos. Ps. 55. 20.

עָנֵה m. chal. loquens, respondens. Peh. part. f. m. pl. עָנַיִן respondentes. עֲנָה Hanah. nom. pr.

עֲנָהוּ exaudivit eum, dixit ei. kal. præt. 3. f. m. aff. עֹנֵהוּ respondens ei. part. ben. f. m. aff.

עָנוּ exaudiverunt. kal. præt. 3. pl.

עֱנוּ, עֱנוּ testificamini, acclamate, canite. Imp. pl. m. וְעִנּוּ & affligent, compresserunt. Pih. præt. 3. pl. עַנּוּ affligite, comprimite. Imp. pl. m.

עֲנוֹ chal. responderunt. Peh. præt. 3. plur.

עָנָו m. mitis, mansuetus, humilis, modestus, lenis. pl. עֲנָוִים humiles, mansueti. const. præf. לְעַנְוֵי mansuetis. לַעֲנָוִים humilibus.

עָנֹג, עָנוֹג m. delicatus, deliciosus. R. עָנַג deliciatus est.

עֲנָוָה foe. modestia, demissio, submissio, mansuetudo, dejectio, humiliatio, humilitas, abjectio. R. עָנָה respondit.

עַנְוָה foe. mansuetudo, humilitas. aff. עַנְוָתְךָ תַרְבֵּנִי mansuetudine tuâ magnificasti me, vel mansuetudo tua me magnificabit.

עֲנָוִים pl. m. humiles, lenes, mansueti. a f. m. עָנָו.

עֲנוֹשׁ mulctare. kal. inf. R. עָנַשׁ mulctavit.

עֲנוּשִׁים mulctati, damnati. kal. part. pah. pl. m.

עֲנוֹת clamare, canere, respondere. præf. לַעֲנוֹת ad respondendum, ad testificandum. מֵעֲנוֹת à respondendo. kal. inf. לַעֲנוֹת dimittere pro לְהַעֲנוֹת. Ezec. 10. 3. Niph. inf. præf. עַנּוֹת affligere. aff. præf. לְעַנֹּת, לְעַנּוֹת ad affligendum. לְעַנֹּתְךָ, עַנֹּתְךָ ad affligendum te. לְעַנּוֹתוֹ ad affligendum eum. Pih. inf. עֻנּוֹתוֹ affligi ejus. Puh. inf. aff.

עֱנוּת, עֱנוּת foe. mansuetudo, humilitas. aff. עַנְוָתְךָ mansuetudo tua.

עֱנוּת foe. afflictio, clamor. Ps. 22. 25.

עֲנוֹת foe. pl. fulci. aff. לִשְׁתֵּי עֲנוֹתָם

עינותם in duobus fulcis fuis. Hof. 10. 10.

עָנִי m. pauper, humilis, afflictus, oppressus, miser, debilis, inops. præf. הֶעָנִי pauper. לְעָנִי pauperi. מֵעָנִי à paupere. pl. præf. עֲנִיֵּי וְהָעֲנִיִּים pauperes. לַעֲנִיֶּיךָ pauperibus tuis. עֲנִיֶּיךָ pauperes tui. עָנִי, עֻנִּי Hunni. nom. pr.

עֳנִי, עֹנִי m. afflictio, paupertas, oppressio, humilitas, humiliatio, miseria, inopia, passio, pauperies. præf. בְּעָנְיִי in afflictione. מֵעֹנִי, מֵעָנְיִי præ, ab afflictione. aff. בְּעָנְיִי in afflictione meâ. בְּעָנְיוֹ in afflictione ejus.

עֵינֵי pl. m. pro עֵינֵי oculi. Isa. 3. 8. a f. R. עַיִן oculus.

עָנְיָהּ afflictio ejus. nom. f. m. aff. ab עֹנִי afflictio.

עֲנִיָּה foe. afflicta, paupercula, misera. עֲנָיָה Hanajah. nom. pr.

עָנְיֵךְ, עָנְיֵךְ afflictio tua. nom. f. aff. ab עֹנִי.

עָנְיָם afflictio eorum. aff. a præced.

עָנִים Hanim. nom. pr.

עָנַיִן chal. pl. m. respondentes. Peh. part. præf.

עֲנַיִן chal. pl. m. afflicti, pauperes, miseri.

עִנְיָן, עִנְיַן m. negotium molestum, res, occupatio, cura, sollicitudo, afflictio, miseria, molestia, negotium fatigans. Apud Grammaticos est, sensus, significatio, tractatus, sententia, argumentum. præf. הָעִנְיָן occupatio. בְּעִנְיָן in occupatione. aff. עִנְיָנוֹ occupatio ejus.

עָנְיֵנוּ afflictio nostra. nom. f. m. aff. à f. עֳנִי. עִנִּינוּ affliximus. Pih. præt. 1. pl.

עָנִיתָ exaudisti, apertè loqueris. aff. עֲנִיתָם, עֲנִיתָנִי exaudisti eos, me. עֲנִיתֶם respondistis. kal. 2. f. & pl. m. aff. עִנִּיתָ aff. עִנִּיתָנוּ, עִנִּיתָהּ עִנִּיתָנִי afflixisti me, nos, eam. עִנִּיתֶם afflixistis. Pih. 2. f. & pl. m. aff. עֲנִיתִיךָ aff. עֲנִיתִי exaudivi te. kal. præt. 1. f. עִנִּיתִי aff. עִנִּיתִךְ afflixi te. Pih. præt. 1. f. עֻנֵּיתִי afflictus sum. Puh. præt. 1. f.

עָנֵךְ exaudivit te. kal. præt. 3. f. m. aff. עֹנֵךְ respondens tibi. kal. part. ben. f. m. aff.

עָנָם exaudivit eos. kal. præt. 3. f. m. aff. עֲנָמִים Hanamim filius Mizraim. עֲנַמֶּלֶךְ Hanamelec. nom. prop.

עָנָן m. nubes crassior. præf. הֶעָנָן nubes. בֶּעָנָן in nube. בַּעֲנַן כֶּעָנָן sicut nubes. aff. עֲנָנוֹ, עֲנָנְךָ nubes tua, ejus. pl. præf. בַּעֲנָנִים sicut nubes.

עִנֵּן Pih. obnubilavit. Inf. præf. בְּעַנְנִי pro בְּעַנְנִי עָנָן in obnubilare me nube terram. Gen. 9. 14.

עֹנן

עִנֵּן, עוֹנֵן Pih. præſtigiis uſus eſt, præſtigiatus eſt, exercuit præſtigias, conjectavit, obſervavit auguria, divinavit. part. ſ. m. מְעוֹנֵן utens præſtigiis. pl. m. מְעֹנְנִים præſtigiatores. fut. 2. pl. m. תְעֹנְנוּ, תְעוֹנְנוּ præſtigiis utemini. עָנָן, עֲנַנְיָה Hanan. Hananiah. nom. pr.

עֹנֵן m. præſtigiator, divinus, hariolus, obnubilans oculos hominum. pl. עֹנְנִים aff. עֹנְנֵיכֶם præſtigiatores veſtri.

עֹנְנָה ſoe. præſtigiatrix, auguratrix, veneſica, maga, incantatrix.

עֲנָנָה ſoe. nubes, caligo.

עֲנֵנוּ exaudi nos. kal. imp. ſ. m. aff. R. עָנָה reſpondit.

עָנָנִי reſpondit mihi, exaudivit me. kal. præt. 3. ſ. m. aff. עֲנֵנִי exaudi me. Imp. ſ. m. aff. בְּעַנְנִי pro בְּעַנֵּנִי quum obnubilavero. Pih. inf. præſ. aff. עֲנָנֵי nubes. pl. m. chal. R. עָנָן nubes.

עָנָף, עֲנַף m. ramus, palmes, frons frondis. aff. עַנְפְּכֶם ramus veſter. plur. conſt. עַנְפֵיהָ rami ejus.

עֲנֵפָה ſoe. ramoſa, frondoſa.

עַנְפּוֹהִי chal. rami ejus: præſ. בְּעַנְפּוֹהִי in ramis ejus. pl. m. aff. præſ.

עֲנָק m. torques, ſeu torquis, Dux geſtans torquem. pl. m. præſ. הָעֲנָקִים pl. f. הָעֲנָקוֹת torques.

עָנַק cinxit torque, in modum torquis coronavit, circumdedit collum. kal. præt. 3. ſ. f. aff. עֲנָקַתְמוֹ ut torques cinxit eum. Hiph. הֶעֱנִיק oneravit muneribus, affecit muneribus quæ aſpectui proſtent, muneravit, circumcinxit. Inf. & fut. 2. ſ. m. 3. f. Deut. 15. 14. הַעֲנֵק תַּעֲנִיק לוֹ munerando, munerabis illi.

עֲנָק m. Anak. nom. pr. Gigantis celebris, quod poſtea ad omnes Gigantes traductum fuit, qui עֲנָקִים Anakim, vel Anakitæ appellati ſunt. præſ. הָעֲנָק.

הָעֲנוֹק Anok. pl. præſ. הָעֲנָקִים Anakæi. בָּעֲנָקִים inter Anakæos. כַּעֲנָקִים ſicut Anakæi.

עֲנָקוֹת pl. ſ. torques. præſ. הָעֲנָקוֹת torques. a ſ. עֲנָק.

עֲנָקַתְמוֹ ut torques cinxit eos. kal. præt. 3. ſ. f. aff. poet.

עָנֵר Haner. nom. pr.

עָנַשׁ mulctavit, punivit; condemnavit, poenâ affecit, impoſuit mulctam. De utrâque poenâ, ſeu damno, tam corporis, quam pecuniæ dicitur. kal. præt. 3. pl. עָנְשׁוּ mulctarunt. Inf. præſ. בַּעֲנֹשׁ in mulctando. fut. 3. ſ. m. וַיַּעֲנֹשׁ & mulctavit. נֶעֱנָשׁ Niph. præt. mulctatus, punitus, ſeu condemnatus eſt.

3. pl.

3. pl. נֶעֶנְשׁוּ mulctantur. fut. 3. f. m. יֵעָנֵשׁ mulctabitur.

עֹנֶשׁ m. mulcta, pœna corporis, punitio, damnum, condemnatio. chal. præf. לַעֲנָשׁ־נִכְסִין ad mulctam facultatum. Esd. 7. 26.

עֲנָת chal. respondit. præt. 3. f. foe. R. עָנָה respondit.

עֶנֶת m. chal. tempus. præf. כְּעֶנֶת & contractè וּכְעֶת juxtà tempus. Esd. 4. 10. 17. Alii volunt esse nomen proprium loci. עֲנָת Hanat. עֲנָתֹת, עֲנָתוֹת Hanathot. nom. pr.

עִנָּתָהּ tempus ejus, habitatio ejus. nom. f. f. עוֹנָה const. aff. & Rad.

עָנְתָה exaudivit, respondit illa. kal. præt. 3. f. f. עַנֹּתוֹ affligere eum. Pih. inf. aff. R. עָנָה respondit.

עִנִּתִךְ afflixi te. Pih. præt. 1. f. aff. absque jod in medio. עַנֹּתְךָ affligere te. inf. aff.

ע ס

עֲסוֹתֶם conculcatis. kal. præt. 2. pl. m. R. עָסַס calcavit.

עָסִיס m. succus, mustum, liquor expressus. præf. כֶּעָסִיס sicut mustum. מֵעָסִיס de expresso succo.

עָסַס calcavit, conculcavit, contudit, pressit, compressit, expressit calcando, premendo comminuit, protrivit. kal. præt. 2. m. pl. עֲסוֹתֶם calcatis.

ע פ

עֲפָאִים m. pl. rami, frondes, folia. chaldaicum est.

עָפָה volans. kal. part. f. f. עָפוֹת volantes. pl. foe. R. עוּף volare.

עָפוּ volarunt, volant. kal. præt. 3. plur.

עָפוֹת volantes. kal. part. ben. pl. f.

עֲפָיֵהּ chal. pl. m. rami ejus. aff. quasi ab עֲפִי.

עֹפֶל m. clivus, locus altus, & munitus, pila, columna valdè alta. Locus fuit editior urbis Jerusalem post Templum versùs Occidentem inter Gihonem torrentem, & portam piscium, ut apparet ex 2. Paral. 33. 14. quem inhabitarunt Nethinæi. Neh. 3. 26. præf. הָעֹפֶל clivus. לָעֹפֶל, בָּעֹפֶל in clivum. הֶעְפִּיל Hiph. in altum contendit, impetuosè conatus est, & contendit, fecit conglobationem. fut. 3. pl. m. absque jod in medio. וַיַּעְפִּלוּ & extulerunt se, & impetuosè contenderunt.

עֻפְּלָה Puh. elata est, effert se, in pilam compacta est. præt. 3. f. f.

עֳפָלִים pl. m. Hæmorroides, ficus in anis, mariscæ pro quo legitur טְחֹרִים: propriè hæc vox denotat partem inferiorem, & obscænam corporis. præf. וּבָעֳפָלִים & ficu,

marifcis. aff. עֲפְ לֵיכֶם ani veftri.

בְּ־עֽוֹפְפִי in fulgere facere me, volare. Pih. inf. præf. aff. R. עוּף volare.

עַפְעַפַּיִם plur. foe. palpebræ, fulgores, fplendores. conft. præf. כְּעַפְעַפֵּי־שָׁחַר ficut palpebræ, fulgores auroræ. Job. 41. 9. aff. לְעַפְעַפַּי, בְּעַפְעַפֶּיהָ palpebris ejus, meis.

עָפָר m. pulvis, terra, pulvifculus, pulveratio. præf. הֶעָפָר pulvis. בְּ בֶּעָפָר in pulvere. בֶּעָפָר ficut pulvis. לְעָפָר לֶעָפָר in pulvere. בַּעֲפַר מֵעָפָר, מֵעֲפַר e pulvere. ficut pulvis. לַעֲפַר in pulvere. aff. עֲפָרָם, עֲפָרְךָ, עֲפָרוֹ, עֲפָרָהּ pulvis ejus, tuus, eorum. pl. f. עֲפָרוֹת, עַפְרוֹת pulveres. עֵפֶר Hepher filius Midiam. nom. pr.

עִפֵּר Pih. pulveravit, pulverem excitavit, vel fparfit, friavit, affriavit in pulverem, jactavit, jecit pulverem.

עוֹפֶר, עֹפֶר m. hinnulus, pullus cervi, & capræ. præf. לְעֹפֶר hinnulo. pl. m. עֳפָרִים hinnuli.

עָפְרָה Hophrah. nom. pr.

עֶפְרוֹן Hephron. nom. pr. 2. Paral. 13. 19.

עוֹפֶרֶת, עֹפֶרֶת foe. plumbum. præf. הָעֹפֶרֶת plumbum. בָּעֹפֶרֶת ficut plumbum.

עָפְרָתָה in Hophrah. nom. prop. conft. cum ה loc.

עֵיפָתָה pro עֵפָתָה foe. obfcuritas, maxima caligo. Job. 10. 22. nom. f. a עֵיפָה obfcuritas. R. עוּף volare.

ע צ

עֵץ m. lignum. Synecdochicè arbor: ad arbuta etiàm, & frutices transfertur, & quidquid altiùs excrefcit, & ramos producit. præf הָעֵץ arbor. בְּ, בָּעֵץ inter ligna, in arbore. כְּ, כְּעֵץ velut arbor. לְ, לָעֵץ ad lignum, arbori. מֵעֵץ de arbore, ligno. aff. בְּעֵצוֹ ad lignum fuum. עֵצָהּ, עֵצְךָ arbor ejus, tua. pl. m. præf. הָעֵצִים ligna. בָּעֵצִים in lignis. לָעֵצִים in ligna. conft. בַּעֲצֵי in lignis. מֵעֲצֵי ex lignis. aff. עֵצָיו, עֵצֶיהָ, עֵצֵינוּ, עֵצַיִךְ, עֵצֶיךָ ligna ejus, tua, noftra.

עָצַב turbavit, conturbavit, triftitiâ, aut dolore affecit, doluit, dolorem intulit, dolore affectus eft, contriftavit, mœrore affecit: fine accufat. fit neutrum, contriftatus eft. kal. præt. 3. f. m. aff. עֲצָבוֹ mœrore, dolore affecit eum. Pah. part. f. foe. conft. עֲצוּבַת dolens, moefta. inf. aff. עָצְבִּי dolore afficere me. Niph. נֶעֱצַב contriftatus, dolore affectus eft. fut. 3. f. m. יֵעָצֵב dolore afficietur.

tur. 2. pl. m. תֶּעֶצְבוּ dolore afficiamini. Pih. præt. עִצֵּב dolore affecit, dolorem intulit, contristavit, elaboravit in dolore. pl. 3. aff. עִצְּבוּנִי dolore affecerunt me. fut. 3. pl. m. יְעַצְּבוּ dolore afficient. Hiph. præt. הֶעֱצִיב dolore affecit, contristavit, coluit idololatricè, cultum exhibuit. Inf. præf. aff. absque jod in medio. לְהַעֲצִבָה ad mœrore afficiendum eam, idolatricum cultum exhibendo ei. Jer. 44. 19. fut. pl. 3. m. aff. יַעֲצִיבוּהוּ dolore afficient eum, contristabunt eum. Hithp. fut. 3. f. m. יִתְעַצֵּב dolebit. pl. 3. m. יִתְעַצְּבוּ dolebunt.

עֹצֶב, עוֹצֶב m. dolor, molestia, tristitia, semèl idolum, terriculum. aff. עָצְבִּי idolum meum. Isa. 48. 5. præf. בְּעֹצֶב in dolore. aff. מֵעָצְבְּךָ à dolore tuo.

עֶצֶב, עֶצֶב m. dolor, labor, molestia, tristitia, idolum, simulachrum. præf. בְּעֶצֶב in dolore. הָעֶצֶב simulachrum. pl. præf. הָעֲצָבִים dolores. aff. עֲצָבֶיךָ, עַצְּבֵיכֶם labores tui, vestri.

עִצָּבוֹן m. dolor, fatigatio, mœstitia, mœror. præf. מֵעִצְּבוֹן de dolore. בְּעִצָּבוֹן in dolore, aff. עִצְּבוֹנֵךְ dolor tuus.

עָצְבִּי dolore afficere me. 1. Paral. 4. 10. kal. inf. aff. עָצְבִּי idolum meum. Isa. 48. 5. nom. s. m. aff.

עֲצַבִּים m. pl. terricula, simulachra, idola dolorifica. præf. הָעֲצַבִּים idola. לַעֲצַבִּים cum idolis. const. לַעֲצַבֵּי idolis. aff. עֲצַבֵּיהֶם idola sua. לַעֲצַבֶּיהָ simulachris ejus.

עַצֶּבֶת foe. dolor, molestia, mœstitia. præf. בְּעַצֶּבֶת cum dolore. pl. f. aff. עַצְּבוֹתָי dolores mei. לְעַצְּבוֹתָם ad dolores ipsorum.

עֵצָה foe. lignum, arbor. עֵצָהּ arbor ejus. nom. f. aff. a R. עֵץ lignum.

עֵצָה, עֲצַת foe. consilium, propositum, institutum, stabilis sententia animi. præf. הָעֵצָה consilium, בְּעֵצָה, לְ cum consilio. const. aff. לַעֲצָתִי consilio meo. מֵעֲצָתוֹ à consilio meo. pl. עֵצוֹת aff. עֲצֹתֶיךָ consilia tua. R. יָעַץ consulvit.

עָצָה clausit leniter, innuit connivendo oculis, obfirmavit. kal. part. ben. f. m. עֹצֶה עֵינָיו connivens oculis suis.

עָצֶה m. spina dorsi, extremitas spinæ dorsi. Aliis dorsum. præf. הֶעָצֶה spina dorsi.

עֻצוּ consilium inite, consulite. kal. imp. pl. m. R. יָעַץ consulvit.

עֲצוּבַת dolens, mœsta. kal. part. Pah. f. f. R. עָצַב doluit.

עָצוּם m. robustus, fortis, potens, numerosus. pl. præf. הָעֲצוּמִים & עֲצֻמִים robusti, validi. præf. aff.

בעצומיו robustis suis. kal. part. pah. m. R. עצם roboravit.

עצור continere. kal. inf. עצור occlusus, detentus. kal. part. pah. s. m. R. עצר conclusit.

עצות pl. f. consilia. a f. עצה R. יעץ consulvit.

עציב m. chal. dolens, tristis. R. עצב doluit.

עצים pl. m. ligna. præf. העצים ligna. לעצים, ב, בעצים in lignis. in ligna. const. præf. בעצי in lignis. מעצי ex lignis. aff. עציה, עציך ligna tua, ejus. à s. m. R. עץ lignum.

עצינו ligna nostra. pl. m. aff. à præced.

עצל m. piger, ignavus, desidiosus. præf. העצל piger. Niph. præt. נעצל piger fuit, vel factus est. fut. 2. pl. m. תעצלו pigri fiatis, ne pigremini.

עצלה foe. pigritia, ignavia.

עצלות foe. pigritia, desidia, socordia.

עצלתים dual. pigritia duplex, summa pigritia, pigritia ambarum manuum. præf. בעצלתים summâ pigritiâ.

עצם roboravit se, roboratus, corroboratus est, potens fuit, vel factus est, invaluit, multus, plurimus, numerosus fuit, firmatus, consolidatus, compactus fuit, condensatus est, accessione multiplicatus est: semèl obstipavit, clausit. Kal. præt. 2. m. s. עצמת roboratus, potentior es. 3. pl. עצמו, עצמו roborantur. part. ben. s. m. עצם עיניו obstipans oculos suos. inf. præf. aff. בעצמו in roborando se. Part. pah. pl. m. עצמים robusti. foe. pl. aff. עצמותיכם robora, firmamenta vestra. fut. 3. pl. m. ויעצמו & corroborati sunt. עצם Pih. exossavit, ossa comminuit, aut contrivit, corroboravit, obstipavit. præt. 3. s. m. aff. עצמו exossavit eum. fut. 3. s. m. ויעצם obstipabit. Hiph. fut. 3. s. m. aff. ויעצימהו & eum corroboravit.

עצם m. robur, fortitudo ossea, potentia, coagmentatio, & solidatio ossea. præf. בעצם robore. aff. עצמי robur meum. עצם Hasem. nom. propr.

עצם com. gen. sæpiùs foem: os, ossis, & synecdochicè corpus, substantia, ille, ipse, ipsemet, ipsummet. præf. בעצם, ב in robore, in os. לעצם corpori. aff. עצמם, עצמכם עצמי os meum, vestrum, eorum, apud Rabbinos. עצמי ego ipse. עצמך tu ipse. בעצמו per se ipsum. pl. m. præf. העצמים ossa. בעצמים sicut ossa, aff. מעצמי ex ossibus meis. לעצמיה in ossa ejus. pl. foe. præf.

לעצמות

לַעֲצָמוֹת ad oſſa. בַּעֲצָמוֹת in oſſa. מֵעַצְמוֹתָי ex oſſibus meis. עַצְמוֹתָם oſſa eorum.

עָצְמָה foe. robur, valor. præf. בְּעָצְמַת cum robore.

עֲצֻמוֹת pl. foe. robora, fortitudines. aff. עֲצֻמוֹתֵיכֶם robora veſtra.

עֲצָמוֹת pl. f. oſſa. aff. עַצְמוֹתֵינוּ oſſa noſtra. a ſ. m. עֶצֶם os.

עֲצָמִים pl. m. oſſa. à præced. עֲצֻמִים firmi, robuſti. kal. part. pah. pl. m. a R. עָצַם corroboravit.

עַצְמֹנָה ad Haſmon. nom. pr. cum ה loc.

עָצַר prohibuit, retardavit, demoratus, immoratus eſt, clauſit, concluſit, incluſit, occluſit, continuit, detinuit, cohibuit, coercuit imperando, imperavit, impediit, dominatus eſt, conſtruitur cum accuſat. & præp. בְּ, obſeravit, prævaluit; & ſic abſolutè ponitur, vel cum præp. בְּ, עַל, עִם. ſed cum accuſat. ſit activum, validè detinuit. Kal. præt. 3. ſ. m. aff. עֲצָרַנִי me occluſit. 1. ſ. עָצַרְתִּי obtinui, occluſi. pl. 3. עָצְרוּ obtinuerunt, continebant. Pah. part. ſ. m. עָצוּר. עֹצֵר occluſus, detentus. foe. ſ. עֲצוּרָה incluſa. inf. עָצוֹר occludendo. præf. לַעֲצוֹר ad obtinendum. fut. 1. ſ. אֶעֱצֹר claudam. 2. ſ. m. 3. f. תַּעֲצֹר, תַּעֲצוֹר obtineto, obtinebit. 3. ſ. m. יַעֲצוֹר aff. יַעְצָרְכָה, יַעַצְרֵהוּ imperium obtinebit, cohibebit eum, te. 1. pl. נַעֲצֹר & cum ה parag. נַעַצְרָה detineamus. נֶעְצַר Niph. clauſus, cohibitus, detentus, obſeratus eſt. part. ſ. f. נֶעֱצָרָה cohibita. inf. præf. בְּהֵעָצֵר cum clauſum fuerit. fut. 2. ſ. m. 3. f. תֵּעָצַר cohibebitur.

עֹצֶר, עוֹצֶר m. clauſtrum, occluſio, coarctatio, obſcratio, detentio valida, anguſtia, cohibitio, poteſtas. præf. מֵעֹצֶר præ, à coarctatione.

עֶצֶר m. imperium, regnum, dominium prævalidum, poteſtas imperans.

עֲצֻרָה incluſa, detenta. kal. part. pah. ſ. foe.

עֲצֶרֶת, עֲצָרָה foe. interdictio, prohibitio, detentio, interdictum, feſtum, feriatus dies, feria, cœtus ferians, congregatio, propriè ultimus dies feſti alicujus ſolemnis, ſolennitas, ſynagoga, ſynodus. pl. præf. aff. בְּעַצְרוֹתֵיכֶם in dies feriatos veſtros.

עֵצָה foe. conſilium. præf. בַּעֲצַת in conſilio. כַּעֲצַת juxtà conſilium. מֵעֲצַת præ conſilio. aff. לַעֲצָתִי conſilio meo. מֵעֲצָתוֹ à conſilio ſuo. בַּעֲצָתָם in conſilio ipſorum. עֲצָתוֹ pro עֲצָתִי conſilium meum. Iſa. 46. 11. plur. aff. עֲצָתֶיךָ pro עֲצוֹתֶיךָ conſilia tua. Iſa. 47. 13.

nom. pl. f. a. f. עֵצָה R. יָעַץ consulvit.

ק ע

עָקַב seduxit, decepit, supplantavit, defraudavit, circumvenit, fraudavit, dolosè, astutè, & callidè egit, calcaneum tenuit, vel apprehendit, calcaneo supposito pessumdedit, calce tenuit, calcavit pedibus. inf.cum fut. 3. f. m. עָקוֹב יַעְקֹב supplantando supplantat. aff. וַיַּעְקְבֵנִי supplantavit me. עִקֵּב Pih. distulit ad extremum, retardavit, supplantavit frequentèr, fut. 3. f. m. aff. יְעַקְּבֵם retardat illa.

עָקֵב, עֵקֶב m. calx, calcaneus, vestigium, planta, extremum pedis: indè latiùs finis, extremum, extremitas; pars extrema: & adverbialitèr extremò, in finem, tandem. Merces: item eò quod, quia, sæpè particulæ vim habet, causam finalem denotantis, cui ferè עַל præponitur, ut sit proptèr, vel pro mercede; vel subjungitur אֲשֶׁר, vel כִּי. sic עֵקֶב אֲשֶׁר vel עֵקֶב כִּי pro eo quod, propterea quod. præf. בְּ, בַּעָקֵב in calcaneo. aff. עֲקֵבוֹ calx, extrema pars ejus, pl. m. const. בְּעִקְּבֵי in vestigiis. aff. עֲקֵבַי, עֲקֵבֶיךָ vestigia mea, tua. pl. f. aff. עִקְּבוֹתֶיךָ vestigia tua.

עֵקֶב m. merces, emolumentum, fructus, præmium, finalitèr, ad extremum, in finem usque, pro, proptèr, quià, propterea quod, eò quod. עֵקֶב שֹׁחַד pro munere, proptèr munus. עֵקֶב הָיִתָה quià fuit. עַל־עֵקֶב בָּשְׁתָּם pro mercede pudoris sui. Ps. 40. 16.

עֲקֻבָּה f. fraudulenta, callida, vel fœdata, vestigiis plena, conculcata, supplantata, lamosa, plantis pedum trita.

עָקְבָה foe. fraus, calliditas, astutia, fraudulentia, dolus, supplantatio. præf. בְּעָקְבָה fraudulentèr, astutè, dolosè. עִקְּבוֹת pl. f. vestigia. aff. עִקְּבוֹתֶיךָ vestigia tua, a f. masc. עָקֵב.

עָקַד ligavit, colligavit manus ad pedes, constrinxit, ut oves quatuor pedibus colligari solent ad mactationem. fut. 3. f. m. וַיַּעֲקֹד & colligavit.

עָקֹד, עָקוֹד m. varius, maculosus propriè cruribus, maculis respersus in cruribus quasi circulis, colligatus, circumligatus. pl. præf. הָעֲקֻדִּים varii, maculosi.

בֵּית־עֵקֶד Bethheked. n.pr.loci, vel appellativè ligatio, tonstrina ovium, ubi ligabantur oves tondendæ.

עָקָה, עָקַת f. pressura, angustia, coarctatio. R. עוּק premere.

עקוב

עָקוֹב m. fraudulentus, pravus, perversus, dolosus, deceptivus, seductivus, pessundans plantâ, deceptor, supplantatorius, versutus, versipellis, curvus, concavus ad formam calcanei, lamosus, lacunas habens. præf. הֶעָקוֹב quod curvum est, pravum, perversum. Hinc nomen Jacobi Patriarchæ. יַעֲקֹב, יַעֲקוֹב supplantator. עָקוּב Hacub. nom. pr.

עָקֹד עָקוֹד m. varius, maculosus. R. עָקַד ligavit.

עָקֵל Pih. lubricavit, lubricum fecit, pervertit subitò, curvavit, obliquavit. Puh. part. f. m. מְעֻקָּל perversus.

עֲקַלְתּוֹן m. tortuosus, curvus, lubricus, obliquus, qui per occultas vias penetrat, se accommodans occasionibus.

עֲקַלְקַלּוֹת pl. f. tortuosa, lubricitates, obliquæ pravitates, itinera tortuosa, & ambagiosa, vel ipsæ ambages. aff. עֲקַלְקַלּוֹתָם tortuosa sua.

עָקָן Hachan fil. Efer. nom. pr.

עָקַר evulsit, eradicavit, exstirpavit, enervavit, eruncavit, radicitùs evulsit: si de animatis dicitur, est subnervavit, nervos incidit. kal. inf. præf לַעֲקוֹר ad extirpandum. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. תֵּעָקֵר exstirpabitur. עִקֵּר Pih. extirpavit, enervavit, suffragines, aut nervos pedum incidit, subnervavit. præt. 3. pl. עִקְּרוּ extirpârunt. fut. 2. f. m. 3. f. תְּעַקֵּר enervabis. 3. f. m. יְעַקֵּר enervabit. Chal. præt. ex Ithpeh. אִתְעֲקַרִי eradicata fuerunt. Dan. 7. 8. scribitur cum jod ex formâ plurali masculi sed legendum. אִתְעֲקַרָה.

עָקָר m. sterilis, infœcundus.

עֵקֶר m. radix, stirps, progenies, indigena, qui è familiâ peregrinâ ortus alibi radices egit, & stirpem fecit. præf. לְעֵקֶר indigenæ. עֶקְרוֹן Hechron. nom. pr.

עִקַּר m. chal. stirps, fundamentum, radix.

עֲקָרָה & עֲקֶרֶת f. sterilis, infœcunda.

עַקְרָב m. scorpio, scorpius. pl. præf. בְּעַקְרַבִּים scorpionibus, spinis.

עָקַשׁ pervertit, subvertit, depravavit. kal. fut. 3. f. masc. aff. וַיַּעְקְשֵׁנִי & pervertit me. Niph. part. נֶעְקַשׁ perversus. Pih. עִקֵּשׁ subvertit, pervertit. præt. 3. pl. עִקְּשׁוּ perverterunt. part. f. m. מְעַקֵּשׁ pervertens. fut. 3. pl. m. יְעַקֵּשׁוּ pervertent.

עִקֵּשׁ m. perversus, pravus, non sincerus, duplex corde. præf. מֵעִקֵּשׁ præ perverso. pl. עִקְּשֵׁי, עִקְּשִׁים perversi. item Hiches. nom. pr.

עִקְּשׁוּת ſoe. perverſitas, pravitas, cordis duplicitas.

עָקַת f. preſſura, anguſtia, coarctatio. conſt. à f. עָקָה R. עוּק premere.

ע ר

עֵר m. vigilans, vigil, magiſter. R. עוּר evigilare.

עָר m. inimicus, hoſtis, adverſarius. aff. עָרֶךָ inimicus tuus. pl. עָרִים conſt. עָרֵי inimici. aff. præf. לְעָרָיךְ chal. לְעָרָךְ inimicis tuis. עָר Har. nom. pr. עָר מוֹאָב Har Moab. Iſa. 15. 1. עֵר Her. fil. Jehuda.

עוֹר. עֹר m. cutis, pellis. aff. עֹרוֹ cutis ejus. pl. f. עֹרֹת pelles.

עָרַב miſcuit, commiſcuit, negotiatus eſt, ſpopondit, fidejuſſit, & ſic conſtruitur cum accuſat. & præp. עִם, עַל, & לְ. obligavit, oppigneravit, merces commutavit, amænus, ſuavis, gratus, jucundus, dulcis fuit; & ità dativo jungitur: pertexuit, adveſperaſcebat, obtenebratum, obſcuratum eſt. kal. præt. 3. ſ. m. עָרַב אֶל לִבּוֹ ſpopondit cum animo ſuo. Jer. 30. 21. ſ. 2. m. אִם עָרַבְתָּ ſi ſpopondiſti. 3. f. עָרְבָה f. obſcurata eſt, ſuavis fuit. Jer. 31. 26. pl. 3. עָרְבוּ ſuavia ſunt. Part. ben. ſ. m. עֹרֵב עֲרֻבָּה ſpondens ſponſionem. Prov. 17. 18. plur. præf. בָּעֹרְבִים מַשָּׁאוֹת inter ſpondentes pro debitis. conſt. עֹרְבֵי מַעֲרָבֵךְ miſcentes commercia tecum. Ezec. 27. 27. inſ. præf. לַעֲרֹב ad adveſperaſcendum. imp. ſ. m. עֲרוֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב ſponde pro ſervo tuo in bonum. Pſ. 119. 122. עֲרֹב oblecta. aff. עָרְבֵנִי oblecta me, vel fidejuſſorem, vadem da mihi. fut. 1. ſ. aff. אֶעֶרְבֶנּוּ ſpondebo pro eo. 3. ſ. m. יֶעֱרַב dulce erit. 2. ſ. m. 3. f. תֶּעֱרַב ſuave erit. pl. 3. m. יַעַרְבוּ ſuavia erunt. Puh. part. ſ. m. chal. מְעָרַב mixtus, ta. Hiph. inf. וְהַעֲרֵב & adveſperaſcendo. הִתְעָרֵב Hithp. ſpopondit, mixtus eſt, fecit ſe immiſcere, fecit ſe ponere arrabonem. præt. 3. pl. הִתְעָרְבוּ commiſcuerunt. imp. ſ. m. הִתְעָרֶב fide jube. ſut. 2. ſ. m. 3. f. תִּתְעָרֵב commiſceto te. 3. ſ. m. יִתְעָרַב miſcebit ſe. pl. 3. m. יִתְעָרְבוּ commiſcebunt ſe.

עָרֵב m. ſuavis, dulcis, gratus.

עֵרֶב m. miſcellanea turba, miſtio, promiſcuum vulgus: item in telâ, trama, ſubtegmen ubi fila ſtamini admiſcentur. præf. הָעֵרֶב trama.

בָּעֵרֶב, בְּעֵרֶב in tramâ.

עָרוֹב, עָרֹב m. colluvies, mixtio, mixtura inſectorum, vel diverſorum animalium, inſecta omnis generis. præſ. הֶעָרוֹב colluvies.

הָעֹרֵב m. corvus. præf. עוֹרֵב ׳ עֹרֵב corvus. לְעֹרֵב corvo. כְּעֹרֵב ficut corvus. pl. præf. הָעֹרְבִים conft. עֹרְבֵי corvi. item Horeb. nom. pr.

עֶרֶב ׳ עֵרֶב m. vefper, vefpera, femel fœminin. 1. Reg. 20. 5. mifcellanea turba, mixtura variorum populorum. Jer. 25. 20. 24. præf. הָעֶרֶב vefpera, mifcellanea turba, Arabia. לָעֶרֶב ׳ לְעֶרֶב ad vefperam. בָּ ׳ בָּעֶרֶב vefpere. מֵעֶרֶב à vefperâ. Dual. præf. בֵּין הָעַרְבַּיִם inter duas vefperas, quod fignificat terminum præcedentis diei, & initium fequentis; vel a tempore inclinationis folis ad occidentem, quod eft à fextâ hora gallicâ, vel vigefima quartâ italicâ, & ulteriùs ufque ad noctem: nam a tempore, quando fol incipit declinare, ea eft vefpera una; poft occafum folis eft vefpera altera. pl. f. עֲרָבוֹת vefperæ.

עֲרָב m. Arabia, Arabs. præf. הָעֲרָב Arabia. Jer. 25. 24. בַּעֲרָב in Arabiâ. item Harab. nom. pr.

עֲרָבָה foe. folitudo, defertum, locus campeftris, campeftria, planities inculta. præf. הָעֲרָבָה folitudo. בָּעֲרָבָה in campeftribus. כָּעֲרָבָה ficut campeftria. conft. præf. הָעֲרָבָתָה ad planitiem, cum ה locali in fine. pl. עֲרָבוֹת campeftria. præf. מֵעַרְבוֹת è campeftribus.

עֲרֻבָּה foe. fponfio, arrha, pignus, fidejuffio, arrhæ pignus, teffera, chirographus debitoris. conft. aff. עֲרֻבָּתָם arrha, pignus eorum.

עָרְבָה dulcis, fuavis fuit. kal. præt. 3. f. foe.

עֵרָבוֹן m. arrabo, arrha, pignus, vadimonium, pacti fymbolum, hypotheca, cautio, oppigneratio. præf. הָעֵרָבוֹן pignus.

עֲרָבוֹת pl. f. vefperæ, fphæra fuprema cœli. præf. בָּעֲרָבוֹת in fummis cœlis. Pf. 68. 5. עֲרָבוֹת folitudines, campeftria. præf. בְּעַרְבוֹת in campeftribus. à f. עֶרֶב vefper, & עֲרָבָה folitudo.

עֲרָבִי ׳ עַרְבִי m. Arabs. præf. כַּעֲרָבִי ficut Arabs. pl. præf. הָעַרְבִים & cum epenthefi א וְהָעַרְבִיאִים & Arabes. 2. Paral. 11. 11. Ezec. 27. 21.

עַרְבַּיִם dual. duæ vefperæ. præf. בֵּין הָעַרְבַּיִם inter duas vefperas. à f. עֶרֶב vefper.

עֲרָבִים m. pl. falices. præf. הָעֲרָבִים falices. כַּעֲרָבִים ficut falices. conft. עַרְבֵי falices.

עַרְבָתָהּ campeftria, defertum ejus. nom. f. conft. aff. à f. עֲרָבָה folitudo.

עֲרֻבָּתָם arrha, pignus eorum. nom. f. foe. conft. aff. a f. עֲרֻבָּה fponfio.

עָרַג glocitavit, vociferatus eft.

vox cervorum propria ; appetivit, deſideravit, anhelavit, propriè dicitur de appetitu aquarum ad reſtinguendam ſitim. fut. 2. ſ. maſc. 3. foe. תַּעֲרֹג vociferatur.

עֲרוּגָה · עֲרֻגָה foe. areola. pl. præf. מֵעֲרֻגוֹת ex areolis.

עֲרָד Harad. nom. pr.

עֲרָדַיָּא chal. m. pl. Onagri.

עָרָה nudavit, denudavit, retexit, diſcooperuit, effudit, fudit, evacuavit, adhæſit, conjunxit. inf. irregul. וְעֹרָה & nudari. Iſa. 32. 11.

נֶעֱרָה Niph. nudatus, evacuatus, effuſus eſt. fut. 3. ſ. m. יֵעָרֶה effundetur, & anomalum תֵּעוֹר nudabitur. עֵרָה Pih. nudavit, evacuavit, deplevit, effudit, retexit. inf. עָרוֹת retegendo, geminat. in fin. עַרְעֵר nudando. imp. pl. m. עָרוּ retegite. fut. 2. ſ. m. 3. f. per apoc. תְּעַר effundes, evacuabit. 3. ſ. m. יְעָרֶה nudabit. pl. 3. m. וִיעָרוּ & evacuabunt. Hiph. הֶעֱרָה profudit, nudavit. Hithp. fut. 2. ſ. f. תִּתְעָרִי nudabis te; 3. ſ. foem. geminatis literis. עַרְעֵר תִּתְעַרְעַר nudando nudabitur. Jer. 51. 58.

וְ עֹרָה pro עֹרָה & nudari; Jer. 32. 11. kal. inf. vel imp. ſ. m.

עָרוּ nudate. Pih. imp. pl. m.

עֹרוֹ pellis, cutis ejus. nom. ſ. m. aff. a ſ. עוֹר cutis.

עֲרוּגַת f. areola. præf. כַּעֲרוּגַת ſicut areola. pl. præf. לַעֲרוּגוֹת areolis. nom. f. ſ. & pl. præf. a f. עֲרוּגָה R. עָרַג glocitavit.

עָרוֹד m. Onager, Aſinus ſylveſtris, rude animal.

עֶרְוַת · עֶרְוָה foe. nuditas, nudatio, turpitudo, probrum, pudenda, verenda. aff. עֶרְוָתוֹ · עֶרְוָתֵךְ · עֶרְוָתָן עֶרְוָתָהּ nuditas ejus, tua, eorum. nom. ſ. f. R. עָרָה nudavit.

עָרוּךְ ordinatus, diſpoſitus. foem. עֲרוּכָה diſpoſita. pl. f. præf. הָעֲרֻכוֹת diſpoſitæ. kal. part. ſ. m. & foe. עֲרוֹךְ ordinare. præf. לַעֲרוֹךְ diſponere. kal. inf. R. עָרַךְ ordinavit.

עָרוּם m. callidus, aſtutus, verſutus, prudens. pl. עֲרוּמִים callidi. Job. 5. 12. .... 15. 5. Prov. 14. 18. R. עָרַם aſtutè egit.

עָרֹם עָרוֹם m. nudus, ſine veſtibus. pl. עֲרוּמִּים nudi. Gen. 2. 25. Job. 22. 6.

עֲרוֹעֵר m. myrica. Haroher. præf. כַּעֲרוֹעֵר ſicut myrice, arbor nuda. R. עָרָה nudavit.

עָרוּץ · עָרוּץ m. fractura, ruptura, concavitas, formido, horriditas, prævaleſcentia, præf. בַּעֲרוּץ in fracturâ. R. עָרַץ contrivit.

עֶרְיַת foe. chal. conſt. nudatio. aff. עֶרְוָתָהּ nuditas ejus. a ſ.

ערוה

עֶרְוָה R. עָרָה nudavit.

עָרוֹת nudando. Pin. inf.

עָרוֹת foe. pl. gramineta, papyri, gramina in fluminis ripâ, diffusiones herbarum virentium ad littus rivi.

עֶרְיָה foe. retectio, nudatio, denudatio, nuditas, vel adjectivè retecta, nudata. עֵרִי Heri fil. Gha l. nom. prop.

עָרֶיךָ, עָרַיִךְ civitates tuæ. nom. pl. m. aff. a f R עִיר urbs.

עָרֶיךָ inimici tui. עָרָךְ chal. pl. inimici tui. nom. pl. aff. m. a f. עָר R. עוּר evigilare.

עָרִים m. pl. inimici- à praeced.

עָרִים, עָרֵי m. pl. urbes, civitates. præf. הֶעָרִים urbes. מֵהֶעָרִים ex civitatibus. מֵעָרֵי ex urbibus. בְּעָרֵי בֶּעָרִים in urbibus. לֶעָרִים, לְעָרֵי ad civitates. כֶּעָרִים sicut civitates. aff בְּעָרֵינוּ in urbibus nostris. עָרַיִךְ עָרַי, עָרֶיךָ civitates meæ, tuæ. בְּעָרֵיכֶם in urbibus vestris. בְּעָרָיו, בְּעָרֶיהָ, בְּעָרֵיהֶם in urbibus ejus, suis, eorum. לְעָרֶיהָ cum urbibus suis. לְעָרֵיהֶם per civitates suas. מֵעָרָיו, מֵעָרֵיהֶם ex urbibus ejus, suis. nom. plur. a f. R. עִיר urbs.

עֲרִיסוֹת pl. f. conspersio, oryza genus leguminis: massa farinæ cum aquâ, vulgo *pasta*. aff. עֲרִיסוֹתֵינוּ, עֲרִיסוֹתֵיכֶם massæ vestræ, nostræ.

עֲרִיפִים pl. m. cœli, stillationes, caligo, ruinæ, præf. aff. בַּעֲרִיפֶיהָ in cœlis ejus, in ruinis ejus. צַר וָאוֹר חָשַׁךְ בַּעֲרִיפֶיהָ arctum, & lux obtenebrata est in cœlis ejus, in ruinis ejus, nempe terræ. Isa. 5. 30. R. עָרַף decollavit.

עָרִיץ m. violentus, tyrannus, formidabilis, robustus, timendus, validus, prævalidus, fortis. præf. לֶעָרִיץ forti. pl. עָרִיצִים fortes, potentes. const. עֲרִיצֵי fortissimi. R. עָרַץ contrivit violentèr.

עֲרִירִי m. solitarius, orbus, sterilis, absque filiis. pl. m. עֲרִירִים solitarii.

עָרֶךָ inimicus tuus. nom. f. m. aff. a f. עָר R. עוּר evigilare.

עָרַךְ ordinavit, disposuit, aptavit, struxit, instruxit, æstimavit, taxavit, comparavit, æquiparavit, par æstimatus fuit, direxit, instruxit in ordinem. præt. 3. f. f. עָרְכָה ordinat. 2. f. m. עָרַכְתָּ ordinasti. 1. f. m. עָרַכְתִּי ordinavi. pl. 3. עָרְכוּ disposuere aciem. Part. ben. pl. præf. & const. הָעֹרְכִים, עֹרְכֵי ordinantes. pah. part. f. m. & foe. עֲרוּכָה עָרוּךְ ordinatus, ta. plur. foe. præt. הָעֲרֻכוֹת dispositæ. inf. עָרוֹךְ ordinare. præf. לַעֲרֹךְ disponere. imp. f. m. cum ה parag. עָרְכָה dispone.

plur. masc. עִרְכוּ disponite. fut. 1. f. אֶעֱרְכָה & cum ה parag. אֶעֱרֹךְ disponam. 2. f. m. 3. f. תַּעֲרוֹךְ ordinabis te. 3. f. m. יַעֲרֹךְ aff. יַעַרְכֶנּוּ יַעַרְכֶהָ disponet, ordinabit illud, illum. pl. 1. נַעֲרוֹךְ disponemus. 3. m. pl. aff. יַעַרְכוּנִי disponunt aciem contra me, Job. 6. 4.

עֵרֶךְ m. ordo, instructio, dispositio, æstimatio juxtà valorem rei, strues, apparatus, ordinatio. aff. עֶרְכּוֹ dispositio ejus.

עָרְכָה ordinat, kal. præt. 3. f. f. Prov. 9. 2. עִרְכָה dispone. imp. f. m. cum ה parag. Job. 35. 5.

עֲרֻכוֹת הָעֲרֻכוֹת dispositæ. præf. ordinatæ, kal. part. pah. pl. f. a f. m. עָרוּךְ dispositus.

עָרֵל præputiatum censuit, præputium abstulit, præputium habuit obturatum, vel incircumcisum: est autem præputium, pellis tegens glandem in summâ parte colis, quam Judæi circumcidunt etiàm nunc; & olim gentibus incircumcisis improperabant præputium tanquam immunditiam ipsam: transfertur metaphoricè, & ad arborum luxuriem, seu ad immunditiam earum denotandam, ut Leu. 19. 23. kal. præt. 2. pl. m. וַעֲרַלְתֶּם עָרְלָתוֹ אֶת פִּרְיוֹ & auferetis præputium ejus cum fructu ejus; & obturabitis obturationem ejus, id est, arborem impuram, & fructus ejus pollutos censebitis. Niph. imp. f. m. וְהֵעָרֵל præputium retege, præputiatum ostende te, pudendis nuda te. Hab. 2. 12.

עָרֵל m. præputiatus, præputium habens, incircumcisus, obturatus. metaph. immundus; figuratè præputium ad aures, labia, & cor transfertur, & etiam ad alia, & quidquid gravat, & impedimento est. præf. הֶעָרֵל præputiatus.

עֲרַל m. præputiatus, incircumcisus, gravis, superfluus, vel substant. præputium. pl. præf. הָעֲרֵלִים const. עַרְלֵי præputiati. מֵעֲרֵלִים ex præputiatis. עֲרֵלָה foe. incircumcisa.

עָרְלָה foe. præputium, pellicula tegens glandem in membro virili, præf. בְּעָרְלָה in præputio. aff. const. עָרְלָתוֹ · עָרְלָתָם · עָרְלַתְכֶם præputium ejus, eorum, vestrum. pl. præf. הָעֲרָלוֹת aff. עַרְלוֹתֵיהֶם præputia eorum.

עָרַם callidus, astutus fuit, callidè, astutè, egit, calliditate, aut astu usus fuit, coacervavit. kal. inf. עָרֹם · עָרוֹם callidè agere. נֶעֱרַם Niph. coacervatus est aptè, concinnatus est in armoniam. præt. 3. pl. נֶעֶרְמוּ coacervatæ sunt. הֶעֱרִים Hiph. astutè egit, fuit callidus, & cum accusat. concinnavit. fut. 3. f. m.

ſ. m. יַעֲרִם callidè aget. pl. 3. m. יַעֲרִימוּ callidi fuerunt.

עָרֹם m. nudus. pl. עֲרוּמִּים nudi.

עֲרֻמָּה nuda. ſ. foe.

עֲרֵמָה foe. acervus. præf. עֲרֵמַת הָעֲרֵמָה acervus. pl. præf. מֵעֲרֵמוֹת ex acervis.

עַרְמוֹן m. caſtanea arbor. Aliis platanus. pl. עַרְמֹנִים caſtaneæ.

עֲרֵמִים pl. m. acervi.

עַרְעֵר nudare, nudando. Pih. inf. geminatis literis. R. עָרָה nudavit.

עַרְעָר m. nudatiſſimus. Aliis myrica, virgultum tenue, humile, & fragile. præf. פָּנָה אֶל־תְּפִלַּת הָעַרְעָר reſpexit ad orationem nudatiſſimi. Pſ. 102. 18. כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה ſicut myrica in ſolitudine. Jer. 17. 6.

עֲרֹעֵר Haroher. nom. pr.

עָרַף decollavit, incidit, ſeu diſſecuit cervicem, jugulavit, amputavit collum; item ſtillavit, diſtillavit, cervicem torſit, vel torquendo fregit. kal. præt. 2. ſ. m. aff. עֲרַפְתּוֹ decollaſti eum. pl. 3. עָרְפוּ decollarunt. Part. ben. ſ. m. עֹרֵף decollans. pah. part. ſ. foe. הָעֲרוּפָה decollata. fut. 3. ſ. m. יַעֲרוֹף diruet. Hoſ. 10. 2. ſtillabis. Deut. 32. 2. יַעַרְפוּ ſtillabunt. 3. pl. m. Deut. 33. 28.

עֹרֶף, עוֹרֶף cervix, poſterior pars faciei, ſeu colli. præf. בְּעֹרֶף in cervice. כְּעֹרֶף juxtà cervicem. aff. עָרְפּוֹ, עָרְפְּךָ, עָרְפְּךְ, עָרְפְּכֶם cervix ejus, tua, veſtra. בְּעָרְפִּי in cervice tuâ. עָרְפָּה Horphah. nom. pr.

עֲרָפֶל m. caligo, denſæ tenebræ, opaca, ſeu ſpiſſa nubes. præf. הָעֲרָפֶל caligo. בַּעֲרָפֶל, לַ in caligine.

עָרְפָּם cervix ſua, ejus. nom. ſ. m. aff. R. עָרַף decollavit.

עָרַץ contrivit, confregit, violentiâ uſus fuit, violentèr exagitavit, fortem, aut violentum ſe exhibuit, expavit, conſternatus fuit, terruit; concuſſit cum terrore, exercuit potentiam in aliquem, deterruit concutiendo, ſine accuſat. formidavit concutientem, territus, commotus eſt. kal. inf. præf. לַעֲרֹץ ad violentèr exagitandum. fut. 1. ſ. אֶעֱרֹץ violentiâ utar, reformidarim. 2. ſ. m. 3. f. תַּעֲרֹץ conteres, expaveſcas. 2. ſ. f. תַּעַרְצִי terribilem te præbueris. pl. 2. m. cum ן parag. תַּעַרְצוּן formidabitis. נַעֲרָץ fortis, formidabilis. Nipn. part. ſ. m. הֶעֱרִיץ Hiph. formidavit, & ſine accuſat. expavit. part. ſ. m. aff. מַעֲרִיצְכֶם terrens vos, terror veſter. pl. 2. m. תַּעֲרִיצוּ formidetis, expaveſcite. 3. pl. m. יַעֲרִיצוּ formidabunt.

עֲרַק fugit, propriè chaldaicum eſt,

est, arcuit, coercitus fugit, exercitus est in fugam, coercuit. kal. part. ben. pl. m. præf. הָעֹרְקִים fugientes.

עֹרְקִים m. pl. arteriæ, nervi, pulsus, aut venæ. aff. וְעֹרְקַי & nervi mei.

עֶרֶשׂ foe. lectus, sponda, stratum, grabbatum. aff. עַרְשִׂי · עַרְשֵׂנוּ עַרְשׂוֹ lectus meus, ejus, noster. pl. aff. בְּעַרְשׂוֹתָם in spondis suis.

עֹרוֹת pl. f. pelles. aff. עֹרֹתָם pelles eorum. à f. עוֹר R. עָרָה nudavit.

ע ש

עָשׁ m. Arcturus, plaustrum septem stellarum unitarum, quæ nunquàm separantur. Aliis cauda arietis, cauda ursæ, congregatio stellarum septentrionum. Aliis Plejades, seu Vergiliæ. R. עוּשׁ congregare.

עָשׁ m. tinea, ærugo. præf. כָּעָשׁ sicut tinea: item Has. nom. pr. R. עָשַׁשׁ contabuit.

עֵשֶׂב m. herba, sativa propriè, & culturâ, vel ex semine suo rursùs proveniens. præf. בְּעֵשֶׂב in herbâ. כְּעֵשֶׂב, כָּ sicut herba. aff. עֶשְׂבָּם herba eorum. pl. foe. אַשְׁכּוֹרֹת herbæ.

עִשְׂבָּא, עֲשַׂב m. chal. herba. præf. בַּעֲשַׂב in herbâ.

עֶשְׂבוֹת pl. foe. herbæ. a f. m. עֵשֶׂב.

עֶשְׂבָּם herba eorum. nom. f. m. aff. à præced.

עָשָׂה fecit, effecit, paravit, apparavit, comparavit, aptavit, præparavit, acquisivit, magnificavit, magnificavit, curavit, ornavit, adornavit, instruxit: item confecit, subegit, compressit, consumpsit, interdùm est sacrificare, ut & latinis verbum faciendi, quando regit accusativum vitulum, seu agnum, juxtà Virgilium, cum faciam vitulâ prò frugibus, ipse venito. kal. præt. 3. f. m. aff. עָשָׂנוּ, עָשָׂנִי fecit nos, me. עָשָׂם fecit eos. foe. 3. f. עָשְׂתָה & עָשָׂתָה, & per apocop. abjectâ ה עָשָׂת fecit. aff. עָשָׂתְנִי fecit me. 2. f. m. עָשִׂיתָ, עָשִׂיתָה fecisti. aff. עֲשִׂיתָנִי, עֲשִׂיתָם, עֲשִׂיתָהּ fecisti hoc, eos, me. 2. f. f. עָשִׂית fecisti. 1. f. עָשִׂיתִי, עָשִׂית feci, aff. עֲשִׂיתִיהוּ, עֲשִׂיתִם, עֲשִׂיתִנִי feci mihi, eos, illud. pl. 3. עָשׂוּ præf. הָעָשׂוּ quam fecerunt. aff. עָשׂוּנִי עָשׂוּהוּ fecerunt illud, me. 2. m. & f. עֲשִׂיתֶם, עֲשִׂיתֶן fecistis. 1. plur. עָשִׂינוּ fecimus. Part. ben. f. m. præf. הָעֹשֶׂה faciens, efficiens, parans. הָעֹשׂוֹ לְעֹשֵׂה, לְעֹשֶׂה facienti. aff. qui fecit eum. עֹשָׂהּ faciens eam. מֵעֹשֵׂהוּ לְעֹשֵׂהוּ factori suo. præ opifice suo. pl. m. præf. הָעֹשִׂים qui faciunt. præf. לְ, בְּעֹשֵׂי facientibus. aff.

aff. עֹשֵׂיהֶם , עֹשֶׂיהָ , עֹשַׂי factores mei, ejus, eorum. עֹשַׂיִךְ tui. בְּעֹשַׂיִן in factoribus tuis. Part. f. f. עוֹשָׂה faciens. pl. præf. הָעֹשֹׂת facientes. Part. pah. f. m. præf. הֶעָשׂוּי factum. pl. m. præf. הֶעֲשׂוּיִם quæ facta sunt. f. foe. עֲשׂוּיָה præf. הָעֲשׂוּיָה quæ facta fuit. pl. f. עֲשׂוּיוֹת paratæ. inf. עֲשׂוֹת , עָשׂוֹ , עָשֹׂה facere. aff. בַּעֲשׂוֹתִי in facere me. עֲשׂוֹתוֹ facere illud. לַעֲשֹׂתָהּ facere eam. imp. f. m. עֲשֵׂה fac. f. foe. עֲשִׂי fac. pl. m. עֲשׂוּ facite. fut. 1. f. אֶעֱשֶׂה per apoc. וָאַעַשׂ faciam. aff. אֶעֱשֶׂנָּה , אֶעֱשְׂךָ faciam te, illud. 2. f. m. 3. f. תַּעַשׂ , תַּעֲשֶׂה facies. aff. תַּעֲשֶׂנּוּ facies illud. 2. f. f. cum ן parag. תַּעֲשִׂין , תַּעֲשִׂי facies. 3. f. m. יַעַשׂ , יַעֲשֶׂה faciet. præf. הֲיַעֲשֶׂה an faciet? aff. יַעֲשֶׂנָּה , יַעֲשֵׂם , יַעֲשֵׂהוּ , יַעֲשֶׂהָ faciet eam, eum eos, illud. pl. 1. per apoc. נַעַשׂ faciemus. præf. הֲנַעֲשֶׂה an facturi sumus? aff. נַעֲשֶׂנָּה faciamus illud. 2. m. תַּעֲשׂוּן , תַּעֲשׂוּ facietis. 3. pl. m. יַעֲשׂוּן , יַעֲשׂוּ facient. aff. יַעֲשׂוּנִי , יַעֲשׂוּהָ facient illud, me. 2. & 3. pl. f. תַּעֲשֶׂינָה facietis, facient. נֶעֱשָׂה , נַעֲשָׂה Niph. factus est, actus, perfectus, effectus est. præt. 3 f. m. præf. שֶׁנַּעֲשָׂה quod factum est. 3. f. f. נַעֲשָׂתָה , נֶעֶשְׂתָה factum est. pl. 3. præf. שֶׁנַּעֲשׂוּ quæ

facta sunt. Part. f. m. נַעֲשֶׂה factus, paratus. pl. m. נַעֲשִׂים facti, fiunt. pl. f. præf. הַנַּעֲשׂוֹת quæ fiunt. inf. præf. לְהֵעָשׂוֹת ut fieret. aff. הֵעָשׂוֹתוֹ fieri illud. fut. 3. f. m. præf. שֶׁיֵּעָשֶׂה quod fiet. 2. f. m. 3. f. תֵּיעָשֶׂה , תֵּעָשֶׂה , תֵּעָשׂ fiet. pl. 3. m. יֵעָשׂוּ fient. 3. pl. & 2. foe. תֵּעָשֶׂינָה fient, fietis. Pih. pl. 3. præt. עִשּׂוּ compresserunt. Ezec. 23. 3. 8. inf. præf. בַּעֲשׂוֹת in comprimendo. Ezec. 23. 21. Puh. præt. 1. f. עֻשֵּׂיתִי formatus, factus sum, seu compressus sum. עֲשָׂהאֵל Hazael. nom. prop.

עֹשָׂהּ faciens eam. kal. part. ben. f. m. aff. עָשָׂהוּ fecit eum. præt. 3. f. m. aff. עֲשׂהוּ pro עֲשׂוֹתוֹ facere illud. Exod. 18. 18. inf. aff. עֹשֵׂהוּ conficiens eum. Part. ben. f. m. aff.

עָשׂוֹ facere. kal inf. עָשׂוּ fecerunt. aff. עָשׂוּהוּ fecerunt illud. עָשׂוּנִי fecerunt me. kal. præt. 3. pl. עֲשׂוּ facite. עֲשׂוּ pro עֲשִׂי fac. kal. imp. pl. m. & f. f. cum ו pro jod. עִשּׂוּ confecerunt, compresserunt. Pih. præt. 3. pl. הֶעָשׂוּ pro עָשׂוּי factus, vel quam fecerunt. Job. 41. 24. kal. part. pah. f. m. præf. vel præt. 3. pl. præf. עֵשָׂו Esau. nom. pr. עֲשׂוּוֹת factæ. part. pah. pl. foe.

עָשׂוּי factus. præf. הֶעָשׂוּי factus. pl. m. præf. הֶעָשׂוּיִם quæ facta sunt.

sunt . העשויה facta . pl. f. עשיות
paratæ . kal. part. pah. m. & foe. f.
& pl.

עשוק oppressus. pl. præf. לעשוקים
oppressis . Kal. part. pah. f. & pl. m.

לעשוק opprimere . kal. inf. præf.
R. עשק oppressit .

עשוק m. oppressor .

עשור m. decem, decimus: item decachordum , nomen instrumenti musici. præf. בעשור in decimo. R. עשר decimavit .

עשות m. candidus , nitens , purus, tersus , politus . R. עשת nitidus fuit .

עשות facere. præf. לעשות , לעשת ad agendum , faciendum . מעשות à faciendo . aff. בעשותי in agendo me. מעשותי à facere me. בעשותך in facere te . לעשתכם ad facere vos . בעשתו , לעשתו facere ipsum . לעשתה facere illud . לעשתם בעשתה facere illa , kal. inf. R. עשה fecit .

עשי fac. kal. imp. f. foe. עשיה Hasajah. nom. pr.

עשיה facta . pl. עשיות factæ . kal. part. pah. f. & pl. f.

עשיך factores tui. kal. part. ben. pl. m. aff.

עשים , עשי facientes. præf. העשים efficientes . præf. לעשי facientibus . בעשי in facientes . aff. עשי , עשיהם , עשיה factores mei , eorum , ejus . בעשיו in factoribus suis . kal. part. ben. plur. mascul.

עשינו fecimus , egimus . kal. præt. 1. sing.

עשיר m. dives , locuples , abundans divitiis , copiosus opibus . præf. העשיר dives . לעשיר diviti . לעשיר locupleti . plur. עשירי עשירים aff. עשיריה divites ejus . R. עשר ditavit .

עשירי m. decimus . præf. העשירי העשירי decimus. בעשירי , בעשרי in decimo. R. עשר decimavit .

עשיריה foe. decimatio, decima pars decimæ, denarius numerus .

עשירית , עשירת foe. decima pars, decima . præf. העשירית vel העשרית decima .

עשית , עשיתה , עשית fecisti . kal. præt. 2. f. m. & f. aff. עשיתני עשיתה , עשיתם fecisti hoc , eas , me . עשיתם fecistis . עשיתן fecistis. præt. 2. pl. m. & foe. R. עשה fecit .

עשית pro עשיתי feci. Ezec. 16. 59. kal. præt. 1. f. aff. עשיתני feci mihi.

עשיתם feci eos, ea .

עשית chal. cogitavit. Peh. præt. 3. f. m. R. עשת cogitavit.

עשיתי pro עשית fecisti . kal. præt.

præt. 2. f. f. cum Jod parag. Ezec. 16. 31. 43. עָשִׂיתִי feci, effeci, aptavi. aff. עֲשִׂיתִיהוּ, עֲשִׂיתִיו feci, paravi eum. kal. præt. 1. f. aff. עֻשֵּׂיתִי factus, formatus, compressus, confectus sui. Puh. præt. 1. f.

עָשָׂךְ fecit te. kal. præt. 3. f. m. aff. עֹשֶׂךָ faciens te. part. ben. f. masc. aff.

עָשָׂם fecit eos. kal. præt. 3. f. masc. aff.

עָשַׁן fumavit, infumavit, fumigavit, fumum immisit, dicitur pro irasci. præt. 2. f. m. עָשַׁנְתָּ fumasti. fut. 3. f. m. יֶעְשַׁן fumabit. 3. plur. יֶעְשְׁנוּ fumabunt.

עָשֵׁן m. fumans, fumigans, fumidus, fumosus. pl. præf. הָעֲשֵׁנִים fumigantes. עָשָׁן Hasan urbs Juda. Jos. 15. 42.

עָשָׁן m. fumus. præf. הֶעָשָׁן fumus. כְּ בֶּעָשָׁן sicut fumus. בְּ בֶּעָשָׁן in fumo. const. aff. עֲשָׁנוֹ, עֲשָׁנָהּ fumus ejus.

עָשָׁן m. fumus. præf. כְּעָשָׁן sicut fumus.

עָשָׂנוּ fecit nos. kal. præt. 3. f. m. aff. R. עָשָׂה fecit.

עֹשֵׂנוּ factor noster. kal. part. ben. f. m. עֹשֶׂה aff.

עָשַׁק vim fecit, oppressit injuriâ, defraudavit, vi, fraude detinuit, occupavit, usurpavit, fraudavit, fraudem fecit, fraude, vel oppressione detinuit, circumvenit aliquem fraude, vel abstulit aliquid, vi rapuit; fraudulentis verbis decepit, sycophantiâ usus est ad evertendum aliquem, jure suo privavit alium. Kal. præt. 3. f. f. עָשְׁקָה vis fit. 3. f. m. aff. עֲשָׁקוֹ oppressit eum. 2. f. m. aff. עֲשַׁקְתָּנוּ defraudasti nos. 1. f. עָשַׁקְתִּי defraudavi. pl. 3. עָשְׁקוּ fraudant. part. ben. f. m. עֹשֵׁק opprimens. pl. const. præf. בְּעֹשְׁקֵי in oppressores. aff. לְעֹשְׁקָי in oppressoribus meis. עֹשְׁקֵיהֶם opprimentes eos. foe. pl. præf. הָעֹשְׁקוֹת quæ opprimunt. pah. part. f. m. עָשׁוּק oppressus. pl. præf. הָעֲשֻׁקִים oppressi. לַעֲשׁוּקִים oppressis. inf. præf. aff. לַעֲשׁוֹק, לְעָשְׁקָם opprimere eos. fut. 2. f. m. & 3. f. תַּעֲשׁוֹק opprimes. 3. f. m. יַעֲשֹׁק vim faciet. pl. 2. m. תַּעֲשֹׁקוּ opprimitis. 3. m. aff. יַעַשְׁקֻנִי opprimunt me. Puh. part. f. 1. præf. הַמְעֻשָּׁקָה oppressa, vi in potestatem redacta.

עֹשֶׁק, עוֹשֶׁק m. oppressio, fraus, occupatio, detentio alienæ rei, fraudatio, calumnia, sycophantia, vis, raptus. præf. הָעֹשֶׁק oppressio. בְּ, בְּעֹשֶׁק מֵעֹשֶׁק ab oppressione. cum fraude.

עָשְׁקָה fit vis. kal. præt. 3. f. foe. vel fraus, defraudatio. nom. f. foe.

עָשְׁקָה לִּי עָרְבֵנִי fraus, defraudatio mihi fit, sponde, fidejube pro me. Isa. 38. 14.

עִשֵּׂק Pih. litigavit, contendit calumniis, & jurgiis, jurgavit contumeliosè, litigavit cum calumniâ, contumeliis affecit. Hithp. præt. 3. pl. הִתְעַשְּׂקוּ contenderunt.

עֵשֶׂק m. lis, litigium, jurgium, calumnia, oppressio. Hesek, lis nomen proprium fontis propter quem litigarunt. Gen. 26. 20.

עָשַׁר ditatus est, ditescebat, dives fuit, locupletatus est. kal. præt. 1. f. עָשַׁרְתִּי ditatus sum. fut. 3. f. m. יַעְשֹׁר ditescet. הֶעֱשִׁיר Hiph. ditavit, fecit ditescere, ditescebat. præt. 2. f. foe. הֶעֱשַׁרְתְּ ditasti. 1. f. הֶעֱשַׁרְתִּי ditavi. part. f. m. מַעֲשִׁיר ditans. inf. præf. לְהַעֲשִׁיר ad ditescendum. fut. 1. f. contractè deficiente jod in medio. וָאַעְשֵׁר ditabor. 3. f. m. יַעֲשִׁיר ditescet. aff. יַעְשְׁרֶנּוּ ditabit eum. 2. f. m. 3. f. תַּעֲשִׁיר ditabit, contractè cum aff. תַּעְשְׁרֶנָּה locupletabis, ditabis eam. 3. pl. m. יַעֲשִׁירוּ ditabuntur, divites evadent. Hithp. part. f. m. מִתְעַשֵּׁר divitem se jactans, vel fingens.

עֹשֶׁר m. divitiæ, opes, opulentia, abundantia omnium rerum. præf. הָעֹשֶׁר divitiæ. לְעֹשֶׁר divitiis. מֵעֹשֶׁר præ divitiis. aff. עָשְׁרָם divitiæ eorum. בְּעָשְׁרוֹ in divitiis suis.

עִשֵּׂר decimavit, decimas accepit, decimam dedit. kal fut. 3. f. m. יַעְשֵׂר decimabit. Pih. part. pl. m. præf. הַמְעַשְּׂרִים decimantes, decimatores. inf. עַשֵּׂר decimando. fut. 1. f. aff. אֲעַשְּׂרֶנּוּ decimabo eum. 2. f. m. 3. f. תְּעַשֵּׂר decimabis. Hiph. הֶעֱשִׂיר decimas dedit, decimavit, fecit decimare. inf. præf. contractè בַּעְשֵׂר pro בְּהַעֲשֵׂר in decimando, quum dabunt decimas. Neh. 10. 38. לַעְשֹׂר decimare, decimas dare. Deut. 26. 12.

עָשָׂר m. decem, decimus, jungiturque sempèr nomini numerali articulum, ut vocant Arithmetici, denotanti, ut אַחַד עָשָׂר יוֹם undecimo die. Deut. 1. 2. עַשְׁתֵּי עָשָׂר undecim. שְׁנֵים עָשָׂר duodecim. præf. הֶעָשָׂר decem.

עֶשֶׂר m. decem. numerus cardinalis. præf. לְעֶשֶׂר ad decem. כְּעֶשֶׂר quasi decem.

עֲשַׂר, עַשְׂרָה chal. decem.

עֲשָׂרָה m. decem. est numerus cardinalis. præf. הָעֲשָׂרָה decem. מֵעֲשָׂרָה præ decem. pl. f. עֲשָׂרוֹת decades, decuriæ.

עֶשְׂרֵה foe. decem, decimus: semper alii nomini numerali postponitur. אַחַת עֶשְׂרֵה undecimus. שְׁתֵּים

עשרה

עַשְׁרֵה duodecim. עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעוֹת undecim cortinæ.

עִשָּׂרוֹן m. decima pars, decimum.

עֲשָׂרוֹת plur. f. decades, decuriæ.

עֲשֶׂרֶת à f. עֲשָׂרָה.

עֶשְׂרִים m. pl. viginti, vigesimus, est tam cardinalis, quam ordinalis numeri. præf. הָעֶשְׂרִים viginti. בְּעֶשְׂרִים pro viginti, in vigesimo.

עַשְׂרִין m. pl. chal. viginti.

עֲשִׂרִית decima pro עֲשִׂירִית.

עָשְׁרָם divitiæ eorum. nom. f. m. aff. ab עֹשֶׁר R. עָשַׁר ditescebat.

עֶשְׂרֹנִים m. pl. decimæ partes, decimæ. R. עָשַׂר decimavit.

עֲשֶׂרֶת foe. decem, decas. præf. בַּעֲשֶׂרֶת quasi decem. pl. עֲשָׂרוֹת decuriæ.

עָשֵׁשׁ contabuit, depastus est, corrosus, arrosus est ab ærugine, vermiculis, aut tineis, æruginosus fuit. præt. kal. 3. f. f. עָשְׁשָׁה inveteravit. 3. pl. עָשֵׁשׁוּ contabescunt.

עָשֹׂת pro עָשְׂתָה fecit. Leu. 25. 21. kal. præt. 3. f. foe. R. עָשָׂה fecit.

עֲשׂוֹת facere. præf. לַעֲשׂת ad faciendum. aff. לַעֲשֹׂתְכֶם. לַעֲשֹׂתָהּ ad faciendum illam, vos. kal. inf.

עָשַׁת nituit, nitidus fuit, tersus, politus fuit, æstimavit, cogitavit, sensit. præt. 3. plur. עָשְׁתוּ nitidi sunt. Hithp. הִתְעַשֵּׁת cogitavit, ex usu chaldaico, vel fecit se nitidum, sive serenum, serenatus fuit. fut. 3. f. m. יִתְעַשֵּׁת cogitabit.

עֶשֶׁת m. nitor, candor, polities, puritas, munditia, vas eburnum, candidum.

עָשְׂתָה fecit. kal. præt. 3. f. f. עֲשֹׂתָהּ facere eam. inf. aff. R. עָשָׂה fecit.

עֶשְׁתּוֹת foe. cogitatio, puritas, decor, nitor. præf. לְעַשְׁתּוֹת ad cogitationem, ad nitorem.

עַשְׁתֵּי unus, unum, sed semper additur nomini numerali עָשָׂר vel עֶשְׂרֵה pro undecim, undecimus. præf. בְּעַשְׁתֵּי עָשָׂר in undecimo. לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה undecim. R. עָשַׁת æstimavit.

עֶשְׁתֹּנוֹת pl. f. cogitationes. aff. עֶשְׁתֹּנֹתָיו cogitationes ejus.

עַשְׁתְּרָה foe. grex, caula. pl. וְעַשְׁתְּרוֹת & greges: item Hesterah. nom. pr. loci. Jos. 21. 27. præf. בְּעֶשְׁתְּרָה in Hesterah.

עַשְׁתֹּרֶת. עַשְׁתָּרוֹת Astaroth, Astarte, Venus multimamma Dea Sidoniorum, & Philistæorum. præf. לְעַשְׁתֹּרֶת Astaroth. idolo. pl. f. præf. הָעַשְׁתָּרוֹת Astaroth. בְּעַשְׁתָּרוֹת in Astaroth. לְעַשְׁתָּרוֹת Astarothis.

עַשְׁתְּרָתִי Hasteratæus. nom. prop. gentile.

ע ת

עֵת pro עַתָּה nunc, jam, modò. R. עָתַת opportunè locutus eſt.

עֵת comm. tempus, opportunitas temporis. præf. הָעֵת tempus. præf. בְּ, בְּעֵת, בָּעֵת in tempore, בְּעֵת juxtà tempus. לְעֵת ad tempus. מֵעֵת à tempore. aff. עִתִּי, עִתְּךָ, עִתָּהּ tempus tuum. בְּעִתּוֹ, בְּעִתָּהּ in tempore ſuo. בְּעִתָּם in tempore ſuo. pl. m. עִתִּים tempora. præf. הָעִתִּים tempora. בְּ, בְּעִתִּים in temporibus. לְ לְעִתִּים ad tempora. pl. f. præf. לְעִתּוֹת temporibus. aff. עִתּוֹתַי tempora mea. וּכְ־עֵת chal. & juxtà tempus. nom. f. com. præf.

עִתֵּד Pih. paravit, præparavit, urſit, inſtitit, inſtruxit, expediit. imp. f. m. aff. וְ עַתְּדָהּ & para illud, Hithpah. præt. 3. pl. הִתְעַתְּדוּ parati, paratæ erant, paraverunt ſe feſtinantèr.

עֲתִדוֹת parata, futura, nom. pl. f. à f. עֲתִידָה.

עַתָּה adu: nunc, jam, modò, hoc momento. præf. מֵעַתָּה à nunc.

עִתָּהּ tempus ejus. præf. בְּעִתָּהּ in tempore ſuo. nom. f. עֵת aff. præf.

עִתָּה Hittah. nom. pr. R. עָתַת opportunè locutus eſt.

עִתּוֹ tempus ejus. nom. f. m. aff. præf. בְּעִתּוֹ in tempore ſuo. a f. עֵת.

עֲתוּדִים pl. m. parata, theſauri parati. R. עָתַד paravit.

עַתּוּדִים pl. m. Hirci. metaph. Duces. præf. הָעַתּוּדִים, עַתּוּדֵי hirci. כְּעַתּוּדִים ſicut hirci.

עִתּוֹת pl. f. tempora. præf. לְעִתּוֹת temporibus. aff. עִתּוֹתַי tempora mea. a f. עֵת R. עָתַת tempeſtivè locutus eſt.

עַתַּי m. opportunus, tempeſtivus, commodus. עַתַּי, עַתָּיָה Hathai, Hathajah. nom. pr.

עָתִיד m. paratus, promptus, inſtructus, inſtans, expeditus in rebus agendis, idoneus, commodus. pl. præf. m. הָעֲתִידִים parati. R. עָתַד paravit.

עֲתִידוֹת pl. f. parata, præparata, quæ imminent. aff. עֲתִידוֹתֵיהֶם parati theſauri eorum, cum jod in medio eorum pro ו.

עֲתִידִין plur. m. chal. parati, expediti.

עִתִּים pl. m. tempora. præf. הָעִתִּים tempora. בְּ, בְּעִתִּים in temporibus. לְ לְעִתִּים ad tempora. a f. m. עֵת R. עָתַת tempeſtivè locutus eſt.

עָתִיק m. denſus, pretioſus, durabilis, ſeu optimus.

עַתִּיק m. chal. antiquus, provectus ætate, vetus. pl. Heb: עַתִּיקִים vetera, antiqua, obſoleta. conſt.

עֲתִיקֵי translati, avulsi. R. עָתַק consenuit.

עֲתַלְיָהוּ · עֲתַלְיָ Hatelai. Hatalejah. nom. pr.

עִתֶּךָ · עִתֶּךְ · עִתֵּךְ tempus tuum. nom. f. m. aff. & cum jod parag. R. עָרַת tempestivè locutus est.

עִתָּם tempus eorum. בְּעִתָּם in tempore suo, eorum. nom. f. m. aff. à præced.

עָתַם vaporavit. נֶעְתַּם Niph. obscuratus, obtenebratus est, vaporatus est.

עָתְנִי Hothni. עָתְנִיאֵל Hothniel. nom. prop.

עָתַק consenuit, senuit, multiplicavit, magnificavit, perduravit, perseveravit, crassescebat, translatus est, provectus est: & activè transtulit, provexit. kal. præt. 3. f. f. עָתְקָה refixit, veterascit. plur. 3. עָתְקוּ veterascunt. fut. 3. f. m. וְיֶעְתַּק & transferetur, refigetur. Hiph. præt. הֶעְתִּיק transtulit, transcripsit, refixit. sine accusat. translatus est, vel intransitivè discessit in alium locum, se transtulit, ex unâ linguâ in aliam transtulit, de libro originali in alium transtulit. præt. 3. pl. הֶעְתִּיקוּ transtulerunt. part. f. m. præs. הַמַּעְתִּיק transferens. fut. 3. f. m. וַיַּעְתֵּק & transtulit.

עָתָק m. durum, perversum, detortum, rancidum.

עָתֵק m. multus, magnus, durans, diuturnus, stabilis, durabilis, manens, permanens.

עָתַר deprecatus est, supplex oravit, placuit, complacuit, rogavit, conciliavit, & supplicavit verbis suavibus, vehementèr rogavit, precatus est valdè, exhortatus est, exoravit verbis amicis. construitur cum præp. אֶל & לְ. kal. fut. 3. f. m. יֶעְתַּר supplex orabit. Niph. præt. נֶעְתַּר · נֶעְתָּר exoratus fuit, placatus est, placabilis, exorabilis fuit, propitius fuit, facilem se præbuit: item deprecatus est. Part. foe. pl. נַעְתָּרוֹת multiplicata, seu crebra, deprecanda, precibus avertenda; Prov. 27. 6. inf. וְהֵעָתֵר - לוֹ & orationi ipsius indulgere, vel quùm exoratus est illi Deus. 2. Paral. 33. 19. fut. 3. f. m. יֵעָתֵר · יֵעָתֶר exorabitur. הֶעְתִּיר Hiph. oravit, supplicavit, locutus est, multiplicavit verba, fecit orare, & sic habet dativum, vel אֶל. sed constructum cum עַל exhortatus est, institit, ursit verbis, deprecatus est, multis oravit. præt. 1. f. הַעְתַּרְתִּי supplex oravi. pl. 2. m. הַעְתַּרְתֶּם multiplicastis. imp. pl. m. הַעְתִּירוּ supplices orate. fut. 1. f. אַעְתִּיר supplex orabo. 2. f. masc.

masc. תַּעְתִּיר supplex orabis ?

עָתָר m. abundantia, multiplicatio, densitas, oratio, deprecatio, supplicatio. const. וַעֲתַר עֲנָן & abundantia nubis. עֶתֶר Hether. עַתְרַי Hatharai. no.n. pr.

עֲתָרִים m. pl. supplices. aff. עֲתָרַי supplices mei. Aliis est nomen proprium populorum. Hataræi.

עֲתֶרֶת f. abundantia, multiplicatio, oratio, exoratio, precatio.

עָתַת opportunus, tempestivus fuit, in tempore fuit, tempestivè elocutus est. kal. inf. præf. לָעוּת ad tempestivè, opportunè, & commode loquendum.

פ א

פא hic. eum א ab initio. מִי אֵפוֹא הוּא quis nunc ille? R. פֹּה hic.

פֵּאָה , פֵּאַת foe. angulus, plaga, latus: item coma. Dux, Princeps; extremitas cujuslibet rei. præf. לְ לִפְאַת angulo. לִפְאַת ad latus. בִּפְאַת in latere. מִפְּאַת ex parte, à latere, plur. præf. הַפֵּאֹת הַפֵּאוֹת anguli. pl. m. const. פַּאֲתֵי latera, anguli, Duces. Hinc Hiph. 1. f. aff. אַפְאֵיהֶם angulabo eos, id est angulatim profligabo eos, vel in angulos relegabo eos, vel ex omnibus angulis ejiciam eos. Deut. 32. 26.

פֵּאֵר Pih. glorificavit, decoravit, ornavit, cohonestavit, honorificum reddidit: semèl ex significatione nominis derivati est, ramos scrutari, vel ramos sigillatìm recognoscere, & fructus decutere. præt. 3. f. m. aff. פֵּאֲרָךְ decoravit te. inf. præf. לְפָאֵר ad ornandum. fut. 1. f. אֲפָאֵר ornabo. 2. f. m. 3. foe. תְּפָאֵר לֹא תְפָאֵר אַחֲרֶיךָ non scrutaberis ramos post te. Deut. 24. 20. יְפָאֵר ornabit. 3. f. m. hithp. הִתְפָּאֵר gloriatus est, fecit se gloriosum, attribuit gloriam sibi. inf. præf. לְהִתְפָּאֵר ad gloriandum. imp. f. m. הִתְפָּאֵר glorifica te. fut. 1. f. אֶתְפָּאֵר gloriabor. 3. f. m. præf. הֲיִתְפָּאֵר num gloriabitur?

פְּאֵר m. gloria, decor, pulchritudo, ornatus, ornamentum, decus, tiara capitis ornamentum, ornatus vittarum, seu pileorum. aff. פְּאֵרְךָ ornatus tuus. pl. præf. הַפְּאֵרִים const. פַּאֲרֵי aff. פַּאֲרֵיכֶם tiaræ vestræ.

פֹּארָה , פֻּארָה foe. ramus decorus, termes. pl. פֹּארוֹת rami. præf. aff. כְּפֹארֹתָיו sicut rami ejus.

פָּארוּר m. elegantia, nitor, ollæ nigror ollaris, pallor livens. Joel. 2. 6.

פְּאֵרִים pl. m. ornatus, tiaræ, ornamenta. const. פַּאֲרֵי tiaræ.

פָּארָן Paran. nom. pr.

פֵּאַת foe. angulus, latus, plaga. præf. לִפְאַת , ב in latere. מִפְּאַת ex par-

parte, à latere. pl. præf. הַפְּאֹת anguli. à f. R. פֵּאָה angulus.

פְּאָתֵי. latera, anguli. pl. m. conſt. à præced.

פ ג

פִּגּוּל m. abominatio, res abominanda, inquinatio, immunditia, inquinamentum: propriè dicitur de carne fœtoris, & odoris tetri. Res fœtida. pl. m. פִּגֻּלִים res abominabiles.

הֲפֻגוֹת pl. f. intermiſſiones. R. פּוּג intermittere.

פַּגִּים , פַּגֵּי pl. m. groſſi, groſſuli, ficus immaturæ. aff. פַּגֶּיהָ groſſuli ſui.

פִּגֻּלִים pl. m. res fœtidæ, abominabiles. à f. R. פִּגּוּל abominatio.

פָּגַע occurrit, incurrit, irruit, incidit, offendit, obviam venit, obviam factus eſt, intervenit, interceſſit, aggreſſus eſt, impegit occurrendo, incidit in aliquem impellendo, vel impegit in aliquem precibus, ſeu interceſſionibus: item rogavit, deprecatus eſt. conſtruitur cum præp. ב & אֶל & regit accuſat. præt. 3. f. m. aff. פְּגָעוֹ occurrit ei. 2. f. m. פָּגַעְתָּ occurriſti. inf. præf. לִפְגֹּעַ ad irruendum. præf. aff. בִּפְגְעוֹ in incidere eum. imp. f. m. פְּגַע irrue. pl. m. פִּגְעוּ intercedite. fut. 1. f. אֶפְגַּע occurram. 2. f. m. 3. f. תִּפְגַּע 2. f. תִּפְגְּעִי occurras, intercedas. 3. f. m. aff. יִפְגָּעֵנוּ nobis occurrat. 1. plur. נִפְגַּע intercedemus. 2. pl. m. cum ן parag. תִּפְגְּעוּן incurretis. 3. m. parag. יִפְגְּעוּן incidunt. Hiph. præt. הִפְגִּיעַ incurrere fecit, intervenit, interceſſit, cum dativo eſt intercedere pro aliquo, ſeu bonum alicui rogare. præt. 1. f. הִפְגַּעְתִּי interceſſi. pl. 3. הִפְגִּיעוּ interceſſerunt. part. f. m. præf. בְּמַפְגִּיעַ per intercedentem. fut. 3. f. m. יַפְגִּיעַ intercedet.

פֶּגַע m. occurſus, caſus. פַּגְעִיאֵל Paghiel. nom. pr.

פִּגֵּר Pih. piger, laſſus, defectus viribus fuit, laſſatus, fatigatus, debilitatus eſt, torpuit, laſſuit, pigruit. præt. 3. pl. פִּגְּרוּ qui defecti viribus erant.

פֶּגֶר m. cadaver, & collectivè cadavera. præf. הַפֶּגֶר cadaver. כְּפֶגֶר ſicut cadaver. pl. præf. הַפְּגָרִים cadavera. conſt. præf. בְּפִגְרֵי in cadavera. aff. פִּגְרֵיהֶם , פִּגְרֵיכֶם cadavera veſtra, ipſorum.

פָּגַשׁ occurrit, obviavit, obviam ivit, venit obviam, vel obvium habuit. conſtruitur cum accuſat. & ſemel cum præpoſ. ב. kal. præt. 1. f. פָּגַשְׁתִּי occurri. pl. 3. פָּגְשׁוּ occurrerunt. inf. פְּגוֹשׁ occurrere. præf.

כפגש juxtà occurrere. fut. 1. f. aff. אפגשם occurram iis, 3. f. m, aff. יפגשהו occurret ipsi, 2. f. m. 3. f. תפגש ipsa occurrit. plur. 3. m. aff. יפגשום occurrent ipsis. Niph. præt. 3. pl. נפגשו occurrerunt invicèm, obviam facti sunt. Pih. fut. 3. pl. m. יפגשו incurrent.

פדה redemit, liberavit, asseruit à discrimine, angustiâ, vel captivitate. kal. præt. 3. f. m. aff. פדם פדך redemit te, eos. 2. f. m. cum ה parag. פדית, פדיתה redemisti. 1. f. aff. פדיתים, פדתיך, פדיתיך redemi te, eos. part. ben. f. m. פודה præf. aff. והפודך & redimens te. pah. part. plur. m. præf. & const. aff. פדויו, פדויי, הפדוים redempti ejus. inf. פדה præf. לפדות ad redimendum. imp. f. m. פדה aff. פדנו פדני redime me, nos. fut. 1. f. aff. אפדם, אפדה redimam eos. 2. f. m. 3. f. תפדה redimes. 3. f. m. aff. יפדך, יפדה redimet te. plur. 3. m. יפדו rediment. 2. m. aff. תפדוני redimetis me. Niph. נפדה præt. 3. f. f. נפדתה redempta est. fut. 3. f. m. יפדה 3. f. f. תפדה redimetur. Hiph. הפדה redimi curavit, fecit, vel sivit. præt. 3. f. m. aff. והפדה & redimere faciet eam. Hoph. inf. והפדה & redimendo.

פדהאל Pedahel. nom. pr.

פדהצור Pedadsur. nom. pr.

פדוי redemptus. plur. præf. const. פדויי, הפדוים redempti.

פדון Padon. nom. pr.

פדות, פדת foe. redemptio, liberatio. præf. מפדות à redemptione.

פדיה פדיהו Pedajah. nom. prop.

הפדיום פדיום m. redemptio. præf. redemptio.

פדיון m. redemptio, redemptionis pretium, λύτρον.

פדוים redempti. præf. הפדוים redempti. kal. part. pah. pl. m.

פדית פדיתה redemisti. פדיתיך פדיתי redemi te. kal. præt. 1. fin. aff.

פדך redemit te; kal. præt. 3. f. mascul. aff.

פדם redemit eos. kal. præt. 3. fin. mascul. aff.

פדן Paddan. nomen proprium loci. præf. מפדן ארם ex Paddan Aram. Mesopotamia. Chaldæis enim פדן significat duo, aut par, jugum. Dicitur autem Mesopotamia Syriæ, quod sita sit inter duo flumina, Tigrim videlicèt, & Euphraten. Aliis est campestris Syria. Nam פדן Arabicè est ager, campus. præf. בפדן in Paddan. & cum ה locali. פדנה Paddanem versùs, in Mesopotamiam Syriæ.

פָּרַע redemit, pepercit, abstinuit parcendo, devitavit. kal. imp. s. m. **פְּרָעֵהוּ** redime eum.

פֶּרֶד m. intestina, adeps, cor, jecur, pulmo, & lien; hæc omnia conjuncta vocantur uno hôc nomine. præf. **הַפָּרֶד** adeps. aff. **פִּרְדוֹ** adeps ejus.

פָּרָה **פְּדוּת ׳ פְּדֻת** foe. redemptio. R. **פָּדָה** redemit.

פְּדִתִיךָ redemi te. kal. præt. 1. f. aff.

פ ה

פֶּה m. os, oris. metaph. acies quùm de gladio dicitur, & variis deinceps rebus accommodatur: est pars, portio; juxtà, secundùm, idque in voculâ **פִּי**. præf. **הַפֶּה** os. **כְּפֶה** in ore. **לְפֶה ׳ לָפֶה** ad os. **מִפֶּה** ab ore. const. **לְפִי** juxtà os. **כְּפִי** in ore. **בְּפִי** in ore, acie. aff. **פִּי** os meum. **מִפִּי** ex ore meo. **מִפִּיהוּ** ab ore ejus. plur. m. **הַפְּצִירָה פִּים** lima ora habens multa, id est valdè obtusa. 1. Reg. 13. 21. pl. f. **וְלָהּ שְׁנֵי פֵיוֹת** & ei erant duo ora, duæ acies. Jud. 3. 16.

פֹּה partic. hic. **פּוֹ ׳ פֹּא** adverbium loci, hùc. præf. **מִפֹּה** indè. **עַד־פֹּה** hùc usque. cum **אֵי** interrog. ab initio. **אֵיפֹה** ubinam?

פִּהוּ os ejus. 1. Paral. 16. 12. a s. R. **פֶּה** os.

פ ו

פּוֹ hic. adverb. loci. præf. **מִפּוֹ** hinc, illinc. **מִפּוֹ וּמִפּוֹ** hinc & inde, utrinque. Ezec. 40. 34. **אֵפוֹ** jam, nunc. **דְּעוּ אֵפוֹ** scitote nunc. Job. 19. 6. **וְאַיֵּה אֵפוֹ** ubinam nunc est? Job. 17. 15 **מִי אֵפוֹא הוּא** quis nunc ille? Gen. 27. 33. **פּוּאָה** Puah. nom. pr.

פּוּג intermittere, cessare, deficere, deliquium pati, remissum esse, quiescere, debile esse, debilitari, lassari, subsistere, non moveri, non procedere. kal. fut. 3. s. masc. **וַיָּפָג** debilitatum fuit. 2. s. m. 3. f. **תָּפוּג** intermittitur, cessabat. Niph. præt. 1. s. **נְפוּגֹתִי** debilitatus sum. **פוּגַת ׳ פוּגָה** foe. remissio, intermissio, relaxatio, lassatio, cessatio.

פוֹה hic. adverbium loci. **פֻּוָה** Puvah. fil. Issachar.

פּוּחַ flare, spirare, sufflare, aspirare, efflare, loqui, illaqueare. kal. fut. 3. s. m. præf. **שֶׁיָּפוּחַ** aspiret. Hiph. **הֵפִיחַ** efflavit, conflavit, perflavit, sufflavit, exsufflavit. metaph. efflatus, elocutus est, illaqueavit. inf. **הָפֵחַ** illaqueando. imp. s. f. **הָפִיחִי גַנִּי** persla hortum meum. fut. 3. s. m. **יָפִיחַ בָּהֶם** efflabit in eos. **יָפִיחַ** efflabit. pl. 3. m. **יָפִיחוּ קִרְיָה** exsufflant, flatu incendunt, vel illaqueant urbem. Prov. 29. 8.

פוחזים m. pl. inſtabiles, leves. kal. part. ben. pl. m. R. פָּחַז feſtinavit.

פוט Lybia Africæ pars à Phuth tertio filio Cham filii Noe; ab illo enim ea pars, quam incoluit, dicta eſt Pythea, quam D. Hieronymus Lybiam vocat.

פוטיאל Puthiel. nom. prop.

פוטיפרע פוטיפר Potipherah. Potiphar. nom. pr.

פוטר aperiens, laxans. kal. part. ben. f. m. R. פָּטַר laxavit.

פוּךְ m. ſtibium, fucus; medicamen quo mulieres faciem tingunt. præf. בַּפּוּךְ in ſtibio, fuco: item Phuc eſt & lapidis pretioſi nomen, quem alii carbunculum, alii rubinum eſſe volunt. præf. בַּפּוּךְ carbunculo. Iſa. 54. 11.

פול m. faba, errum, ervilia, genus leguminis folio longiore quam faba, ex quo fit pulmentum.

פול Phul. nomen proprium cujuſdam Regis Aſſyriorum.

פולח diſſecans. kal. part. f. m. ben. R. פָּלַח diſſecuit.

פם פום m. chal. os, oris. in בְּפוּם ſuper os. præf. עַל־פֻּם ore. præf. aff. בְּפֻמַהּ in ore ejus.

פוּן animi pendere, dubium, ſollicitum, anxium eſſe, hæſitare, dubitare. kal. fut. 1. f. cum ה parag. אָפוּנָה dubius animi ſum, animi pendebo, hæſitabo.

הַפּוֹנִים פונה reſpiciens. pl. m. præf. reſpicientes. kal. part. ben. f. & pl. m. R. פָּנָה reſpexit.

פוסחים claudicantes, ſubſilientes, kal. part. ben. pl. m. R. פָּסַח tranſiliit.

פועה Puhah. nom. prop.

לְפוֹעֲלִי פועל operans. præf. aff. op fi. i meo. plur. m. præf. לְפֹעֲלָיו operariis. מִפֹּעֲלָיו ex operariis. kal. part. ben. m. פּוֹעַל opus. præf. בְּפוֹעַל opere. nom. f. m. R. פָּעַל operatus eſt.

פוּץ diſpergere, conterere, confringere cum diſperſione, ſpargere ſe, ſpargi, diſpergi, diſſipari, diſſilire. kal. imp. pl. m פֻּצוּ diſpergite vos. fut. 1. pl. נָפוּץ diſpergamur, pl. 3. m. יָפֻצוּ & יָפוּצוּ diſpergentur. 2. & 3. pl. f. תְּפוּצֶינָה, תְּפוּצֶין תְּפוּצֶנָה diſpergentur. Niph. præt. 3. f. f. נָפוֹצָה diſperſum eſt. 3. plur. נָפֹצוּ diſperſi ſunt. Pih. geminatis literis. fut. 3. f. m. יְפוֹצֵץ diſſipabit. aff. וַיְפַצְפְּצֵנִי & me diſſipavit, concutiendo diſſilire me fecit. Job. 16. 12. הֵפִיץ Hiph. diſſipavit, diſperſit. præt. 3. f. m. aff. הֱפִיצְךָ, הֱפִיצָם diſperſit te, eos. 1. f. הֲפִצֹתִיו הֲפִיצוֹתִי, הֲפִיצוֹתִים diſperſi. part. f. m. מֵפִיץ diſpergens. inf. præf. לְהָפִיץ aff. בַּהֲפִיצִי in diſper-

ge-

gere me. לְהַפִּיצֵנִי ad dispergendum me. imp. s. m. הָפֵץ disperge. fut. 1. s. אָפִיץ aff. אֲפִיצֵם dispergam eos. 2. s. m. aff. תְּפִיצֵם disperges eos. 3. s. m. יָפִיץ, יָפֵץ, יָפֶץ aff. יְפִיצֶם disperget eos. 3. s. f. תָּפִיץ disperget. Hithp. fut. 3. plur. m. וַיִּתְפּוֹצְצוּ & dissipati sunt.

פּוֹצֶה liberans. præf. הַפּוֹצֶה liberans. kal. part. ben. s. m. R. פָּצָה liberavit.

פּוּצַי dispersi mei. kal. part. pah. pl. m. aff. Alii nomen gentis esse putant. בַּת־פּוּצַי filia dispersorum meorum, vel filia Putseos. Sophon. 3. 10. R. פּוּץ dispergere.

פּוּק impingere, offendere, ruere, cadere, educere, producere, titubare, vacillare; eructare vacillantèr, effundere vacillando. kal. præt. 3. pl. פָּקוּ פְּלִילִיָּה titubárunt, offenderunt, seu impegerunt in judicio. Isa. 28. 7. Hiph. הֵפִיק vacillare fecit, vel sivit, vel intransitivè cecidit, vacillavit, titubavit: item protulit, produxit, provexit, eduxit, exprompsit, perfecit, quæ significatio propriè chaldaica est. part. pl. m. מְפִיקִים proferentes, proferunt. fut. 2. s. m. 3. f. תָּפֵק educas, perficias. 3. s. m. יָפִיק cadet. וַיָּפֶק protulit, obtinuit.

פּוּקָה foe. vacillatio, offensio, offendiculum. præf. לְפוּקָה titubationi.

פּוּקוּ ch. egredimini. imp. pl. m. R. נְפַק egressus est.

פּוֹקֵחַ aperiens. kal. part. s. m. ben. R. פָּקַח aperuit.

פּוּר disrumpi, conteri, irritare. kal. inf. פּוֹר disrumpendo. Pih. præt. 2. s. m. פּוֹרַרְתָּ disrupisti, labefactasti. fut. gemin. radic. 3. s. m. aff. וַיְפַרְפְּרֵנִי & contrivit me, & minutim contregit me. Job. 16. 12. Hiph. הֵפֵר, הֵפִיר fregit, irritavit, cassum, irritum reddidit, sustulit, abolevit, infregit, abrogavit, labefactavit, mutilavit: sine accusat, neutrum est, irritatus fuit. præt. 3. s. m. aff. הֱפֵרָם fecit illa irrita. 2. s. m. cum ה parag. וְהֵפַרְתָּה & facies irritum. pl. 3. הֵפֵרוּ irritum fecerunt. part. s. m. מֵפֵר irritum reddens. inf. præf. לְהָפֵיר & לְהָפֵר facere irritum. aff. לְהַפְרְכֶם ut irritetis. imp. s. m. הָפֵר & cum ה parag. הָפֵרָה irritum fac. fut. 1. s. אָפִיר, אָפֵר irritum faciam. 2. s. m. 3. f. תָּפֵר irritum facies. 3. s. m. aff. יָפֵר, יְפֵרֶנּוּ irritum reddet illud. pl. 2. m. תָּפֵרוּ irritum facietis. 3. pl. m. יָפֵרוּ irritum facient. הוּפַר Hoph. irritus factus est, labefactatus est. fut. 2 s. masc. 3. f. תֻּפַר irritum fiet. Hithp. præt. 3. sin. foe. הִתְפּוֹרְרָה dis-

rupta est ; labesfactavit se :

פּוּר m. sors. Persicum vocabulum. præf. הַפּוּר sors. plur. præf. הַפֻּרִים הַפּוּרִים sortes.

פּוּרָה foe. torcular.

פּוֹרֶה fructum edens. kal. part. ben. s. m. R. פָּרָה fructificavit.

פֹּרֵחַ , פּוֹרַחַת florens, efflorescens. foe. const. præf. כְּפוֹרַחַת quasi florens. pl. f. præf. לְפֹרְחוֹת ad avolantes, sive ut avolent: ad Floralia. Ezec. 13. 20. kal. part. ben. s. m. & f. R. פָּרַח floruit.

פּוֹרְטִים modulantes. præf. הַפּוֹרְטִים particulatim canentes. kal. part. pl. m. R. פֶּרֶט particularitas.

פֹּרִיָּה , פּוֹרִיָּה fructifera. kal. part. ben. s. f. R. פָּרָה fructificavit.

פּוֹרֵעַ rejiciens, excutiens. kal. part. s. m. R. פָּרַע defecit.

פּוֹרֵץ rumpens. præf. הַפּוֹרֵץ effractor. kal. part. s. m. R. פָּרַץ fregit.

פּוֹרֵק dilacerans. kal. part. s. m. R. פָּרַק abrupit.

פּוֹרֵר Pih. disrupit, confregit, labefactavit, conquassavit. præt. 2. s. m. פּוֹרַרְתָּ disrupisti. R. פּוּר irritare.

פּוֹרֵשׂ expandens, frangens, qui frangeret, qui partitur. kal. part. ben. s. m. לְפֹרְשִׂים pandentibus. פֹּרְשֵׂי expandentes. plur. mascul. præf. const. Rad. פָּרַשׂ expandit, vel fregit in frusta.

פּוֹרַשׁ expositus, declaratus. Puh. part. s. m. R. פָּרַשׁ exposuit.

פּוֹרָת pro פּוֹרָה fructificans. Gen. 49. 22. kal. part. ben. s. f.

פּוֹרָתָא Porata filius Aman. R. פָּרָה fructificavit.

פּוּשׁ , פּוּשׁ abundare, multiplicare, redundare, multum esse, augescere, multiplicari, diffundi, excrescere, crescere, luxuriari. kal. præt. 2. pl. m. פִּשְׁתֶּם plurimi eritis, augescetis. 3. pl. פָּשׁוּ plurimi sunt. fut. 2. pl. m. תָּפוּשׁוּ augescitis. Niph. præt. נָפוֹשׁ diffudit se, dispersus est in amplitudinem. 3. plur. נָפֹשׁוּ abundant.

פּוֹשְׁטִים exuentes. kal. part. ben. pl. m. R. פָּשַׁט exuit.

פּוֹשְׁעִים prævaricatores : præf. הַפּוֹשְׁעִים prævaricantes. kal. part. ben. pl. m. præf. R. פָּשַׁע prævaricatus est.

פּוֹשֵׂק aperiens, divaricans. kal. part. ben. m. s. R. פָּשַׂק aperuit.

פּוֹת m. cardo ostii, cardo foeminæ, ferramentum cavum januæ affixum, pudendum muliebre, nates, pudenda. pl. f. פּוֹתוֹת cardines. aff. פָּתְהֶן pudendum earum.

פּוֹתֶה seducens, fatuus, seducibilis. præf. לְפוֹתֶה seducibili. s. foe. פּוֹתָה fatua, stolida. kal. part. ben. s. m.

f. m. & f. R. פָּתָה seductus est.

פּוֹתֵחַ aperiens. kal. part. ben. f. m. R. פָּתַח aperuit.

פּוֹתֵר interpres. kal. part. f. m. R. פָּתַר interpretatus est.

פז

פָּז, פַּז m. aurum solidum, optimum, sive purissimum, Topazion. præf. כַּפָּז auro puro. מִפָּז præ auro puro. R. פָּזַז roboravit.

פְּזוּרָה dispersum, abactum. kal. part. pah. foe. f. R. פָּזַר dispersit.

פָּזַז roboratus, corroboratus, solidatus est, obfirmavit se, deauratus est, obductus est auro optimo. kal. fut. 3. pl. m. וַיָּפֹזּוּ זְרֹעֵי & roborata sunt brachia. Pih. præt. פִּזֵּז sese obfirmavit, viriliter egit, subsiliit, saltavit, exercuit vires: vel topaziis ornatus est. part. f. m. מְפַזֵּז saltans, subsiliens, exerens vires. Hoph. part. f. m. מוּפָז depuratum, fusum, roboratum, aurum optimum.

פח

פַּח, פָּח m. laqueus. præf. הַפַּח laqueus. לַפָּח, בַּפָּח in laqueo. מִפַּח è laqueo. pl. m. פַּחִים laquei: item laminæ. const. פַּחֵי laminæ. Exod. 39. 3. R. פּוּחַ afflare.

פָּחַד pavit, expavit, timuit, obstupuit, formidavit, trepidavit metu mali, vel reverentiâ, stupore, seu admiratione, construitur cum מִן & אֶל kal. præt. 3. pl. פָּחֲדוּ, פָּחֲדוּ expaverunt. fut. 1. f. אֶפְחַד pavebo. 3. f. m. יִפְחַד pavebit. pl. 2. m. תִּפְחֲדוּ expavescatis. 3. m. יִפְחֲדוּ pavescent. Pih. præt. פִּחֵד pavit, expavit, pavitavit. part. f. m. מְפַחֵד pavens. fut. 2. f. m. תְּפַחֵד expavesces. Hiph. præt. הִפְחִיד terruit, exterruit, fecit pavere, seu expavescere, expavefecit.

פַּחַד m. פָּחַד timor, pavor, metus. præf. הַפַּחַד pavor. לְפַחַד ad pavorem. כְּפַחַד pavore. מִפַּחַד à pavore. aff. מִפַּחְדְּךָ à pavore tuo. פַּחְדּוֹ, פַּחְדָּם, פַּחְדְּכֶם pavor ejus, eorum, vester. pl. פְּחָדִים pavores. aff. פְּחָדָו pro פְּחָדָיו pavores ejus.

פַּחְדָּה, פַּחֲדַת f. pavor. aff. פַּחְדָּתִי pavor mei. Jer. 2. 19.

פְּחָדִים pl. m. pavores, testiculi. const. aff. absque jod גִּידֵי פַחֲדָו nervi testiculorum ejus. Job. 40. 17.

פַּחֲדִין chal. pl. m. testiculi, genitalia.

פֶּחָה m. Dux, Princeps, præses, præfectus. præf. הַפֶּחָה Princeps. const. פַּחַת dux. præf. aff. לְפֶחָתְךָ duci tuo. פֶּחָם dux eorum. pl. foe. præf. הַפַּחוֹת, פַּחֲוֹת principes. aff. פַּחוֹתֶיהָ principes ejus.

פַּחַת, פֶּחָת chal. princeps, dux. pl. פַּחֲוָתָא duces.

פַּחֲוֹות, פַּחוֹת pl. f. duces, principes, præsides. præf. הַפַּחוֹת principes. aff. פַּחוֹתֶיהָ principes ejus, à f. פֶּחָה dux.

פַּחֲוָתָא pl. f. chal. duces, principes. à præced.

פַּחַז m. levitas, velocitas, rapiditas, rapidus.

פַּחֲזוּת foe. levitas, festinatio, instabilitas, rapiditas, temeritas. aff. præf. בְּפַחֲזוּתָם levitate suâ.

פּוֹחֲזִים, פֹּחֲזִים pl. m. leves, instabiles, futiles, temerarii, audaces, dissoluti, effrænes.

פְּחִי perflato. kal. imp. f. f. Ezec. 37. 9. R. נָפַח perflavit.

פַּחִים, פַּחִים m. pl. laquei, laminæ. conft. פַּחֵי laminæ. a f. פַּח R. פוּחַ flare.

פֶּחָם dux eorum. Neh. 5. 14. nom. f. m. aff. a f. R. פֶּחָה dux.

פֶּחָם m. carbo, pruna extincta. פֶּחָם לְגֶחָלִים carbo ad prunas. præf. בַּפֶּחָם prunis.

פֶּחָר m. chal. figulus. מִנְּהוֹן חֲסַף דִּי פֶחָר partim ex luto figuli. Dan. 2. 41.

פַּחַת m. chal. Dux, Princeps. pl. fub formâ foe. פַּחֲוָתָא Duces l R. פֶּחָה Dux. פַּחַת Dux. præf. aff. לְפֶחָתְךָ Duci tuo. conft. פַּחַת - מוֹאָב Pahat Moab. nom. propr.

לְ-פַחַת ad flandum, flare. kal. inf. præf. R. נָפַח flavit.

פַּחַת m. fovea, fossa, cavum, præruptum, fodina, puteus fine aquis. præf. הַפַּחַת fovea. pl. m. præf. הַפְּחָתִים foveæ.

פְּחֶתֶת foe. corrosio, plaga corrodens, confossio, depressio, concavitas, putor, corrosio quæ introrsùm radices agit, & grassatur in imum, ita ut in carne cui insederit, foveam putidam agat.

פ ט

פִּטְדָה, פִּטְדַת foe. topasius, vel smaragdus, lapis pretiosus viridis.

פָּטוּר m. licitum, permissum, vox Rabbin. laxatus, liber, immunis.

פְּטוּרִים dimissi, immunes. 1. Paral. 9. 33. & ita est kal. pah. part. pl. m. & fubstantivè apertiones, emissiones florum qui emittuntur. constr. וּפְטוּרֵי - צִצִּים & apertiones florum. 3. Reg. 6. 18. R. פָּטַר emisit.

פַּטִּישׁ m. malleus gravis, & ponderosus. præf. כְּפַטִּישׁ sicut malleus. פַּטִּישֵׁיהוֹן pl. chal. subligacula sua. aff. cum י redund. Dan. 3. 21.

פָּטַר misit, emisit, dimisit, laxavit aperiendo, exemit, discessit, abscessit. Hinc apud Thalmudicos.

פָּטוּר est laxatus, liber, immunis; & apud Hebræos הַפְטָרָה est dimissio, quâ populo potestas fit abeundi post prælectam sectionem ex prophetis in Synagogis; & הַפְטִיר illis est potestatem talem concedere; ut & מַפְטִיר est is, qui talem sectionem legit. Apud Rabbinos נִפְטַר est dimissus à vivis, idest mortuus, & פָּטוּר licitum, permissum. kal. part. ben. f. m. פּוֹטֵר qui laxat, aperit. fut. 3. f. m. יִפְטַר discedet. Hiph. הִפְטִיר dimisit, laxavit, diduxit, latè aperuit, vel distorsit labium ad subsannandum. fut. plur. 3. m. יַפְטִירוּ laxant, diducunt, aperiunt.

פֶּטֶר m. emissio, apertio, laxatio: item primogenitus, quia aperit vulvam matris, ex eâque primus emittitur.

פִּטְרָה, פְּטֻרַת foe. apertio, laxatio; apertum, id est primogenitus.

פ י

פִּי m. os, oris, pars, portio. præf. בְּפִי in ore. כְּפִי sicut os. לְפִי in ore, acie. מִפִּי ex ore. aff. בְּפִי, לְ in os meum. כְּפִי juxta os meum. מִפִּי ex ore meo. מִפִּינוּ ex ore nostro. בְּפִיךָ in ore tuo. כְּפִיךָ ore tuo. כְּפִיךָ juxta os tuum. מִפִּיךָ ex ore tuo. בְּפִיכֶם ore vestro. מִפִּיכֶם ex ore vestro. לְפִיהוּ, בְּפִיהוּ in ore ejus. בְּפִיו, לְפִיו ori ipsius. מִפִּיהוּ, מִפִּיו ex ore ejus. בְּפִיהֶם in os, in ore ipsorum. לְפִיהֶם ad os suum. כְּפִיהֶם ab ore eorum. בְּפִימוֹ in ore ipsorum. בְּפִיהָ in ore ejus. מִפִּיהָ ab ore ejus. pl. m. פִּים ora. פִּים דַּפְצִירָה lima ora habens multa. pl. f. פִּיּוֹת ora, acies. פִּי־בֶסֶת Phibeseth. nom. prop. פִּי הַחִירֹת Phiahirot. nom. pr.

פִּיד m. contritio, afflictio, oppressio, casus, vel eventus malus, infortunium, calamitas, exitium, interitus, perditio. præf. בְּפִיד in calamitate. לְפִיד נָכוֹן ad calamitatem ignominia parata est. Job. 12. 5. aff. בְּפִידוֹ in calamitate ejus. Job. 30. 24

פִּיהָ os ejus. præf. מִפִּיהָ ab ore ejus. פִּיהוּ os ejus. præf. לְ, בְּפִיהוּ in ore ejus. מִפִּיהוּ ex ore ejus. פִּיהֶם os eorum, earum. præf. פִּיהֶן, לְ, בְּפִיהֶם in os, ore ipsorum. מִפִּיהֶם ab ore eorum. nom. f. m. aff. R. פֶּה os.

פִּיוֹת, פִּיפִיּוֹת pl. foe. ora, acies. כְּחֶרֶב פִּיּוֹת veluti gladius acierum, gladius biceps, anceps, bipennis. à præced.

פִּיחַ m. cinis, favilla alba nondùm plenè versa in cinerem, quâ semimortui carbones teguntur. R. פּוּחַ flare.

פִּיךָ os tuum. præf. כְּפִיךָ, בְּפִיךָ in ore

ore tuo. בְּפִיךָ juxtà os tuum. מִפִּיךָ ex ore tuo. בְּפִיכֶם ore vestro. מִפִּיכֶם ex ore vestro, nom. f. m, aff. præf. a f. m. R. פֶּה os.

פִּיכֹל Phicol, nom. pr.

פִּלֶגֶשׁ, פִּילֶגֶשׁ foe. concubina, uxor, pellex, ancilla unita, seu conjuncta viro, ejusque propria effecta ad usum thori absque scripturâ, seu instrumento dotali; unde filii ejusmodi concubinæ non fiebant hæredes, sed donis dotati emittebantur. præf. aff. פִּילַגְשִׁי concubina mea. פִּלַגְשׁוֹ concubina ejus; פִּילַגְשֵׁהוּ concubina illius. pl. m, præf. הַפִּלַגְשִׁים, פִּילַגְשִׁים concubinæ. aff. פִּלַגְשֶׁיךָ, פִּילַגְשֵׁיהֶם פִּילַגְשָׁיו concubinæ ejus, eorum, tuæ.

פִּים m. plur. ora, acies. a f. masc. R. פֶּה os.

פִּימָה foe. plicatura, strigæ pinguedinis, conduplicatio cutis propter pinguedinem, omentum, arvina, pinguedo iliorum, lumbricus qui fit in ventre viri pinguis.

פִּימוֹ os suum. præf. בְּפִימוֹ in ore ipsorum, nom. f. m. aff. poeticum. præf. à f. m. R. פֶּה os.

פִּינוּ os nostrum. præf. מִפִּינוּ ab ore nostro. nom. f. m. aff. præf. à præced.

פִּינְחָס Pinehas. nom. pr.

פִּינֹן Pinon. nom. pr.

פִּיפִיּוֹת pl. f. acies acutissimæ, duæ acies, gladius anceps, est à פִּי geminato. a pl. f. פִּיּוֹת ora. à f. R. פֶּה os.

פִּיפַחַת Piphahat. os foveæ; nom. pr.

פִּק, פִּיק m. vacillatio, titubatio; luxatio, amotio, seu eductio è loco; nutatio, dissolutio, complosio, collusio. R. פּוּק impingere.

פִּישׁוֹן Pison. nom. pr. fluvii. R. פּוּשׁ abundare;

פ כ

פַּךְ m. lenticula, vas olearium. R. פָּכָה manavit.

פָּכָה Pih. manavit, defluxit, effluxit copiosè, distillavit, stillavit, guttatim prosiliit, exivit: de liquoris effusione dicitur. part. pl. m. מְפַכִּים manantes, redundantes.

פֹּכֶרֶת Pocheret. nom. pr.

פ ל

פָּלָא mirificavit, mirabile, difficile, absconditum fuit, segregavit, separavit. Niph. præt. נִפְלָא, נִפְלָה mirum, admirabile fuit, vel factum est, in admirationem raptus est: construitur cum præp. מִן 3. f. f. נִפְלְאַת & cum ה parag. נִפְלָאתָה mirabilis est, occultus, occultatus, velatus fuit, excessit alicujus captum, spem. 1. f.

נפליתי

נִפְלֵיתִי admiratione abripior. part. pl. m. נִפְלָאִים mirabilia. foe. f. contractè. נִפְלֵאת occultum. pl. aff præf. בְּנִפְלְאֹתָיו in mirabilibus suis. fut. 3. f. m. præf. הֲיִפָּלֵא num occultum erit? pl. 3. יִפָּלְאוּ occulti erunt, & absque א, וַיִּפָּלוּ occulti fuerunt. Neh. 6. 17. פָּלָא, פִּלֵּא Pih. divisit, segregavit, separavit. inf. præf. לְפַלֵּא ad segregandum. fut. 3. f. m. יְפַלֵּא separabit. Hiph. præt. הִפְלִיא, הִפְלָא mirificè, mirabilitèr, mirifica egit, mirificum reddidit, vel effecit, arduum fecit, ultrà captum humanum, segregavit, separavit; sed istæ ultimæ voces pertinent ad verbum פָּלָה segregavit. præt. 3. f. m. absque jod. הִפְלָא mirificum effecit, separavit. part. f. m. מַפְלִא mirificè agens. inf. הַפְלֵא mirificè agere. præf. לְהַפְלִיא mirificè agere, mirificum facere. fut. 3. f. m. יַפְלִא separaverit a פָּלָא. Hithp. fut. 2. f. m. 3. f. תִּתְפַּלָּא mirificum te exhibebis.

פֶּלֶא m. admirabilis, mirum, miraculum, mirabile, arduum, admirandum. aff. פִּלְאֲךָ mirabile tuum. pl. m. פְּלָאִים & foe. præf. הַפְּלָאוֹת mirabilia.

לְ פַלֵּא pro לְפַלֵּה segregando. Lev. 22. 21. Pih. inf. a R. פָּלָה segregavit.

פִּלְאִי m. mirabilis, admirabilis, mirificus Jud. 13. 18. פִּלְאִיָּה foe. admirabilis, admiranda, res occulta, ardua, mirabilis, velata captui humano. פְּלָאיָה Pelajah. nom. pr.

פִּלֵּג Pih. divisit, separavit. imp. f. m. פַּלַּג divide. Niph. divisus est. præt. 3. f. f. נִפְלְגָה divisa est.

פְּלַג m. chal. particula, dimidium.

פֶּלֶג m. rivus, partitio aquarum. pl. פְּלָגִים rivi. const. præf. כְּפַלְגֵי sicut rivi. aff. פְּלָגָיו rivi ejus item Peleg. filius Heber.

פְּלֻגָּה foe. classis, divisio, portio, functio. const. præf. לִפְלֻגַּת in divisione, aut functione, classe. pl. præf. לִפְלֻגּוֹת ad partitiones, distributiones, classes.

פְּלַגּוֹת pl. f. divisiones, partes, rivi. præf. בִּפְלַגּוֹת לִפְלַגּוֹת in partes. Jud. 5. 15. in rivos.

פְּלֻגָּתְהוֹן chal. partitiones suæ. nom. pl. f. aff.

פְּלָדָה m. lampas, fax, tæda. pl. f. פְּלָדוֹת lampades, faces, tædæ: peltæ, scuta brevia in modum lunæ.

פִּלְדָּשׁ Pildas fil. Nachor. nom. propr.

פָּלָה divisit, segregavit. Niph. præt. נִפְלָה segregatus, separatus est, separavit se; distinctus, insignis, eximius fuit, velatus est, mirificatus

eſt, arduus fuit. Hæc radix cum פָּלָא facilè, & ſæpè commutatur. præt. 1. f. נוֹרָאוֹת נִפְלֵיתִי tremendis modis ſeparatus ſum. Pſ. 139. 14. pl. 1. וְנִפְלִינוּ ſeparabimur. Pih. inf. præſ. לְפַלֵּא ſegregando. הִפְלָה Hiph. ſegregavit, ſeparavit, diſcrimen fecit, mirificavit, mirabilitèr egit, vel tractavit, diſtinxit. præt. 3. ſ. m. וְהִפְלָא & ſeparatas, diſtinctas efficiet. Deut. 28. 59. 1. ſ. וְהִפְלֵיתִי & ſeparabo. imp. ſ. m. הַפְלֵה ſegrega. fut. 3. ſ. m. יַפְלֶה Exod. 11. 7. diſcrimen faciet. יַפְלִא ſeparaverit, ſeparatim expreſſerit. Lev. 27. 2.

פַּלּוּא Pallu fil. Reuben. nom. pr.

פְּלוֹנִי Ploni. nomen innominati cujus proprium nomen reticetur, ut apud nos, quidam: fictum ergo eſt alicujus nomen, quod volumus eſſe occultum. Jungitur cum אַלְמֹנִי ut Ruth. 4. 1. שְׁבָה פֹּה פְּלֹנִי אַלְמֹנִי ſede hic, Heus tu, Ploni Almoni, tu N.

פָּלַח diſſecuit, in fruſta diſcidit, diſrupit, proſcidit, transfixit, jaculo emiſſo tranſverberavit, diſcidit in particulas, aravit, ſecuit. kal. part. ben. ſ. m. פֹּלֵחַ diſſecans. Pih. præt. פִּלַּח diſcidit, diſſecuit. fut. 3. ſ. m. יְפַלַּח diſſecabit. pl. 2. & 3. foe. תְּפַלַּחְנָה diſſecabunt.

פֶּלַח m. fruſtum, fragmentum, pars diſſecta, fragmen. præt. כְּפֶלַח ſicut fragmen. פִּלְחָא Pilcha. nom. prop.

פְּלַח chal. ſervivit, coluit. part. præſ. pl. m פָּלְחִין conſt. פָּלְחֵי colentes, ſervientes, miniſtri. fut. 3. pl. m. דִּי לָא יִפְלְחוּן ut non colerent. Dan. 3. 28.

פָּלְחָן chal. m. miniſterium: præſ. לְפָלְחָן miniſterio.

פָּלַט evaſit, effugit, eripuit. kal. præt. 3. pl. וּפָלְטוּ & evadent. Pih. præt. פִּלֵּט evadere fecit, liberavit, eripuit, effugium præſtitit: item peperit, enixa fuit. part. ſ. m. aff. מְפַלְטִי liberator meus. inf. פַּלֵּט liberare, liberatio. imp. ſ. m. cum ה parag. פַּלְּטָה libera. aff. פַּלְּטֵנִי libera me. pl. m. פַּלְּטוּ eripite. fut. 1. ſ. cum ה parag. אֲפַלְּטָה evadam. aff. וַאֲפַלְּטֵהוּ & liberabo eum. 2. ſ. m. 3. ſ. aff. תְּפַלְּטֵמוֹ תְּפַלְּטֵנִי liberabis me, eos. 3. ſ. m. aff. יְפַלְּטֵהוּ liberabit eum, eos. 3. ſ. f. תְּפַלֵּט enititur. Job. 21. 10.

הִפְלִיט Hiph. præt. eripuit, liberavit, fecit evadere, cuſtodivit. fut. 2. ſ. m. 3. foe. תַּפְלִיט liberabis. 3. ſ. m. יַפְלִיט eripiet. פֶּלֶט Peleth. פַּלְטִי Palti. פִּלְטַי Piltai. פַּלְטִיאֵל Paltiel. פְּלַטְיָהוּ, פְּלַטְיָה Palathiah. nom. prop.

פְּלֵטִים plur. maſc. profugi, evaden-

dentes. a f. פָּלִיט profugus.

פְּלִיגָה f. chal. divisum, diversum. R. פְּלַג divisit.

פָּלִיט m. eversor, evadens, effugiens, profugus, fugitivus, qui evasit, aut elapsus est: ter figuratè abjectus. præf. הַפָּלִיט profugus. plur. פְּלֵטִים, פְּלִיטִים, פְּלִיטִם profugi, evadentes. const. aff. פְּלִיטֵיכֶם profugi ejus, eorum, vestri. R. פָּלַט evasit.

פְּלֵטָה, פְּלֵיטָה f. evasio, effugium, liberatio; item residuum, reliquiæ.

פְּלִילָה foe. judicium, appellatio, decretum. R. פָּלַל judicavit.

פְּלִילִי m. Judex, judicialis, judicatus. pl. פְּלִילִים Judices, arbitri, advocati, cognitores, disceptatores. præf. בִּפְלִלִים per judices.

פְּלִילִיָּה foe. judicium, judicatio, appellatio. פָּקוּ פְּלִילִיָּה impegerunt in judicio. Isa. 28. 7.

פֶּלֶךְ m. scipio, baculus, fusum, colus; complexio, complicatio, res plicatilis, tractus. Neh. 3. 9. præf. בְּפֶלֶךְ scipione. 2.Reg. 3. 29. aff. לְפִלְכּוֹ ad tractum suum. Neh. 3. 17.

פִּלֵּל Pih. judicavit, adjudicavit, judicium exercuit, appellavit in jus, compellavit, interpellavit, tanquam advocatus oravit, rogavit,

precatus est. præt. 2. f. f. פִּלַּלְתְּ adjudicasti. 1. f. פִּלַּלְתִּי judicavi. 3. f. m. aff. פִּלְלוֹ judicavit eum. fut. 3. f. m. יְפַלֵּל judicabit. Niph. præt. נִפְלַל judicatur. Hithp. præt. הִתְפַּלֵּל precatus est, oravit, supplex oravit, supplicavit, interpellavit orationе pro aliquo; fecit se advocatum alicujus, se judicem constituit: usurpatur absolutè, sed sæpiùs cum ל vel dat. aut cum præp. אֶל, עַל, & לִפְנֵי & בְּעַד præt. 2. f. mascul. הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי me orasti. 1. f. הִתְפַּלַּלְתִּי rogavi. pl. 3. הִתְפַּלְלוּ oraverunt. 2. pl. m. הִתְפַּלַּלְתֶּם oravistis. part. f. m. מִתְפַּלֵּל orans. plur. מִתְפַּלְלִים orantes. inf. præf. לְהִתְפַּלֵּל ad orandum. aff. præf. בְּהִתְפַּלְלוֹ in orare ipsum. imp. f. m. הִתְפַּלֵּל ora. pl. m. הִתְפַּלְלוּ orate. fut. אֶתְפַּלֵּל & cum ה parag. אֶתְפַּלְלָה orabo. 2. f. m. 3. f. תִּתְפַּלֵּל ores, orabit. 3. f. masc. יִתְפַּלֵּל-, יִתְפַּלֵּל orabit. plur. 1. נִתְפַּלֵּל orabimus. 3. pl. m. יִתְפַּלְלוּ orabunt. פְּלַלְיָה Pelalejah. nom. prop.

פַּלְמֹנִי Palmoni. פְּלֹנִי Peloni nomen innominati cujus proprium nomen reticetur, ut quidam, N. præf. לְפַלְמֹנִי Palmoni. R. פָּלָה segregavit.

פִּלֵּס Pih. libravit, ponderavit,

appendit in ſtaterâ, trutinavit, libravit ſine lancibus. metaph. expendit, conſideravit, direxit, rectificavit. part. ſ. m. מְפַלֵּס librat. imp. ſ. m. פַּלֵּס libra. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. תְּפַלֵּס librabis, bit. 3. ſ. m. יְפַלֵּס librabit. pl. 2. m. cum ן parag. תְּפַלֵּסוּן appenditis.

פֶּלֶס m. ſtatera, trutina, bilanx, lingula, amuſſis, ideſt, ferrum indicans æquilibram, libra, libella, perpendiculum. præf. בַּפֶּלֶס ſtaterâ.

פָּלַץ formidavit. Hithp. הִתְפַּלֵּץ tremuit, contremuit, percuſſus eſt tremore, ſe movit. fut. 3. pl. m. cum ן. parag. יִתְפַּלָּצוּן contremiſcant. פַּלָּצוּת foe. horror, tremor, percuſſio animi.

פָּלַשׁ involuit ſe cinere. Hithp. הִתְפַּלֵּשׁ volvit, volutavit ſe, conſperſit ſe, operuit ſe, involvit ſe pulvere, aut cinere. imp. ſ. ſ. הִתְפַּלְּשִׁי voluta te. Jer. 6. 26. pl. m. הִתְפַּלְּשׁוּ operite vos: & cum ת redundante, הִתְפַּלָּשְׁתִּי involve te pulvere. Mich. 1. 10. fut. 3. pl. m. יִתְפַּלָּשׁוּ operient ſe.

פְּלֶשֶׁת foe. Palæſtina. Maritima regio erat ad occidentem Judææ, ubi quinque fuere Satrapæ, ſeu urbes metropoles, vid. Gath., Aſcalon., Azotus, Gaza, & Accaron.

פְּלִשְׁתִּים plur. maſcul. Philiſtæi, Paleſtini. nom. prop. gentis.

פְּלֵתִי m. Pelethi, quaſi ſegregatus ad munus aliquod obeundum. præf. הַפְּלֵתִי Pelethi. פֶּלֶת Peleth. nom. pr. R. פָּלָא ſegregavit.

פם

פֻּם m. chal. os. aff. præf. בְּפֻמֵּהּ in ore ejus. R. פּוּם os.

פן

פֶּן partic. ne fortè, ne, ut ne, ut non: quandòque hæſitantis, ſive ſimplicitèr negantis particula. Prov. 5. 6. פֶּן תְּפַלֵּס ne fortè ponderet: conſtruitur cum futuro, ſed ſemèl abuſivè cum præterito, quod pro futuro ponitur. 2. Reg. 20. 6. פֶּן מָצָא לוֹ עָרִים ne inveneritſibi oppida. R. פּוּן hæſitare.

פַּנַּג פַּנַּג m. Phœnicia, nomen regionis, ut quibuſdam placet. Aliis eſt panicum frumenti ſpecies. Aliis balſamum, ſeù reſina.

פִּנָּה foe. angulus, extremitas. præf. הַפִּנָּה angulus. לְפִנָּה ad angulum. conſt. פִּנַּת angulus, & cum ה loc. פִּנָּתָה in angulum. pl. m. פִּנִּים & foe. פִּנּוֹת anguli, pinnæ, turres angulares. Soph. 1. 6. metaph. Principes, primores, capita. פִּנָּהּ pro פִּנָּתָהּ angulus ejus. Prov. 7. 8.

פָּנָה aſpexit, reſpexit, ſpectavit,

vit; vertit se, divertit, avertit, declinavit, convertit: item verrit, scopavit, mundavit, aptavit, præparavit. Generalitèr significat verbum hoc obvertere se, ad aliquid versum esse, averti, inclinare, aspectum, vel respectum habere; sempèr enim est converti ab uno ad alterum; sed latinè variè redditur: construitur autem præcipuè cum præp. מִן, לְ, אֶל, & עַל. kal. præt. 3. f. m. פָּנִיתָ respexisti, 1. f. פָּנִיתִי respexi. pl. 3. כָּל־יָמֵינוּ פָּנוּ omnes dies nostri inclinarunt. Ps. 90. 9. 1. pl. פָּנִינוּ respeximus part. f. m. præf. הַפֹּנֶה respiciens, spectans. pl. m. הַפֹּנִים spectantes. pl. foe. præf. הַפּוֹנוֹת respicientes. inf. פְּנוֹת, פָּנֹה respicere. præf. לִפְנוֹת ad aspicere. aff. בִּפְנוֹתָם in respicere eos. imp. f. m. פְּנֵה respice. pl. m. פְּנוּ respicite. fut. 1. f. אֶפְנֶה & per apoc. אֵפֶן vertam me. 2. f. m. 3. f. תִּפְנֶה & תֵּפֶן respicias. 3. f. m. יִפְנֶה & וַיִּפֶן respiciet, vertet se. pl. 1. וַנֵּפֶן & vertimus nos. 2. m. תִּפְנוּ respicietis. 3. m. יִפְנוּ vertent, respicient. פִּנָּה Pih. amovit, expedivit, paravit, præparavit, expurgavit. præt. 2. f. m. פִּנִּיתָ expedivisti. 1. f. פִּנִּיתִי expedivi. pl. 3. פִּנּוּ expurgant. imp. pl. m. פַּנּוּ expedite, parate. Hiph. præt. הִפְנָה aspicere fecit, faciem advertit, avertit, vel obvertit, respexit, vertit se. præt. 3. f. f. הִפְנְתָה vertit se. pl. 3. הִפְנוּ verterunt se. part. f. m. מַפְנֶה respiciens, vertens se. inf. præf. aff. בְּהַפְנוֹתוֹ in vertere ipsum. fut. 3. f. m. per apoc. וַיֶּפֶן & obvertit. Hoph. הָפְנָה factus est respicere. præt. 3. pl. הָפְנוּ facti sunt respicere; aversi sunt. part. f. m. מָפְנֶה obversus, a, um. Ezec. 9. 2.

פָּנוּ verterunt se, declinárunt. kal. præt. 3. pl. פְּנוּ respicite. imp. pl. m. פִּנּוּ expediverunt, expurgárunt. Pih. præt. 3. pl. פַּנּוּ præparate, expedite. Pih. imp. pl. m.

פְּנוֹת aspicere. præf. לִפְנוֹת ad aspicere, ad aspectum, ante. לִפְנוֹת עֶרֶב, בֹּקֶר ante vesperam, ante mane. aff. בִּפְנוֹתָם in aspicere eos. kal. inf. aff. præf.

פֹּנוֹת aspicientes. præf. הַפֹּנוֹת respicientes. kal. part. ben. pl. foe.

פִּנּוֹת pl. f. anguli. præf. הַפִּנּוֹת anguli. aff. פִּנּוֹתָם, פִּנּוֹתָיו anguli ejus, eorum. a f. Rad. פִּנָּה angulus.

פִּנְחָס Pinehas. nom. pr.

פְּנֵי וּ pro וּפִי & os. Prov. 15. 14. nom. m. f. aff. a פֶּה os.

פָּנִים, פְּנֵי pl. m. facies, aspectus, conspectus, superficies, & quælibet persona externa, & anterior, habitus, vel gestus, rerum species, ali-

quan-

quando ira : item ante, à fronte; cum ל ab initio, est temporis, ante, anteà, priùs, anteriùs, & cum מ. præf. מִלְּפָנִים ab ante, à superiore tempore. Isa. 41. 26. cum עַל ante עַל פְּנֵי ut פְּנֵי in superficie. Gen. 1. 2. interdùm coram, è regione, ex adverso, in conspectu, à fronte, cum מ ut מִפְּנֵי à facie, propter. præf. הַפָּנִים facies. בְּפָנִים, בִּפְנֵי in conspectu, ante, ad faciem. לִפְנֵי לְ, לַפָּנִים faciei, in conspectu. מִפְּנֵי מִפָּנִים à facie, à conspectu, propter. מִלִּפְנֵי a conspectu, propter. בְּמִפְּנֵי tanquam à. aff. בְּפָנַי in faciem mea. לְפָנַי, לְפָנַי in conspectum meum, ante me. מִלְּפָנַי à, è conspectu meo. מִפָּנַי, מִפָּנַי è conspectu meo. לְפָנֵינוּ in conspectu nostro, ante nos. מִפָּנֵינוּ è conspectu nostro. לְ, בְּפָנֶיךָ in conspectu tuo. מִלְּפָנֶיךָ à, è facie tuâ. מִפָּנֶיךָ a facie tuâ. פָּנֶיךָ, פָּנַיִךְ facies. לְ, בִּפְנֵיכֶם in conspectu vestro. מִלִּפְנֵיכֶם, מִפְּנֵיכֶם è conspectu vestro. הֲפָנָיו an facies ejus? לְ, בְּפָנָיו in faciem ejus. מִפָּנָיו מִלְּפָנָיו à facie, à conspectu ejus. לְ, בְּפָנֶיהָ in faciem ejus. מִפָּנֶיהָ à facie suâ. לְ, בִּפְנֵיהֶם coram eis, ante eos. מִפְּנֵיהֶם à facie eorum, ab istis. Adverbialitèr sumitur. לְפָנִים, מִלְּפָנִים ab antea, ab antiquitate. לִפְנֵי ante; antequam, antea, antehâc. לִפְנֵי, לְפָנַי ante me. לְפָנַי anterius, oppositum, interius, intimum. nom. f. m. vel pro לִפְנֵי aut לְפָנִים coràm. מִלְּפָנֵנוּ, לְפָנֵינוּ ab ante nos; לְפָנֶיךָ, לִפְנֵיכֶם ante te, vos: לְפָנָיו, לִפְנֵיהֶם ante vos, eum. מִפְּנֵי אֲשֶׁר propterea quod: semel fœminin. est. פָּנַיִךְ מֻעָדוֹת quò facies tuæ comparatæ sunt? Ez. 21. 16.

פְּנִיאֵל Peniel. nom. pr.

פֹּנִים spectantes, respicientes. kal. part. ben. pl. m. a f. m. פֹּנֶה respiciens.

פְּנִים m. interius, intimum, intrinsecùs cum servilius abinitio. מִלִּפְנִים intrinsecùs, introrsùm, cum ה loc. פְּנִימָה intùs, intrò, intrinsecùs. præf. לִפְנִימָה intùs. מִפְּנִימָה ab intrà, intrinsecùs.

פִּנִּים m. pl. anguli. præf. הַפִּנִּים anguli. a f. R. פִּנָּה angulus.

פְּנֵימוֹ pro פְּנֵיהֶם facies eorum: aff. poet. a nom. פָּנִים. R. פָּנָה respexit.

פְּנִימִי m. interior, intimus, internus. præf. הַפְּנִימִי intimus. בַּפְּנִימִי in interno. pl. præf. הַפְּנִימִים interiora. f. f. פְּנִימִית præf. הַפְּנִימִית interior, intima. pl. præf. הַפְּנִימִיּוֹת intima.

פָּנִינוּ aspeximus. kal. præt. 1. pl.

לְפָנֵינוּ facies nostræ. præf. פָּנֵינוּ ante nos. מִפָּנֵינוּ è conspectu nostro. nom. פָּנִים m. aff.

פְּנִינִים pl. m. margaritæ, carbunculi, lapides pretiosi, gemmæ rubeæ, rubini. præf. מִפְּנִינִים præ margaritis. R. פָּנָה angulus.

פִּנִּית aspexisti. פִּנִּיתִי aspexi. kal. præt. 2. f. m. 1. f. פִּנִּית expedivisti. פִּנִּיתִי expedivi, expurgavi. Pih. præt. 2. f. m. 1. f. R. פָּנָה aspexit.

פְּנִנָּה Peninnah. nom. pr.

פִּנֵּק Pih. delicatè nutrivit, vel educavit, delicatè pavit, tenerè, & suavitèr cibavit. part. f. m. מְפַנֵּק educans delicatè.

פִּנַּת foe. angulus. פִּנָּתָהּ angulus ejus. nom. f. foe. const. a R. פִּנָּה angulus.

פס

פַּס m. chal. pars, particula, quasi minutum, vel partem dissectam dicas. R. פָּסַס defecit.

פַּסָּא m. chal. pars, particula. nom emph. à præced.

פִּסֵּג Pih. extulit, sustulit, elevavit, roboravit, munivit, distribuit, distinxit, conjugavit. imp. pl. m. פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ roborate, munite palatia ejus. Ps.48 14.

פִּסְגָּה foe. collis jugosus, & elevatior cæteris. præf. הַפִּסְגָּה collis.

פִּסַּת foe. particula. Aliis palma, vola, pugillus. constr. פִּסַּת בַּר particula, parùm, minimum, pugillus frumenti. Ps. 72. 16. R. פָּסַס defecit.

פַּסּוּ defecerunt, finiti, diminuti sunt. kal. præt. 3. pl.

פְּסוֹחַ transire, transeundo. kal. inf. R. פָּסַח transiliit.

פָּסַח transivit, transiliit, subsiliit, transcendit, præteriit, transultavit per intervalla: item claudicavit. kal. præt. 1. f. פָּסַחְתִּי transivi. part. ben. pl. m. פּוֹסְחִים claudicantes, subsilientes. 3. Reg. 18. 21. inf. פָּסוֹחַ transire. Niph. נִפְסַח claudus effectus est, coactus fuit claudicare. fut. 3. f. m. וַיִּפָּסֵחַ claudus factus est. Pih. פִּסֵּחַ transiliit, grandi incessit gradu. fut. 3. plur. m. יְפַסְּחוּ insilient.

פֶּסַח m. transitus, transitio propriè, sed metonymicè agnus qui immolabatur in Pascha. Item Pesah, phase, Pascha, festum erat Judæorum institutum in memoriam, quod transiliit, seu præteriit Dominus ædes filiorum Israel, & non percussit primogenitos eorum, cum Angelus Ægyptiorum occideret primogenitos: unde agnus qui decimâ quarta die primi mensis in hujus rei symbolum mactabatur ante vesperam, eo-

dem

dem nomine dictus est agnus paschalis, typus veri Paschæ quod Christus est. præf. הַפֶּסַח, הַפָּסַח pesach, pascha. כַּפֶּסַח sicut pascha. pl. præf. לַפְּסָחִים פְּסָחִים paschata. in— sacrificia paschalia, in victimas paschales.

פִּסֵּחַ m. claudus. præf. הַפִּסֵּחַ claudus. לַפִּסֵּחַ claudo. מִפִּסֵּחַ à claudo. pl. præf. הַפִּסְחִים claudi. pluralis est absque dages. פָּסֵחַ Paseah. nom. pr.

פְּסִילִים, פְּסִילֵי pl. m. sculptilia, idola sculpta: item loci ubi dolabantur lapides, latomiæ, seu lapidicinæ. præf. הַפְּסִילִים const. פְּסִילֵי sculptilia. aff. בִּפְסִילֵיהֶם sculptilibus suis. פְּסִילֶיהָ sculptilia ejus. R. פָּסַל dolavit.

פַּסִּים m. pl. particulæ, frusta, maculæ versicolores. præf. הַפַּסִּים frusta. כְּתֹנֶת פַּסִּים tunica frustorum, id est versicolor, polymita. R. פָּסַס defecit.

פָּסַל dolavit, sculpsit, lapides, aut ligna dedolavit, exsculpsit. præt. 3. f. m. aff. פְּסָלוֹ sculpsit illud. imp. f. m. פְּסָל־ dola. fut. 1. f. אֶפְסוֹל dolabo. 3. f. m. יִפְסֹל dolabit. pl. 3. m. יִפְסְלוּ dolabunt.

פֶּסֶל m. sculptile, simulachrum, idolum exsculptum, vel dedolatum è lapide, vel ligno. præf. הַפֶּסֶל, הַפָּסֶל

sculptile. מִפֶּסֶל à sculptili. aff. פִּסְלוֹ sculptile meum. לְפִסְלוֹ in sculptile suum. פִּסְלָם sculptile suum—, eorum.

פְּסַנְתֵּרִין, פְּסַנְטֵרִין m. chal. pl. psalteria, instrumenta musica ex græco ψαλτήριον.

פָּסַס defecit, imminutus fuit, abbreviatus est, passim sparsus, dispersus est, in varia loca disjectus est. kal. part. 3. plur. כִּי פַסּוּ quoniam finitæ, vel diminutæ sunt veritates. Ps. 12. 2. vel defecerunt veraces, fideles.

פִּסַּת foe. particula. פִּסַּת־בַּר particula, parum frumenti. nom. 1. const. a פִּסָּה particula.

פ ע

פָּעָה clamavit, exclamavit, sibillavit. fut. 1. f. אֶפְעֶה exclamabo.

פָּעוּ Pahu. nom. pr. civitatis.

פְּעוֹר, פְּעֹר m. Pehor nomen idoli Moabitarum. Aliis Priapus. præf. הַפְּעוֹר Pehor nomen montis in— Moabitide. R. פָּעַר aperuit.

פָּעַל operatus est, egit, fecit, molitus, machinatus est, paravit, operatus est politè, perpolivit, expolivit, interpolavit, confecit, perfecit expolitè, nam propriè omnes perfectiones actûs, seu operis denotat,

tat, unde omnes perfectiones antiqui politiones appellabant. præt. 2.f. m. פָּעַלְתָּ operatus es. 1.f. פָּעַלְתִּי operatus sum. pl. 3. פָּעֲלוּ, פָּעָלוּ operantur. part. ben. f. m. פּוֹעֵל operans. aff. præf. וּלְפוֹעֲלִי & opifici meo. pl. conſt. præf. לְפוֹעֲלֵי operariis. מִפּוֹעֲלֵי ab operariis. fut. 1. f. אֶפְעַל agam, operor. 2. f. m. 3. f. תִּפְעַל, תִּפְעָל operaberis. 3. f. m. יִפְעַל, יִפְעָל faciet. plur. 2. m. cum ן parag. תִּפְעֲלוּן operamini.

פֹּעַל, פֹּעֵל m. opus, opus expolitum, actio, ſtudium, molitio, opera: & metonymicè merces, vel fructus operis. præf. כְּפֹעַל opere. aff. פָּעֳלִי opus meum. פָּעָלְךָ opus tuum. פָּעָלְכֶם opus veſtrum. כְּפָעָלְךָ opere tuo. פָּעֳלוֹ opus ejus. כְּפָעֳלוֹ ſecundum opus ejus. כְּפָעֳלָהּ juxtà opus ejus. כְּפָעֳלָם ad opus ipſorum. לְפָעֳלָם de opere iſtorum. plur. פְּעָלִים opera.

פְּעֻלָּה, פְּעֻלַּת foe. opus, opera, actio, operæ pretium, compenſatio operæ. aff. פְּעֻלָּתִי, פְּעֻלָּתוֹ, פְּעֻלָּתָם opus meum, ejus, eorum. præf. aff. לִפְעֻלָּתְךָ, לִפְעֻלַּתְכֶם operi tuo, veſtro. plur. præf. לִפְעֻלּוֹת ad opera.

פָּעָלְךָ opus tuum. nom. f. m. aff. à f. פֹּעַל.

פָּעֳלִי opus meum. nom. f. f. aff. a f.

פְּעֻלְּתַי. פְּעֻלָּה Pehulethai. nom. prop.

פָּעַם Pih. per vices egit, per vices agitavit, mutuis vicibus aliquid egit, alternavit, agitavit, impulit, concuſſit, pulſavit. inf. præf. aff. לְפַעֲמוֹ agitare eum, vel conterere, aut contundere eum. Niph. præt. 1. f. נִפְעַמְתִּי concutior. fut. 3. f. f. 2. m. תִּפָּעֵם concuſſus fuit. Hithp. fut. 2. f. m. 3. f. וַתִּתְפָּעֶם & concuſſus fuit.

פַּעַם com: ſed ſæpiùs foe. ictus, pulſus, concuſſio, contritio, malleus quo quid conteritur: item vice, veſtigium ab ictu. præf. הַפַּעַם, הַפָּעַם hâc vice. כְּפַעַם, בַּ in vice. כְּפַעַם juxtà vicem. dual. פַּעֲמַיִם duabus vicibus. pl. פְּעָמִים vices.

פַּעֲמוֹת pl. f. anguli, pedes, vel baſes in angulis, impages quæ à fabris in tabulis figuntur, ut firmiùs hæreant. aff. פַּעֲמוֹתָיו anguli ejus.

פְּעָמִים, פְּעָמַי pl. m. ictus, pulſus, inceſſus, ingreſſus, pedes, veſtigia. aff. præf. לִפְעָמַי pedibus meis. פְּעָמָיו פְּעָמֶיךָ pedes ſui, tui.

פַּעֲמֹן m. tintinnabulum. pl. præf. פַּעֲמֹנֵי, הַפַּעֲמֹנִים tintinnabula.

פַּעְנֵחַ m. revelator, interpres. Paneah. nomen Ægyptiacum a Pharaone Joſepho datum Gen. 41. 45.

פָּעַר aperuit, diſtendit, hiavit: ori peculiaritèr tribuitur. præt. 3 f. f. פָּעֲרָה diſtendit os. 1. f. פָּעַרְתִּי aperui. pl. 3. פָּעֲרוּ diſtendunt. פְּעֻרַי Paharai. nom. pr.

פְּעוֹר Pehor idolum Moabitarum, Priapus: item mons in Moabitide.

פ צ

פָּצָה aperuit, pandit, dilatavit, diduxit, diſtendit os quam latiſſimè, & immodicè: ex uſu chaldaico liberavit. præt. 3. f. f. פָּצְתָה aperuit. 2. f. m. cum ה parag. פָּצִיתָה aperuiſti. 1. f. פָּצִיתִי aperui. part. f. m. præſ. הַפֹּצֶה qui redimit. imp. f. m. פְּצֵה aff. פְּצֵנִי redime me. fut. 3. f. m יִפְצֶה aperiet.

פָּצוּ aperuerunt. kal. præt. 3. pl.

פֻּצוּ diſpergite. kal. imp. pl. m. R. פוּץ diſpergere.

פָּצוּעַ vulneratus. kal. part. pah. f. m. R. פָּצַע vulneravit.

פָּצַח elevavit vocem præ lætitiâ, fragorem, ſonum edidit, lætum perſonuit, erupit in vocem lætam, prorupit in jubilum: fregit, confregit cum fragore. præt. 3. pl. פָּצְחוּ perſonant. imp. f. f. פִּצְחִי perſonato. pl. m. פִּצְחוּ perſonate. fut. 3. pl. m. יִפְצְחוּ perſonabunt. Pih. præt. פִּצַּח diffregit cum fragore, dirupit omninò. præt. 3. pl. פִּצְּחוּ diffringunt.

הַפְּצִירָה פִים f. lima. præſ. פְּצִירָה lima habens ora. 1. Reg. 13. 21. R. פָּצַר urſit.

פָּצִיתָה pandiſti, diſtendiſti. kal. præt. 2. f. m. cum ה parag. פָּצִיתִי aperui. præt. 1. f. f. R. פָּצָה aperuit.

פִּצֵּל Pih. decorticavit, deglubit, detraxit cortices in virgis, denudavit virgas. fut. 3. f. m. וַיְפַצֵּל & decorticavit.

פְּצָלוֹת pl. f. decorticationes virgarum, cortices.

פָּצַם rupit, ſcidit, diſrupit, diffregit, diffidit, diſcidit in fruſta parva, & multa. kal. præt. 2. f. m. aff. פְּצַמְתָּהּ ſcidiſti, diſrupiſti eam.

פְּצֵנִי libera me. kal. imp. f. m. aff. R. פָּצָה aperuit.

פָּצַע vulneravit, percuſſit uſque ad ſanguinis effuſionem, ſauciavit vulnus inflixit. kal. præt. 3. pl. aff. פְּצָעוּנִי vulnerárunt me. part. pah. f. m. פָּצוּעַ vulneratus. inf. וּפָצוֹעַ & vulnerando.

פֶּצַע m. vulnus, plaga inflicta, ſauciatio, vulneratio. præſ. aff. לְפִצְעִי ad vulnus meum. pl. פְּצָעִים, פְּצָעַי vulnera, aff. פְּצָעַי vulnera mea.

פִּצְפֵּץ diſpergi, ſeu diſſilire fecit, diſſipavit, diſperſit. fut. 3. f. m. aff. וַיְפַצְפְּצֵנִי & diſſipavit me. Job. 16. 12. R. פוּץ diſpergere.

פָּצַר institit, coegit, vim fecit, urfit, tranfgreffus eft alicujus voluntatem, conftruitur cum præpof. ב. compulit, impulit, perfeveravit in exorando aliquem, irruit in aliquem flagitationibus. kal.fut.3.f.m. וַיִּפְצַר & urfit, inftitit. pl. 3. m. יִפְצְרוּ inftabant.

פָּצְתָה aperuit. kal.præt. 3. f. foe. R. פָּצָה aperuit.

פ ק

פָּקַד vifitavit tàm conferendi boni, quàm inferendi denunciati mali causâ, recordatus eft, refpexit, defecit, defuit, numeravit, præcepit, conftituit, depofuit, præfecit, invifit, revifit, recognovit, rationem habuit & curam, animadvertit, recenfuit, luftravit, perfecit, commifit, requifivit, defideravit, de defectu ufurpatum: eft fuperioris in inferiores quos ad aliquod opus demandat: quidam in univerfum exponunt, certâ ratione perfonæ, vel rei adeffe, vel abeffe, tàm in bonum, quàm in malum: eft enim vel beneficii, & gratiæ, vel iræ, & pœnæ; item vel augmenti, vel defectûs, ut in cenfu, per fingulas conjugationes penè varia fignificandi ratio obfervanda eft: conftructionis ratio fæpe fignificata diftinguit: conftruitur cum accufat. in bonum, & cum præpof. ב, ל, אֶל, עַל, fæpiùs in malum. kal. præt. 2. f. m. פָּקַדְתָּ vifitafti. 1. f. וּפָקַדְתִּי & præficiam. Jer. 15. 3. aff. פְּקַדְתִּים פְּקַדְתִּיו vifitavi eum, eos. pl. 3. פָּקְדוּ defiderant. Ifa. 34. 16. numerarunt. וּפָקְדוּ & præficient. Deut. 20. 9. aff. פְּקָדוּךָ vifitarunt te. 2. plur. m. פְּקַדְתֶּם vifitaftis, Jer. 23. 2. & committetis. Num. 4. 27. 1. pl. פָּקַדְנוּ defideravimus. 1. Reg. 25. 15. part. ben. f. m. פֹּקֵד vifitans. pah. plur. m. præf. & conft. פְּקֻדֵי פְּקוּדֵי, הַפְּקֻדִים præfecti. inf. לִפְקוֹד פְּקוֹד, פְּקוֹד vifitare. præf. ad vifitandum, ad recenfendum. 2. Reg. 24. 4. בִּפְקוֹד in numerando. Exod. 30. 12. aff. פָּקְדֵי vifitare me. imp. f. m. פְּקוֹד vifita, recenfeto. Num. 3. 15. 40. aff. פָּקְדֵנִי vifita me. pl. m. פִּקְדוּ vifitate, recenfete. 2. Reg. 24. 2. præficite. Jer. 51. 27. fut. 1. f. אֶפְקֹד vifitabo. 2. f. m. 3. f. תִּפְקֹד vifitabis, recenfebis: Num. 1. 49. præficito. Num. 3. 10. aff. תִּפְקְדֵנוּ תִּפְקְדֵם numerabis eos. vifites eum. 2. f. f. תִּפְקְדִי revifes. 3. f. m. יִפְקֹד vifitabit, defideret. Ifa. 27. 3. recenfuit. Num. 3. 16. præficiet. Num. 27. 16. & commifit. Gen. 40. 4. aff. וַיִּפְקְדֵהוּ præfecit eum. Gen. 39. 4. יִפְקְדֵם vifitabit eos. Seph. 2. 7. & recenfuit eos.

Num. 1. 19. יִפְקְדֵנִי visitabit me. pl. 2. m. תִּפְקְדוּ recensebitis. Num. 1. 3. pl. m. 3. יִפְקְדוּ visitabunt. נִפְקַד Niph. præt. visitatus, requisitus est, desideratus fuit in recensione, defuit, non inventus est, ut qui citatus non respondet ad nomen: præfectus est, mandatum de re aliquâ accepit. præt. 2. f. m. נִפְקַדְתָּ visitatus, desideratus es. inf. præf. לְהִפָּקֵד ad desiderandum. fut. 2. f. m. 3. f. תִּפָּקֵד visitaberis, bitur. 3. f. m. יִפָּקֵד visitabitur, desiderabitur. pl. 3. m. יִפָּקְדוּ visitabuntur, desiderentur. וַיִּפָּקְדוּ & constituti, præfecti sunt. Neh. 7. 1. Pih. פִּקֵּד lustravit. part. f. m. מְפַקֵּד lustrans. Isa. 13. 14. Puh. præt. פֻּקַּדְתִּי destitutus, privatus, numeratus est. Isa. 38. 10. Hiph. הִפְקִיד visitando præfecit, fecit visitare, constituit ducem qui alios visat, & numeret, commendavit aliquam rem sive personam visitandam, rem alicujus curæ commisit, deposuit apud aliquem, commendavit, aliquem rei curandæ præfecit, visitatorem, præfectum fecit, numeravit, recensuit. præt. 2. f. m. aff. הִפְקַדְתּוֹ præfecisti eum. 1. f. aff. הִפְקַדְתִּיךָ præfecti te. pl. 3. הִפְקִדוּ deposuerunt. imp. f. m. הַפְקֵד recense. Num. 1. 50. præfice. Pf. 109. 6. fut. 1. f. אַפְקִיד committam, deponam. 3. f. m. יַפְקִיד deponet. וַיַּפְקֵד & præficiat. aff. וַיַּפְקִידֵם & præfecit eos. pl. 3. m. וַיַּפְקִדוּ & deposuerunt. Jer. 37. 21. Hoph. הָפְקַד visitatus est, constitutus est, commissus est ad visitandum, depositus est fidei alicujus. part. pl. m. præf. הַמֻּפְקָדִים præfecti, præpositi. Hithp. הִתְפַּקֵּד visitavit, recensuit se, numeratus est, recensendum se præbuit, lustrationem obiit. præt. pl. הִתְפָּקְדוּ recensiti fuerunt. fut. 3. f. m. וַיִּתְפָּקֵד & recensuit se. Jud. 21. 9. pl. 3. m. וַיִּתְפָּקְדוּ & numerati fuerunt. Jud. 20. 15.

פְּקֻדַּת, פְּקֻדָּה foe. visitatio, inspectio, animadversio, præfectura, recensio, depositum, commissio. præf. הַפְּקֻדָּה visitatio. לִפְקֻדָּה in præfecturam, Episcopatum. aff. פְּקֻדָּתוֹ פְּקֻדָּתְךָ, פְּקֻדָּתֵךְ, פְּקֻדָּתָם visitatio, præfectura eorum, tua, ejus. pl. præf. הַפְּקֻדּוֹת visitationes, præfecturæ.

פִּקָּדוֹן m. depositum quod alicui sedulò servandum committitur. præf. הַפִּקָּדוֹן depositum. לְ, בְּפִקָּדוֹן in deposito.

פְּקִדִים pl. m. præfecti. à f. m. פָּקִיד præfectus.

פְּקִידֻת, פְּקִדֻת foe. præfectura, commissio, curatio. בַּעַל פְּקִידֻת commissarius.

פָּקוּ titubârunt. kal. præt. 3. pl. R. פוּק titubare.

פֻּקוּ chal. egredimini. Peh. imp. pl. m. R. נְפַק egressus est.

פְּקוֹד Pekod, præfectus Ezec. 23. 23. item visitare. kal. inf. R. פָּקַד visitavit.

פְּקוּדֹת pl. f. & פְּקֻדֹּת præfecturæ.

פְּקוּדִים · פְּקֻדִים pl. m. recensiti, numerati: item recensiones. præf. עַל הַפְּקֻדִים super recensiones. Exod. 30. 13. const. מִפְּקוּדֵי ex numeratis. aff. פְּקֻדֵיכֶם · פְּקֻדָיו numerati ejus, vestri. לִפְקוּדֵיהֶם לִפְקֻדֵיהֶם per numeratos eorum. kal. part. pah. pl. m. aff. præf.

פִּקּוּדִים pl. m. mandata, commissiones, commissa. aff. præf. בְּפִקּוּדֶיךָ in mandatis tuis. מִפִּקּוּדֶיךָ ex mandatis tuis. פִּקֻּדָיו פִּקּוּדָיו mandata ejus.

פְּקוֹחַ aperire. præf. לִפְקוֹחַ ad aperiendum. kal. inf. R. פָּקַח aperuit.

פָּקַח aperuit, peculariter de oculis, & interdùm de auribus aperiendis dicitur. kal. præt. 2. f. m. פָּקַחְתָּ aperuisti. part. ben. f. m. פֹּקֵחַ aperiens. part. pah. pl. foe. פְּקֻחוֹת aperti, tæ. inf. præf. לִפְקוֹחַ ad aperiendum. imp. f. m. פְּקַח & cum ה redund. פָּקְחָה aperi.

Dan. 9. 18. fut. 1. f. אֶפְקְחָה aperiam. 3. pl. m. וַיִּפְקְחוּ & aperuit. Niph. præt. 3. pl. נִפְקְחוּ aperti sunt. fut. 2. & 3. pl. f. תִּפָּקַחְנָה aperientur.

פִּקֵּחַ m. apertus scilicèt oculis, videns, purgatus oculis, clarè videns, alacer visu. pl. יְעַוֵּר פִּקְחִים excæcat videntes. Exod. 29. 8. פֶּקַח Pechah. פְּקַחְיָה Pechahiah. nom. prop.

פְּקַח־קוֹחַ m. omnimoda apertio, latissima apertio, nam duplicatio thematis auget significationem.

פָּקִיד m. præpositus, præfectus, delegatus, commissarius cui aliquid exequendum commissum est. præf. הַפָּקִיד præfectus. aff. פְּקִידוֹ præfectus ejus. pl. פְּקִידִים & cum defectu jod. פְּקִדִים præfecti. Gen. 41. 34.

פַּקֻּעֹת pl. foe. coloquintidæ, cucurbitæ agrestes; fungi vel fructus colocyntarum R.

פְּקָעִים m. pl. colocynthidæ, cucurbitæ agrestes, fungi. præf. הַפְּקָעִים cucurbitæ.

פ ר

פַּר m. Juvencus. præf. הַפָּר juvencus. כְּפַר, בַּפָּר cum juvenco. לְ, לַפָּר juvenco. pl. præf. הַפָּרִים juvenci. præf. לַפָּרִים, בְּפָרִים in juven-

juvencos. aff. פָּרֶיהָ juvenci ejus.

פֶּרֶא m. onager, asinus silvestris. metaph. homo silvestris. pl. פְּרָאִים onagri. פִּרְאָם Piram. פָּארָן Paran. nom. pr.

פַּרְבָּר m. pars anterior domûs foras spectans. Aliis est cellula. Aliis nomen proprium Parbar. videtur vox chaldæa composita ex פְּרַר divisit, & בַּר extrà.

פָּרַד divisit, separavit, disjunxit, dissipavit, dispansus est, partitus est, dispartitus est, partivit, dspertivit, impertivit. kal. part. pah. pl. f. פְּרֻדוֹת separatæ, expansæ. Niph. præt. 3. pl. נִפְרְדוּ separati, divisi sunt. part. f. m. נִפְרָד separatus. pl. m. נִפְרָדִים separati. inf. הִפָּרֵד separari. imp. f. m. הִפָּרֵד separa te. fut. 3. f. m. יִפָּרֵד dividet se. pl. 3. m. יִפָּרְדוּ, יִפָּרֵדוּ separabunt se. פֵּרֵד Pih. præt. separavit, fecit separationem, partitus est, partitionem habuit. fut. 3. pl. m. יְפָרֵדוּ divident. פֹּרַד Puh. præt. divisus est. part. f. m. וּמְפֹרָד dissipatus. Hiph. הִפְרִיד separationem fecit, seu partitionem, dissipavit, disjunxit, diremit, separavit seorsùm in partes. part. f. m. מַפְרִיד separans. inf. præf. aff. בְּהַפְרִידוֹ in dissipare eum. fut. 3. f. m. יַפְרִיד separabit. pl. 3. m. וַיַּפְרִדוּ & separabunt. Hithp. הִתְפָּרֵד dis-

spertivit se ipsum. fut. 3. pl. m. יִתְפָּרְדוּ disjungent se.

פֶּרֶד m. mulus, burdo: species equorum nata partìm ex asino, & partìm ex equo. præf. הַפֶּרֶד mulus. כְּפֶרֶד sicut mulus. aff. פִּרְדּוֹ mulus suus. pl. præf. בַּפְּרָדִים cum mulis. aff. פִּרְדֵיהֶם muli eorum.

פִּרְדַּת, פִּרְדָּה foe. mula. præf. הַפִּרְדָּה mula.

פְּרֻדוֹת pl. f. grana, semina separatìm in terram cadentia. Joel. 1. 16.

פְּרָדִים pl. m. muli, burdones. à f. m. פֶּרֶד mulus.

פַּרְדֵּס m. Paradisus, pomarium, viridarium voluptatis, & amœnitatis causâ consitum, hortus domesticis arboribus consitus. Aliis silva, saltus, præf. הַפַּרְדֵּס paradisus, hortus. pl. וּפַרְדֵּסִים & horti.

פָּרָה foe. junix, vacca, juvenca. præf. הַפָּרָה vacca. כְּפָרָה sicut vacca. aff. פָּרָתוֹ vacca ejus. pl. f. præf. הַפָּרוֹת vaccæ. R. פַּר juvencus.

פֶּרֶה m. onager. Jer. 2. 24. ubi pro fœminâ usurpatur. R. פֶּרֶא onager.

פֻּרָה Purah. nom. pr.

פָּרָה crevit, fructificavit, fructuosus fuit, fructum edidit, foetavit, foetificavit, prolificus fuit. kal. præt. 3. pl. פָּרוּ fructificant. 2. m. פְּרִיתֶם fructuosi estis. 1. pl. פָּרִינוּ fructuosi sumus. part. ben. f. m. פֹּרֶה fru-

fructum edens. foe. f. פֹּרִיָּה fructifera, & irrigua. בֵּן פֹּרָת filius foecundæ. Gen. 49. 22. imp. f. m. פְּרֵה fructuosus esto, pl. m. פְּרוּ fructuosi estote, fut. 2. f. m. 3. f. תִּפְרֶה fructificabis. 3. f. m. יִפְרֶה fructificabit. pl. 3. m. יִפְרוּ fructificabunt, Hiph. præt. הִפְרָה fructuosum reddidit, foecundavit, foetificare, crescere fecit, fructificavit, præt. 3. f. m. aff. הִפְרַנִי fructuosum effecit me, 1. f. (more quiescentium tertiâ Rad. ה) הִפְרֵיתִי & הִפְרֵתִי foecundavi. part. f. m. aff. מַפְרְךָ foecundans te, fut. 3. f. m. cum א & jod, יַפְרִיא fructificabit, & per apoc. וַיֶּפֶר aff. וְיַפְרְךָ & fructuosum reddat te. פָּרוּ fructificaverunt. kal. præt. 3. pl. פְּרוּ fructificate, imp. pl. m. פְּרוּדָא Peruda. nom. pr.

פָּרוֹחַ efflorescere. kal. inf. פָּרוּחַ Parvach. nom. prop. R. פָּרַח effloruit.

פַּרְוַיִם pl. m. Parvaim, nomen proprium loci, ubi auri præstantissimi est copia. 2. Paral. 3. 6.

פָּרוֹם partiri, partiendo. kal. inf. R. פָּרַם divisit.

פָּרוּעַ nudatus. kal. part. pah. f. m. R. פָּרַע nudavit.

פָּרוֹץ disrumpere; præf. כִּפְרוֹץ juxtà erumpere, לִפְרוֹץ ad erumpendum. kal. inf. R. פָּרַץ rupit.

פְּרוּצָה rupta. præf. הַפְּרוּצָה perrupta. kal. part. pah. f. foe.

פְּרוּצִים perrupti. præf. הַפְּרֻצִים perrupti. kal. part. pah. m. pl.

פַּרְוָר m. suburbium, suburbanus locus, pl. præf. בַּפַּרְוָרִים in suburbiis.

פָּרוּר m. olla, lebes, cacabus. præf. בַּפָּרוּר in ollâ, & cum epenthesi. א. פָּארוּר nigror ollaris, pallor livens. Joel. 2. 6.

פְּרוּשָׂה expansum. pl. פְּרֻשׂוֹת expansæ. kal. part. pah. f. & pl. f. R. פָּרַשׂ expandit.

פֵּרוֹת foveæ, pl. f. R. פּוּר irritare.

פָּרוֹת pl. f. vaccæ, juvencæ. præf. הַפָּרוֹת vaccæ. à f. פָּרָה R. פַּר juvencus.

פְּרָזוֹן m. pagus absque muro, & metonymicè paganus, paganitas, id est homines inhabitantes pagos, villa, inurbanitas. aff. פִּרְזוֹנוֹ pagi, pagani ejus. פְּרָזוֹת pl. f. pagi, urbes absque munitione, & muro in planitie constitutæ, præf. הַפְּרָזוֹת pagi.

פְּרָזִי m. paganus; villicus: item oppidum sine muris. præf. הַפְּרָזִי paganus, pl. præf. הַפְּרָזִים pagani. aff. cum defectu jod, פְּרָזָו pro פְּרָזָיו paganorum ejus. Hab. 3. 14.

פַּרְזֶל, פַּרְזְלָא m. chal ferrum.

rum . nom. f. abfol. & emphat.

פָּרַח floruit, effloruit, refloruit, germinavit, regerminavit, ortus eſt, viruit, virens fuit, pullulavit: propriè de arboribus, & plumis; & metaph. de pilis, plumis, & leprâ dicitur. chald. volavit. kal. præt. 3. f. f. cum ה interrog. הֲפָּרְחָה an floreſceret? part. ben. f. m. פֹּרֵחַ efflorefcens. foe. f. præf. conſt. כְּפֹרַחַת quaſi florens. Gen. 40. 10. int. פָּרוֹחַ efflorefcere. præf. בִּפְרוֹחַ in florendo. fut. 3. f. m. יִפְרַח florebit. 2. f. m. 3. f. תִּפְרַח florebit. pl. m. 3. יִפְרְחוּ florebunt. 2, & 3. pl. f. תִּפְרַחְנָה floreſcent. Hiph. הִפְרִיחַ florere fecit, floruit, fecit virere, fecit germinare. præt. 1. f. הִפְרַחְתִּי florere facio. fut. 2. f. f. תַּפְרִחִי facies ut efflorefcat. 3. f. m. יַפְרִיחַ, יַפְרִחַ florere faciet, florebit. Prov. 14. 11. pl. 3. m יַפְרִיחוּ florebunt.

פֶּרַח m. flos tam apertus, quam clauſus, aut ſemiapertus, germen, viror, viriditas, gemma, oculus. præf. הַפֶּרַח flos. aff. פִּרְחָהּ, פִּרְחָם flos ejus, eorum. pl. פְּרָחִים flores. conſt. aff. פְּרָחֶיהָ flores ejus.

פֹּרְחוֹת pl. f. floralia: vel volantes, avolantes. præf. לְפֹרְחוֹת in floralia: ad avolantes, ſeu ut avolent. Ezec. 13. 20. kal. part. ben. plur. foem.

פִּרְחָח m. pubertas, & metonymicè puberes filii, juventus vireſcens, viror, viriditas ſpinarum quaſi eſſet compoſit. ex פָּרַח floruit, & חוֹחַ ſive חַח ſpina.

פֶּרֶט m. grana particularia, ſeu ſingularia, quæ decidunt tempore vindemiæ, acini decidui: particularitas apud Rabbinos. פְּרָטִי & פְּרַט eſt particulare, & ſpeciale. בִּפְרַט particularitèr. סִפּוּר פְּרָטִי prædicatio particularis. לִפְרַט קָטוֹן ad æram minorem omiſſo ſcilicèt millenario, & פְּרוּטָה nummulus.

פֹּרְטִים m. pl. modulantes. præf. הַפּוֹרְטִים עַל פִּי הַנָּבֶל modulantes, ſeu particulatim canentes, qui minutiunt frequentamentis variis ad nablii præſcriptum. Am. 6. 5.

פְּרִי, פֶּרִי m. fructus, fertilitas, emolumentum, & figuratè merces. præf. בִּפְרִי in fructu. כִּפְרִי juxtà fructum. מִפְּרִי de fructu. aff. פִּרְיְךָ, פֶּרְיְכֶם, פִּרְיִי, פֶּרְיֵךְ fructus meus, tuus, veſter. כְּפִרְיוֹ pro fructu ejus. פִּרְיָהּ fructus ſuus. פִּרְיָן, פִּרְיֵהֶם, פִּרְיָהֶן, פִּרְיָם, פִּרְיָמוֹ fructus eorum, earum. R. פָּרָה fructificavit.

פֹּרִיָּה fructifera. kal. part. ben. f. f. cum jod inſerto à m. פֹּרֶה. פִּרְיָהּ fructus ejus. nom. f. aff. à פְּרִי fructus.

פָּרֶיהָ juuenci illius; nom. plur. aff.

aff. a ſin. Rad. פַּר juvencus.

פִּרְיֵךְ, פֶּרְיֵךְ fructus tuus. פֶּרְיְכֶם fructus veſter. nom. ſ. m. פְּרִי aff. R. פָּרָה fructificavit.

פִּרְיָם, פִּרְיָמוֹ fructus eorum. nom. ſ. m. à præced.

פְּרִים m. pl. fortes. præf. הַפְּרִים fortes. à ſ. פּוּר ſors. R. פּוּר irritare.

פָּרִים pl. m. juvenci. præf. הַפָּרִים juvenci. בְּפָרִים cum juvencis. לַפָּרִים in juvencos. a ſ. R. פַּר juvencus.

פָּרִינוּ fructuoſi fuimus. kal. præt. 1. pl. R. פָּרָה fructificavit.

פְּרִיסַת chal. diviſum eſt. Peh. part. præt. ſ. f. R. פְּרֵס diviſit.

פָּרִיץ m. effractor, violentus, fur, latro, ruptor, perruptor, indomitus, petulans. pl. פָּרִיצִים, פָּרִיצֵי graſſatores. R. פָּרַץ diſrupit.

פְּרִיתֶם fructificati eſtis. kal. præt. 2. pl. m. R. פָּרָה fructuoſus fuit.

פֶּרֶךְ m. aſperitas, ſævitia, duritia, ferocia implacabilis. præf. בְּפֶרֶךְ, בְּפָרֶךְ per ſævitiam.

פָּרֹכֶת foe. velum, cortina quæ dividebat inter ſanctum, & ſanctum ſanctorum: præf. לְ לַפָּרֹכֶת ad velum. הַפָּרוֹכֶת velum.

פָּרַם ſcîdit, diſcîdit propriè ſecundum futuram, diſſuit, dirupit cum fremitu: accipitur de dilaceratione veſtimentorum, quæ præ indignatione dilaniantur. kal. part. pah. pl. m. פְּרֻמִים diſciſſi, a. fut. 3. ſ. m. יִפְרֹם diſcindat. pl. 2. m. לֹא תִפְרֹמוּ ne ſcindite.

פַּרְמַשְׁתָּא Parmaſta fil. Aman. nom. pr.

פַּרְנָךְ Parnach. nom. pr.

פָּרַס fregit, in fruſta conſcîdit, ſcîdit, diviſit, ſidit, rupit, diſrupit, incîdit manibus, partitus eſt: quandoque ס in שׂ commutat. kal. præt. 3. pl. וּפָרְשׂוּ & dividunt. part. ben. ſ. m. פֹּרֵשׂ qui partitur, partiens. inf. פָּרוֹס partiendo. fut. 3. pl. m. יִפְרְסוּ impartientur. Hiph. הִפְרִים diviſit, partitus eſt, fecit diviſionem, diviſit ungulas, ſidit ungulam. præt. 3. pl. הִפְרִיסוּ ſindunt. part. ſ. m. מַפְרִים ſindens. pl. conſt. וּמִמַּפְרִיסֵי & ex dividentibus. foe. ſ. מַפְרֶסֶת ſindens. fut. 3. ſ. m. יַפְרִים ſindet.

פְּרֵס chal. diviſit: item Peres. nom. prop.

פֶּרֶס m. oſſifraga; aquilæ ſpecies immunda; accipiter. præf. הַפֶּרֶס accipiter.

פָּרַס m. Perſia, Perſis. nom. prop. gentis, & provinciæ, unde פַּרְסָאָה

פַּרְסִי chal. Perſa.

פַּרְסָה foe. ungula propriè fiſſa. præf. הַפַּרְסָה ungula. pl. præf. בְּפַרְסוֹת ungulis. aff. וּפַרְסוֹתַיִךְ ungulæ tuæ.

pl. m. aff. פרסיהן ungulæ eorum.

פרסין pl. m. chal. dividentes. part. præs. masc.

פרע defecit, id est, rebellavit, elongavit, cessavit, desiit, nudavit, denudavit, discooperuit, retexit, abstraxit, abjecit, rejecit, deseruit, abstraxit se à re aliquâ, recessit, avertit se, retrocessit, privavit, liberum reddidit, dimisit, occultavit, feriatus est ab oneribus publicis: item ultus est ex usu chald. kal. præt. 3. s. m. aff. ה pro ו. פרעה nudavit eum. part. ben. s. m. פורע rejiciens. part. pah. s. m. פרוע, פרע nudatus. inf. præs. בפרע in ulciscendo. imp. s. m. aff. פרעהו desere eam. fut. 1. s. אפרע rejiciam. 3. s. m. יפרע reteget. pl. 2. m. תפרעו nudate. Lev. 10. 6. rejicietis. Prov. 8. 33. Niph. fut. 3. s. m. יפרע abstrahitur, avertet se, nudabitur. Hiph. הפריע abstractionem, vel aversionem fecit, feriari fecit, privavit omni disciplinâ, fecit desistere, vel absistere; ultus est, nudavit. 2. Paral. 28. 19. fut. pl. 2. m. תפריעו abstrahitis.

פרע m. nudatio, coma, cæsaries, capillus promissus.

פרעה foe. ultio, vindicta. pl. f. פרעות ultiones, libertates, privilegia, privationes. const. פרעות ultiones, nudationes.

פרעה m. Pharao. nomen pr. Regum Ægypti, quos Græci posteà Ptolomæos vocárunt.

פרעתני Piratonites. nom. pr.

פרעש m. Pulex, vermiculus arrodens cutem hominis: item Parhos. nom. pr.

פרפר Parpar fluvius Damasci. nom. prop.

פרץ rupit, erupit, disrupit, irrupit, perrupit, rupturam fecit, effregit, divisit, diruit, destruxit: item ursit, institit, & tùm cum præp. ב construitur: coegit, auxit, multiplicavit, crevit, transivit terminum, erupit in multitudinem, erupit violentèr, & cum impetu, ut aqua inundationis tempore: construitur ferè cum præp. ב, מן & אל kal. præt. 2. s. m. aff. פרצתנו disruperas nos. pl. 3. פרצו, פרצו perrumpunt. part. ben. s. m. præs. הפרץ effractor. part. pah. s. f. præs. הפרוצה disrupta. pl. m. præs. הפרצים, פרוצים perrupti, ta. inf. præs. בפרוץ juxtà erumpere. לפרץ ad erumpendum. fut. 2. s. f. תפרוצי prorumpas. 3. s. m. יפרץ - יפרוץ erumpet. aff. יפרצני irrumpit in me. 3. f. 2. s. m. ותפרץ & irrupit. pl. 1. cum ה parag. נפרצה perrumpamus. 3. m. יפרצו יפרוצו irrumpent, instabunt. Niph. נפרץ part. m. eruptus in publicum,

ru-

ruptus, diffuſus, erupit, apertus. Puh. part. ſ. f. מְפֹרָצֶת diſruptus. Neh. 1. 3. Hithp. part. pl. m. præſ. הַמִּתְפָּרְצִים perfractè erumpentes, qui abrumpunt ſe, 1. Reg. 25. 10.

פָּרִיץ , פָּרִץ m. effractor, violentus, fur, grallator, latro. pl. פָּרִצִים effractores.

פֶּרֶץ m. ruptura, eruptio, irruptio, ruptio, diviſio, apertura, lacuna, interruptio, percuſſio, multiplicatio. præſ. בַּפֶּרֶץ in rupturâ. כְּפֶּרֶץ ſicut irruptio. pl. m. פְּרָצִים rupturæ. aff. פִּרְצֵיהֶן rupturæ earum: item פֶּרֶץ Phares fil. Jehudah. nom. pr. diviſio.

פְּרָצוֹת pl. f. diviſiones, rupturæ. præſ. בַּפְּרָצוֹת per rupturas..

פְּרָצִים pl. m. Peratzim. nomen pr. loci. 2. Reg. 5. 19. item rupturæ, diviſiones. à ſ. m. פֶּרֶץ diviſio.

פָּרֵק rupit, abrupit, diſrupit, diſcîdit, dilaceravit, divulſit, abſtraxit rem à re, contrivit, fregit, confregit, diviſit, ſeparavit, ſalvavit, ſalvum fecit: metaph. eripuit, liberavit, aſſeruit, quomodo chaldæis frequens eſt. kal. part. ſ. m. פֹּרֵק dilacerans, aſſerens, eripiens. fut. 3. ſ. m. aff. יִפְרְקֵנוּ liberabit nos. Pih. פֵּרֵק perfregit, perrupit, abrupit, fricuit vehementèr, perſricuit, divulſit. præt. pl. 3. פָּרְקוּ abſtraxerunt.

part. ſ. m. מְפָרֵק perfringens. fut. 3. ſ. m. יְפָרֵק rumpet. Hithp. הִתְפָּרֵק ruptus, abruptus, fractus eſt, detraxit ſe, vulſit, avulſit ſe, defriavit ſe, fecit ſe defricare. præt. 3. pl. הִתְפָּרְקוּ diffregerunt ſe. הִתְפָּרְקוּ abruperunt, abſtraxerunt ſibi. fut. pl. 3. m. וַיִּתְפָּרְקוּ & abſtraxerunt ſe.

פְּרֻק chal. abrumpe. Peh. imp. ſin. maſc.

פָּרָק m. fruſtum, fragmen. conſt. וּפְרַק פִּגֻּלִים & fruſtum carnium abominandarum. Iſa. 65. 4.

פֶּרֶק m. fractio, contritio, laceratio, rapina, dilaceratio, diruptio, laceratum. Hebræis eſt compitum, quaſi viæ diruptio. præſ. הַפֶּרֶק compitum.

פֹּרֵשׂ frangens. kal. part. ſ. m. R. פָּרַס fregit.

פָּרַשׁ expoſuit, explicuit, explanavit, declaravit, diviſit, ſeparavit, pupugit, expoſuit verbis diſtinctis. kal. inf. præſ. לִפְרֹשׁ לָהֶם ut exponeret iis. נִפְרַשׁ Niph. præt. ſeparatus, diſperſus, diſſipatus, diviſus eſt. part. pl. foe. צֹאנוֹ נִפְרָשׁוֹת oves ejus diſperſæ. Ezec. 34. 12. Puh. præt. פֹּרַשׁ expoſitus eſt. part. ſ. m. מְפוֹרָשׁ explanatum, loco adverbii explanatè. chal. מְפָרַשׁ explicatè. Hiph. præt. הִפְרִישׁ fecit declarationem, pupugit. fut. 3. ſ. m. abſque

jod. יִפְרִשׁ punget. Prov. 23. 32.

פָּרָשׁ m. Eques. conſt. פָּרַשׁ pl. præf. לְ, בְּפָרָשִׁים הַפָּרָשִׁים equites. cum equitibus, propter equites.

כְּפָרָשִׁים ſicut equites, ſicut equitatus: item dentes raſtrorum, ſeu tribularum. aff. פָּרָשָׁיו equites ejus. בְּפָרָשָׁיו in equitibus ejus. פָּרָשָׁיו dentes ejus. Iſa. 28. 28.

פֶּרֶשׁ m. fimus, ſtercus. aff. פִּרְשָׁם פִּרְשׁוֹ, פִּרְשָׁהּ fimus ejus, eorum.

פָּרַשׂ pandit, expandit, explicavit, extendit, diſtendit, diſperſit. kal. præt. 3. f. f. פָּרְשָׂה pandit. 1. f. פָּרַשְׂתִּי expandi. pl. 3. פָּרְשׂוּ expandunt. part. ben. f. m. פֹּרֵשׂ expandens. pl. præf. לְפֹרְשִׂים pandentibus. conſt. פֹּרְשֵׂי pandentes. pah. part. f. m. פָּרוּשׂ expanſus. f. f. פְּרוּשָׂה expanſum, a. pl. f. פְּרֻשׂוֹת expanſæ. fut. 1. f. אֶפְרֹשׂ & cum ה parag. אֶפְרְשָׂה expandam. 3. f. m. יִפְרֹשׂ aff. וַיִּפְרְשֵׂהוּ & explicavit eas. 4. Reg. 19. 14. f. 2. m. 3. f. תִּפְרֹשׂ expandet. pl. 1. נִפְרֹשׂ expandemus. pl. 3. m. יִפְרְשׂוּ expandent. Niph. fut. 3. pl. m. יִפָּרְשׂוּ diſpandentur. פֵּרַשׂ Pih. præt. expandit continuè. præt. 3. f. f. פֵּרְשָׂה expandit. 1. f. פֵּרַשְׂתִּי expandi. inf. præf. בְּפָרֵשׂ in expandendo. aff. בְּפָרֶשְׂכֶם in expandere vos. fut. 3. f. m. יְפָרֵשׂ expandet. 2. f. m. 3. f. תְּפָרֵשׂ expandet.

פַּרְשֶׁגֶן maſc. chal. exemplar, exemplum.

פַּרְשְׁדֹנָה f. podex, ſtercus, excrementum.

פָּרָשַׁת, פָּרָשָׁה f. declaratio, expoſitio, explicatio, definitio. פִּרְשָׁהּ fimus ejus. פִּרְשָׁם fimus eorum. nom. f. m. פֶּרֶשׁ aff. R. פָּרַשׁ expoſuit.

פֵּרְשָׂה פָּרְשָׂה pandit. kal. præt. 3. f. f. pandit. Pih. præt. 3. f. f. R. פָּרַשׂ pandit.

פָּרְשׂוּ dividunt. kal. præt. 3. pl. mutato ס in שׂ R. פָּרַס partitus eſt.

פֵּרֵשׁז Pih. expandit uberrimè, explicuit ſplendidè.

פַּרְשַׁנְדָּתָא Pharſacdatha fil. Aman.

פֹּרָת creſcens, fecunda, fructifera. Gen. 49. 22. בֵּן פֹּרָת ramus creſcens, ſeu filius fructiferæ. kal. part. f. foe. R. פָּרָה crevit.

פְּרָת m. Euphrates fluvius quartus Paradiſi; ex duabus vocibus, הוּא פְּרָת Græci primùm, & poſteà Latini videntur vnicam feciſſe, Euphrates, qui fluvius in Armeniâ majore oritur, in monte Periade, & circumdat terram Chanaan. פְּרָתָה Euphratem versùs cum ה loc.

פָּרָתוֹ vacca, juvenca ejus. nom. f. f. פָּרַת vacca. conſt. aff. R. פַּר juvencus.

פרתמים

פַּרְתְּמִים m. pl. Proceres, Præfecti, Dominatores, Principes, Nobiles. præf. הַפַּרְתְּמִים proceres;

פ ש

פַּשׂ m. multitudo, abundantia, luxus, luxuria, exceſſus enormitatis: multùm, valdè, auctum valdè. præf. בַּפַּשׂ מְאֹד in multitudine valdè, multùm valdè. R. פּוּשׁ abundare.

פָּשָׂה crevit, expandit, diffudit ſe, expanſus, diffuſus eſt, proceſſit, ſuccrevit, luxuriavit: uſurpatur tantùm de ſcabie, & leprâ diffundente ſe. kal. præt, 3. ſ. f. פָּשְׂתָה. פָּשָׂתָה diffudit ſe. inf. פָּשֹׂה diffundendo ſe. fut. 2. ſ. m. 3. f. תִּפְשֶׂה diffuderit ſe. 3. ſ. m. יִפְשֶׂה diffundet ſe.

פָּשׁוּ plurimi ſunt, abundárunt. kal. præt. 3. pl. R. פּוּשׁ abundare.

פְּשֹׁטָה ſpoliare, exuere, eſt inf. cum ה parag, pro imperat. פְּשֹׁטְנָה ſpoliate, exuite. Aliis eſt nomen ſ. foe. extractio veſtium. Iſa. 32, 11. R. פָּשַׁט exuit.

פָּשׁוּעַ prævaricari. præf. לִפְשׁוּעַ prævaricando. kal. inf. R. פָּשַׁע prævaricatus eſt.

פִּשֵּׁחַ Pih. ſcidit, diſcidit, diſcerpſit, diffidit, diſſecuit, concìdit in minutas micas, ſcidit in buccellas parvas, diſſecuit in fruſta. fut. 3. ſ. m.

aff. וַיְפַשְּׁחֵנִי & ſcidit me, & concidit, contrivit me.

פַּשְׁחוּר Paſchur. nom. pr.

פָּשַׁט exuit, ſpoliavit, expoliavit, excoriavit, detraxit, nudavit, irruit, irrupit, diffudit ſe, graſſatus eſt, ivit ad prædandum, prædatus eſt, conſtruitur cum accuſat: item expanſus eſt, extendit ſe; & tunc plerùmque gaudet præpoſ. עַל, אֶל, & בְּ cum quibus etiam reddi poteſt, irruit. kal. præt. 2. ſ. m. פָּשַׁטְתָּ irruiſti. פָּשַׁטְתִּי exui. pl. 3. פָּשְׁטוּ irruerunt. 2. m. אַל פְּשַׁטְתֶּם הַיּוֹם quo irruiſtis, graſſati eſtis, vel iviſtis ad prædandum hodiè? 1. Reg. 27. 10. 1. pl. פָּשַׁטְנוּ irruimus. part. ben. pl. m. פֹּשְׁטִים exuentes. inf. cum ה parag. antecedente cholem. פְּשֹׁטָה ſpoliare. fut. 3. ſ. m. יִפְשַׁט exuet. pl. 3. m. יִפְשֹׁטוּ, יִפְשְׁטוּ exuent, irruent. Pih. פִּשֵּׁט ſpoliavit, exuit veſtes. inf. præf. לְפַשֵּׁט ad extrahendum, ſpoliandum. הִפְשִׁיט Hiph. præt. exuere fecit, vel juſſit, detraxit, nudavit, ſpoliavit, exuit: ſi de pelle, excoriavit, vel excoriare fecit. præt. 3. pl. m. aff. וְהִפְשִׁיטוּךְ & nudarint te. Ezec. 23, 26. part. pl. m. מַפְשִׁיטִים nudantes, detrahentes. inf. præf. לְהַפְשִׁיט detrahere pellem, 2. Paral. 29. 34. imp. ſ. m. וְהַפְשֵׁט & exue. fut. 1. ſ. aff.

אפשיטנה

אֲפַשִׁיטֶנָּה denudem eam. 2. ſ. m. 3. f. תַּפְשִׁיט detrahes. 3. ſ. m. וַיַּפְשֵׁט & exuit. pl. 2. m. cum ן parag. תַּפְשִׁטוּן detrahitis. 3. m. וַיַּפְשִׁיטוּ & exuerunt. aff. יַפְשִׁיטֻהוּ exuent eum. Hithp. fut. 3. ſ. m. וַיִּתְפַּשֵּׁט & exuit ſe, detraxit ſibi veſtem.

פְּשֹׁטָה ſpoliare. kal. inf. cum ה paragog. pro imp. פְּשֹׁטְנָה ſpoliate. Iſa. 32. 11.

פָּשַׁע defecit, rebellavit, prævaricatus eſt, tranſgreſſus eſt legem, pactum, vel præceptum alicujus malitioſè: conſtruitur cum עַל vel ב. kal. præt. 2. ſ. f. פָּשַׁעַתְּ prævaricata es. pl. 3. פָּשְׁעוּ prævaricati ſunt. 2. pl. m. פְּשַׁעְתֶּם prævaricati eſtis. 1. pl. פָּשַׁעְנוּ prævaricati ſumus. part. ben. ſ. m. פֹּשֵׁעַ prævaricator. pl. m. præf. הַפֹּשְׁעִים prævaricatores. inf. פָּשׁוֹעַ prævaricari. præf. לִפְשׁוֹעַ prævaricando. imp. pl. m. פִּשְׁעוּ prævaricamini. fut. 3. ſ. m. יִפְשַׁע prævaricabitur. 2. ſ. m. 3. f. תִּפְשַׁע rebellabit. pl. 3. m. וַיִּפְשְׁעוּ & defecerunt. Niph. נִפְשָׁע præt. 3. ſ. m. vel part. ſ. m. deficere factus, ad defectionem provocatus eſt, præfractus eſt. אָח נִפְשָׁע frater rebellans, vel durior. Prov. 18. 19.

פֶּשַׁע, פָּשַׁע m. rebellio, tranſgreſſio, defectio, prævaricatio, contumacia. præf. הַפֶּשַׁע prævaricatio. מִפֶּשַׁע à prævaricatione. aff. פִּשְׁעִי prævaricatio mea. בְּפֶשַׁע, בְּפָשַׁע ob prævaricationem. לְפֶשַׁע ad prævaricationem. לְפִשְׁעֲכֶם ad prevaricationem veſtram. פִּשְׁעָם, פִּשְׁעָהּ, פִּשְׁעוֹ prævaricatio ejus, ipſorum. pl. abſ. & conſt. פְּשָׁעִים, פִּשְׁעֵי aff. פְּשָׁעַי, פְּשָׁעַי prævaricationes meæ. מִפְּשָׁעֵינוּ, מִפִּשְׁעֵיהֶם à prævaricationibus noſtris, eorum. פְּשָׁעֶיךָ, פְּשָׁעֶיהָ, פְּשָׁעָיו prævaricationes tuæ, ejus. בְּפִשְׁעֵיכֶם propter defectiones veſtras. כְּפִשְׁעֵיהֶם ſecundum defectiones ipſorum.

פָּשַׂע inceſſit, deambulavit, greſſus, ingreſſus eſt, gradum fecit, paſſus magnos emenſus eſt, extendit pedes in progrediendo. kal. fut. 1. ſ. cum ה parag. אֶפְשְׂעָה gradiar. Iſa. 27. 4.

פֶּשַׂע m. greſſus, ingreſſus, paſſus, gradus, extenſio pedum in progrediendo. præf. כְּפֶשַׂע quaſi greſſus.

פָּשַׂק aperuit, divaricavit, diſtendit petulantèr labia, aut pedes. kal. part. ben. ſ. m. פֹּשֵׂק שְׂפָתָיו pandens, aperiens labia ſua. Prov. 13. 3. Pih. fut. 2. ſ. foe. וַתְּפַשְּׂקִי & divaricaſti pedes tuos.

פְּשַׁר chal. interpretatus eſt. inf. pręf. לְמִפְשַׁר interpretari. Dan. 5. 16. pah. part. ſ. m. מְפַשַּׁר interpretans.

פִּשְׁרָה , פִּשְׁרָא m. emph. פְּשַׁר interpretatio . aff. פִּשְׁרֵהּ pro quo bis scribitur פִּשְׁרָא Dan. 4. 15. & 5. 8. interpretatio ejus . plur. פִּשְׁרִין לְמִפְרַשׁ interpretationes interpretari. Dan. 5. 16.

פֵּשֶׁר , פְּשַׁר m. interpretatio, prolatio, declaratio, expositio, phrasis.

פֵּשֶׁר־דָּבָר interpretatio , solutio verbi. Eccl. 8. 1.

פִּשְׂתָּה diffudit se. kal. præt. 3. f. f. R. פָּשָׂה expandit se.

פִּשְׁתָּה foe. linum, linteum, stupa, stypa, stuppa. præf. הַפִּשְׁתָּה stuppa, linum. כַּפִּשְׁתָּה sicut linum. aff. contrac. פִּשְׁתִּי linum meum pro פִּשְׁתָּתִי Hos. 2. 9. pl. præf. הַפִּשְׁתִּים lina. בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ , בְּפִשְׁתִּים in linis, in stipulis lini. Isa. 2. 6. כַּפִּשְׁתִּים tanquam linea . לַפִּשְׁתִּים in lineis.

פִּשְׁתִּי linum meum . Hos. 2. 9. contractè pro פִּשְׁתָּתִי à præced.

פִּשְׁתֶּם plurimi estis , augescitis , crevistis. kal. præt. 2. pl. m. Mal. 4. 2. R. פּוּשׁ abundare.

פ ת

פַּת m. frustum , buccea, buccella , portio quasi fragmentum dicas , frustulum. aff. פִּתִּי , פִּתְּךָ , פִּתֵּךְ buccella mea, tua. præf. מִפִּתּוֹ de frusto ejus . pl. const. præf. כְּפִתִּים sicut frusta . R. פָּתַת fregit .

פְּתָא m. chal. latitudo . aff. פְּתָיֵהּ latitudo ejus . R. פָּתָה seductus est.

פִּתְאֹם subitò, repentè, statim , illicò , repentinum , fatum , ex fato, fataliter.

פְּתָאִים pl. m. simplices , fatui . a f. m. פֶּתִי simplex . R. פָּתָה seductus est.

פַּתְבַּג m. frustum cibi , portio escæ, cibus . præf. מִפַּתְבַּג de frusto cibi . aff. פַּתְבָּגוֹ , פַּתְבָּגָם frustum cibi ejus , eorum . compos. ex פַּת & בַּג R. פָּתַת fregit .

פִּתְגָם , פִּתְגָמָא m. chal. emphat. verbum , sermo , narratio , res , negotium , sententia, decretum. Eccl. 8. 11. Est. 1. 20.

פָּתָה seductus , pellectus , persuasus fuit tàm in bonum , quàm in malum : suasit, persuasit, decepit persuadendo , induxit suadendo ad credendum aliquid , illexit , deceptus est , erravit , suasibilis , persuasus fuit. kal. part. f. m. præf. לְפֹתֶה seducibili. foe. f. פֹּתָה fatua. fut. 3. f. m. יִפְתֶּה seducatur. per apoc. וַיִּפְתְּ & pellectus est . Job. 31. 27. Niph. præt. נִפְתָּה pellectus fuit. fut. 1. f. absque tertia ה sic וָאֶפָּת & pellectus sum. Jer. 20. 7. פִּתָּה Pih. pellexit , allexit , decepit blandiendo

do, persuasit, seduxit veris, vel falsis rationibus. præt. 2. f. m. aff. פִּתִּיתַנִי pellexisti me; & cum ה interrog. וְהַפִתִּיתָ & numquid pellecturus esses? Prov. 24. 28. 1. f. פִּתִּיתִי pellexi. part. f. m. aff. cum jod loco ה tert. rad. sic מְפַתֶּיהָ pelliciens eam. inf. aff. præf. לְפַתּוֹתְךָ ad pelliciendum te. imp. f. f. פַּתִּי pellice. fut. 1. f. aff. אֲפַתֶּנּוּ pelliciam eum. 2. f. m. 3. f. תְּפַתֶּה pellicies; 3. f. m. יְפַתֶּה pellexerit. pl. 3. m. aff. יְפַתּוּךָ יְפַתּוּהוּ decipient eum, te. Puh. fut. 3. f. m. יְפֻתֶּה pellicitur. Hiph. fut. 3. f. m. per apoc. tert. rad. ה. Gen. 9. 27. יַפְתְּ אֱלֹהִים לְיֶפֶת dilatet Deus Japhet: in quo sensu dilatandi à Chaldæis usurpatur.

פֹּתֶה m. simplex, fatuus, imperitus, Ardelio, insipiens, qui facilè pellicitur, & blanditiis suadetur, seducibilis, seducens. præf. לְפֹתֶה simplici. foe. f. יוֹנָה פוֹתָה columba fatua.

פָּתְהֶן pudenda; turpitudo earum. nom. f. f. aff. R. פּוֹת cardo ostii.

פְּתוּאֵל Phetuel pater Jodis Prophetæ. nom. pr.

פָּתוּחַ m. apertus; a, um. foe. f. פְּתוּחָה aperta. pl. foe. פְּתוּחוֹת פְּתוּחוֹת apertæ, ti. kal. part. pah, m. & foe.

פְּתֹחַ aperire. præf. לִפְתֹּחַ ad aperiendum. aff. כְּפִתְחוֹ juxtà aperire eum. בְּפִתְחִי in aperire me. kal. inf. R. פָּתַח aperuit.

פִּתּוּחַ, פִּתֻּחַ m. sculptura; cælatura, pictura, apertura penetrans. aff. פִּתֻּחָהּ sculptura ejus. plur. פִּתּוּחִים const. פִּתּוּחֵי aff. פִּתּוּחֶיהָ sculpturæ ejus.

פְּתוֹרָה in Pethor. nom. pr. cum ה loc.

פְּתוֹת frangere, frangendo. kal. inf. R. פָּתַת fregit.

וְהַפֹּתוֹת pl. f. cardines. præf. הַפֹּתוֹת & cardines. a f. R. פּוֹת cardo.

פְּתוֹתִים, פְּתוֹתֵי pl. m. frusta, fragmenta, buccellæ. præf. וּבִפְתוֹתֵי & frustulis. R. פָּתַת fregit.

פָּתַח aperuit, solvit, retexit, pandit, explicavit, patefecit: item, strinxit, cum de gladio dicitur: in kal fine accusat. fit neutrum, patuit. kal. præt. 3. f. foe. פָּתְחָה aperuit. 2. f. m. פָּתַחְתָּ פָּתַחְתִּי aperuisti. 1. f. ape- rui. pl. 3. פָּתְחוּ, פָּתְחוּ aperuerunt. part. ben. f. m. פֹּתֵחַ aperiens. pah. f. m. פָּתוּחַ foe. f. פְּתוּחָה apertus, a, um. pl. f. פְּתוּחוֹת פְּתוּחוֹת aperti, tæ. inf. præf. לִפְתֹּחַ ad aperiendum. aff. כְּפִתְחוֹ juxtà aperire eum. בְּפִתְחִי in aperire me. imp. f. m. פְּתַח foe. f. פִּתְחִי aperi. pl. m. פִּתְחוּ aperite. fut. 1. f. cum ה parag. אֶפְתְּחָה aperiam. 2. f. m. 3. f.

3. f. תִּפְתַּח aperies. 3. f. m. יִפְתַּח aperiet. pl. 1. cum ה parag. וְנִפְתְּחָה & aperiemus. pl. 3. m. aff. יִפְתָּחוּם apetiunt eas. Neh. 13. 19. נִפְתַּח Niph. præt. apertus est, solutus est. pl. 3. נִפְתְּחוּ, נִפְתָּחוּ aperti sunt. inf. præf. לְהִפָּתֵחַ ut solvatur. fut. 3. f. m. יִפָּתֵחַ, יִפָּתַח solvetur. 2. f. m. 3. f. תִּפָּתֵחַ aperietur. pl. 3. m. יִפָּתְחוּ aperientur. 2. & 3. pl. f. תִּפָּתַחְנָה aperientur. פִּתַּח, פִּתֵּחַ Pih. aperuit, solvit, sculpsit, insculpsit, sulcavit: & sine accus. fit neutrum, apertus est, patuit, aperuit, solvit se. præt. 3. f. פִּתְּחָה aperuit. 2. f. m. פִּתַּחְתָּ solvisti, & insculpes. Exod. 28. 9. 36. 1. f. aff. פִּתַּחְתִּיךְ solvi te. pl. 3. פִּתְּחוּ solverunt. part. f. m. מְפַתֵּחַ exsculpens. Zach. 3. 9. præf. כִּמְפַתֵּחַ sicut solvens, discingens. inf. præf. לְפַתֵּחַ ad solvendum. Ps. 102. 21. sculpere. 2. Paral. 2. 6. 13. fut. 1. f. אֲפַתֵּחַ solvam. 2. f. m. 3. f. תְּפַתֵּחַ dissolves. Job. 38. 31. תְּפַתַּח insculpes. Exod. 28. 11. m. 3. f. יְפַתֵּחַ solvit, sulcat. Isa. 28. 24. וַיְפַתַּח & insculpsit. 3. Reg. 7. 36. aff. יְפַתְּחֵהוּ solvit eum. Puh. part. pl. f. מְפֻתָּחוֹת sculpti, insculpti, cælati. Exod. 39. 10. Hithp. imp. f. f. הִתְפַּתְּחִי solve te. Isa. 52. 2.

פתח m. פֶּתַח janua, ostium, fores, aditus; ingressus, semel cum tsere: פֵּתַח aditus. Ps. 119. 130. præf. הַפֶּתַח, הַפָּתַח ostium, cum ה loc. הַפֶּתְחָה ad ostium. לְ, לַ, בְּ, בַּפֶּתַח per ostium. מִפֶּתַח ex ostio. aff. פִּתְחוֹ, פִּתְחָהּ ostium ejus. pl. præf. הַפְּתָחִים ostia. כְּפִתְחֵי secundum ostia. בְּפִתְחֵי in ostiis. aff. פִּתְחֵיהֶם פְּתָחַי, פְּתָחֶיהָ, פְּתָחֵינוּ ostia mea, ejus, nostra, eorum. בִּפְתָחֶיהָ in ostiis ejus, in gladiis suis. Mich. 5. 6. כְּפִתְחֵיהֶן juxtà ostia earum. פְּתַחְיָה Petahiah. nom. pr. פִּתּוּחָהּ sculptura ejus. nom. f. m. aff. a פִּתּוּחַ ...

פִּתָּחוֹן m. apertio, apertura. פְּתֻחוֹת apertæ. kal. part. pah. pl. foe.

פִּתִּי buccella mea. nom. f. פַּת aff. R. פָּתַת fregit.

פַּתִּי allice, pellice. kal. imp. f. foe. R. פָּתָה seductus est.

פֶּתִי m. simplex, fatuus, imperitus, insipiens, seducibilis: item substant, fatuitas, simplicitas. præf. וּמִפֶּתִי & de fatuo. pl. פְּתָיִים, פְּתָיִם & cum epenth. א פְּתָאיִם fatui, simplices. præf. לְ, בִּפְתָאיִם inter fatuos.

פְּתִיגִיל m. toga muliebris exterior, quæ ponebatur super omnes vestes, fascia pectoralis.

פְּתָיֵהּ chal. latitudo ejus. nom. f. m. aff. R. פְּתָא seductus est.

פְּתָיוּת foe. ſimplicitas, fatuitas, perſuaſio.

פְּתִיחוּ chal. aperti ſunt. Peh. præt. paſs. pehil. 3. pl. R. פְּתַח aperuit.

פְּתִחוֹת, פְּתִיחוֹת pl. f. gladii ſtricti, ſtricti enſes.

פְּתִיחָן aperti, tæ. chal. peh. part. præt. pl. foe.

פְּתִיל, פָּתִיל m. filum, funiculus, panniculus contortus, vitta, ſudarium, faſcia ex duobus filis complicata in modum veſtis. Aliis eſt pallium. Aliis linteum capitis, filum duplum, ſeu duplicatum. præf. כִּפְתִיל cum filo. פְּתִיל הַנְּעֹרֶת filum ſtupæ. Jud. 16. 9. aff. וּפְתִילֶךָ & ſudarium, pallium tuum. Gen. 38. 18. pl. præf. הַפְּתִילִים, & defectè ſine jod פְּתִילִם panniculi, ſudaria, lintea, faſciæ, filamenta. R. פָּתַל luctatus eſt.

פִּתִּים pl. m. fruſta, fruſtula, buccellæ. à ſ. פַּת R. פָּתַת fregit.

פְּתָיִם pl. m. ſimplices, fatui, imperiti, à ſ. פְּתִי R. פָּתָה ſeductus eſt.

וְהֲ־ פִּתִּיתָ & nunquid pellecturus eſſes? Prov. 24. 28. Pih. præt. 2. ſ. m. præf. vel eſt pro וַהֲפִתּוֹתָ & confringas. Hiph. præt. à פָּתַת fregit.

פִּתִּיתִי pellexi. Pih. pręt. 1. ſ. פִּתִּיתַנִי pellexiſti me. kal. præt. 2. ſ. m.

פִּתְּךָ, פִּתֵּךְ buccella tua, fruſtulum tuum. nom. ſ. m. aff. à ſ. פַּת R. פָּתַת fregit.

פָּתַל pervertit. נִפְתַּל Niph. præt. luctatus eſt, contortus, intortus eſt, ut fit luctando, commutatus eſt duplici viciſſitudine, diſtortus eſt, pervertit: propriè dicitur de commutatione, & verſurâ duarum perſonarum luctantium, aut rerum. præt. 1. ſ. נִפְתַּלְתִּי luctata ſum. Gen. 30. 8. part. m. ſ. & pl. נִפְתָּל contortus. נִפְתָּלִים reluctantes. הִתְפַּתֵּל Hithp. eluctatus eſt, diſtortum ſe exhibuit, verſavit ſe, pervertit ſe. ſut. 2. ſ. m. 3. ſ. תִּתְפַּתָּל & תִּתַּפָּל eluctaberis, perverſus eris.

פְּתַלְתֹּל m. perverſiſſimus, contortiſſimus, perverſus valdè, detortus vehementèr, obliquus, tortuoſus. Geminatio radicalium pro more auget ſignificationem.

פִּתֹם Pithom. nom. pr.

פֶּתֶן m. Aſpis, Python. plur. וְרֹאשׁ פְּתָנִים & venenum aſpidum. Deut. 32. 33.

פֶּתַע mox, ſtatìm, protinùs, repentè, ſubitò, momento, ad momentum, de repentè, ex improviſo, inopinato, fortuitò, caſu. præf. בְּפֶתַע, לְ repentè, ad momentum.

פָּתַר interpretatus eſt, expoſuit, declaravit ſomnia, explanavit, in-

interpretationem fecit. kal. part. f. m. ופּתֵר & interpres. inf. præf. לִפְתוֹר interpretari. fut. 3. f. m. וַיִּפְתָּר & interpretetur.

פִּתְרוֹן m. interpretatio, expoſitio, explanatio ſomniorum. præf. כְּפִתְרוֹן juxtà interpretationem. aff. פִּתְרוֹנוֹ interpretatio ejus. pl. פִּתְרוֹנִים interpretationes.

פַּתְרוֹס Pathros. no m. pr. פַּתְרֻסִים Pathreſim fil. Miſraim. no. n. pr.

פַּתְשֶׁגֶן m. exemplum, exemplar, ſumma, aut copia deſcripta ex autographo, ſcriptura, duplum ſcripturæ, exemplum apographum.

פָּתַת fregit, confregit in fruſta, aut fragmenta, comminuit, concîdit in fruſtula, propriè dicitur de fruſtulis panis, aut cibi. kal. inf. פָּתוֹת אֹתָהּ פִּתִּים frangendo illud in fruſta. Lev. 2. 6. Hiph. præt. הֵפֵר confregit. præt. 2. f. m. וַהֲפִתֹּתָ הַפִּתּוֹתָ pro כִּשְׂפָתֶיךָ & confringas, atteras labiis tuis. Prov. 24. 28. compoſitum ex hujus verbi formâ, & פָּתָה ſeductus eſt.

צ א

צֵא exi, egredere. kal. imp. f. m. R. יָצָא exivit.

צֵא m. excrementum, ſordes, exitus: Aliis eſt apage. imp. f. m. Iſa. 30. 22.

צְאָה prodi, exi. kal. imp. f. m. cum ה parag.

צֵאָת, צֵאת foe. exitus, excrementum, ſtercus, ſordes. aff. אֶת־צֵאָתֶךָ ſtercus tuum.

צֹאַת, צוֹאָה, צֹאָה foe. excrementum, egeſtio, ſtercus, quidquid ex alvo, ſive per anum, ſive per vomitum ejicitur. aff. præf. וּמִצֹּאָתוֹ & à ſtercore ſuo. צֹאָתָם excrementum ſuum pro quo ſcribitur. אֶת־חוֹרָאֵיהֶם foramina ſua. 4. Reg. 18. 27. Iſa. 36. 11.

צְאוּ exite, prodite. kal. imp. pl. maſcul.

צְאִי exi, egredere. kal. imp. f. f.

צֹאִים m. pl. excrementoſi, ſordidi, conſpurcati, excremento commaculati, & infecti. לָבוּשׁ בְּגָדִים צֹאִים indutus veſtibus ſordidis. Zac. 3. 3. הַבְּגָדִים הַצֹּאִים veſtes ſordidæ. Ibid. 4.

צֶאֱנָה exite, prodite. kal. imp. pl. foe.

צֶאֱלִים pl. m. umbroſa, umbroſæ arbores, umbracula ex arboribus.

צֹאן com. oves, pecudes, grex, greges ovium ſcilicet, & caprarum minorum paſcualium utriuſque ſpeciei, & ſemper collectivè ſumitur; inde & cum plurali ſumitur. præf. הֲצֹאן an greges? הַצֹּאן grex.

בְּצֹאן כַּצֹּאן in grege. בְּ, בְּצֹאן
sicut grex. לְ לַצֹּאן gregi. מִצֹּאן è
grege. aff. לְצֹאנִי gregi meo.
כְּצֹאנֵנוּ cum grege nostro. בְּצֹאנְךָ
בְּצֹאנְךָ pro grege tuo. לְצֹאנְךָ gre-
gi tuo. מִצֹּאנְךָ de grege tuo. f.m. pro
לְצֹאנְכֶם est לְצֹנַאֲכֶם pro gregi-
bus vestris. Num. 32. 24. מִצֹּאנוֹ de
grege suo. לְ, בְּצֹאנָם cum, pro gre-
gibus suis. צֹאנֵנוּ pecudes nostræ.

צֹאנָם greges sui, eorum. præf.
לְ, בְּ nom. f. m. aff. à præced.

צַאֲנָן m. pecorosus locus: vel Zaa-
nan, Saanan, nom. prop. urbis.
Mic. 1. 11.

צֶאֱצָאִים pl. m. filii, prognati, res
prognatæ, propagines, progenies,
proles, germina, stirpes, quæ ex sti-
pite egrediuntur. præf. הַצֶּאֱצָאִים
prognati. const. צֶאֱצָאֵי aff.
צֶאֱצָאֶיךָ, צֶאֱצָאָיו, צֶאֱצָאֶיהָ
צֶאֱצָאַי, צֶאֱצָאֵיהֶם propagati,
mei, ejus, tui, eorum. Job. 21. 8. R.
יָצָא exivit.

צֵאת exire, egredi, prodire. kal. inf.
præf. בְּצֵאת in eundo. כְּצֵאת juxtà
exire. לְ, לָצֵאת ad exeundum.
aff. בְּצֵאתָם, בְּצֵאתוֹ, בְּצֵאתֶךָ
בְּצֵאתִי, בְּצֵאתְךָ in exeundo me,
te, eum, eos. צֵאתֵנוּ exire nos.
כְּצֵאתִי juxtà exire me. מִצֵּאתֶךָ
ab exire te. בְּצֵאתְכֶם in exire vos.
לְצֵאתָם ad exeundum eos.

צֹאַת foe. const. excrementum, ster-
cus. præf. aff. מִצֹּאָתוֹ a stercore suo.
Prov. 30. 12. a. f. צֹאָה stercus.

צֵאת foe. const. exitus, excremen-
tum; sordes, stercus. aff. אֶת־צֵאָתֶךָ
stercus tuum. Deut. 23. 14. a f.
צֵאת.

צֵאתְךָ exire, egredi tuum, egressus
tuus. præf. מִצֵּאתְךָ ab exire te.
kal inf. aff.

צֵאתָם exire, prodire ipsos. præf.
לְ, בְּצֵאתָם in exire ipsos. kal.
inf. aff.

צֹאָתָם excrementum suum, pro
quo scribitur. אֶת־חֹרָאֵיהֶם
4. Reg. 18. 27. Isa. 36. 12. nom.
f. foe. const. aff. à f. צֹאָה stercus.

צֵאתֵנוּ egredi nos. kal. inf. aff.

צב.

צָב m. tumidum, tumens: metaph.
cameratum. Num. 7. 3. lectica, tum-
ba, currus obtectus, plaustrum te-
ctum, tumidum in quo multi possunt
contineri, seu capi; operimentum
lecticæ, aut currûs: item Buso, Te-
studo. Aliis Crocodilus. præf. וְהַצָּב
& buso, & crocodilus. Lev. 11. 29.
pl. præf. וּבַצַּבִּים & in plaustris, in
lecticis, in carpentis cameratis, in
pilentis. Isa. 66. 20. R. צָבַב in-
tumuit.

צְבָא, צְבָה chal. voluit, opta-
vit,

vit, cupivit. Peh. præt. 1. ſ. צָבִית volui. part. ſ. m. דִּי הֲוָה צָבֵא qui erat volens. Dan. 5. 19. inf. præf. aff. כְּמִצְבְּיֵהּ ſecundum velle ſuum, pro ſuâ voluntate. Dan. 4. 32. fut. 3. ſ. m. יִצְבֵּא volet, voluerit.

צָבָא militavit, miniſtravit, turmatim concurrit, ſtetit, vel excubuit in militiâ, ſeu exercitu, ſtetit in ordine, & functione ſua: metaph. Deo militavit, de Levitis paſsim in libris Moyſis ubi obſerva, ingredi in militiam, eſſe fungi ſacro miniſterio. kal. præt. 3. pl. צָבְאוּ turmatim conveniebant. part. ben. m. præf. הַצֹּבְאִים aff. contractè. צֹבֶיהָ contrà eam militantes. Iſa. 29. 3. part. foe. pl. Exod. 38. 8. & fecit. בְּמַרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד concham de ſpeculis congregantium, ſeu agminatim convenientium ad oſtium tabernaculi. inf. præf. לִצְבֹּא ad militandum. fut. 3. pl. m. וַיִּצְבְּאוּ & militabunt. Hiph. part. ſ. m. præf. הַמַּצְבִּא militiam, exercitum conſcribens, militem faciens.

צָבָא m. צְבָא exercitus, militia, tempus militiæ, ſtatio, quæ certo ordine, & tempore conſtituitur, ſive in bello, ſive in Eccleſia. De cultu, & miniſterio Eccleſiaſtico paſsim dicitur, ubi decentèr omnia, & ſuo fiunt tempore, ac vicibus, cùm cœli nomine Angelos ſignificat, qui Deo militant, & ſerviunt: item ſolem, lunam, & ſtellas. præf. הַצָּבָא exercitus. לַצָּבָא, לְ, כַּצָּבָא ad exercitum, defectivè cum ה loco א. Zach. 9. 8. מִצָּבָה propter exercitum. מִצָּבָא à militiâ. aff. צְבָאִי militia mea. לִצְבָאֶךָ exercitui tuo. צְבָאוֹ, צְבָאָהּ, צְבָאָם militia ejus, eorum. pl. m. aff. צְבָאָיו exercitus ejus. Pſ. 103. 21. plur. foe. præf. הַצְּבָאוֹת, צְבָאוֹת exercitus. aff. צִבְאֹתַי exercitus mei. בְּצִבְאוֹתֵינוּ cum exercitibus noſtris. צִבְאוֹתֵיכֶם exercitus veſtri. לְצִבְאֹתָם per exercitus ipſorum.

צָבָא m. tempus definitum, ſeu determinatum. aff. צְבָאִי definitum tempus meum. Job. 14. 14. צְבָאָהּ tempus ejus. Iſa. 40. 2.

צְבָאוֹת, צְבָאוֹת pl. ſ. exercitus. aff. צְבָאֹתַי exercitus mei à præced. צְבָאוֹת pl. ſ. capreæ, capellæ. præf. בִּצְבָאוֹת cum capreis. Cant. 2. 7... 3. 5. à ſ. צְבִיָּה caprea. R. צָבָה intumuit.

צְבָאִים pl. m. capreæ, capreoli. præf. כִּצְבָאִים ſicut capreæ. 1. Paral. 12. 9. à ſ. m. צְבִי cum ephentheſi א pro צְבָיִם.

מִ צָּבָה propter exercitum cum ה loco א à ſ. m. צָבָא.

exer-

exercitus. R. צָבָא militavit.

צְבָה , צְבָא chal. voluit, optavit.

צָבָה tumuit, intumuit, inflatus est. kal. præt. 3. f. foe. וְצָבְתָה & intumuit. Hiph. præt. הִצְבָּה tumidum reddidit. inf. præf. defect. & contractè, abjectâ scilicèt ה notâ Hiphil. לַצְבּוֹת ad tumidum reddendum. Num. 5. 22.

צָבָה foe. tumens, tumescens, tumida.

צְבוּ foe. chal. voluntas per apoc. pro צְבוּת R. צְבָא voluit.

צָבוּעַ tinctus, coloratus: Aliis digitatus. kal. part. pah. f. m. R. צָבַע pinxit.

צְבוֹעִים m. præf. הַצְּבוֹעִים Zeboim. nom. pr. loci: vel Reguli, Basilisci. 1. Reg. 13. 18.

לַ - צְבּוֹת ad tumidum reddendum. Hiph. inf. præf. defect. & contractè pro לְהַצְבּוֹת R. צָבָה intumuit.

צָבַט dedit, porrexit, præbuit porrigendo, propriè significat buccellam intinctam porrigere, seu aliquid cibi ad comedendum. kal. fut. 3. f. m. יִצְבֹּט , וַיִּצְבָּט porriget.

צְבִי m. decus, gloria, ornamentum, jucunditas, alacritas tumescens: item capreolus, seu caprea: sic etiam nominatur terra Israel. præf. הַצְּבִי caprea, decus. כִּצְבִי , כ sicut caprea.

לִצְבִי capreæ, gloriæ. plur. præf. הַצְּבָיִים & הַצְּבָיִם capreæ. Neh. 7. 57. & cum epenthesi א . וְכִצְבָאִים & sicut capreæ. 1. Par. 12. 9. R. צָבָה intumuit.

צְבִיָּה foe. caprea. pl. cum epenth. א . præf. בִּצְבָאוֹת cum capreis. Cant. 2. 7. ... 3. 5. צִבְיָה Sibiah. nom. pr. צְבֹיִם , צְבֹיִים Seboim. Gen. 14. 2.

צֹבֶיהָ militantes contra eam, pro צֹבְאֶיהָ Isa. 29. 7. kal. part. ben. pl. m. aff. R. צָבָא militavit.

צְבִית chal. volui. Peh. præt. 1. f. R. צְבָה voluit.

צָבַע pinxit, tinxit, coloravit; Chaldæis usitatius est. kal part. f. m. pah. הַעַיִט צָבוּעַ num avis colorata? Jer. 12. 9. צִבְעוֹן Sibhon. nom. pr.

צֶבַע m. color, tinctura, versicolor, coloratum, linea colorata ad formam digitorum deducta. pl. צְבָעִים colores, ut Jud. 5. 30. שְׁלַל צְבָעִם לְסִיסְרָא שְׁלַל צְבָעִים רִקְמָה צֶבַע רִקְמָתַיִם præda versicolorum ipsi Siseræ, spolium colorum polymitum, color acupictorum, vel duorum polymitorum (id est intùs, & foris acupictorum) צְבֹעִים Sebohim. nom. pr.

צָבַר congregavit, coacervavit; congessit, collegit, fudit aggerem;

con-

congeſſit in aggerem circularem, contraxit in acervum, ſeu in ſpiram, kal. fut. 3. ſ. m. יִצְבֹּר congregabit. 2. ſ. m. 3. f. וַתִּצְבֹּר & congregavit. pl. 3. m. יִצְבְּרוּ colligent.

צִבְּרִים pl. m. acervi, cumuli in orbem convoluti, congeries contractæ, congregationes, coacervationes.

צֶבֶת m. manipulus, faſciculus, merges, manipulus calamorum ſegetis, quantum ſcil. meſſor poteſt uno pugillo complecti. pl. præf. הַצְּבָתִים manipuli.

צָבְתָה intumuit illa. kal. præt. 3. ſ. f. R. צָבַת intumuit.

צ ד

צַד m. Heb. & Chal. latus cujuſvis rei. præf. בְּצַד in latere. מִצַּד à latere. aff. בְּצִדָּהּ in latere ejus. מִצִּדְּךָ, מִצִּדּוֹ, מִצִּדָּהּ à latere ejus, tuo. pl. præf. לְצִדִּים ad latera. conſt. צִדֵּי aff. צִדָּיו latera ejus. מִצִּדֶּיהָ è lateribus ejus. בְּצִדֵּיכֶם in lateribus veſtris.

צָד venans. præf. הַצָּד venans. kal. part. ben. ſ. m. R. צוּד venari.

הֲצְדָא chal. an de induſtriâ? an certo conſilio? vel verène, verumne eſt? Dan. 3. 41. R. צָדָה quæſivit.

צְדָדָה in Sedad. nom. pr. cum ה loc.

צֵידָה, צֵדָה ſoe. viaticum, commeatus, eſca, annona, cibus, victus, venatio. R. צוּד venari.

צִדָּהּ latus ejus. præf. בְּצִדָּהּ in latere ejus. מִצִּדָּהּ à latere ejus. nom. ſ. m. R. צַד latus. aff. præf.

צָדָה inſidiatus eſt, venatus eſt, quæſivit ſtudio, & certo conſilio, inſidias ſtruxit: conſtruitur cum accuſat. kal. præt. 3. pl. צָדוּ צְעָדֵינוּ venantur greſſus noſtros. Lam. 4. 18. part. ben. ſ. m. צוֹדֶה venaris. נִצְדָּה Niph. præt. inſidiis captus, ſeu deſolatus eſt. præt. 3. pl. נִצְדּוּ deſolati ſunt.

צָדוּ venantur. aff. צָדוּנִי, צָדוּם venati ſunt eos, me. kal. præt. 3. pl.

צָדוֹק Sadoc. nom. pr. ſacerdotis. R. צָדַק juſtificavit.

צִדִּים, צִדֵּי pl. m. conſt. latera. præf. מִצִּדֶּיהָ è lateribus ejus. a ſ. R. צַד latus.

צְדִיָּה ſoe. inſidiæ, induſtria, propoſitum, data opera, ſtudium certum, quo aliquid agere conamur. præf. בִּצְדִיָּה de induſtriâ, ex propoſito, per inſidias. Num. 35. 20. בְּלֹא צְדִיָּה abſque propoſito, non de induſtriâ. Num. 35. 22 R. צָדָה inſidiatus eſt.

צַדִּיק m. juſtus, habens cauſam juſtam. præf. הַצַּדִּיק innocens. כַּצַּדִּיק ſicut juſtus. לַצַּדִּיק juſto. מִצַּדִּיק à juſto. pl. m. צַדִּיקִים

צדיקם

צַדִּיקִם ; צַדִּקִים justi : præf. הַצַּדִּיקִים justi. R. צָדַק justificatus est.

צִדְּךָ latus tuum. præf. מִצִּדְּךָ à latere tuo. nom. s. m. צַד aff. præf.

צִדֹנִי Sidonius. pl. m. צִדֹנִים, צִדֹנִין Sidonii. pl. f. צִדְנִיּוֹת Sidoniæ. nom. pr.

צָדַק justificatus est, justus fuit, vel habitus est, justum se asseruit, justam causam habuit, approbatus est, de facto, justè egit. kal. præt. 3. s. foe. צָדְקָה justa est. 1. s. צָדַקְתִּי justus sum. pl. 3. צָדְקוּ justi sunt. fut. 1. s. אֶצְדַּק justus ero. pl. 3. m. יִצְדְּקוּ justificentur. 2. & 3. f. תִּצְדַּקְנָה justiores sunt : נִצְדַּק Niph. præt. justificatus, repurgatus, emundatus est. צִדֵּק Pih. justificavit, justum asseruit. præt. 3. s. f. צִדְּקָה justificat. inf. aff. צַדֶּקְךָ, צַדְּקוֹ justificare eum, te. præf. בְּצַדֶּקְתֵּךְ in justificare te. Ezec. 16. 52. fut. 2. s. foe. תְּצַדְּקִי justificabis. הִצְדִּיק Hiph. justificavit, justum pronunciavit, absolvit, fecit esse justum, reputavit justum, dictum, aut factum alicujus approbavit. præt. 1. s. aff. וְהִצְדַּקְתִּיו & justum pronunciarem istum. pl. 3. הִצְדִּיקוּ justum declarant. part. ben. s. m. aff. מַצְדִּקִי justificans me. pl. const. מַצְדִּיקֵי justificantes. inf. præf. לְהַצְדִּיק ad justificandum. imp. pl. m. הַצְדִּיקוּ justificate. fut. 1. s. אַצְדִּיק justificabo. 3. s. m. יַצְדִּיק absolvet. Hithp. præt. הִצְטַדֵּק justificavit se ipsum : ת & צ transponuntur, & ת pro more verborum incipientium à צ mutatur in ט. fut. 1. pl. נִצְטַדָּק justificabimus nos.

צֶדֶק m. justitia, recta ratio, jus : præf. הַצֶּדֶק justitia. לְ, בַּ, כְּצֶדֶק ad justitiam, rectè. aff. כְּצִדְקִי secundum justitiam meam. כְּצִדְקוֹ כְּצִדְקְךָ tuam, suam, ejus. צִדְקֵנוּ justitia nostra. צִדְקֶךָ, צִדְקְךָ justitia tua. בְּצִדְקוֹ in justitiâ suâ. מִצִּדְקוֹ à justitia sua. צִדְקָהּ justitia ejus.

צְדָקָה foe. justitia tam politica, quam theologica : apud Rabbinos eleemosyna : pluralitèr benefacta significat, justa & bona opera, misericordiæ opera, beneficia tam de Deo, quam de hominibus. præf. הַצְּדָקָה justitia. לִ, בִּצְדָקָה in justitiâ. מִצְּדָקָה à justitia. const. צִדְקַת justitia. aff. præf. בְּצִדְקָתִי propter justitiam meam. כְּצִדְקָתִי, כְּצִדְקָתוֹ secundum justitiam ejus, meam. צִדְקָתֵךְ justitia tua. כְּצִדְקָתָם בְּצִדְקָתוֹ, בְּצִדְקָתְךָ, בְּצִדְקָתֶךָ propter justitiam tuam, eorum. מִצִּדְקָתוֹ à justitiâ suâ. pl. f. צְדָקוֹת justitiæ. aff. צִדְקוֹתָו pro תָיו ·· צִדְקוֹתֶיךָ, צִדְקוֹתֵינוּ justi-

ſtitiæ ejus, tuæ, noſtræ.

צִדְקָה foe. chal. juſtitia, præf. בְּצִדְקָה in juſtitiâ.

צִדְקִיָּה, צִדְקִיָּהוּ Sidchiah. nom. prop.

צַדִּקִם pl. m. juſti defectè pro צַדִּיקִים à f. צַדִּיק.

בְּ צַדֶּקְתֵּךְ in juſtificare te, cûm juſtificaveris. Ezec. 16, 52. Pih. inf. præf. cum ה paragog. quod mutatur in ת ante aff. ךָ pro צַדְּקֵךְ.

צ ח

צָהוֹב m. flavus, fulvus, fulgens, color aureus, ſeu colori auri propinquus, ſplendens. præf. הַצָּהוֹב fulvus, inde deducitur part. Hoph. ſ. m. מֻצְהָב deauratus, fulgens. Eſd. 8. 27.

צָהַל hinnivit, equorum proprium eſt: cùm metaphoricè de hominibus dicitur, exultavit, claram, lætam vocem edidit, jubilavit, lætatus eſt, geſtiit, exclamavit præ gaudio, & petulantiâ: includit enim hoc verbum affectum, & motum ad rem aliquam: tribuitur etiam & bobus mugientibus. kal. præt. 3. ſ. f. צָהֲלָה exultabat. pl. 3. צָהֲלוּ exultabant. imp. 1. foe. צַהֲלִי exulta. pl. m. צַהֲלוּ exultate. fut. pl. 2. m. תִּצְהֲלוּ exultabitis. 3. m. יִצְהֲלוּ hinnient. הִצְהִיל hiph. fecit hinnire, fecit nitere, ſeu lætari: mundavit, illuſtravit, exhilaravit. inf. præf. לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן ut mundet, aut illuſtret faciem præ oleo, id eſt læuet.

צֹהַר, צוֹהַר m. lumen, ſplendor, feneſtra, meridies: inde à verbo צְהַר lucere chaldæis uſitatiſſimo fit הִצְהִיר hiph. oleum fecit, vel expreſſit. fut. 3. pl. m. בֵּין שׁוּרֹתָם יַצְהִירוּ Job. 24. 11. inter, vel intra muros ſuos facient, pro fecerunt oleum. Alii inter trapeta facient oleum. Hyeron. inter acervos eorum meridiati ſunt.

צָהֳרַיִם dual. meridies. præf. הַצָּהֳרַיִם meridies. בַּצָּהֳרַיִם in meridie. כַּצָּהֳרַיִם ſicut meridies. מִצָּהֳרַיִם præ meridie.

צ ו

צַו præcipe. אַחֲרֵי צָו poſt jube. Hoſ. 4. 11. pl. m. צַוּוּ præcipite. kal. imp. ſ. & pl. m. R. צִוָּה præcepit.

צַו, צָו m. mandatum, præceptum. præf. צַו לָצָו præceptum ad præceptum.

צֹאָה, צוֹאָה foe. ſordes, ſtercus, excrementum. aff. צוֹאָתָם ſtercus ſuum. מִצֹּאָתוֹ a ſtercore ſuo. R. יָצָא exivit.

צֹאִים, צוֹאִים pl. m. excremen-

R   to-

toſa, ſordida: ſordidi, excremento conſpurcati.

צַוָּאר m. collum. præſ. כְ · כַּצַּוָּאר collo, in collum. conſt. צַוַּאר collum. aff. צַוָּארֵנוּ · צַוָּארֵךְ · צַוָּארְךָ · צַוָּארִי collum meum, tuum, noſtrum. צַוָּארָהּ collum ejus. בְּצַוָּארוֹ in collo ejus, absque א צַוָּרָם collum ſuum, pl. conſt. præſ. בְּצַוְּארֵי in collis. לְצַוְּארֵי ad colla. aff. צַוְּארֵיכֶם · צַוְּארֵיהֶם · צַוָּארָיו colla ejus, eorum, veſtra. pl. foe. aff. צַוְּארוֹתֵיכֶם colla veſtra. Mich. 2. 3. R. צוּר arctare.

צֹאַת ſ. ſordes. aff. צוֹאָתָם excrementum ſuum. 4. Reg. 18. 27. à ſ. צוֹאָת R. יָצָא exivit.

צוֹבֶיהָ pro צוֹבְאֶיהָ militantes contra eam. kal. part. ben. pl. m. defectivè. aff. R. צָבָא militavit. צוֹבָה Sobah. nom. pr.

צוּד venari, prædam quærere; indagare, feris inſidiari. kal. præt. 3. pl. צָדוּ venati ſunt. aff. צָדוּנִי · צָדוּם venati ſunt eos, me. part. ben. ſ. m. præſ. הַצָּד venans. inf. præſ. לָצוּד ad venandum. imp. ſ. m. cum ה parag. וְצוּדָה & venare. fut. 3. ſ. m. יָצוּד venabitur. 2. ſ. m. 3. f. cum ה interrog. הֲתָצוּד num venaberis? 2. ſ. m. aff. תְּצוּדֵנִי venaberis me. 3. m. aff. יְצוּדֶנּוּ venabitur eum. Pih. צוֹדֵד venatus eſt diligentèr. part. foe. pl. מְצוֹדְדוֹת venantes. inf. præſ. לְצוֹדֵד ad venandum. fut. 2. & 3. pl. foe. תְּצוֹדֵדְנָה venabimini.

צוּדָה venare. kal. imp. ſ. m. cum ה parag.

צִוָּה Pih. præcepit, mandavit, juſſit, interdùm decrevit, ordinavit. conſtruitur cum accuſat. & præpoſ. עַל · אֶל & ל. cum עַל denotat interdictum, & prohibitionem. præt. 3. ſ. m. aff. צִוָּנוּ · צִוַּנִי · צִוָּנִי præcepit mihi, nobis. צִוָּם · צִוְּךָ · צִוָּךְ · צִוָּהוּ præcepit ei, tibi, eis. 3. ſ. f. צִוְּתָה צִוַּתָּה præcepit. 2. ſ. m. צִוִּיתָה צִוִּיתָ aff. צִוִּיתָנוּ · צִוִּיתָנִי præcepiſti nobis. 1. c. צִוִּיתִי · צִוֵּיתִי aff. צִוִּיתִים צִוִּיתִם · צִוִּיתִיו · צִוִּיתִיהָ · צִוִּיתִיךָ צִוִּיתִךְ præcepi tibi, ei, eis. part. ſ. m. מְצַוֶּה ſ. f. מְצַוָּה ſum præcipiens. aff. מְצַוְּךָ · מְצַוֵּךְ præcipio tibi. inf. præſ. לְ · בְּצַוּוֹת in præcipiendo. צַוּוֹתוֹ præcipere eum. aff. בְּצַוֹּתִי in præcipiendo me. imp. ſ. m. צַו · צַוֵּה per apoc. præcipe. pl. m. צַוּוּ præcipite. fut. 1. ſ. אֲצַוֶּה per apoc. וָאֲצַו & præcepi. aff. אֲצַוֶּנּוּ · אֲצַוְּךָ præcipiam tibi, ei. 2. ſ. m. תְּצַוֶּה aff. תְּצַוֵּם תְּצַוֶּנּוּ præcipies eis, ei. 3. ſ. m. יְצַוֶּה per apoc. יְצַו præcipiet. aff. יְצַוֵּנוּ · יְצַוְּךָ · יְצַוֵּהוּ præcipiet ei, tibi, nobis. יְצַוֵּם eis. 3. ſ. f. aff. וַתְּצַוֵּהוּ & præcepit ei. pl. 2. m. aff. תְּצַוּוּנִי præcipietis ei. 3. m. pl. יְצַוּוּ

præ-

præcipient. צֻוֵּה Puh. præceptum fuit, juſſus eſt, habuit in mandatis, 3. ſ. m. cum ה parag. צֻוֵּיתָה juſſus es. 1. ſ. צֻוֵּיתִי juſſus ſum. fut. 3. ſ. m. יְצֻוֶּה juſſus erit.

צִוָּהוּ præcepit ei. pih. præt. 3. ſ. maſc. aff.

צַוּוּ præcipite. pih. imp. pl. m.

צָוַח clamavit, vociferatus eſt, exclamavit clarâ voce. kal fut. 3. pl. m. יִצְוָחוּ vociferentur.

צְוָחָה foe. vociferatio, querela, clamor luctuoſus, exclamatio. conſt. וְצִוְחַת & vociferatio. aff. צִוְחָתֵךְ clamor tuus.

צִוִּיתָ, צִוִּיתָה præcepiſti, aff. צִוִּיתַנִי, צִוִּיתָנוּ præcepiſti mihi, nobis. pih. præt. 2. ſ. m. cum ה parag. & aff. צֻוֵּיתָה juſſus es, puh. præt. 2. ſ. m. cum ה parag. R. צִוָּה præcepit.

צִוִּיתִי, צִוֵּיתִי præcepi. aff. צִוִּיתִם, צִוִּיתִךָ, צִוִּיתִיהָ, צִוִּיתִיו, צִוִּיתִים præcepi tibi, ei, eis. pih. præt. 1. ſin. aff.

צִוְּךָ, צִוְּךָ præcepit tibi. Pih. præt. 3. ſ. m. aff

צוּלָה foe. profundum, multitudo, profunditas aquarum. præf. לַצּוּלָה profundo.

צוֹלֵעַ claudicans. f. f. præf. הַצּוֹלֵעָה claudicans. kal part. ben. ſ. m. & foe. R. צָלַע coſta.

צִוָּם præcepit eis. pih. præt. 3. ſ. m. aff. R. צִוָּה præcepit.

צוֹם jejunare, abſtinere ſe à cibo, & potu. kal. præt. 2. ſ. m. צַמְתָּ jejunaſti. צַמְתִּי jejunavi. pl. 2. m. צַמְתֶּם jejunaſtis. 1. pl. צַמְנוּ jejunavimus. part. ben. ſ. m. צָם jejunans. inf. præſ. הֲצוֹם an jejunando? imp. pl. m. וְצוּמוּ jejunate. fut. 1. ſ. אָצוּם jejunabo. 3. ſ. m. יָצוּם, וַיָּצָם & jejunavit. pl. 2. m. תָּצוּמוּ jejunabitis. 3. pl. m. יָצוּמוּ, יָצֻמוּ jejunabunt. 1. pl. cum ה parag. וַנָּצוּמָה & jejunavimus.

צוֹם m. jejunium. præf. ב, בַּצּוֹם in jejunio, inediâ. מִצּוֹם à jejunio. aff. צוֹמְכֶם jejunium veſtrum. plur. foe. præf. הַצּוֹמוֹת jejunia.

צוֹמֵחַ germinans. præf. הַצּוֹמֵחַ germinans. pl. foe. צוֹמְחוֹת germinantes. kal. part. ben. ſ. m. & pl. foe. R. צָמַח germinavit.

צוֹמְקִים areſcentes, flaccidi, marcidi. kal. part. ben. pl. m. R. צָמַק aruit.

צֹנֶה, צֹנֶה m. oves, greges. Pſ. 8. 8. R צֹאן oves.

צִוָּנוּ, צִוָּנִי præcepit nobis, mihi. pih. præt. 3. ſ. m. aff. R. צִוָּה præcepit.

צוֹעֶה, צוֹעָה peregrinans. צֹעִים peregrinantes. kal. part. ben. ſ. m. & foe. pl. m. R. צָעָה migravit.

צוֹעֲקִים clamantes. kal. part. ben. pl. m. R. צָעַק clamavit.

צוֹעֶקֶת clamans, kal. part. ſ. foe. ben.

צֹעַר, צוֹעַר m. Zoar. nom. pr. oppidi. צוֹעַר Suhar. nom. pr. R. צָעַר parvus fuit.

צוּף natare, enatare, inundare, fluctuare, ſupernatare, fluere, ſuperfluere, exundare, fluidum eſſe, effluere. kal. præt. 3. pl. צָפוּ exundárunt, part. ben. ſ. foe. conſt. aff. צָפָתֶךָ natantem tuam. Ezec. 32. 6. Hiph. הֵצִיף inundare, fluere, fluctuare, exundare fecit. fut. 3. ſ. m. וַיָּצֶף & fecit ut nataret. 4. Reg. 6. 6.

צוּף m. favus mellis, mel fluens. pl. וְנֹפֶת צוּפִים & diſtillatione favorum. Pſ. 19. 11. צוּף Zuph. nom. prop.

צוֹפֶה ſpeculans, ſpeculator. præf. הַצּוֹפֶה ſpeculator. לַצּוֹפֶה ſpeculatori. pl. præf. הַצּוֹפִים ſpeculatores. aff.

צוֹפָו ſpeculatores ejus. kal. part. ben. ſ. & pl. m. item ſavi mellis. R. צָפָה ſpeculatus eſt.

צוֹפוֹת ſpeculantes. kal. part. ben. plur. foe.

צוֹפִיָה ſpeculans. kal. part. ben. ſin. foe.

צוֹפִים ſpeculatores. Zophoeim, nom. pr. aff. צוֹפַיִךְ ſpeculatores tui.

צ ו

צוֹפָו ſpeculatores ejus. kal. part. ben. pl. m. item ſavi mellis.

צוֹפְנֶיהָ abſcondentes eam. kal. part. ben. pl. m. aff. R. צָפַן abſcondit.

צוֹפַר Sophar. nom. pr.

צוּק arctari, coarctari, arctè cohærere. kal. fut. 3. ſ. m. יָצוּק בּוֹ adhærebit illis. הֵצִיק Hiph. coarctavit, anxit, preſſit, anguſtavit, anguſtiis, ſeu afflictionibus affecit, torſit, fecit torſiones alicui: habet dat. vel accuſat. præt. 3. ſ. f. הֵצִיקָה לּוֹ cum premeret illum. Jud. 16. 16. aff. mutato ה in ת. הֱצִיקַתְהוּ, הֱצִיקַתְנִי coarctat, premit eum, me. 1. ſ. וַהֲצִיקוֹתִי & anguſtabo. part. ſ. m. præf. הַמֵּצִיק anguſtiâ afficiens. plur. præf. הַמְּצִיקִים anguſtantes. fut. 3. ſ. m. יָצִיק premet. 3. pl. m. יָצִיקוּ angent. Hoph. הוּצַק anguſtatus eſt. part. ſ. m. מוּצָק anguſtatum, coarctatum. præf. בְּמוּצָק in anguſtiam. Job. 37. 10.

צוֹק m. anguſtia, afflictio, tormentum, tribulatio, tortura. præf. בְּצוֹק in anguſtiâ.

צוּקָה f. anguſtia, tribulatio, tortura.

צוּר obſidere, coarctare, anguſtiis, & afflictionibus premere, coanguſtare, conſtringere, concludendo premere, angere, arctare, inimicari, hoſtilitèr agere, hoſtilitèr premere,

liga-

ligare, colligare, formare, figurare: construitur cum dat.& accusat.item cum עַל & אֶל kal. præt. 2. f. m. צַרְתָּ aff. צַרְתַּנִי obsedisti me. 1. f. צַרְתִּי obsedi. part.ben. pl. m. præf. הַצָּרִים obsidentes. inf. præf. לָצוּר ad obsidendum. imp. f. foe. צוּרִי obside. fut. 2. f. m. 3.f. תָּצוּר, תָּצַר obsidebis. aff. תְּצֻרֵם hostiliter agito in eos. 2. f. foe. תֵּצְרִי angustaberis. 3. f. m. יָצוּר, יָצַר, יֵצֶר anget, angustabit. 3. f.foe. וַתֵּצֶר & angustia fuit. 1. plur. נָצוּר obsidebimus. 3. pl. m. וַיָּצוּרוּ, וַיָּצֻרוּ & obsederunt, ligarunt. Niph. præt. נָצוּר obsessus est. part. f. m. præf. הַנָּצוּר obsessus. foe. f. נְצוּרָה obsessa. Hiph. præt. הֵצִיר, הֵצַר pressit, anxit, angustavit, angustiâ affecit, intulit angustiam, compressit, compegit, conclusit: construitur cum dativo, & cum עַל. præt. 1. f. וַהֲצֵרוֹתִי & angustabo. part. f. m. præf. הַמֵּצַר f. foe. מְצֵרָה angustans, versans in angustiâ. inf. præf. וּכְהָצֵר & juxtà angustare. fut. 3. pl. m. וַיָּצֵרוּ & angustiâ affecere.

צוּר liga. kal. imp. f. m. R. צָרַר ligavit, vel צוּר.

צוֹר m. Tyrus urbs nobilis Phœnices, quæ Aulo Gellio teste olim dicta est Sara. צוּר Sur Madianita. nom. pr.

צוּר m. acies, culter acutus, rupes, petra, acumen. præf. מִצֹּר præ rupe. Ezec. 3. 9.

צוּר m. rupes, saxum, petra, acies, acumen, & metaph. fortis, fortitudo. præf. הַצּוּר rupes. מִצּוּר è rupe. בְּצוּר, בַּ, לְ in rupe, in rupem. aff. צוּרִי, צוּרָם rupes mea, eorum. כְּצוּרֵנוּ sicut rupes nostra. pl. צֻרִים præf. הַצֻּרִים acies, acuti gladii, rupes. const. צוּרֵי: pl. foe. præf. בַּצֻּרוֹת in rupibus. Job. 28. 10.

צוּרָה, צוּרַת foe. forma impressa, figura, exemplar; sic formam appellant Hebræi Philosophi. aff. צוּרָתוֹ forma ejus, contractè. וְצוּרָם pro צוּרָתָם forma eorum. Ps. 49. 15. pl. præf. בַּצּוּרוֹת in rupibus. Job. 28. 10. aff. צוּרֹתָיו formis ejus. Ezec. 43. 11.

צַוְּרֵהּ collum ejus. chal. nom. f. m. aff. à f. צַוָּאר.

צַוְּרוֹן m. collum, collulum. pl. præf. aff. מִצַּוְּרֹנָיִךְ de collo tuo.

צוֹרֵחַ clamans. kal. part. f. m. ben. R. צָרַח clamavit.

צוּרִי obside. imp. f. f. kal. צוּרִי rupes mea. nom. f. m. aff. צוּרִיאֵל Suriel. nom. pr. צוּרִישַׁדָּי Surisaddai. nom. pr. R. צוּר obsidere.

צַוְּרָךְ chal. collum tuum. nom. f. m. aff. à f. צַוָּאר.

צוֹרֶךְ m. necessitas, indigentia. aff. צָרְכְּךָ necessitas tua. R. צָרַךְ necesse fuit.

צוּרָם rupes eorum, vel pro צוּרָתָם forma eorum. nom.ſ.m.aff.Pſ.49.15. R. צוּר obſidere.

צַוָּרָם collum ſuum. Neh. 3. 5. pro צַוָּארָם nom. ſ. m. aff. à præced.

צוּרֵנוּ rupes noſtra. præf. כְּצוּרֵנוּ ſicut rupes noſtra. nom. ſ. m. aff.

מִ־צַוְּרֹנַיִךְ de collo tuo, è faucibus tuis. nom. pl. m. conſt. aff. præf. à ſ.

צַוְּרֹן collulum.

צֹרֵף, צוֹרֵף m. conflans, conflator, argentarius fuſor, aurifaber. præf. לַצּוֹרֵף aurifabro. aff. צוֹרְפָם conflo eos, cum י parag. הַצּוֹרְפִי aurifaber. Neh. 3. 31. pl. præf. הַצּוֹרְפִים aurifabri. kal. part. ben. ſ. m. R. צָרַף conflavit.

צוֹרֵר m. hoſtis, anguſtans. præf. הַצּוֹרֵר anguſtans. aff. צוֹרְרִי hoſtis meus. pl. צוֹרְרִים, צוֹרְרֵי angentes. aff. צוֹרְרֶיךָ, צוֹרְרַי hoſtes mei, tui. kal. part. ben. ſ. & pl. m. R. צָרַר arctavit.

צוּרַת f. figura, forma. pl. aff. צוּרֹתָו figuræ ejus. à ſ. צוּרָה figura. R. צוּר angere.

צִוָּתָה pro צִוָּתָהּ præceperat ei. Ruth. 3. 6. Pih. præt. 3. ſ. f. aff.

צַוֹּתוֹ præcipere ei. inf. aff. R. צִוָּה præcepit.

צ ח

צַח m. candidus, nitidus, clarus, ſerenus, ſiccus, purus, mundus, ſplendidus, limpidus. כְּחֹם צַח ut æſtus ſerenus. Jer. 4. 11. R. צָחַח candidus fuit.

צִחֵה, צָחֵה m. arens, aridus, ſiccus. צִחֵה צָמָא arens ſiti. Iſa. 5. 13.

צַחוּ nitidiores erant. kal. præt. 3. pl. Lam. 4. 7. à R. צָחַח nitens fuit.

צְחוֹק m. riſus. præf. לִצְחוֹק in riſum. R. צָחַק riſit.

צָחוֹת pl. foe. nitida, explanata verba. לְדַבֵּר צָחוֹת loqui nitida verba. Iſa. 32. 4. R. צָחַח nitidus fuit.

צָחַח nitens, nitidus, candidus, ſerenus, limpidus, mundus fuit, purificatus eſt, ſplenduit, claruit, nituit. kal. præt. 3. plur. צַחוּ nitidiores erant.

צְחִיחַ m. nitor, nitidum, aridus, arduus, & eminens locus petræ, vel montis, limpitudo. præf. לִצְחִיחַ in ariditatem. pl. præf. בַּצְּחִיחִים in ariditatibus. Neh. 4. 13.

צְחִיחָה foe. ariditas, limpitudo, locus aridus, & ſiticuloſus quaſi nitidus dictus: ſiccitas, terra arida, & nuda.

צַחֲנַת, צַחֲנָה foe. fetor, putor, putredo. aff. צַחֲנָתוֹ putor ejus.

צַחְצָחוֹת pl. foe. ſiccitates, limpitudines magnæ, ſumma ariditas, quæ inducit caritatem annonæ, nitores. præf. בְּצַחְצָחוֹת in ſiccita-

ta.

tatibus : R. צָחַר nituit .

צָחַק risit, arrisit, irrisit, derisit, subsannavit, jocatus est . præt. 3. s. f. צָחֲקָה risit. 2. s. m. צָחַקְתָּ risisti. 1. s. צָחַקְתִּי risi. fut. 3. s. m. וַיִּצְחַק & risit. 2. s. m. 3. f. וַתִּצְחַק & risit. Gen. 18. 12. unde nomen Isaac à risu ductum. Pih. præt. צִחֵק irrisit, lusit, illusit, collusit, jocatus est, risit frequentèr: construitur cum ב & ל in bonam, & in malam partem sumitur. part. s. m. præf. כִּמְצַחֵק sicut ludens. inf. præf. לְצַחֵק ad ludendum. fut. 3. s. m. וַיְצַחֵק & lusit.

צְחֹק m. risus. præf. לִצְחֹק in risum.

צַחַר m. candor, nitor. וְצֶמֶר צָחַר & lana candoris. Ezec. 27. 18. צֹחַר Sohar pater Hephron fil. Simeon. nom. prop.

צְחֹרָה foe. alba, candida. pl. אֲתֹנוֹת צְחֹרוֹת asinæ candidæ. Jud. 5. 10.

צ י

צִי m. navis, rates, trieris. pl. contrac. צִים naves. præf. בַּצִּים in navibus, & integrè. צִיִּים naves, loca deserta, & arida: metonymicè feri, barbari, desertorum locorum incolæ. præf. לְעָם לְצִיִּים populo, deserticolis. Ps. 74. 14. item fera animalia. Isa. 13. 21. R. צִיָּה siccitas.

צִיבָא Siba. nom. pr.

צַיִד masc. venator. plural. צַיָּדִים venatores. R. צוּד venari.

צַיִד, צֵיד m. venatio, esca, viaticum, commeatus. præf. מִצֵּיד de venatione. aff. מִצֵּידִי, מִצֵּידוֹ à venatione ejus, meâ. צֵידָהּ venatio ejus. מִצֵּידָם à venatione eorum. צֵידָה Gen. 27. 3. absque camets sub ד.

צֵדָה, צֵידָה foe. viaticum, commeatus, esca, cibus, venatio, annona, victus.

צַיָּדִים pl. m. venatores. a s. צַיָּד.

צֵידָם viaticum eorum. præf. מִצֵּידָם de viatico ipsorum. Jos. 9. 14. nom. m. צַיִד aff.

צִידוֹן, צִידֹן Sidon fil. Chenahan. צִידֹנִים Sidonii populi. nom. pr.

צִיָּה foe. siccitas, siccum, ariditas, desertum, locus deserti, siticulosus, siccus, & aridus locus. præf. בְּצִיָּה in terrâ siccâ. pl. præf. בַּצִּיּוֹת per siticulosa loca.

צָיוֹן m. ariditas, siccitas. præf. בְּצָיוֹן in arido loco.

צִיּוֹן Sion. cum ה loc. צִיּוֹנָה in, ad Sion, proprium nomen montis, in cujus vertice fuit arx vocata civitas David; ad latus aquilonare hujus montis fuit templum à Salomone constructum.

צִיּוּן m. statua, titulus, signum, monumentum sepulchrale positum suprà sepulchrum, aut juxtà viam. præf. הַצִּיּוּן monumentum.

plur.

plur. ציונים monumenta.

ציות pl. f. ficcitates, fiticulofa loca. præf. בציות per fiticulofa; in navibus. Pf. 105. 41. a f. R. ציה ficcitas.

ציחא, ציחא Sichah. nom. pr.

צים pro ציים pl. m. naves, rates, loca deferta: metonymicè feil., barbari, deferticolæ. וצים & naves. Num. 24. 24. præf. בצים navibus. Ezec. 30. 9. a f. m. צי navis.

צינק m. carcer, nervus, vinculum, cippus, truncus habens manicas. præf. ואל הצינק & in carcere. Jer. 29. 26.

צינים m. plur. monumenta. a f. R. m. ציון fignum.

ציער Sihor. nom. pr.

ציץ floruit, effloruit, in florem erupit, prodiit: dicitur propriè de flore fructûs, non de virore foliorum. kal. præt. 3. f. m. ציץ המטה floruit virga. Ezec. 7. 10. Hiph. præt. הציץ fecit florere, produxit florem, pullulavit, profpectavit. part. f. m. מציץ מן החרכים efflorefcens, emicans, profpectans è cancellis. Cant. 2. 9. fut. 3. f. m. יציץ florefcet. ויצץ & floruit. 3. pl. m. יציצו florebunt.

ציץ m. flos propriè apertus, bractea, lamina, penna, pennata ala. præf. כציץ ficut flos. pl. abfq; jod quod eft abforptum in dagefc. צצים flores.

ציצת, ציצה foe. flos, folliculus florum, efflorefcentia. Ifa. 28. 4. ציצת נבל flos cadens, vel flos caduci.

ציצת foe. cincinnus. Ezec. 8. 3. peniculamentum, peniculatus filorum textus, fimbria veftimenti, extremitas veftis, aut panni, illud fcilicèt quod remanet de texturâ, & quod eft fufpenfum in eâ, peniculus. præf. בציצת cincinnis. לציצת in fimbriam, peniculamentum. Num. 15. 39.

ציר m. cardo, legatus, nuncius. aff. על צירה fuper cardine fuo. pl. צירים legati. aff. ציריך legati tui: inde verbum in Hithp. הצטיר legatum fe finxit. pl. fut. 3. m. ויצטירו & legatos fe finxerunt.

צירה cardo ejus. nom. f. m. aff.

צירים m. pl. tormina, cruciatus, dolores graviffimi quafi parturientium: item imagines, idola. conft. præf. כצירי ficut tormina. aff. צירי, צירה dolores mei, ejus. R. צור obfidere.

צירם pro צורם forma eorum. Pf. 49. 15. nom. f. m. aff. צורה forma.

צית, הצית Hiph. fuccendit, incendit. fut. 1. f. aff. אציתנה incendam id paritèr. Ifa. 27. 4. vide יצת.

צ ל

צֵל m. umbra. præf. הַצֵּל umbra. כַּצֵּל, כְּ in umbrâ. כַּצֵּל, כְּ ficut umbra. לַצֵּל, לְ in umbraculum. aff. צִלְּךָ, צִלֶּךָ umbra tua. בְּצִלִּי, בְּצִלּוֹ in umbrâ ejus, meâ. מִצִּלּוֹ ex umbrâ ejus. בְּצִלָּהּ in umbrâ ejus. צִלָּם umbra eorum. R. צָלַל obumbratus est.

צְלָא, צְלָה chal. oravit. pah. part. f.m. מְצַלֵּא orans. pl.m. מְצַלִּין orantes.

צִלָּהּ umbra ejus. præf. בְּצִלָּהּ in umbrâ ejus. nom. f.m. צֵל. R. צָלַל obumbratus est. צִלָּה Sillah fecunda vxor Lamech.

צָלָה assavit, lixavit, elixavit, ad ignem coxit. kal. inf. præf. לִצְלוֹת ad assandum. fut. 1. f. אֶצְלֶה assabo. 3. f.m. יִצְלֶה צָלִי assabit assaturam. Isa. 44. 16.

צְלוֹל m. tostum, torta fubcineritia, fubcineritius panis, aut assatus, fcribitur cum ו, fed legitur per jod. Jud. 7. 13.

לִ צְלוֹת ad assandum. kal. inf. præf.

צָלַח prosperatus est, fecundatus est, prosper, fecundus fuit, prosperè successit, profecit, profuit, utile fuit, feliciter processit: item irruit, invasit, pervasit, transivit, trajecit, & ita ferè cum עַל & אֶל construitur: item fidit, fcidit: cùm fpiritui tribuitur, fignificat fpiritus motum præclarum, quo virtus statìm fefe exerat heroica, omnia perrumpens, & vincens. kal. præt. 3. f. f. צָלְחָה prospera est. Jer. 12. 1. transibit, irruet: 1. Reg. 10. 6. pl. 3. וְצָלְחוּ & transiverunt. imp. f. m. צְלַח prosperare. fut. 3. f.m. יִצְלַח prosperabitur, cum ה interrog. הֲיִצְלַח an proderit? 2. f. m. 3. f. וַתִּצְלַח & irruit. הַצְלַח chal. prosperum effecit, prosperè egit. part. f. m. מַצְלַח prosperatur. plur. m. מַצְלְחִין prosperantes. Hiph. הִצְלִיחַ fecundavit, prosperavit, prosperum effecit: item neutralitèr fecundatus, prosperatus fuit, procedere, succedere fecit. præt. 3. f.m. cum ה interrog. הֲהִצְלִיחַ an prosperávit? aff. הִצְלִיחוֹ fecundavit eum. 3. f. f. הִצְלִיחָה prosperavit. 2. f. m. וְהִצְלַחְתָּ & prosperaberis. part. f.m. præf. בְּמַצְלִיחַ in prosperantem. imp. f. m. וְהַצְלַח & prosperare, & cum ה parag. וְהַצְלִיחָה & fecunda. pl.m. וְהַצְלִיחוּ & prosperamini. fut. 2. f.m. 3. f. תַּצְלִיחַ & 2. foe. תַּצְלִיחִי prosperabis: 3. f. m. יַצְלִיחַ & יַצְלַח fecundabit. 3. f. f. cum ה interrog. הֲתַצְלַח an prosperabitur? pl. 2. m. תַּצְלִיחוּ prosperabimini, & 3. m. יַצְלִיחוּ prosperabuntur.

צַלָּחוֹת plur. foem. gabatæ; fri-

ſrixoria, ſcutellæ, lebetes.

צְלֹחִית ſoe. paropſis, patina, ſcutella, ſeu vas in quo carnes proſperè torrentur.

צַלַּחַת ſoe. gabata, ſcutella, lebes, ſrixorium, paropſis: item manica, ſinus. Prov. 19. 29. ironicè ſic dictus, quod ad modum lebetis concavus ſit. præſ. הַצַּלַּחַת ſcutella. בַּצַּלַּחַת in ſcutellâ, in ſinu.

צְלִי, צְלִי m. aſſatum, aſſum, aſſatura, coctio ad ignem.

צְלִיל quod ſcribitur צְלוּל m. toſtum, torta ſubcineritia, panis coctus, aut aſſatus. R. צָלַל obumbratus eſt.

צִלְּךָ umbra tua. nom. ſ. m. aff. à ſ. צֵל.

צָלַל obumbratus eſt tegumento, obtectus, obmunitus eſt defenſionis causâ, occluſus eſt, inumbratus, adumbratus, obſcuratus, opacatus eſt, umbroſus factus eſt, profundum petiit: item tinniit, palpitavit. præt. 3. pl. כִּי צָלֲלוּ quùm obumbrarentur, Neh. 13. 19. vel tinnierunt, palpitarunt. Hab. 3. 16. Niph. præt. נִצַּל tinniit, tremefactus eſt, tremuit, motus eſt. fut. 3. pl. ſ. תְּצִלֶּנָה אָזְנָיו tinnient, vel movebunt ſe aures ejus. Hiph. præt. הֵצִיל umbram fecit, adumbravit, umbroſus fuit, tinniit. part. ſ. m. חֹרֶשׁ מֵצַל מֵצַל & ramus inumbrans, umbroſus. Ezec. 31. 3.

fut. 3. & 2. pl. foe. תְּצִלֶּינָה שְׁתֵּי אָזְנָיו tinnient ambæ aures ejus. 1. Reg. 3. 11.

צֵלֶל m. umbra. aff. צִלְלוֹ umbra ſua. pl. præſ. הַצְּלָלִים conſt. צִלְלֵי umbræ.

צִלָּם umbra ipſorum. nom. ſ. m. aff. צֵל

צֶלֶם m. imago, ſimilitudo tàm corporea, quàm incorporea, umbra. præſ. בְּצֶלֶם in umbrâ, in imagine. Pſ. 39. 6. aff. בְּצַלְמֵנוּ, בְּצַלְמוֹ in imagine eius, noſtrâ. צַלְמָם imago eorum. pl. צַלְמֵי, צְלָמִים imagines. aff. צַלְמֵיהֶם צַלְמָיו imagines ejus, eorum.

צַלְמָא, צְלֵם, צֶלֶם m. chal. ſtatua. præſ. לְצֶלֶם דַּהֲבָה ſtatuæ auri.

צַלְמוֹן m. tenebræ, caligo. Salmon mons cis Jordanem non procul à Sichem: item nom. prop. viri. præſ. תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן albeſcit in tenebris. Pſ. 68. 15. R. צָלַל obumbratus eſt.

צַלְמָוֶת ſoe. umbra lethalis, umbra mortis. præſ. לְ, בְּצַלְמָוֶת in umbrâ mortis, vox compoſita ex צֵל umbra, & מָוֶת mors.

צַלְמֻנָּע Salmunah. nom. pr.

צֵלָע, צֶלַע com. coſta, ſynecdochicè latus: item claudicatio, ſubſtructio, vel trabs ſubſtructionis, quæ lateribus ædificii adhæret, cella, cubiculum laterale, ſeu ad latus templi

extru-

extructum: item Selah est nomen prop. loci in Tribu Benjamin. 2. Reg. 21. 14. præf. הַצֵּלַע costa. בְּצֶלַע in Tzela, in latere. לְצֶלַע ad claudicationem. Ps. 38. 18. & lateri. aff. בְּצַלְעִי in claudicatione meâ. לְצַלְעוֹ ad latus ejus. pl. m. צְלָעִים valvæ, latera. pl. foe. præf. הַצְּלָעוֹת costæ, exhedræ, contabulationes, trabes. aff. מִצַּלְעֹתָיו ex costis ejus.

צֹלֵעַ m. claudicans, claudus, ad latus declinans. foe. f. præf. הַצֹּלֵעָה clauda. צֶלַע Selah, urbs. nom. pr. Jos. 17. 28.

צָלָף Salaph. nom. pr. צְלָפְחָד Selopchad. nom. pr.

צִלְצַל m. umbrosa, densa, inumbrans, obumbrans, obumbratus, faciens umbram. צִלְצַל כְּנָפַיִם inumbrans alis. Isa. 18. 1. item fuscina, fiscella piscaria. præf. וּבְצִלְצַל דָּגִים & fuscinâ piscatiâ. Job. 40. 26. R. צָלַל obumbratus est.

צְלָצַל m. sideratio, arborum vitium. Aliis est rubigo, ærugo, locusta. præf. הַצְּלָצַל locusta. Deut. 28. 42.

צֶלְצְלִים pl. m. cymbala, tintinnabula. præf. const. בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע in cymbalis sonoris. Ps. 150. 5.

צֶלֶק Selec, nom. pr.

צ מ

צֹם jejunans. kal part. ben. f. m. R. צוּם jejunare.

צָמֵא sitivit, sitibundus, siticulosus fuit: ponitur absolutè, vel cum dativo, aut אֶל. kal. præt. 3. f. foe. צָמְאָה sitit. 2. f. foe. absque א. וְצָמִת & cum sities. Ruth. 2. 9. 1. f. צָמֵאתִי & צָמִתִי sitivi. Jud. 4. 19. pl. 3. צָמְאוּ sitiunt. fut. 3. f. m. וַיִּצְמָא & sitivit. plur. 2. m. תִּצְמָאוּ sitietis. 3. m. יִצְמָאוּ sitient.

צָמֵא m. sitiens, sitibundus. præf. הַצָּמֵא sitiens. foe. præf. לְמַעַן סְפוֹת הָרָוָה אֶת־הַצְּמֵאָה ad addendum satiatam cum sitiente. Deut. 22. 19. plur. m. צְמֵאִים sitientes.

צָמָא m. sitis, defectus, inopia potûs. præf. בְּ, בַּצָּמָא in siti. aff. וְלַצְּמָאִי & in siti meâ. לְצְמָאָם ad sitim eorum.

צִמְאָה foe. sitis. præf. מִצִּמְאָה à siti. Jer. 2. 25.

צִמָּאוֹן m. sitis. præf. לְצִמָּאוֹן ad sitim.

צָמַד conjunxit. Niph. נִצְמַד conjunxit, sociavit, conglutinavit, conjugavit, copulavit se, vel conjugatus, conjunctus, colligatus, combinatus est. part. pl. m. præf. הַנִּצְמָדִים qui copulati sunt. fut. 3. f. m. וַיִּצָּמֶד & copulavit se. pl. 3. m. וַיִּצָּמְדוּ & co-

copularunt se. Puh. part. f. f. מְצֻמֶּדֶת
copulatus, ta. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f.
תַּצְמִיד מִרְמָה copulabis dolum.
צֶמֶד m. copulatio, copulatum, co-
pula, jumentum conjugatum, jugum,
par, conjugatio, combinatio duorum
animalium ad jugum unum, seu cur-
rum trahendum: & si terræ tribuitur
significat jugerum. צֶמֶד בָּקָר par
boum. aff. וְצִמְדּוֹ & jugum ejus. pl.
m. אֶת רֹכְבִים צְמָדִים equitantes
paria, seu juga, ambo nos, pari ordi-
ne, bini, paritèr. 4.Reg.9.25. const.
צִמְדֵּי כֶרֶם jugera vinearum.
Isa.5.10.

צַמָּה foe. coma, crines, cæsaries,
cincinnus. const. aff. צַמָּתֵךְ crines
tui. מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ præter crines
tuos. Cant.4.1.

צִמֻּקִים, צִמּוּקִים pl.m. uvæ passæ,
vel siccæ, massæ uvarum passarum,
uvæ flaccidæ. R. צָמַק aruit.

צָמַח germinavit, pullulavit,
ortus est, crevit, succrevit, effloruit,
refloruit, provenit, exortus est, fron-
duit: propriè accipitur de plantis, &
arboribus, sed translativè de aliis
etiam rebus: cum accusat. fit activum,
produxit. kal. præt. 3. plur. וְצָמְחוּ
efflorescent. part. ben. f. m. præf.
תְּצַמַּח germinans. pl. f. צֹמְחוֹת
germinantes. fut. 3. f. m. יִצְמַח 3. f.
f. תִּצְמַח germinabit. pl. 3. m. יִצְמָחוּ

germinabunt. 2, & 3. f. pl. תִּצְמַחְנָה
germinent. pih. præt. צִמֵּחַ crevit,
germinavit, idem cum kal. inf. præf.
לְצַמֵּחַ reflorescere. fut. 3. f. m. יְצַמֵּחַ
reflorescet. Hiph. הִצְמִיחַ germina-
re fecit, produxit, protulit germen,
fecit nasci, vel oriri. præt. 3. f. m. aff.
הִצְמִיחָהּ facit germinare eam.
part. f. m. præf. הַמַּצְמִיחַ germina-
re faciens. inf. præf. לְהַצְמִיחַ ad ger-
minare faciendum. fut. 1. f. אַצְמִיחַ
germinare faciam. 3. f. m. יַצְמַח
יַצְמִיחַ producet. 3. f. f. 2. m. תַּצְמִיחַ
germinare faciet.

צֶמַח m. germen, surculus, succre-
scentia. Zach. 6. 12. אִישׁ צֶמַח
שְׁמוֹ וּמִתַּחְתָּיו יִצְמָח vir cujus
nomen est germen, qui desubtèr se
germinabit: de Zerubabel Christi
typo Propheta loquitur. Christus
enim desubtèr se, idest suâ volunta-
te, & potestate nascetur homo. præf.
כְּצֶמַח sicut germen. aff. צִמְחָהּ ger-
men ejus.

צָמִיד m. conjunctus, copulatus, so-
ciatus: vel substantivè additamen-
tum, ornamentum, armilla, semèl
operculum: Num. 19. 15. צָמִיד
פָּתִיל operculum, seù conjunctum
frustum panni. pl. præf. הַצְּמִידִים
armillæ. R. צָמַד conjunxit.

צַמִּים m. horridus, hirsutus, hi-
spidus, comatus, intonsus, prædo,
fur,

fur . latro . R. צָמַר coma :

צְמִיתֻת foe. excisio, constrictio, mancupium, hæreditas, quæ ementi astringitur, nec anno Jubilæo redditur, absolutè, præcisè. præf. לְ, לִצְמִיתֻת ad excisionem, absolutè. R. צָמַת excidit.

צוֹמְכֶם jejunium vestrum. nom. f. m. aff. R. צוּם jejunare.

צַמְנוּ jejunavimus. kal. præt. 1. pl.

צָמַק aruit, siccatus est, flaccidus fuit. kal. part. ben. plur. m. שָׁדַיִם צֹמְקִים ubera arentia, flaccida.

צִמֻּקִים & צִמּוּקִים plur. m. uvæ passæ, flaccidæ.

צֶמֶר m. lana. præf. הַצֶּמֶר lana. כַּצֶּמֶר in lanâ. כַּצֶּמֶר כַּצֶּמֶר sicut lana. וְלַצַּמְרִי & lanæ. aff. צַמְרִי lana mea.

צְמָרַיִם Semaraim. nom. pr.

צַמֶּרֶת foe. calamus, surculus, ramus summus, vertex, summitas arboris, ramus tener, lanugo, ramus laneus qui est in cacumine arboris. præf. מִצַּמֶּרֶת de ramo summo. aff. צַמַּרְתָּם, צַמַּרְתּוֹ ramus summus ejus, eorum.

צָמַת exscîdit, succîdit, constrinxit, exterminavit, disperdidit. kal. præt. 3. pl. צָמְתוּ בַבּוֹר חַיָּי succiderunt, exscindunt in carcere vitam meam. Lam. 3. 53. נִצְמַתִּי excisus, succisus, profligatus, constrictus sum. Niph. præt. 1. f. נִצְמַתּוּ exscinduntur. 3. pl. pih. præt. צִמֵּת exscîdit, succîdit. præt. geminatâ tertia radicali. 3. f. foe. aff. צִמְּתַתְנִי succîdit me. pl. 3. aff. צִמְּתוּנִי succiderunt me. Hiph. הִצְמִית succîdit, exscîdit, constrinxit, profligavit. præt. 2. f. m. cum ה parag. הִצְמַתָּה exscindis. part. plur. m. const. aff. מַצְמִיתַי succidentes me. imp. f. m. aff. הַצְמִיתֵם succide eos. fut. 1. f. aff. אַצְמִיתֵם exscindam eos. 2. f. m. 3. foe. תַּצְמִית exscindes. 3. f. m. aff. יַצְמִיתֵם exscindet eos.

וְצָמִת pro צָמִית & cum sities Ruth. 2. 9. pro צָמֵאת kal. præt. 2. f. f. R. צָמֵא sitivit.

צַמְתָּ jejunasti. kal. præt. 2. f. m. R. צוּם jejunare.

צִמְּתָה exscîdit. pih. præt. 3. f. f. cum aff. ה mutatur in ת, sic צִמְּתַתְנִי succîdit me. Pf. 119. 139. R. צָמַת succîdit.

צִמְּתֻתוּנִי pro quo צִמְּתוּנִי exscindunt me. pih. præt. 3. plural. per reduplicationem tert. literæ radic. aff.

צָמֵתִי pro צָמֵאתִי sitio. Jud. 4. 19. kal. præt. 1. f. R. צָמֵא sitivit.

צַמָּתֵךְ coma tua. præf. לְצַמָּתֵךְ ad comam tuam. nom. f. foe. const. aff. a f. R. צַמָּה coma.

צַמְתֶּם jejunastis. kal. præt. 2. plur.

plur. masc. R. צוּם jejunare.

צַמְתֻּנִי jejunastis mihi. Zach. 7. 5.

צַמְתֻּנִי אָנִי jejunastis mihi ego, vel propter me. kal. præt. 2. pl. m. aff.

צִמְּתֻתוּנִי exscindunt me. צִמְּתַתְנִי exscidit me. pih. præt. 3. pl. & f. f. aff. geminatâ tert. radic. R. צָמַת exscidit.

צ נ

צִן Sin. nom. pr. cum ה loc. צִנָה ad Sinah.

לְ־צֹנַאֲכֶם pro gregibus vestris. Num. 32. 24. per transpositionem צאנְכֶם nom. f. m. aff. præf. R. צאן grex.

צֹנֶה m. oves, greges, pro צֹאנֶה Psl. 8. 8. præced.

צִנָּה foe. scutum, clypeus, umbo: semèl ex chaldaicâ significatione frigus. const. præf. כְּצִנַּת־שֶׁלֶג sicùt frigus nivis. Prov. 25. 13. præf. הַצִּנָּה clypeus. בְּצִנָּה cum clypeo. pl. præf. בַּצִּנּוֹת in naviculis, in aculeis. Amos. 4. 2.

צְנוּמָה foe. parva, minuta, gracilis, sicca, tenuis. pl. צְנֻמוֹת graciles.

צְנוּעִים pl. m. humiles, modesti, verecundi. kal. part. pah. vel nomen principale. R. צָנַע humiliavit.

צָנוֹף circumdando, vertendo. kal. inf. R. צָנַף vertit.

צִנּוֹר m. emissarium, fistula, canalis, tubus per quem aquæ emittuntur, cataracta è qua delabitur aqua fluvialis, aquæductus. præf. בַּצִּנּוֹר ad fistulam, canalem. plur. const. aff. צִנּוֹרֶיךָ canales tui, cataractæ tuæ.

צִנּוֹת plur. foe. clypei, scuta. 2. Paral. 11. 12. spinæ, hami, aculei. præf. בַּצִּנּוֹת in spinis, aculeis. Amos. 4. 2. a f. R. צִנָּה scutum.

צָנַח desiliit, insiliit, infixus fuit, demissus est, delapsus est: & transitivè demisit. fut. 2. f. m. 3. f. תִּצְנַח בָּאָרֶץ defixus fuit in terram. Jud. 4. 21. וַתִּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר & desiliit de asino. Jud. 1. 14.

צְנִים plur. m. spinæ, aculei, vepres, spinæ densiores, sudes præacutæ. præf. מִצְּנִים ex spinis. à f. R. צִנָּה scutum, spina.

צְנִנִים, צְנִינִים pl. m. spinæ, aculei, sudes præacutæ, pali acuminati, lanceæ aculeatæ. præf. לִצְנִנִים in spinas.

צָנוּף, צָנִיף, צָנִיף Isa. 62. 3. m. cidaris, tiara, vitta, ornamentum capitis, pileolus rotundus, non acuminatus, quo Reges, Sacerdotes, & Judices capite redimiti erant. præf. הַצָּנִיף cidaris. pl. f. præf. וְהַצְּנִיפוֹת & mitræ.

צְנֻמוֹת pl. f. graciles, tenues, siccæ. a sin.

a fin. Rad. צְנוּמֹת gracilis.

צְנָן Senan. nom. pr.

צָנַע humiliavit. Hiph. הִצְנִיעַ humilitèr, modestè egit, fecit humilem, humilitèr inceffit; fubmifsè egit, modestè fe geffit, humiliavit fe. inf. וְהַצְנֵעַ humilitèr agere. Mich. 6. 8.

צָנַף circumvolvit, circumligavit, amicivit, circumligando convolvit, volutavit, obvolvit, obtexit. kal. inf. & fut. 3. f. m. aff. צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנֵפָה כַּדּוּר circumdando, vel volutando, vertendo volutabit te verfionem, volutatione ficut pilam: rotando rotabit te rotatione ficut globum. Ifa. 22. 18. fut. 3. f. m. יִצְנוֹף circumvolvet.

צְנֵפָה foe. volutatio, convolutio, rotatio ut fphæræ.

צִנְצֶנֶת foe. urna, fcutella, vafculum.

צַנְתָּרוֹת pl. f. tubi, fiftulæ, canales, roftra. Aben Efra fcribit effe vas in quo calcantur olivæ.

צ ע

צָעַד inceffit, deambulavit, itavit, proceffit, greffus, progreffus eft, proceffit cum pompâ. pl. 3. צָעֲדוּ progreffi funt. 3. f. f. צָעֲדָה proceffit. Inf. præf. aff. בְּצַעְדְּךָ in procedere te. Jud. 5. 4. fut. 2. f. m. 3. f. תִּצְעַד progredieris. 3. f. m. יִצְעַד progredietur. pl. 3. m. יִצְעֲדוּ incedent. Hiph. הִצְעִיד incedere fecit, duxit, adduxit, deduxit. fut. 3. f. foe. aff. וְתַצְעִידֵהוּ & facit ut procedat.

צַעַד m. inceffus, paffus, greffus, proceffus. aff. צַעֲדוֹ, צְעָדַי, צְעָדֶךָ greffus ejus, meus, tuus. plur. צְעָדִים aff. צְעָדַי, צְעָדֶיהָ, צְעָדֵינוּ greffus mei, ejus, noftri.

צְעָדָה foe. inceffus, paffus, deambulatio, progreffio cum ftrepitu. præf. הַצְּעָדָה inceffus.

צָעֲדָה inceffit, deambulavit. בָּנוֹת צָעֲדָה עֲלֵי־שׁוּר Gen. 49. 22. unaquæque filiarum deambulavit, feu inceffit fuper murum. Jacob de Jofeph filio fuo loquitur, cujus pofteritas in duas foecundiffimas tribus fefe diffudit, quafi palmes propè fontem, fitus in vicinum murum fcandit, & ramos hinc indè emittit. kal. præt. 3. f. foe.

צְעָדוֹת pl. f. perifcelides, armillæ; tibialia crurum ornamenta. præf. וְהַצְּעָדוֹת & armillæ.

צָעָה migravit, peragravit, peregrinatus eft, peregrè egit, contentis viribus, vel magnis paffibus ambulavit, grandivit gradum, difcurrit vagus, vagatus eft, volutatus eft de loco ad alium. kal. part. ben. f. mafc.

צֹעֶה peregrinans, exulans. foe. f. צֹעָה peragrans. pl. m. צֹעִים peregrinantes. צֵעָה pih. fecit peregrinari, peregrè abduxit, fecit devagari, dimovit in varia loca. pl. præt. 3. aff. וְצֵעֻהוּ & peregrè agant eum. Jer. 48. 12.

צֹעִים peregrinantes. kal. part. ben. pl. masc.

צָעִיף m. peplum, operimentum, aut velum quo faciem mulieres velant. Aliis est pallium, theristrum, calyptra, linteum, sindon. præf. הַצָּעִיף peplum. בַּצָּעִיף peplo. aff. צְעִיפָהּ peplum suum.

צָעִיר m. parvus, exiguus qualitate & quantitate minor, junior, minimus. præf. הַצָּעִיר minor natu. aff. וּבִצְעִירוֹ & in minimo suo. pl. צְעִירֵי צְעִירִים minimi. aff. צְעִירֵיהֶם צְעִירֶיהָ minimi ejus, minores sui. R. צָעַר exiguus fuit.

צְעִירָה foe. parua, minor natu, vel substantivè minorennitas, parvitas, minoritas. præf. וְהַצְּעִירָה minor natu. præf. aff. absque jod. כִּצְעִרָתוֹ juxtà minorennitatem suam. Gen. 43. 33. צְעִירָה in Sehir. nom. pr. cum ה loc.

צָעַן translatus, dissipatus, disruptus est, translatus est peregrè, aut in hospitium peregrinum, peregrinatus est ad locum extraneum, hospitium alibi extruxit, seu exceptus est hospitio in loco peregrino. fut. 3. f. m. בַּל יִצְעַן non transferetur, non dissipabitur, non peregrinabitur. Isa. 33. 20.

צֹעַן Sohan urbs in Ægypto.

צַעֲצֻעִים pl. m. motiones, varii ductus, ambages artificiosæ: vel est pro צֶאֱצָאִים filii, pueri, ait Rab. Salomoh, sic 2. Paral. 3. 10. מַעֲשֵׂה צַעֲצֻעִים opere motionum, id est mobili, & artificioso sponte suâ se movente, vel opere puerorum, id est ad imaginem puerorum facto. R. צָעָה peragravit.

צָעַק clamavit, exclamavit, inclamavit, conquerendo vociferatus est. kal. præt. 3. f. f. צָעֲקָה clamavit: 1. f. צָעַקְתִּי clamavi. plur. 3. צָעֲקוּ clamarunt. part. ben. f. foe. צֹעֶקֶת clamans. pl. m. צֹעֲקִים clamantes: inf. צְעוֹק clamare. præf. לִצְעוֹק ad clamandum. imp. f. foe. צַעֲקִי: צַעֲקִי clama. pl. f. צְעַקְנָה clamate. fut. 1. f. absol. & cum ה parag. אֶצְעֲקָה אֶצְעַק clamabo. 3. f. m. יִצְעַק clamabit. pl. 1. וַנִּצְעַק & clamavimus. 2. pl. m. וַתִּצְעֲקוּ & clamastis. Niph. præt. נִצְעַק congregatus, convocatus, conclamatus est. fut. 3. f. m. וַיִּצָּעֵק & convocatus est. pl. 3. m. וַיִּצָּעֲקוּ & convocati sunt. pih. part. f. m. מְצַעֵק clamans. הִצְעִיק Hiph. convocavit, congregavit, concla-

ma-

mavit. fut. 3. f. m. וַיִּצְעַק & convocavit.

צְעָקָה · צַעֲקַת foe. clamor, clamatio, vociferatio ob angustiam animi, querela. aff. הֲצַעֲקָתוֹ an clamor ejus. Job. 27. 9. הַכְּצַעֲקָתָהּ an juxtà clamorem ejus? Gen. 18. 21. צַעֲקָתָם clamor ipsorum. item צְעָקָה Tzahachah. nom. pr.

צְעַקְנָה clamate. kal. imp. pl. foe. a f. צַעֲקִי clama.

צֹעֶקֶת clamans. kal. part. ben. fin. foe.

צָעַר minutus, diminutus fuit, minus fuit, parvus aut exiguus fuit, aut factus est, minor fuit, minoratus est, viluit. kal. fut. pl. 3. m. יִצְעָרוּ וַיִּצְעֲרוּ minuentur.

צֹעַר · צוֹעַר Sohar. צֹעֲרָה ad Sohar. nom. pr. cum ה loc.

צְעִרִים pl. m. minores, parvuli. præf. הַצְּעִרִים minores. aff. צְעוּרֵיהֶם pro צְעִירֵי parvuli eorum. Jer. 14. 2.

כְּצְעִרָתוֹ secundum minorennitatem, id est, minorem ætatem suam. nom. f. f. aff. præf. absq; jod post ע a f. צְעִירָה parua.

פ צ

צָפַר adhæsit, cohæsit individuè, concretus, conjugatus fuit.

צָפָה speculatus est, prospexit, speculando expectavit, contemplatus est, operiit, exploravit, observavit, infixis oculis aspexit. kal. part. ben. f. m. præf. הַצֹּפֶה speculator, speculans. pl. præf. הַצֹּפִים speculatores. aff. צֹפָיו · צֹפַיִךְ speculatores ejus, tui. foe. f. צֹפִיָּה speculans. pl. צֹפוֹת speculantes. pah. part. f. m. צָפוּי exploratus. inf. צָפוֹת speculando. fut. 3. f. m. per apoc. יִצֶף speculetur. pl. 2. & 3. f. תִּצְפֶּינָה speculantur. צִפָּה pih. prospectavit, speculatus est, obtexit, obduxit, induxit tegmine. præt. 2. f. m. וְצִפִּיתָ & obduces. Exod. 25. 11. pl. 1. צִפִּינוּ speculamur. part. f. m. præf. הַמְצַפֶּה speculans. pl. const. aff. מְצַפַּיִךְ speculatores tui. imp. f. m. צַפֵּה & f. f. צַפִּי speculare. fut. 2. f. m. 3. f. תְּצַפֶּה aff. תְּצַפֶּנּוּ obduces eam. Exod. 25. 11 3. f. m. per apoc. וַיְצַף & obduxit Exod. 36. 34. aff. וַיְצַפֵּהוּ & obduxit eam. Exod. 37. 2. וַיְצַפֵּם & obduxit eas. Exod. 36. 36. 1. f. אֲצַפֶּה speculabor. pl. 3. m. וַיְצַפּוּ & obduxerunt. 2. Paral. 3. 10. צֻפָּה puh. obductus fuit, inductus fuit tectorio. part. f. m. מְצֻפֶּה obductus, ta. pl. m. מְצֻפִּים obducti.

צָפוּ exundárunt. kal. præt. 3. plur. Lam. 3. 34. צְפוֹ Sepho fil. Eliphaz. nom. pr. R. צוּף inundare.

צֹפָו pro צֹפָיו speculatores ejus. Isa. 56. 10. kal. part. ben. plur. masc.

aff. Rad. צפה speculatus est.

צפוי exploratus, observatus: Job. 15. 22. kal. part. pah. s. m.

צפוי m. obductio, tectorium.

צפון m. Septentrio, Aquilo, pars Septentrionalis, seu Aquilonaris: item Saphon. Jos. 13. 27. præf. הצפון Aquilo. בצפון ad Aquilonem. לצפון Aquiloni. מצפון ab Aquilone. R. צפן abscondit.

צפון m. reconditus, absconditus, thesaurus reconditus, occultatus. præf. aff. הצפוני absconditum meum. וצפונך & reconditum tuum. plur. m. aff. צפוניך recondita tua. præf. לצפוניו repositis ejus. kal. part. pah. m. pl. aff.

צפונה foe. recondita, abscondita, tum. kal. part. pah. s. f.

צפנה, צפונה versus Aquilonem. præf הצפונה ad Aquilonem. לצפונה ad Septentrionem. nom. s. masc. cum ה loc. item cum ה parag.

מצפונה, מצפונה ab Aquilone.

צפוני m. Aquilonaris, præf. הצפוני Aquilonaris. Joel. 2. 20. item Zephonita nomen gentilitium. Num. 26. 15

צפוני reconditum meum. Ezec. 7. 22. nom. צפון m. aff. part. pah. kal.

צפר, צפור com. sed sæpiùs foe. avis, avicula, aves, passer, volucris: commune nomen omnibus avibus, sed interdùm specialitèr pro passere sumitur. præf. הצפר, הצפור avis. כ, כצפור ficut aviculâ. כצפור ficut avis. לצפור avi, aviculæ. pl. צפרים צפורים aves. præf. כצפרים ficut aves: item Sippor. nom. pr. R. צפר evolavit.

צופות speculantes. kal. part. ben. pl. f. R. צפה speculatus est.

צפחת foe. scyphus, lecythus, ampulla, urceus. præf. בצפחת in ampullâ.

צפי speculare, prospice. pih. imp. s. foe. R. צפה speculatus est.

צופיה speculans, speculatrix. kal. part. ben. s. f. pl. foe. צופיות speculantes.

צפיה foe. speculatio, specula, prospectatio. aff. præf. בצפיתנו in speculatione nostrâ.

צפיון Siphion fil. Ghad. nom. pr.

צפיחת foe. laganum, placenta, vel crustula mellita, laganum frixum cum oleo, & melle vulgò *fritella* italicè. præf. כצפיחת ficut placenta. R. צפחת scyphus.

צופים pl. m. speculatores: item Tzophæin nomen prop. loci. præf. הצופים speculatores. aff. צפיו, צפיך speculatores ejus, tui. kal. part. ben. pl. m. R. צפה speculatus est.

צפינו speculamur. pih. præt. 1. pl.

צפינך pro צפונך absconditum tuum. kal. part. pah. s. m. aff.

צפיעים

צְפִיעִים pl. m. egeſta, excrementa, ſtercus, fimus. conſt. צְפוּעֵי הַבָּקָר egeſta boum. Ezec. 4. 15. ſcribitur per ו, ſed legitur per Jod.

צָפִיר m. hircus. conſt. צְפִיר caper. præf. וְהַצָּפִיר & hircus. plur. conſt. וּצְפִירֵי עִזִּין chal. & hircos caprarum. Eſd. 6. 17. R. צָפַר evolavit.

צְפִירָה foe. mane, matutinum tempus, ſententia matutina. Ezec. 7. 10. præf. הַצְּפִירָה ſententia matutina: item circuitus, ordo circularis, cidaris, coma, diadema. præf. וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה & pro cidari decoris, & in corollam. Iſa. 28. 5.

צִפִּיתָ cooperuiſti, obduxiſti. pih. præt. 2. f. m. Rad. צָפָה ſpeculatus eſt.

צְפִיָּה foe. ſpeculatio, ſpecula, lucerna, candelabrum: ſive adjectivè, ſpeculandum, ſpeculabile. præf. הַצְּפִית ſpeculatio.

בְּצִפִּיָּתֵנוּ in ſpeculatione noſtrâ. Lam. 4. 17. nom. f. f. צְפִיָּה præf. conſt. aff.

צָפַן abſcondit, occultavit, recondidit, repoſuit, & reponendo conſervavit, adſervavit, reſervavit: aliquandò inſidiatus eſt. Prov. 1. 11. Pſ. 10. 8. quandoquè intranſitivè abſcondit ſe, delituit. kal. præt. 1. f. צָפַנְתִּי abſcondi. 2. f. m. צָפַנְתָּ abſcondiſti. part. ben. pl. m. aff. צֹפְנֶיהָ abſcondentes eam. צֹפְנֶהָ רוּחַ ſingulus abſcondentium eam, abſcondit ventum. Prov. 27. 15. part. pah. צָפוּן abſconditus. f. f. צְפוּנָה recondita. fut. 3. f. m. יִצְפֹּן aff. יִצְפְּנֵנִי recondet me. 2. f. m. 3. f. תִּצְפֹּן aff. תִּצְפְּנֶם · תִּצְפְּנוּ · תִּצְפְּנֵהוּ abſcondet eum, eos. 1. pl. cum ה parag. נִצְפְּנָה abſcondemus nos. 3. m. יִצְפְּנוּ · יִצְפּוֹנוּ deliteſcent. Niph. præt. נִצְפַּן abſconditus eſt. plur. 3. נִצְפְּנוּ abſconditi ſunt. Hiph. præt. הִצְפִּין abdidit, abſcondit. inf. aff. הַצְפִּינוֹ abſcondere eum. fut. 2. f. m. 3. f. aff. תַּצְפִּנֵנִי abſcondes me.

צָפֹנָה versùs, ad Aquilonem. nom. f. m. צָפוֹן cum ה loc. & præf. cum ה parag. מִצָּפוֹנָה ab Aquilone. צְפַנְיָה · צְפַנְיָהוּ Sephaniah propheta.

צָפְנַת m. occultum, occultatio, abſconſio: eſt Ægyptiacum Tzopnath, cognomentum Joſepho à Pharaone impoſitum ſic. צָפְנַת פַּעְנֵחַ occultorum revelator, ſeu interpres. Gen. 41. 45.

צֶפַע m. Regulus, Baſiliſcus, Hæmorrhois venenatiſſimi ſerpentis genus.

צִפְעוֹנִי m. aſpis, regulus, baſiliſcus. pl. צִפְעוֹנִים reguli.

צְפִיעוֹת pl. f. צְפִיעָה Nepotes, ne-

neptes: progenies viperarum, geminina aspidum; & translatè tribuitur hominibus. præf. הַצְּפִעוֹת filiæ. Isa. 22. 24.

צִפְצֵף Pih. pipire, garrire more avium, stridere, mussitare. part. s. m. מְצַפְצֵף garriens, pipiens. pl. præf. הַמְצַפְצְפִים qui garriunt, qui mussitant. fut. 1. s. אֲצַפְצֵף pipio, 2. s. m. 3. foe. תְּצַפְצֵף mussitabit, garriet, pipiet.

צַפְצָפָה foe. speculatio, circumspectio accuratissima (nam geminatio radicalium auget significationem) & subauditâ præpos. ב est adverbium circumspectissimè. Ezec. 17. 5. Aliis est stridor, mussitatio avium. Aliis verò salix vilis arboris species, sic. Ezec. 17. 5. צַפְצָפָה שָׂמוֹ salicem posuit illud.

צְפַר evolavit, maturavit, manè surrexit, aut discessit, velox fuit, acceleravit, festinavit: chaldaicum est. fut. 3. s. m. וְיִצְפַּר & evolet, manè surgat.

צִפֹּר m. avis. vide צִפּוֹר.

צְפַר, צַפְרָא m. chal. manè, matutinum tempus.

צִפֹּרָה Sipporah. nom. pr.

צְפַרְדֵּעַ com. rana, ranæ collectivè. pl. præf. הַצְפַרְדְּעִים ranæ. בַּצְפַרְדְּעִים cum ranis: est vox Ægyptiaca, quæ reperitur tantùm in Exodo, & Psalmis.

צִפֳּרִים pl. m. aves, aviculæ, passeres. præf. כַּצִּפֳּרִים sicut aves. à s. צִפֹּר avis. R. צָפַר evolavit.

צְפִירֵי, צְפִרַיָּא, צְפִרִין, צְפִרֵי chal. pl. m. Hirci. nom. absol. emphat. & const. à s. צְפִיר.

צִפֹּרֶן, צִפּוֹרֶן, צִפֹּרֶן m. unguis, ungula, onyx: metaph. stylus, scalprum, ferramentum quo lapides cæduntur. præf. בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר stylo adamantis. Jer. 17. 1. pl. aff. צִפָּרְנֶיהָ ungues suos. Deut. 21. 12.

צֶפֶת foe. coronamentum, capitellum, obductum, obductio, caput columnæ. præf. וְהַצֶּפֶת & capitellum. 2. Paral. 3. 15. צְפַת Sephat. nom. pr. R. צָפָה speculatus est.

צְפָתְךָ natatio tua, vel natans tua. kal. part. ben. s. foe. aff. vel nom. s. s. Ezec. 32. 6. R. צוּף fluere.

צ צ

צָץ floruit, effloruit. kal præt. 3. s. m. contractè R. צִיץ florere.

צִצִּים pro צִיצִים m. plur. flores. à s. צִיץ flos.

צ ק

צַק funde. kal. imp. s. m. R. יָצַק fudit.

צָקוּן fuderunt. kal. præt. 3. plural. cum ן parag. abjecto jod à Ra-

à Radic. יָצַק , יצק Isa. 26. 16.

צִקְלַג Siclag, Siceleg. nom. prop. urbis.

צִקְלוֹן m. gluma, folliculus grani frumentarii. Aliis est vestis, brachium, vestis brachialis, manica. mantile. præf. aff. בְּצִקְלוֹנוֹ cum gluma suâ. Alii in veste suâ. 4. Reg. 4. 42.

צָקֶרֶת fundere. præf. בְּצֶקֶת in fundendo. לָצֶקֶרֶת ad fundendum. kal. inf. præf. R. יָצַק fudit.

צ ר

צַר , צָר m. arctus, angustus, & substant. angustum, arctum, angustia, afflictio, hostis, inimicus, arctator. præf. הַצָּר hostis. כְּצָר velut hostis. כְּצֹר velut rupes. Isa. 5. 28. aff. צָרִי hostis meus. plur. צָרִים hostes. præt. aff. לְצָרַי hostibus meis. מִצָּרַי ab hostibus meis. מִצָּרֵינוּ ab hostibus nostris. לְצָרֵינוּ hostibus nostris. צָרֶיךָ , צָרַיִךְ hostibus tuis. לְצָרֶיךָ hostes tui. בְּצָרָיו in hostibus suis. כְּצָרָיו sicut hostes sui. לְצָרָיו hostibus suis. מִצָּרָיו ab hostibus suis. צָרֵימוֹ , צָרֵהֶם hostes ejus. צָרֶיהָ צָרֵיהֶם hostes illorum. R. צוּר obsidere.

צֹר m. acies, culter acutus, rupes. præf. מִצֹּר præ rupe. Sor, Tyrus. nom. pr. urbis.

צָרַב incendit. Niph. נִצְרַב adustus, combustus fuit. præt. 3. plur. וְנִצְרְבוּ & adurentur.

צָרֶבֶת foe. adurens, adustio, cicatrix adustionis, crusta ulceris, inustio, inflammatio.

צְרֵדָתָה in Seredatah. nom. prop. cum ה loc.

צָרָה foe. æmula, infesta, inimica, adversaria, angusta. Isa. 28. 20. aff. צָרָתָהּ inimica, æmula ejus. R. צוּר obsidere.

צָרָה foe. angustia, oppressio, afflictio, anxietas, pressura, arctatio, angor, obsidio. præf. הַצָּרָה angustia. מִצָּרָה , בְּצָרָה , לְ , כְּ in angustia. מִצָּרָה ex angustiâ. בְּצָרָתָה לִי in tribulatione mihi. const. צָרַת aff. צָרָתָם צָרָתִי , צָרַתְכֶם angustia mea, vestra, sua. מִצָּרָתוֹ ab angustiâ ejus. pl. præf. הַצָּרוֹת angustiæ.

צְרוּיָה Servijah. nom. pr.

צָרוּעַ m. leprosus. præf. הַצָּרוּעַ leprosus. צְרוּעָה Seruhah. nom. prop.

צָרוּף , צְרוּפָה purgatus, ta. kal. part. pah. f. m. & f. item imp. f. m.

צְרוּפָה examina, perpende: cum ו redund. & ה parag. R. צָרַף conflavit.

צָרוּר colligatus. צְרוּרָה colligata, kal. part. ben. f. m. & foe. plur. foe. צְרֻרוֹת ligatæ. צָרוּר hostilitèr in-

va-

vadere, ligare. Deut. 25. 17. præf. בִּצְרוֹר juxtà ligare. Prov. 26. 8. לִצְרוֹר angustiâ afficiendo. Lev. 18. 18. kal. inf. R. צָרַר ligavit.

צְרוֹר m. ligamen, fasciculus, erumena, loculus, lapis, granum, lapillus, frustum. præf. בִּצְרוֹר in fasciculo, כִּצְרוֹר אֶבֶן בְּמַרְגֵּמָה qui dat frustum lapidis in aeervum, id est, in honorem Mercurii. Alii, qui applicat lapidem balistæ. Prov. 26. 8. pl. foe. צְרוֹרוֹת ligationes angustæ, ligamina, colligationes in fasciculos arctatos. Gen. 42. 35. אֶת־צְרוֹרוֹת כַּסְפֵּיהֶם ligamina, colligationes, crumenæ pecuniarum suarum.

צֻרוֹת pl. f. rupes. præf. בְּצֻרוֹת in rupibus. à f. צוּר rupes. R. צוּר obsidere.

צָרוֹת pl. f. angustiæ, oppressiones, afflictiones, pressuræ. præf. הַצָּרוֹת angustiæ. בְּצָרוֹת in angustiis. מִצָּרוֹת ab angustiis. מִצָּרוֹתֵינוּ ex angustiis nostris. צָרוֹתָיו · צָרוֹתָם · צָרוֹתֵיכֶם angustiæ ejus, vestræ, eorum. nom. pl. foe. à f. צָרָה angustia.

צָרַח clamavit, vociferatus est, in altum vocem extulit. kal. part. ben. f. m. מַר צֹרֵחַ amarè clamans. Soph. 1. 14. Hiph. fut. 3. f. m. יַצְרִיחַ exclamabit.

צֳרִי, צְרִי, צֹרִי m. opobalsamum, aliis balsamum, aliis theriaca, resina. præf. הַצֳּרִי an opobalsamum? צְרִי Seri. nom. pr. צֹרִי Tyrius, Soræus. nom. gentilitium.

צָרַי hostis meus. nom. f. m. aff. צָרֵי const. hostes. aff. צָרַי hostes mei. צָרֶיךָ · צָרַיִךְ hostes tui. præf. לְצָרַי hostibus meis. מִצָּרַי ab hostibus meis. לְצָרֵינוּ hostibus nostris. מִצָּרֵינוּ ab hostibus nostris. לְצָרֶיךָ hostibus tuis. לְ · בְּצָרָיו in hostibus suis. כְּצָרָיו sicut hostes sui. מִצָּרָיו ab hostibus ejus. צָרֶיהָ hostes ejus. צָרֵימוֹ · צָרֵיהֶם · צָרֵהֶם hostes eorum. nom. plur. m. à f. צַר R. צוּר obsidere.

צְרִיחַ m. arx, propugnaculum, turris munita, ædificium elevatum, locus præruptus. præf. הַצְּרִיחַ propugnaculum. pl. præf. בַּצְּרִחִים in arcibus. R. צָרַח clamavit.

צָרִיךְ necesse, necessarium. R. צָרַךְ necessitas.

צָרֶיךָ hostes tui. præf. לְצָרֶיךָ hostibus tuis. nom. pl. aff. à f. צַר R. צוּר obsidere.

צָרִים plur. m. hostes, adversarii à præced.

צֻרִים m. pl. rupes, acies acutæ. à f. m. צוּר rupes.

צָרֵימוֹ hostes eorum. nom. pl. m. aff. à f. צַר hostis.

צרך , צורך m. neceſſitas, indigentia. aff. צרכך neceſſitas tua: inde Hebræi verbum educunt quod eſt, indigere, opus eſſe, oportere, neceſſarium eſſe, ſic. Niph. נצרך Hoph. הוצרך neceſſe habere.

צרעה foe. crabro, crabrones, veſpa, apis. præf. הצרעה crabrones. צרעה Sorhah. Joſ. 19. 41. nom. pr. R. צרוע leproſus.

צרעת foe. lepra, pſora, ſcabies mala. præf. הצרעת lepra. לצרעת lepræ. aff. מצרעתו à leprâ ejus.

צרף fudit ad purificandum, purificavit, purgavit, conflavit, defæcavit: propriè eſt metalla igni excoquere, expurgare à ſcoriis, examinare per ignem: metaph. probavit, examinavit, exploravit. kal. præt. 3. ſ. f. aff. צרפתהו expurgavit eum. 2. ſ. m. aff. צרפתנו , צרפתני conflaſti me, nos. 1. ſ. aff. צרפתיך , צרפתים conflavi te, eos. part. ben. ſ. m. præf. לצורף aurifabro. aff. הצורפי aurifaber. צרפם conflans eos, plur. m. præf. הצרפים aurifabri. part. pah. m. & foe. צרופה , צרוף conflatus, ta. inf. & 3. ſ. m. præt. צרף צרוף conflando conflat. præf. כצרף juxta conflare. לצרוף ad conflandum. imp. ſ. m. cum ה parag. צרפה probato. fut. 1. ſ. אצרוף aff. אצרפנו & purgabo eum. Niph. fut. 3. plur. m. ויצרפו & purgabuntur. piel. part. ſ. m. מצרף conflator, conflans.

צרף , צורף m. conflans, conflator, fuſor, aurifaber. præf. לצרף aurifabro: cum jod parag. הצרפי aurifaber. Neh. 3. 31. pl. præf. הצרפים aurifabri: eſt etiam part. ben. kal.

צרפת foe. Gallia, Francia, Tzorphat, nomen urbis. צרפתה in Tzarphat, ſeu Sarepta, quæ eſt civitas Sidoniorum. 3. Reg. 17. 9. nom. ſ. f. cum ה loc.

צרפתהו expurgavit eum. kal. præt. 3. f. ſ. aff. ה mutato in ת.

צרפתי m. Gallus, Francus.

צרר ligavit, colligavit: item angustiis, afflictionibus affecit, arctavit, anxit, conſtrinxit, coanguſtavit, coarctavit, concludendo preſſit, hoſtiliter egit, oppugnavit. kal. præt. 3. pl. aff. צררוני anguſtarunt me. part. ben. ſ. m. præf. אתכם הצרר vos oppugnans. Num. 10. 9. aff. צררי hoſtis meus. pl. m. צררים conſt. צררי angentes, hoſtes. aff. צררי , צררי hoſtes mei. צרריו , צרריך hoſtes ſui, tui. pah. part. ſ. m. & foe. צרור colligatus. צרורה ligata. plur. foe. צרורות ligatæ. inf. צרור hoſtiliter invadendo. præf. כצרור juxtà ligare. לצרור anguſtiâ afficiendo. imp. ſ. m. defectivè. צור liga. Iſa. 8. 17. Puh. part. pl. m. ומצוררים & colli-

li-

ligati. צְרוֹר Seror. nom. prop.

צָרֵר m. hostis, angens. pl. aff. צֹרְרַי hostes mei. kal. part. ben. m.

צְרֻרוֹת ligatæ. kal. part. pah. pl. foe. à f. צְרוּרָה.

צְרֹרֹת ligamina, ligationes angustæ. a f. צְרוֹר ligamen.

צַרְתָּ ligasti, obsedisti. aff. צַרְתַּנִי obsedisti me. kal. præt. 2. f. m. צֶרֶת Sereth. nom. pr. R. צוּר obsidere.

צָרָה foe. angustia, oppressio, afflictio, anxietas, pressura, arctatio, angor, obsidio. aff. צָרַתְכֶם angustia vestra. צָרָתָם angustia eorum. præf. מִצָּרָתוֹ ab angustia ipsius. nom. f. f. const. a f. צָרָה angustia.

בְּ־צָרָתָה in angustiâ. nom. f. f. const. à præced. cum duplici signo fœmineo ת & ה. præf. צָרָתִי angustia mea, nom. f. f. const. aff. à præced.

צַרְתִּי obsedi. kal. præt. 1. f.

צָרְתָן Sarthan. צָרְתָנָה in Sarthan. nom. pr. cum ה loc.

צַרְתַּנִי formasti me. kal. præt. 2. f. m. aff. R. צוּר obsidere.

קא

קָאָה, קָא vomens, evomens. kal. part. ben. f. m. & foe. R. קוֹא vomere.

קֵא m. vomitus, aff. עַל־קֵאוֹ ad vomitum suum. Prov. 26. 11.

קָאַת, קָאָת foe. Ibis, Platea, Pelicanus. Aliis Onocrotalus, quæ est avis Cycno similis, adunco rostro.

קָאם surrexit, pro קָם Hos. 10. 14. kal. præt. 3. f. m.

קָאֵם ch. stans. pl. קָאֲמִין, קָאֲמַיָּא stantes. part. præs. m. f. & pl. emphat. R. קוּם surgere.

קָאָת foe. Ibis, Platea, Pelicanus. præf. הַקָּאָת platea. לְקָאַת plateæ. R. קוֹא vomere.

קב

קַב maledixit, execratus, imprecatus est. aff. קַבֹּה & קַבּוֹ exsecratur illum. kal. præt. 3. f. m. R. קָבַב maledixit.

קֹב exsecrando. præf. לָקֹב ad exsecrandum. kal. inf.

קַב m. cabus, mensura frumentaria continens sextam partem sati, id est quatuor logos, sive sextarios: seu est mensura parua viginti quatuor ovorum sexdecim quadrantes continens. præf. וְרֹבַע הַקַּב חִרְיוֹנִים & quarta pars cabi stercoris columbini. 4. Reg. 6. 25.

קָבַב maledixit, exsecratus est, imprecatus, malè precatus est: cavavit, excavavit aliquem imprecando. kal. fut. 1. f. cum præt. 3. f. m. cum ה aff. pro ו sic. Num. 23. 8. מָה אֶקֹּב לֹא קַבֹּה אֵל quid male-

ledicam cui non maledixit Deus? præt. 2. f. m. aff. וְקַבֹּתוֹ & exsecreris eum. inf. קֹב exsecrando. præf. לָקֹב ad exsecrandum. imp. f. m. cum ה parag. קָבָה־ לִי אֹתוֹ exsecrare mihi ipsum. Num. 22. 11. aff. וְקָבְנוֹ לִי מִשָּׁם exsecrare illum propter me inde. Num. 23. 13. fut. 2. f. m. aff. תִקֳּבֶנּוּ exsecraberis eum. Num. 23. 25.

קַבֹּרה maledixit ei pro קַבּוֹ. kal præt. 3. f. m. aff. cum ה parag.

קָבָה pro קָבָה exsecrare. kal. imp. f. m. cum ה parag. à קֹב maledic.

קֵבָה foe. ventriculus, ingluvies bestiarum. præf. הַקֵּבָה ventriculus.

קֻבָּה foe. lupanar. Hebræi exponunt tentorium, fornix, cauea, taberna. præf. אֶל־הַקֻּבָּה ad lupanar.

קַבּוֹ exsecratur illum. kal. præt. 3. f. m. aff.

קָבוֹתוֹ exsecreris, exsecrator illum. kal. præt. 2. f. m. aff. Num. 23. 27.

קְבוּצִים congregati. kal. part. pah. pl. m. R. קָבַץ congregavit.

קִבּוּצִים pl. m. collectiones, congregationes, catervæ. aff. קִבּוּצַיִךְ congregationes tuæ.

קְבוֹר sepelire. præf. לִקְבוֹר ad sepeliendum. מִקְּבוֹר à sepeliendo. kal. inf. קָבוֹר sepelito. kal. imp. f. m. קָבוּר sepultus. kal. part. pah. f. m. R. קָבַר sepeliit.

קְבוּרַת, קְבֻרָה, קְבוּרָה foe. sepultura, sepulchrum. præf. הַקְּבוּרָה sepultura. בִּקְבוּרָה in sepulturâ.

קִבֵּל Pih. accepit, suscepit, recepit, acceptavit, acquievit, excepit, propriè est aliquid capere manubrio, & ansâ suâ. 3. pl. præt. קִבְּלוּ & קִבֵּל receperunt. imp. f. m. קַבֶּל־ accipe. fut. 3. f. m. aff. וַיְקַבְּלֵם & suscepit eos. pl. 1. נְקַבֵּל accipiemus. 3. pl. m. יְקַבְּלוּ recipient. Hithp. part. pl. foe. מַקְבִּילוֹת excipientia, hoc est, continentia unum cum altero. Exod. 26. 5.

קִבֵּל pro קִבְּלוּ receperunt. Esth. 9. 26. Pih. præt. 3. pl. defect.

קַבֵּל chal. accepit. fut. 2. plur. m. תְּקַבְּלוּן recipietis. 3. pl. m. וִיקַבְּלוּן & suscipient.

קֳבֵל coram, contrà, è regione, ex adverso. קֳבֵל־עָם coram populo. aff. קָבְלוֹ adversum sibi, id quod ex adverso situm est. Ezec. 26. 9. וּמְחִי קָבְלוֹ & arietem suum, & balistam dabit contra eum.

קֳבֵל chal. coram, & ex adverso præf. וְלָקֳבֵל אַלְפָּא & coram mille. Dan. 5. 1. לָקֳבֵל מִלֵּי ob propter verba. לָקֳבֵל־דְּנָה propter hoc, proptereà. Esd. 4. 16. כָּל־קֳבֵל כָּל־קֳבֵל propter, proptereà, eo quod, quandoquidèm, quamvis, omni respectu, omni vicissitudine, omni-

modè ; & in Daniele ſemper eſt adjunctum רֳנָה vel רֳו aff. לְקָבְלָךְ ex adverſo tui. Dan. 2. 13.

קָבְנוֹ maledic, exſecrare eum, pro קָבוֹ vel קָבֶנּוּ Num. 23. 13. kal. imp. ſ. m. aff. R. קָבַב maledixit.

קָבַע rapuit, vi cepit, diripuit, ſpoliavit, ſupplantavit, peſſundedit calcaneo, & metaph. dolo & impoſturâ oppreſſit, decepit, defraudavit, doloſè ſpoliavit. kal præt. 1. plur. aff. קְבַעֲנוּךָ ſpoliamus te, part. ben. plur. m.

קֹבְעִים ſpoliantes, aff. conſt. קֹבְעֵיהֶם rapientes eos. fut. 3. ſ. m. præf. הֲיִקְבַּע an ſpoliet?

קֻבַּעַת foe. fæx, fæculentum.

קָבַץ collegit, congregavit, aggregavit, comportavit, contraxit: dicitur propriè de re diſperſâ. אָסַף verò itèm collegit, de re non diſperſâ: conſtruitur cum accuſat. kal. part. ben. ſ. m. וְקֹבֵץ & congregans. part. pah. pl. m. קְבוּצִים congregati. inf. aff. præf. לְקָבְצִי ad congregare me. imp. ſ. m. קְבֹץ congrega. plur. m. קִבְצוּ congregate. fut. 1. ſ. אֶקְבֹּץ cum ה parag. אֶקְבְּצָה aff. אֶקְבְּצֵם congregabo eos. 2. ſ. m. 3. f. תִּקְבּוֹץ congregabis. 3. ſ. m. יִקְבֹּץ־יִקְבּוֹץ aff. יִקְבְּצֵנוּ, יִקְבְּצֵם congregabit eos, eum. Niph. præt. נִקְבַּץ congregatus, collectus eſt. præt. 3. pl. נִקְבְּצוּ

congregantur. part. plur. maſc. præf. הַנִּקְבָּצִים congregati. præf. aff. לְנִקְבָּצָיו ad congregatos ejus. inf. præt. לְ, בְּהִקָּבֵץ in congregando ſe. imp. plur. m. הִקָּבְצוּ congregate vos. fut. 2. ſ. m. 3. f. תִּקָּבֵץ congregaberis. pl. 3. m. יִקָּבְצוּ congregabuntur. pih. præt. קִבֵּץ collegit, congregavit frequentèr. præt. 3. ſ. m. aff. קִבְּצָךְ collegit te. קִבְּצָם, קִבְּצָן collegit eos, eas. 3. ſ. f. קִבְּצָה collegit. 1. ſ. aff. וְקִבַּצְתִּים & congregabo eos. part. ben. ſ. m. aff. מְקַבְּצָם congregans eos. pl. m. aff. וּמְקַבְּצָיו & congregantes hos. inf. præt. לְקַבֵּץ congregando. aff. בְּקַבְּצִי in congregare me. imp. ſ. m. aff. קַבְּצֵנוּ congrega nos. fut. 1. ſ. אֲקַבֵּץ & cum ה parag. אֲקַבְּצָה aff. אֲקַבְּצֵם אֲקַבֶּצְךָ congregabo te, eos. 3. ſ. m. aff. יְקַבְּצֶנּוּ congregabit eum. 2. ſ. m. 3. f. יְקַבְּצֶנּוּ congregabit eum. 2. ſ. m. 3. f. aff. תְּקַבְּצֵם congregabit eos. Puh. part. ſ. f. מְקֻבֶּצֶת congregata. Hithp. præt. 3. pl. הִתְקַבְּצוּ congregarunt ſe. & imp. pl. m. congregate vos. fut. 3. pl. m. יִתְקַבְּצוּ congregabunt ſe. קַבְצְאֵל Cabteel. nom. prop.

קְבֻצָה, קְבֻצַת foe. congregatio, collectio, maſſa congregata. קִבְצַיִם Chibſaim, nom. pr.

קִבְּצָה collegit, coacervavit. pih. præt.

præt. 3. ſ. f. aliis eſt pro קֻבְּצָה col-
lecta eſt. Puh. 3. ſ. f.

קָבַר ſepelivit, occultavit, & abſcondit ſub terrâ. kal. præt. 2. ſ. m. aff. קְבַרְתּוֹ, קְבַרְתַּנִי, קְבַרְתָּ ſepelito eum, me. plur. 3. aff. קְבָרוּם, קְבָרֻהוּ ſepelierunt eum, eos. 2. pl. m. קְבַרְתֶּם ſepelitis. part. ben. ſ. m. קֹבֵר ſepeliens. pl. m. קֹבְרִים ſepelientes. part. pah. ſ. m. קָבוּר ſepultus. pl. m. קְבֻרִים ſepulti. inf. קְבֹר ſepelire. præf. מִקְּבֹר à ſepeliendo. לִקְבֹּר ad ſepeliendum. aff. לְקָבְרוֹ, לְקָבְרָהּ ad ſepeliendum eam, eum. imp. ſ. m. קְבֹר ſepelito. pl. m. aff. קִבְרוּהָ ſepelite eam. fut. 1. ſ. cum ה parag. אֶקְבְּרָה aff. וָאֶקְבְּרֶהָ & ſepelivi eam. 2. ſ. m. 3. ſ. aff. תִּקְבְּרֵנִי, תִּקְבְּרֶנּוּ ſepelies eum, me. 3. ſ. m. וַיִּקְבֹּר & ſepelivit. pl. 2. m. וַתִּקְבְּרוּ & ſepelivistis. 3. plur. m. וַיִּקְבְּרוּ aff. וַיִּקְבְּרֻהוּ & ſepeliverunt eum. Niph. fut. 1. ſ. אֶקָּבֵר ſepeliar. 2. ſ. m. 3. ſ. תִּקָּבֵר ſepelieris. 3. ſ. m. יִקָּבֵר ſepelietur. pl. 3. m. יִקָּבֵרוּ ſepelientur. pih. præt. קִבֵּר ſepelivit diligenter. part. ſ. m. מְקַבֵּר ſepeliens. pl. m. præf. הַמְקַבְּרִים ſepelientes, veſpillones. inf. præf. לְקַבֵּר ad ſepeliendum. fut. 3. ſ. f. aff. תְּקַבְּרֵם ſepeliet eos. Puh. præt. קֻבַּר ſepultus fuit.

קֶבֶר m. ſepuchrum, locus ſepulturæ. præf. הַקֶּבֶר ſepulchrum. בְּקֶבֶר, בַּקֶּבֶר in ſepulchro. כַּקֶּבֶר, בְּקֶבֶר ſicut ſepulchrum. לַקֶּבֶר ad ſepulchrum. aff. בְּקִבְרִי in ſepulchro meo. מִקִּבְרְךָ ex ſepulchro tuo. בְּקִבְרוֹ in ſepulchro ſuo. קִבְרָם ſepulchrum ipſorum. pl. m. הַקְּבָרִים ſepulchra. בַּקְּבָרִים in ſepulchris. conſt. præf. לְקִבְרֵי in ſepulchris. קִבְרֵינוּ ſepulchra noſtra. מִקִּבְרֵיהֶם è ſepulchris ipſorum.

קְבָרוֹת foe. pl. ſepulchra, ſepulturæ. præf. לִקְבָרוֹת in ſepulchra. בִּקְבָרוֹת in ſepulchris. מִקִּבְרוֹת è, de ſepulchris. קִבְרוֹתֶיךָ, קִבְרוֹתֶיהָ, קִבְרוֹתָהּ ſepulchra ejus, tua. מִקִּבְרוֹתֵיכֶם è ſepulchris veſtris. בְּקִבְרוֹתָיו in ſepulchris ejus.

קְבוּרָה, קְבֻרָה foe. ſepultura, ſepulchrum. aff. קְבֻרָתָהּ ſepulchrum ejus. בִּקְבֻרָתוֹ in ſepulturâ ejus. בִּקְבֻרָתָם in ſepulchro eorum.

קֻבָּתָהּ lupanar ejus. nom. ſ. f. aff. à ſ. קֻבָּה R. קָבַב maledixit.

קַבֹּתוֹ exſecraris illum. kal. præt. 2. ſ. m. aff.

ק ד

קָדַד adoravit, incurvavit ſe, inclinavit, incurvavit verticem verſùs terram honoris exhibendi causâ, ſupplex fuit, humiliatus eſt ſuppliciter. kal. fut. 1. ſ. וָאֶקֹּד & inclina-

vi me. 3. f. m. תִּקֹּד & inclinavit se. pl. 3. m. וַיִּקְּדוּ & inclinarunt se.

קִדָּה foe. casia.

קַדְמֹנִים pl. m. antiquitates, anticipationes, chedumim. R. קָדַם antevertit.

קָדֹשׁ, קָדוֹשׁ m. sanctus, sacer, castus. præf. הַקָּדוֹשׁ sanctus. לְ, בְּקָדוֹשׁ sancto. מִקָּדוֹשׁ à sancto. aff. קְדֹשְׁכֶם, קְדוֹשִׁי, קְדוֹשׁוֹ sanctus ejus, meus, vester. pl. præf. הַקְּדוֹשִׁים sancti. לַקְּדוֹשִׁים sanctis. מִקְּדוֹשִׁים è sanctis. aff. בִּקְדֹשָׁיו in sanctis suis. R. קָדַשׁ sanctificavit.

קָדַח arsit, accendit, incendit, succendit, accensus fuit, conflagravit, ferbuit, efferbuit, inflammatus est, & cum accusat. inflammavit. kal. præt. 3. f. foe. קָדְחָה accensus est. pl. 2. m. קְדַחְתֶּם accendistis. part. ben. pl. m. const. קֹדְחֵי accendentes. inf. præf. כִּקְדֹחַ juxtà accendere, sicut conflagrat.

קַדַּחַת foe. ardor, febris ardens, morbus inflammans corpus. præf. בַּקַּדַּחַת febri ardente. הַקַּדַּחַת febris ardens.

קָדִים m. Oriens, plaga orientalis mundi, plaga anterior coeli; eurus, ventus orientalis, subsolanus, vulturnus, apeliotes. præf. הַקָּדִים eurus. מֵהַקָּדִים ab oriente. לְקָדִים ad orientem. R. קָדַם antevertit.

קָדִמָה, קָדִימָה ad Orientem. præf. הַקָּדִימָה orientem versùs. nom. f. m. קָדִים cum ה loc.

קִדֵּם pih. prævenit, præoccupavit, præcessit, antevertit, anticipavit, anteivit, præivit, prævenit, obvenit, prior fuit, occurrit, antecessit, anterior fuit, obviam ivit. præt. 1. f. קִדַּמְתִּי anteverti. pl. 3. קִדְּמוּ prævenerunt. aff. קִדְּמֻנִי, קִדְּמוּנִי prævenerunt me. imp. f. m. cum ה parag. קַדְּמָה anticipa. fut. 1. f. אֲקַדֵּם occurram. aff. præf. הַאֲקַדְּמֶנּוּ num præveniam eum. Mich. 6, 6. 2. f. m. 3. f. aff. תְּקַדְּמֶךָ, תְּקַדְּמֶנּוּ prævenies eum, præveniet te. 3. f. m. aff. יְקַדְּמֵנִי, יְקַדְּמֶנָּה præveniet eam, me. plur. 1. cum ה parag. נְקַדְּמָה præveniamus. 3. m. aff. יְקַדְּמֻנִי, יְקַדְּמוּנִי, יְקַדְּמוּנוּ, יְקַדְּמוּ prævenient nos, me. Hiph. הִקְדִּים prævenit, antevertit. præt. 3. f. m. aff. מִי הִקְדִּימַנִי quis præveniet me? fut. 2. f. m. 3. f. תַּקְדִּים בַּעֲדֵינוּ præveniet propter nos. Amos. 9, 10.

קֶדֶם m. Oriens. præf. מִקֶּדֶם ab oriente, cum ה locali. קֵדְמָה ad orientem, & const. cum ה. קִדְמַת ad orientem.

קֶדֶם m. antiquitas, æternitas si de Deo sermo est: antiquum, priscum, vetustas, prioritas, initium, principi-

cipium: & adverbialitèr, antè, antequam, priusquam, antiquè, pridèm, olìm, antrorsùm, anteriùs, principiò: si loci est, orientalem mundi plagam denotat, ut suprà. præf. כְּקֶדֶם sicut antè. מִקֶּדֶם ab antè, ab antiquitate, ab æterno. pl. const. præf. מֵרֹאשׁ מִקַּדְמֵי־אָרֶץ à capite, à primis terræ. Prov. 8. 23.

קְדָם, קֳדָם chal. coràm. מִן קֳדָם à coràm eo. קֳדָמַיהּ, מִן קֳדָמוֹהִי aff. ante eam. קֳדָמַי coram me. קֳדָמֵיהוֹן coram eis. קֳדָמָךְ, קֳדָמָיךְ coram te.

קַדְּמָה anticipa. pih. imp. s. m. cum ה parag.

קֵדְמָה ad plagam orientalem, orientem versus. nom. f. m. קֶדֶם cum ה loc. item Chedmah. Gen. 25. 15.

קַדְמָה, קַדְמַת foe. prioritas, initium, antiquitas: antè, antèquam, const. cum ש præf. שֶׁקַּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ quod antequam prodierit, aut emerserit, arescit. Ps. 129. 6. aff. לְקַדְמָתָן ad antiquum statum suum. plur. præf. aff. כְּקַדְמוֹתֵיכֶם sicut antiquitatibus vestris. Ezech. 36. 11.

קְדֵמוֹת Chedemoth. nom. pr.

קֳדָמַי chal. coram me. מִן־קֳדָמַי coràm me. adverb. aff. קַדְמָיֵא priores. nom. plur. m. chal. emph.

קַדְמִיאֵל Chadmiel. nom. pr.

קַדְמָיְתָא, קַדְמָיְתָא foe. s. chal. prima, prior, antecedens. pl. emph. priora.

קַדְמֹנָה foe. orientalis, anterior: aliis antiqua. præf. הַקַּדְמֹנָה orientalis. pl. קַדְמֹנִיּוֹת antiqua.

קַדְמֹנִי m. orientalis præf. הַקַּדְמֹנִי orientalis. Ezec. 47. 18. antiquus, priscus, antiquior, anterior, antiquum. plur. קַדְמוֹנִים priores, superiores, antiqui: est tam loci, quam temporis.

קֵדְמָה ad orientem. nom. f. foe. cum ה loc. cujus loco est ת pro קֵדְמָה ad orientem. à s. קֶדֶם oriens. chal. מִקַּדְמַת, מִן־קַדְמַת ab antè. præpos. præt. קַדְמָתָהּ antiquitas ejus. præs. aff. לְקַדְמָתָן לְקַדְמַתְכֶן ad antiquitatem, antiquum statum vestrum, suum. pl. præs. aff. כְּקַדְמוֹתֵיכֶם sicut antiquitates vestræ. Ezec. 36. 11. à s. קַדְמָה.

קָדְקֹד masc. vertex capitis. præs. לְקָדְקֹד vertici. aff. קָדְקֳדְךָ קָדְקֳדוֹ vertex ejus, tuus. R. קָדַד inclinavit verticem.

קָדַר obtenebratus, obscuratus, atratus fuit, ater, atratus, pullatus, pullis, nigris vestibus ivit, vel incessit, ater, teter, tristis fuit, & humilis, veste funebri fuit indutus. kal. præt. 1. s. קָדַרְתִּי atratus sum.

pl.

pl. 3. קָדְרוּ obscurantur. part. ben. s. m. קֹדֵר pullatus. plur. m. præf. הַקֹּדְרִים qui tetri sunt. Hiph. præt. הִקְדִּיר atratum reddidit, obscuravit. præt. 1. s. וְהִקְדַּרְתִּי & atratas reddam, Ezec. 32. 6. fut. 1. s. aff. אַקְדִּירֵם atrata reddam ea. Hithp. הִתְקַדְּרוּ obscurati sunt, præt. 3. plur.

קֵדָר m. Kedar. nom. prop. viri, qui fuit secundus filius Ismaelis, nepos Abrahæ: hinc per metathesin Turca. Gen. 25. 13.

קִדְרוֹן m. kidron fluvius, seu torrens propè Jerusalem.

קַדְרוּת foe. atror, atritas, nigredo, tenebræ, obscuritas.

קְדֹרַנִּית adv: atrè, nigrè, obscurè.

קָדַשׁ paratus, præparatus, destinatus fuit ad aliquid generalitèr: in specie sacratus, consecratus, sanctificatus fuit, sanctus, sacer fuit, vel sanctus est. kal. præt. 1. s. aff. קְדַשְׁתִּיךָ sanctior sum te. pl. 3. קָדֵשׁוּ sancti, sancta sunt, fut. 3. s. m. cum ה interrog. הֲיִקְדַּשׁ an sanctificabitur? 2. s. m. 3. f תִּקְדַּשׁ sanctus sit. pl. 3. m. וְיִקְדְּשׁוּ & sancti erunt. Niph. 3. s. m. præt. נִקְדַּשׁ sanctificatur. 1. s. נִקְדַּשְׁתִּי sanctificatus sum. inf. præf. aff. בְּהִקָּדְשִׁי in sanctificari me. fut. 1. s. אֶקָּדֵשׁ sanctificabor. pih. præt. קִדֵּשׁ, קִדַּשׁ sacravit, consecravit, sanctificavit, reparavit, restauravit ad sanctum usum: item præparavit, edixit, indixit cum de bello, aut jejunio dicitur. præt. 3. sin. masc. aff. וְקִדְּשׁוֹ sanctificabit ipsum. 2. s. m. aff. קִדַּשְׁתּוֹ, קִדַּשְׁתָּם sanctificas eum, eos. pl. 3. קִדְּשׁוּ aff. קִדְּשֻׁהוּ sanctificarunt eum. 2. pl. m. וְקִדַּשְׁתֶּם & sanctificabitis. part. m. s. aff. מְקַדִּשְׁכֶם, מְקַדְּשָׁם, מְקַדְּשׁוֹ מְקַדֵּשׁ sanctificans eum, eos, vos. pl. m. aff. מְקַדְּשֵׁיהֶם qui sanctificant ipsos. inf. præf. aff. לְקַדְּשָׁם לְקַדְּשׁוֹ, לְקַדֵּשׁ ad sanctificandum eum, eos. imp. s. m. קַדֶּשׁ־ sanctifica. pl. m. קַדְּשׁוּ sanctificate. fut. 1. s אֲקַדֵּשׁ sanctificabo. 3. s. m. aff. יְקַדְּשֵׁם, יְקַדְּשֵׁהוּ, יְקַדֵּשׁ sanctificabit eum, eos. pl. 3. m. יְקַדְּשׁוּ sanctificabunt. Puh. part. m. s. & pl. præf. הַמְקֻדָּשׁ sanctificatus. הַמְקֻדָּשִׁים sanctificati. aff. לִמְקֻדָּשָׁי sanctificatis meis. Hiph. præt. הִקְדִּישׁ sacravit, fecit esse sanctum, consecravit, sanctificavit, præt. 3. s. m. præf. הַהִקְדִּישׁ qui consecrabat. 1. s. הִקְדַּשְׁתִּי consecravi. aff. הִקְדַּשְׁתִּיךָ sanctificavi te. plur. 3. הִקְדִּישׁוּ sanctificarunt, 1. pl. הִקְדַּשְׁנוּ sanctificavimus. part. s. m. præf. הַמַּקְדִּישׁ sanctificans. pl. m. מַקְדִּשִׁים sanctificantes. inf.

הקדש

להקדיש הקדש sanctificare. præf. להקדישו aff. להקדישני ad sanctificandum eum, me. fut. 2. f.m. 3. foe. תקדיש sanctificabis. 3. f. m. יקדיש sanctificabit. plur. 2. m. תקדישו sanctificabitis. plur. 3. m. יקדישו sanctificabunt. Hithp. התקדש sanctificatur. 1. sin. התקדשתי sanctificavi me. plur. 2. m. התקדשתם sanctificetis vos. pl. 3. התקדשו, התקדשו sanctificati sunt. part. f. f. מתקדשת sanctificata. pl. m. præf. המתקדשים qui sanctificant se, inf. præf. להתקדש ad sanctificandum se. imp. plur. m. התקדשו sanctificate vos. fut. 3. pl. m. יתקדשו, יתקדשו sanctificabuntur.

קדש, קודש m. sanctitas, sanctificatio, res sancta, sanctum, sacrum, sanctimonia, mundities, sanctuarium. præf. הקודש sanctitas. בקדש, ב in sancto. לקדש, ל ad sanctum. מקדש, מתקדש è sancto. aff. מקדשי per sanctitatem meam. קדשנו sanctitas nostra. בקדשו in sancto ejus. לקדשו sanctitatis ejus. קדשך, קדשך sanctitas tua. pl. m. הקדשים sancta, res sanctæ. בקדשים, ל de rebus sacris, ad res sacras. præf. const. מקדשי de rebus sacris. aff. קדשי, קדשי, קדשיך res sanctæ meæ, tuæ. קדשיכם

קדשיהם, קדשיו res sanctæ ejus, eorum, vestræ.

קדש præpara, sanctifica. pih. imp. f.m. קדש, קדש Chades. Gen. 14.7. קדשה in Chades. nom. pr. cum ה loc.

קדש m. scortum masculum, cinædus, meritorius puer, impurus, catamitus, prostibulum. præf. הקדש meritorius. pl. præf. בקדשים cum meritoriis. הקדשים meritorii.

קדשה foe. scortum, meretrix, prostibulum publicum. præf. הקדשה meretrix. pl. f. præf. הקדשות scorta, meretrices.

ק ה

קהה obstupuit, obtusus fuit, hebes factus est, hebetatus est, hebescebat, caruit acumine. kal. fut. 2. & 3. pl. foe. תקהינה obstupescent. קהה pih. præt. hebetavit, hebes, vel obtusus fuit.

קהל congregavit, propriè dicitur de congregatione hominum. kal. part. ben. f. foe. præf. הקהלת congregans, congregatrix, scilicet anima Regis Salomonis. Ecclesiastes. Niph. præt. נקהל congregatus; collectus est, aggregatus est ad concionem, congregavit se. præt. 3. plur. נקהלו congregaverunt se. part. pl. m. præf. הנקהלים congregati.

inf.

inf. præf. בְּהִקָּהֵל in congregari. לְהִקָּהֵל ad congregandum. fut. 3. f. m. יִקָּהֵל congregabitur. 2. f. m. 3. foe. תִּקָּהֵל congregabitur. pl. 3. m. יִקָּהֲלוּ congregabuntur. Hiph. præt. הִקְהִיל congregavit, collegit. 2. f. m. הִקְהַלְתָּ congregasti. plur. 3. הִקְהִילוּ congregárunt. inf. præf. בְּהַקְהִיל in congregando. imp. f. m. הַקְהֵל־הַקְהֵל congregato. pl. m. הַקְהִילוּ congregate. fut. 3. f. m. יַקְהִיל & יַקְהֵל congregabit. pl. 3. m. יַקְהִלוּ congregabunt.

קָהָל m. congregatio, coetus, Ecclesia, concio, multitudo populi, comitium. præf. הַקָּהָל congregatio. בַּקָּהָל, בְּ, לְ in congregatione. לַקָּהָל congregationi. בִּקְהַל, לִ in congregatione. מִקָּהָל à congregatione. aff. קְהָלְךָ, קְהָלֵךְ congregatio tua. קְהָלָהּ, קְהַלְכֶם congregatio ejus, vestra. בִּקְהָלָם in coetu ipsorum.

קְהִלָּה foe, congregatio, coetus, concio, Ecclesia, coetus Ecclesiasticus. const. קְהִלַּת congregatio.

קֹהֶלֶת congregans, congregatrix scil. anima Regis Salomonis, Chohelet, Ecclesiastes. kal. part. ben. f. foe.

קְהָת Chehat fil. levi: nom. prop.

ק ו

ק ו

קַו, קָו m. linea, delineatio, regula; amussis, filum mensorium, funiculus structorius, linea quâ utuntur operarii lignarii, & cæmentarii inter laborandum: cum ה parag. קָוֶה filum. 3. Reg. 7. 23. præf. בַּקָּו ad amussim. לָקָו, לְ ad lineam. aff. קַוָּם delineatio, linea ipsorum. קַו־קָו lineatim. Isa. 18. 2. R. קָוָה expectavit.

קוֹא vomere, evomere, vomitum reddere. kal. part. ben. f. m. & foe. קָא & קָאָה vomens. imp. pl. m. irreg. וּקְיוּ & vomite. Hiph. הֵקִיא fecit vomitum, evomuit. præt. 2. f. m. aff. וַהֲקֵאתוֹ & evomas illud. fut. 2. f. m. aff. תְּקִיאֶנָּה evomes illam. 3. f. m. וַיָּקֵא & evomuit. aff. וַיְקִאֶנּוּ & evomuit illam. Job. 20. 15. foe. 3. f. תָּקִיא, וַתָּקִא & evomat.

קוֹב exsecrando. præf. לָקוֹב ad exsecrandum. kal. inf. præf. R. קָבַב maledixit.

קוּבָּה foe. lupanar, venter, ventriculus. aff. אֶל־קֳבָתָהּ in ventre ejus, in lupanari ejus.

קוֹבַע m. galea, armatura capitis. R. קָבַע rapuit.

קֹדֶשׁ, קוֹדֶשׁ m. sanctitas, sanctitudo, sanctum, res sacra. R. קָדַשׁ sanctificatus est.

קִוָּה expectavit, præstolatus est, expectationem habuit, speravit: item congregavit, incubuit, magno animi desiderio intentus fuit in aliquem. kal. part. ben. plur. m. const. וְקֹוֵי & expectantes. aff. קֹוַי, קֹוֶיךָ expectantes me. præf. לְקֹוָו expectantibus eum. Niph. præt. נִקְוָה congregatus est, confluxit, si de aquis dicitur: congregavit se, collectus est expectando, si de hominibus. præt. 3. pl. וְנִקְוּוּ & confluent. fut. 3. pl. m. יִקָּווּ confluant. pih. præt. קִוָּה expectavit sedulò, construitur cum dat. & accusat. & præp. אֶל. præt. 3. f. f. קִוְּתָה expectat. 1. f. aff. קִוִּיתִיךָ expectavi te. pl. 3. קִוּוּ expectárunt. 2. m. קִוִּיתֶם expectastis. 1. pl. קִוִּינוּ aff. קִוִּינוּךָ expectavimus te. præf. שֶׁקִּוִּינֻהוּ quem expectamus. inf. קַוֵּה & קַוֹּה expectare. imp. f. m. קַוֵּה expecta. fut. 1. f. אֲקַוֶּה expectabo. 3. f. m. יְקַוֶּה & per apoc. יְקַו expectabit. pl. 1. נְקַוֶּה expectabimus. 3. pl m. יְקַוּוּ expectabunt.

קוה m. filum, linea, amussis, perpendiculum. Zach. 1. 16. pro קַו cum ה redund.

קִוּוּ expectárunt. pih. præt. 3. plur.

קַוּוּ expectate. imp. pl. m. קַוֻּו pro

קֹוָיו expectantes eum. præf לְקֹוָו expectantibus eum. kal. part. ben. pl. m. aff. præf.

קוּט abjicere, repellere, abominari, fastidire, fastidio esse, vel habere, tædere, tædio, seu molestiâ affici, graviter nauseare, ægrè ferre, odio aversari, pertæsum esse. kal. fut. 1. f. אָקוּט fastidio habui. 3. f. m. יָקוּט fastidit. Niph. præt. נָקוֹט fastidio fuit, affectus est molestiâ, seu tædio. præt. 3. f. foe. Job. 10. 1. נָקְטָה נַפְשִׁי excisa est anima mea, tædet animam meam, displicet quod vivam. pl. 3. וְנָקֹטוּ & displicebunt sibi. 2. m. וּנְקֹטֹתֶם בִּפְנֵיכֶם & fastidio eritis, & nauseabitis in faciebus vestris. Ezec. 20. 47. & 36. 31. Hithp. fut. 1. f. אֶתְקוֹטָט teneor fastidio, & cum ה parag. אֶתְקוֹטְטָה tædio afficior.

קֹוֵי expectantes. aff. קֹוַי, קֹוֶיךָ expectantes me, te. kal. part. ben. pl. m. const. à f. קֹוֶה R. קָוָה expectavit.

קֹוִים expectantes. kal. part. ben. pl. m. à præced.

קִוִּינוּ expectavimus: aff. præf. שֶׁקִּוִּינֻהוּ quem expectamus eum. קִוִּינוּךָ expectavimus te. pih. præt. 1. pl. aff.

קִוִּיתִי expectavi. קִוִּיתֶם expectavistis. pih. præt. 1. f. & 2. pl. m.

קֹל, קוֹל m. levitas, celeritas, facilitas. præf. מִקּוֹל præ levitate, Jer. 3. 9. à facilitate. R. קָלַל sprevit.

קוֹל m. vox, ſonus, ſonitus, concentus, ſtrepitus, clamor, tonitru. præſ. הַקּוֹל · הַקֹּל vox. בְּקוֹל voce. כְּקוֹל ſicut ſonus, vox. לְקֹל לְקוֹל voci, ad vocem. מִקּוֹל à ſtrepitu, propter vocem. aff. לְ · בְּקוֹלִי voci meæ. בְּקוֹלֵנוּ voci noſtræ. הֲקוֹלְךָ an vox tua? לְ · בְּקוֹלְךָ voci tuæ. לְ · בְּקוֹלֶךְ בְּקוֹלְכֶם voci veſtræ. בְּקוֹלוֹ · בְּקוֹלָהּ voci ejus. בְּקוֹלָם · לְ ad vocem eorum. מִקּוֹלָם à voce eorum. קוֹלָן vox ſua. pl. f. præf. הַקֹּלוֹת · הַקּוֹלוֹת ſoni; tonitrua. מִקּוֹלוֹת præ ſonis.

קוֹלָהּ · קֹלָהּ vox ejus. nom. ſ. m. aff. קוֹלָיָה Cholajah. nom. pr.

קוֹלֵךְ · קוֹלֶךָ vox tua. præſ. הֲקוֹלְךָ an vox tua? לְקוֹלֶךָ voci tuæ. בְּקוֹלֵךְ voci tuæ. בְּקוֹלְכֶם voci veſtræ. nom. ſ. m. aff. præſ.

קוֹלָם · קֹלָם vox eorum. præſ. מִקֹּלָם à voce eorum. nom. ſ. m. aff.

קוֹלָן vox earum. nom. ſ. m. aff. foe. plur.

קוֹלֵעַ · קֹלֵעַ fundâ mittens, vel fundâ rotans. kal. part. ben. ſ. m. R. קָלַע fundâ torſit.

קַוָּם linea, delineatio eorum. nom. ſ. m. aff. à ſ. קַו R. קָוָה expectavit.

קוּם ſurgere, ſtare, aſſurgere, exſurgere, inſurgere, exſtare, conſtare, ſubſiſtere, præſtare, ſuſcitare, erigere, ſtatuere, firmare, confirmare; caligare: in kal eſt neutrum, & uſurpatur plerùmque abſolutè; aliquando cum præp. בְּ · עַל · אֶל · & לְ. cum אֶל vel עַל hoſtile eſt, inſurgere in vel adversùs: quùm de conſilio dicitur, verbo, doctrinâ, judicio, promiſſione, & ſignificat ſtare, conſiſtere, ratum, firmum, & ſtabile eſſe. kal. præt. 3. ſ. m. קָם ſurrexit. 3. ſ. foe. קָמָה ſurgebat. 2. ſ. m. קַמְתָּ ſurrexiſti. 1. ſ. קַמְתִּי ſurrexi. præſ. שֶׁקַּמְתִּי dum ſurrexi. plur. 3. קָמוּ ſurrexerunt, caligabant. 3. Reg. 14. 4. 2. m. קַמְתֶּם ſurrexiſtis. 1. pl. קַמְנוּ ſurgimus. part. ben. ſ. m. קָם inſurgens. pl. præſ. הַקָּמִים & הַקּוֹמִים qui inſurgunt. בַּקָּמִים in inſurgentes. aff. מִקָּמַי ab inſurgentibus in me. קָמֶיךָ · קָמֵינוּ · קָמָיו inſurgentes in te, nos, eum. בְּקָמֵיהֶם in inſurgentes in eos. inf. præſ. בְּקוּם in ſurgendo. לָקוּם ſurgere, conſiſtere. aff. קוּמִי ſurgere me. בְּקוּמְךָ בְּקוּמָהּ · בְּקֻמָהּ · בְּקוּמוֹ in ſurgere eam, eum, te. imp. ſ. m. קוּם · קֻם & cum ה parag. קוּמָה ſurge. ſ. foe. קוּמִי ſurge. plur. m. קוּמוּ & קֻמוּ ſurgite. pl. foe. קֻמְנָה ſurgite. fut. 1. ſ. אָקוּם · אָקֻם · אָקוּמָה ſurgam. 2. ſ. m. 3. foe. תָּקוּם ſurges. וַתָּקָם & ſurget. 3. ſ. m. יָקוּם · יָקֻם · וַיָּקָם ſur-

ſurget. pl. 1. נָקוּם & נָקוּמָה ſurgemus. 2. plur. m. תָּקוּמוּ & תָּקֻמוּ ſurgetis. 3. m. יָקוּמוּ & יָקֻמוּ & יְקוּמוּן ſurgent. pih. præt. קוֹמֵם קִיֵּם ſurgere, ſtare fecit. Hiph. præt. הֵקִים erexit, ſtatuit, excitavit, ſtabilivit, conſtituit, reſtituit, confirmavit, ſuſcitavit, exſuſcitavit, ſurgere, ſtare fecit, ſtatum reddidit. præt. 2. f. m. וַהֲקֵמוֹתָ & eriges. aff. הֲקֵמוֹתוֹ ſtabilivisti eum. הֲקֵמוֹתוֹ ſuſcitaſti ipſum. 1. f. הֲקִימֹתִי, הֲקִמֹתִי, ſtatui, ſtabilivi. pl. 3. הֵקִימוּ ſtatuerunt, erexerunt. 1. pl. וַהֲקֵמוֹנוּ & ſuſcitabimus. part. f. m. מְקִימִי מֵקִים erigens, ſuſcitans. aff. מְקִימָהּ erigens eam. inf. הָקֵם, הָקִים הָקִים erigere, ſtabilire. præf. לְהָקִים aff. לַהֲקִימוֹ ad erigendum eum. imp. f. m. הָקֵם ſtabilito, erige. aff. הֲקִימֵנִי exſuſcita me. plur. m. הָקִימוּ confirmate. fut. 1. f. אָקִים ſuſcitabo, erigam. 2. f. m. 3. f. וַתָּקֶם תָּקִים ſtabilies. 3. f. m. וַיָּקֶם, יָקֵם יָקִים & erexit, ſtatuit. aff. יְקִמֵנִי יְקִמֵנוּ excitabit nos, me. יְקִימֶנּוּ יְקִימֶנָּה, יְקִימְךָ, יְקִימֶהָ ſuſcitabit eum, te, eam, eum. plur. 2. m. תָּקִימוּ erigetis. 3. m. יָקִימוּ, יְקִימוּן confirmabunt. 2. & 3. foe. תָּקִימְנָה præſtitiſtis. Jer. 44. 25. הָקֵם, הוּקַם erectum fuit, præſtitum fuit, conſtitutus eſt. Hoph. præt. 3. f. m. Hithp.

præt. 3. f. m. הִתְקוֹמֵם inſurrexit, erexit ſe contra aliquem. part. f. m. aff. מִתְקוֹמְמִי inſurgens in me. foe. ſing. מִתְקוֹמָמָה erigit ſe. plur. m. præſ. מִמִּתְקוֹמְמִים aff. מִמִּתְקוֹמְמַי ab inſurgentibus in me.

קוּמָה ſurge. kal. imp. f. m. cum ה parag.

קוֹמָה foe. erecta altitudo, ſtatura, proceritas. præf. הַקּוֹמָה ſtatura. בְּקוֹמָה in ſtaturâ. conſt. קוֹמַת altitudo. aff. קוֹמָתוֹ, קוֹמָתֵךְ קוֹמָתָהּ ſtatura ejus, tua. בְּקוֹמָתָם ſtaturâ ſuâ.

קוּמִי ſurge. kal. imp. f. foe.

קוֹמִים m. pl. inſurgentes, adverſarij. præf. הַקּוֹמִים qui inſurgunt.

קוֹמֵם vel קִיֵּם pih. ſurgere, vel ſtare fecit, erexit, ſtabilivit, ſtatuit, ſtatum reddidit, præſtitit, conſtituit, & abſol. inſurrexit. fut. 1. f. אֲקוֹמֵם erigam. 2. f. m. 3. foe. תְּקוֹמֵם eriges. 3. f. m. intranſitivè. יְקוֹמֵם inſurgebat. Mich. 2. 8. יְקוֹמֵמוּ inſurgent. 3. pl. m.

קוֹמְמִיּוּת foe. ſtabilitas, firmitas, erectio, elevatio vultûs. Lev. 26. 13. ubi ſubaudienda eſt præp. ב, id eſt, erectè, firmitèr.

קוּמְנָה pro קֹמְנָה ſurgite. kal. imp. pl. foe.

קוֹמֶץ m. pugillus, pugnus, mani-

polus. aff. præſ. בְּקָמְצוֹ pugillo ſuo. pl. præſ. לִקְמָצִים ad congregationes, in manipulos. Gen. 41. 47. R. קָמַץ congregavit.

קוֹמַת foe. conſt. altitudo, ſtaturæ, proceritas. aff. קוֹמָתֵךְ, קוֹמָתָהּ, קוֹמָתוֹ ſtatura ejus, tua. præſ. בְּקוֹמָתָם ſtaturâ ſuâ. nom. ſ. f. à קוֹמָה R. קוּם ſurgere.

קֹנֶה, קוֹנֶה m. poſſidens, poſſeſſor, emptor. præſ. הַקֹּנֶה, הַקּוֹנֶה emens. בַּקֹּנֶה ſicut emptor. לַקּוֹנֶה emptori. aff. קוֹנֵהוּ poſſeſſor ſuus. pl. m. aff. קֹנֵיהֶן, קוֹנֵיהֶן poſſeſſores earum. kal. part. ben. plur. & ſ. m. R. קָנָה poſſedit.

קוֹנֵן pih. lamentatus, conqueſtus, queſtus eſt: conſtruitur cum accuſat. aut præp. עַל & אֶל præt. 3. pl. aff. קוֹנְנוּהָ lamentabantur illam. part. pl. foe. præſ. לַמְקוֹנְנוֹת ad lamentatrices. fut. 3. ſ. m. יְקוֹנֵן lamentabitur. 3. pl. m. יְקוֹנְנוּ lamentabuntur. 2. & 3. foe. תְּקוֹנֵנָּה lamentabuntur.

קוֹסֵם divinans. præſ. הַקּוֹסֵם divinus. pl. præſ. הַקּוֹסְמִים divinantes. לְקוֹסְמִים divinantibus. aff. קוֹסְמֵיכֶם divini veſtri. kal. part. ben. ſ. & pl. m. R. קָסַם divinavit.

קוֹסֵס pih. ſuccidit. fut. 3. ſ. m. יְקוֹסֵס ſuccidet.

קוֹעַ Choah. Dux, Princeps, præſes. Ezec. 23. 23. dives, honorabilis, munificus: aliis nom. prop. R. קַעֲקַע ſtigma.

קוֹף maſc. ſimia. plur. קוֹפִים ſimiæ.

קוּץ tædere, diſtædere, deteſtari cum nauſeâ, nauſeare, abhorrere, eſſe nauſeoſum, vel affectum nauſeâ, compungi nauſeâ, faſtidium, nauſeam habere: item anguſtiis affici, æſtivare, expergiſci, evigilare, æſtatem tranſigere: conſtruitur cum præp. בּ & מִפְּנֵי. kal. præt. 3. ſ. m. וְקָץ עָלָיו & ſuper eo æſtivabit. Iſa. 18. 6. 1. ſ. קַצְתִּי tædio afficior. 3. ſ. foe. & part. ben. ſ. foe. קָצָה anguſtiâ afficiens. fut. 1. ſ. וָאָקֻץ בָּם & tæduit me eorum. Lev. 20. 23. ſ. m. 3. foe. תָּקוּץ tædeat te. 3. ſ. m. וַיָּקָץ & tæduit. pl. 3. m. וַיָּקֻצוּ & tædio affecti ſunt. Hiph. præt. הֵקִיץ tædio affecit, evigilavit, expergefactus eſt, experrectus fuit, divexavit, anguſtiâ affecit. præt. 2. ſ. m. וַהֲקִיצוֹתָ & experrectus es. 1. ſ. הֱקִיצוֹתִי evigilavi. inf. præſ. בְּהָקִיץ in evigilando. מֵהָקִיץ ab evigilando. imp. ſ. m. cum ה parag. הָקִיצָה evigila. plur. m. הָקִיצוּ evigilate. fut. 1. ſ. אָקִיץ expergiſcar. pl. 3. m. יָקִיצוּ evigilabunt. pl. 1. aff. נְקִיצֶנָּה tædio, anguſtiis afficiamus eam.

קוֹץ m. ſpina. præſ. כְּקוֹץ ſicut ſpina.

pa. הַקּוֹץ kotzæi. nom.pl.Esd.2.61.

plur. קוֹצֵי , קוֹצִים spinæ.

קְוֻצּוֹת pl.f. cincinni capitis, cæsaries, capilli, extremitates capillorum.

aff. קְוֻצּוֹתָיו & קְוֻצּוֹתַי cincinni mei, ejus.

קוֹצֵר m. messor. præf. הַקּוֹצֵר messor, pl. præf. לְקוֹצְרִים messoribus. kal. part. m. R. קָצַר messuit.

קוֹצֶר , קֹצֶר m. brevitas, decurtatio, abbreviatio imminutio, afflictio, angustia. præt. מִקֹּצֶר præ angustiâ. Exod. 6. 9.

קוּר fodere, effodere venam aquæ, semper enim de aquis accipitur, perfodere fontem. kal. præt. 1. ſ. קַרְתִּי fodi. Hiph. præt. הֵקִיר manavit, eructavit, scaturire fecit, fodiendo elicuit, ebulliit. præt. 3. ſ. f. הֵקֵרָה manat. inf. præf. כְּהָקִיר juxtà manare.

הַקּוֹרֵא , קֹרֵא , קוֹרֵא vocans. præf. הַקּוֹרֵא invocans. pl. conſt. præf. קוֹרְאִים invocantes. בְּקוֹרְאֵי in invocantibus. aff. קוֹרְאֶיךָ , קוֹרְאָיו invocantes eum, te. kal. part. ben. m. ſ. & pl. R. קָרָא vocavit.

קוֹרָא Puh. vocatus est, nominatus est, vocatur. præt. 3. ſ. m.

קוֹרֵא , קֹרֵא m. perdix: aliis cuculus.

קֹרְאוֹתַיִךְ , קוֹרְאוֹתַיִךְ accidentia tibi. kal. part. ben. pl. f. aff. Isa. 51. 19.

קוֹרָה foe. tignum, trabs. præf. הַקּוֹרָה tignum. aff. קוֹרָתִי tabulatum meum.

הַ קוֹרוֹת trabes. pl. præf. foe. R. קָרָה contignavit.

קוּרֵי , קוּרִים m. pl. telæ araneæ. aff. קוּרֵיהֶם telæ eorum. R. קוּר fodere.

קוֹרֵץ annuens oculis, nictans. kal. part. ben. ſ. m. R. קָרַץ annuit.

קוֹרָתִי tignum meum. nom. ſ. foe. conſt. aff. à ſ. קוֹרָה R. קָרָה contignavit.

קוֹשׁ tendiculam ponere, laqueare, illaqueare, laqueos ponere, seu tendere ad capiendum, aucupari. fut. 3. pl. m. cum ן parag. יְקוֹשׁוּן tendiculam ponunt.

קוֹשׁוּ congregamini. kal. præt. 3. pl. R. קָשַׁשׁ collegit.

קוּשָׁיָהוּ Chusajahu. nom. pr.

קֹשֶׁט m. veritas, perfectio, firmitas, certitudo, firmamentum, fides.

קִוְּתָה exspectavit. pih. præt. 3. ſ. f. R. קָוָה exspectavit.

ק ח

קַח pro לָקַח accepit. Ezec. 17. 5. kal. præt. 3. ſ. m. R. לָקַח accepit.

קַח accipe. kal. imp. ſ. m.

קְחָה accipe. kal. imp. ſ. m. cum ה parag. pl. aff. קָחֻהוּ accipite eum.

קְחוּ & קְחוּ accipite. kal. imp. plur. masc.

קְחִי accipe. kal. imp. f. foe.

קָחֵם pro לְקָחָם accepit eos. Hos. 11. 3. kal. præt. 3. f. m. aff. קָחֵם accipe eos. imp. f. m. aff.

קָחֶנּוּ , קָחֶנָּה accipe illud, eum. kal. imp. f. m. aff.

קַחַת accipere. præf. לָקַחַת ad accipiendum. מִקַּחַת ab accipere. aff. קַחְתִּי , קַחְתֵּךְ accipere me, te. præf. בְּקַחְתּוֹ in accipere eum. לְקַחְתֵּךְ · לְקַחְתּוֹ · לְקַחְתָּהּ accipere eam, eum, te. kal. inf. R. לָקַח.

ק ט

קָט fastidivit. kal. præt. 3. f. m. vel part. ben. f. m. contractè. à R. קוּט fastidire.

קֹט m. fastidium, tædium, molestia, invidia: aliis est paululum, pauxillum.

קֶטֶב m. excisio, succisio, excidium, lues, exitium, contagium, exterminatio, venenum exitiale, exterminium repentinum, ut apoplexia. præf. מִקֶּטֶב à lue.

קְטוֹב m. lues, contagium, excidium, morsus, excisio. aff. קָטָבְךָ excisio tua.

קָטֹן , קָטָן m. parvus, minor, minimus. præf. הַקָּטֹן minor. בְּקָטֹן in minimo. בְּקָטָן tam parvum. מִקָּטֹן à parvo. לְמִקָּטוֹן à minimo. R. קָטֹן minus esse.

קָטוֹנְתִּי minor sum. kal. præt. 1. f. à præced.

קְטוּרָה fumigatum, caminatum, ligatum. pl. foe. חֲצֵרוֹת קְטוּרוֹת atria caminata, aut colligata. kal. part. pah. f. foe. קְטוּרָה Cheturah. nom. pr. R. קָטַר adolevit.

קְטוֹרָה foe. suffitus, suffimentum.

קְטוֹרֶת foe. suffitus, suffimentum, incensum, thymiama. præf. הַקְּטוֹרֶת suffitus. לִקְטוֹרֶת ad suffitum.

קְטִיל , קְטָל chal. interfectus. קְטִילַת interfecta. Peh. part. m. & foe. f. קַטִּיל interfecit. pah. præt. 3. f. m. קָטִיל interficiens. part. præf. f. m. R. קְטַל occidit.

קָטַל occidit, interfecit, interemit, enecavit, evulsit radicitùs, eradicavit, excîdit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תִּקְטוֹל occides. 3. f. m. יִקְטְלֵ- aff. יִקְטְלֵנִי occidet me.

קֶטֶל m. occisio, strages, evulsio. præf. מִקֶּטֶל propter occisionem.

קַטֵּל chal. interfecit. pah. præt. 3. sin. masc.

לְקַטָּלָה chal. ad interficiendum. pah. inf. præf. cum ה parag.

קָטֹן parvus, minor, vilis fuit, minus, parum fuit, parvum se reputavit. kal. præt. 1. f. קָטֹנְתִּי minor sum. fut. 2. m. 3.

m. 3. ſ. f. וַתִּקְטַן & parum fuit. Hiph. præt. הִקְטִין minuit, imminuit, minus reddidit, parvum fecit. inf. præf. לְהַקְטִין ad minuendum.

קָטָן m. parvus, minor, minimus, parvus mole, aut ætate; ſubſtant. parvitas, ut Iſa. 22, 24. כְּלֵי הַקָּטָן vaſa parvitatis, vaſa parva. præf. הַקָּטָן minor. כַּקָּטָן ſicut, quam parvus. aff. מִקְּטַנָּם à minimo eorum. לְמִקְּטַנָּם à minimo eorum. pl. præf. הַקְּטַנִּים minimi. מִקְּטַנֵּי ex minimis. ſ. foe. præf. הַקְּטַנָּה minor, pl. præſ. הַקְּטַנּוֹת minores.

קָטוֹן, קְטוֹן, קָטֹן m. parvus, minor, minimus. præf. הַקָּטֹן minor. בַּקָּטֹן in minimo. כַּקָּטֹן ut parvum. לְמִקָּטֹן à paruo.

קָטָנִּי minimus meus. nom. ſ. m. aff. à præced.

קָמַף excîdit, ſuccîdit, decerpſit, decîdit, abſcidit manibus, & tantum de terræ naſcentibus dicitur. kal. præt. 2. ſ. m. וְקָמַטְתָּ & decerpes, part. ben. pl. m. præf. הַקֹּטְפִים decerpentes. fut. 1. ſ. אֶקְטֹף decerpam. Niph. fut. 3. ſ. m. יִקָּטֵף decerpetur.

קְטַר chal. ligavit, colligavit.

קִטֵּר pih. ſuffivit, ſuffumigavit, ſuffitum fecit, fumum fecit, adolevit, odores incendit. præt. 3. pl. קִטְּרוּ adolevérunt. 2. pl. m. קִטַּרְתֶּם adoleviſtis. part. ben. pl. m. præf. & foe. מְקַטְּרוֹת, הַמְקַטְּרִים qui, quæ adolent. inf. præſ. לְקַטֵּר ad adolendum. fut. 3. ſ. m. יְקַטֵּר adolebit. pl. 3. m. cum ן parag. יְקַטְּרוּן, יְקַטְּרוּ adolebunt. Puh. part. ſ. foe. מְקֻטֶּרֶת ſuffumigata. Hiph. הִקְטִיר adolevit, ſuffivit, fecit ſuffitum, accendit odores. præt. 3. ſ. m. aff. הִקְטִירָם adolevit ea. 2. ſ. m. הִקְטַרְתָּ adoleviſti. pl. 3. הִקְטִירוּ adoleverunt. part. ben. ſ. m. מַקְטִיר adolens. plur. præf. הַמַּקְטִירִים adolentes. foe. plur. מַקְטִירוֹת adolentes. inf. præf. לְהַקְטִיר ad adolendum. imp. ſ. m. הַקְטֵר adole. fut. 2. ſ. m. 3. foe. תַּקְטִיר adolebit. 3. ſ. m. יַקְטֵר. יַקְטִיר adolebit. aff. יַקְטִירֶנּוּ adoleat illum. 2. pl. m. תַּקְטִירוּ adolebitis. 3. pl. m. cum ן parag. יַקְטִרוּן adolebunt. Hoph. part. ſ. m. מֻקְטָר מֻגָּשׁ ſuffitur, offertur. Mal. 1. 11. vel poteſt eſſe nomen, ſuffimentum, ſuffitus. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. תָּקְטַר adolebitur.

קְטֵר m. ſuffimentum, ſuffimen, ſuffitus, adolitio, crematio victimarum, & aromatum. præf. הַקְּטֵר ſuffitus.

קְטֹרָה f. ſuffitus, ſuffimentum.

קִטְרוֹן Chitron. nom. pr.

קְטֻרוֹת foe. pl. ligatæ, colligatæ. kal. part. pah. foe. ab inuſit. קָטַר ligavit.

קטרי

קְטְרִין , קִטְרֵי chal. plur. m. nodi ; vincula , cingula.

קְטֹרֶת foe. ſuffitus , ſuffimentum , incenſum, thymiama. præf לִקְטֹרֶת ad ſuffitum. הַקְּטֹרֶת ſuffitus . R. קִטֵּר ſuffivit . aff. קְטָרְתִּי ſuffitus meus. Ezec.16. 18. 33. 41.

קַטָּת Cattat. nom. pr.

ק י

קִיא m. vomitus . præf. aff. בְּקִיאוֹ in vomitu ſuo. R. קוֹא vomere.

וּקְיוּ & evomite pro קְאוּ Jer.25.27. quaſi à קָאָה , א mutato in י kal. imp. pl. m.

קַיִט m. chal. æſtas.

קִיטוֹר m. fumus , vapor , exhalatio, ſuffitus, ſuffimentum . præf. בְּקִיטוֹר in fumo . כְּקִיטוֹר ſicut fumus . R. קִטֵּר adolevit.

קִיַּם , קַיֵּם pih. ſurgere , ſtare fecit, erexit, ſtabilivit , ſtatuit , conſtituit , præſtitit , ſtatum reddidit , ratum fecit , confirmavit . præt. 3. plur. קִיְּמוּ ſtatuerunt . inf. præf. לְקַיֵּם ad ſtabiliendum . imp. ſ. maſc. aff. קַיְּמֵנִי erige me . fut. 1. ſ. cum ה parag. וַאֲקַיֵּמָה præſtabo : Pſ.119. 106. R. קוּם ſurgere.

קִים m. ſubſtantia , ſubſiſtentia, ſubſiſtens erectè. aff. קִימָנוּ ſubſtantia noſtra.

קְיָם maſc. chal. ſtatutum : קַיָּם maſc. ch. ſtabilis. חַיָּא וְקַיָּם vivus & ſtabilis . Dan.6. 27. foe. ſ. קַיָּמָא ſtabilis.

לְ קַיָּמָה , לְ קַיָּמָא chal. ad ſtatuendum. inf. pah. præf.

קִימָה foe. erectio , reſurrectio . aff. קִימָתָם ſurrectio eorum.

קִמּוֹשׂ , קִימוֹשׁ m. urtica , carduus , chamæleon cardui ſpecies , paliurus , ſpina.

קִימָנוּ ſubſtantia noſtra : nom. ſ. m. aff. à ſ. קִים R. קוּם ſurgere.

קַיְּמֵנִי erige, confirma me. pih. imp. ſ. m. aff.

קִימָתָם ſurrectio eorum . nom. ſ. f. aff. à ſ. קִימָה.

קַיִן m. lancea, haſta ; conus , acumen ſpiculi, ſtimulus lanceæ . aff. קֵינוֹ lancea ejus : item קַיִן Cain primogenitus Adæ filius . nom. pr.

קֵינָן Chenan fil. Enos. nom. pr.

קִינָה foe. lamentum , leſſus , lamentatio: item Chinah. nom. prop. præf. הַקִּינָה lamentatio. לְקִינָה in lamentationem. plur. m. קִינִים & foe. קִינוֹת lamentationes. R. קוּן conqueri.

קֵינוֹ lancea ejus , haſta ejus . nom. ſ. m. aff. à ſ. R. קַיִן haſta.

קִינוֹת foe. pl. lamentationes . præf. הַקִּינוֹת lamenta . aff. בְּקִינוֹתֵיהֶם in lamentationibus ſuis . à ſ. קִינָה R. קוּן queri.

קִינִים m. pl. lamentationes, questus, lamenta, à præced. קֵינִי Cheni, Chinæus.

קַיִץ m. æstas; metonymicè fructus æstivus, & maximè ficus. præf. הַקַּיִץ æstas. בַּקַּיִץ in æstate. pl. aff. קֵיצֵךְ pro קֵיצֵךְ æstivi fructus tui. R. קוּץ tædere.

קִיצוֹן m. extremus. foe. f. præf. הַקִּיצוֹנָה extrema, exterior. R. קָצָה succidit.

קִיקָיוֹן m. ricinus, frutex, seu virgultum ramos suos in altum, & longum protendens: aliis Hedera.

קִיקָלוֹן m. vomitus ignominiæ, compositum ex קִיא vomitus. Rad. קוא vomere, & קָלוֹן ignominia à R. קָלָה assavit.

קִיר m. paries, murus: item kir, vel Cyr nomen prop. urbis Moabiticæ. præf. הַקִּיר paries. בְּ, בְּקִיר in, ad parietem. כְּקִיר sicut paries. לְקִיר ad parietem. מִקִּיר à pariete. pl. f. præf. הַקִּירוֹת parietes. קִירָה in Cyr, vel Cyrenen juxtà quosdam Africæ urbem. nom. f. f. cum ה loc. Am. 1. לְקִיר חָרֶשׂ ad Chir haresh. Hieronymus ad murum cocti lateris. Isa. 16. 11. קִיר־מוֹאָב Chir Moab. nom. pr. קִיר־חֲרֶשֶׂת kirhareset. nom. prop.

קִירוֹת foe. pl. parietes, muri. præf. לַקִּירֹת. בְּקִירֹת. הַקִּירוֹת parietes. קִירוֹתָיו ; קִירֹתֶיהָ parietibus. aff. parietes ejus. nom. pl. à præced.

קִישׁ Chis. קִישׁוֹן Chison. nom. prop.

קַתְרוֹס, קִיתְרוֹס m. chal. & קִיתְרוֹס cithara.

ק ל

קָל, קַל masc. chal. vox, sonus. מִן־קָל à voce. Dan. 7. 11. R. קוֹל vox.

קַל, קָל m. levis, celer, velox, facilis. præf. הַקַּל levis. מִקַּל à levi. Isa. 5. 26. מְהֵרָה קַל celeritèr, levitèr, velox veniet, accelerat. pl. præf. לְקַלִּים levibus. R. קָלַל levis fuit.

קוֹל, קֹל m. levitas, facilitas, celeritas. præf. מִקֹּל præ, à levitate, à facilitate. Jer. 3. 9.

קַלָּה foe. levis, velox. à f. קַל levis.

קָלָה torrefecit, assavit, combussit, ussit, exeandefecit, ad prunas ignitas ustulavit, allevavit adurendo. kal. præt. 3. f. m. aff. קָלָם combussit, seu assavit eos. part. pah. f. m. קָלוּי tostus, ta. Niph. נִקְלָה viluit, vilis redditus, vel habitus est, vilipensus est, alleviatus est, levis redditus est, ignominiâ affectus est. part. f. m. præf. הַנִּקְלֶה vilis, vile, adustum, ardor. Hiph. הִקְלָה vilipendit,

dit, contemſit, ſprevit, ignominiâ affecit, fecit eſſe levem, vilem habuit. part. ſ. m. מַקְלֶה אָבִיו vilipendens patrem ſuum. Deut. 27. 16.

קַלּוּ levati, imminuti ſunt, leviores facti. præf. הֲקַלּוּ an leviores facti ſunt? kal. præt. 3. pl. R. קָלַל levis fuit.

קָלוּט m. contractus, deficiens, curtus uno membro. Lev. 22. 23.

קָלוּי toſtus, aſſatus, torrefactus. kal. part. pah. ſ. m. R. קָלָה aſſavit.

קָלוֹן m. levitas, ignominia, vilitas, contemptus. præf. בְּקָלוֹן in ignominiam. aff. קְלוֹנֵךְ ignominia tua.

קְלוֹקֵל m. levis, deſpectus, abjectus, viliſſimus: vel ſubſtant. levitas ſumma, vilitas ingens. præf. הַקְּלוֹקֵל leuitas. R. קָלַל levis fuit.

קַלּוֹתָ viluiſti. קַלּוֹתִי vilis ſum. קַלֹּתִי vilui. kal. præt. 2. ſ. m. 1. ſ.

קַלַּחַת foe. ahenum, lebes, olla, caldarium. præf. בַּקַּלַּחַת in ollâ.

קָלִי, קָלִיא m. toſtus, toſtum, frixum, polenta, far toſtum, fruges toſtæ. præf. הַקָּלִיא הַזֶּה toſtum hoc, hæc polenta. 1. Reg. 17. 17.

קָלַל ſprevit, contemſit, viluit, levis, ac velox fuit, maledixit, vilis, levis habitus eſt, levatus eſt pondere, ſcil. vel honore, ſeu exiſtimatione quod dicunt alleviari: eſt quantitatis, & qualitatis. kal. præt. 2. ſ. m. קַלּוֹתָ viluiſti. 1. ſ. קַלּוֹתִי vilui. pl. 3. cum ה interrog. הֲקַלּוּ an leviores facti ſunt? Niph. נָקַל præt. levatus eſt, vilipenſus eſt, leve, facile, vile fuit. præt. 3. ſ. m. & ſoe. cum ה interrog. הֲנָקֵל, הֲנָקֵלָה an leve fuit? 1. ſ. נְקַלּוֹתִי levior, vilior ſui. ſut. 1. ſ. אֵקַל vilis ero. 2. ſ. m. 3. ſ. וְתֵקַל & levis eris. pl. 3. m. יֵקַלּוּ vileſcent. pih. præt. קִלֵּל maledixit, blaſphemavit, exſecratus eſt, detraxit, vilipendit: accuſat. regit. aff. קִלְלַנִי maledixit mihi. part. ſ. m. præf. הַמְקַלֵּל maledicens. aff. cum ו inſerto. מְקַלְלֵונִי pro מְקַלְלֵנִי maledicens mihi. plur. m. מְקַלְלִים maledicentes, aff. ſing. מְקַלֶּלְךָ, מְקַלֶּלְךָ maledicens tibi, inf. præf. לְקַלֵּל aff. לְקַלֶּלְךָ ad maledicendum tibi. לְקַלְלוֹ, בְּקַלְלוֹ maledicendo ei. imp. ſ. m. קַלֵּל maledic. ſut. 1. ſ. aff. וָאֲקַלְלֵם & maledixi eis. 2. ſ. m. 3. ſ. תְּקַלֵּל maledices. 3. ſ. m. יְקַלֵּל aff. יְקַלְלֵם יְקַלֶּלְךָ maledicet tibi, eis. pl. 3. m. יְקַלְלוּ maledicent. Puh. part. pl. m. aff. מְקֻלָּלָיו maledicti ejus, vel ab eo. ſut. 2. ſ. m. 3. ſ. תְּקֻלַּל erit maledictus. 3. ſ. m. יְקֻלַּל maledictus erit. Hiph. הֵקַל; הָקֵל levavit, alleviavit,

vit, leve, & vile reddidit, vilipendit. præt. 2. ſ. m. aff. הֲקִלּוֹתַנִי vilipendiſti me. pl. 3. הֵקַלּוּ vilipendunt. inſ. præf. לְהָקֵל ad levandum. imp. ſ. m. הָקֵל leva, allevia. fut. 3. ſ. m. יָקֵל alleviabit. Hith. præt. 3. plur. הִתְקַלְקָלוּ levantur levitèr, vel velocitèr movent ſe.

קָלָל m. terſus, mundus, politus, lævis.

קְלָלַת, קְלָלָה foe. levatio nominis, & honoris, maledictio, execratio. præf. הַקְּלָלָה maledictio. לִקְלָלָה in maledictionem. aff. קִלְלָתְךָ, קִלְלָתוֹ maledictio ejus, tua. pl. præf. הַקְּלָלוֹת maledictiones iſtæ.

קָלָם combuſſit, torrefecit eos. Kal. præt. 3. ſ. m. aff.

קִלֵּם pih. vilipendit ſubſannando, ludificavit, eluſit, illuſit, ſubſannavit, ſprevit, irriſit. inſ. præſ. Ezec. 16. 31. לְקַלֵּס אֶתְנָן eludendo mercedem. Hithp. præt. הִתְקַלֵּס irriſit, ſubſannavit, irriſorem ſe præbuit. fut. 3. ſ. m. יִתְקַלֵּס illuſorem ſe præbebit. conſt. cum בְּ. 3. pl. m. יִתְקַלָּסוּ ludificabuntur.

קֶלֶס m. ſanna, ſubſannatio, illuſio. præf. לְקֶלֶס ludificationi.

קַלָּסָה foe. illuſio, ſubſannatio, ludificatio.

קָלַע ſculpſit, incîdit, fundâ torſit, ſeu rotavit, fundâ jaculatus eſt; ſculpſit, ſeu pinxit quid ad formam fundæ. kal. part. ben. ſ. m. קֹלֵעַ fundâ mittens. pih. קִלֵּעַ fundam rotavit, jecit lapidem per fundam. fut. וַיְקַלַּע fundâ miſit. aff. יְקַלְּעֶנָּה projiciet, petet eam fundâ.

קֶלַע m. funda. præf. הַקֶּלַע funda. בַּקֶּלַע cum fundâ. aff. קַלְעוֹ funda ejus.

קְלָעִים m. pl. tapetes occellati, ſculpturæ, cæſuræ, cortinæ, valvæ inciſæ, latera oſtii. 3. Reg. 6. 34. conſt. וְקַלְעֵי & cortinæ, fundæ. 2. Paral. 26. 14.

קַלָּעִים m. pl. funditores, fundibularii. præf. הַקַּלָּעִים funditores.

קְלֹקֵל m. viliſſimus, abjectus, deſpectus: ſubſtant. levitas ſumma, vilitas ingens. R. קָלַל levis fuit.

קִלְקֵל. pih. levavit, leve reddidit, levigavit, terſit.

קִלְּשׁוֹן m. furca, fuſcina, tridens. לִשְׁלוֹשׁ קִלְּשׁוֹן triplici, ſeu tridente furcâ. 1. Reg. 13. 21.

ק מ

קָם ſurrexit, aſſurrexit, exſurrexit, inſurrexit, ſtetit, extitit, conſtitit, ſubſtitit, præſtitit. kal. præt. 3. ſ. m. קֻם ſurge. imp. ſ. m. R. קוּם ſurgere.

קָם surgens, insurgens, exurgens: cum præp. אֶל vel עַל adversarius. pl. præf. הַקָּמִים insurgentes, קָמָה surgebat, insurgebat, kal. præt. 3. f. f. קָמָה surgens, insurgens. part. ben. sin. foe.

קָמָה, קָמַת foe. seges nondùm demessa, sed in agris stans erecta. præf. הַקָּמָה, בְּקָמָה, בְּקָמַת seges. in segetem. pl. præf. בְּקָמוֹת in segetes.

קָמוּ surrexerunt, insurrexerunt. kal. 3. pl. Heb. & Chal.

קְמוּאֵל Chemuel fil. Nachor. nom. pr.

קָמוֹת pl. f. segetes adhùc stantes: præf. בְּקָמוֹת in segetes. à f. קָמָה seges.

קִמּוֹשׁ, קִימוֹשׁ m. urtica, carduus, chamæleon cardui species.

קֶמַח m. farina ex quolibet frumento. præf. הַקֶּמַח farina.

קָמַט corrugavit, rugas contraxit, seu obduxit, defatigavit ærumnis aliquem, oppressit laboribus, laboriosum ad rugas usque reddidit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. aff. וַתִּקְמְטֵנִי & corrugasti me, & rugare fecisti me. Puh. præt. 3. plur. קֻמְּטוּ corrugati, defatigati sunt.

קָמִים insurgentes. præf. הַקָּמִים qui insurgunt. בְּקָמִים in insurgentes. aff. קָמַי insurgentes in me.

מִקָּמַי ab insurgentibus in me.

קָמָיו, קָמֶיךָ insurgentes in eum; in te. præf. בְּקָמֵיהֶם in insurgentes in eos. kal. part. ben. קָם plur. m. R. קוּם surgere.

קָמֵינוּ insurgentes in nos. kal. part. ben. pl. m. const. aff. à præced.

קָמַל, קָמֵל languit, exaruit, marcuit, marcidus factus est, calamitosus fuit, excisus, succisus est. kal. præt. 3. plur. קָמְלוּ languent, exarescunt.

קֹמְנָה surgite. kal. imp. pl. foe. R. קוּם surgere.

קַמְנוּ surgimus, surreximus. kal. præt. 1. pl.

קָמַץ congregavit, collegit in pugillum, cepit pugnum cujuspiam rei: contraxit, apprehendit, collegit manu contractâ, comprehendit pugillo, portavit in pugillo.

קֹמֶץ, קוֹמֶץ m. pugnus, pugillus, manipulus. præf. aff. בְּקֻמְצוֹ pugillo suo. pl. præf. לִקְמָצִים ad congregationes, ad manipulos, manipulatìm.

קִמְּשׁוֹנִים pl. m. urticæ, cardui, spinæ. R. קִמּוֹשׁ carduus.

קַמְתְּ surrexisti. קַמְתִּי surrexi, præf. שֶׁקַּמְתִּי dum surrexi. kal. præt. 2. f. m. 1. f. R. קוּם surgere.

קוֹמָה קֹמָתוֹ statura ejus. nom. f. f. const. aff.

קמתם ſurrexiſtis. kal. præt. 2. pl. m.

ק נ

קן, קן m. nidus, nidulus. præf. כקן ſicut nidus. aff. קני nidus meus. קנו קנה ejus. קנך tuus. pl. קנים nidi, cellulæ, manſiunculæ. R. קנן nidificavit.

קנא pih. zelatus eſt, zelotypus fuit, zelo affectus, zelo proſecutus fuit, ad zelum movit, vel commovit, æmulatus eſt, zelotes fuit, provocavit, zelum habuit, vel ex invidiâ, vel favore, indignatus eſt, ægrè tulit: zelum & invidiæ, & iræ complectitur hoc verbum: cum præp. ל & dativo in bonum ſumitur; cum ב & accuſat. ferè in malum. præt. 1. ſ. קנאתי zelotypus fui. plur. 3. aff. קנאוני ad zelum commoverunt me. part. ſ. m. præf. המקנא numquid æmularis? inf. קנאת, קנאות קנא, קנוא zelare. præf. aff. בקנאתו, בקנאו in zelando ipſum. fut. 2. ſ. m. 3. f. תקנא æmuleris, æmulata eſt. 3. ſ. m. יקנא æmuletur. plur. 3. m. יקנאו aff. יקנאהו ei invidebunt. Hiph. præt. הקניא zelare fecit, ad zelotypiam commovit, concitavit, provocavit, fecit æmulari. part. ſ. m. præf. & cum ה fin. loco א. Ezec. 8. 3.

סמל הקנאה מקנה idolum zeli zelare faciens, pro מקניא. fut. 1. ſ. aff. אקניאם ad zelotypiam commovebo eos. plur. 3. m. aff. יקניאוהו, יקניאהו ad zelotypiam commoverunt eum.

קנא, קנא m. zelotes. קנא pro קנא zelando. 3. Reg. 19. 10. 14. pih. inf.

קנאת, קנאה foe. zelus, zelotypia, æmulatio, invidia, invidentia. præf. הקנאת zelotypia. aff. בקנאתי zelotypiâ meâ. בקנאתך juxtà zelum tuum. קנאתו, קנאתם invidia ejus, ipſorum. plur. præf. הקנאת zelotypiæ. קנאות zeli.

קנה nidus ejus. nom. ſ. m. קן aff. R. קנן nidificavit.

קנה calamus ejus. Exod. 25. 31.... 37. 17. nom. ſ. m. קנה aff. מקנה de cannâ ſuâ. Job. 31. 22. R. קנה poſſedit.

קנה acquiſivit, comparavit, emit, acquiſitum poſſedit, habuit abſolutè, nactus eſt, adeptus eſt, acquiſivit generando, emendo, comparando, educando, vel quâcunque aliâ ratione fieri poteſt. kal. præt. 3. ſ. f. קנתה acquiſivit. 3. ſ. m. aff. קנני, קנהו, קנך emit me, eum, te. 2. ſ. m. קנית acquiſiviſti. 1. ſ. קניתי emi, comparavi. pl. 1. קנינו com-

comparavimus . part. ben. f. masc.
קוֹנֶה · קֹנֶה possidens, possessor,
emptor. præf. כַּקֹּנֶה הַקֹּנֶה emptor.
sicut emptor. לַקֹּנֶה emptori. aff.
קֹנֵהוּ emptor suus. pl. m. const. aff.
קֹנֵיהֶן possessores earum. inf.
קְנוֹת · קְנֹה · קְנֹת · קְנוֹ com-
parare, emere. aff. קְנוֹתְךָ emere te.
præf. לִקְנוֹת ad comparandum.
imp. f. m. קְנֵה eme. fut. 1. f. אֶקְנֶה
emam. 2. f. m. 3. f. תִּקְנֶה emes. 3.
f. f. יִקְנֶה emet, & per apoc. וַיִּקֶן
comparabit. aff. וַיִּקְנֵהוּ & emerat
eum. pl. 2. m. תִּקְנוּ acquiretis. 3. m.
יִקְנוּ comparabunt. Niph. נִקְנָה
præt. acquisitus, seu comparatus est
emptione. fut. pl. 3. m. יִקָּנוּ compa-
rabuntur. Hiph. הִקְנָה acquirere,
possidere fecit, emere fecit, acqui-
sivit, emit. 3. f. m. aff. הִקְנַנִי possidere me fecit scil. terram; vel pecua-
rium me fecit, pecoribus custodien-
dis præfecit me. Zach. 13. 5.

קָנֶה m. canna, calamus tàm mensuræ, quàm aromaticus *canella* dictus: calamus, arundo, calamus odoratus, calamus mensorius: item scapus in staterâ unde bilances dependent. præf. הַקָּנֶה arundo, calamus. בַּקָּנֶה · בְּ · לְ calamo, in arundine. בְּקָנֶה calamo. aff. וְקָנָהּ & calamus ejus. מִקָּנָהּ de calamo suo. pl. præf. קְנֵי · הַקָּנִים calami, rami. pl. f.

aff. קְנוֹתָם calami, rami eorum.
קָנָהוּ possedit, emit eum. kal. præt.
3. f. m. aff. קֹנֵהוּ possessor, emptor
ejus. part. ben. f. m. aff.

קְנוֹ · קְנוֹת · קְנוֹה emere, comparare. kal. inf.

קִנּוֹ nidus ejus, suus. nom. f. m. קֵן aff. R. קִנֵּן nidificavit.

קַנּוֹא · קַנָּא m. zelotes. R. קִנֵּא zelotypus fuit.

קְנוֹת comparare, emere. aff. קְנוֹתְךָ emere te. præf. לִקְנוֹת ad emendum. kal. inf. R. קָנָה possedit.

קְנוֹתָם calami, rami eorum. Exod. 25. 36.... 37. 22. nom. pl. f. aff. à f. m. קָנֶה calamus.

קְנַז Chenaz fil. Eliphaz. nom. pr.

קִנִּי nidus meus. nom. f. m. קֵן aff. R. קִנֵּן nidificavit.

קָנִים calami, rami. const. קְנֵי. præf. הַקָּנִים calami. nom. m. קָנֶה pl. m. R. קָנָה possedit.

קִנִּים m. pl. nidi, cellulæ, mansiunculæ, mansiones. à f. m. קֵן R. קִנֵּן nidificavit.

קֹנֵיהֶן ementes eas, possessores earum. kal. part. ben. m. קֹנֶה pl. aff. R. קָנָה possedit.

קִנְיָן m. possessio, acquisitio, negotiatio, emptio, pecus, peculium, res pecuaria, quadrupedia animalia. aff. קִנְיָנָם · קִנְיָנְךָ · קִנְיָנֶךָ · קִנְיָנוֹ possessio ejus, tua, eorum. præf.

לקנינם

לְקִנְיָנָם possessioni eorum. plur. aff.

קִנְיָנֶךָ possessiones tuæ.

קָנִינוּ possedimus, acquisivimus. kal. præt. 1. pl.

קָנִיתָ acquisivisti, & cum ו parag. קָנִיתִי acquires. Ruth.4. 5. kal.præt. 2. f. m. קָנִיתִי acquisivi. 1. f.n.

קֹנֶךָ emptor, possessor tuus fuit, possedit te. kal præt. 3. f. m. aff. Deut. 32. 6.

קִנֶּךָ nidus tuus. Num.24. 21.nom. f. m. קֵן aff. R. קִנֵּן nidificavit.

קִנָּמוֹן m. cinnamomum, canna aromatica. וְקִנְמָן & cinnamomum: Chinemon. Exod.30. 23.

קִנֵּן pih. nidificavit, nidulatus est, fecit nidum, propriè dicitur de avibus; metaphor. de hominibus. præt. 3. f. foe. קִנְּנָה nidificat. pl. 3. קִנְּנוּ nidificárunt, fut. 2. f. m. 3. f. תְּקַנֵּן nidificabit. pl. 3. m. יְקַנְּנוּ nidificabunt. Puh. part. f. f. cum jod parag. מְקֻנַּנְתִּי nidificans. Jer.22. 23.

קָנָנִי possidebat me. kal.præt. 3. f.m. aff. R. קָנָה comparavit.

קְנָצִים · קִנְצֵי pl. m. fines, termini. Job.18. 2. R. קָצַץ amputavit.

קָנְתָה illa possedit, emit. kal. præt. 3. f. f. קְנָת Chenat. nom.pr.R. קָנָה possedit.

קְנֹתָם calami eorum. nom. pl. f. aff. à f. m. קָנֶה canna.

ק ס

קְסוֹם בִּקְסָם־ divinare.præf. juxtà divinare. מִקְּסוֹם à divinando. kal. inf. R. קָסַם divinavit.

קָסָמִי divina. pro קָסְמִי kal. imp. f. foe.

קָסַם divinavit, modò in bonam partem, modò in malam accipitur: comprehendit hoc verbum quid quid sit ad sciendum futura. kal. part. ben. f. m. præf. הַקֹּסֵם divinans. pl. præf. הַקֹּסְמִים divinantes. לְקֹסְמִים ad divinos. aff. קֹסְמֵיכֶם divini vestri. inf. præf. בִּקְסֹם־ בִּקְסָם־ in divinando. לִקְסָם־ juxtà divinare. ad divinandum. מִקְּסוֹם à divinando. fut. 3. pl. m. יִקְסְמוּ · יִקְסוֹמוּ divinabunt. 2. & 3. foe. תִּקְסַמְנָה divinabunt.

קֶסֶם m. divinatio: ferè in malum usurpatur: sagacitas, oraculum. כִּי חַטַּאת־ קֶסֶם מֶרִי nam peccatum divinationis (est) inobedientia. 1. Reg. 15. 23. præf. הַקֶּסֶם divinatio. plur. וּקְסָמִים בְּיָדָם & divinationes in manu eorum.

קֶסֶת m. atramentarium. præf. הַקֶּסֶת atramentarium, vas in quo continentur atramentum, & pennæ.

ק ע

קְעִלָּה · קְעִילָה Chechilah. nom. pr. loci.

קַעֲקַע m. ſtigma, nota impreſſa in carne, ictus. Lev. 19. 28.

וּכְתֹבֶת קַעֲקַע & ſcripturam ſtigmatis non ponetis.

קְעָרָה foe. ſcutula, ſcutella, phiala, catinus, crater, trulla. præf. הַקְּעָרָה ſcutella. conſt. קַעֲרַת ſcutella. pl. præf. הַקְּעָרוֹת aff. קַעֲרֹתָיו ſcutellæ ejus.

ק פ

קָפָא concrevit, coagulatus, condenſatus, conglomeratus, compactus eſt, condenſuit. kal. præt. 3. plur. קָפְאוּ concreverunt. part. ben. pl. m. præf. הַקֹּפְאִים qui concreti ſunt. Hiph. præt. הִקְפִּיא coagulavit, fecit coagulare. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. aff. תַּקְפִּיאֵנִי coagulaſti me.

קִפָּאוֹן m. concretio, denſitas, coagulatio, congelatio, ſpiſſitudo.

קִפֵּד pih. excidit, ſuccidit, incidit, præcidit, abrupit. præt. 1. ſ. קִפַּדְתִּי præcidi.

קִפּוֹד · קִפֹּד m. ericius, anataria, aquilæ ſpecies lacus amans: aliis noctua, teſtudo, caſtor, fiber, cypſelus hirundinum ſpecies.

קְפָדָה foe. excidium, præciſio, abruptio, exciſio. Ezec. 7. 25. קְפָדָה בָא præciſio venit.

קִפּוֹז m. merula, cypſelus avis maritima: aliis ericius, kipoz.

קֹפִים m. plur. ſimiæ. à ſ. R. קוֹף ſimia.

קָפַץ occluſit, obdidit, ſtrinxit, aſtrinxit, conſtrinxit, contraxit, ſtrictè clauſit, vel obturavit. kal. præt. 3. ſ. ſ. קָפְצָה occluſit. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. תִּקְפֹּץ occludes. plur. 3. m. יִקְפְּצוּ occludent. Niph. fut. 3. pl. m. cum נ parag. יִקָּפֵצוּן occludentur, vel tranſilient. קִפֵּץ pih. ſaltavit, ſubſiliit, ſubſaltavit, ſaltando feſtinavit. part. ſ. m. מְקַפֵּץ ſubſiliens.

ק צ

קָץ æſtivavit, nauſeavit, tædet te. kal. præt. 3. ſ. m. R. קוּץ tædere.

קֵץ m. finis, terminus, extremum: eſt autem tam temporis, quam rei præciſio, & extremum. præf. הֲקֵץ an finis? לְ, לַקֵּץ ad finem. מִקֵּץ à fine. aff. קִצְּךָ · קִצֵּנוּ · קִצֹּה · קִצִּי · קִצּוֹ finis ejus, meus, tuus, noſter, ejus. R. קָצַץ amputavit.

קָצַב excidit, incidit, totondit, præcidit, decurtavit, ſuccidit, cæcidit, ſcalpſit dolando, dolavit ſecuri, ſeu bipenni: apud Rabinos præfinivit, præſcribſit, limitavit. kal. part. pah. pl. ſ. præf. כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת ſicut grex præciſarum, id eſt tonſarum.

Cant.

Cant. 4. 2. fut. 3. f. m. וַיִּקְצָב־ & præcidit lignum æqualitèr. 4. Reg. 6. 6

קֶצֶב m. præcisio æqualis, aut ejusdem mensuræ, incisio, incisura, cæsura, excisio, sculptura. pl. const. præf. לְקִצְבֵי הָרִים ad cæsuras, aut incisiones montium. Jon. 2. 7.

קִצֹּה pro קִצּוֹ finis, extremitas ejus, nom. f. m. aff. ה pro ו. R. קָצַץ amputavit.

קָצֶה masc. finis: cum ה parag. à præced.

קָצָה angustiâ afficitur. kal. præt. 3. f. foe. vel part. ben. f. foe. R. קוּץ tædere.

קָצָה scîdit, succîdit, præcîdit, abscîdit, abrasit, amputavit, decurtavit, detruncavit propriè finem, & extremitatem, decorticavit, præsecuit, extremas partes proscîdit. kal. inf. קְצוֹת עַמִּים populos exscindendo. Hab. 2. 10. pih. part. f. m. מְקַצֶּה abscindens, detruncans. inf. præf. לְקַצּוֹת excîdere. Hiph. præt. הִקְצָה præcidendo abrasit, præcîdit. præt. 3. plur. הִקְצוּ abraserunt. inf. וְאַחֲרֵי הִקְצוֹת & postquam abraserint: ubi chiric est loco patac sub ה.

קָצֶה, קְצֵה m. finis, extremum, extremitas, terminus, pars. præf. הַקָּצֶה extremitas. מִקְצֵה ab extremitate. בִּקְצֵה in extremitate. מִקְצֵה ab extremitate. לְמִקְצֵה ab extremitate. aff. קָצֵהוּ extremitas ejus. בְּקָצֵהוּ in fine ejus. מִקְצֵהוּ ab extremitate illius. pl. aff. præf. מִקְצֵיהֶם ab extremitatibus suis.

קָצָה foe. extremum, extremitas, finis, terminus. præf. מִקְצָה ab extremo. pl. const. קְצוֹת extremitates. præf. לִקְצוֹת ad extremitates. מִקְצוֹת ab extremo. aff. קְצוֹתָיו extremitates ejus. מִקְצוֹתָם de finibus suis.

קָצֵהוּ finis, extremitas ejus. præf. מִקָּצֵהוּ ab extremitate illius. f. m. קִצָּה aff.

קִצּוֹ, קְצוֹה, קִצֹּה finis ejus. nom. f. m. קֵץ aff. R. קָצַץ amputavit.

קְצָוִים m. pl. extremitates, extrema, termini extremi. const. קַצְוֵי extremitates. R. קָצָה succîdit.

קְצוּצֵי amputati. kal. part. plur. m. const. pah. R. קָצַץ amputavit.

קְצוֹת, קְצוֹת pl. foe. fines, extremitates. præf. מִקְצוֹת ab extremo. לִקְצוֹת ad extremitates.

קְצוֹת foe. plur. extremitates. aff. קְצוֹתָיו extremitates ejus.

קְצוֹת exscindere. kal. inf. לְקַצּוֹת excidere. pih. inf. præf. à Rad. קָצָה excîdit.

קְצוֹתָה amputasti. kal. præt. 2. f. m. cum ה parag. R. קָצַץ amputavit.

מִקְצוֹתָם de finibus suis. nom. pl. f. aff. præf. R. קָצָה scidit.

קֶצַח m. gith, melanthion, nigella, vicia, lolium.

קִצִּי finis meus. nom. mascul. קֵץ aff. R. קָצַץ amputavit.

קֹצִים m. pl. spinæ. const. קֹצֵי spinæ. à s, m. R. קוּץ tædere.

קָצִין m. Dux, Capitaneus, Rector, Gubernator, Ductor, Princeps, Magistratus, Præfectus, Antistes. pręf. לְקָצִין in ducem. const. קְצִין dux. pl. const. קְצִינֵי aff. קְצִינַיִךְ duces tui. Casin. nom. pr.

קְצִיעוֹת pl. foe. casię, aromatis species. קְצִיעָה Chesiah. nom. pr. R. קָצַע abrasit.

קְצִיץ Chesis. nom. prop.

קָצִיר, קְצִיר m. messis: ramus, demessio, decurtatio. præf. הַקָּצִיר messis. בַּקָּצִיר in messe. לַקָּצִיר ad messem. aff. בִּקְצִירִי in messe mea, in ramos meos. Job. 29. 19. קְצִירְכֶם קְצִירֵךְ, קְצִירְךָ, קְצִירֶךָ messis tua, vestra. קְצִירוֹ, קְצִירָהּ messis ejus, sua. plur. aff. קְצִירֶיהָ rami, palmites sui. Ps. 80. 12. R. קָצַר angustavit.

קִצֵּךְ finis tuus. nom. f. m. קֵץ R. קָצַץ amputavit.

קִצֵּנוּ finis noster, nom. f. m. aff. à pręc.

קָצַע abrasit in superficie, exasciavit. Hiph. הִקְצִיעַ præt. abrasit lituram, vel superficiem muri, tectorio nudavit, decorticavit, exasciavit, abrasit in superficie. fut. 3. s. m. defect. per chiric absque jod sic. Lev. 14. 41. יַקְצִעַ מִבַּיִת nudabit tectorio, vel circumradet intrinsecùs.

קָצַף ferbuit, efferbuit, spumavit: metaphoricè tantùm de irato dicitur: irâ efferbuit, iratus est vehementèr, indignatus est ultrà modum: construitur absolutè, & cum præp. עַל. kal. præt. 1. s. קָצַפְתִּי efferbui. 2. s. m. קָצַפְתָּ efferbuisti. part. ben. plur. m. קוֹצֵף effervescens. inf. præf. מִקְּצֹף ab effervescendo. fut. 1. s. אֶקְצֹף effervescam. 2. s. masc. 3. s. תִּקְצוֹף effervesces. 3. s. m. יִקְצֹף effervescet. pl. 3. m. יִקְצְפוּ effervescent. Hiph. הִקְצִיף ad iram provocavit, irritavit, fecit effervescere irâ, fecit indignari. præt. 2. s. m. הִקְצַפְתָּ effervescere fecisti. pl. 2. m. הִקְצַפְתֶּם ad iracundiam provocastis. part. pl. m. מַקְצִפִים effervescere facientes. בְּהַקְצִיף in effervescere faciendo. fut. 3. pl. m. יַקְצִיפוּ effervescere facient. Hithp. præt. הִתְקַצֵּף, הִתְקַצֵּף efferbuit iratus, indignatus est vehementèr.

קֶצֶף m. ira fervens, fervor, spuma, effervescentia subita, bulla in superficie aquæ. Hos. 10. 7. ira, indignatio, iracundia. præf. הַקֶּצֶף fervens ira. בְּקֶצֶף in fervore. כְּקֶצֶף sicut spuma,

fer-

fervor. מִקְּצֶף à fervore. aff. בְּקִצְפְּךָ in fervore meo, tuo. מִקִּצְפּוֹ בְּקִצְפִּי à fervore tuo.

קְצַף chal. efferbuit irâ. Peh. præt. 3. f. m. item ira, iracundia. לֶהֱוֵה קְצַף ad esse iram, ut sit ira. Esd. 7. 23.

קְצָפָה foe. spuma: aliis est decorticatio. præf. לִקְצָפָה in spumam.

קָצַץ incidit, præcidit, succidit, amputavit, truncavit, mutilavit, de extremitate propriè sumitur: resecuit, præsecuit extrema. kal. præt. 2. f. masc. cum ה parag. וְקַצֹּתָה אֶת־כַּפָּהּ & amputabis manum ejus. Deut. 25. 12. pah. plur. m. const. קְצוּצֵי פֵאָה amputati latere, vel angulo scil. comæ. Jer. 9. 26. pih. præt. קִצֵּץ truncavit, ut suprà. fut. 3. pl. m. וַיְקַצְּצוּ & amputárunt. Puh. part. pl. m. מְקֻצָּצִים amputati, mutilati. קַצִּצוּ amputate. chal. pah. imp. pl. m.

קָצַר angustavit, strinxit, arctavit, breviavit, abbreviavit; messuit, demessuit: sumitur, & intransitivè in kal, ubi cum accusat. est activum, decurtavit, abscidit cultro, vel falce; sed sine accusat. est neutrum: abbreviatus, decurtatus, angustatus, imminutus est, brevis, curtus fuit, aut factus est. kal. præt. 3. f. m. cum הֲ interrog. הֲקָצַר an angustiatus est? 3. f. קָצְרָה abbreviata. pl. 3. וְקֹצִים קָצָרוּ & spinas metent. part. ben. f. m. præf. הַקֹּצֵר messor. בַּקֹּצֵר ad messorem. plur. m. præf. הַקֹּצְרִים messores. לַקֹּצְרִים messoribus. pah. part. plur. f. קְצֻרוֹת abbreviatæ, contractæ. inf. cum הֲ interrog. הֲקָצוֹר num angustando. Isa. 50. 2. לִקְצוֹר ad metendum. aff. בְּקֻצְרְכֶם בְּקֻצְרְךָ in metere te, vos. imp. pl. m. קִצְרוּ metite. fut. 2. f. m. 3. f. תִּקְצוֹר metes. 3. f. m. יִקְצֹר, יִקְצָר metet, 3. f. f. תִּקְצַר angustatus est: abbreviata est. pl. 2. m. תִּקְצְרוּ metetis. 3. pl. m. יִקְצֹרוּן, יִקְצֹרוּ metent. aff. יִקְצְרֻהוּ metent eam. Job. 4. 8. 2. & 3. pl. f. תִּקְצֹרְנָה decurtantur. pih. קִצֵּר, קִצַּר decurtavit, abbreviavit assiduè. Hiph. præt. הִקְצִיר abbreviavit, curtiorem fecit. 2. f. m. הִקְצַרְתָּ decurtasti.

קָצֵר, קְצַר m. brevis, curtus, contractus, abbreviatus, præceps. sic קְצַר־רוּחַ brevis spiritu, idest, impatiens, iracundus, præceps animo. pl. const. קִצְרֵי breves, curti.

קוֹצֶר, קֹצֶר m. brevitas, decurtatio, abbreviatio, imminutio, afflictio, angustia. præf. מִקֹּצֶר præ angustiâ.

קְצָת f. chal. pars, finis. מִן־קְצָת ex parte. præf. לִקְצָת ad, post finem. R. קָצָה scidit.

וְקָצֹּתָה & amputabis. kal. præt. 2. f. m. cum ה parag. R. קָצַץ amputavit.

קַצְתִּי tædio affeci, tæduit me. kal. præt. 1. f. R. קוּץ tædere.

ק ר

קַר, קַר m. frigidus, gelidus. pl. קָרִים frigidi. R. קָרַר friguit.

קֹר, קוֹר m. frigus ingens.

קִר m. paries, murus, pro Rad. קִיר paries.

קָרָא vocavit, appellavit, invocavit, advocavit, accersivit, convocavit, invitavit, clamavit, exclamavit, inclamavit, proclamavit propriè conceptis, & expressis verbis, quomodo ab aliis clamandi verbis differt. Item evenit, obvenit, contigit, ivit obviam, occurrit, quæ significatio ad קָרָה pertinet: item legit, cum ad scripturam, vel librum refertur: cum בְּשֵׁם in nomine, sæpè est invocare, prædicare, glorificare, celebrare, vocare aliquem nomine. kal. præt. 3. f. m. aff. קְרָאֲךָ, קְרָאַנִי vocavit te, me. וּקְרָאָהוּ & obvenerit ipsi. Gen. 42. 38. קְרָאַנִי accidit mihi. Job. 4. 14. 3. f. f. קָרְאָה & cum ת pro ה sic וְקָרָאת & vocabit. Isa. 7. 14. & obveniet. Deut. 31, 29. 2. f. m. קָרָאתָ vocasti. 2. f. f. קָרָאת vocasti. 1. f. קָרָאתִי aff. קְרָאתִיךָ, קְרָאתִיו vocavi eum, te. pl. 3. קָרְאוּ, קְרָאֻהוּ vocârunt. aff. קְרָאֻנִי obvenerunt ista mihi. Jer. 13. 22. 2. pl. m. קְרָאתֶם vocastis. part. ben. f. m. præf. הַקֹּרֵא vocans, invocans. plur. m. קֹרְאִים invocantes. præf. const. בְּקֹרְאַי invocantibus. aff. קֹרְאָיו, קֹרְאֶיךָ invocantes eum, te. pl. f. aff. Isa. 51. 19. קֹרְאוֹתַיִךְ accidentia tibi. part. pah. f. masc. קָרוּא vocatus. plur. præf. הַקְּרֻאִים const. קְרוּאֵי הָעֵדָה invitati, majores congregationis, Ecclesiæ. Num. 1. 16. aff. קְרֻאֶיהָ, קְרֻאָיו invitati ejus. inf. קְרֹא, קְרֹאת vocare. præf. בִּקְרֹא in legendo. כִּקְרֹא juxtà legere. לִקְרֹא vocare, promulgare. aff. בְּקָרְאִי in invocare me. קָרְאֵנוּ, קָרְאָם invocare, clamare nos, eos. imp. f. m. קְרָא voca, clama. aff. קְרָאֵנִי invoca me. קְרָאֶנָּה lege illud. pl. m. קִרְאוּ vocate. aff. קְרָאֻהוּ invocate eum. plur. foe. defect. קְרָאֶן, קְרֶאןָ לוֹ vocate eum. Exod. 2. 20. קְרֶאןָ לִי מָרָא vocate me marah, amaram. fut. 1. f. cum ה parag. אֶקְרְאָה, אֶקְרָא clamabo. aff. אֶקְרָאֶךָּ invocabo te. 2. f. m. 3. f. aff. תִּקְרָא vocabis. תִּקְרָאֵם leges ea. 2. f. foe. תִּקְרְאִי vocabis. 3. f. m. יִקְרָא vocabit, clamabit. aff. יִקְרָאֶהָ, יִקְרָאֵנִי, יִקְרָאֵהוּ, יִקְרָאֵם vocabit, leget eum, eam, me, eos. pl. 1. נִקְרָא vocabimus. 2. m. תִּקְרְאוּ vocabitis.

3. m.

3. m. יִקְרְאוּ , יִקְרָאוּ aff. יִקְרָאֻהוּ invocabunt ipsum. יִקְרָאֻנְנִי invocabunt me. 2. & 3. foe. תִּקְרֶאנָה vocabitis. וַתִּקְרֶאןָ לָעָם & vocaverunt populum. Num. 25. 2. תִּקְרֶאנָה acciderunt, evenerunt. Exod. 1. 10. Leu. 10. 19. Niph. præt. נִקְרָא vocatus, invocatus, nominatus, pronuntiatus est; obviam factus est, obvenit, evenit, obtulit se. præt. 3. f. f. נִקְרְאָה vocata est. 1. f. נִקְרֵאתִי vocata sum. Est. 4. 11. eadem persona absq; א sic נִקְרֵיתִי incidi. 2. Reg. 1. 6. plur. 3. נִקְרְאוּ vocantur. part. f. masc. præf. הַנִּקְרָא qui vocatur. plur. præf. הַנִּקְרָאִים vocati. fut. 3. f. m. יִקָּרֵא vocabitur, obviam fiet. Deut. 22. 6. pl. 2. m. תִּקָּרְאוּ vocabimini. 3. m. יִקָּרְאוּ legentur, vocabuntur. קוֹרָא קֹרָא Puh. præt. 3. f. m. vocatum fuit, vocatus. part. f. m. aff. מְקֹרָאִי vocatus meus. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. תַּקְרֵא אֹתָם fecisti evenire illis. Jer. 32. 23.

קָרֵא chal. clamans. part. præf. peh. m. fut. 1. f. אֶקְרֵא legam. 3. f. m. יִקְרֵה דִּי־ qui legerit. pl. 3. m. יִקְרוּן legent. קוֹרֵא , קֹרֵא Chore fil. Asaph. 1. Paral. 26. 1.

קֹרֵא m. perdix: aliis euculus. præf. הַקֹּרֵא perdix.

קְרַאת , קְרָאָה foe. occursus.

קְרָאָהוּ obvenit ipsi. kal. præt. 3. f.

foe. aff. קִרְאֻהוּ invocate eum. imp. pl. m. aff.

קוֹרְאוֹתַיִךְ accidentia tibi. Isa. 51. 19 kal. part. ben. pl. f. aff.

בְּקָרְאִי in vocando me. kal. inf. aff. præf.

קֹרְאִים vocantes. const. præf. בְּקֹרְאָי in invocantibus. aff. קֹרְאֶיךָ קֹרְאָיו invocantes eum, te. kal. part. ben. pl. m. הַקְּרֻאִים invocati, invitati. part. pah. plur. masc. præf. aff.

קְרֻאָיו , קְרֻאֶיהָ vocati, invitati sui, ejus.

קָרְאָם vocare, legere eos. kal. inf. aff.

קְרֶאןָ , קְרֶאןָ pro קְרֶאנָה vocate. Exod. 2. 20. kal. imp. pl. foe. defect.

קְרָאַנִי vocavit me. kal. præt. 3. f. m. aff. קִרְאֵנִי invocare me. kal. imp. f. m. aff.

קָרָאת vocasti, vel ה mutato in ת pro קָרְאָה illa vocavit. kal. præt. 2. & 3. f. foe. קָרָאתִי pro קָרָאת vocasti Jer. 3. 4. קָרָאת pro קָרָתָה evenit. Deut. 31. 29. Isa. 60. 18. kal. præt. 3. f. foe. defect.

קְרָאָה , קְרַאת foe. occursus. præf. לִקְרַאת in occursum, obviam: semper ei præfigitur litera ל. aff. לִקְרָאתִי לִקְרָאתֵנוּ obviam mihi, nobis. לִקְרָאתְךָ , לִקְרַאתְכֶם obviam tibi, nobis. לִקְרָאתָם לִקְרָאתָהּ , לִקְרָאתוֹ obviam ei, eis.

קָרַב appropinquavit, propinquus fuit, acceſſit, proceſſit, congreſſus eſt propiùs: cum עַל eſt, in acie congredi, cominùs pugnare, manùs conſerere, bellare: conſtruitur cum præp. ל, אֶל & עַל pro אֶל uſurpato. kal. præt. 3. f. f. קָרְבָה accedit, 2. f. m. קָרַבְתָּ appropinquaſti. 1. f. קָרַבְתִּי acceſſi. plur. 3. קָרְבוּ acceſſerunt, part. ben. f. m. præf. הַקָּרֵב appropinquans. plur. præf. הַקְּרֵבִים qui accedunt, inf. præf. בְּקָרְב ־ בְּקָרֹב in appropinquando: cum ה parag. לְקָרְבָה ad accedendum. aff. & cum ה mutato in ת ſic בְּקָרְבָתָם in accedere eos. בְּקָרְבְכֶם in accedere eos. imp. maſcul. ſing. קְרַב, אֵלֶיךָ קְרֹב accede ad te, id eſt cede. Iſa. 65. 5. & cum ה parag. קָרְבָה accede. pl. m. קִרְבוּ accedite. fut. 1. f. אֶקְרַב accedam. 2. f. m. 3. foe. תִּקְרַב accedet, deſ. 3. f. m. יִקְרַב accedet. pl. 1. cum ה parag. נִקְרְבָה, נִקְרַב accedamus, 2. m. תִּקְרְבוּ accedetis, & cum ן parag. תִּקְרְבוּן accedetis. 2. & 3. foe. תִּקְרַבְנָה accedent, Niph. נִקְרַב adductus eſt, oblatus eſt, ſiſtit ſe. præt. 2. m. plur. וְנִקְרַבְתֶּם & ſiſtetis vos. קֵרֵב pih. appropinquare, ſeu accedere fecit, admovit, applicuit, propè adduxit: rarò & ſine accuſat. appropinquavit. præt. 1. f. קֵרַבְתִּי adduxi. pl. 3. קֵרְבוּ לָבוֹא appropinquaverunt, ut veniant. Ezec. 36. 8. קֵרְבוּ כַתַּנּוּר לִבָּם accedere fecerunt ſicut clibanum cor ſuum. Hoſ. 7. 6. imp. f. m. קָרֵב admove. pl. m. קָרְבוּ admovete, fut. 1. f. aff. אֲקָרְבֶנּוּ appropinquare faciam illum. 2. f. m. 3. foe. תְּקָרֵב appropinquare facies. Hiph. præt. הִקְרִיב appropinquare fecit, vel juſſit, obtulit, admovit. 2. f. m. aff. וְהִקְרַבְתָּם & offeres eos. pl. 3. aff. הִקְרִבָם obtulerunt ea. part. f. maſc. præf. הַמַּקְרִיב offerens. pl. מַקְרִיבֵי מַקְרִיבִם offerentes. inf. præf. aff. בְּהַקְרִבָם, בְּהַקְרִיבְכֶם in offerre eos. imp. f. m. הַקְרֵב offer, jube accedere. aff. הַקְרִיבֵהוּ offer illud: fut. 2. f. m. 3. f. תַּקְרִב, תַּקְרִיב & 2. f. f. תַּקְרִיבִי appropinquare facies. 3. f. maſc. יַקְרִב, יַקְרִיב & יַקְרֵב aff. יַקְרִיבֶנּוּ offeret illum. pl. 1. נַקְרֵב offeremus. 2. m. cum ן parag. תַּקְרִבוּן offeretis. 3. maſc. יַקְרִבוּ, יַקְרִיבוּ offerent.

קָרַב pro קָרֵב admove. Ezec. 37. 17. pih. imp. f. m.

קְרֵב chal. acceſſit. pl. 3. præt. peh. קְרִבוּ acceſſerunt. inf. præf. aff. כְּמִקְרְבֵהּ ſecundùm appropinquare eum. pah. fut. 2. f. m. וּתְקָרֵב הִמּוֹ & offeres illa. Eſd. 7. 17. Aph. præt. 3. pl. aff. הַקְרְבוּהִי, הַקְרִבוּ obtule-

derunt e : m. part. plur. m. מְהַקְרְבִין offerentes.

קָרֵב m. propinquus, appropinquans, accedens. præſ. הַקָּרֵב appropinquans. plur. præſ. הַקְּרֵבִים accedentes.

קָרוֹב, קָרֹב m. propinquus, propinquum, propè: loci, & temporis: vide. קָרוֹב.

קְרָב m. Chal. & Heb. prælium, bellum, congreſſus, conflictus. præſ. בַּקְּרָב, לַ in, ad prælium. מִקְּרָב à bello. pl. f. קְרָבוֹת prælia.

קֶרֶב m. medium, intimum, venter, inteſtinum, internum, intimum rei. metaph. cogitatio: in, intèr, intrà. præſ. הַקֶּרֶב intimum, inteſtinum. בְּקֶרֶב in medio מִקֶּרֶב è medio. aff. בְּקִרְבִּי בְּקִרְבֵּנוּ, בְּקִרְבֵּךְ, בְּקִרְבֵּךְ בְּקִרְבְּכֶם in medio mei, noſtri, tui, veſtri. בְּקִרְבּוֹ, בְּקִרְבָּהּ, בְּקִרְבָּם in medio ejus, ſui, eorum. מִקִּרְבֵּךְ è medio tui. מִקִּרְבָּהּ, מִקִּרְבָּם מִקִּרְבְּכֶם, מִקִּרְבּוֹ è medio veſtri, ejus, eorum. קִרְבֶּנָה in medium ventrem iſtarum. pl. aff. קְרָבַי interiora mea.

קָרְבָה קִרְבָה קְרָבָה accede, appropinqua. kal. imp. ſ. m. cum ה parag.

קִרְבָה foe. appropinquatio, acceſſus, propinquitas, congreſſio: conſt. קִרְבַת acceſſus.

קִרְבָּם intimum eorum. præſ.

מִקִּרְבָּם è medio ſui. nom. ſ. m. aff. קֶרֶב à.

קָרְבָּן m. oblatio: nomen eſt generale cujuſvis doni, vel donarii, quod Deo offertur. præſ. הַקָּרְבָּן oblatio. לְקָרְבַּן, לַקָּרְבָּן in oblationem. aff. קָרְבָּנִי, קָרְבָּנוּ, קָרְבַּנְכֶם oblatio mea, ſua, veſtra. קָרְבָּנָהּ, קָרְבָּנָם oblatio ſua, eorum. pl. aff. קָרְבְּנֵיהֶם oblationes ſuæ. קִרְבֶּנָה in medium ventrem iſtarum. Gen. 41. 21. nom. ſ. m. קֶרֶב aff.

קִרְבַת foe. conſt. appropinquatio, acceſſus, congreſſio. à ſ. קִרְבָה.

קְרֵבַת chal. acceſſi. peh. præt. 1. ſ.

קָרְבָתָם pro קָרְבָם accedere eos. kal inf. à קִרְבָה cum ה parag. mutato in ת & aff. præſ. בְּקָרְבָתָם in accedere eos. Leu. 16. 1.

קַרְדּוֹם, קַרְדֹּם m. ſecuris. aff. קַרְדֻּמּוֹ ſecuris ſua. plur. præſ. לְהַקַּרְדֻּמִּים pro ſecuribus. pl. foe. præſ. הַקַּרְדֻּמּוֹת ſecures. בְּקַרְדֻּמּוֹת & ſecuribus.

קָרָה foe. frigus. præſ. בַּקָּרָה in frigore. aff. קָרָתוֹ frigus ejus. R. קָרַר friguit.

קָרָה accidit, evenit, obvenit, occurrit, obviam factus eſt: ſæpè pro ה habet א. conſtruitur cum accuſat. & ſemel cum dat. Dan. 10. 14. kal. præt. 3. ſ. m. aff. קָרְךָ, קָרָהוּ evenit tibi, ei: & cum א loco ה aff.

וקראהו

וְקָרָאָהוּ & obvenerit ei. Gen. 42. 38. part. ben pl. f. præf. הַקֹּרֹת אֹתָם quæ sibi evenerant, Gen. 42. 29. fut. 3. f. m. יִקְרֶה eveniet, & וַיִּקֶר & accidit per apoc. aff. præf. הֲיִקְרֵךְ num eveniet tibi? יִקְרֵנִי, יִקְרֵךְ eveniet tibi, mihi. pl. 2. & 3. foe. תִּקְרֶינָה obventura sunt. Niph. præt. נִקְרָא נִקְרָה obviam factus est, evenit, occurrit, obvium se exhibuit. 1. foe. נִקְרֵיתִי incidi, incurri. fut. 1. f. אֶקָּרֶה obvius fiam. 3. f. m. absol. & per apoc. וַיִּקָּר, יִקָּרֶה & obviam factus est. pih קֵרָה contignavit, contabulavit. præt. 3. pl. aff. קֵרוּהוּ contignárunt eam. Neh. 3. 3. part. f. m. præf. הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו qui contignat aquis cœnacula, aut superiora ejus. Ps. 104. 3. inf. præf. לְקָרוֹת ad contignandum. Hiph. הִקְרָה fecit occurrere, obvenire, offerre. præt. 2. pl. m. Num. 35. 11. וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים & facietis ut obveniant vobis urbes: vel & constituetis vobis urbes. imp. f. masc. הַקְרֵה־נָא לְפָנַי occurre quæso, vel fac, ut obveniat quæso ante me. Gen. 24. 12.

קוֹרָה foe. tignum, trabs, lacunar. præf. הַקּוֹרָה trabs. aff. קוֹרָתִי tabulatum meum. pl. præf. הַקּוֹרוֹת tigna, trabes. 2. Paral. 3. 7.

קֶרֶה m. accidens, casus. præf. מִקְּרֵה לָיְלָה ex eventu, accidente, vel casu nocturno.

קָרָהוּ evenit, accidit, obvenit ei. kal. præt. 3. f. m. aff.

קָרוּא vocatus, invitatus. pl. præf. הַקְּרֻאִים invitati. aff. קְרֻאָיו קְרֻאֶיהָ invitati ejus. kal. part. pah. f. & pl. m. R. קָרָא vocavit.

קָרֹב, קָרוֹב m. propinquus, vicinus: propè, propinquum: est tàm loci, quàm temporis. præf. הַקָּרוֹב propinquus. בְּקָרוֹב in propinquo. לַקָּרוֹב propinquo. מִקָּרוֹב è propinquo. aff. קְרוֹבוֹ propinquus suus. plur. præf הַקְּרֹבִים propinqui. aff. בִּקְרֹבַי in propinquis meis. f. præf. הַקְּרוֹבָה propinqua. plur. præf. foe. הַקְּרֹבוֹת propinqua, propinquiora. R. קָרַב accessit.

קֵרוּהוּ contignárunt. pih. præt. pl. 3. aff. R. קָרָה obvenit.

קָרוּעַ laceratus. pl. קְרֻעִים const. קְרֻעֵי lacerati. kal part. pah. m. f. & pl. קָרוֹעַ lacerare. præf. לִקְרוֹעַ ad lacerandum. inf. Rad. קָרַע laceravit.

לְקָרוֹת ad contignandum. pih. inf. præf. R. קָרָה evenit.

קוֹרוֹת pl. f. tigna, trabes. à f. f. קוֹרָה trabs.

הַקֹּרוֹת accidentia. nom. particip. pl. f. præf.

קָרַח decalvavit, depilavit, ab-

ra-

rasit caput, pilos evulsit, glabravit se, calvitiem sibi induxit. kal. imp. f. s. קָרְחִי decalva te. fut. 3. pl. m. cum ל״א יִקְרְחָה קָרְחָה ה loco י sic non glabrarunt se calvitio. Leu.21.5. Niph. fut. 3. f. m. לֹא יִקָּרֵחַ לָהֶם non calvitium inducetur ipsis. Jer.16.6. Hiph. הִקְרִיחַ glabrum, calvum effecit, calvitium fecit, decalvavit. præt. 3. pl. וְהִקְרִיחוּ & calvitium fecerunt. Hoph. pa... f. m. רֹאשׁ מֻקְרָח caput decalvatum. Ezec.29.18.

קֵרֵחַ m. calvus, calvaster, calvus in occipitio, cujus vertex capitis est depilatus. קָרֵחַ Chareah. nom. prop. 4.Reg.25.23.

קֶרַח m. gelu, glacies, crystallum. Job.6.16. Ezec. 1. 22. præf. הַקֶּרַח glacies. לְקֶרַח gelu.

קֹרַח m. glacies, gelu. aff. קָרְחוֹ glacies ejus. קֹרַח Chorah fil. Esau. nom. prop.

קָרְחָא foe. calvities, calvitium. Ezec.27.31.

קָרְחָה foe. calvities, calvitium. præf. לְקָרְחָה ad calvitium. aff. קָרְחָתֵךְ calvitium tuum.

קָרַחַת foe. calvities, calvitium, calvum, locus calvus, aut decalvatus. præf. aff. בְּקָרַחַת, בְּקָרַחְתּוֹ in calvitie ejus.

קְרֵי chal. lectus, ta. Peh. part. præt. f. m. R. קָרָא vocavit.

קֶרִי, קֶרִי m. accidens, casus, eventus, contingens: item ex adverso, contrà, contrarium, ex opposito, temerè. Leu. 26. 21. עִם תֵּלְכוּ עִמִּי קֶרִי si ambulaveritis mecum per accidens, id est, temerè. ver. 28. בַּחֲמַת־קֶרִי irâ casuali, ut nullam scilicet vestri rationem habeam. præf. בְּקֶרִי per accidens, casu, ex adverso. R. קָרָה evenit.

קִרְיָא chal. foe. civitas, urbs.

קְרִיאָה foe. vocatio, proclamatio, prædicatio, præconium, prophetia, lectio. præf. הַקְּרִיאָה prædicatio. R. קָרָא vocavit.

קְרִיאִים vocati, invitati. nom. plur. part. pah. kal pro קְרוּאִים.

קִרְיָה chal. & heb. foe. oppidum, urbs, civitas. præf. בְּקִרְיָה in urbe. מִקִּרְיָה ex urbe. pl. f. קְרָיוֹת urbes, civitates. kerioth. nom. pr.

קָרִים frigidi, dæ. nom. pl. m. à f. קַר frigidus. R. קָרַר friguit.

קִרְיַת foe. const. urbs, civitas. præf. בְּקִרְיַת in civitate. מִקִּרְיַת ex Kiriath, ex civitate. קִרְיַת אַרְבַּע Kiriath Harbah. קִרְיַת־בַּעַל Kiriath Bahal. קִרְיַת יְעָרִים Kiriath Jeharim: urbs sylvarum. קִרְיַת סַנָּה Kiriath Sanah. קִרְיַת סֵפֶר Kiriath Sepher, urbs studii, librorum, universitas. à f. קִרְיָה.

קִרְיְתָא chal. ſoe. urbs, civitas. emph. à præced.

קִרְיָתַיִם Kiriathaim. dual. à præced. duæ urbes: urbs gemina, bina.

קִרְיָתָמָה pro קִרְיָתַיְמָה Ezec. 25. 9.

קָרְךָ, קָרֵךְ obvenit tibi. kal. præt. 3. ſ. m. aff. R. קָרָה evenit.

קָרַם ſuperinduxit, obduxit carnem pelle, appendit cuti carnem, ſuperindit. kal. præt. 1. ſ. Ezec. 37. 6. וְקָרַמְתִּי עֲלֵיהֶם עוֹר & operiam eos cute, & ſuperindam eis cutem. fut. 3. ſ. m. יִקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר & obduxit ſuper eos cutis, vel operta, ſeu ſuperindita ſuper eos cutis.

קָרַן ſplenduit, radiavit, crinivit, immiſit radios ad inſtar cornuum, coruſcavit. Hiph. part. ſ. m. מַקְרִן cornua producens, Pſ. 69. 32.

קֶרֶן com. ſæpiùs ſoe. cornu: & metaph. fortitudo, poteſtas, robur, præſidium, potentia, fiducia, Regnum: transfertur & ad alias res per ſimilitudinem. præf. הַקֶּרֶן cornu. בְּקֶרֶן cornu. aff. קַרְנְכֶם, קַרְנֵנוּ, קַרְנֵךְ, קַרְנִי, קַרְנוֹ, קַרְנְךָ cornu meum, ejus, tuum, noſtrum, veſtrum.

קֶרֶן הַפּוּךְ Cheren haphuc, cornuſtibii, cornucopiæ, cornu inverſum: dual. præf. הַקַּרְנַיִם cornua. conſt. præf. מִקַּרְנֵי de cornibus. בְּקַרְנֵיכֶם cornibus veſtris. pl. f. præf. הַקְּרָנוֹת cornua. לְ, בְּקַרְנוֹת cornibus. קַרְנוֹתָיו cornua ſua.

קֶרֶן, קַרְנָא ſoe. chal. cornu: dual. abſol. & emph. קַרְנַיִן & קַרְנַיָּא cornua.

קְרָנוֹת, קַרְנוֹת pl. f. cornua. præf. לְ, בְּקַרְנוֹת cornibus. aff. קַרְנוֹתָיו cornua ſua.

קַרְנֵי, קַרְנַיִן, קְרָנַיִם, קַרְנַיִם dual. cornua, Charnaim. nom. prop. præf. הַקַּרְנַיִם cornua. præf. מִקַּרְנֵי de cornibus. aff. בְּקַרְנָיו, בְּקַרְנֵיכֶם cornibus ſuis, veſtris. à ſ. קֶרֶן.

קָרַס incurvatus, curvus, reflexus, repandus fuit, curvatus eſt, corruit repandus. kal. præt. 3. plur. קָרְסוּ reflexi ſunt. part. ben. ſ. m. קֹרֵס incurvans ſe, reflexus. קֵירֹס

קֵרֹס Cheros. nom. pr.

קְרָסִים pl. m. anſulæ, fibulæ, uncini repandi, circuli, hami. præf. הַקְּרָסִים anſulæ. בַּקְּרָסִים in anſulas. conſt. aff. קַרְסֵי, קְרָסָיו anſulæ ejus.

קַרְסֹל m. talus, malleolus pedis, aut crus. plur. conſt. aff. קַרְסֻלַּי tali mei, vel crura mea.

קָרַע ſcidit, ſidit, laceravit, rupit, aperuit, conſcidit, diſcidit, diſrupit, in duas partes dilaceravit. kal. præt. 3. ſ. f. קָרְעָה dilaceravit. 2. ſ. m. קָרַעְתָּ laceraſti. 1. ſ. קָרַעְתִּי laceravi. pl. 3. קָרְעוּ lacerarunt. part. ben. ſ. m. קֹרֵעַ lacerans. pah. part. ſ. m.

f. m. & plur. קְרוּעַ laceratus. קְרוּעֵי
קְרוּעֵי · קְרֻעִים lacerati. inf. קְרוּעַ
lacerando. præf. לִקְרוּעַ ad laceran-
dum. aff. בְּקָרְעִי in lacerare me. imp.
pl. m. קִרְעוּ lacerate. fut. 1. f. אֶקְרַע
aff. אֶקְרָעֶנָּה lacerabo illud. 2. f. m.
3. f. תִּקְרַע 2. f. f. תִּקְרְעִי lacerabis
3. f. m. יִקְרַע aff. יִקְרָעֶהָ · יִקְרָעֵם
lacerabit. pl. 3. m. יִקְרְעוּ lacerabunt.
Niph. נִקְרַע ruptus, fissus, laceratus,
disruptus, discissus fuit. fut. 3. f. masc.
יִקָּרַע · יִקָּרֵעַ lacerabitur.

קֶרַע m. scissio, ruptura, scissura, pannus discissus.

קְרָעִים plur. m. rupturæ, scissiones, lacerationes, vestes laceræ, lacera vestimenta, fragmenta, frusta.

קָרַץ incidit, concidit, succidit: nictavit, annuit, evulsit, erasit, innuit oculis. part. ben. f. m. קֹרֵץ nictans. fut. 3. f. m. יִקְרַץ nictabit, annuet oculo. pl. 3. m. יִקְרְצוּ nictabunt. part. ben. קֹרֵץ בְּעֵינָיו nictat oculis suis. Prov. 6. 13. קֹרֵץ שְׂפָתָיו incidens labia sua. Prov. 16. 30. Puh. præt. 1. f. קֹרַצְתִּי decisus sum.

קֶרֶץ m. incisio, excisio, excidium repentinum, evulsio.

קֶרֶץ · קַרְצָא m. chal. accusatio, criminatio, querela. plur. const. aff. קַרְצוֹהִי criminationes ejus. קַרְצֵיהוֹן eorum.

קַרְקַע m. solum, fundum, pavimentum, fundamentum. præf. מֵהַקַּרְקַע עַד הַקַּרְקַע à solo usque ad solum. 3. Reg. 7. 7. מִקַּרְקַע à solo: est etiam nomen loci Karca in tribu Juda. præf. aff. הַקַּרְקָעָה ad Karca. Jos. 15. 3. plur. m. קַרְקָעִים bona immobilia apud Rabbinos.

קַרְקַר pih. diruit, destruxit, evertit parietem. part. f. m. מְקַרְקַר קִיר diruens parietem. Isa. 22, 5. R. קִיר paries.

קָרַר frigiut, frigidus fuit valdè: Chaldæis, & Rabbinis usitatum verbum.

קֶרֶשׁ m. tabula, asser, tabulatum, asseres. præf. הַקֶּרֶשׁ · הַקָּרֶשׁ asser. לַקֶּרֶשׁ asseri. aff. קַרְשְׁךָ tabulatum tuum. pl. præf. קְרָשִׁים · הַקְּרָשִׁים asseres. præf. לִקְרָשָׁיו pro asseribus. aff. קְרָשָׁיו asseres ejus.

קֶרֶת foe. urbs, oppidum, civitas. R. קָרָה contignavit.

קַרְתָּא foe. chal. urbs, civitas, oppidum. קַרְתָּה Chartah. nom. pr. קַרְתָּן Chartan. nom. pr.

קָרָתוֹ frigus ejus. nom. f. f. aff. const. à f. קָרָה R. קָרַר friguit.

קַרְתִּי fodi. kal. præt. 1. f. R. קוּר fodere.

קוֹרָתִי tignum meum. nom. f. קוֹרָה aff. R. קָרָה contignavit.

comparavimus . part. ben. ſ. maſc. קֹנֶה · סוֹנֵה poſſidens, poſſeſſor, emptor. præf. בַּקֹּנֶה emptor. כְּקֹנֶה ſicut emptor. לַקֹּנֶה emptori. aff. קֹנֵהוּ emptor ſuus . pl. m. conſt. aff. קֹנֵיהֶן poſſeſſores earum . inf. קְנוֹת · קְנֹה · קְנֹה · קְנוֹ comparare, emere. aff. קְנוֹתְךָ emere te. præf. לִקְנוֹת ad comparandum. imp. ſ. m. קְנֵה eme . fut. 1. ſ. אֶקְנֶה emam. 2. ſ. m. 3. ſ. תִּקְנֶה emes. 3. ſ. ſ. יִקְנֶה emet, & per apoc. וַיִּקֶן comparabit. aff. וַיִּקְנֵהוּ & emerat eum. pl. 2. m. תִּקְנוּ acquiretis. 3. m. יִקְנוּ comparabunt. Niph. נִקְנָה præt. acquiſitus, ſeu comparatus eſt emptione. fut. pl. 3. m. יִקָּנוּ comparabuntur. Hiph. הִקְנָה acquirere, poſſidere fecit, emere fecit, acquiſivit, emit. 3. ſ. m. aff. הִקְנַנִי poſſidere me fecit ſcil. terram; vel pecuarium me fecit, pecoribus cuſtodiendis præfecit me. Zach. 13. 5.

קָנֶה m. canna, calamus tàm menſuræ, quàm aromaticus *canella* dictus: calamus, arundo, calamus odoratus, calamus menſorius: item ſcapus in ſtaterâ unde bilances dependent. præf. הַקָּנֶה arundo, calamus. לְ, בְּ · בַּקָּנֶה calamo, in arundine. בִּקְנֵה calamo. aff. וְקָנָהּ & calamus ejus. מִקָּנָהּ de calamo ſuo. pl. præf. קְנֵי · הַקָּנִים calami, rami. pl. ſ. aff. קְנוֹתָם calami, rami eorum.

קָנָהוּ poſſedit, emit eum. kal. præt. 3. ſ. m. aff. קֹנֵהוּ poſſeſſor, emptor ejus. part. ben. ſ. m. aff.

קְנוֹה · קְנוֹה · קְנוֹ emere, comparare. kal. inf.

קִנּוֹ nidus ejus, ſuus. nom. ſ. m. קֵן aff. R. קִנֵּן nidificavit.

קַנָּא · קַנּוֹא m. zelotes. R. קִנֵּא zelotypus fuit.

קְנוֹת comparare, emere. aff. קְנוֹתְךָ emere te. præf. לִקְנוֹת ad emendum. kal. inf. R. קָנָה poſſedit.

קְנוֹתָם calami, rami eorum. Exod. 25. 36. … 37. 22. nom. pl. f. aff. à ſ. m. קָנֶה calamus.

קְנַז Chenaz fil. Eliphaz. nom. pr.

קִנִּי nidus meus. nom. ſ. m. קֵן aff. R. קִנֵּן nidificavit.

קָנִים calami, rami. conſt. קְנֵי. præf. הַקָּנִים calami. nom. m. קָנֶה pl. m. R. קָנָה poſſedit.

קִנִּים m. pl. nidi, cellulæ, manſiunculæ, manſiones. à ſ. m. קֵן R. קִנֵּן nidificavit.

קֹנֵיהֶן ementes eas, poſſeſſores earum. kal. part. ben. m. קֹנֶה pl. aff. R. קָנָה poſſedit.

קִנְיָן m. poſſeſſio, acquiſitio, negotiatio, emptio, pecus, peculium, res pecuaria, quadrupedia animalia. aff. קִנְיָנָם · קִנְיָנְךָ · קִנְיָנְךָ · קִנְיָנוֹ poſſeſſio ejus, tua, eorum. præf.

לקנינם

לְקִנְיָנָם possessioni eorum. plur. aff.

קִנְיָנֶךָ possessiones tuæ.

קָנִינוּ possedimus, acquisivimus. kal. præt. 1. pl.

קָנִיתָ acquisivisti, & cum י parag. קָנִיתִי acquires. Ruth. 4. 5. kal. præt. 2. s. m. קָנִיתִי acquisivi. 1. s. n.

קָנֶךָ emptor, possessor tuus fuit, possedit te. kal præt. 3. s. m. aff. Deut. 32. 6.

קִנֶּךָ nidus tuus. Num. 24. 21. nom. s. m. קֵן aff. R. קִנֵּן nidificavit.

קִנָּמוֹן m. cinnamomum, canna aromatica. וְקִנְמָן־ & cinnamomum: Chinemon. Exod. 30. 23.

קִנֵּן pih. nidificavit, nidulatus est, fecit nidum, propriè dicitur de avibus; metaphor. de hominibus. præt. 3. s. foe. קִנְּנָה nidificat. pl. 3. קִנְּנוּ nidificárunt. fut. 2. s. m. 3. s. תְּקַנֵּן nidificabit. pl. 3. m. יְקַנְּנוּ nidificabunt. Puh. part. s. f. cum jod parag. מְקֻנַּנְתִּי nidificans. Jer. 22. 23.

קָנָנִי possidebat me. kal. præt. 3. s. m. aff. R. קָנָה comparavit.

קִנְצֵי, קִנְצִים pl. m. fines, termini. Job. 18. 2. R. קָצַץ amputavit.

קָנְתָה illa possedit, emit. kal. præt. 3. s. f. קְנָת Chenat. nom. pr. R. קָנָה possedit.

קְנֹתָם calami eorum. nom. pl. f. aff. à s. m. קָנֶה canna.

ק ס

קְסוֹם divinare. præf. בִּקְסָם־ juxtà divinare. מִקְּסוֹם à divinando. kal. inf. R. קָסַם divinavit.

קְסוֹמִי divina. pro קִסְמִי kal. imp. s. foe.

קָסַם divinavit, modò in bonam partem, modò in malam accipitur: comprehendit hoc verbum quid quid fit ad sciendum futura. kal. part. ben. s. m. præf. הַקֹּסֵם divinans. pl. præf. הַקֹּסְמִים divinantes. לְקֹסְמִים ad divinos. aff. קֹסְמֵיכֶם divini vestri. inf. præf. בִּקְסָם־ in divinando. בִּקְסוֹם־ juxtà divinare. לִקְסָם־ ad divinandum. מִקְּסוֹם à divinando. fut. 3. pl. m. יִקְסְמוּ, יִקְסוֹמוּ divinabunt. 2. & 3. foe. תִּקְסַמְנָה divinabunt.

קֶסֶם m. divinatio: ferè in malum usurpatur: sagacitas, oraculum. כִּי חַטַּאת־ קֶסֶם מֶרִי nam peccatum divinationis (est) inobedientia. 1. Reg. 15. 23. præf. הַקֶּסֶם divinatio. plur. וּקְסָמִים בְּיָדָם & divinationes in manu eorum.

קֶסֶת m. atramentarium. præf. הַקֶּסֶת atramentarium, vas in quo continentur atramentum, & pennæ.

ק ע

קְעִלָה , קְעִילָה Chechilah. nom. pr. loci.

קַעֲקַע m. stigma, nota impressa in carne, ictus. Lev. 19. 28. וּכְתֹבֶת קַעֲקַע & scripturam stigmatis non ponetis.

קְעָרָה foe. scutula, scutella, phiala, catinus, crater, trulla. præf. הַקְּעָרָה scutella. conſt. קַעֲרַת scutella. pl. præf. הַקְּעָרוֹת aff. קְעָרֹתָיו scutellæ ejus.

ק פ

קָפָא concrevit, coagulatus, condensatus, conglomeratus, compactus est, condensuit. kal. præt. 3. plur. קָפְאוּ concreverunt, part. ben. pl. m. præf. הַקֹּפְאִים qui concreti sunt. Hiph. præt. הִקְפִּיא coagulavit, fecit coagulare. fut. 2. s. m. 3. f. aff. תַּקְפִּיאֵנִי coagulasti me.

קִפָּאוֹן m. concretio, densitas, coagulatio, congelatio, spissitudo.

קִפֵּד pih. excidit, succidit, incidit, præcidit, abrupit. præt. 1. s. קִפַּדְתִּי præcidi.

קִפּוֹד , קִפֹּד m. ericius, anataria, aquilæ species lacus amans: aliis noctua, testudo, castor, fiber, cypselus hirundinum species.

קְפָדָה foe. excidium, præcisio, abruptio, excisio. Ezec. 7. 25.

קְפָדָה בָא præcisio venit.

קִפּוֹז m. merula, cypselus avis maritima: aliis ericius, kipoz.

קֹפִים m. plur. simiæ. à s. R. קוֹף simia.

קָפַץ occlusit, obdidit, strinxit, astrinxit, constrinxit, contraxit, stricte clausit, vel obturavit. kal. præt. 3. s. f. קָפְצָה occlusit. fut. 2. s. m. 3. f. תִּקְפֹּץ occludes. plur. 3. m. יִקְפְּצוּ occludent. Niph. fut. 3. pl. m. cum נ parag. יִקָּפְצוּן occludentur, vel transilient. קִפֵּץ pih. saltavit, subsiliit, subsaltavit, saltando festinavit. part. s. m. מְקַפֵּץ subsiliens.

ק צ

קָץ æstivavit, nauseavit, tædet te. kal. præt. 3. s. m. R. קוּץ tædere.

קֵץ m. finis, terminus, extremum: est autem tam temporis, quam rei præcisio, & extremum. præf. הַקֵּץ an finis? ל , לַקֵּץ ad finem: מִקֵּץ à fine. aff. קִצָּהּ , קִצֵּנוּ , קִצֵּךְ , קִצִּי , קִצּוֹ finis ejus, meus, tuus, noster, ejus. R. קָצַץ amputavit.

קָצַב excidit, incidit, totondit, præcidit, decurtavit, succidit, cæcidit, scalpsit dolando, dolavit securi, seu bipenni: apud Rabinos præfinivit, præscribsit, limitavit. kal. part. pah. pl. f. præf. כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת sicut grex præcisarum, id est tonsarum.

Cant.

Cant. 4. 2. fut. 3. s. m. וַיְקַצֵּב & pręcîdit lignum ęqualitèr. 4. Reg. 6. 6

קֶצֶב m. præcisio æqualis, aut ejusdem mensuræ, incisio, incisura, cæsura, excisio, sculptura. pl. const. præf. לְקִצְבֵי הָרִים ad cæsuras, aut incisiones montium. Jon. 2. 7.

קִצֹּה pro קִצּוֹ finis, extremitas ejus. nom. s. m. aff. ה pro ו. R. קָצַץ amputavit.

קֵצָה masc. finis: cum ה parag. à præced.

קָצָה angustiâ afficitur. kal. præt. 3. s. foe. vel part. ben. s. foe. R. קוּץ tædere.

קָצָה scîdit, succîdit, præcîdit, abscîdit, abrasit, amputavit, decurtavit, detruncavit propriè finem, & extremitatem, decorticavit, præsecuit, extremas partes proscîdit. kal. inf. קְצוֹת עַמִּים populos exscindendo. Hab. 2. 10. pih. part. s. m. מְקַצֶּה abscindens, detruncans. inf. præf. לְקַצּוֹת excîdere. Hiph. pręt. הִקְצָה præcidendo abrasit, præcîdit. præt. 3. plur. הִקְצוּ abraserunt. inf. וְאַחֲרֵי הִקְצוֹת & postquam abraserint: ubi chiric est loco patac sub ה.

קָצֶה, קְצֵה m. finis, extremum, extremitas, terminus, pars. præf. הַקָּצֶה extremitas. מִקָּצֶה ab extremitate. בִּקְצֵה in extremitate. מִקְצֵה ab extremitate. לְמִקְצֵה ab extremitate. aff. קָצֵהוּ extremitas ejus. בְּקָצֵהוּ in fine ejus. מִקָּצֵהוּ ab extremitate illius. pl. aff. præf. מִקְצֵיהֶם ab extremitatibus suis.

קָצָה foe. extremum, extremitas, finis, terminus. præf. מִקָּצָה ab extremo. pl. const. קְצוֹת extremitates. præf. לִקְצוֹת ad extremitates. מִקְצוֹת ab extremo. aff. קְצוֹתָיו extremitates ejus. מִקְצוֹתָם de finibus suis.

קָצֵהוּ finis, extremitas ejus. præf. מִקָּצֵהוּ ab extremitate illius. s. m.

קְצָת aff.

קִצֹּה, קְצוֹה, קִצּוֹ finis ejus. nom. s. m. קֵץ aff. R. קָצַץ amputavit.

קְצָוִים m. pl. extremitates, extrema, termini extremi. const. קַצְוֵי extremitates. R. קָצָה succîdit.

קְצוּצֵי amputati. kal. part. plur. m. const. pah. R. קָצַץ amputavit.

קְצוֹת, קְצֹות pl. foe. fines, extremitates. præf. מִקְצוֹת ab extremo. לִקְצוֹת ad extremitates.

קְצָוֹת foe. plur. extremitates. aff. קְצוֹתָיו extremitates ejus.

קְצוֹת exscindere. kal. inf. לְקַצּוֹת excidere. pih. inf. præf. à Rad. קָצָה excîdit.

קַצּוֹתָה amputasti. kal. præt. 2. s. m. cum ה parag. R. קָצַץ amputavit.

מִקְצוֹתָם de finibus suis. nom. קָצָה pl. f. aff. præf. R. קָצָה scidit.

קֶצַח m. gith, melanthion, nigella, vicia, lolium.

קִצִּי finis meus. nom. maſcul. קֵץ aff. R. קָצַץ amputavit.

קֹצִים m. pl. ſpinæ. conſt. קֹצֵי ſpinæ. à ſ. m. R. קוּץ tædere.

קָצִין m. Dux, Capitaneus, Rector, Gubernator, Ductor, Princeps, Magiſtratus, Præfectus, Antiſtes. pręf. לְקָצִין in ducem. conſt. קְצִין dux. pl. conſt. קְצִינֵי aff. קְצִינַיִךְ duces tui. Caſin. nom. pr.

קְצִיעוֹת pl. foe. caſię, aromatis ſpecies. קְצִיעָה Cheſiah. nom. pr. R. קָצַע abraſit.

קְצִיץ Cheſis. nom. prop.

קָצִיר, קְצִיר m. meſſis: ramus, demeſſio, decurtatio. præf. הַקָּצִיר meſſis. בַּקָּצִיר in meſſe. לַקָּצִיר ad meſſem. aff. בִּקְצִירִי in meſſe mea, in ramos meos. Job. 29. 19. קְצִירְכֶם קְצִירֵךְ, קְצִירְךָ, קְצִירֵךְ meſſis tua, veſtra. קְצִירוֹ, קְצִירָהּ meſſis ejus, ſua. plur. aff. קְצִירֶיהָ rami, palmites ſui. Pſ. 80. 12. R. קָצַר anguſtavit.

קִצֵּךְ finis tuus. nom. ſ. m. קֵץ R. קָצַץ amputavit.

קִצֵּנוּ finis noſter, nom. ſ. m. aff. à pręc.

קָצַע abraſit in ſuperficie, exaſciavit. Hiph. הִקְצִיעַ præt. abraſit lituram, vel ſuperficiem muri, tectorio nudavit, decorticavit, exaſciavit, abraſit in ſuperficie. fut. 3. ſ. m. defect. per chiric abſque jod ſic. Lev. 14. 41. יַקְצִעַ מִבַּיִת nudabit tectorio, vel circumradet intrinſecùs.

קָצַף ferbuit, efferbuit, ſpumavit: metaphoricè tantùm de irato dicitur: irâ efferbuit, iratus eſt vehementèr, indignatus eſt ultrà modum: conſtruitur abſolutè, & cum præp. עַל. kal. præt. 1. ſ. קָצַפְתִּי efferbui. 2. ſ. m. קָצַפְתָּ efferbuiſti. part. ben. plur. m. קוֹצֵף efferveſcens. inſ. præf. מִקְּצֹף ab efferveſcendo. fut. 1. ſ. אֶקְצֹף efferveſcam. 2. ſ. maſc. 3. ſ. תִּקְצוֹף efferveſces. 3. ſ. m. יִקְצֹף efferveſcet. pl. 3. m. יִקְצְפוּ efferveſcent. Hiph. הִקְצִיף ad iram provocavit, irritavit, fecit efferveſcere irâ, fecit indignari. præt. 2. ſ. m. הִקְצַפְתָּ efferveſcere feciſti. pl. 2. m. הִקְצַפְתֶּם ad iracundiam provocaſtis. part. pl. m. מַקְצִפִים efferveſcere facientes. בְּהַקְצִיף in efferveſcere faciendo. fut. 3. pl. m. יַקְצִיפוּ efferveſcere facient. Hithp. præt. הִתְקַצֵּף הִתְקַצֵּף efferbuit iratus, indignatus eſt vehementèr.

קֶצֶף m. ira fervens, fervor, ſpuma, efferveſcentia ſubita, bulla in ſuperficie aquæ. Hoſ. 10. 7. ira, indignatio, iracundia. præf. הַקֶּצֶף fervens ira. בְּקֶצֶף in fervore. כְּקֶצֶף ſicut ſpuma, fer-

fervor. מִקְּצָף à fervore. aff. בְּקִצְפְּךָ in fervore meo, tuo. מִקִּצְפּוֹ בְּקִצְפִּי à fervore tuo.

קְצַף chal. efferbuit irâ. Peh. præt. 3. f. m. item ira, iracundia. לֶהֱוֵה קְצַף ad esse iram, ut sit ira. Esd. 7. 23.

קְצָפָה foe. spuma: aliis est decorticatio. præf. לִקְצָפָה in spumam.

קָצַץ incidit, præcidit, succidit, amputavit, truncavit, mutilavit, de extremitate propriè sumitur: resecuit, præsecuit extrema. kal. præt. 2. f. masc. cum ה parag. וְקַצֹּתָה אֶת־כַּפָּהּ & amputabis manum ejus. Deut. 25. 12. pah. plur. m. const. קְצוּצֵי פֵאָה amputati latere, vel angulo scil. comæ. Jer. 9. 26. pih. præt. קִצֵּץ truncavit, ut suprà. fut. 3. pl. m. וַיְקַצְּצוּ & amputârunt. Puh. part. pl. m. מְקֻצָּצִים amputati, mutilati. קַצִּצוּ amputate. chal. pah. imp. pl. m.

קָצַר angustavit, strinxit, arctavit, breviavit, abbreviavit; messuit, demessuit: sumitur, & intransitivè in kal, ubi cum accusat. est activum, decurtavit, abscidit cultro, vel falce; sed sine accusat. est neutrum: abbreviatus, decurtatus, angustatus, imminutus est, brevis, curtus fuit, aut factus est. kal. præt. 3. f. m. cum ה interrog. הֲקָצַר an angustiatus est? 3. f.

f. קָצְרָה abbreviata. pl. 3. יִקְצֹרוּ קֹצִים & spinas metent. part. ben. f. m. præf. הַקֹּצֵר messor. בַּקֹּצֵר ad messorem. plur. m. præf. הַקֹּצְרִים messores. לַקֹּצְרִים messoribus. pah. part. plur. f. קְצֻרוֹת abbreviatæ, contractæ. inf. cum ה interrog. הֲקָצוֹר num angustando. Isa. 50. 2. לִקְצוֹר ad metendum. aff. בְּקֻצְרְכֶם בְּקֻצְרְךָ in metere te, vos. imp. pl. m. קִצְרוּ metite. fut. 2. f. m. 3. f. תִּקְצוֹר metes. 3. f. m. יִקְצֹר, יִקְצָר־ metet. 3. f. f. תִּקְצַר angustatus est: abbreviata est. pl. 2. m. תִּקְצְרוּ metetis. 3. pl. m. יִקְצֹרוּ, יִקְצֹרוּן metent. aff. יִקְצְרֻהוּ metent eam. Job. 4. 8. 2. & 3. pl. f. תִּקְצֹרְנָה decurtantur. pih. קִצַּר, קִצֵּר decurtavit, abbreviavit assiduè. Hiph. præt. הִקְצִיר abbreviavit, curtiorem fecit. 2. f. m. הִקְצַרְתָּ decurtasti.

קָצֵר, קְצַר m. brevis, curtus, contractus, abbreviatus, præceps. sic קְצַר־רוּחַ brevis spiritu, idest, impatiens, iracundus, præceps animo. pl. const. קִצְרֵי breves, curti.

קֹצֶר, קוֹצֶר m. brevitas, decurtatio, abbreviatio, imminutio, afflictio, angustia. præf. מִקֹּצֶר præ angustiâ.

קְצָת f. chal. pars, finis. מִן־קְצָת ex parte. præf. לִקְצָת ad, post finem. R. קָצָה scidit.

וְקָצֹּתָה & amputabis. kal. præt. 2. f. m. cum ה parag. R. קָצַץ amputavit.

קַצְתִּי tædio affeci, tæduit me. kal. præt. 1. f. R. קוּץ tædere.

ק ר

קַר, קָר m. frigidus, gelidus. pl. קָרִים frigidi. R. קָרַר friguit.

קוֹר, קֹר m. frigus ingens.

קִר m. paries, murus, pro Rad. קִיר paries.

קָרָא vocavit, appellavit, invocavit, advocavit, accersivit, convocavit, invitavit, clamavit, exclamavit, inclamavit, proclamavit propriè conceptis, & expressis verbis, quomodo ab aliis clamandi verbis differt. Item evenit, obvenit, contigit, ivit obviam, occurrit, quæ significatio ad קָרָה pertinet: item legit, cum ad scripturam, vel librum refertur: cum בְּשֵׁם in nomine, sæpè est invocare, prædicare, glorificare, celebrare, vocare aliquem nomine. kal. præt. 3. f. m. aff. קְרָאֲךָ, קְרָאַנִי vocavit te, me. וּקְרָאָהוּ & obvenerit ipsi. Gen. 42. 38. קְרָאַנִי accidit mihi. Job. 4. 14. 3. f. f. קָרָאת & cum ת pro ה sic וְקָרָאת & vocabit. Isa. 7. 14. & obveniet. Deut. 31, 29. 2. f. m. קָרָאתָ vocasti, 2. f. f. קָרָאת vocasti. 1. f. קָרָאתִי aff. קְרָאתִיךָ, קְרָאתִיו

ק ר

vocavi eum, te. pl. 3. קָרְאוּ, קְרָאוּ vocarunt. aff. קְרָאֻנִי obvenerunt ista mihi. Jer. 13. 22. 2. pl. m. קְרָאתֶם vocastis. part. ben. f. m. præf. הַקֹּרֵא vocans, invocans. plur. m. קֹרְאִים invocantes. præf. const. בְּקֹרְאֵי invocantibus. aff. קֹרְאֵיךָ, קֹרְאָיו invocantes eum, te. pl. f. aff. Isa. 51. 19. קֹרְאוֹתַיִךְ accidentia tibi. part. pah. f. masc. קָרוּא vocatus. plur. præf. הַקְּרֻאִים const. קְרוּאֵי הָעֵדָה invitati, majores congregationis, Ecclesiæ. Num. 1. 16. aff. קְרֻאָיו, קְרֻאֶיהָ invitati ejus. inf. קְרֹא, קְרֹאת vocare. præf. בִּקְרֹא in legendo. כִּקְרֹא juxtà legere. לִקְרֹא vocare, promulgare. aff. בְּקָרְאִי in invocare me. קָרְאָם, קָרְאֵנוּ invocare, clamare nos, eos. imp. f. m. קְרָא voca, clama. aff. קְרָאֵנִי invoca me. קְרָאֶנָּה lege illud. pl. m. קִרְאוּ vocate. aff. קִרְאֻהוּ invocate eum. plur. foe. defect. קְרֶאןָ, קְרֶאןָ לוֹ vocate eum. Exod. 2, 20. קְרֶאןָ לִי מָרָא vocate me marah, amaram. fut. 1. f. cum ה parag. אֶקְרְאָה, אֶקְרָא clamabo. aff. אֶקְרָאֶךָּ invocabo te. 2. f. m. 3. f. aff. תִּקְרָא vocabis. תִּקְרָאֵם leges ea. 2. f. foe. תִּקְרְאִי vocabis. 3. f. m. יִקְרָא vocabit, clamabit. aff. יִקְרָאֵנִי, יִקְרָאֶהָ, יִקְרָאֵהוּ, יִקְרָאֵם vocabit, leget eum, eam, me, eos. pl. 1. נִקְרָא vocabimus. 2. m. תִּקְרְאוּ vocabitis.

3. m.

3. m. יִקְרָאֻהוּ aff. יִקְרְאוּ · יִקְרָאוּ invocabunt ipsum. יִקְרָאֻנְנִי invocabunt me. 2. & 3. foe. תִּקְרֶאנָה vocabitis. וַתִּקְרֶאןָ לָעָם & vocaverunt populum. Num. 25. 2. תִּקְרֶאנָה acciderunt, evenerunt. Exod. 1. 10. Leu. 10. 19. Niph. præt. נִקְרָא vocatus, invocatus, nominatus, pronunciatus est; obviam factus est, obvenit, evenit, obtulit se. præt. 3. f. f. נִקְרְאָה vocata est. 1. f. נִקְרֵאתִי vocata sum. Est. 4. 11. eadem persona absq; א sic נִקְרֵיתִי incidi. 2. Reg. 1. 6. plur. 3. נִקְרָאִו vocantur. part. f. masc. præf. הַנִּקְרָא qui vocatur. plur. præf. הַנִּקְרָאִים vocati. fut. 3. f. m. יִקָּרֵא vocabitur, obviam fiet. Deut. 22. 6. pl. 2. m. תִּקָּרְאוּ vocabimini. 3. m. יִקָּרְאוּ legentur, vocabuntur. קוֹרָא Puh. præt. 3. f. m. vocatum fuit, vocatus. part. f. m. aff. מְקֹרָאִי vocatus meus. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. תַּקְרֵא אֹתָם fecisti evenire illis. Jer. 32. 23.

קָרֵא chal. clamans. part. præf. pel. m. fut. 1. f. אֶקְרֵא legam. 3. f. m. יִקְרוֹן qui legerit. pl. 3. m. דִּי־יִקְרֵה legent. קוֹרֵא · קֹרֵא Chore fil. Asaph. 1. Paral. 26. 1.

קֹרֵא m. perdix: aliis cuculus. præf. הַקֹּרֵא perdix.

קְרָאת · קְרַאת foe. occursus.

קְרָאָהוּ obvenit ipsi. kal. præt. 3. f. foe. aff. קְרָאֻהוּ invocate eum. imp. pl. m. aff.

קוֹרְאוֹתַיִךְ accidentia tibi. Isa. 51. 19 kal. part. ben. pl. f. aff.

בְּקָרְאִי in vocando me. kal. inf. aff. præf.

קֹרְאִים vocantes. conft. præf. קֹרְאַיִךְ בְּקֹרְאַי in invocantibus. aff. קֹרְאָיו invocantes eum, te. kal. part. ben. pl. m. הַקְּרֻאִים invocati, invitati. part. pah. plur. masc. præf. aff. קְרֻאָיו · קְרֻאֶיהָ vocati, invitati sui, ejus.

קָרְאָם vocare, legere eos. kal. inf. aff.

קְרֶאןָ · קְרֶאןָ pro קְרֶאנָה vocate. Exod. 2. 20. kal. imp. pl. foe. defect.

קְרָאַנִי vocavit me. kal. præt. 3. f. m. aff. קְרָאֻנִי invocare me. kal. imp. f. m. aff.

קָרָאת vocasti, vel ה mutato in ת pro קָרְאָה illa vocavit. kal. præt. 2. & 3. f. foe. קָרָאתִי pro קָרָאת vocasti Jer. 3. 4. קָרָאת pro קָרְתָה evenit. Deut. 31. 29. Isa. 60. 18. kal. præt. 3. f. foe. defect.

קְרָאָה · קְרַאת foe. occursus. præf. לִקְרַאת in occursum, obviam: semper ei præfigitur litera ל. aff. לִקְרָאתִי לִקְרָאתֵנוּ obviam mihi, nobis. לִקְרַאתְכֶם · לִקְרָאתֶךָ obviam tibi, nobis. לִקְרָאתָם לִקְרָאתָהּ · לִקְרָאתוֹ obviam ei, eis.

קרב

קָרַב appropinquavit, propinquus fuit, accessit, processit, congressus est propiùs: cum עַל est, in acie congredi, cominùs pugnare, manus conserere, bellare: construitur cum præp. ל, אֶל & עַל pro אֶל usurpato. kal. præt. 3. s. f. קָרְבָה accedit, 2. s. m. קָרַבְתָּ appropinquasti. 1. s. קָרַבְתִּי accessi. plur. 3. קָרְבוּ accesserunt. part. ben. s. m. præf. הַקָּרֵב appropinquans. plur. præf. הַקְּרֵבִים qui accedunt. inf. præf. בִּקְרָב ־ בִּקְרֹב in appropinquando: cum ה parag. לְקָרְבָה ad accedendum. aff. & cum ה mutato in ת sic בְּקָרְבָתָם in accedere eos. בְּקָרְבְכֶם in accedere eos. imp. mascul. sing. קְרַב אֵלֶיךָ , קְרֹב accede ad te, id est cede. Isa. 65. 5. & cum ה parag. קָרְבָה accede. pl. m. קִרְבוּ accedite. fut. 1. s. אֶקְרַב accedam. 2. s. m. 3. foe. תִּקְרַב accedet, des. 3. s. m. יִקְרַב accedet. pl. 1. cum ה parag. נִקְרְבָה , נִקְרַב accedamus, 2. m. תִּקְרְבוּ accedetis, & cum ן parag. תִּקְרְבוּן accedetis. 2. & 3. foe. תִּקְרַבְנָה accedent, Niph. נִקְרַב adductus est, oblatus est, sistit se. præt. 2. m. plur. וְנִקְרַבְתֶּם & sistetis vos. קֵרֵב pih. appropinquare, seu accedere fecit, admovit, applicuit, propè adduxit: rarò & sine accusat. appropinquavit. præt. 1. s. קֵרַבְתִּי adduxi. pl. 3. קֵרְבוּ לָבוֹא appropinquaverunt, ut veniant. Ezec. 36. 8. קֵרְבוּ כַתַּנּוּר לִבָּם accedere fecerunt sicut clibanum cor suum. Hos. 7. 6. imp. s. m. קָרֵב admove. pl. m. קָרְבוּ admovete, fut. 1. s. aff. אֲקָרְבֶנּוּ appropinquare faciam illum. 2. s. m. 3. foe. תְּקָרֵב appropinquare facies. Hiph. præt. הִקְרִיב appropinquare fecit, vel jussit, obtulit, admovit. 2. s. m. aff. וְהִקְרַבְתָּם & offeres eos. pl. 3. aff. הִקְרִבֻם obtulerunt ea. part. s. masc. præf. הַמַּקְרִיב offerens. pl. מַקְרִיבֵי מַקְרִיבִם offerentes. inf. præf. aff. בְּהַקְרִבְכֶם , בְּהַקְרִיבְכֶם in offerre eos. imp. s. m. הַקְרֵב offer, jube accedere. aff. הַקְרִיבֵהוּ offer illud: fut. 2. s. m. 3. f. תַּקְרִב , תַּקְרִיב & 2. s. f. תַּקְרִיבִי appropinquare facies. 3. s. masc. יַקְרִב , יַקְרִיב & יַקְרֵב aff. יַקְרִיבֶנּוּ offeret illum. pl. 1. נַקְרֵב offeremus. 2. m. cum ן parag. תַּקְרִבוּן offeretis. 3. masc. יַקְרִבוּ , יַקְרִיבוּ offerent.

קָרַב pro קָרֵב admove. Ezec. 37. 17. pih. imp. s. m.

קְרֵב chal. accessit. pl. 3. præt. peh. קְרִבוּ accesserunt. inf. præf. aff. כְּמִקְרְבֵהּ secundùm appropinquare eum. pah. fut. 2. s. m. וּתְקָרֵב הִמּוֹן & offeres illa. Esd. 7. 17. Aph. præt. 3. pl. aff. הַקְרְבוּהִי , הַקְרִבוּ obtu-

le-

derunt e :m. part. plur. m. מְהַקְרִיבִין offerentes.

קָרֵב m. propinquus, appropinquans, accedens, præf. הַקָּרֵב appropinquans, plur. præf. הַקְּרֵבִים accedentes.

קָרוֹב, קָרֹב m. propinquus, propinquum, propè: loci, & temporis: vide. קָרוֹב.

קְרָב m. Chal. & Heb. prælium, bellum, congressus, conflictus. præf. לְ, בַּקְּרָב in, ad prælium. מִקְּרָב à bello. pl. f. קְרָבוֹת prælia.

קֶרֶב m. medium, intimum, venter, intestinum, internum, intimum rei. metaph. cogitatio: in, intèr, intrà. præf. הַקֶּרֶב intimum, intestinum. בְּקֶרֶב in medio מִקֶּרֶב è medio. aff.

בְּקִרְבֵּךְ · בְּקִרְבֵּךְ · בְּקִרְבֵּנוּ בְּקִרְבִּי בְּקִרְבְּכֶם in medio mei, nostri, tui, vestri. בְּקִרְבָּם · בְּקִרְבָּהּ · בְּקִרְבּוֹ in medio ejus, sui, eorum. מִקִּרְבֵּךְ è medio tui. מִקִּרְבָּם · מִקִּרְבָּהּ מִקִּרְבּוֹ · מִקִּרְבְּכֶם è medio vestri, ejus, eorum. קִרְבֶּנָה in medium ventrem istarum. pl. aff. קְרָבַי interiora mea.

קִרְבָה קְרֹבָה קְרֹבַת קִרְבָה accede, appropinqua. kal. imp. f. m. cum ה parag.

קִרְבָה foe. appropinquatio, accessus, propinquitas, congressio: const. קִרְבַת accessus.

קִרְבָּם intimum eorum. præf. מִקִּרְבָּם è medio sui. nom. f. m. aff. קֶרֶב à.

קָרְבָּן m. oblatio: nomen est generale cujusvis doni, vel donarii, quod Deo offertur. præf. הַקָּרְבָּן oblatio. לְקָרְבַּן · לְקָרְבַּן in oblationem. aff. קָרְבַּנְכֶם · קָרְבָּנוֹ · קָרְבָּנִי oblatio mea, sua, vestra. קָרְבָּנָם · קָרְבָּנָהּ oblatio sua, eorum. pl. aff. קָרְבְּנֵיהֶם oblationes suæ. קִרְבֶּנָה in medium ventrem istarum. Gen. 41. 21. nom. f. m. קֶרֶב aff.

קִרְבַת foe. const. appropinquatio, accessus, congressio. à f. קִרְבָה.

קְרֵבַת chal. accessi. peh. præt. 1. f.

קָרְבָתָם pro קָרְבָם accedere eos. kal inf. à קָרְבָה cum ה parag. mutato in ת & aff. præf. בְּקָרְבָתָם in accedere eos. Leu. 16. 1.

קַרְדֹּם · קַרְדּוֹם m. securis. aff. קַרְדֻּמּוֹ securis sua. plur. præf. לְהַקַּרְדֻּמִּים pro securibus. pl. foe. præf. בְּקַרְדֻּמּוֹת, הַקַּרְדֻּמּוֹת secures. & securibus.

קֹרַת קָרָה foe. frigus. præf. בְּקָרָה in frigore. aff. קָרָתוֹ frigus ejus. R. קָרַר friguit.

קָרָה accidit, evenit, obvenit, occurrit, obviam factus est: sæpè pro ה habet א. construitur cum accusat. & semel cum dat. Dan. 10. 14. kal. præt. 3. f. m. aff. קָרָהוּ · קָרְךָ evenit tibi, ei: & cum א loco ה aff.

וקראהו

וְקָרָאָהוּ & obvenerit ei.Gen.42.38. part. ben pl.f.præſ. הַקֹּרֹת אֹתָם quæ ſibi evenerant,Gen.42.29. fut,3. ſ.m. יִקְרֶה eveniet, & וַיִּקֶר & accidit per apoc. aff. præſ. הֲיִקְרְךָ numeveniet tibi? יִקְרֵנִי , יִקְרֵךְ eveniet tibi, mihi. pl. 2.& 3, foe. תִּקְרֶינָה obventura ſunt. Niph. præt. נִקְרָא נִקְרָה obviam factus eſt, evenit, occurrit, obvium ſe exhibuit. 1. foe. נִקְרֵיתִי incidi, incurri. fut. 1. ſ. אֶקָּרֶה obvius fiam. 3. ſ. m. abſol. & per apoc. וַיִּקָּר , יִקָּרֶה & obviam factus eſt.pih קֵרָה contignavit, contabulavit. præt. 3.pl.aff. קֵרוּהוּ contignárunt eam. Neh. 3. 3. part. ſ. m. præſ. הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו qui contignat aquis cœnacula, aut ſuperiora ejus. Pſ. 104. 3. inſ. præſ. לְקָרוֹת ad contignandum. Hiph. הִקְרָה fecit occurrere, obvenire, offerre. præt. 2. pl. m, Num. 35. 11. וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים & facietis ut obveniant vobis urbes: vel & conſtituetis vobis urbes. imp. ſ. maſc. הַקְרֵה־נָא לְפָנַי occurre quæſo, vel fac, ut obveniat quæſo ante me. Gen.24.12.

קוֹרָה foe. tignum, trabs, lacunar. præſ. הַקּוֹרָה trabs. aff. קוֹרָתִי tabulatum meum. pl. præſ. הַקּוֹרוֹת tigna, trabes. 2,Paral.3.7.

מִקְרֶה m. accidens, caſus, præſ. מִקְרֵה לַיְלָה ex eventu, accidente, vel caſu nocturno.

קָרָהוּ evenit, accidit,obvenit ei.kal. præt. 3. ſ. m. aff.

קָרוּא vocatus, invitatus. pl. præſ. הַקְּרֻאִים invitati. aff. קְרֻאָיו קְרֻאֶיהָ invitati ejus. kal. part. pah. ſ, & pl. m. R. קָרָא vocavit.

קָרֹב , קָרוֹב m. propinquus; vicinus: propè, propinquum: eſt tàm loci, quàm temporis. præſ. הַקָּרוֹב propinquus. בְּקָרוֹב in propinquo. לַקָּרוֹב propinquo. מִקָּרוֹב è propinquo. aff. קְרוֹבוֹ propinquus ſuus. plur. præſ הַקְּרוֹבִים propinqui. aff. בִּקְרוֹבַי in propinquis meis. f. præſ. הַקְּרוֹבָה propinqua. plur. præſ.foe. הַקְּרֹבוֹת propinqua,propinquiora. R. קָרַב acceſſit.

קֵרוּהוּ contignárunt. pih, præt.pl.3. aff. R. קָרָה obvenit.

קָרוּעַ laceratus. pl. קְרֻעִים conſt. קְרֻעֵי lacerati. kal part. pah. m. ſ.& pl. קָרוֹעַ lacerare. præſ. לִקְרוֹעַ ad lacerandum. inf. Rad. קָרַע laceravit.

לְקָרוֹת ad contignandum. pih. inf. præſ.R. קָרָה evenit.

קוֹרוֹת pl. f. tigna, trabes.à ſ.ſ. קוֹרָה trabs.

הַקֹּרוֹת accidentia. nom. particip. pl. f. præſ.

קָרַח decalvavit, depilavit, abra-

rasit caput, pilos evulsit, glabravit se, calvitiem sibi induxit. kal. imp. s. f. קָרְחִי decalva te. fut. 3. pl. m. cum ה loco י sic לֹא יִקְרְחָה קָרְחָה non glabrarunt se calvitio. Leu. 21. 5. Niph. fut. 3. f. m. לֹא יִקָּרֵחַ לָהֶם non calvitium inducetur ipsis. Jer. 16. 6. Hiph. הִקְרִיחַ glabrum, calvum effecit, calvitium fecit, decalvavit. præt. 3. pl. וְהִקְרִיחוּ & calvitium fecerunt. Hoph. par. s. m. רֹאשׁ מֻקְרָח caput decalvatum. Ezec. 29. 18.

קֵרֵחַ m. calvus, calvaster, calvus in occipitio, cujus vertex capitis est depilatus. קָרֵחַ Chareah. nom. prop. 4. Reg. 25. 23.

קֶרַח m. gelu, glacies, crystallum. Job. 6. 16. Ezec. 1. 22. præf. הַקֶּרַח glacies. לַקֶּרַח gelu.

קֹרַח m. glacies, gelu. aff. קָרְחוֹ glacies ejus. קֹרַח Chorah fil. Esau. nom. prop.

קָרְחָא foe. calvities, calvitium. Ezec. 27. 31.

קָרְחָה foe. calvities, calvitium. præf. לְקָרְחָה ad calvitium. aff. קָרְחָתֵךְ calvitium tuum.

קָרַחַת foe. calvities, calvitium, calvum, locus calvus, aut decalvatus. præf. aff. בְּקָרַחַת, בְּקָרַחְתּוֹ in calvitie ejus.

קְרִי chal. lectus, ta. Peh. part. præt. s. m. R. קְרָא vocavit.

קְרִי, קֶרִי m. accidens, casus, eventus, contingens: item ex adverso, contrà, contrarium, ex opposito, temerè. Leu. 26. 21. עִם תֵּלְכוּ עִמִּי קֶרִי si ambulaveritis mecum per accidens, id est, temerè. ver. 28. בַּחֲמַת־קֶרִי irâ casuali, ut nullam scilicet vestri rationem habeam. præf. בְּקֶרִי per accidens, casu, ex adverso. R. קָרָה evenit.

קִרְיָא chal. foe. civitas, urbs.

קְרִיאָה foe. vocatio, proclamatio, prædicatio, præconium, prophetia, lectio. præf. הַקְּרִיאָה prædicatio. R. קָרָא vocavit.

קְרִיאִים vocati, invitati. nom. plur. part. pah. kal pro קְרוּאִים.

קִרְיָה chal. & heb. foe. oppidum, urbs, civitas. præf. בְּקִרְיָה in urbe. מִקִּרְיָה ex urbe. pl. f. קְרִיּוֹת urbes, civitates. kerioth. nom. pr.

קָרִים frigidi, dæ. nom. pl. m. à f. קַר frigidus. R. קָרַר friguit.

קִרְיַת foe. const. urbs, civitas. præf. בְּקִרְיַת in civitate. מִקִּרְיַת ex Kiriath, ex civitate. קִרְיַת אַרְבַּע Kiriath Harbah. קִרְיַת־בַּעַל Kiriath Bahal. קִרְיַת יְעָרִים Kiriath Jeharim: urbs sylvarum. קִרְיַת סַנָּה Kiriath Sanah. קִרְיַת סֵפֶר Kiriath Sepher, urbs studii, librorum, universitas. à f. קִרְיָה.

קִרְיְתָא chal. ſoe. urbs, civitas. emph. à præced.

קִרְיָתַיִם Kiriathaim. dual. à præced. duæ urbes: urbs gemina, bina.

קִרְיָתָמָה pro קִרְיָתַיְמָה Ezec. 25. 9.

קָרְךָ, קָרָךְ obvenit tibi. kal. præt. 3. ſ. m. aff. R. קָרָה evenit.

קָרַם ſuperinduxit, obduxit carnem pelle, appendit cuti carnem, ſuperindit. kal. præt. 1. ſ. Ezec. 37. 6. וְקָרַמְתִּי עֲלֵיהֶם עוֹר & operiam eos cute, & ſuperindam eis cutem. fut. 3. ſ. m. וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר & obduxit ſuper eos cutis, vel operta, ſeu ſuperindita ſuper eos cutis.

קָרַן ſplenduit, radiavit, crinivit, immiſit radios ad inſtar cornuum, coruſcavit. Hiph. part. ſ. m. מַקְרִן cornua producens. Pſ. 69. 32.

קֶרֶן com. ſæpiùs ſoe. cornu; & metaph. fortitudo, poteſtas, robur, præſidium, potentia, fiducia, Regnum: transfertur & ad alias res per ſimilitudinem. præf. הַקֶּרֶן cornu. בְּקֶרֶן cornu. aff. קַרְנְכֶם, קַרְנֵנוּ, קַרְנֵךְ, קַרְנְךָ, קַרְנוֹ, קַרְנִי cornu meum, ejus, tuum, noſtrum, veſtrum.

קֶרֶן הַפּוּךְ Cheren haphuc, cornuſtibii, cornucopiæ, cornu inverſum: dual. præf. הַקְּרָנַיִם cornua. conſt. præf. מִקַּרְנֵי de cornibus. בְּקַרְנֵיכֶם cornibus veſtris. pl. f. præf. הַקְּרָנוֹת cornua. בְּקַרְנוֹת, לְ cornibus: קַרְנוֹתָיו cornua ſua.

קֶרֶן, קַרְנָא ſoe. chal. cornu: dual. abſol. & emph. קַרְנַיִן & קַרְנַיָּא cornua.

קַרְנוֹת, קְרָנוֹת pl. f. cornua. præf. בְּקַרְנוֹת, לְ cornibus. aff. קַרְנוֹתָיו cornua ſua.

קַרְנֵי, קַרְנַיִן, קְרָנַיִם, קַרְנַיִם dual. cornua. Charnaim. nom. prop. præf. הַקְּרָנַיִם cornua. præf. מִקַּרְנֵי de cornibus. aff. בְּקַרְנָיו, בְּקַרְנֵיכֶם cornibus ſuis, veſtris. à ſ. קֶרֶן.

קָרַס incurvatus, curvus, reflexus, repandus fuit, curvatus eſt, corruit repandus. kal. præt. 3. plur. קָרְסוּ reflexi ſunt. part. ben. ſ. m. קוֹרֵס incurvans ſe, reflexus. קֵירֹס קֵרֹס Cheros. nom. pr.

קְרָסִים pl. m. anſulæ, fibulæ, uncini repandi, circuli, hami. præf. הַקְּרָסִים anſulæ. בַּקְּרָסִים in anſulas. conſt. aff. קַרְסֵי, קְרָסָיו anſulæ ejus.

קַרְסֹל m. talus, malleolus pedis, aut crus. plur. conſt. aff. קַרְסֻלָּי tali mei, vel crura mea.

קָרַע ſcidit, fidit, laceravit, rupit, aperuit, conſcidit, diſcidit, diſrupit, in duas partes dilaceravit. kal. præt. 3. ſ. f. קָרְעָה dilaceravit. 2. ſ. m. קָרַעְתָּ lacerasti. 1. ſ. קָרַעְתִּי laceravi. pl. 3. קָרְעוּ lacerarunt. part. ben. ſ. m. קוֹרֵעַ lacerans. pah. part. ſ. m.

f. m. & plur, קְרוּעַ laceratus. קְרוּעֵי lacerati. inf. קְרוֹעַ קְרָעֵי, קְרָעִים lacerando. præf. לִקְרוֹעַ ad lacerandum. aff. בְּקָרְעִי in lacerare me. imp. pl. m. קִרְעוּ lacerate. fut. 1. f. אֶקְרַע aff. אֶקְרָעֶנָּה lacerabo illud. 2. f. m. 3. f. תִּקְרַע 2. f. f. תִּקְרְעִי lacerabis. 3. f. m. יִקְרַע aff. יִקְרָעֶהָ, יִקְרָעֵם lacerabit. pl. 3. m. יִקְרְעוּ lacerabunt. Niph. נִקְרַע ruptus, fissus, laceratus, disruptus, discissus fuit. fut. 3. f. masc. יִקָּרַע, יִקָּרֵעַ lacerabitur.

קֶרַע m. scissio, ruptura, scissura, pannus discissus.

קְרָעִים plur. m. rupturæ, scissiones, lacerationes, vestes laceræ, lacera vestimenta, fragmenta, frusta.

קָרַץ incidit, concidit, succidit: nictavit, annuit, evulsit, erasit, innuit oculis. part. ben. f. m. קֹרֵץ nictans. fut. 3. f. m. יִקְרַץ nictabit, annuet oculo. pl. 3. m. יִקְרְצוּ nictabunt. part. ben. קֹרֵץ בְּעֵינָיו nictat oculis suis. Prov. 6. 13. קֹרֵץ שְׂפָתָיו incidens labia sua. Prov. 16. 30. Puh. præt. 1. f. קֹרַצְתִּי decisus sum.

קֶרֶץ m. incisio, excisio, excidium repentinum, evulsio.

קְרַץ, קַרְצָא m. chal. accusatio, criminatio, querela. plur. const. aff. קַרְצוֹהִי criminationes ejus קַרְצֵיהוֹן eorum.

קַרְקַע m. solum, fundum, pavimentum, fundamentum. præf. מֵהַקַּרְקַע עַד הַקַּרְקַע à solo usque ad solum. 3. Reg. 7. 7. מִקַּרְקַע à solo: est etiam nomen loci Karca in tribu Juda. præf. aff. הַקַּרְקָעָה ad Karca. Jos. 15. 3. plur. m. קַרְקָעִים bona immobilia apud Rabbinos.

קַרְקַר pih. diruit, destruxit, evertit parietem. part. f. m. מְקַרְקַר קִיר diruens parietem. Isa. 22, 5. R. קִיר paries.

קָרַר frigiut, frigidus fuit valdè: Chaldæis, & Rabbinis usitatum verbum.

קֶרֶשׁ m. tabula, asser, tabulatum, asseres. præf. הַקֶּרֶשׁ, הַקָּרֶשׁ asser. לַקֶּרֶשׁ asseri. aff. קַרְשֶׁךָ tabulatum tuum. pl. præf. קְרָשֵׁי, הַקְּרָשִׁים asseres. præf. לְקַרְשֵׁי pro asseribus. aff. קְרָשָׁיו asseres ejus.

קֶרֶת foe. urbs, oppidum, civitas. R. קָרָה contignavit.

קַרְתָּא foe. chal. urbs, civitas, oppidum. קַרְתָּה Chartah. nom. pr. קַרְתָּן Chartan. nom. pr.

קָרָתוֹ frigus ejus. nom. f. f. aff. const. à f. קָרָה R. קָרַר friguit.

קַרְתִּי fodi. kal. præt. 1. f. R. קוּר fodere.

קוֹרָתִי tignum meum. nom. f. קוֹרָה aff. R. קָרָה contignavit.

ק ש

קַשׁ, קְשׁ m. ſtipula, ſtramen, palea minuta, lignum minutum, quiſquiliæ. præf. כְּקַשׁ, כַּקַּשׁ ſicut ſtipula, לְקַשׁ in ſtipulam. Rad. קָשַׁשׁ collegit.

קִשֻּׁאִים m. plur. cucumeres, præf. הַקִּשֻּׁאִים cucumeres.

קָשַׁב attendit, intendit, auſcultavit, intentus fuit: conſtruitur cum accuſat. & cum part. אֶל vel עַל item cum בְּ & לְ. kal. fut. 2. & 3. pl. foe. תִּקְשַׁבְנָה auſcultabunt. Hiph. præt. הִקְשִׁיב attendit, auſcultavit. præt. 2. f. m. הִקְשַׁבְתָּ attendiſti, part. f. m. מַקְשִׁיב attendens, imp. f. m. הַקְשֵׁב & cum ה parag. הַקְשִׁיבָה attende. fut. 2. f. m. 3. f. תַּקְשִׁיב advertes. 3. f. m. יַקְשִׁיב, יַקְשֵׁב attendet. 1. pl. נַקְשִׁיבָה, נַקְשִׁיב attendemus.

קֶשֶׁב m. attentio, auſcultatio.

קַשֻּׁבוֹת pl. foe. attentæ, intentæ: attendentes, auſcultatrices.

קַשֶּׁבֶת foe. attenta, attendens, auſcultatrix.

קְשׂוֹת foe. ſcutella; vas concavum quod ponebant in ſummitate panum propoſitionis, ut ingrederetur ventus inter ipſos panes, ne mucidi efficerentur. pl. וּקְשׂוֹת הַנֶּסֶךְ & ſcutellas tegminis. Num. 4. 7. aff. וּקְשׂוֹתָיו & ſcutellas ejus. הַקְּשָׂוֹת ſcutellæ.

קָשָׁה durus, aſper, gravis, difficilis fuit, induravit, obduravit, gravavit, aggravavit. præt. 3. f. foe. קָשְׁתָה יָדוֹ dura eſt manus ejus. קָשָׁתָה durus, ſævus fuit. Gen. 49. 7. fut. 3. f. m. יִקְשֶׁה difficilis erit, & per apoc. וַיִּקֶשׁ & durior fuit. 2. Reg. 19. 44. Niph. part. f. maſc. נִקְשֶׁה preſſus difficultatibus, implicitus, induratus: pih. fut. 2. & 3. f. per apoc. וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ & difficilis fuit in partu ſuo, vel laboravit in pariendo eam; & induravit in pariendo. Gen. 35. 16. הִקְשָׁה Hiph. præt. induravit, vel intranſitivè, durum, difficilem ſe præbuit: & ſine accuſat. difficultèr egit. præt. 2. f. m. הִקְשִׁיתָ difficultatem objeciſti. pl. 3. הִקְשׁוּ obdurarunt. part. f. m. מַקְשֶׁה obdurans. inf. præt. aff. בְּהַקְשֹׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ quum aggravaſſet eam in pariendo, Gen. 35. 17. fut. 1. f. אַקְשֶׁה indurabo. 3. f. m. per apoc. וַיֶּקֶשׁ & obduravit. pl. 2. m. תַּקְשׁוּ obdurabitis. 3. maſc. יַקְשׁוּ obdurabunt.

קָשֶׁה m. durus, difficilis, gravis: ſi de animo dicitur, eſt contumax, pertinax, obſtinatus. præf. הַקָּשֶׁה durus. conſt. קְשֵׁה durus. לְקָשֶׁה duro, propter durum. pl. m. קָשִׁים conſt. קְשֵׁי duri, firmi. foe. קָשָׁה dura, difficilis, gravis. præf. הַקָּשָׁה, קָשַׁת conſt.

conſt. dura. plur. קְשׁוֹרת duræ, dura.

קֹשְׁשׁוּ excutite. kal. imp. pl. m. R. קָשַׁשׁ collegit, excuſſit.

קְשָׂוות pl. f. ſcutellæ. aff. קְשָׂוותָיו ſcutellæ ejus. à f. R. קְשָׂרת ſcutella.

קְשׁוֹט, קְשֹׁט maſc. chal. veritas. Rad.

קְשׁוּרָת ligata. kal. part. pah. f. foe. R. קָשַׁר ligavit.

קִשֻּׁרִים, קְשׁוּרִים pl. m. ornamenta capitis, redimicula.

קָשׁוֹת pl. f. duræ, difficiles, dura. à f. קָשָׁה R. קָשָׁה durus fuit.

קְשׂוֹת. pl. foe. ſcutellæ, calami dimidiati à f. R. קְשָׂה ſcutella.

קָשַׁח obduravit, durè habuit, vel tractavit. Hiph. הִקְשִׁיחַ crudelis, durus fuit, obduravit, duritèr tractavit, reliquit crudelitèr. Job. 39. 19. הִקְשִׁיחַ בָּנֶיהָ לְּלֹא לָהּ duritèr tractat pullos ſuos quaſi non ſuos. fut. 2. f. m. 3. foe. Iſa. 63. 17. תַּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִיִּרְאָתֶךָ indurares cor noſtrum à timore tuo.

קֹשֶׁט, קוֹשְׁטְ, קוֹשֶׁט m. veritas; perfectio, firmitas, certitudo, firmamentum, fides, rectitudo, caſtitas verborum, verbum rectum.

קְשֹׁט m. chal. veritas. מִן־קְשֹׁט à veritate.

קְשִׁי m. duritia, durities, pertinacia; alij ſcribunt cum ⸫ vel ו ut קֳשִׁי vel קוֹשִׁי unde apud Rabbinos

קַשְׁיָא, קוּשְׁיָה quæſtio, objectio argumenti, vel quæſtionis difficilis.

קִשְׁיוֹן Chiſion. nom. pr.

קְשִׂיטָה foe. agnus, nummus ſub agni figurâ. Gen. 33. 19. בְּמֵאָה קְשִׂיטָה centum nummis.

קָשִׁים קְשֵׁי duri, duriores, firmiores, obdurati. קְשֵׁי לֵב obdurati corde. nom. pl. m. abſ. & conſt. à f. קָשֶׁה R. קָשָׁה durus fuit.

קַשְׂקַשִּׂים plur. m. ſquamma. à ſeq. Rad.

קַשְׂקֶשֶׂת foe. ſquamma, ſquammatura. plur. foe. præf. aff. בְּקַשְׂקְשֹׂתֶיךָ ſquammis tuis. Ezec. 29. 4.

קָשַׁר ligavit, colligavit, alligavit, conjunxit, devinxit, conjuravit, conſpiravit; fecit ligam, ut vulgò dicitur: conſtruitur cum accuſat. & præp. ב, ל, & עַל. præt. 2. f. m. aff. וּקְשַׁרְתָּם & ligabis ea. 1. f. קָשַׁרְתִּי conſpiravi. plur. 2. maſc. קְשַׁרְתֶּם ligaſtis, conſpiraſtis. part. ben. pl. m. præf. הַקֹּשְׁרִים conſpirantes. בַּקֹּשְׁרִים inter conjuratos. imp. f. m. aff. קָשְׁרֵם alliga ea. fut. 2. f. m. 3. f. præf. הֲתִקְשׁוֹר num ligabis? aff. תִּקְשְׁרֶנּוּ ligabis eum. 2. f. f. תִּקְשְׁרִי ligabis. 3. f. m. וַיִּקְשֹׁר & conſpiravit. pl. 3. m. יִקְשְׁרוּ

con-

conspirabunt. Niph. præt. 3. f. foe. נִקְשְׁרָה ligata, devincta fuit. fut. 2. f.m. 3. f. תִּקָּשֵׁר colligabitur. pih. fut. 2. f. m. præf. הֲתְקַשֵּׁר an colligabis? aff. וַתְּקַשְּׁרִים & alligabis ea. Puh. part. pl. f. præf. הַמְקֻשָּׁרוֹת primogenitæ, ligatæ, colligatæ. Hithp. præt. 3. pl. הִתְקַשְּׁרוּ conspirarunt inter se. part. pl. m. præf. הַמִּתְקַשְּׁרִים conjurantes inter se. fut. 3. f. m. יִתְקַשֵּׁר conspirabit.

קֶשֶׁר m. conspiratio, conjuratio, colligatio, liga. præf. הַקֶּשֶׁר conspiratio. aff. קִשְׁרוֹ conspiratio ejus.

קִשֻּׁרִים m. pl. redimicula, ornamenta, colli alligamenta, ligamenta, ligacula, fasciæ. aff. קִשֻּׁרֶיהָ alligamenta sua.

קְשֻׁרִים pl. m. primi partûs pecudes, primitiva pecora. præf. הַקְּשֻׁרִים oves primogenitæ. Gen. 30. 42.

קָשַׁשׁ collegit, recollegit, congregavit, excussit, inquisivit: propriè est stipulas colligere, seu quisquilias; & dicitur de quàlibet diligenti inquisitione. kal. imp. plur. masc. וְקֹשׁוּ & excutite. pih. præt. 3. plur. וְקֹשְׁשׁוּ & conquirant. part. f. masc. מְקֹשֵׁשׁ conquirens. foe. f. מְקֹשֶׁשֶׁת conquirens. inf. præf. לְקֹשֵׁשׁ קַשׁ ad conquirendum stipulam. Hithp. imp. pl. m. הִתְקוֹשְׁשׁוּ וָקוֹשׁוּ excutite vos, vel scrutemini vos ipsos: itemque excutite, vel collegite. Soph. 2. 1.

קָשָׁה dura, difficilis, contumax. 1. Reg. 1. 15. nom. f. foe. const. à קָשֶׁה dura. R. קָשָׁה durus fuit.

קֶשֶׁת com. sæpiùs foe. arcus. præf. הַקֶּשֶׁת arcus. בַּקֶּשֶׁת arcu. כַּקֶּשֶׁת sicut arcus. מִקֶּשֶׁת ab arcu. aff. בְּקַשְׁתְּךָ, בְּקַשְׁתִּי in arcu meo, tuo. קַשְׁתּוֹ arcus ejus. קַשְׁתָּם arcus suus. plur. f. præf. הַקְּשָׁתוֹת arcus. const. קַשְּׁתוֹת aff. קַשְּׁתוֹתֵיהֶם, קַשְּׁתוֹתָם קַשְּׁתוֹתָיו arcus ejus, eorum.

קַשָּׁת m. sagittarius, arcitenens, arcuarius, peritus ejaculandi arcu. רֹבֶה קַשָּׁת ejaculator, arcuarius, id est sagittarius. Gen. 21. 20.

קָשְׁתָה, קָשָׁתָה dura est. kal. præt. 3. f. f. Rad. קָשָׁה durus fuit.

קְשָׁתוֹת, קַשְּׁתוֹת pl. f. arcus. à f. R. קֶשֶׁת arcus.

קַשְׁתִּי, קַשְׁתּוֹ arcus ejus, meus. præf. בְּקַשְׁתִּי arcu meo. nom. aff. à præced.

קְשׂוֹתָיו scutellæ ejus. nom. pl. f. aff. à R. קְשָׂה scutella.

קַשְׁתָּם arcus suus, eorum. nom. f. f. R. קֶשֶׁת aff.

קִיתְרוֹס, קַתְרוֹס m. chalcithara.

ר א

רא ל timere pro ליראה 1.Reg. 18. 39. kal. inf. præf. Rad. ירא timuit.

ראה vidit, invisit, prævidit, aspexit, inspexit, intuitus est, prospexit, respexit, circumspexit: est & animi, & aliorum sensuum: expertus est, animadvertit, percepit, fruitus est, animo comprehendit: construitur absol. & cum accusat. & præp. ב & ל. in kal cum dativo significat providere, seu prospicere alicui: & cum ב inspicere. kal. præt. 3. f. foe. ראתה & ראתה vidit. aff. ראתך vidit te. 3. f. m. aff. ראהו, ראה vidit illum, illam. ראם, ראך vidit te, eos. 2. f. m. ראית, ראתה ראיתה præf. הראית nunquid vidisti? aff. וראיתני & vidisti me. 1. f. ראיתי aff. ראיתיו, ראיתיך ראיתיך vidi te, eum, eam. plur. 3. ראו viderunt. aff. ראוה, ראוך ראוני viderunt eam, te, me. 2. m. ראיתם vidistis. præf. הראיתם an vidistis? 2. foe. ראיתן vidistis. 1. pl. ראינו vidimus. part. ben. f. m. ראה, רואה videns. præf. הראה an vides? aff. רואי, ראני, רואנו ראי videns me, nos. plur. m. præf. הראים, רואי videntes. præf. מראי לראי, לראים videntibus. ex videntibus. aff. ראיך, רואיך

ראי, רואי videntes me, te. ראיו, ראיה, ראיהם videntes eum, eam, eos. f. foe. ראה, רואה videns. pl. f. præf. הראות, הרואות videntes. inf. ראות, ראו, ראות ראות videre. præf. cum ו ante ה sic. לראות ut aspiciant. imp. f. masc. ראה f. f. ראי vide. pl. m. ראו videte. pl. f. ראינה spectate. fut. 1. f. אראה, אראם, אראנו aff. ארא, אראה אראך, אראך videbo te, eum, eos. 2. f. m. 3. f. תראה, תרא videbis. aff. תראני, תראנו perspicies eum, me. 2. f. f. תראי, תראי videbis. 3. f. m. יראה, ירא videbit. aff. יראם, יראני, יראה, יראנה יראהו videbit eum, eam, me, eos. 3. f. f. aff. תראהו videbit eum. pl. 1. נראה aff. נראה, נראהו videbimus eam, eum. 2. pl. m. תראו aff. תראני respiciatis ad me. pl. 3. m. יראו aff. יראון, יראוני, יראהו יראוה, יראוהו videbunt eam, eum, me. 3. & 2. pl. f. תראינה videbitis, bunt. Niph. præt. נראה videndum se exhibuit, vel ostendit, visus, conspectus, conspicuus fuit, apparuit, comparuit, ostensus fuit, se conspiciendum præbuit: construitur cum ל vel אל præt. 3. f. m. cum ה præf. הנראה qui apparuit. 3. f. foe. נראתה visum fuit. pl. 3. נראו visi sunt. part. f. m. præf. הנראה qui

qui apparuit. inf. præf. להראות ad comparendum. לראות, להראות aff. בהראותו in apparendo ipsum. imp. f. m. הראה ostende te. fut. 1. f. אראה, אראה apparebo. 3. f. m. ירא, יראה videbitur. 2. f. m. 3. f. תראה apparebit. pl. 3. m. יראו apparebunt. Puh. ראה visus, conspectus est. præt. 3. plur. ראו videntur. Hiph. præt. הראה הראה fecit videre, frui, experiri, sentire, aspicere; videndum exhibuit, ostendit, ostentavit, demonstravit, construitur cum accusat. præt. 3. f. m.: aff. הראם, הראך, הראני, הראנו ostendit nobis, mihi, tibi, eis. 2. f. m. הראית aff. הראיתני fecisti, ut viderem. 1. f. הראיתי ostendi. Nah. 3. 8. aff. הראיתיך feci, ut videres. הראיתם, הראיתים ostendi eis. part. f. m. מראה ostendo. inf. præf. להראות ad ostendendum. aff. הראתכה, הראתך ostendere tibi. לראתכם ad ostendendum vobis. בהראתו in ostendere ipsum. הראותם ostendere ipsis. imp. f. m. aff. הראנו, הראני ostende mihi, nobis. 2. f. f. aff. הראיני ostende mihi. fut. 1. f. aff. אראנו, אראהו אראך faciam, ut videas, ut videat. 2. f. m. 3. f. aff. תראני facis, ut videam. 3. f. m. יראה ירא [?] aff. יראם, יראהו, יראנו, יראני ostendet mihi, nobis, ipsi, eis. pl. 3. m. aff. יראום ostendent ipsis. Hoph. præt. הראה videri factus est, ostensus, monstratus est. 2. f. masc. הראית ostensa est tibi. Exod. 26. 30 Deut. 4. 35. part. f. m. מראה videre factus est: exhibita est tibi videnda. Exod. 25. 40. הוי מוראה væ monstruosæ, spectatu horrendæ. Soph. 3. f. התראה Hithp. fecit se videri, aspicere se mutuò; quod interdùm est coram dimicare. fut. 1. pl. נתראה פנים videamus nos invicem facie, id est coram dimicemus. 4. Reg. 14. 8. m. 2. plur. תתראו aspicitis vos invicem. 3. m. יתראו comparebunt sibi.

ראה m. videns, Propheta. præf. הראה videns. הראה an vides? est etiam visio, prophetia, visio prophetica. Isa. 28. 7. בראה in visione. aff. ראי vides me. ראני, ראנו videns me. plur. præf. הראים, ראי videntes. aff. ראיך, ראיך, ראיהם, ראי, ראיה, ראיו videntes me, eam, eum, te, eos. f. foe. ראה videns. plur. præf. הראות videntes. kal. part. ben. m. & foe. vel nomen particip.

ראה foe. Cornix: aliis vultur, milvus, Ixon. præf. הראה cornix.

ראו viderunt. kal. præt. 3. pl. ראו videte. imp. pl. m. ראו pro ראה

vi-

videre. Iſa. 6. 9. kal. inf. רָאוּ viſa‑ ſunt. Puh. præt. 3. pl. רְאוּבֵן Reuben fil. Jacob.

לְ־רַאֲוָה ad videndum, ſeu ad contemnendum. Ezec. 28. 17. kal. inf. præf. cum ה parag. & 3. R. ה mutat. in ו pro לִרְאֹה.

רָאוּהָ viderunt eam. kal. præt. 3. pl. aff. רְאוּת videre. inf.

רָאוּי dignus, conveniens, congruus. foe. ſ. רְאוּיָה digna. pl. præf. הָרְאוּיוֹת dignæ. kal. part. pah. foe.

רָאוּךָ viderunt te. kal. præt. 3. pl. aff.

רְאוּמָה Reumah. nom. pr.

רָאוּנִי viderunt me. kal. præt. 3. pl. aff.

רֹאוֹת videntes. præf. הָרֹאוֹת videntes. kal. part. ben. plur. f. à ſ. רֹאָה videns.

רְאוֹת, רְאוֹת videre. kal. inf. præf. כִּרְאוֹת in videndo. כִּרְאוֹת juxtà videre. לִרְאוֹת ad videndum. מֵרְאֹת, מֵרְאוֹת à videndo. aff. בִּרְאֹתִי in videndo me. כִּרְאֹתוֹ לִרְאוֹתְךָ ad videndum te. כִּרְאוֹתְכֶם juxtà videre vos, eum. לִרְאֹתוֹ ad videndum eum. לִרְאֹתָהּ videre ipſam. כִּרְאֹתָהּ juxtà videre eam. בִּרְאֹתָם in videndo ipſos. כִּרְאֹתָם juxtà videre eos. לִרְאֹתָם ad videndum eos. kal. inf. לֵרָאוֹת ad comparendum pro לְהֵרָאוֹת Exod. 34. 24. Niph. inf. præf.

רְאוּת foe. aſpectus, viſio, viſus, conſpectio.

רְאוֹת, רְאוֹת foe. viſio, viſiones. præf. הַמֵּבִין בִּרְאוֹת intelligens in viſionibus Dei. 2. Paral. 26. 5.

רְאִי intuere, vide, aſpice. kal. imp. ſ. foe. רֹאִי videns me. רֹאַי videntes me. kal. part. ben. pl. m. conſt. aff. à ſ. רֹאֶה videns.

רְאִי, רֳאִי, רֹאִי m. viſus, viſio, aſpectus, conſpectio, conſpectus; ſpeculum, ſpectaculum: aliis inquinamentum, monſtrum. præf. וְשַׂמְתִּיךְ כְּרֹאִי & ponam te ſicut ſpeculum, ſeu ſicut exemplum, ſpectaculum. Nah. 3. 6. אֵל רֳאִי Deus viſionis meæ. Gen. 16. 13. עֵין רֹאִי oculus viſionis, id eſt perſpicax. Job. 7. 8. מֵרֹאִי à viſione. Job 33. 21.

רְאִיא pro רְאוֹת videre. Eccl. 5. 10. kal. inf.

רֹאֶיהָ, רֹאֵיהֶם videntes eam, eos. kal. part. ben. pl. m. conſt. aff. רְאָיָה Reajah. nom. pr.

רֹאָיו videntes eum. kal part. ben. pl. m. aff.

הָרְאֻיוֹת dignæ, convenientes. kal. part. pah. pl. foe. præf.

רֹאַיִךְ, רֹאֶיךָ videntes te. kal. part. ben. pl. m. aff.

רֹאִים videntes. præf. הָרֹאִים videntes. לָרֹאִים conſt. לְרֹאֵי

 ad

ad videntes . kal. part. ben. masc. plur.

ראים masc. monoceros, unicornis. præf. כְּרָאִים sicut monoceros. Pf. 92. 11. R. רְאֵם monoceros.

רְאֶינָה videte. imp. pl. f. R. רָאָה vidit.

רָאִינוּ vidimus. kal. præt. 1. pl.

ראישון prior, primus. præf. הָרִאישׁוֹן num primus? Job. 15. 7. foe. f. ראישונה primæ. R. ראש caput.

רְאִית pro רְאוֹת videre. Isa. 42. 2. kal. inf. R. רָאָה vidit.

רָאִיתָ, רָאִיתָה, רְאִיתַנִי vidisti. aff. רְאִיתַנִי vidisti me. kal præt. 2. f. m. aff. רָאִיתִי vidi. præt. 1. f. רְאִיתֶם, רְאִיתֶן vidistis. præt. 2. pl. m. & foe.

רָאָךְ vidit te. kal. præt. 3. f. m. aff.

רָאָם vidit eos. kal. præt. 3. f. m. aff.

רְאֵם m. Monoceros, unicornis: aliis Rhinoceros, urus: contractè. רֵים pl. רְאֵמִים & רֵמִים unicornes.

רָאֲמָה pro רָמָה exaltata est. Zach. 14. 10. kal. præt. 3. f. f. per epenth: א à 3. f. m. רָם Rad. רום elevare.

ראמות pro רָמוֹת excelsæ. Prov. 24. 7. kal. part. ben. pl. f.

ראמות pl. f. corallia, sandastri, lapides pretiosi viridis coloris qui nascuntur in mari, & nunc sunt ignoti: item Ramoth. nom. pr.

רֹאֵנִי, רֹאֵנוּ videns nos, me. kal part. ben. f. m. aff. R. רָאָה vidit.

רָאשׁ m. pro רָשׁ pauper, indigens. præf. הָרָאשׁ pauper. plur. רָאשִׁים pauperes. R. רוּשׁ depauperari.

רֵאשׁ pro רֵשׁ m. paupertas, pauperies, egestas, penuria, mendicitas. aff. רֵאשֶׁךָ paupertas tua.

רֹאשׁ m. caput: dux, princeps, capitaneus: principium, initium, cacumen, vertex, summa, summitas, fastigium, præstantissimum, primarium, præcipuum: item venenum. Deut. 32. 33. cicuta herba venenosa. Deut. 29. 18. fel, amaror. Pf. 69. 22. præf. הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ sacerdos primarius. 2. Paral. 31. 10. הֲרֹאשׁ num caput? הָרֹאשָׁה summus, capitalis. מֵהָרֹאשׁ à capite. בְּרֹאשׁ, בָּ in capite, principio. כְּרֹאשׁ velut caput. לְרֹאשׁ in caput. מֵרֹאשׁ de capite, summitate. aff. לְרֹאשִׁי capiti meo. שֶׁרֹאשִׁי quod caput meum. לְ, בְּרֹאשֵׁנוּ in capite nostro. לְרֹאשְׁךָ, בְּרֹאשְׁךָ capiti tuo. בְּרֹאשְׁךָ in caput tuum. בְּרֹאשְׁכֶם in caput vestrum. לְ, בְּרֹאשׁוֹ in caput ejus. מֵרֹאשׁוֹ à capite ejus. בְּרֹאשָׁהּ in capite ejus. בְּרֹאשָׁם in caput, capite eorum. רֹאשָׁן caput earum. pl. præf. הָרָאשִׁים & capita. cum

cum ב. absque א Prov. 22. 7. בְּרָשִׁים in capita. const. בְּרָאשֵׁי, לְ in principiis, per capita. מֵרָאשֵׁי de capitibus. aff. בְּרָאשֵׁינוּ in capitibus nostris. בְּרָאשֵׁיכֶם in capita vestra, לְרָאשָׁיו capitibus ejus. רָאשֶׁיהָ capita ejus. בְּרָאשֵׁיהֶם in capitibus suis. רָאשֵׁיהֶן capita ipsorum,

ראֹשׁ n. venenum, cicuta, toxicum: virus: & רוֹשׁ venenum. Deu. 32. 32. præf. כָּרֹאשׁ instar cicutæ. Hos. 10. 4. לְרֹאשׁ in cicutam. Amos. 6. 12. וָרֹאשׁ & cicuta. Lam. 3. 19. Ros fil. Benjamin. Gen. 46. 21. nom. prop.

רֵאשׁ m. chal. caput, vertex, summitas.

רֵאשׁ m. paupertas, egestas, pauperies, penuria, mendicitas. Prov. 30. 8 aff. רֵאשֶׁךָ paupertas tua. Prov. 6. 11. R. רוּשׁ depauperari.

רֵאשָׁה m. chal. caput. nom. emphat. cum ה loco א aff. רֹאשֵׁהּ רֵאשֵׁהּ caput ejus. רֵאשְׁהוֹן caput eorum. nom. s. m. aff. רָאשֵׁהֹם chal. capita eorum. nom. pl. m. aff.

רִאשׁוֹן m. prior, primus, anterior: præf. הָרִאשׁוֹן prior. הֲרִאישׁוֹן an primus? בָּרִאשׁוֹן, בָּרִאשֹׁן in primo כָּרִאשׁוֹן sicut primum. מֵרִאשׁוֹן à principio. plur. præf. הָרִאשׁוֹנִים priores, prisci, primi. לָ בָּרִאשׁוֹנִים in primis. כָּרִאשֹׁנִים sicut priores.

רִאשׁוֹנָה foe. prior, prius, primum. præf. הָרִאשׁוֹנָה prior, prius. כְּבָרִאשֹׁנָה sicut prius. כְּבָרִאשׁוֹנָה sicut in principio. בָּרִאשֹׁנָה primùm. לָרִאשֹׁנָה primùm, priùs, לְמִבָּרִאשׁוֹנָה inde à principio. 1. Par. 15. 13. pl. præf. הָרִאשׁוֹנוֹת primæ, priores.

רִאשׁוֹת pl. foe. primordia, principia. aff. præf. מֵרִאשׁוֹתֵיכֶם præ primordiis vestris.

רַאֲשׁוֹת pl. f. cervicalia, pulvini. præf. terminat. masc. מֵרַאֲשֹׁתֵי שָׁאוּל à cervicalibus Saul. 1. Reg. 26. 12.

רֵאשִׁי, רֹאשִׁי chal. caput meum. הָרָאשִׁים רָאשֵׁי plur. m. capita, duces. præf. מֵרָאשֵׁי de capitibus. aff. בְּרָאשֵׁינוּ capitibus nostris. בְּרָאשֵׁיכֶם in capita vestra. לְרָאשָׁיו capitibus ejus. רָאשֶׁיהָ capita ejus. בְּרָאשֵׁיהֶם in capitibus suis. רָאשֵׁיהֶן capita earum.

רָאשִׁים pl. m. pauperes, indigentes. Prov. 13. 23. præf. absq; א. בְּרָשִׁים in pauperes. Prov. 22. 7. R. רוּשׁ depauperari.

רֵאשִׁין chal. pl. m. capita. aff. præf. בְּרָאשֵׁיהֶם inter primarios eorum. R. רֵאשׁ caput.

רֵאשִׁית foe. principium, initium, primordium, primum, præstantissimum, primitivum, primitiæ: est

temporis ; & dignitatis ; præſ. בְּרֵאשִׁית in principio. לְרֵאשִׁית ad primtias. מֵרֵאשִׁית & abſq; א. מֵרֵשִׁית à principio. aff. רֵאשִׁיתְךָ principium tuum. מֵרֵאשִׁיתוֹ מֵרֵאשְׁתוֹ præ principio ejus. בְּרֵאשִׁיתָהּ in principio ejus. רֵאשִׁיתָם primitiæ eorum.

רֵאשָׁךְ chal. caput tuum. ſ. m. aff.

רֵאשָׁךְ pro רֵישְׁךָ paupertas tua. nom. ſ. m. aff. Rad. רוּשׁ depauperari.

רֹאשָׁם caput eorum. nom. ſ. m. aff. à R. רֹאשׁ caput.

רֹאשָׁן caput earum. nom. ſ. m. aff.

רִאשׁוֹן m. primus, prior. præſ. בָּרִאשׁוֹן in primo. Exod. 12, 18. הָרִאשׁוֹן prior. pl. רִאשֹׁנִים primi, priores.

רִאשֹׁנִית foe. prior, primus. præſ. הָרִאשֹׁנִית prior.

מֵרִאשֹׁתֵיכֶם præ primordiis veſtris. nom. pl. f. præſ. aff.

רָאִתָה pro רָאִיתָה vidiſti. kal. præt. 2. ſ. m. רָאֲתָה illa vidit. kal. præt. 3. ſ. f. R. רָאָה vidit.

רָאָתְךָ vidit te. kal. præt. 3. ſ. f. aff.

ר ב

רַב litigavit, diſceptavit, contendit. kal. præt. 3. ſ. m. item. רָב pro רָבַב contendens. kal. part. ben. ſ. m. defect. Iſa. 45. 9. R. רוּב litigare.

רֹב contendere. præſ. הֲרֹב an litigando. kal. inf. præſ.

רִב, רִיב m. lis, contentio, cauſa; rixa, judicium, controverſia. aff. præſ. בְּרִבָם in lite eorum. Job. 31. 13.

רַב jaculatus eſt. Pſ. 18. 17. kal. præt. 3. ſ. m. R. רָבַב crevit, jaculatus eſt.

לָרֹב multiplicari. kal. inf. præſ.

רַב, רָב m. multus, magnus, major, amplus, plurimus: magiſter, qui multis præfectus eſt, aut multos doctrinâ, & dignitate antecellit: quandoque ſubſtant: multum, magnum: & adverb. multùm, ſatis: eſt itidèm enim ut verbum vel quantitatis, vel qualitatis, actionis, ſeu operationis. præſ. הָרָב multus. בְּרָב per multos. לָרַב multo. plur. m. præſ. הָרַבִּים multi. בָּרַבִּים in multis. לְרַבִּים, ל in multis. מֵרַבִּים præ multis. conſt. רַבֵּי magnates, præfecti.

רַב m. chal. magnus, multus, major, magiſter, princeps.

רֹב, רוֹב m. multitudo, maxima pars, amplitudo, magnitudo. וְרָב־ & multitudo. præſ. הֲרֹב an multitudo? בְּרֹב, בְּרָב־ in multitudine. הֲבְרָב־ an amplitudine. Job. 23. 6. כְּרֹב juxtà multitudinem. לָרֹב ל plurimùm. מֵרֹב præ multitudine. aff. כְּרֻבָּם juxtà multitudinem ſuam. מֵרֻבְּכֶם propter multitudinem ſuam. pl. conſt. רֻבֵּי multitudines.

רַבָּא chal. m. magnus, magiſter. nom. ſ. m. emphat. à ſ. רַב.

רִבֹּאות pl. ſ. & contractè. רִבּוֹת. myriades multæ. à ſ. רִבּוֹא.

רָבַב, רַב multus, copioſus fuit, auctus, multiplicatus eſt: uſurpatur de quantitate, & qualitate: item jaculatus eſt. kal. præt. 3. ſ. m. וּבְרָקִים רָב & fulgura jaculatus eſt. Pſ. 18. 15. 3. ſ. f. וְרַבָּה & multiplicabitur. pl. 3. וָרֹבּוּ & jaculati ſunt. Gen. 49. 23. רַבּוּ multiplicati ſunt. inf. præf. לָרֹב multiplicari. Gen. 6. 1. Puh. part. pl. f. מְרֻבָּבוֹת myriadibus auctæ ſint: ſive decem millia partæ, ſeu parere factæ. Pſ. 144. 13.

רְבָבָה foe. myrias, decem millia, multitudo decem millium, multiplicitas, multitudo magna, & indefinita, incrementum. præf. לִרְבָבָה ad myriadem. מֵרְבָבָה è myriade. pl. רְבָבוֹת, רְבָבוֹת myriades. aff. præf. בְּרִבְבוֹתָיו cum myriadibus ſuis.

רָבַד adornavit, inſtruxit, inſtravit, ſtravit, ornavit lectum ſtramentis, aut lectiſterniis, ſtragulis, ſeu teniis, & ornamentis. præt. 1. ſ. רָבַדְתִּי inſtruxi.

רְבִד pro רָבִיד m. torques.

רַבָּה foe. multa, magna, copioſa: item multum, multitudo, plurima, magna pars, & adver: multùm, plurimùm, conſt. רַבַּת multa, quæ occurrit cum י parag. רַבָּתִי multa: item Rabbah urbs primaria Ammonitarum. 1. Paral. 20. 1. R. רָבַב copioſus fuit.

רָבָה multus fuit, magnus fuit, crevit, multiplicatus, auctus eſt, augeſcebat, ſuccrevit in multitudinem: item jaculatus eſt, ſagittavit. kal. præt. 3. ſ. foe. רָבְתָה aucta eſt. 2. ſ. m. רָבִיתָ auctus es. pl. 3. רָבוּ aucti ſunt. 2. pl. m. רְבִיתֶם creviſtis. part. ben. ſ. m. רֹבֶה jaculans. inf. præf. בִּרְבוֹת in multiplicando. imp. ſ. m. רְבֵה multiplicator. pl. m. רְבוּ multiplicamini. fut. 2. ſ. foe. תִּרְבִּי multiplicaberis. 3. ſ. m. יִרְבֶּה & per apoc. יִרֶב multiplicetur. 2. ſ. m. 3. ſ. תֶּרֶב, תִּרְבֶּה majus, major erit. pl. 2. m. תִּרְבּוּ & תִּרְבּוּן augeſcetis. 3. m. יִרְבּוּ, יִרְבּוּן, יִרְבְּיֻן erunt plures, augeſcent. 2. & 3. plur. foe. תִּרְבֶּינָה multiplicabuntur. pih. רִבָּה multiplicavit, auxit, fecit creſcere, educavit, enutrivit, provexit, evexit. præt. 2. ſ. m. רִבִּיתָ multiplicaſti. 3. ſ. f. רִבְּתָה educavit. 1. ſ. רִבִּיתִי educavi. imp. ſ. m. רַבֵּה multiplica. Hiph. præt. הִרְבָּה multiplicavit, auxit. 3. ſ. m. aff. וְהִרְבְּךָ & augebit te. 3. ſ. f. הִרְבְּתָה multiplicavit. part. ſ. m. præf. הַמַּרְבֶּה multiplicans. præf. cum ם fin. לְםַרְבֵּה multi-

tiplicanti. Isa. 9. 6. s. foe. מַרְבָּה multiplicat. pl. m. מַרְבִּים multiplicantes. inf. הַרְבּוֹת ,הַרְבֵּה ,הַרְבָּה multiplicare. præf. לְהַרְבּוֹת multiplicare. מֵהַרְבַּת à multiplicando. imp. s. m. imperf. הֶרֶב s. foe. הַרְבִּי multiplica. pl. m. הַרְבּוּ multiplicate. fut. 1. s. אַרְבֶּה aff. אַרְבֵּהוּ multiplicabo eum. 2. s. m. 3. s. תֶּרֶב תַּרְבֶּה 2. s. f. תַּרְבִּי augebis, multiplicabis. 3. s. m. præf. הַיַּרְבֶּה an multiplicabit: per apoc. וַיֶּרֶב aff. וְיַרְבֶּךָ & multiplicabit te. 3. s. f. aff. תַּרְבֵּנִי augebit me. pl. 2. m. תַּרְבּוּ multiplicabitis.

רְבָת chal. crevit. Peh. præt. 3. s. m.

רְבֵה multiplicator. kal. imp. s. m.

רַבֵּת pro רַבֵּה multiplica. pih. imp. sin. masc.

רֹבֶה jaculans, jaculator, sagittarius. Gen. 21. 20. kal part. ben. sin. masc.

רָבוּ multiplicati sunt. kal. præt. 3. plural.

רְבוּ m. chal. pro רְבוּת amplitudo, magnificentia.

רָבּוּ, רַבּוּ multiplicati, multi sunt: kal. præt. 3. pl.

רֹבּוּ jaculati sunt. Gen. 49. 23. kal. præt. 3. pl. R. רָבַב multus fuit.

רִבֵּו pro רִבֵּי honorabilia, multitudines. Hos. 8. 12. nom. pl. m. const. à s. רֹב multitudo.

רִבּוֹא ,רִבּוֹ foe. myrias, decem millia. pl. רִבּוֹת & רִבֹּאוֹת myriades: dual. רִבּוֹתַיִם duæ myriades.

רָבוּ litigarunt, contenderunt. kal. præt. 3. pl. R. רוּב vel רִיב contendere.

רִבְּוָן chal. myriades. pl. m. à רִבּוֹא R. רָבַב multus fuit.

רָבוּעַ quadratus. kal part. pah. s. m. R. רָבַע quadratus fuit.

רִבּוֹת pl. f. myriades. à s. רִבּוֹא R. רָבַב multus fuit.

רַבּוֹת multa, multæ. pl. f. à s. רַבָּה.

רְבוֹת multiplicari. præf. בִּרְבוֹת in multiplicando. kal. inf. R. רָבָה multus fuit.

רִבוֹת pl. f. contentiones. Job. 13. 6. R. רוּב litigare.

רְבוּתָא chal. foe. amplitudo, magnificentia emphat. à s. רְבוּ R. רָבָה multus fuit.

רִבּוֹתַיִם dual. duæ myriades. à s. רִבּוֹא R. רָבַב multus fuit:

רְבוּתָךְ chal. amplitudo tua. nom. s. s. aff. à s. רְבוּ Rad. רָבָה multus fuit.

רִבֵּי multitudines. nom. pl. m. const. a s. רֹב R. רָבַב multus fuit.

רַבֵּי plur. m. magnates, præfecti. a s. רַב dux, princeps.

רַבִּי chal. magnificavit. pah. præt. 3. s. m. R. רָבָה multus fuit.

רֹבָיו jaculatores ejus. kal. part. ben. plur.

plur. m. aff. à f. רֹבָה jaculans.

רְבִיבִים, רְבִבִים plur. m. imbres, guttæ imbris, ſtillæ copioſæ, deſtillationes multæ, quæ menſe Octobri deſcendunt, quæ alio nomine vocantur מוֹרֶה & יוֹרֶה pluvia temporanea: quæ verò pluvia cadit menſe Martio מַלְקוֹשׁ, id eſt, pluvia ſerotina dicitur. præf. כִּרְבִיבִים ſicut imbres. R. רָבַב multiplicavit.

רָבִיד, רָבִד m. torques, ornamentum colli, & gutturis. R. רָבַד adornavit.

רַבִּים pl. m. multi, magni, majores, magnates, plurimi, æ. præf. הָרַבִּים multi. בָּרַבִּים in multis. לָרַבִּים plurimis. מֵרַבִּים præ multis. conſt. רַבֵּי magnates. à ſ. רַב R. רָבַב multiplicavit.

רְבִיעָאָה chal. & emph. רְבִיעָיָא רְבִיעָיָה quartus, quartum. R. רָבַע quadratus fuit.

רְבִיעִי m. quartus. præf. הָרְבִיעִי הָרְבִעִי quartus. בָּרְבִיעִי in quarto. pl. m. רְבִעִים, רְבִיעִים quartani, quarti, quartæ generationes.

רְבִיעָיְתָא, רְבִיעָיָא chal. foe. emph. quarta.

רְבִעִת, רְבִיעִת foe. quarta, quadrans, quartum, quarta pars. רְבִיעִת הַיּוֹם quarta parte diei: id eſt, tribus horis. Neh. 9. 3. præf. הָרְבִעִת & הָרְבִעִית, הָרְבִיעִית

quartus, ta. כְּרְבִעִית quarta. Num. 15. 4.

רָבִיתָ auctus es. kal. præt. 2. ſ. m. רִבִּיתָ multiplicaſti. pih. præt. 2. ſ. maſc. רִבִּיתִי educavi. pih. 1. ſ. Lam. 2. 22.

רְבַיְתָ, רְבַיְתְ chal. creviſti. Peh. præt. 2. ſ. m. & f.

רְבִיתֶם aucti eſtis, multiplicamini. kal. præt. 2. pl m. R. רָבָה multus fuit.

רִבְלָתָה in Riblah. nom. prop. cum ה loc.

מֵ רֻבְּכֶם propter multitudinem vestram. nom. ſ. m. aff. præf. a ſ. ר'ב R. רָבַב multiplicavit.

כְּ רֻבָּם juxtà multitudinem ſuam. Hoſ. 4. 7. nom. ſ. m. aff. præf. a præced.

בְּ רִבָם in lite, in contentione eorum. nom. ſ. m. רִיב lis. aff. præf. Job. 31. 13. R. רוּב contendere.

רַב־מָג Rabmag. nom. pr.

רַב־סָרִים Rabſaris, præfectus Eunuchis dux Aſſyrius. nom. pr.

רָבַע quadratus fuit, vel factus eſt: coivit, inivit, quadravit, concubuit cum quadrupede; & de coitu quadrupedum tantùm dicitur. part. puh. ſ. m. רֻבּוּעַ quadratus. plur. רֻבָּעִים quadrati. f. ſ. רְבֻעָה quadrata. inf. aff. præf. לְרִבְעָה ut coeat cum illo; ut ineat illam. Lev.

Lev.18. 23. & 20. 16. puh. part.f.m.

מְרֻבַּע סָבִיב quadrum, aut quadratum in circuitu. Ezec. 45. 2. foe. f.

מְרֻבַּעַת quadrata. plur. מְרֻבָּעוֹת quadratæ. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f.

תַּרְבִּיעַ fines, facies coire, accumbere facies. Lev. 19. 19.

רֶבַע m. quarta pars, quadrans, quadratura; accubitus. aff. רִבְעִי accubitus meus. pl. רְבָעִים quadraturæ. aff.

רִבְעֵיהֶם, רְבָעָיו, רְבָעֶיהָ quadraturæ eorum, suæ. Rebah. nom. prop.

רֹבַע masc. quarta pars; quadrans; quartale.

רְבֻעַת quadrata. pl. רְבֻעוֹת quadratæ. kal. part. pah. f. & pl. f.

רִבְעִי accubitus meus. nom. f. masc. רֶבַע aff.

רְבִעִים, רְבִיעִים pl. m. quartanæ; quartæ generationis. a f. רְבִיעִי quartus. רְבֻעִים quadrati. kal. part. pah. sin. masc.

רִבֵּעִים plur. m. quarti: filii quartæ generationis, quarti ordinis, quartani.

רְבָעִים plur. m. quadraturæ. a sin. רֶבַע.

רְבִעִית, רְבִיעִית f. quarta; quartum, quadrans, pars quarta. præf. בִּרְבִיעִית quartâ. Num. 15. 4.

רָבַץ cubuit, jacuit, accubuit; excubuit, incubuit, recubuit, succubuit: est proprium quadrupedum; ut שָׁכַב cubuit, hominum. kal.præt. 3.f.f. רָבְצָה & רָבָצָה cubuit. 2.f. m. רָבַצְתָּ cubuisti. pl. 3. רָבְצוּ cubant. part. ben. f. m. præf. הָרֹבֵץ quæ cubat. plur. m. רֹבְצִים recubantes. foe. f. רֹבֶצֶת recubans. fut. 2. f. m. 3. f. תִּרְבַּץ 3. f. m. יִרְבַּץ recubabit. pl. 3. m. יִרְבְּצוּ יִרְבָּצוּ & cum ן parag. יִרְבָּצוּן recubabunt. 2.& 3.pl. foe. תִּרְבַּצְנָה recubabunt. Hiph. part. f. & pl. m. מַרְבִּיץ, מַרְבִּצִים recubare facientes. fut. 1. f. aff. אַרְבִּיצֵם faciam recubare eos. 2. f. m. 3. f. תַּרְבִּיץ facies recubare. 3. f. m. aff. יַרְבִּיצֵנִי facit ut recubem. pl. 3. m. יַרְבִּצוּ recubare facient.

רֵבֶץ m. accubitus, recubitus, vel cubile. aff. רִבְצָם, רִבְצָהּ, רִבְצוֹ accubitua ejus, eorum.

רֹבֶצֶת recubans. kal. part. ben. sin. foe.

רָבַק saginavit, pinguefecit, præsepio adhæsit, vixit ex præsepi.

רִבְקָה foe. Rebecca fil. Labani: nom. pr. vxoris Jacob.

רַבְרְבִין pl. m. chal. magni, magna, magnates: geminat. primâ rad. R. רָבַב multiplicavit.

רַבְרְבָן plur. f. chal. magni, magna, grandia. aff. רַבְרְבָנוֹהִי & רַבְרְבָנַי magnates ejus, mei. רַבְרְבָנָיךְ tui.

nom.

nom. plur. m. gemin. primâ rad.

רַבְרְבָתָא pl. f. chal. magnæ, magna, grandia. nom. emphat. a præced.

רַב־שָׁקֵה Rabſacheh. præpoſitus potui, à poculis, pincerna. nom. prop.

רַבְתָּ litigaſti, contendiſti. Lam. 3. 58. kal. præt. 2. ſ. m. R. רוּב litigare.

רַבַּת foe. conſt. multa, multum, plurimum, multitudo. a ſ. רַבָּה R. רָבַב multiplicavit.

רַבָּה, רַבַּת ſ. Rabbat. nom. prop. Metropoleos Ammonitarum.

רְבָת chal. crevit. Peh. præt. 3. ſ. f. R. רְבָה multus fuit.

רַבְּתָא chal. f. migna, grandis. nom. f. emph. a ſ. רַבָּא R. רָבַב multiplicavit.

רַבָּתָה versùs Rabbat. nom. pr. urbis cum ה loc.

רִבְּתָה educavit. pih. præt. 3. ſ. f. R. רָבָה crevit.

רַבָּתִי foe. multa, plurima. nom. f. f conſt. cum י parag. a ſ. רַבָּה R. רָבַב multiplicavit.

ר ג

רֶגֶב m. gleba. pl. רְגָבִים conſt. רִגְבֵי glebæ, ceſpites glebarum, grumuli terræ.

רְגוֹם lapidare. præf. לִרְגּוֹם ad lapidandum. kal. inf. R. רָגַם lapidavit.

רָגַז tremuit, contremuit, commotus eſt irâ vel pavore, vel etiam loco: tribuitur tàm animatis, quàm inanimatis. kal. præt. 3. ſ. f. רָגְזָה commovetur. pl. 3. רָגְזוּ contremiſcunt. imp. pl. m. רִגְזוּ & pl. foe. רְגָזָה contremiſcite. Iſa. 32. 11. fut. 1. ſ. אֶרְגָּז commovebor. 2. ſ. f. תִּרְגְּזִי & 2. ſ. m. 3. f. תִּרְגַּז commovebis te. pl. 2. m. תִּרְגְּזוּ commovebitis vos. 3. pl. m. יִרְגְּזוּ & cum ן parag. יִרְגָּזוּן commovebuntur. 2. & 3. foe. תִּרְגַּזְנָה commovebimini. Hiph. præt. הִרְגִּיז commovit, ad iram provocavit, fecit contremiſcere. 2. ſ. maſc. aff. הִרְגַּזְתַּנִי commoviſti me. part. ben. ſ. m. præf. הַמַּרְגִּיז qui commovet. pl. m. præf. לְמַרְגִּיזֵי commoventibus. fut. 1. ſ. אַרְגִּיז commovebo. Hith. inf. aff. הִתְרַגֶּזְךָ commoveri tuum, te.

רַגָּז m. trepidus, commotus, pavidus, contremiſcens, timidus.

רֹגֶז m. terror, ira, commotio præ metu, vel irâ, tremor. præf. בְּרֹגֶז in commotione. aff. מֵרָגְזֶךָ a commotione tuâ.

רְגַז m. chal. ira, commotio. præf. בִּרְגַז per iram.

רָגְזָה foe. tremor, commotio, ira, fremitus. præf. בְּרָגְזָה cum commotione.

רָגְזָה commovetur. kal. præt. 3. ſ. f.

רְגָזֶת commoveri . kal. inf. cum ה parag. Iſa. 32. 11. vel eſt . imp. pl. f. pro רְגַזְנָה commovemini .

רָגַל obtrectavit , detraxit , oblocutus eſt , accuſavit : in kal conſtruitur cum עַל calumniatus eſt, exploravit . רִגֵּל pih. idem quod kal. conſtruitur cum beth : & eſt deferre ad aliquem : ſæpiùs venit cum accuſat. in explorandi ſignificatione. part. m. pl. præf. כִּמְרַגְּלִים.הַמְרַגְּלִים ſicut exploratores . inf. præf. לְרַגֵּל ad explorandum . aff. וּלְרַגְּלָהּ & ad explorandum eam . imp. plur. maſc. רַגְּלוּ explorate. fut. 3. ſ. m. וַיְרַגֵּל & traduxit. pl. 3. m. וַיְרַגְּלוּ & exploraverunt. הִרְגִּיל Hiph. fecit ambulare , ire , vel incedere , aſſuefecit. præt. 1. ſ. irregul. cum ת ab initio loco ה ſic תִרְגַּלְתִּי לְאֶפְרַיִם aſſueſeci Ephraimum, id eſt, ire, vel incedere ſeci . Hoſ. 11. 3.

רֶגֶל com. ſæpiùs foe. pes : pedites . רֶגֶל . præf. בְּרֶגֶל pro pede. לְרֶגֶל ad pedem . aff. לְרַגְלִי ad pedem meum. רַגְלֵנוּ pes noſter. רַגְלְךָ pes tuus. לְ , בְּרַגְלְךָ pedi tuo . רַגְלְכֶם pes veſter . לְ , בְּרַגְלוֹ , לְרַגְלָהּ ad pedem ejus . רַגְלָם pes eorum : dual. רַגְלַיִם duo pedes . מַרְבֵּה רַגְלַיִם multum , numeroſum pedibus , multos pedes habens , multipeda . præf. הָרַגְלַיִם pedes . בְּרַגְלַיִם pedibus , conſt. רַגְלֵי pedes . בְּרַגְלֵי pedibus . aff. לְרַגְלַי בְּרַגְלַי pedibus meis . רַגְלֵינוּ , רַגְלֵנוּ pedes noſtri . רַגְלֶיךָ pedes tui. לְ , בְּרַגְלֶיךָ pedibus tuis . בְּרַגְלֵיכֶם pedibus veſtris . לְ , בְּרַגְלָיו ad pedes ejus . רַגְלֶיהָ pedes ejus . בְּרַגְלֵיהֶם pedibus ſuis . pl. רַגְלִים pedites .

רֹגֵל Rogel. nomen pr. fontis .

רַגְלוֹהִי chal. pedes . ejus . nom. plur. aff.

רַגְלִי maſc. pedes , pedites . plur. כִּי אֶת־ רַגְלִים רַצְתָּה quia cum peditibus cucurriſti . Jer. 12. 5. רַגְלִי pes meus . præf. לְרַגְלִי ad pedem meum . רַגְלַי pedes . בְּרַגְלַי pedibus meis. רַגְלַי pedes mei. לְ,בְּרַגְלַי pedibus meis .

רַגְלַיָּא plur. m. chal. pedes . præf. בְּרַגְלַיהּ pedibus ſuis .

רַגְלַיִם dual. duo pedes . a ſ. רֶגֶל .

רַגְלִים m. plur. pedites . a ſ. רַגְלִי pedes .

רְגָלִים pl. m. vices .

רַגְלַיִן chal. dual. duo pedes .

רַגְלָם pes eorum . nom. ſ. aff. רֶגֶל pes .

רָגַם lapidavit , lapidibus obruit : conſtruitur cum accuſat. ſed interdùm cum ב vel עַל . præt. 3. plur. רָגְמוּ aff. רְגָמֻהוּ lapidarunt eum . inf. præf. לִרְגּוֹם ad lapidandum . fut. 3. pl. m. & inf. רָגוֹם יִרְגְּמוּ־ בוֹ

la-

lapidando, lapidabunt eum. Lev. 24. 16. aff. יִרְגְּמֻהוּ lapidabunt eum.

רֶגֶם Regem. nomen.prop. magnatis. Zach. 7. 2. רֶגֶם - מֶלֶךְ Regem melec. nom. pr.

רִגְמָה, רִגְמַת ſoe. coetus, multitudo, congregatio inſtar grumorum: dux, ducatus. aff. רִגְמָתָם congregatio, coetus eorum, vel duces, ducatus eorum.

רָגַן murmuravit, ſuſurravit, muſſitavit, detrectavit, grunniendo inſamavit. kal. part. ben. maſc. plur. רֹגְנִים murmuratores, obſtreperi, ſuſurrones. נִרְגָּן part. ſ. m. ſuſurro, murmurans, muſſans, grunniens. ſut. 2. pl. m. וַתֵּרָגְנוּ & muſſitaſtis. 3. pl. m. וַיֵּרָגְנוּ & murmurárunt.

רָגַע fidit, ſcidit, transfixit, diſrupit ſe, diſruptus, fiſſus fuit, riguit, obriguit, rigidus fuit. kal. præt. 3. ſ. m. עוֹרִי רָגַע cutis mea diſrupit ſe. Job. 7. 5. part. ben. ſ. m. רֹגַע findens. Niph. præt. נִרְגַּע quievit, quietus fuit, obriguit, rigidus fuit. imp. ſ. foe. Jer. 47. 6. הֵרָגְעִי וָדֹמִּי quieſce, & ſile. Hiph. præt. הִרְגִּיעַ quievit, quietum reddidit, quieſcere fecit, fecit rigere, pertimeſcere: momento egit. præt. 3. ſ. f. הִרְגִּיעָה quieſcit. inf. הַרְגִּיעַ quietam reddere. præſ. aff. לְהַרְגִּיעוֹ ad quieſcere faciendum eum. imp. ſ. ſoe. הַרְגִּיעִי quieſce. fut. 1. ſ. אַרְגִּיעַ & cum ה parag. אַרְגִּיעָה momentum agam, parum quieſcam: alii cenſent hanc vocem eſſe nomen ſubſtantivum, momentum. 2. ſ. m. 3. f. תַּרְגִּיעַ quieſces.

רֶגַע m. momentum, tempus breviſſimum: repentè, citò, ſubitò. præſ. כְּרֶגַע in momento. כְּרָגַע quaſi momento. plur. præſ. לִרְגָעִים ad momenta, ſingulis momentis.

רָגֵעַ m. quietus, humilis. pl. conſt. רִגְעֵי fiſſuræ, ſciſſiones. אֶל-רִגְעֵי אָרֶץ in ſciſſuris, ſeu fiſſuris terræ; vel in quietis, ſeu manſuetis terræ.

רָגַשׁ congregavit, tumultuatus eſt, tumultum fecit, tumultuosè concurrit, convenit turmatim. kal. præt. 3. pl. רָגְשׁוּ tumultuantur.

רֶגֶשׁ m. conjunctio, congregatio, ſocietas, cœtus conveniens, frequens conventus, copia, tumultus, conſenſús, turma, frequens & ſtipatus cœtus unâ euntium. præſ. בְּרֶגֶשׁ in turmâ.

רִגְשָׁה ſoe. tumultuatio, ſocietas, congregatio, conventio, conventiculum, conventus, conſortium, conſpiratio. conſt. præſ. מֵרִגְשַׁת à tumultuatione.

ר ד

רָד dominatus eſt. kal. præt. 3. ſ. m. R. דוּד dominari.

רַד deſcendit, declinavit. Jud. 19. 11. per aphæreſin jod. kal. præt. 3. ſ. m.

רֵד deſcende. kal. imp. ſ. m. R. יָרַד deſcendit.

לְ-רַד pro לְרַד ad expandendum, ad ſternendum. Iſa. 45. 1. R. רָדַד extendit.

רָדַד extendit, expandit, diduxit, extenuavit: metap. ſtravit, ſubſtravit, ſubdidit. kal. part. ben. ſ. m. præf. הָרֹדֵד עַמִּי expandens, vel ſubſternens populum meum. Pſ. 144. 2. inf. præf. לְרַד ad expandendum. Iſa. 45. 1. Hiph. הֵרֵד diduxit, extendit, aut extendere fecit, ſtravit. fut. 3. ſ. maſc. וַיָּרֶד עַל הַכְּרוּבִים & extendit, diduxit ſuper Cherubim. 3. Reg. 6. 32.

רְדָה, רֵדָה deſcende. kal. imp. ſ. m. parag. R. יָרַד deſcendit. מֵרְדָה à deſcendendo. Gen. 46. 3. pro רֶדֶת kal. inf. præf.

רָדָה dominatus eſt, dominium, ſeu dominatum exercuit, imperitavit, expandit authoritatem ſuam in ſubjectos: conſtruitur communitèr cum ב. itèm cepit, accepit, deſumſit. præt. 3. ſ. m. רָדָה accepit. Jud. 14. 9. pl. 3. רָדוּ dominantur. 2. m. רְדִיתֶם dominamini. part. ben. ſin. maſc. רֹדֶה dominator. aff. רֹדָם dominator eorum. pl. præf. הָרֹדִים dominantes. inf. רְדוֹת dominari. aff. רְדֹתָהּ dominari eam. imp. ſ. m. רְדֵה dominare. pl. 2. m. רְדוּ dominamini. fut. 2. ſ. m. 3. f. תִּרְדֶּה dominaberis. 3. ſ. m. per apocopen. וַיֵּרְדְּ & dominabitur. aff. יִרְדֶּנּוּ, יִרְדֶּנָּה dominabitur ei. וַיִּרְדֵּהוּ ſumſit illud. Jud. 14. 9. pl. 3. m. יִרְדּוּ dominentur, accipient. Jer. 5. 31. pih. fut. 3. ſ. m. per apoc. יְרַד dominabitur, dominium tradet. Hiph. fut. 3. ſ. m. per apoc. יַרְדְּ dominari faciet.

רָדוּ dominati ſunt. kal. præt. 3. pl.

רְדוּ deſcendite. imp. pl. m. R. יָרַד deſcendit.

רְדוּ dominamini. kal. imp. pl. m. R. רָדָה dominatus eſt.

רְדוֹת dominari. kal. inf.

רְדִי deſcende. kal. imp. ſ. f. R. יָרַד deſcendit.

רָדִיד m. carbaſus, velamen, operimentum, peplum, pallium muliebre, peplum ſubtile quod expanditur, & quo caput velant mulieres, theriſtrum, ſtola, ſeu tenuis veſtis exterior æſtiva. aff. רְדִידִי peplum meum. pl. præf. הָרְדִידִים carbaſa. R. רָדַד extendit.

רְדִיפָה ſoe. perſecutio: itèm conſequens apud Rabbinos. R. רָדַף perſecutus eſt.

רְדִיתֶם dominati estis, kal. præt. 2. pl. m. R. רָדָה dominatus est.

רֹדָם dominator eorum, kal. part. ben. f. m. à f. רֹדֶה.

רָדַם sopivit, seu sopitus est. Niph. נִרְדָּם somno sopitus est, sopore obrutus est, insoporatus est, profundo somno oppressus fuit, obdormivit, consopitus, soporatus est. præt. 1. f. נִרְדַּמְתִּי sopore obrutus fui. part. f.m. נִרְדָּם somno sopitus. fut. 3. f. m. וַיֵּרָדַם & somno sopitus erat.

רָדְנוּ dominamur. Kal. part. 1. plur. Rad. רוּד dominari, vel רָדַד extendit.

רָדַף secutus, sectatus, insectatus, insecutus, persecutus est, prosecutus est tàm in bonum, quàm in malum: construitur cum accusat. & præp. אַחֲרֵי post. Kal. præt. 1. f. רָדַפְתִּי persecutus sum. pl. 3. aff. רְדָפוּנִי רְדָפוּם, רְדָפוּךָ persecuti sunt te, eos, me. 2. pl. m. רְדַפְתֶּם persecuti estis. part. ben. f. m. præf. הָרֹדֵף aff. רֹדְפָם persequens eos. plur. præf. הָרֹדְפִים const. רֹדְפֵי persequentes. aff. בְּרֹדְפַי in persequentes me. מֵרֹדְפַי à persequentibus me. רוֹדְפֵיכֶם, רֹדְפֵיהֶם, רֹדְפֶיהָ persequentes eum, eos, vos. רֹדְפֵנוּ רֹדְפֶךָ persequentes te, nos. inf. præf. לִרְדּוֹף ad persequendum. מֵרְדוֹף à persequendo. aff. רָדְפִי, רָדְפוֹ persequi eum, me. præf. לְרָדְפָךְ ad persequendum te. בְּרָדְפָם in persequi eos. imp. f. m. רְדֹף persequere. aff. רָדְפֵהוּ persequitor eam. pl. m. רִדְפוּ persequimini. fut. 1. f. אֶרְדֹּף & cum ה parag. אֶרְדְּפָה persequar. 2. f. m. 3. f. תִּרְדּוֹף aff. תִּרְדְּפֵנוּ תִּרְדְּפֵם persequeris eos, nos. 3. f.m. יִרְדֹּף, יִרְדּוֹף persequetur. aff. יִרְדָּפְךָ, יִרְדְּפוּ, יִרְדְּפֵהוּ persequetur eum, te. יִרְדְּפֵם eos. pl. 1. נִרְדְּפָה & cum ה parag. נִרְדְּפָה persequemur. pl. 2. m. aff. תִּרְדְּפֻנִי persequemini me. 3. m. יִרְדְּפוּ, יִרְדְּפוּ aff. יִרְדְּפוּנִי, יִרְדְּפוּם persequentur eos, me. Niph. præt. נִרְדָּף profligatus est, persecutionem passus est, præsens, & instans fuit, consequens fuit, præteritum est. præt. 1. plur. עַל צַוָּארֵנוּ נִרְדָּפְנוּ super cervices nostras persecutionem patimur. Lam. 5. 5. part. f. m. אֶת־נִרְדָּף consequens, consequentia. Eccles. 3. 15. pih. רִדֵּף persecutus, insecutus, sectatus, insectatus est. præt. 3. f. f. רִדְּפָה sectatur. fut. 3. f. m. יְרַדֵּף & יְרַדּוֹף persequetur. 2. f.m. 3. f. תְּרַדֵּף persequeris. Puh. רֻדַּף persecutionem passus est, profligatus, impulsus, agitatus est. Hiph. præt. הִרְדִּיף fecit persequi, persequendum curavit, fecit insectationem.

præt.

præt. 3. pl. aff. הִרְדִּיפֻהוּ perſequendum eurírunt. Hoph. part. ſ. maſc. מֻרְדָּף בְּלִי חָשָׂךְ perſecutionem patitur abſq. miſericordiâ. Iſa. 14. 7.

בְּרָדְפָם in perſequendo eos. kal. inf. aff. præſ.

רֶדֶת deſcendere. aff. רִדְתָּהּ deſcendere eam. Deut. 20. 20. בְּרִדְתּוֹ in deſcendendo eum. Kal inf. aff. præſ. R. יָרַד deſcendit.

ר ה

רָהַב roboravit, eorroboravit, fortificavit, elatus, elevatus eſt, ſuperbivit, invaluit, prævaluit, intumuit, exeelluit; extulit: & intranſitivè eorroboravit ſe, extulit ſe, evectus, roboratus eſt, ferociit. Kal. imp. ſ. m. הִתְרַפֵּס וּרְהַב רֵעֶיךָ proſterne te, & corroborra amicum tuum. Prov. 6. 3. fut. 3. plur. maſc. יִרְהֲבוּ הַנַּעַר בַּזָּקֵן ſuperbient puer, id eſt pueri, contrà ſenem. Iſa. 3. 5. הִרְהִיב Hiph. robuſtum fecit, roboravit, extulit, efferri fecit, ferocire fecit. præt. 3. plur. aff. הִרְהִיבֻנִי robuſtiores me fuerunt. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. aff. תַּרְהִבֵנִי בְנַפְשִׁי עֹז roborabis me in animâ meâ fortitudine. Pſ. 138. 3.

רַהַב m. elatio, ſuperbia, ferocia Job. 9. 13. fortitudo, robur. Iſa. 30. 7. רַהַב הֵם שָׁבֶת fortitudo eorum eſt manere: ubi הֵם eſt pro לָהֶם illis: item eſt nomen prop. civitatis Rahab Ægypti à robore ſic dictæ: apellatur & Ægyptus hoc nomine propter ſuperbiam. Rahab. nom. prop.

רֹהַב m. fortitudo, magnitudo, elatio, ſuperbia, exultatio. aff. וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן & fortitudo eorum perverſitas, & iniquitas. Pſ. 90. 10.

רְהָבִים pl. m. ſuperbi, fortes, inſolentes: ſive ferociæ, ſuperbiæ, animoſitates, elationes.

רָהְבָּם fortitudo eorum. nom. ſ. m. aff. à רֹהַב.

רָהָה formidavit, timuit, expavit, territus eſt. fut. kal. 2. plur. m. תִּרְהוּ formidetis.

רְהָטִים pl. m. ambulacra: item canales. præſ. בָּרְהָטִים in eanalibus, in eurſibus. Rad. רָהִיט ambulaerum.

רָהִיט m. ambulaerum: aliis tignum, tigillum, pergulæ. aff. רָהִיטֵנוּ ambulacrum, laqueare noſtrum. Cant. 1. 17.

ר ו

רֵוא chal. m. aſpectus, forma. רוֹאֶה, רֹאֶה videns. præſ. הֲרֹאֶה an vides? הָרוֹאֶה videns. aff. רֹאֵנִי, רֹאֵנוּ, רוֹאִי videt me, nos, me. pl. præſ. הָרוֹאִים, רוֹאֵי videntes. præſ.

מֵרוֹאֵי videntibus. præf. לְרוֹאֵי ex videntibus. aff. רוֹאַיִךְ, רוֹאֶיךָ רוֹאַי videntes me, te. רוֹאֵיהֶם videntes eos. foe. f. רוֹאֶיהָ, רוֹאָיו videns. pl. præf. הָרֹאוֹת רוֹאָה הָרוֹאוֹת videntes. kal. part. ben. m. & foe. f. & pl. R. רָאָה vidit.

רוֹאָנִי videns me pro רוֹאֵנִי kal. part. f. m. aff. ben. à f. רֹאֶה.

רוֹב, רֹב m. multitudo, maxima pars, amplitudo, magnitudo, multum. præf. הֲרוֹב an multitudo? בְּרוֹב, לְ in amplitudine. הַבְּרָב an amplitudine? Job. 23. 6. כְּרוֹב secundum amplitudinem. לְ, לָרֹב לָרוֹב multitudini. מֵרוֹב præ multitudine. aff. מֵרֻבְּכֶם propter multitudinem vestram. כְּרֻבָּם juxtà suam multitudinem. Hos. 4. 7. pl. const. רֻבֵּי תוֹרָתִי honorabilia, amplitudines legis. Rad. רָבַב multiplicavit.

רוּב litigare, disceptare, contendere, causam agere privatim, vel coràm Judice; verbum enim forense est: jurgari, judicare, verbis rixari, litem intendere: construitur cum accusat. & præp. עִם & עַל. præt. 3. f. m. cum inf. præf. הֲרוֹב רָב עִם יִשְׂרָאֵל an contendendo contendit cum Israel? Jud. 11. 25. præt. 2. f. m. רַבְתָּ litigasti. plur. 3. רָבוּ contenderunt. part. ben. f. m.

הִנְנִי רָב אֶת־רִיבֵךְ ecce ego judicaturus, vel acturus sum causam tuam. Jer. 51. 36. Hiph. הֵרִיב litigavit, contendit: construitur cum accusat. & cum ablat. intercedente. אֶל vel בְּ, עִם, אֶת præt. 2. f. m. per aphæresin ה sic רִיבוֹתָ litigasti. part. ben. pl. m. const. præf. כִּמְרִיבֵי sicut contendentes. aff. מְרִיבָיו contendentes cum eo. inf. defect. absque charact. ה. רִיב litigando. præf. לָרִיב, לָרִב ad litigandum. imp. f. m. absq; ה charact. & cum ה parag. רִיבָה, רִיב litiga. pl. m. רִיבוּ causam agite. fut. 1. f. אָרִיב & cum ה parag. אָרִיבָה contendant. 2. f. m. 3. f. תָּרִיב aff. תְּרִיבֵהוּ, תְּרִיבֶנָּה תְּרִיבֵנִי contendes cum eo, cum eâ, mecum. 3. f. m. יָרִיב, יָרֶב־ contendet. plur. 2. m. תָּרִיבוּ & cum ן parag. תְּרִיבוּן contendetis. 3. pl. m. יָרִיבוּ & cum ן parag. יְרִיבֻן יְרִיבוּן contendent.

רוֹבוּ pro רַבּוּ jaculati sunt. kal. præt. 3. pl. R. רָבַב multiplicavit.

רוֹגְזִים murmurantes. kal. part. ben. pl. m. R. רָגַז commovit.

רוּד dominari. kal. præt. 3. f. m. רָד dominatur. 1. pl. רָדְנוּ dominantur. Hiph. præt. הֵרִיד planxit, ploravit, clamavit, conquestus est: fecit esse firmum, vires acquisivit, obfirmavit se, obstinavit animo. fut. 1.

fing.

ſing. אָרִיד plango. 2.ſ.m. 3. f. תָּרִיד planges. וְתָּרֵד & planxit. Lam. 1. 9. juxtà quoſdam imperat. eſt in formâ quieſcentium pe jod: ſic imp. ſ. m. aff. וְהוֹרִידֵהוּ & ſac ut plangat ipſe. Ezec. 32. 18. fut. 3. ſ. m. יָרֵד planget. Iſa. 15. 3.

רֹדֵף רוֹדֵף perſequens. kal. part. ben. ſ. m. R. רָדַף perſecutus eſt.

רֵוֵהּ chal. forma ejus. nom. ſ. m. aff. R. רֵוֵה aſpectus.

רָוָה rigavit, irrigavit, inebriavit, ſatiavit, irrigavit ſe, inebriatus eſt, ubertìm expletus eſt, rigatus, irrigatus, irriguus fuit, corrivatus eſt, humidus fuit, madefactus eſt, fluxit. kal. præt. 3. ſ. f. רָוְתָה inebriatur. fut. 1. pl. נִרְוֶה inebriemur. 3. pl. m. cum ן parag. יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ inebriabuntur pinguedine domus tuæ. Pſ. 36. 9. Pih. רִוָּה irrigavit, inebriavit, vel irrigatus, inebriatus fuit intranſitivè: ſine accuſat. madidus, humidus fuit, ſatiavit ſe. præt. 3. ſ. foe. רִוְּתָה inebriatus eſt. 1. ſ. רִוֵּיתִי inebriavi. imp. ſ. m. רַוֵּה inebria, irriga. fut. 1. ſ. aff. irregul. אֲרַיָּוֶךְ דִּמְעָתִי irrigabo te lachrymâ meâ. Iſa. 16. 9. plur. 3. m. aff. יְרַוֻּךָ inebrient te. Hiph. præt. הִרְוָה irrigavit, inebriavit, ubertìm explevit, communicavit, fecit irrigari, madefecit. præt. 3. ſ. m. aff. הִרְוַנִי inebriat me. 2. ſ. m. aff. הִרְוִיתַנִי irrigas me. 1. ſ. הִרְוֵיתִי inebriavi, ſatiavi. part. ben. ſ. m. מַרְוֶה irrigans, ubertım communicans.

רָוֶה m. humectus, irriguus, ſuccoſus, ſatiatus potu, non ſitiens, madidus. רָוָה ſoe. irrigua, madida, ebria. præſ. הָרָוָה ebria.

רוֹזְנִים dominatores, principes ſine ſubditis. nom. pl. m. à R. רָזַן princeps.

רָוַח reſpiravit, dilatavit, vel dilatatus, relaxatus eſt: relaxatio, reſpiratio fuit, & ſic cum dativo conſtruitur: auram captavit, reſpiravit ad aerem. præt. 3. ſ. m. וְרָוַח לְשָׁאוּל & dilatatio fuit Sauli. 1. Reg. 16. 23. fut. 3. ſ. m. וְיִרְוַח לִי & dilatatio fit mihi. Puh. part. m. pl. מְרֻוָּחִים ſpatioſa, perſpirata, perflatilia, dilatata: ſic Jer. 22. 14. וַעֲלִיּוֹת מְרֻוָּחִים & cænacula ſpatioſa.

רֶוַח m. dilatatio, reſpiratio, relaxatio, protenſio, intercapedo, ſpatium: Gen. 32. 16. ſpiramentum, laxamentum.

רוּחַ com. ſæpiùs ſoe. ſpiritus, ventus, aer, flatus, atque indè, animus; pars, plaga mundi unde ventus ſpirat: item voluntas: itèm angulus: dicitur etiam, & de Spiritu Sancto tertiâ ſanctiſſimæ Trinitatis perſonâ, tùmque

ſæpe

ſæpe adjunctum habet Dei, vel Domini nomen: dicitur, & de Angelis tàm bonis, quàm malis. præf. הָרוּחַ ſpiritus. כְּרוּחַ כָּרוּחַ in ſpiritum, ſpiritu. כָּרוּחַ quaſi ventus. לָרוּחַ לְ aeri, vento. מֵרוּחַ à vento, à ſpiritu. aff. בְּרוּחוֹ, בְּרוּחֲכֶם בְּרוּחֲךָ, בְּרוּחִי ſpiritu meo, tuo, veſtro, ejus. מֵרוּחֲךָ à ſpiritu tuo. לְרוּחוֹ in ſpiritum ſuum. רוּחָם ſpiritus ipſorum. plur. præf. הָרְחוֹת

הָרֻחוֹת ſpiritus.

רוּחָא chal. ventus, ſpiritus. aff. רוּחִי ſpiritus meus.

רֹחַב, רוֹחַב m. amplitudo, latitudo, ſpatioſitas. præf. הָרוֹחַב latitudo. בְּרוֹחַב in latitudine. aff. præf. לְרָחְבָּהּ in latitudinem ipſius, Rad. רָחַב dilatavit.

רוּחָה ad ventum, plagam quamque. Jer. 32. 23. nom. ſ. cum ה loc.

רוּחֵהּ chal. ſpiritus ejus. nom. ſ. maſc. aff.

רְוָחָה foe. reſpiratio, relaxatio, requies, laxamentum, ſpiramentum, anhelitus, ſuſpirium, emiſſio ſpiritûs. præf. הָרְוָחָה dilatatio. aff. præf. לְרַוְחָתִי ad dilatationem meam.

רוּחוֹת foe. pl. ſpiritus, venti. præf. הָרֻחוֹת ſpiritus. à ſ. רוּחַ.

רוּחִי ſpiritus meus. nom. ſ. aff. רוּחֵי venti. nom. pl. m. conſt. chal.

רוּחָם ſpiritus eorum, ſuus. nom. ſin. aff.

רוֹחֶצֶת lavans. kal. part. ben. ſ. foe. R. רָחַץ lavit.

רְוָיָה foe. irriguum, riguum, inebrians, exuberans: ſubſtant. irrigatio, corrivatio, abundantia. præf. וַתּוֹצִיאֵנוּ לָרְוָיָה & eduxiſti nos in irriguam terram, in refrigerium, in exuberans. Pſ. 23. 5. Rad. רָוָה inebriatus eſt.

רִוֵּיתִי inebriavi. pih. præt. 1. ſ.

רוֹכֵב equitans. præf. aff. לְרוֹכְבוֹ ad equitem ejus. plur. m. רוֹכְבֵי רוֹכְבֵיהֶם, רוֹכְבֶיהָ aff. רוֹכְבִים equites eorum, ſeſſores ejus. foe. ſ.

רוֹכֶבֶת equitans. kal. part. ben. ſ. & pl. R. רָכַב equitavit.

רוֹכֵל negotiator, mercator, aromatarius, pharmacopola. plur. præſ. רוֹכְלִים, הָרוֹכְלִים negotiatores. aff. רוֹכְלַיִךְ, רוֹכְלָיִךְ negotiatores tui. kal. part. ben. ſ. & pl. m. רוֹכֶלֶת foe. mercatrix, negotiatrix. aff. רוֹכַלְתֵּךְ mercatrix tua. Rad. רָכַל mercatus eſt.

רוּם levari, exaltari, extolli, elevari, efferri, attollere, efferre ſe, altum, elatum, excelſum eſſe, altiorem fieri. kal præt. 3. ſ. m. וְרָם לְבָבֶךָ & efferet ſe animus tuus. 3. ſ. foe. יָדֵנוּ רָמָה manus noſtra excelſa eſt: & cum epenth. א Zach. 14. 10.

וְרָאֲמָה & exaltata. pl. 3. רָמוּ excelli ſunt. part. ſ. m. רָם excelſus. pl. præf. הָרָמִים excelſi, conſt. רָמֵי excelſi. part. ſ. f. præf. הָרָמָה excelſa: vel Ramah, בָּרָמָה in Ramah. ; l. f. רָאמוֹת & רָמוֹת excelſi, æ, inf. præf. לָרוּם ad efferendum ſe. כְּרֻם juxtà extolli. aff. וּכְרוּמָם & in extolli ipſos. imp. ſ. m. cum ה parag. רוּמָה exaltare. fut. 1. ſ. אָרוּם exaltabor. 3. ſ. m. וַיָּרָם, וְיָרוּם, וַיָּרֶם יָרוּם & exaltabitur, attollet ſe. 2. ſ. m. 3. f. תָּרוּם exaltabitur. Mich. 5. 8. וַתָּרָם & elevata fuit. Gen. 7. 17. pl. 3. m. יָרוּמוּ & cum ן parag. יְרֻמוּן attollentur. pih. præt. רוֹמֵם exaltavit, tulit, extulit, evexit, elevavit, altiorem fecit, in proceritatem fecit creſcere, in altitudinem educavit. præt. 3. f. foe. aff. רוֹמְמָתְהוּ extulit eum. 1. ſ. רוֹמַמְתִּי extollo. part. ben. ſ. m. מְרוֹמֵם aff. מְרוֹמְמִי extollens me. inf. præſ. לְרוֹמֵם ad extollendum. imp. pl. m. רוֹמְמוּ exaltate. fut. 1. ſ. aff. אֲרוֹמִמְךָ, אֲרוֹמְמֶךָּ extollam: & cum נ epenthico. וַאֲרוֹמְמֶנְהוּ exaltabo eum. 2. ſ. m. aff. 3. ſ. תְּרוֹמְמֵנִי exaltabis. 3. ſ. m. יְרוֹמֵם aff. יְרוֹמְמֵנִי וירוממך attollet te, me. 3. ſ. f. aff. וַתְּרוֹמְמֶךָּ & exaltabit te. plur. 1. cum ה parag. נְרוֹמְמָה extollamus. 3. maſc. aff. וִירוֹמְמוּהוּ & extollent eum. Pub.

præt. 3. ſ. m. רוֹמָם exaltatus fuit. part. ſ. m. מְרוֹמַם vel מְרוֹמָם exaltatus, elevatus, ta. fut. 2. & 3. pl. foe. תְּרוֹמַמְנָה exaltentur. Hiph. הֵרִים præt. elevavit, exaltavit, erexit, extulit, obtulit, tulit, abſtulit, levavit, ſuſtulit, altiorem eſſe fecit. præt. 2. ſ. m. הֲרֵמוֹתָ, הֲרִימוֹתָ & cum ה parag. הֲרִימוֹתָה extuliſti. 3. plur. cum ה præſ. demonſt. הַהֵרִימוּ quam obtulerunt. Eſd. 8. 25. part. ben. ſ. m. מֵרִים extollens. pl. conſt. præſ. כִּמְרִימֵי ſicut levantes. aff. מְרִימֶיהָ tollentes eam. inf. præſ. כְּהָרִים juxtà exaltare. imp. ſ. maſc. הָרִים, הָרֶם, הָרֵם & cum ה parag. הָרִימָה attolle. 2. foe. הָרִימִי attolle. fut. 1. ſ. אָרִים exaltabo. 2. ſ. m. 3. foe. cum ה interrog. הֲתָרִים num attolles? וַתָּרֶם & extuliſti. 3. ſ. m. וַיָּרֶם, וְיָרֵם, יָרִים & attollat: aff. וַיְרִימֶהָ & eriget eam. pl. 2. m. תָּרִימוּ offeretis. 3. m. יָרִימוּ offerent. Hoph. præt. 3. ſ. m. הוּרַם elevatus, ſublatus, ablatus fuit, oblatus eſt. fut. 3. ſ. m. יוּרַם auferetur, tolletur. Hithp. fut. 1. ſ. defect. אֵרוֹמָם pro אֶתְרוֹמָם exaltabor. Iſa. 33. 10. 3. ſ. m. וְיִתְרוֹמֵם & elevabitur.

רוּם, רוּם m. elatio, altitudo, altum, ſuperbia, proceritas, elevatio: vel adverb. Hab. 3. 10. altè, in altum.

præf.

præf. לָרוּם in altitudinem : Prov. 25. 3. & cum ו pro וָרָם & elatio. Jer. 48. 29.

רוּמֵהּ chal. altitudo ejus, nom. fin. masc. aff.

רוֹמָה exaltare. kal. imp. f. m. cum ה parag.

רוֹמָה foe. superbia, elatio, erectio, proceritas. לֹא תֵלְכוּ רוֹמָה non ambulabitis cum elatione, id est, elatè. Mich. 2. 3. superbè. רוּמָה Rumah. nom. prop.

רוֹמָה jaculans. pl. conſt. רוֹמֵי jaculantes. part. ben. kal. m. f. & pl. Rad. רָמָה jecit.

רֹמַח m. ſpiculum, lancea, haſta, ſeu pugio, gladius, rhomphæa. præf. בְּרֹמַח cum lancea. plur. præf. הָרְמָחִים lanceæ. Rad. רֹמַח lancea.

רוֹמוּ pro רָמּוּ attollunt ſe. Job. 24. 24. kal. præt. 3. pl. R. רָמַם extulit.

רוֹמָם attollere ipſos. kal. inf. aff. R. רוּם attollere.

רוֹמֵם Pih. elevavit. vide. רוּם tollere ubi eſt רוֹמַם Hoph. elatus fuit.

רוֹמֵמָה foe. excelſa, elevata, elata. pl. רוֹמֵמוֹת exaltationes.

רוֹמְמוּ extulerunt, elevarunt. pih. præt. 3. pl.

רוֹמֵמוּת foe. exaltatio. præf. aff.

מֵרוֹמְמֻתֶךָ ab exaltatione tuâ.

רוֹמְמַתְהוּ extulit eum. pih. præt. 3. f. f. ה mutat. in ת. aff.

רוֹמַמְתִּי extuli. pih. 1. f.

רוֹמֵם calcator, calcans. kal. part. ben. f. m. R. רָמַם calcavit.

רוֹמֵשׂ repens, reptans. præf. רוֹמֶשֶׂת foe. הָרוֹמֶשֶׂת repens. kal. part. ben. f. m. & f.

רוֹנִי ן & canta. kal. imp. f. foe. Rad. רָנַן cantavit.

רוּעַ malum eſſe, vel videri, diſplicere: item vociferari (ob luctum ſcil. vel lætitiam) clangere, taratantarizare: item conterere: formæ, & ſignificata hic confunduntur cum רָעַע & יָרַע cum רוּעַ confringere, & רָעָה paſcere. kal. præt. 3. f. m. וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָע & in oculis Moſis malum viſum fuit. Num. 11. 10. foe. 3. f. וְרָעָה עֵינְךָ & malignus eſt oculus tuus. Deut. 15. 9. inf. cum ה parag. רֹעָה confringere. Iſa. 24. 19. imp. pl. m. רֹעוּ confringimini. Iſa. 8. 9. fut. 2. f. m. 3. foe. תָּרֹעַ confringes. aff. תְּרוֹעֵם conteres eos. 3. f. m. cum ה interrog. הֲיָרֹעַ num franget? pl. 3. m. aff. יְרֹעוּךְ frangent tibi. Jer. 2. 16. Niph. fut. 3. f. m. רַע יֵרוֹעַ malus confringetur. Prov. 11. 15. ſeu conterendo contereturr. רוֹעֶה כְסִילִים יֵרוֹעַ qui conſociat ſe ſtolidis, pejor effi-

 cie-

cietur. Prov. 13. 20. Puh. fut. 3. f. m. יְרֻעַע vociferatio agitabitur. Isa. 16. 10. Hiph. præt. הֵרַע malum fecit, male egit, malefecit, malo, aut damno affecit, nocuit: construitur cum dat. interdùm cum accusat. & semel cum עַל. præt. 2. f. m. cum ה parag. הֲרֵעוֹתָה, הֲרֵעוֹתָ malefecisti. 1. f. הֲרֵעֹתִי malefeci. pl. 3. הֵרֵעוּ malefecerunt. 2. pl. m. הֲרֵעֹתֶם malefecistis. part. f. masc. מֵרַע malefaciens, maleficus. plur. præf. כַּמְּרֵעִים in maleficos. inf. הָרֵעַ malefacere, præf. לְהָרַע לְהָרֵעַ ad malefaciendum. מֵהָרֵעַ à malefaciendo. fut. 1. f. אָרַע malefaciam. 2. f. m. 3. f. תָּרַע malo afficies. 3. f. m. יָרֵעַ malefaciet. pl. 1. נָרַע malefaciemus. 2. pl. m. תָּרֵעוּ malefacietis. 3. plur. m. יָרֵעוּ malefacient. הֵרִיעַ Hiph. præt. clanxit, vociferatus est, jubilavit, barritum fecit, personuit buccinâ, seu voce jubilum: ponitur absolutè, & cum præp. עַל & אֶל & cum accusat. ejusdem significationis. prꝑt. 3. pl. הֵרִעוּ, הֵרִיעוּ vociferati sunt. 2. plur. m. הֲרֵעוֹתֶם & הֲרֵיעֹתֶם vociferati estis. plur. m. part. ben. מְרִיעִים clangentes. inf. irregul. abjecto ה charact. רֵעַ vociferando. Mich. 4. 9. & præf. cum ה abundante post ו sic בְּרֵעֹה in vociferari ipsum. Exod. 32. 17.

ר ו

præf. בְּהָרִיעַ clangendo. לְהָרִיעַ ad clangendum. imp. f. foe. הָרִיעִי clange. plur. m. הָרִיעוּ clangite. fut. 2. f. foe. תָּרִיעִי vociferaris. 3. f. masc. יָרִיעַ & וַיָּרַע & clanget. 1. pl. נָרִיעַ & cum ה parag. נָרִיעָה clangemus. 2. pl. m. תָּרִיעוּ clangetis. 3. m. יָרִיעוּ & יָרִעוּ clangent. Puh. fut. 3. f. m. יְרוּעַ clamabitur, triumphabitur, jubilabitur. Hithp. præt. 3. f. foe. הִתְרוֹעֲעָה confracta est. imp. f. foe. הִתְרוֹעֲעִי clama, jubila: alii conjunge te, clangentem te præbe. inf. præf. Prov. 18. 24. אִישׁ רֵעִים לְהִתְרוֹעֵעַ vir amicorum ad contrahendum amicitias; seu ad consociandum se. fut. 1. f. אֶתְרוֹעַע clamabo, clangorem edam, vociferabor. plur. 3. m. יִתְרוֹעֲעוּ edent clangorem.

רֹעַ m. malitia, malignitas, pravitas, malum, tristitia. præf. בְּרֹעַ malo. לְרֹעַ deformitate, malitiâ. מֵרֹעַ præ pravitate.

רֹעָה pro רֹעַ confringere, confringendo. kal. inf. cum ה parag. Isa. 24. 19. R. רָעַע confregit.

רֹעָה confractus, ta. kal. part. ben. f. foe.

רוֹעֶה, רֹעָה pastor: quæ pascit. pl. m. רֹעִים foe. רוֹעוֹת quæ pascunt, pascentes. kal. part. f. m. & foe. Rad. רָעָה pavit.

רֹעוּ confringimini. Isa. 8. 9. kal. imp.

imp. pl. m. Rad. רָעַע confregit.
רוֹעִי pastor meus, pastor. Isa. 38. 12. kal. part. ben. f. m. aff. vel pro רוֹעֶה mutato ה in jod parag. pl. m. const. רֹעֵי aff. רֹעִים, רֹעֵי, רוֹעֵי pastores mei. kal. part. ben. f. & pl. m. R. רָעָה pavit.

רוֹעֲשִׁים contremiscentes. kal. part. ben. pl. m. R. רָעַשׁ contremuit.

רוּף conterere, confringere, contundere concussione. pih. præt. רוֹפֵף, רֹפֵף contudit. Puh. fut. 3. pl. יְרוֹפָפוּ concutientur.

רוֹפֵא sanans, medicus. kal. part. ben. f. m. R. רָפָא curavit.

רוֹפֵף pih. friavit, affriavit, contudit, contrivit, concussit, quassavit, & propriè dicitur de leguminibus friabilibus. R. רוּף concutere.

רוּץ currere, accurrere, concurrere, decurrere, discurrere, excurrere, præcurrere. kal. præt. 3. f. m. רָץ cucurrit. 2. f. m. cum ה parag. רַצְתִּי, רַצְתָּה, רַצְתָּ cucurristi. 1. f. cucurri. pl. 3. רָצוּ cucurrerunt. part. ben. f. m. רָץ currens, cursor. pl. m. præf. הָרָצִים cursores. לָרָצִים cursoribus. inf. cum א fin. & ו sic רָצוֹא currere. Ezec. 1. præf. לָרוּץ ad currendum. imp. f. m. רוּץ & רֻץ currere. fut. 1. f. אָרוּץ & cum ה parag. אָרֻצָה, אָרוּצָה curram. 2. f. m. 3. foe. תָּרוּץ curres. 3. f. m. וַיָּרָץ וַיָּרוּץ, יָרֻץ, יָרוּץ & occurret. 3. f. f. וַתָּרָץ & cucurrit. pl. 1. cum ה parag. נָרוּצָה curremus. 3. pl. m. יָרֻצוּ יָרוּצוּ & cum ן parag. יְרוּצוּן current. præf. הֲיְרֻצוּן בַּסֶּלַע סוּסִים an current in petrà equi. Amos. 6. 12. pih. fut. 3. pl. m. יְרוֹצֵצוּ discurrent. Hiph. præt. הֵרִיץ currere, excurrere fecit, fugavit; sed sine accusat. fit neutrum: cucurrit. imp. f. m. וְהָרֵץ & curre, currere fac: vel celeritèr defer, deportato. fut. 1. f. aff. אֲרִיצֶנּוּ currere faciam, fugabo eos; אֲרִיצֵם fugabo eos. 2. f. m. 3. f. תָּרִיץ celeritèr extendet. Ps. 68. 32. pl. 3. m. יָרִיצוּ aff. וַיְרִיצֻהוּ & festinatò eduxerunt eum. Gen. 41. 14.

רוֹצֶה acceptos habens. kal. part. ben. f. m. R. רָצָה complacuit.

רוֹצֵחַ occisor, occidens, homicida. kal. part. ben. f. m. Rad. רָצַח occidit.

רוֹצֵם accepto ea, vel eos, acceptos habeo. Jer. 14. 12. kal. part. ben. f. m. רוֹצֶה aff. Rad. רָצָה complacuit.

הָ רוֹצְצוֹת conterentes. kal. part. ben. plur. foe. præf. Rad. רָצַץ confregit.

רֹק, רוֹק m. sputum, saliva. præf. וְרוֹק & sputum. aff. רֻקִּי sputum meum. R. רָקַק spuit.

רוֹקֵחַ pigmentarius, unguentarius.

plur.

plur. conft. רוֹקְחֵי conficientes unguenta. kal. part. ben. m. Rad. רָקַח condivit.

רוקח mafcul. unguentum, pigmentum.

רוקם acupictor, phrygianus, acupingens. kal. part. ben. f.m. R. רָקַם acupinxit.

רוקע pro רוֹקֵעַ extendens. kal. part. ben. f. m. præf. לְרוֹקַע expandenti. R. רָקַע expandit.

רוש, רוּשׁ pauperari, depauperari, pauperem effe, vel fieri, egere, indigere. kal. præt. 3. pl. רָשׁוּ pauperantur. pih. præt. רֹשֵׁשׁ, רוֹשֵׁשׁ depauperavit, ad egeftatem redegit, excidit, exterminavit. fut. 3. f. m. יְרֹשֵׁשׁ depauperabit. Puh. præt. 1. plur. רֻשַּׁשְׁנוּ depauperati fumus. Hithp. part. f. m. מִתְרוֹשֵׁשׁ paupe-rem fe fingens, paupertatem fimulans.

רוש, ראש venenum, toxicum, cicuta. Deut. 32. 32.

רות Ruth. nom. pr.

רָוְתָה inebriata eft. kal. præt. 3. f. f. רָוְתָה inebriatur. pih. præt. 3. f. f. R. רָוָה inebriatus eft.

רותם mafcul. genifta, juniperus. pl. רְתָמִים juniperi. R. רָתַם ligavit.

ר ז

רז, רָזָא m. chal. arcanum, fecretum. aff. רָזִי fecretum meum. עַל־רָזָא fuper fecreto. pl. emphat. רָזַיָּא, רָזִין arcana.

רָזָה mafc. chal. fecretum, arcanum.

רָזָה emaciavit, attenuavit, macrum, macilentum reddidit, ad extremam maciem perduxit. Niph. fut. 3. f. m. יֵרָזֶה emaciabitur.

רָזָה foe. macilenta, macra.

רזון m. macies, macor.

רָזוֹן m. Rex, princeps, dominator magnus fine fubditis. plur. præf. לְרוֹזְנִים principibus.

רָזִי m. macies, macilentia. R. רָזָה emaciavit.

רָזִין, רָזַיָּא chal. fecreta, arcana. plur. mafcul. à f. Rad. רָז fecretum.

רָזַם fpectavit, collimavit, annuit, repræfentavit, nutu defignavit, fignificavit. kal. fut. 3. pl. m. cum ן parag. וּמַה־יִּרְזְמוּן עֵינֶיךָ & quid innuent oculi tui. Job. 15. 12.

רֹזְנִים pl. m. principes, reges, magnates, dominatores. à f. R. רָזוֹן princeps.

ר ח

רָחַב dilatatus eft, latus, amplificatus eft. kal. præt. f. f. רָחֲבָה di-

dilatatur. Niph. part. sin. masc. נִרְחָב latus, dilatatus, amplificatus est. Hiph. præt. הִרְחִב, הִרְחִיב dilatavit, amplificavit, latè fecit: & sine accusat. fecit dilatationem, amplitudinem. præt. 3. s. f. הִרְחִיבָה dilatat. 2. s. m. & foe. הִרְחַבְתָּ & הִרְחַבְתְּ dilatasti. 1. s. הִרְחַבְתִּי dilatavi. pl. 3. הִרְחִיבוּ latum faciunt. part. s. m. מַרְחִיב dilatans. inf. הַרְחִיב dilatare. imp. s. m. הַרְחֶב & s. f. הַרְחִבִי, הַרְחִיבִי dilata. fut. 2. s. m. 3. f. תַּרְחִיב dilatabis. 3. s. m. יַרְחִיב dilatabit. pl. 2. m. תַּרְחִיבוּ dilatabitis.

רָחָב, רְחַב m. latus, amplus, spatiosus. pl. const. רַחֲבֵי יָדַיִם ampli, lati spatiis.

רַחַב m. latitudo. plur. const. רַחֲבֵי latitudines. רָחָב Rachab. nom. prop.

רֹחַב, רוֹחַב m. amplitudo, latitudo. præf. הָרוֹחַב latitudo. בְּרֹחַב, בְּ in latitudine, aff. רָחְבּוֹ, רָחְבָּהּ latitudo ejus. רָחְבָּן earum.

רְחֹב, רְחוֹב m. platea, forum, spatiosus locus: item Rechob. nom. pr. Num. 13. 22. præf. הָרְחֹב platea. בִּרְחֹב, בְּ in plateâ. לִרְחֹב in plateam. aff. מֵרְחֹבָהּ à plateâ ejus. pl. foe. præf. מֵרְחֹבוֹת è plateis. בִּרְחֹבוֹת in plateis. aff. בִּרְחֹבוֹתֵינוּ, בִּרְחֹבוֹתֶיהָ in plateis ejus, nostris.

רָחְבָּהּ latitudo ejus. præf. לְרָחְבָּהּ in latitudinem ipsius. nom. s. m. aff. à s. רוֹחַב latitudo. רְחַבְיָה, רְחַבְיָהוּ Rechabiah. רְחַבְעָם Rechabam. no. pr.

רַחֲבַת, רְחָבָה foe. lata, ampla, spatiosa. præf. הָרְחָבָה lata, בָּרְחָבָה in latâ terrâ. nom. s. foe. à s. m. רָחָב.

רְחֹבֹת Rechoboth. urbs: latitudines. Gen. 10. 11.

רַחוּם m. misericors, miserator, commiserator: est unum ex attributis Dei.

רְחוּם, רְחֻם Rehum. nom. pr. Rad. רָחַם dilexit.

רָחוֹק m. longinquus, procùl remotus, longè dissitus, aut positus, & distans: tàm est loci, quàm temporis: sæpè adverbiascit: longè, procùl: substantivè: longinquitas, longinquum spatium, longa via. præf. הָרָחוֹק longinquus. בְּרָחוֹק, לְ longinquo. מֵרָחוֹק, לְ à longinquo. pl. præf. הָרְחוֹקִים longinqui. foe. רְחוֹקָה longinqua. plur. præf. הָרְחוֹקוֹת longinqua. Rad. רָחַק elongavit.

רֵחַיִם pl. m. molæ pistrini, seu mola duobus constans lapidibus. præf. הָרֵחַיִם molæ. בָּרֵחַיִם in molis. R. רִיחַ odorari.

רַחִיקִין plur. m. chal. remoti, dissiti, procùl positi. Rad. רָחַק elongavit.

רָחֵל foe. ovis propriè fœmina; agna. præf. כְּרָחֵל ſicut ovis. pl. m. præf. הָרְחֵלִים oves. aff. רְחֵלֶיךָ oves tuæ: item Rachel uxor Jacob.

רָחַם miſertus eſt, amavit, dilexit propriè ex intimis viſceribus, mirè, intimè dilexit, mirificè adamavit, tactus eſt viſcerum commiſeratione. kal. fut. 1. ſ. aff. אֶרְחָמְךָ diligam te. pih. præt. רִחַם, רִחֵם miſertus eſt, intimo affectu viſcerum proſecutus eſt: conſtruitur cum accuſat. & præp. עַל. præt. 3. m. aff. רִחֲמָךְ, רִחַמְךָ miſereatur tui. 1. ſ. aff. רִחַמְתִּים, רִחַמְתִּיךָ miſerebor tui, eorum. pl. 3. aff. וְרִחֲמוּם & miſereantur eorum. part. ben. ſ. m. מְרַחֵם aff. מְרַחֲמָם, מְרַחֲמֵךְ miſerator tui, eorum. inf. præf. כְּרַחֵם juxtà miſereri. aff. לְרַחֶמְכֶם ad miſerendum veſtri. fut. 1. ſ. aff. אֲרַחֲמֶנּוּ אֲרַחֵם miſerebor ejus. 2. ſ. m. 3. foe. תְּרַחֵם miſereberis. 3. ſ. maſc. aff. יְרַחֲמֵנוּ, יְרַחֲמֵם, יְרַחֲמֶנּוּ יְרַחֲמֵהוּ miſerebitur ejus, eorum, noſtri. pl. 3. m. יְרַחֲמוּ miſerebuntur. puh. præt. 3. ſ. foe. רֻחָמָה Ruhamah: miſericordiam conſecuta eſt. fut. 3. ſ. m. יְרֻחָם miſericordiâ afficietur.

רַחֵם m. miſericordia, amor, miſeratio. pl. præf. הָרַחֲמִים miſericordiæ, viſcera pro affectu ipſo miſericordiæ. לְ, בְּרַחֲמִים cum miſericordiis. aff. בְּרַחֲמֶיךָ in miſericordiis. כְּרַחֲמָיו, כְּרַחֲמֶיךָ juxtà miſericordias tuas, ejus. רַחֲמֶיהָ miſericordiæ ejus.

רַחַם m. uterus, vulva, matrix. aff. רַחְמָהּ uterus ejus.

רֶחֶם m. uterus, vulva, matrix. præf. בָּרֶחֶם in utero. מֵרֶחֶם a, ab, ex utero.

רַחַם foe. puella, res amabilis. dual. רַחֲמָתַיִם duæ puellæ.

רָחָם m. Merops avis immunda: aliis eſt Porphyrio, pelicanus, cycnus, pica, pelargus. præf. הָרָחָם Porphyrio.

רָחָמָה foe. Merops, Porphyrio. Deut. 14. 17. cum ה parag. וְאֶת־הָרָחָמָה & Porphyrio, Pelicanus.

רֻחָמָה Ruhamah., ſeu conſecuta eſt miſericordiam. Puh. præt. 3. ſ. f.

רַחְמָהּ uterus ejus. nom. ſ. m. aff. à ſ. רַחַם vel רֶחֶם venter.

רִחֲמוּם miſerentur eorum. pih. præt. 3. pl. aff.

רַחֲמִים, רַחֲמֵי pl. m. miſericordiæ, miſerationes, viſcera pro ipſo affectu miſericordiæ. aff. præf. כְּ, כְּרַחֲמֶיךָ juxtà miſericordias ſuas. à ſ. רַחֵם.

רַחְמִין plur. maſc. chal. miſericordiæ. וְרַחְמִין לְמִבְעֵא & mi-

misericordiam petendam esse. Dan. 2. 28.

רַחֲמָנִיּוֹת foe. pl. misericordes: à s. רַחְמָן, רַחֲמָנִית quæ est vox Rabbinica.

רַחֲמָתַיִם dual. duæ puellæ, seu duo amabilia. Jud. 5. 30. רַחַם רַחֲמָתַיִם לְרֹאשׁ גֶּבֶר puella, duæ puellæ capiti, vel pro capite viri: seu puellam unam, puellas duas in virum quemque: vel amabile aliquid, imò amabilia capiti viri, hoc est, singulis viris.

רָחַף motus est, movit se, commotus est, commovit se, agitatus est expansione alarum, ut solent aves pullis incubantes, vel in aere suspendentes se, & prædæ inhiantes: palpitavit, tremuit, contremuit. kal. præt. 3. pl. רָחֲפוּ commota sunt. pih. part. s. f. מְרַחֶפֶת incubans, motitans se, movens se more avis.

רָחַץ lavit, abluit, lavit se. kal. præt. 2. s. m. & foe. רָחַצְתָּ & רָחַצְתְּ lavisti te. 1. s. רָחַצְתִּי lavi. plur. 3. רָחֲצוּ lavere. part. ben. s. f. רֹחֶצֶת lavans se. pl. foe. רֹחֲצוֹת lavantes se. inf. præf. בְּרָחוֹץ lavando. לִרְחֹץ & cum ה parag. לְרָחֲצָה ad lavandum. imp. s. m. רְחַץ lava. plur. m. רַחֲצוּ lavate. fut. 1. s. aff. אֲרַחֲצֵךְ lavabo te. 3. s. m. יִרְחַץ lavabit. pl. 3. m. יִרְחֲצוּ lavabunt. Puh. præt. 3.

s. m. רֻחַץ lotus, ablutus est. 2. s. m. & foe. רֻחַצְתָּ & רֻחַצְתְּ ablutus, ta, fuisti. Hithp. præt. 1. s. הִתְרַחַצְתִּי lavi te.

רְחַץ chal. confisus est: ithpeh. præt. s. plur. הִתְרְחִצוּ confisi sunt. Dan. 3. 28.

רַחַץ m. lotio, ablutio. aff. סִיר רַחְצִי olla ablutionis meæ.

רַחְצָה foe. lavacrum, ablutio. præf. מִן־הָרַחְצָה de lavacro: hinc Judæi balneum מַרְחֶצֶת appellant.

רֻחַצְתְּ, רֻחַצְתָּ lotus, lota es. Puh. præt. 2. s. m. & foe. רֹחֶצֶת lavans. kal. part. ben. s. s.

רָחַק elongatus est, procùl abfuit, procùl, longè, longinquus fuit, vel extitit, longè, in longinquum abivit, abscessit, recessit, vel profectus est: longè distans fuit, elongavit se: construitur cum præp. מִן kal. præt. 3. s. foe. רָחֲקָה longè abest. pl. 3. רָחֲקוּ, רָחֲקוּ longè recedunt. inf. præf. בִּרְחוֹק juxtà longè abesse. לִרְחוֹק & cum ה parag. לְרָחֳקָה ad recedendum longè, imp. s. foe. רַחֲקִי procul esto. plur. 2. m. רַחֲקוּ longè abestè. fut. 2. s. m. 3. foe. תִּרְחַק, תִּרְחָק procùl absis, absit. 3. s. m. יִרְחַק longinquus erit. 3. pl. m. יִרְחֲקוּ procul absunt. pih. præt. רִחַק elongavit, longè removit, pro-

cùl amovit, elongavit. præt. 2. f. m. רִחַקְתָּ procùl amovisti. fut. 3. pl. m. יְרַחֲקוּ longè amovebunt. Hiph. הִרְחִיק longè amovit, vel recessit, fecit elongari, vel procùl abesse, procùl abegit, elongavit, prolongavit. præt. 2. f. m. הִרְחַקְתָּ procul amovisti. 1. f. aff. הִרְחַקְתִּים procul abegi eos. pl. 3. הִרְחִיקוּ longè abscesserunt. inf. הַרְחֵק procùl abscedendo. aff. הַרְחִיקָם longè abigere eos. imp. f. m. הַרְחֵק longè remove. aff. הַרְחִיקֵהוּ procùl amove eam. fut. 1. f. אַרְחִיק elongabo. 2. f. m. 3. f. תַּרְחִיק procùl amovebis. 3. f. m. aff. יַרְחִיקֶנָּה procul amovebit eam. plur. 2. m. תַּרְחִיקוּ longè abeatis.

רָחֲקָה longè abest. kal. præt. 3. f. f.

רְחוֹקָה, רְחֹקָה foe. longinqua, procùl remota, est tàm loci, quàm temporis. pl. præf. הָרְחֹקוֹת longinquæ.

רַחֲקִי procùl esto. kal imp. fin. foe.

רְחֵקִים pl. m. longinqui. const. aff. רְחֵקֶיךָ longinqui tui, vel recedentes tui.

רָחַשׁ ebullivit, excogitavit, eructavit, excreavit è pectore cum festinatione, & sibilo.

רַחַת foe. pala, vannus, ventilabrum, instrumentnm quo ventilando frumentum purgatur à paleis. præf. בָּרַחַת vanno. Rad. רוּחַ respiravit.

ר ט

רָטַב maduit, humidus, humectatus, irrigatus fuit, viruit. kal. fut. 3. plur. m. מִזֶּרֶם הָרִים יִרְטָבוּ ab inundatione montium madent. Job. 24. 8.

רָטוֹב, רָטֹב m. succosus, humidus, humectus, viridis, habens adhùc virorem.

רָטָה rotavit, circumrotavit. kal. fut. 3. f. m. aff. יִרְטֵנִי rotabit me. Job. 16. 11.

רֶטֶט masc. tremor, horror, terror.

רֻטֲפַשׁ Puh. præt. recreatus est, vegetatus fuit, humectatus, irrigatus fuit ad crescendum, tenerior, mollior factus est.

רִטֵּשׁ Pih. allisit, collisit, dilaniavit, rupit, elisit. fut. 2. f. m. 3. foe. תְּרַטֵּשׁ allides. plur. 2. & 3. foe. תְּרַטַּשְׁנָה allident. Puh. 3. f. foe. præt. רֻטָּשָׁה collisa, allisa est. fut. 3. m. pl. יְרֻטָּשׁוּ collidentur.

ר י

רִי m. irrigatio, corrivatio, mador. præf. Job. 37. 11. אַף־בְּרִי יַטְרִיחַ עָב etiam propter irrigationem aggra-

gravabit nubem, vel etiam madore fatigat nubem.

רִיב, רִב m. lis, contentio, causa, judicium, controversia, rixa. præf. הָרִיב lis. בָּרִיב in contentionem. לְרִיב, לָ ob causam, ad litem. מֵרִיב à contentione. Ps. 31. 21. Prov. 20. 3. aff. לְרִיבִי ad contentionem meam. בְּרִיבוֹ in lite ejus. רִיבָם lis eorum. בְּרִבָם in causâ ipsorum. רִיבְכֶם, רִיבְךָ, רִיבֵךְ causa tua, lites vestræ. pl. conft. præf. רִיבֵי lites. מֵרִיבֵי à contendentibus: à contentionibus. R. רוּב contendere.

רִיב litigare, contendere pro הָרִיב Jer. 50. 34. Hiph. inf. defect. absque ה notâ infinitivi. præf. לָרִיב, לָרִב ad contendendum.

רִיב pro הָרִיב litiga; contende. Prov. 25. 9. Mic. 6. 1. imp. f. m. defect. absque ה notâ imp. Hiph.

רִיבָה pro הָרִיב litiga, contende. imp. Hiph. f. m. cum ה parag. vel est pro הָרֵב.

רִיבָה fœ. lis, contentio, causa, controversia. pl. רִיבוֹת, רִבוֹת lites.

רִיבוּ pro הָרִיבוּ contendite, causam agite. Hiph. imp. pl. m.

רִיבוֹתָ pro הֲרִיבוֹתָ litigasti, contendisti. Hiph. præt. 2. f. m. defect. absque ה notâ. præt.

רִיבֹת, רִבוֹת, רִיבוֹת pl. f. controversiæ, lites, causæ. a f. רִיבָה lis.

רִיבַי Ribai. nom. pr.

רִיבְךָ, רִיבֵךְ lis tua. רִיבְכֶם causa vestra. nom. f. m. aff.

רִיבָם lis, causa ipsorum. præf. בְּרִבָם in lite ipsorum. Job. 31. 13.

רִיבֹת pl. f. lites, controversiæ, contentiones. à f. רִיבָה lis.

רָיַח odorari, sive odorare. Hiph. præt. הֵרִיחַ odoratus est, olfecit, sensit: construitur cum accusat. & præp. ב. inf. præf. לְהָרִיחַ ad odorandum. aff. Isa. 11. 3. וַהֲרִיחוֹ בְּיִרְאַת יְהוָה & odorari ejus ad timorem domini. בַּהֲרִיחוֹ in odorari eum. Jud. 16. 9. fut. 1. f. אָרִיחַ odorabor. 3. f. m. יָרִיחַ & יָרַח odorabitur. pl. 3. m. cum ן parag. יְרִיחוּן & יְרִיחֻן odorabuntur.

רֵיחַ m. Heb. & Chal. odor, odoratus, fragrantia. præf. בְּרֵיחַ in odorem. כְּרֵיחַ sicut odor. לְרֵיחַ in odorem. מֵרֵיחַ ab odore.

רֵיחוֹ odor ejus. nom. f. m. aff. à præced.

רֵיחֵנוּ odor noster. nom. f. m. aff. à præced.

רִים m. exaltatio. præf. הָרִים exaltatio. Ps. 75. 7. alii exponunt montes: aliis est Hiph. inf. R. רוּם attollere.

רִים masc. Monoceros, unicornis: aliis urus. plur. רֵמִים & רְאֵמִים uni-

unicornes. R. ראם Monoceros.

ריע inusit. Hiph. præt. הֵרִיעַ clanxit propriè fracto sono, non fixo, & æquali, vociferatus est, præt. 2. pl. m. וַהֲרִיעֹתֶם ׃ וַהֲרֵעֹתֶם & fracto sono clangetis, Num. 10. 9. & vociferabimini, Jos. 6. 10. plur. 3. וְהֵרֵעוּ ׃ הֵרִיעוּ vociferantur. part. plur. m. מְרִיעִים vociferantes. imp. plur. m. הָרִיעוּ clangite. fut. 3. m. f. וַיָּרַע & vociferatus est, plur. 3. m. וַיָּרִיעוּ & vociferantur. Puh. fut. 3. f. masc. יְרֹעַע vociferatio agitabitur, Isa. 16. 10. Hithp. imp. f. foe. הִתְרֹעֲעִי clangentem age. fut. 1. f. אֶתְרֹעַע clangentem agam. pl. 3. m. יִתְרֹעֲעוּ clangent.

רֵיעַ m. amicus, sodalis, socius. aff. רֵיעֲכֶם sodalis vester.

רִיפוֹת pl. f. mola, tritica contusa, ptisanæ friabiles, grana commolita, quæ molam dicunt Latini. præf. הָרִיפוֹת tritica contusa. R. רוף conterere.

רִיפַת Riphat. fil. Ghomer. nom. prop.

ריק vacuus fuit, evacuatus fuit. Hiph. הֵרִיק evacuavit, exhausit, effudit, deplevit, protulit, exeruit, evaginavit, evaginare fecit cum ad gladium refertur; eduxit, depromsit, fecit esse vacuum. præt. 1. f. וַהֲרִיקֹתִי evacuavi, protuli, & exferam. Lev. 26. 33. pl. 3. וַהֲרִיקוּ & exferent. part. plur. masc. præf. הַמְרִיקִים evacuantes. inf. præf. לְהָרִיק evacuando. imp. f. m. הָרֵק exsere. fut. 1. f. אָרִיק aff. אֲרִיקֵם evacuabo eos. 3. f. m. יָרִיק evacuabit. Gen. 14. 14. וַיָּרֶק אֶת־חֲנִיכָיו armavit, eduxit, expedivit pueros suos. plur. 3. m. יָרִיקוּ evacuabunt. Hoph. præt. הוּרַק evacuatus est. fut. 2. f. masc. 3. foe. Cant. 1. 7. שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ oleum, unguentum effunditur nomen tuum.

רֵק ׃ רֵיק m. inanis, vacuus, homo nihili, nequam, otiosus: metaph. vanus, levis, temerarius, cerebro vacuus, mente, & judicio carens. plur. רֵיקִים vacui.

רִיק m. inanitas. inane, vacuitas, vacuum, vanum, vanitas. Ps. 4. 3. & adverb. inanitèr, frustrà, vacuè, præter causam, sine rationibus. præf. לְ ׃ לָרִיק frustrà.

רֵקָה ׃ רֵיקָה foe. vacua, inanis, vana. plur. præf. הָרֵקוֹת vacuæ.

רֵיקִים vacui, inanes. nom. plur. a f. רֵיק vacuus. præf. הָרֵקִים vanissimi, inanes.

רֵיקָם vacuè, inanitèr, immeritò, cum inanitate; quandoque transit in naturam nominis vacuus, singul. & plur. utriusque generis. לֹא תֵלְכוּ ריקם

רֵיקָם non abibitis vacui, Exod. 3. 21.

רר, רִיר salivavit, fluxit, roravit, irroravit, defluxit tanquam per fistulam, seu canalem. kal, præt. 3. f. m. רָר בְּשָׂרוֹ אֶת־זוֹבוֹ fluit caro ejus fluxum suum: si roraverit, salivaverit caro ejus. Lev. 15. 3.

רִיר m. saliva, pituita, sputum, irroratio, fluor: metaph. albumen ovi, præf. בְּרִיר חַלָּמוּת in albumine vitelli, scil. ovi. Job. 6. 6. רִירוֹ saliva ejus. nom. f. m. aff. וַיּוֹרֶד רִירוֹ & dimisit salivam suam. 1. Reg. 21. 13.

רֵאשׁ, רֵשׁ, רֵישׁ, רִישׁ m. paupertas, pauperies, egestas, penuria, mendicitas, aff. רֵישׁוֹ paupertas sua. Rad. רוּשׁ depauperari.

רִישׁוֹן m. primus, prior, priscus, pro רִאשׁוֹן R. רֹאשׁ caput.

רֵישֶׁךָ paupertas tua; nom. f. m. aff. R. רוּשׁ depauperari.

רֵישָׁם paupertas eorum, nom. f. m. aff. à præced.

ר כ

רַךְ mollitus est, mollis fuit, mollescebat, lenis, tener fuit. kal, præt. 3. pl. רַכּוּ mollia sunt. R. רָכַךְ mollitus est.

רַךְ m. mollis, tener. præf. הָרַךְ mollis. pl. m. רַכִּים teneri.

רֹךְ, רוֹךְ m. mollities, teneritudo. præf. וּמֵרֹךְ & præ mollitie. Deut. 28. 56.

רָכַב equitavit, vectus fuit curru, equo vel asino, insedit equo, inequitavit, supervectus est, superpositus est equo ad equitandum, sedit instar equitis qui vehitur. præt. kal. 2. f. m. רָכַבְתָּ equitasti. pl. 3. רָכְבוּ equitârunt. part. ben. f. masc. præf. לָרֹכֵב equitanti. aff. לְרוֹכְבוֹ ad equitem ejus. f. foe. רֹכֶבֶת equitans erat. pl. m. רוֹכְבֵי, רֹכְבִים equitantes. aff. רֹכְבֵיהֶם, רֹכְבֶיהָ sessores; equites ejus, eorum. inf. præf. לִרְכּוֹב ad equitandum. imp. f. m. רְכַב equita. fut. 1. f. אֶרְכַּב insidebo ei. 2. f. m. 3. f. תִּרְכַּב equitabis. 3. f. m. יִרְכַּב insidebit. pl. 1. נִרְכַּב equitabimus. 3. pl. m. יִרְכְּבוּ equitabunt. 2. & 3. pl. f. וַתִּרְכַּבְנָה & insederunt. Hiph. הִרְכִּיב venere, vel vehi fecit, vexit, vehendum imposuit, superposuit jumento, vel rei inanimatæ figuratè: fecit equitare. præt. 2. f. m. הִרְכַּבְתָּ fecisti, ut equitaret. imp. f. m. הַרְכֵּב impone, fac ut insideat. fut. 1. f. אַרְכִּיב faciam equitare. 2. f. m. 3. foe. aff. תַּרְכִּיבֵנִי facies, ut equitem. 3. f. m. יַרְכֵּב aff. יַרְכִּבֵהוּ, יַרְכִּיבֵהוּ יַרְכִּבֵם faciet equitare eos, eum. pl. 3. m. aff. יַרְכִּבוּ, יַרְכִּיבוּ aff. וַיַּרְכִּבֻהוּ imposuerunt eum.

רוֹכֵב , רֹכֵב m. eques, equitans, ſeſſor. kal. part. ben. ſ. m. præf. לְרֹכֵב equitanti. aff. וּלְרֹכְבוֹ & ad equitem ejus. pl. m. רֹכְבִים , רֹכְבֵי aff. רֹכְבֵיהֶם , רֹכְבֶיהָ ſeſſores ejus, eorum.

רַכָּב m. eques, auriga, vector, ductor, curſor equeſtris, qui inequitat equo alligato ad currum, equo vectus, ſedens in equo. præf. לְרַכָּב aurigæ. aff. לְרַכָּבוֹ aurigæ ſuo. רֵכָב Recab occiſor Isboſeth. 2.Reg. 4. 2. nom. pr.

רֶכֶב m. currus, carpentum, vehiculum: & ſumitur collectivè: item pro equitatu, & equis curruum: ſi molæ tribuitur, eſt catillus pars molæ ſuperior, id eſt, lapis ſuperior inferiori inequitans. præf. הָרֶכֶב , הָרֶכֶב currus. כְּרֶכֶב בְּ בָּרֶכֶב cum curribus. כָּרֶכֶב ſicut currus. לְרֶכֶב proptèr currus. aff. רִכְבִּי currus meus. לְרִכְבָּהּ כְּרִכְבּוֹ curribus ſuis. pl. conſt. præf. כְּרִכְבֵי cum curribus.

רֹכֶבֶת equitans. kal. part. ſ. foe. ben.

רַכָּה foe. mollis, tenera. præf. הָרַכָּה mollis. pl. רַכּוֹת mollia.

רַכּוּ mollia ſunt. kal. præt. 3. pl.

רְכוּב m. currus, vehiculum, carpentum, vectura. aff. רְכוּבוֹ vehiculum ejus. R. רָכַב equitavit.

רְכוּשׁ m. facultates, ſubſtantia, opes, omne acquiſitum hominis, bona, peculium. præf. הָרְכֻשׁ & הָרְכוּשׁ facultates. בִּרְכוּשׁ cum facultatibus. מֵרְכוּשׁ de facultatibus. aff. רְכוּשָׁם רְכוּשׁוֹ , רְכוּשְׁךָ , רְכוּשֵׁינוּ facultates ejus, tuæ, noſtræ, eorum. præf. לִרְכֻשָׁם pro facultate eorum. R. רָכַשׁ opes acquiſivit.

רַכּוֹת plur. ſ. tenera, mollia. à ſ. רַכָּה mollis. Rad. רָכַךְ mollis fuit.

רָכִיל m. detractor, criminator, quaſi formæ, ac honoris proximi nundinator, qui hinc indè verba defert, inſtitor. הוֹלֵךְ רָכִיל qui ambulat obtrectator. Prov. 11. 13. לֹא תֵלֵךְ רָכִיל non ambulabis detractor. Lev. 19. 16. אַנְשֵׁי רָכִיל viri detractionis, ſycophantæ. Ezec. 22. 9.

רַכִּים pl. m. teneri, molles. a ſ. רַךְ R. רָכַךְ fuit mollis.

רָכַךְ contractè רַךְ mollis, & tener fuit, mollivit, mollitus eſt, lenis fuit. kal. præt. 3. pl. רַכּוּ mollia ſunt. Niph. fut. 3. ſ. m. יֵרַךְ mollescat. Puh. præt. 3. ſ. foe. רֻכְּכָה emollitur. Hiph. præt. הֵרַךְ emollit. רֻכְּכָה emollitur. Puh. præt. 3. ſin. foe.

רֹכֵל m. negotiator, mercator, aromatarius, pharmacopola. plur. m. præf. הָרֹכְלִים conſt. רֹכְלֵי negotia-

tiatores. aff. רֹכְלַיִךְ, רֹכְלַיִךְ negotiatores tui.

רְכֻלָּה foe. negotiatio, merx, mercatus, mercatura. aff. רְכֻלָּתֵךְ merx tua. præf. בִּרְכֻלָּתֵךְ in mercaturâ tuâ.

רֹכֶלֶת foe. mercatrix. aff. רֹכַלְתֵּךְ mercatrix tua.

רָכַס ligavit, alligavit, sustulit, extulit, attollit, connexuit, annexuit per nodulos, conjunxit nodis. kal. fut. 3. pl. m. וַיִּרְכְּסוּ & sustulerunt, attollent.

רְכָסִים plur. m. perversitates, salebræ, vel salebrosa, nodosa loca, colliculi instar nodorum, seu nexuum; elationes, superbiæ. conſt. מֵרֻכְסֵי אִישׁ à superbiis, aut elationibus viri.

רָכַשׁ acquisivit, comparavit substantiam, opes; paravit opes, comportavit, collegit facultates. kal. præt. 3. pl. רָכְשׁוּ, רָכָשׁוּ comparaverunt.

רְכוּשׁ, רְכֻשׁ m. facultates, opes, substantia. præf. הָרְכֻשׁ opes. בִּרְכֻשׁ cum facultatibus. aff. רְכֻשׁוֹ opes ejus. præf. וְלִרְכֻשָׁם & pro facultatibus eorum.

רֶכֶשׁ m. Dromedarius, mulus, equus citissimus: vel animal levissimum vecturæ, & equitatui aptum. præf. הָרֶכֶשׁ Reches, in equis. לָרֶכֶשׁ equis.

ר מ

רָם levavit, elevavit, exaltavit, extulit. kal. præt. 3. plur. רֹמּוּ excelsi sunt: item Ram. nom. pr. Job. 42. 2. R. רוּם tollere.

רָם m. excelsus, altus. plur. præf. הָרָמִים excelsi. conſt. וְרָמֵי & excelsi.

רָם chal. elatus est. Peh. præt. 3. ſ. m. cum chiric.

רֹם, רוּם m. elatio, altitudo, exaltatio. præf. כְּרֹם juxtà extolli. kal. inf. præf. pro רוּם.

רָמָה foe. excelsa, alta, elata, excelsum, suggestum: vel nom. pr. Ramah. præf. הָרָמָה Ramah. בָּרָמָה in Ramah. pl. foe. רָמוֹת excelsæ. à ſ. m. רָם altus.

רֹמָה foe. superbia, elatio, erectio, proceritas: adver. altè, superbè.

רִמָּה foe. vermis, vermiculus. præf. לְרִמָּה vermi. Rad. רָמַם elevavit.

רָמָה jecit, projecit, dejecit, jaculatus est, levando cum impetu projecit, præcipitavit, petiit jaculis, seu telis. kal. part. ſ. m. רֹמֵה קֶשֶׁת arcu jaculans. Jer. 4. 29. plur. conſt. רֹמֵי jaculantes. pih. præt. רִמָּה decepit, defraudavit, fefellit, præcipitavit dolis aliquem, elusit, petiit dolis, alicui imposuit. præt. 3. ſ. m. aff.

רמני

רִמַּנִי decepit me. 2. f. m. רִמִּיתָנִי & רִמִּיתַנִי decepisti me. pl. 3. aff. רִמּוּנִי fefellerunt me. 2. m. plur. רִמִּיתֶם decepistis. inf. præf. aff. לְרַמּוֹתֵנִי ad decipiendum me.

רֻמּוּ · רֹמּוּ · רוֹמּוּ attollunt se, excelsi sunt, vel sublati sunt, Job. 24. 24. kal. præt. 3. plur. Rad. רָמַם elevatus est.

רְמוֹ chal. projecerunt. Peh. præt. 3. pl. R. רָמָה projecit.

רִמּוֹן m. malum punicum, malogranatum, vel malus punica, malogranatus: est enim tam nomen arboris, quam fructûs. præf. הָרִמֹּן · הָרִמּוֹן malogranatum. לְרִמּוֹן ad Rimmon. nom. prop. Zach. 14. 10. plur. præf. הָרִמּוֹנִים const. רִמּוֹנֵי malogranata: item Rimmon Pater Recab. 2. Reg. 4. 2. nom. pr.

רִמּוּנִי fefellerunt me. pih. præt. 3. pl. aff. R. רָמָה jecit.

רְמוֹס conculeare. kal. inf. R. רָמַס conculcavit.

רָמוֹת pl. foe. altæ, excelsæ. à f. m. רָם. item Ramoth. nom. pr. R. רוּם elevare.

רָמוּת foe. excelsum, celsitudo, elatio, altitudo. aff. רָמוּתֶךָ altitudine tuâ, vel acervo cadaverum, vel militum tuorum. Ezec. 32. 5.

לְ רַמּוֹתֵנִי ad decipiendum me. pih. inf. præf. aff. R. רָמָה jecit.

רֹמַח m. hasta, spiculum, lancea, pugio, gladius, rhomphæa. præf. בְּרֹמַח cum lanceâ. plur. præf. הָרְמָחִים lanceæ. בָּרְמָחִים lanceis. לָרְמָחִים in lanceas. aff. רָמְחֵיהֶם lanceis suis.

רָמִים · רָמֵי excelsi, alti. à f. רָם R. רוּם elevare.

רֹמֵי jaculantes. kal. part. ben. pl. m. const. R. רָמָה jecit.

רְמִיָּה foe. projectio, jaculatio; fraus, dolus, falsitas, fallacia, deceptio, pigrities: item adjectivè, dolosus. כַּף־רְמִיָּה manus fraudulenta; לְשׁוֹן רְמִיָּה lingua dolosa. רַמְיָה Ramiah. nom. pr.

רְמִיו chal. projecerunt. Peh. præt. 3. plur.

רֵמִים pro רְאֵמִים contractè. pl. m. unicornes, monocerotes. Ps. 22. 22. à f. R. רְאֵם unicornis.

רָמִים plur. m. celsi, alti, excelsi, plur. הָרָמִים excelsi. R. רוּם elevare.

רְמֵינָא chal. projecimus. Peh. præt. 1. pl. R. רָמָה jecit.

רִמִּיתִינִי decepisti me. pih. præt. 2. f. f. aff.

רִמִּיתֶם decepistis. pih. præt. 2. plur. masc.

רִמִּיתַנִי decepisti me. pih. præt. 2. f. m. aff.

רַמָּךְ m. equa, mulus. plur. præf.

הרמכים

בְּנֵי הָרַמָּכִים filios equarum. Eſd. 8. 10.

רְמַלְיָהוּ Remaliahu. nom. pr.

רָמַם elevatus, elatus eſt, altus fuit, exaltatus eſt, ſe extulit, excelſus fuit, turſit, turgidus fuit, tumuit: verminoſus factus eſt. kal. præt. 3. pl. רֹמּוּ מְעַט attollunt ſe, ſublati, elati ſunt: vel receſſerunt paululùm. Job. 24. 24. fut. 3. ſ. m. Exod. 16. 20. וַיָּרֻם תּוֹלָעִים & vermiculavit vermes: vel & ſcatere cepit vermibus. Niph. imp. pl. m. הֵרֹמּוּ tollite vos, recedite. fut. 1. ſ. אֵרוֹמָם extollam me. pl. 3. m. וַיֵּרֹמּוּ & extulerunt ſe. Hithp. fut. 3. ſ. maſc. וְיִתְרוֹמֵם extollet ſe.

רֹמְמוּת foe. exaltatio. præf. aff. מֵרֹמְמֻתֶךָ ab exaltatione tua. Rad. רוּם exaltare.

רֹמְמָתְהוּ exaltavit eum. pih. præt. 3. ſ. f. aff.

רֹמַמְתִּי Romamthi. nom. pr.

רִמָּנִי decepit me. pih. præt. 3. ſ. m. aff. R. רָמָה jecit.

הָרִמֹּנִים, רִמֹּנֵי pl. m. malogranata. R. רִמּוֹן malogranatum.

רָמַס, רָמַשׂ calcavit, conculcavit, proculcavit. kal. part. ben. ſ. m. רֹמֵס וְרֹמֵס calcator, calcans. inf. רְמֹס calcare. imp. ſ. f. רִמְסִי calca. fut. 1. ſ. aff. וְאֶרְמְסֵם & calcabo eos. 2. ſ. m. 3. f. תִּרְמֹס conculcabis. 3. ſ. m. יִרְמֹס & יִרְמָס־ aff. וַיִּרְמְסֶנָּה וַיִּרְמְסֵהוּ & conculcavit eam, eum. 3. ſ. f. aff. וַתִּרְמְסֵם & conculcavit eos. pl. 2. m. תִּרְמְסוּ conculcatis. pl. 3. m. aff. וַיִּרְמְסֻהוּ & conculcarunt eum. Niph. fut. 2. & 3. foe. pl. תֵּרָמַסְנָה conculcabuntur.

רִמְסִי calca, conculca. kal. imp. ſin. foe.

רָמַשׂ repſit, reptavit. kal. part. ben. ſ. m. præf. הָרֹמֵשׂ reptans. foe. ſ. præf. הָרֹמֶשֶׂת repens. fut. 2. ſ. m. 3. f. תִּרְמֹשׂ reptabit.

רֶמֶשׂ maſc. reptile, reptilia. præf. הָרֶמֶשׂ reptile. כְּרֶמֶשׂ ut reptile.

הָרֹמֶשֶׂת repens, reptans. kal. part. ſ. ben. foe. præf.

רָמַת foem. projectio. Ramath. Jud. 15. 17. רֶמֶת Remeth. nom. pr. R. רָמָה jecit.

רָמֹתַיִךְ excelſa tua. plur. ſ. aff. à ſ. רָמָה excelſum. R. רוּם elevare.

רָמָתֵךְ excelſum, ſuggeſtum tuum. à præced. item רָמַת לֶחִי Ramath lehi, elevatio maxillæ: nomen proprium loci ubi Samſon aſini maxillâ armatus Philiſtæos occidit.

ר נ

רֹן, רוֹן m. laus, ovatio, exultatio, cantatio. plur. conſt. רָנֵּי cantiones. R. רָנַן cecinit.

בְּרֹן־ in cantando, vocem attollendo. kal. fut. præf.

רִנַּת, רִנָּה foe. clamor, laus, exultatio, præconium, oratio, precatio, cantus, cantio, ovatio, exclamatio, vociferatio. præf. הָרִנָּה clamor. בְּרִנָּה in cantu. aff. לְרִנָּתִי ad clamorem meum. רִנָּתָם clamor, cantus ipsorum.

רָנָה sonuit, personuit, exclamavit voce clarâ, & lætâ. kal. fut. 3. f. f. 2. m. עָלָיו תִּרְנֶה אַשְׁפָּה contrà ipsum sonabit pharetra. Job. 39. 26.

רָנּוּ cantate. kal. imp. pl. m. R. רָנַן cecinit.

רוֹנִּי, רֹנִּי, רָנִּי canta. kal. imp. f. f. רָנֵּי cantiones. pl. m. conſt. à f. רֹן cantio.

רָנַן cecinit, ovavit, cantavit, cantillavit, exclamavit, acclamavit præ lætitiâ, vociferatus eſt, exultavit, perſonuit clarâ voce, prædicavit, laudavit, præconizavit, clamavit fortitèr ſive ob lætitiam, ſive ob luctum. kal. inf. præf. בְּרָן־יַחַד quùm vocem attollerent unà. imp. f. f. רָנִּי canta, pl. m. רָנּוּ cantate, fut. 3. f. m. יָרוֹן cantabit. 2. f. m. 3. f. וְתָרוֹן cantabit. pl. 3. m. יָרוֹנּוּ cantabunt. 2. & 3. f. תְּרוֹנֶּה cantabunt. pih. præt. רִנֵּן ovavit, exultavit, clarâ voce ſonuit, dixit. præt. 3. pl. רִנְּנוּ cantárunt. inf. רַנֵּן cantando. imp. pl. m. רַנְּנוּ cantate. fut. 1. f. אֲרַנֵּן cantabo. 2. f. m. 3. f. תְּרַנֵּן cantabit. pl. 1. cum ה parag. וּנְרַנְּנָה & cantabimus. 3. maſc. יְרַנְּנוּ, יְרַנֵּנוּ cantabunt. 2. & 3. f. תְּרַנֵּנָּה cantabunt. Puh. fut. 3. f. m. יְרֻנַּן cantabitur. Hiph. præt. הִרְנִין cantare, exultare fecit, cantavit, orare, jubilare fecit, vocem elevavit: abſolutè eſt neutrum. imp. plur. maſc. הַרְנִינוּ cantate. fut. 1. f. אַרְנִין cantare faciam. 2. f. m. 3. f. תַּרְנִין facies ut cantent. Hith. part. f. maſc. מִתְרוֹנֵן מִיָּיִן cantans ex vino. Pſ. 78. 65.

רְנָנָה foe. exultatio, laus, cantus lætus, cantio, ovatio, jubilus, exclamatio læta, vox elata, jubilatio. præf. בִּרְנָנָה cum cantu. conſt. רִנְנַת cantus: unde.

רְנָנוֹת plur. cantus, cantiones. à præced.

רְנָנִים pl. m. Pavones. כְּנַף רְנָנִים נֶעֱלָסָה Job. 39. 16. num dediſti alas pavonum extenſas; vel quâ exultavit: vel ala pavonum exultabunda, vel movetur exultans.

רִנַּת foe. cantus, cantio. nom. f. f. conſt. à רִנָּה.

רִנָּתִי clamor meus. præf. לְרִנָּתִי ad clamorem meum. nom. f. f. conſt. aff. à f. רִנַּת cantus.

רִנָּתָם clamor, cantus ipſorum. nom. f. foe. conſt. aff. à præced.

ר ס

לְ־רֹס ad conſpergendum. kal. inf. præf. R. רָסַס aſperſit.

רְסִיסִים, רְסִיסֵי pl. m. ſtillæ, guttæ, conſperſiones, fragmenta, ſciſſuræ, rupturæ, conſtrictiones: deſignantur ſtillæ roſcidæ, guttæ ex rore conflatæ.. aff. רסיסַי conſperſiones meæ.

רֶסֶן m. frænum, lupatum, capiſtrum, habena: ſumitur etiam pro gubernaculo, ſeu temone. aff. רִסְנוֹ frænum ſuum: item Reſen urbs. Gen. 10. 12.

רָסַס aſperſit, conſperſit, humectavit, ſtillavit roſcidè, roſcidus fuit, commiſcuit roſcidâ conſperſione: propriè eſt quod Latinè dicimus maceravit, id eſt, humectando diſſolvit. kal. inf. præf. Ezec. 46. 14. לָרֹס אֶת־הַסֹּלֶת ad conſpergendum ſimilam.

ר ע

רַע chal. adv. infrà, ſubtùs: ſed ſemper cum ſervili litterâ. לְרַע לְאַרְעָא infrà terram. Eccleſ. 3. 21.

רַע, רָע malus fuit. kal præt. 3. ſ.m. R. רוּעַ malum eſſe.

רָע, רַע m. malus: & ſubſtant. malum, malitia. præſ. הָרָע, הָרַע malus. בְּרָע, בְּ in malo. לְרָע, לְ ad malum. מֵרָע, מֵרַע à malo. לְמֵרָע in

malum. pl. m. הָרָעִים mali.

רֹעַ, רוֹעַ m. malitia, pravitas, malum, triſtitia. præf. בְּרֹעַ, לְ malitiâ, deformitate. מֵרֹעַ, מֵרוֹעַ præ pravitate.

רֵעַ m. vociferatio, clamor tàm lætitiæ, quàm luctûs. aff. רֵעוֹ vociferatio ejus. R. רִיעַ clanxit.

רַע pro רֹעַ & רֹעָה confringere: contritio. kal. inf. R. רוּעַ vel רָעַע confregit.

רֵעַ m. amicus, ſocius, proximus: & ex uſu linguæ Chaldaicæ, cogitatio, voluntas. aff. בַּנְתָּה לְרֵעִי intellexiſti cogitationem meam. Pſ. 139. 2. præf. הָרֵעַ amicus. כְּרֵעַ amico. לְהָרֵעַ amico. aff. עַל־רֵיעֲכֶם contra amicum veſtrum. plur. רֵעִים amici. aff. רֵעַי amici mei. R. רָעָה pavit.

רָעֵב eſurivit, famelicus fuit, laboravit inediâ, aruit, ſeu exarſit fame, famelicè devoravit. kal. præt. plur. 3. וְרָעֵבוּ & eſuriunt. fut. 1. ſ. אֶרְעַב eſuriam. 3. ſ. maſc. & ſoe. תִּרְעַב, יִרְעַב eſuriet. plur. 2. m. תִּרְעָבוּ eſurietis. 3. m. יִרְעָבוּ eſurient. 1. pl. נִרְעַב eſuriemus. Hiph. fut. 3. ſ. m. יַרְעִיב eſurire ſinet. aff. יַרְעִבְךָ faciet eſurire te.

רָעֵב m. eſuriens, famelicus. præf. לְרָעֵב, לְ eſurienti. מֵרָעֵב à famelico. הָרָעֵב famelicus. plur. præf. לָרְעֵבִים famelicis.

רָעָב m. fames. præf. הָרָעָב fames: בְּ. בְּרָעָב in fame. לָרָעָב ad famem. מֵרָעָב à fame. aff. לִרְעָבָם ad famem eorum.

רְעֵבָה foe. famelica. nom. f. f. à m. רָעֵב.

רְעָבוֹן masc. fames, annonæ caritas. conit. רַעֲבוֹן fames.

רָעַד tremuit, pavidus fuit, veritus est, exterritus est. fut. kal. 2. f. m. 3. f. וַתִּרְעַד & tremuit. Hiph. part. ben. f. & pl. m. מַרְעִיד tremens. pl. מַרְעִידִים trementes.

רַעַד m. tremor, terror.

רְעָדָה foe. terror, tremor. præf. בִּרְעָדָה cum tremore.

רָעָה mala est, displicuit. kal. præt. 3. f. f. R. רוּעַ malum esse.

רָעָה רָעַת foe. mala, malum, malitia. præf. הָרָעָה mala. בְּ. בְּרָעָה in malo. לְ. לְרָעָה in malum. מֵרָעָה à malo. מֵרָעַת à malitiâ. aff. בְּרָעָתֵךְ. בְּרָעָתֵךְ. בְּרָעָתִי in malo tuo. רָעָתֵכִי malum tuum. בְּרָעַתְכֶם vestrum. לְ. בְּרָעָתוֹ in malum suum. מֵרָעָתוֹ כְּרָעָתוֹ juxtà malum ejus. à malo suo. רָעָתָהּ malitia sua. מֵרָעָתָם. בְּרָעָתָם malitiâ suâ. à malitiâ suâ. pl. præf. הָרָעוֹת mala, malæ, malitiæ. לְ. בְּרָעוֹת ad mala. בְּרָעוֹתֵיהֶם רָעוֹתֵיכֶם mala vestra. in malis eorum.

רֹעָה confringere: item confractus, ta. Prov. 25. 19. nom. f. foe. kal. inf. R. רָעַע confregit.

רָעָה pavit se, vel alios; nam & ovibus, & pastori tribuitur: depastus est, seu consumsit, pastus est: pastum egit, in pastu rexit, cibavit: figuratè rexit: metaph. consociavit se, socium, amicum præbuit se: complectitur omnia boni pastoris officia, quæ ad pasturam pertinent. kal. præt. 1. f. aff. רְעִיתִים pavi eos. pl. 3. רָעוּ aff. וְרָעוּם & pascent eos. inf. præf. לִרְעוֹת ad pascendum. מֵרְעוֹת à pascendo. כִּרְעוֹתוֹ in pascere eum. imp. f. m. רְעֵה aff. רְעֵם pasce eos. f. f. רְעִי pasce. pl. m. רְעוּ pascite. fut. אֶרְעֶה aff. אֶרְעֶנָּה pascam eam. 2. f. m. 3. f. תִּרְעֶה pasces. 3. f. masc. יִרְעֶה aff. יִרְעֵם depascet eos. pl. 3. m. יִרְעוּ pascent. 2. & 3. f. תִּרְעֶינָה pascent. pih. præt. רֵעָה consociavit, associavit commensalem, societatem affectavit, sodalem fecit. Hiph. fut. 3. f. m. aff. וַיַּרְעֵם & pavit eos. Hithp. coluit amicitiam, amicum se præbuit, associavit se. fut. 2. f. m. 3. f. per apoc. תִּתְרַע socium te præbeas.

רֹעֶה m. pastor, pascens. præf. הָרֹעֶה qui pascit. כָּרֹעֶה sicut pastor. לָרֹעֶה in pastorem. מֵרֹעֶה à pastore. const. רֹעֵה qui pascit. aff. רֹעִי pastor meus. pl. præf. הָרֹעִים pastores. לָרֹעִים pastoribus. aff. רֹעֵיהֶם. רֹעַיִךְ. רֹעֶיךָ.

רֹעִי

רעי pastores mei, tui, eorum. foe. ſ.

רעה pascens, quæ paſcit. pl. רעות paſcentes. kal. part. ben. m. & foe.

רֵעַ m. amicus, ſocius, ſodalis, familiaris, proximus, alter, a, um. aff. רעיך · רעך · רעך · רעי amicus, proximus tuus. præſ. לרעך · לרעך

ברעך contra proximum tuum. ותכרו על ריעכם & fodietis contra amicum veſtrum. Job. 6. 26.

רעו ſocius ejus. ב · לרעהו in amicum ſuum. מרעהו · מרעה ab amico ſuo. pl. רעים amici. aff. רעי amici mei. conſt. רעיך · רעיהם · רעיו רעיה · רעי amici ejus, eorum, tui. לרעיך proximis tuis. מ רעה ab amico ſuo. nom. ſ. m. præced. aff. præſ.

רעהו amicus ſ.ıus. præſ. ב · לרעהו in amicum ſuum. מרעהו a ſocio ſuo. nom. ſ. m. præced. aff.

רעו ſocius ejus. Job. 36. 33. Jer. 6. 21. nom. ſ. m. aff. præced. רעו Rehu fil, Pheleg. nom. pr.

רעו paſcite. kal. imp. pl. m. ורעו & paſcent. præt. 3. pl.

רעו vociferatio ejus. Job. 36. 33. nom. ſ. m. aff. רע R. ריע clanxit.

רעו confringimini. kal. imp. pl. m. R. רעע confregit. רעואל Rehuel fil. Eſau. nom. pr.

רעום paverunt eos. kal. præt. 3. pl. aff. R. רעה pavit.

רעות paſcentes. kal. præt. plural. ben. ſoe. a ſ. רעה.

רעות paſcere. præſ. לרעות ad paſcendum. מרעות à paſcendo. aff. ברעותו in paſcere eum. kal inf.

רעות ſoe. amica, ſocia, ſodalis, proxima: vel ſubſtant. ſocietas, ſodalitas. aff. præſ. לרעותה proximæ ejus. pl. aff. רעותיה ſociæ ejus.

רעות ſoe. chal. voluntas, cogitatio (& ſecundum aliam ſignificationem) afflictio, depaſtio, contritio. R. רעע confregit.

רעות pl. f. malæ, mala, malitiæ, pravitates. præſ. הרעות malæ. לרעות ad mala. aff. ברעותיהם in malis ipſorum. R. רוע malum eſſe.

רעותי ſociæ meæ. רעותיה amicæ ejus. nom. plur. foe. aff. a ſ. רעה inuſit.

רעותיהם mala eorum. ברעותיהם in malis veſtris. רעותיכם mala veſtra. nom. pl. f. aff. præſ. a ſ. רעה malum. R. רוע malum eſſe.

רעי paſce. kal. imp. ſ. ſ. רעי paſcens me. part. ben. ſ. m. aff. pl. conſt. רעי paſcentes. aff. רעי paſtores mei. רעיך רעיך paſtores tui. a ſ. m. רעה. R. רעה pavit.

רעי · רעי m. paſcuum, paſtus. רעי Rehi. nom. pr.

רעי voluntas mea. præſ. לרעי voluntati, cogitationi meæ. Pſ. 139. 2. nom. ſ. m. aff. a ſ. רע cogitatio.

רֵעִי amicus meus. Job. 31. 9. רֵעֶיךָ proximus tuus. Prov. 6. 3. pl. aff. רֵעַי amici mei. nom. f. m. aff. & plur. רֵעַ amicus.

רַעְיָה foe. amica, focia, fodalis, proxima. conſt. aff. רַעְיָתִי amica mea.

רַעְיָה, רֵעֵיהֶם amici ejus, eorum. nom. pl. m. aff. a f. רֵעֶה amicus. רֵעָיו amici ſui, ejus.

רַעְיוֹן Heb. & Chal. m. paſtio, depaſtio, afflictio, moleſtia: item ſocietas, ſodalitas, & Chal. cogitatio. præf. בְּרַעְיוֹן in cogitatione. aff. רַעְיֹנֹהִי cogitationes ejus. conſt. pl. רַעְיוֹנֹהִי cogitationes. aff. רַעְיוֹנָךְ רַעְיוֹנַי cogitationes tuæ, meæ.

רֵעֶיךָ, רֵעֶיךָ proximi, ſodales tui. præf. לְרֵעֶיךָ proximis tuis. nom. pl. m. aff. præf. a f. רֵעֶה amicus.

רֹעִים paſtores. præf. הָרֹעִים qui paſcunt. לָרֹעִים paſtoribus. kal. part. ben. pl. m. a f. רֹעֶה paſcens.

רֵעִים plur. m. amici, ſocii, ſodales, proximi. à f. m. רֵעֶה.

רָעִים m. plur. mali. præf. הָרָעִים mali. à f. m. רַע malus. R. רוּעַ malum eſſe.

רַעְיָתִי amica, proxima mea. nom. f. f. רַעְיָה conſtr. aff. pl. aff. רַעְיֹתַי ſociæ, amicæ meæ.

רְעִיתִים pavi eos. kal. præt. 1. f. aff. R. רָעָה pavit.

רֵעֲךָ amicus tuus. præf. לְ, כְּרֵעֲךָ כְּרֵעֲךָ לְ proximo tuo. nom. f. m. aff. præf. a f. רֵעֶה amicus.

רַעַל horruit, tremuit: propriè Chaldaicum eſt: commotus, agitatus eſt inſtar ebrii. Hoph. præt. 3. plur. הָרְעָלוּ horridè agitantur.

רַעַל maſc. horror, tremor, ſtupor. Zach. 12. 2. סַף־רַעַל pelvis horroris, calix veneni. רְעֵלְיָה Reheliah. nom. pr.

רְעָלוֹת pl. f. bracteolæ, tremulæ, mitræ: ſynecdochicè, peplum, velum quo fœminæ faciem velant. præf. הָרְעָלוֹת bracteolæ.

רְעֵם paſce eos. kal. imp. f. m. aff. R. רָעָה pavit.

רָעַם tonuit, intonuit, fremuit, perſonuit, perſtrepuit, commotus, perculſus eſt, turbatus eſt impetuosè, concitatus eſt magno impetu, impetuoſus fuit, cum ſonitu motus eſt, indignatus eſt. kal præt. 3. plur. רָעֲמוּ פָּנִים indignati ſunt, percelluntur vultu. Ezec. 27. 35. fut. 3. f. m. יִרְעַם perſtrepet. Hiph. præt. הִרְעִים intonuit, commovit, impetum fecit. inf. aff. בַּעֲבוּר הַרְעִמָהּ ut ad fremitum commoveret eam. fut. 2. f. m. 3. f. תַּרְעֵם intonabis. 3. f. m. יַרְעֵם intonabit.

רַעַם m. tonitru, tonitruum, commotio, impetus, concitatio, motus cum ſo-

sonitu, strepitus. præf. בְּרַעַם cum tonitru. aff. רַעַמְךָ tonitru tuum.

רַעְמְיָה Rahamiah, Rahamah fil. Chus. nom. pr.

רַעְמָה foe. tonitru, tremor, hinnitus, indignatio, fortitudo: item Rahamah. nom. pr.

רַעְמְסֵס Rhameses. nom. pr.

רַעֲנַן Pih. viret, virescit. præt. 3. f. f. וְכִפָּתוֹ לֹא רַעֲנָנָה & ramus ejus non viruit. Job. 15. 32.

רַעֲנָן m. Heb. & Chal. virens, viridis, frondosus, frondens. pl. רַעֲנָנִים virentes. foe. f. רַעֲנָנָה virens florens, viridis.

רָעַע Chal. contractè. רַע fregit, confregit, contrivit. præt. 3. plur. וְרָעוּ דָּלִיּוֹתָיו & frangent propagines ejus. Jer. 11. 16. inf. cum 3. f. fut. m. רֹעַ יֵרוֹעַ confringendo confringetur. Prov. 11. 15. idem inf. cum parag. ה רֹעָה הִתְרֹעֲעָה confringendo confringet se. Isa. 24. 19. imp. pl. m. רֹעוּ confringimini. fut. 2. f. m. 3. foe. aff. תְּרוֹעֵם confringes eos. 3. f. m. præf. הֲיָרוֹעַ num fractum esset? Jer. 15. 12. Niph. fut. 3. f. m. יֵרוֹעַ confringetur. pih. part. f. m. דִּי מְרַעַע quod confringet. Dan. 2. 40. Hithp. præt. 3. f. foe. הִתְרֹעֲעָה confregit se, confractus est. inf. præf. Prov. 13. 20. אִישׁ רֵעִים לְהִתְרוֹעֵעַ vir sodalium (ad

hoc comparatus est] ut se ipse confringat, seu qui multos sodales habet, ipse se confringit: alias significationes quæ ex hâc formâ esse possunt, vide in רָעָה & רִיעַ seu רוּעַ.

רָעַף stillavit, destillavit instar sorbitionis, influxit, defluxit sensim, stillas demisit, roravit. kal fut. pl. 3. m. יִרְעֲפוּ stillabunt. Hiph. imp. pl. m. הַרְעִיפוּ destillate.

רָעַץ confregit, fregit, contrivit, attrivit, dirupit vehementèr, dilacerarvit, perrupit, collisit, quassavit, trivit, consternavit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תִּרְעַץ confringet. pl. 3. m. וַיִּרְעֲצוּ & confregerunt.

רָעַשׁ movit, commovit se, motus, commotus est, concussus est cum impetu, tremuit, contremuit, percrepuit motu, prostrepuit, concrepuit. kal. præt. 3. f. f. רָעֲשָׁה commota est. pl. 3. רָעֲשׁוּ commoventur. part. ben. pl. m. רֹעֲשִׁים contremiscentes. fut. 2. f. m. 3. foe. תִּרְעַשׁ commovebitur. 3. f. masc. יִרְעַשׁ commovebit se. pl. 3. masc. יִרְעֲשׁוּ & 2. & 3. foe. תִּרְעַשְׁנָה commovebuntur. Niph. præt. נִרְעַשׁ commovit se, commotus, conquassatus. præt. 3. f. foe. נִרְעֲשָׁה commota est. Hiph. præt. הִרְעִישׁ commovit cum strepitu, & crepitu magno. præt. 2. f. masc. הִרְעַשְׁתָּה com-

commovisti. 1. f. הִרְעַשְׁתִּי commovi. part. f. m. מַרְעִישׁ commovens. fut. 2. f. m. 3. f. aff. præf. הֲתַרְעִישֶׁנּוּ an tremefacies eum? Job. 39. 23.

רַעַשׁ m. commotio, concussio, terræ motus: per synecdochen tremor, strepitus, sonitus, vibratio. præf. הָרַעַשׁ commotio. לְ, בְּ, בְּרַעֲשׁוֹ eum, in commotione. מֵרַעַשׁ à commotione.

רֹעֲשִׁים pl. m. contremiscentes. kal. part. ben. p'. m.

רָעַת foe. const. malum, malitia, pravitas: adjectivè malus a, um. præf. aff. מֵרָעַת à malo: בְּרָעָתִי malum meum. רָעָתֵךְ בְּרָעָתֵךְ in malo tuo. malitia tua. בְּרָעָתֵךְ in malitiâ tuâ. רָעַתְכֶם רָעָתְכֶי malum tuum, vestrum. בְּרָעָתוֹ in malum suum. כְּרָעָתוֹ juxtà malum ejus. מֵרָעָתוֹ à malo suo. רָעָתָהּ, רָעָתָם malum ejus, eorum. מֵרָעָתָם à malitiâ eorum. בְּרָעָתָם in malitiâ suâ. plur. præf. הָרָעוֹת malæ. R. רוּעַ malum esse.

רֵעֹתַי amicæ meæ. nom. pl. foe. aff. 1. f. רֵעָה R. רָעָה pavit.

ר פ

רָפָא sanavit, curavit, medicatus est, sanatus fuit; per translationem instauravit, reædificavit, reconcinnavit, consolidavit: construitur cum dat. & accusat. sæpè cum רָפָה formam commutat. kal. præt. 3. f. m. aff. רְפָאָם sanavit eos. 1. f. aff. רְפָאתִיו, רְפָאתִם curavi eum, eos. part. f. m. præf. הָרוֹפֵא sanans. aff. רֹפְאֶךָ curator tuus. pl. m. const. & præf. רֹפְאֵי, הָרֹפְאִים Medici. בָּרֹפְאִים in Medicos. inf. רָפוֹא sanare. præf. לִרְפֹּא ad sanandum. aff. כְּרָפְאִי juxtà curare me. imp. f. m. רְפָא & cum ה parag. רְפָאָה sana. רְפָה cura. Ps. 60. 4. aff. רְפָאֵנִי sana me. fut. 1. f. aff. אֶרְפָּאֵךְ אֶרְפָּאֵהוּ curabo eum, te. 2. f. m. 3. f. aff. וַתִּרְפָּאֵנִי & curasti me. 3. f. m. aff. יִרְפָּאֵם, יִרְפָּאֵנוּ curabit eos, nos. 2. & 3. pl. foe. וְיָדָיו תִּרְפֶּינָה & manus ejus medicantur. Niph. præt. נִרְפָּא curatus, sanatus est, curatio facta est, sanitas est, fit, restituta est. præt. 3. f. f. ad formam quiescent: ה sic 3. f. foe. נִרְפְּתָה curata fuit Jer. 51. 9. pl. 3. נִרְפְּאוּ curantur. inf. præf. לְהֵרָפֵא curari. fut. 1. f. אֵרָפֵא sanabor. 2. f. m. 3. f. תֵּרָפֵא curaberis. pl. 2. m. תֵּרָפְאוּ sanabimini. 3. pl. m. וַיֵּרָפוּ, יֵרָפְאוּ & curatæ fuerunt. 4. Reg. 2. 22. pih. præt. רִפֵּא sanavit, curavit, & cum dat. medelam, seu medicinam adhibuit, consolidavit, medicatus est, præt. 1. f. רִפֵּאתִי curavi. plur. 1. רִפֵּאנוּ curavimus. 2. m. רִפֵּאתֶם cura-

curaſtis. inſ. רַפֵּא curando. fut. 3. ſ. m. יְרַפֵּא curabit. pl. 3. m. יְרַפְּאוּ & וַיְרַפּוּ Jer. 8. 11. & curárunt. הִתְרַפֵּא Hithp. præt. curavit, ſanavit ſeipſum, fecit ſe curari, curavit ſe ſanari. inſ. præf. לְהִתְרַפֵּא ad curandum ſe.

רֹפֵא m. curator, Medicus. præf. הָרֹפֵא ſanans. aff. רֹפְאֶךָ curator tuus. pl. m. præf. הָרֹפְאִים conſt. רֹפְאֵי Medici. בָּרֹפְאִים in Medicis.

רָפָא & רָפָה m. Gygas: & eſt nomen vallis. præf. לְהָרָפָא giganti, vel potenti. 1. Paral. 20. 8. plur. præf. הָרְפָאִים gigantes, mortui. Job. 26. 5. eſt & populorum nomen.

רְפָאָה cura, ſanà. kal. imp. ſ. m. cum ה interrog.

רְפֻאוֹת pl. foe. curationes, medicamenta, medelæ, ſanationes, medicinæ, remedia, ſanitas. a ſ. רְפֻאָה.

רִפְאוּת foe. ſanitas, ſanatio.

כְּ־רָפְאִי juxtà curare me. kal. inf. præf aff.

רְפָאִים plur. m. Gigantes, mortui. præf. הָרְפָאִים יְחוֹלָלוּ mortua (ſemina) formabuntur ſub aquis. Job. 26. 5. eſt & populorum nomen Rephaim. Gen. 14. 15. poteſt eſſe a Rad. רָפָה remiſit.

הָרֹפְאִים, רֹפְאֵי medici, ſanantes, curatores. kal part. ben. pl. m. præf. a ſ. רֹפֵא.

רְפָאֵל m. Raphael: id eſt: medicina D. i. nom. pr. Angeli Raphael.

רְפָאָם ſanavit eos. kal. præt. 3. ſ. maſc. aff.

רִפְאנוּ curavimus. pih. præt. 1. pl.

רְפָאֵנִי ſana me. kal. imp. ſ. m. aff.

רְפָאתִים, רְפָאתִם curavi eos. kal. præt. 1. 1. aff. רִפֵּאתֶם curaſtis. pih. præt. 2. m.

רָפַד ſtravit, ſubſtravit, inſtravit lectum, ſeu ſtratum. fut. 3. ſ. maſc. יִרְפַּד חָרוּץ עֲלֵי טִיט ſubſternet acutum ſuper lutum: vel ſternet ſibi aurum quaſi lutum. Hieron. Job. 41. 21 ſeu ſternet ſibi rem acutam in luto; id eſt, cutis ejus tam dura eſt, ut innititur rei acutæ, nec tamen læditur. pih. רִפֵּד inſtravit diligentèr. præt. 1. ſ. רִפַּדְתִּי inſtravi. imp. plur. m. aff. רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים fulcite me malis, vel ſubſternite mihi mala poma.

רְפָה pro רְפָא ſana, cura, medere. kal. imp. ſ. m. R. רָפָא ſanavit.

רָפָה lenis, remiſſus, negligens, otioſus fuit, deſivit, ceſſavit, declinavit, remiſit, deſtitit, defecit, lenivit, torpuit, torpendo inclinatus eſt, deorſum deverſit: conſtruitur abſol. & cum præp. מִן. kal. præt. 3. ſ. foe. רָפְתָה remiſit ſe, pl. 3. רָפוּ remittunt

tunt se, debilitantur. fut. 3. f. masc. יִרְפֶּה & cum apoc. וַיִּרֶף destitit. pl. 3. m. יִרְפּוּ remittuntur. 2. & 3. pl. f. תִּרְפֶּינָה remissæ erunt. Niph. præt. נִרְפָּה remissus, deses fuit. part. pl. m. נִרְפִּים remissi sunt. Pih. רִפָּה remissum, debilem, vel debile reddidit, debilitavit, destituit, deficere fecit, infirmavit, remissiorem fecit, solvit, laxavit. part. f. m cum א pro ה sic מְרַפֵּא remissas reddit. Jer. 38. 4. pl. m. מְרַפִּים debilitabant. fut. 2. & 3. foe. תְּרַפֶּינָה remittent. Hiph. præt. הִרְפָּה destitit, abstitit, sivit, remisit, dimisit, desivit. imp. f. m. הֶרֶפֵּה מִמֶּנִּי desiste à me: remitte, sine: idem per apoc. הֶרֶף remitte. plur. m. הַרְפּוּ desistite. fut. 1. f. aff. אַרְפֶּנּוּ · אַרְפֶּהָ · אַרְפֶּךָ sinam, dimittam te, eam, eum. 2. f. m. 3. foe. per apoc. תֶּרֶף aff. תַּרְפֵּנִי sines me. 3. f. m. aff. יַרְפְּךָ dimittet te. Hithp. præt. הִתְרַפָּה remisse egit, se gessit, fecit se remissiorem, remissum sese exhibuit. præt. 2. f. m. הִתְרַפִּיתָ remissè te geras. part. f. m. מִתְרַפֶּה se gerens remissè. pl. m. מִתְרַפִּים remissè agitis.

רָפֶה m. remissus, debilis, remissior, torpescens, segnis. præf. הֶרָפֶה an debilis?

רָפָא · רָפָה Gigas: Raphah. nom. pr. præf. בִּילִידֵי הָרָפָה in natis

Raphah. 2. Reg. 24. 16. pl. רְפָאִים gigantes, mortui.

רָפוּ remittunt se, remissi sunt. kal. præt. 3. pl.

רְפָאָה · רְפוּאָה foe. sanatio, curatio, medicamentum, medela, sanitas. pl. רְפֻאוֹת sanationes. רָפוּא Raphu. nom. pr.

רָפוֹת remissæ. pl. foe. a f. m. רָפָה remissus.

רִיפוֹת pro ה רִפּוֹת plur. f. grana contusa, commolita quæ Latini molam dicunt, tritica contusa. R. רוף concutere.

רְפִידָה foe. stratus, stratum, pavimentum, solum, instratum. aff. רְפִידָתוֹ stratum ejus. Rad. רָפַד stravit.

רִפְיוֹן m. remissio. præf. מֵרִפְיוֹן præ remissione. R. רָפָה remissus fuit.

רָפַס & quandoq; רָפַשׂ calcavit, conculcavit, perturbavit, conculcando turbavit si ad aquas refertur, serpsit, humilitèr incessit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. וַתִּרְפֹּשׂ נַהֲרֹתָם & perturbas flumina eorum. Ezec. 32. 2. pl. 2. m. תִּרְפֹּשׂוּן conculcatis. Niph. præt. נִרְפָּשׂ part. f. m. conculcatus, pedibus conturbatus. Hithp. præt. הִתְרַפֵּס subjecit, submisit se, & quasi calcandum se præbuit, fecit se serpere, id est humilitèr incessit. part. f. m.

כסף

מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי כָסֶף Pſ. 68. 31. ſubjiciens ſe, vel conculcatus coram te in inciſionibus, aut fruſtis argenti: vel fingens ſubjicere ſe cum fragmentis argenti, i. e. cum muneribus, ut vocant, homagii. imp. ſ. m. הִתְרַפֵּס projice, ſubmitte te, calcandum te præbe.

רַפְסֹד ſoe. Ratis, connexæ trabes. pl. ſoe. רַפְסֹדוֹת rates, collectiones lignorum quæ aquis ſuperſtrata, & invicèm connexa fuerunt: inde rapſodia ſecundùm aliquos.

רָפְסָה chal. conculcans. peh. part. ſ. ſoe. R. רָפַס conculcavit.

רָפַק adhæſit. Hithp. הִתְרַפֵּק adhæſit, conjunctus eſt, aſſociavit ſe, fecit ſe hærere. part. ſ. ſoe. מִתְרַפֶּקֶת aſſocians ſe.

רֶפֶשׁ m. coenum, lutum, ſtercus. וַיִּגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט & impellant ſe aquæ ejus coeno, & luto. Iſa. 57. 20.

רֶפֶת m. Bovile, bubule, ſtabulum ubi jumenta requieſcunt. plur. רְפָתִים Bovilia.

רִפְתָה remiſit. kal. præt. 3. ſ. ſ. Rad. רָפָה remiſit.

בָּרְפָתִים רְפָתִים Bovilia. præf. in bovilibus. nom. pl. a ſ. Rad. רֶפֶת bovile.

ר ץ

רָץ cucurrit. kal. præt. 3. ſ. m. רֻץ curre. imp. ſ. m. Rad. רוּץ currere.

רָץ currens, curſor. pl. præf. הָרָצִין הָרָצִים curſores. לָרָצִים curſoribus. part. ben. ſ. & pl. m.

רַץ m. inciſio, fruſtum, fragmen. pl. m. conſt. præf. מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי כָסֶף qui ſe conſternit fragmentis argenti. Pſ. 68. 31. R. רָצַץ fregit.

רָצָא cucurrit, diſcurſavit cum impetu. kal. inf. רָצוֹא vel רָצוֹא currendo, pro currebant. Ezec. 1. 14. רְצִיתִי pro רְצֵאתִי acceptos habui. Ezec. 43. 27. kal. præt. 1. ſ. R. רָצָה benevolus fuit.

רָצַד Pih. dejecit, depreſſit, humiliavit ſe: vel ut aliis placet, exilivit, exultavit, irritavit, provocavit, ad contentionem incitavit. Hieron. ſuſpicatus eſt. fut. 2. pl. m. cum ן parag. תְּרַצְּדוּן ſaltabitis, aut humiliabitis, aut contenditis, ſuſpicamini. Pſ. 78. 17.

רָצָה voluit, benevoluit, benevolus fuit, benevolè proſecutus eſt, benevolè accepit, vel acceptavit, gratum, vel acceptum habuit, acceptus fuit, acquievit, beneplacitum habuit in aliquo, delectatus eſt re aliquâ, placuit, complacuit: item perfecit, complevit, abſolvit, exſolvit: conſtruitur cum accuſat. & præp. בְּ quan-

quandoque cum עָם. kal præt. 3. ſ. m. כִּי רָצָה me voluit, benevolentiam mihi habuit. 3. ſ. foe. רָצְתָה acquievit. 2. ſ. m. רָצִיתָ benevolus fuiſti. aff. רְצִיתָם benevolus eras eis. 1. ſ. cum א pro י loco tertiæ radicalis, וְרָצְאתִי & acceptos habebo. pl. 3. רָצוּ delectantur. part. ben. ſ. m. רֹצֶה aff. רֹצָם acceptans ea. part. puh. ſ. m. רָצוּי acceptus. inf. præf. לִרְצוֹת benevolus eſſe. aff. כִּרְצוֹתִי in benevolè exiſtere me. כִּרְצוֹתוֹ in velle eum. imp. ſ. m. רְצֵה accepta, velis. fut. 1. ſ cum ה præf. הַאֶרְצֶה an acceptum habebo? aff. אֶרְצֵם acceptos eos habebo. 2. ſ. m. 3. f. תִּרְצֶה acceptum habebis, & per apoc. וַתִּרֶץ acquieviſti. aff. וַתִּרְצֵנִי benevolè acceptaſti. 3. ſ. m. הֲיִרְצֶה an acceptahabet. aff. הֲיִרְצְךָ an benevolus erit tibi. יִרְצֵהוּ benevolè acceptat eum. 3. ſ. f. תִּרְצֶה & per apoc. וְתִרֶץ acquieſcet, plur. 3. m. יִרְצוּ acquieſcent. Niph. præt. נִרְצָה acceptatus eſt, acceptabilis fuit, gratus fuit. fut. 3. ſ. m. יֵרָצֶה acceptum erit, plur. 3. m. יֵרָצוּ accepta erunt. pih. fut. 3. pl. m. יְרַצּוּ benevolos reddent. Hiph. præt. הִרְצָה perfecit, complevit, acceptum habuit, acceptavit. præt. 3. ſ. f. abject. ה foem: in fine. וְהִרְצָת pro הִרְצְתָה & acquieſcet, perficiet. Hithp. fut. 3. ſ. m. 1. Reg. 29. 4. וּבַמֶּה יִתְרַצֶּה זֶה אֶל־אֲדֹנָיו & in quo placebit iſte (vel gratiam inibit à) dominis ſuis.

רָצוּ delectantur. Pſ. 102. 15. kal. 3. præt. pl.

רָצוּ cucurrerunt. kal. præt. 3. pl. R. רוּץ currere.

רָצוֹא currere, currendo. kal. inf. cum epenth. à præced.

רָצוֹחַ occidere. kal. inf. R. רָצַח occidit.

רָצוּי & רָצוּי acceptus. kal. part. pah. ſ. m. R. רָצָה complacuit.

רָצוֹן, רָצוֹן m. voluntas, benevolentia, beneplacitum, ſtudium, placabilitas, favor, gratia, acceptatio, bona voluntas, propenſus animus. præf. לְרָצוֹן in, ad benevolentiam. כִּרְצוֹן juxtà voluntatem. aff. כִּרְצֹנִי pro benevolentiâ meâ. לִרְצֹנְכֶם pro voluntate veſtrâ. כִּרְצֹנוֹ in benevolentiâ ejus. כִּרְצֹנָם juxtà voluntatem ſuam.

רָצוּף ſtratus, ignitus. רָצוּף אַהֲבָה ſtratum, aduſtum amore. kal. part. pah. ſ. m. R. רָצַף ſtravit.

רָצוּץ quaſſatus. præf. הָרָצוּץ & רְצוּץ quaſſatus. pl. רְצוּצִים quaſſati, contriti. kal. part. pah. ſ. & pl. m. R. רָצַץ contrivit.

רְצוֹת acceptare, benevolum eſſe. aff. præf. לִרְצוֹת bene velle. כִּרְצוֹתִי, כִּרְצוֹתוֹ in velle eum,

in benevolè existere me. kal. inf. R. רָצָה complacuit.

רָצוֹתִי contrivi, quassavi. kal. præt. 1. f. R. רָצַץ contrivit.

רַצּוֹתָנוּ attrivisti nos. kal. præt. 2. f. m. aff.

רָצַח occidit, interfecit, trucidavit: dicitur tantùm de homine. kal. præt. 3. f. m. aff. וּרְצָחוֹ & occidat eum. 2. f. m. præf. הֲרָצַחְתָּ an occidisti? part. ben. f. m. רֹצֵחַ, רוֹצֵחַ occisor, occidens, homicida. inf. רְצוֹחַ occidere. fut. 2. f. m. 3. foe. תִּרְצַח occides. 3. f. m. יִרְצַח occidet. Niph. part. נִרְצָח occisus, interfectus. part. f. f. præf. הַנִּרְצָחָה occisa. fut. 1. f. אֵרָצֵחַ occidar. pih. part. f. m. præf. הַמְרַצֵּחַ occisor. plur. m. מְרַצְּחִים homicidæ. fut. 3. plur. m. יְרַצֵּחוּ, יְרַצְּחוּ occident. puh. fut. 2. pl. m. תְּרָצְּחוּ occidemini.

רֶצַח m. occisio, homicidium: item gladius occisorius, sica. præf. כְּרֶצַח cum sicâ, cæde.

רַצֵּי, רַצִּים pl. m. fragmenta, fragmina, frusta, incisiones. præf. בְּרַצֵּי כֶסֶף fragmentis argenti. R. רָצַץ confregit.

רָצִים pl. m. currentes. præf. הָרָצִים cursores. לָרָצִים cursoribus. kal. ben. part. plur. m. a f. רָץ Rad. רוּץ currere.

רָצִין cursores. præf. הָרָצִין cursores. plur. m. cum ן pro ם à præced. רְצִין Resin. nom. pr.

רָצִיתָ benevolus fuisti. aff. רְצִיתָם complacuisti, gratificatus es eis. kal. præt. 2. f. m. R. רָצָה complacuit.

רָצָם voluit eos. kal. præt. 3. f. m. aff. רֹצָם acceptans ea. part. ben. f. masc. aff.

רְצֹנָם voluntas sua, eorum. præf. בִּרְצֹנָם pro suâ voluntate. כִּרְצֹנָם juxtà suam voluntatem. à sin. masc. רָצוֹן.

רָצַע perforavit, perfodit, subulâ transfixit.

רָצַף stravit, constravit: vel adussit. kal. part. pah. f. m. תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה medium, intimum ejus stratum est amore. Cant. 3. 10.

רֶצֶף Reseph. nom. pr.

רִצְפַּת, רִצְפָּה foe. pavimentum. Ezec. 42. 3. pruna, carbo. Isa. 6. 6. præf. הָרִצְפָּה pauimentum: item Rispah. nom. pr.

רְצָפִים plur. m. carbones igniti, prunæ.

רָצַץ fregit, confregit, contrivit, quassavit, conquassavit, collisit, concussit. kal. præt. 2. f. m. aff. רַצּוֹתָנוּ attrivisti nos. 1. f. רַצּוֹתִי contrivi. part. ben. plur. foe. præf. הָרֹצְצוֹת conterentes. pah. f. masc. præf. הָרָצוּץ quassatus. plur. masc.

רְצוּצִים contriti. fut. 3. f. m. יָרוּץ quassabit. 2. f. m. 3. f. תָּרֻץ atteretur. Niph. præt. נָרוֹץ conquassatus, collisus est, disruptus, confractus est. fut. 2. f. m. 3. f. תֵּרוֹץ quassaberis. pih. præt. רִצַּץ conquassavit, collisit, vexavit. præt. 2. f. m. רִצַּצְתָּ conquassasti. fut. 3. f. m. יְרַצֵּץ quassabit. pl. 3. m. יְרַצְּצוּ atterent. Job. 20. 10. & יְרוֹצֲצוּ perrumpent. Hiph. præt. הֵרִיץ collisit. fut. 2. f. m. 3. f. וַתָּרֶץ & confregit. Jud. 9. 53. Hithp. fut. 3. pl. m. יִתְרוֹצְצוּ conquassabunt se.

הָרוֹצְצוֹת conterentes. kal. part. ben. pl. f. præf.

רִצַּצְתָּ conquassasti. pih. præt. 2. sin. masc.

רַצְתָּה cucurristi. kal. præt. 2. f. m. cum ה parag. R. רוּץ currere.

רָצְתָה voluit. kal. præt. 3. f. f. R. רָצָה complacuit.

רַצְתִּי cucurri. kal. præt. 1. f. R. רוּץ currere.

ר ק

רַק adv. tantùm, tantummodò, solummodò, dumtaxàt, verumtamèn, profectò, verè. præf. הֲרַק אַךְ an tantummodò, dumtaxat? Num. 12. 2. R. רָקַק spuit.

רוֹק, רֹק m. sputum, saliva. aff. רֻקִּי sputum meum.

רֵק m. inanis, vacuus: metaph. vanus, homo nihil, nequam, otiosus, levis. plur. præf. הָרֵקִים & הָרֵיקִים vacui, inanes. Rad. רִיק vacuus fuit.

רָקַב putruit, computruit, emarcuit, putridus fuit. fut. 3. f. m. יִרְקַב putrescet.

רָקָב m. putredo, teredo, marcedo. præf. כְּרָקָב sicut putredo.

רִקָּבוֹן m. putredo, putrefactio.

רָקַד saliit, subsiliit, saltavit, exiliit, exultavit præ lætitiâ, tripudiavit, gestiit, gesticulatus est. kal. præt. 3. plur. רָקְדוּ subsilierunt. inf. רְקוֹד saltare. fut. pl. 2. m. תִּרְקְדוּ subsilietis. pih. part. f. m. מְרַקֵּד f. foe. מְרַקֵּדָה subsiliens. fut. 3. pl. masc. יְרַקְּדוּ & יְרַקְּדוּן subsilient. Hiph. fut. 3. f. m. aff. יַרְקִידֵם faciet ut subsiliant.

רֵקָה, רֵיקָה foe. vacua, inanis, vana. R. רִיק vacuus fuit.

רַקָּה foe. tenuis, minuta. pl. f. præf. הָרַקּוֹת tenues.

רַקָּת, רַקָּה foe. tempus pars faciei, seu capitis. præf. aff. בְּרַקָּתוֹ in tempora ejus. רַקָּתֵךְ tempora tua. R. רָקַק spuit.

רְקוֹד saltare, subsilire. kal. inf. Rad. רָקַד saliit.

רֹקַח m. unguentum, pigmentum. pl. aff. רִקּוּחַיִךְ unguenta, decocta tua. R. רָקַח pigmenta confecit.

רקות

רַקּוֹת foe. tenues, minutæ. præf. הָרַקּוֹת tenues. nom. pl. a f. רַקָּה R. רָקַק attenuavit, ſpuit.

רֵקוֹת foe. vacuæ & רֵקוֹת. præf. הָרֵקוֹת, הָרֵקוֹת vacuæ. R. רִיק vacuus fuit.

רָקַח pigmenta confecit, aut coxit è diverſis aromatum ſpeciebus; condivit unguenta, compoſuit aromata varia in unguentum, ut ſolent Pharmacopolæ, aromata miſcuit, temperavit. kal. part. ben. f. m. רֹקֵחַ pigmentarius, unguentarius. pl. m. conſtr. רֹקְחֵי conficientes unguenta. fut. 3. f. m. יִרְקַח conficiet unguentum. Puh. part. pl. m. מְרֻקָּחִים confecta arte pigmentariâ. Hiph. imp. f. m. וְהַרְקַח הַמֶּרְקָחָה & conficere fac pigmentum. Ezec. 24. 10. vel conficiendo confecturam; aut decoquendo decoctionem.

רֹקֵחַ m. unguentarius. plur. conſt. רֹקְחֵי unguentarii. kal. part. ben. maſc.

רַקָּח m. unguentarius, pigmentarius, apothecarius. plur. præf. הָרַקָּחִים unguentarii, pharmacopolæ, condimentarii.

רֶקַח m. conditura, pigmentum, condimentum, temperatura, confectio ex diverſis aromatum ſpeciebus. præf הָרֶקַח temperatura.

רֹקַח m. unguentum, pigmentum.

רַקָּחוֹת plur. f. pigmentariæ, unguentariæ. præf. לְרַקָּחוֹת unguentariæ.

רֻקִּי ſputum meum, ſaliva mea. nom. f. m. aff. a f. רֹק Rad. רָקַק ſpuit.

רֵקִים plur. m. inanes, vacui. a f. m. רֵק R. רִיק vacuus fuit.

רָקִיעַ m. coelum, firmamentum, expanſum, expanſio, extenſio, ſeu ductio coeli. præf. הָרָקִיעַ expanſum. לָרָקִיעַ in expanſo. בִּרְקִיעַ in expanſo. R. רָקַע expandit.

רָקִיק m. laganum, placenta tenuis, cruſtula, placentula, cruſtulum quod eſt tenue, ſeu intùs vacuum. plur. conſtr. præf. לִרְקִיקֵי in lagana. R. רָקַק ſpuit.

רָקַם acupinxit, ſeu intexit varia fila, & diverſorum colorum; quæ ars, ut ait Plinius, in Phrygiâ eſt inventa. kal. part. ben. f. maſc. רֹקֵם acupictor, Phrygio. puh. præt. 1. f. רֻקַּמְתִּי variis membris formatus ſum, depictus, artificiosè confectus ſum, variegatus ſum. Pſ. 139. 15. רֶקֶם Rechem. nom. prop.

רִקְמַת, רִקְמָה foe. acupictum, opus phrygionicum, veſtis diverſorum colorum, aut phrygiata, plumaria, polymitaria, veſtis variegata,

poly-

polymita. præf. הָרִקְמָה varietas phrygionica. בְּרִקְמָה cum phrygiano opere. aff. רִקְמָתָם, רִקְמָתֵךְ opus phrygionicum tuum, eorum.

רְקָמוֹת pl. f. phrygionica. præf. לִרְקָמוֹת in phrygionicis.

רֻקַּמְתִּי variis membris formatus sum, depictus, artificiose confectus, variegatus sum. Puh. præt. 1. f.

רִקְמָתַיִם dual. opus phrygionicum duplex. a f. f. רִקְמָה.

רָקַע expandit, extendit, dispandit, diduxit, distendit, mallei pulsu duxit in longum, & latum, ut in ære, & similibus videre est: item plausit, percussit, similitudine ab iis desumtâ qui pede pavimentum calcando, seu dispandendo complanant, vel stipare volunt. kal. part. f. m. ben. præf. לְרֹקַע expandenti. inf. aff. וְרַקְעֵךְ calcare, plaudere, extendere te. Ezec. 25. 6. imp. f. m. רְקַע plaude. fut. 1. f. aff. אֶרְקָעֵם expandam eos. pih. fut. 3. f. m. aff. יְרַקְּעֶנּוּ expandit illud. plur. 3. m. aff. יְרַקְּעוּם extendent ea. Puh. part. f. m. מְרֻקָּע extensum. Hiph. præt. הִרְקִיעַ expandit, extendit, fecit distendere. fut. 2. f. m. 3. foe. תַּרְקִיעַ expandes:

רְקִעֵי, רְקֻעִים pl. m. extensiones, diductiones.

רָקַק spuit, despuit, exspuit, tenuis fuit, macruit, attenuatus, evacuatus est. kal. fut. 3. f. m. יָרֹק despuerit, exspuerit. Hiph. הֵרֵק attenuavit. fut. 1. f. aff. אֲרִיקֵם extenuabo eos.

רַקַּת foe. tempus, pars faciei, seu capitis. aff. רַקָּתוֹ tempora ejus. præf. בְּרַקָּתוֹ in tempora ejus. רַקָּתֵךְ tempora tua. nom. f. f. const. a f. רַקָּה tempus faciei, seu tempora: item Raccath. nom. pr.

ר ר

רָר salivavit, fluit. רָר בְּשָׂרוֹ אֶת־זוֹבוֹ fluit caro ejus, id est, membrum ejus genitale fluxum suum. kal. præt. 3. f. m. Rad. רִיר salivare.

ר ש

רֵשׁ, רָשׁ, רֵשׁ possīde. pl. m. רְשׁוּ possidete. kal. imp. f.& pl. m. R. יָרַשׁ possedit.

רָאשׁ, רָשׁ m. pauper, indigens. præf. לָרָשׁ pauperi. pl. præf. בָּרָשִׁים in pauperes. R. רוּשׁ depauperari.

רָשׁוּ pauperantur. kal. præt. 3. plural.

רְשׁוּ possidete. kal. imp. pl. m. R. יָרַשׁ possedit.

רָשׁוּם exaratus, signatus. præf. אֶת־הָרָשׁוּם quod signatum est. Dan. 10. 21. kal. part. pah. singul. masc.

masc. Rad. רָשַׁם signavit.

רִשְׁיוֹן m. facultas, potestas, licentia, præceptum, jussio, indulgentia, venia, permissio; pro quo Rabbini dicunt. רְשׁוּת. præf בְּרִשְׁיוֹן secundùm præceptum: honoris causâ discessuri Judæi, seu quippiam facturi, aut dicturi veniam precantes præfari solent. בִּרְשׁוּתָךְ pace tuâ, cum licentiâ tuâ.

רְשִׁים Chal. exaratus. Peh. part. s. m. Pehil sivè præt. masc. רְשַׁם exaravit.

רְשַׁם chal. exaravit, consignavit, signavit, notavit, impressit, sermonem habuit, sermocinatus est, sermone decisivo aliquid notavit, aliquid ratificavit, sermocinando decrevit. Peh. præt. 2. s. m. רְשַׁמְתָּ exarasti.

רְשֶׁם, רֶשֶׁם m. Chal. signum, impressio, nota.

רָשַׁע impius, seu improbus fuit, impiè, improbè egit, vel fecit, improbè se gessit, inquietus fuit, impiè defecit, pavit, occupavit se: construitur absolutè, & bis cum præpositione מִן. kal. præt. 1. sin. לֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי non impiè defeci a Deo meo: non impius fui. 2. Reg. 22. 4. Ps. 18. 22. pl. 1. רָשַׁעְנוּ improbè egimus. fut. 1. s. אֶרְשַׁע ero improbus. 2. s. m. 3. f. תִּרְשַׁע improbus sis. Hiph. præt. הִרְשִׁיעַ improbum fecit, seu pronunciavit, improbavit, damnavit, condemnavit: interdùm improbè, impiè egit, seu fecit: item exagitavit, inquietavit: & cum accusat. pronunciavit impium, condemnavit aliquem tanquam impium. præt. 1. pl. הִרְשַׁעְנוּ improbè egimus. 3. pl. יַרְשִׁיעוּ improbum pronunciant. part. ben. s. m. מַרְשִׁיעַ pronuncians improbum. pl. const. מַרְשִׁיעֵי improbè agentes. inf. præf. לְהַרְשִׁיעַ ad condemnandum. fut. 2. s. masc. 3. f. תַּרְשִׁיעַ 2. s. foe. תַּרְשִׁיעִי condemnabis. aff. תַּרְשִׁיעֵנִי condemnabis me. 3. s. m. יַרְשִׁיעַ & יַרְשִׁעַ aff. יַרְשִׁיעֵנִי, יַרְשִׁיעֶנּוּ יַרְשִׁיעֶךָ condemnabit me, eum, te. pl. 3. m. יַרְשִׁיעוּ & יַרְשִׁיעוּן condemnabunt.

רָשָׁע m. improbus, impius, præfractus debitor, vel malè petens in judicio humano: inquietus, turbator. præf. הָרָשָׁע improbus. כְּ, כְּרָשָׁע sicut improbus. הֲ לְרָשָׁע, לְ, לְרָשָׁע num improbo? מֵרָשָׁע ab improbo. plur. præf. הָרְשָׁעִים improbi. מֵרְשָׁעִים ab improbis. לְ, בָּרְשָׁעִים improbis. const. רִשְׁעֵי improbi. præf. לְרִשְׁעֵי improbis.

רֶשַׁע m. impietas, improbitas, damnabilitas, factum damnabile. præf. הָרֶשַׁע, הָרֶשַׁע improbitas. בְּרֶשַׁע per

per improbitatem. מֵרֶשַׁע ab improbitate, aff. רִשְׁעֵנוּ, רִשְׁעֶךָ רִשְׁעוֹ improbitas ejus, tua, noſtra. בְּרִשְׁעוֹ propter improbitatem ejus. מֵרִשְׁעוֹ ab improbitate ſuâ.

רְשָׁעָה foe. improba, impia. præſ. הָרְשָׁעַת impia.

רִשְׁעָה, רִשְׁעַת foe. improbitas, impietas, præſ. הָרִשְׁעָה improbitas. aff. בְּרִשְׁעָתוֹ in improbitate ſuâ. מֵרִשְׁעָתוֹ ab improbitate ſuâ.

רָשַׁעְנוּ improbè egimus. kal. præt. 1. plur. רִשְׁעֵנוּ improbitas noſtra. nom. ſ. m. רֶשַׁע aff.

רִשְׁעָתַיִם pl. m. impietates: Rishathaim. nom. pr.

רֶשֶׁף m. pruna ignita, ſcintilla: metaph. anthrax: ferrum ſagittæ; ægritudo calida inſtar prunæ, quæ citò occidit, ut peſtis, inflammatio, morbus ardens, preſter cœleſtis flammæ genus, quæ omnia amburit: item nomen ſerpentis urentis. pl. m. præſ. לָרְשָׁפִים prunis. conſt. רִשְׁפֵּי ſcintillæ. aff. רְשָׁפֶיהָ ſcintillæ ejus. רִשְׁפֵי קָשֶׁת ferra ſagittarum. Pſ. 74. 4.

רֻשַּׁשׁ Puh. depauperatus eſt, factus eſt pauper, ad egeſtatem redactus eſt. præt. 1. pl. רֻשַּׁשְׁנוּ depauperati ſumus.

רֶשֶׁת poſſidere. præſ. לָרֶשֶׁת לָרֶשֶׁת ad poſſidendum. aff. לְרִשְׁתּוֹ, לְרִשְׁתָּהּ, לְרִשְׁתְּךָ ad poſſidendum eum, eam, te. kal. inf. aff. præſ. R. יָרַשׁ poſſedit.

רֶשֶׁת foe. rete. præſ. הָרֶשֶׁת rete, & הָרָשֶׁת. בְּרֶשֶׁת in rete. מֵרֶשֶׁת è reti. aff. רִשְׁתִּי, רִשְׁתָּם rete meum, eorum. præſ. בְּרִשְׁתּוֹ in rete ſuum. pl. רְשָׁתוֹת retia.

ר ת

רַתּוּק m. catena, funis, vinculum. præſ. הָרַתּוּק catena. R. רָתַק catenis vinxit.

רַתּוּקוֹת pl. foe. catenæ, vincula. præſ. בְּרַתּוּקוֹת catenis.

רְתוֹם liga, junge, ſterne. kal. imp. ſ. m. R. רָתַם ligavit.

רִתַּח pih. fervefecit, fervere, bullire fecit. imp. ſ. m. רַתַּח רְתָחֶיהָ fervefac fervefactiones ejus, id eſt; fac ut vehementèr ferveant. Ezec. 24. 5. Puh. præt. 3. pl. רֻתְּחוּ effervefcunt. Hiph. fut. 3. ſ. m. יַרְתִּיחַ fervefacit.

רְתָחִים pl. m. ebullitiones, fervefactiones, bullæ effervefcentes. aff. רְתָחֶיהָ fervores ejus.

רָתַם ligavit, junxit, ſtravit, colligavit ramis complicatis, ligavit geniſtâ, concinnavit, conjunxit viminibus. kal. imp. ſ. m. רְתוֹם הַמֶּרְכָּבָה liga, ſterne currum.

רֹתֶם, רוֹתֶם com. juniperus, geni-

niſta. pl. m. רְתָמִים juniperi, geniſtæ.

רָתַק catenis vinxit. Niph. נִרְתַּק alligatus, concatenatus, catenis junctus, aut vinctus eſt; conſtrictus fuit. fut. 3. ſ. m. יֵרָתֵק concatenetur, catenæ inſtar jungetur. Eccl. 12. 2. ſic Maſorethæ legendum cenſent pro יֵרָחֵק procùl amovebitur. ת pro ח. Puh. præt. 3. pl. רֻתְּקוּ alligati, vincti, concatenati ſunt compedibus.

רַתּוּקוֹת pl. f. catenæ, vincula, ligamina.

רְתֵת maſcul. Chal. tremor, pavor.

ש א

שָׂא ſume, tolle. kal. imp. ſ. m. pl. שְׂאוּ tollite. שֵׂא chal. ſumito, tolle. peh. imp. ſin. maſc. Rad. נָשָׂא tulit.

שָׁאַב hauſit, extraxit de puteo aquam. præt. kal. 2. plur. maſc. וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם & haurietis aquas. Iſa. 12. 3. part. ben. ſ. m. שֹׁאֵב hauriens. pl. m. conſt. שֹׁאֲבֵי pl. f. præf. הַשֹּׁאֲבוֹת haurientes. inf. præf. לִשְׁאֹב ad hauriendum. imp. ſ. foe. שַׁאֲבִי hauri. fut. 1. ſ. אֶשְׁאָב hauriam. 2. ſ. m. 3. f. תִּשְׁאַב hauriet. pl. 3. m. יִשְׁאָבוּ, יִשְׁאֲבוּן haurient. שַׁאֲבִי hauri. kal. imp. ſ. foe.

שָׁאַג rugiit, irrugiit ut leo: ſed per metaph. tribuitur quoque hominibus. præt. kal. 1. ſ. שָׁאַגְתִּי rugio. pl. 3. שָׁאֲגוּ rugiunt. part. ben. ſ. m. שֹׁאֵג rugiens. plur. m. שֹׁאֲגִים rugientes. inf. שָׁאֹג rugiendo. fut. 3. ſ. m. præf. הֲיִשְׁאַג an rugiet? pl. 3. m. יִשְׁאֲגוּ rugient.

שְׁאָגָה, שַׁאֲגַת ſoe. rugitus, fremitus leonis propriè. aff. præf. בְּשַׁאֲגָתִי in rugitu meo. שַׁאֲגָתוֹ rugitus ejus. pl. f. aff. שַׁאֲגוֹתָי rugitus mei.

שָׁאָה vaſtatus, deſolatus eſt, propriè cum magno impetu, fragore, & tumultu; obrutus eſt irruptione, ſeu impreſſione factâ: inde tumultuatus eſt, commotus eſt, conquaſſatus eſt inſtar fluctuum collidentium inter ſe. kal. præt. 3. pl. שָׁאוּ vaſtatæ ſunt. Niph. vaſtatus eſt. fut. 2. ſ. m. 3. ſoe. תִּשָּׁאֶה vaſtabitur. pl. 3. m. cum ן parag. יִשָּׁאוּן tumultuantur. Hiph. præt. הִשְׁאָה vaſtavit. inf. præf. לְהַשְׁאוֹת ad vaſtandum. Hitph. part. ſ. m. מִשְׁתָּאֶה־לָהּ obſtupeſcebat de illâ, ſtupens erat de illâ.

שׁוֹאָה, שֹׁאָה ſoe. deſolatio, vaſtatio, vaſtitas, tumultus. conſt. præf. וּמִשֹּׁאַת & à vaſtatione.

שֶׁאָהֲבָה quem diligit. kal. præt. 3. ſ. foe. cum שׁ præf. loco אֲשֶׁר qui, quæ. R. אָהַב dilexit.

ש א

שְׂאֵהוּ sume, tolle eum. kal. imp. f. m. aff. R. נָשָׂא tulit.

שְׂאוּ tollite. kal. imp. pl. m.

שָׁאוּ vastantur, vastati sunt. kal. præt. 3. plur. Rad. שָׁאָה vastatus est.

שָׁאוּל rogatus, postulatus, commodatus precariò, commodatò datus, mutuatus. kal. part. pah. f. m. שְׁאוֹל interrogando, petendo. inf. kal. item Saul fil. Cis primus Rex Israelis. nom. prop. Saul. fil. Simeon. Gen. 46. 10. nom. prop. Rad. שָׁאַל petiit.

שְׁאוֹל m. sepulchrum, infernus, gehenna, locus mortuorum sub terrâ: si de impiis dicitur, significat perditionem. præf. כִּשְׁאוֹל, בִּשְׁאוֹל in sepulchro. כִּשְׁאוֹל sicut sepulchrum. מִשְּׁאֹל, מִשְּׁאוֹל præ, e sepulchro: cum ה locali. שְׁאוֹלָה לִשְׁאוֹלָה præf. שְׁאֹלָה ad sepulchrum.

שָׁאוֹן, שְׁאוֹן m. sonitus, tumultus, inundatio, tumultuatio, ruina, desolatio, interitus, excidium, præcipitium ubi est fremitus; strepitus, concussio, devastatio instar procellarum maris. præf. בִּשְׁאוֹן in strepitu. כִּשְׁאוֹן quasi tumultuatio. aff. שְׁאוֹנָהּ tumultuatio sua. R. שָׁאָה vastatus est.

שָׂאוּנִי tollite me. kal. imp. plural. masc. aff. Rad. נָשָׂא tulit.

שְׂאֹר, שְׂאוֹר masc. fermentum.

שָׁאַט, שְׁאָט sprevit, despexit, contemsit, diripuit, spoliavit, depopulatus est: verbum origine Chaldaicum est. Kal. inf. præf. בִּשְׁאָט בְּנֶפֶשׁ quùm contemnerent animo, Ezec. 24. 15. aff. שְׁאָטֵךְ contemnere tuum, contemptus tuus. part. ben. plur. m. præf. הַשָּׁאטִים אוֹתָם qui spernunt, aut diripiunt eos. הַשָּׁטִים אוֹתָךְ diripientes te. Ezec. 25. 26. part. plur. foe. præf. הַשָּׁאטוֹת vel הַשָּׁטוֹת quæ contemnunt.

שְׁאָט, שְׁאָט masc. circumagitatio, contemptus, depopulatio, exagitatio, vexatio, flagellatio, scutica. aff. בְּכָל־שְׁאָטְךָ בְּנֶפֶשׁ in omni flagellatione tuâ in animo. Ezec. 25. 6. præf. בִּשְׁאָט נֶפֶשׁ cum exagitatione animi. Ezec. 36. 5.

שָׁאטוֹת quæ contemnunt. præf. הַשָּׁאטוֹת contemnentes, quæ diripiunt. kal. part. ben. pl. f.

הַשָּׁאטִים שָׁאטִים diripientes. præf. contemnentes, qui diripiunt. kal. part. ben. pl. m.

שְׂאִי tolle, sume. kal. imp. f. f. R. נָשָׂא tulit.

שְׁאִיָּה foe. vastatio, desolatio, confusio, commotio, concussio, conquas-

quaſſatio, ruina cum fragore, & ſtrepitu. Rad. שָׁאָה vaſtatus eſt.

מִשֹּׁאֵיהֶם à vaſtationibus eorum. nom. pl. m. præf. aff. a f. שׁוֹאָה vaſtatio.

שֶׁאֵין quod non: eſt præf. שֶׁ cum partic. negativâ. R. אַיִן non.

שֶׁאֵל cujus Deus. nom. ſ. m. R. אֵל Deus cum part. שֶׁ pro אֲשֶׁר qui, quæ.

שָׁאַל poſtulavit, petiit, rogavit, interrogavit, expetiit, conſuluit, quæſivit, requiſivit, mutuatus eſt, percunctatus eſt, ſupplicavit, precatus eſt: item mendicavit: conſtruitur cum accuſat. & præp. מֵאֵת, מִן, & לְ. kal præt. 3. ſ. m. aff. שְׁאֵלְךָ interroget te. 3. f. foe. שָׁאֲלָה. שְׁאֵלְךָ petiit. 2. ſ. m. שָׁאַלְתָּ 2 ſ. f. שָׁאַלְתְּ petiiſti. 1. ſ. præf. הֲשָׁאַלְתִּי an petij? aff. שְׁאֶלְתִּיו expetii eum. שְׁאֶלְתִּיהוּ interrogavi eum. pl. 3. שְׁאֵלוּנִי interrogarunt. aff. שָׁאֲלוּ שְׁאֶלוּנוּ petiverunt a nobis, a me. 2. pl. m. שְׁאֶלְתֶּם interrogaſtis. part. ben. ſ. m. שֹׁאֵל interrogans. pl. m. præſ. הַשֹּׁאֲלִים petentes. foe. ſ. שֹׁאֶלֶת petens. pah. part. ſ. m. שָׁאוּל rogatus, ta. inf. præf. לִשְׁאֹל, לִשְׁאַל ad petendum. imp. ſ. m. שְׁאַל pete. ſ. foe. שַׁאֲלִי pete. pl. m. aff. שְׁאָלוּנִי petite à me. fut. 1. ſ. & cum ה paragog. אֶשְׁאָלָה aff. אֶשְׁאָלֵם interrogabo eos. 2. ſ. m. 3. ſ. תִּשְׁאַל aff. תִּשְׁאָלֵנִי interrogas me. 3. ſ. m. aff. יִשְׁאָלְךָ, יִשְׁאָלֵהוּ interrogabit eum, te, plur. 1. cum ה parag. נִשְׁאֲלָה interrogabimus. 3. m. aff. יִשְׁאָלוּנִי & cum ן parag. יִשְׁאָלוּן interrogabunt me. Niph. præt. נִשְׁאַל exoratus eſt, precibus obtinuit, petitò donatus fuit. præt. 1. ſ. נִשְׁאַלְתִּי petitò donatus ſum. inf. irregul. נִשְׁאוֹל petere: petendo. Pih. præt. שָׁאֵל, שִׁאֵל aſſiduè rogavit, petiit, interrogavit, rogitavit. præt. pl. 3. שִׁאֲלוּ petierunt. fut. pl. 3. m. יְשָׁאֲלוּ rogabunt. Hiph. præt. הִשְׁאִיל mutuavit, commodatò dedit petenti, petendo commodavit, utendum dedit. præt. 1. ſ. aff. הִשְׁאִלְתִּיהוּ mutuo eum. fut. 3. pl. m. aff. וַיַּשְׁאִלוּם & commodaverunt eis.

שְׁאֵל Chal. petiit. peh. præt. 3. ſ. m. part. ſ. m. שָׁאֵל petens. שְׁאָל Seal. nom. pr.

שָׁאֲלָה petiit. kal. præt. 3. ſ. foe.

שְׁאֵלָה foe. petitio, poſtulatio, rogatio, interrogatio. præf. הַשְּׁאֵלָה petitio. aff. בִּשְׁאֵלָתִי pro petitione meâ. שֵׁלָתֵךְ, שְׁאֵלָתֵךְ, שְׁאֵלָתָם petitio tua, eorum.

שְׁאֹלָה in ſepulchrum. præf. לִשְׁאֹלָה in ſepulchrum. nom. ſ. maſc.

masc. שְׁאַל cum ה loc.

שַׁאֲלִי pete. kal. imp. f. foe.

שְׁאֵלֶךָ interroget te. kal. præt. 3. f. masc. aff.

שְׁאֵלְנָא Chal. interrogavimus. peh. præt. 1. pl.

שֹׁאֶלֶת petens, interrogans. kal. part. f. foe. ben.

שְׁאֵלְתָא foe. Chal. petitio, postulatio, postulatum.

שְׁאֵלָתִי petitio mea. aff. præf. כְּשְׁאֵלָתִי pro petitione meâ. שְׁאֵלָתְךָ, שְׁאֵלָתָם petitio tua, eorum. nom. f. foe. const. aff. a f. שְׁאֵלָה petitio. שְׁאַלְתִּיאֵל & שַׁלְתִּיאֵל Salathiel pater Zorobabel. nom. pr.

שֶׁאֲנִי quo ego. pronom. 1. pers. compos. ex ש loco אֲשֶׁר qui.

שֶׁאַנִּיחֶנּוּ quod relinquam eum, Hiph. fut. 1. f. aff. cum ש præf. loco. אֲשֶׁר R. יָנַח deseruit.

שַׁאֲנָן m. sonitus, tumultus, strepitus, tumultuatio. aff. שַׁאֲנַנְךָ tumultuatio tua. ex R. seq.

שַׁאֲנַן Pih. geminatâ tertiâ radic. quievit, tranquillus, pacatus fuit, & securus, tranquillè egit: & per metalepsin superbè tumultuatus est. præt. 3. pl. שַׁאֲנָנוּ pacati sunt. inf. aff. שַׁאֲנַנְךָ insolescere, tumultuari tuum. 4. Reg. 19. 28.

שַׁאֲנָן m. quietus, tranquillus, pacatus, pacificus, securus, felix: & subst. tranquillitas, aff. שַׁאֲנַנְךָ tranquillitas tua, vel tumultuatio. pl. m. præf. הַשַּׁאֲנַנִּים tranquilli. pl. f. שַׁאֲנַנּוֹת tranquillæ.

שׁאסַיִךְ pro שֹׁסַיִךְ diripientes te. kal. part. ben. pl. m. aff. Jer. 30. 16. R. שָׁסָה diripuit.

שָׁאַף hausit, propriè aerem; vel ventum ad os, seu ad nares attraxit; respiravit, attraxit aerem, anhelavit, aspiravit: metaphor. absorbuit, deglutivit, absorpsit anhelando, appetivit, inhiavit. kal. præt. 3. f. m. aff. שְׁאָפַנִי anhelat in me. 3. f. foe. שָׁאֲפָה haurit. plur. 3. שָׁאֲפוּ hauriunt, anhelant. part. ben. 1. m. aff. שֹׁאֲפִי anhelans contra me. plur. m. præf. הַשֹּׁאֲפִים qui anhelant. inf. שָׁאוֹף exhauriendo. fut. 1. f. & cum ה parag. אֶשְׁאֲפָה, אֶשְׁאַף anhelabo. 2. f. m. 3. f. תִּשְׁאַף aspires. 3. f. m. יִשְׁאַף anhelat.

שֹׁאֲפִי anhelans contrà me. kal. part. ben. f. m. aff.

שְׂאֹר, שְׂאוֹר mascul. fermentum.

שָׁאַר remansit, superfluus fuit, superfluit, reliquus, residuus mansit, vel posterior remansit, in posterum fuit. Niph. præt. נִשְׁאַר relictus est, superstes fuit, ut suprà in kal. relictus est in posterius: construitur cum

præp.

præp. בְ, quæ quandoque per è vel ex eſt explicanda. præt. 3. ſ. m. cum א epenthetico. וָנִאשָּׁאֵר אֲנִי remanſi, relictus ſum ego. Ezec. 9. 8. foe. 3. ſ. נִשְׁאֲרָה relicta eſt. 1. ſ. נִשְׁאַרְתִּי relictus, ta fui. pl. 2. m. נִשְׁאַרְתֶּם relinquimini. 3. plur. נִשְׁאֲרוּ ſuperſunt. 1. pl. נִשְׁאַרְנוּ reſidui facti ſumus. part. ſ. m. præf. הַנִּשְׁאָר reliquus. pl. m. præf. הַנִּשְׁאָרִים reſidui. foe. ſ. præf. הַנִּשְׁאָרָה, הַנִּשְׁאֶרֶת & הַנִּשְׁאֶרֶת reſidua, um. pl. præf. הַנִּשְׁאָרוֹת reſiduæ. fut. 3. ſ. maſc. יִשָּׁאֵר relinquetur. 2. ſ. maſc. 3. ſ. תִּשָּׁאֵר relinquetur. pl. 3. m. יִשָּׁאֲרוּ remanebunt. 2. & 3. pl. foe. תִּשָּׁאַרְנָה relinquentur. Hiph. præt. הִשְׁאִיר reliquit, reliquum, reſiduum, ſuperſtitem fecit, vel reliquit. præt. 1. ſ. הִשְׁאַרְתִּי reliquum feci. plur. 1. הִשְׁאַרְנוּ reliquum fecimus. 3. pl. הִשְׁאִירוּ reliquum fecerunt. inf. præf. לְהַשְׁאִיר relinquendo. fut. 1. ſ. אַשְׁאִיר relinquam. 2. ſ. m. 3. ſ. תַּשְׁאִיר reliquos facies. 3. ſ. maſc. יַשְׁאִיר reliquum faciet. plur. 1. נַשְׁאִיר relinquemus. 3. m. יַשְׁאִירוּ relinquent.

שְׁאַר, שְׁאָר m. Chal. reliquus, reliqui.

שְׁאָר m. reſiduum, reliquiæ, reliquum, reliquus, reſiduus. præf. לִשְׁאָר, בִּשְׁאָר in reliquis.

שְׁאֵר m. caro: general. alimentum: item propinquus, propinqua, de eadem carne, vel ſanguine exiſtens, conſanguineus, & conſanguinitas. aff. שְׁאֵרִי, שְׁאֵרוֹ, שְׁאֵרָהּ, שְׁאֵרְךָ caro mea, ejus, tua. præf. מִשְּׁאֵר è propinquis. לִשְׁאֵרוֹ pro proximo ſuo.

שְׁאָרָה, שְׁאָרָא Chal. foe. reſiduum, reliquiæ.

שְׁאֵרָהּ caro, alimentum ejus. nom. ſ. m. aff.

שַׁאֲרָה foe. caro, propinqua, propinquitas, reliquiæ pertinentes ad cognationem. Lev. 18. 17. שַׁאֲרָה הֵנָּה caro, vel propinquitas ſunt.

שְׁאָר יָשׁוּב Searjaſub fil. Iſaiæ prophetæ. nom. pr.

שְׁאֵרִית & ſemel, שֵׁרִית foe. reſiduum, reliquiæ, relictio. præf. לִשְׁאֵרִית הַשְּׁאֵרִית reſiduum. reliquiis. aff. שְׁאֵרִיתוֹ, שְׁאֵרִיתָם, שְׁאֵרִיתֶךָ, שְׁאֵרִיתְךָ reſiduum ejus, eorum, tuum.

שְׁאֵרָם caro eorum. nom. ſ. m. שְׁאֵר aff.

שְׂאֵת foe. naſſa, ſeductio, illaqueatio, reticulum, contritio, deceptio, confractio. præf. הַשְּׂאֵת reticulum. R. נָשָׁא ſeduxit.

וּמִשַּׁאת & à vaſtatione. nom. ſ. foe. שׁוֹאָה conſtr. præf. R. שָׁאָה vaſtatus eſt.

שֵׁאת foe. vaſtitas, vaſtatio. præſ.
הַשֵּׁאת vaſtitas.
שְׂאֵרת ferre, portare, condonare. præſ. לְשֵׂאת- בְּשְׂאֵת in portando. לָשֵׂאת ferre, ſumere, ad portandum. kal. inf. R. נָשָׂא tulit.
שְׂאֵרת foe. excellentia, majeſtas. Gen. 49. 3. tumor. Lev. 13. 2. remiſſio, condonatio. Gen. 4. 7. aff. præſ. מִשְּׂאֵתוֹ & מִשְׂתוֹ de, præ, ab excellentiâ ejus. Job. 41. 17. הֲלֹא אִם תֵּיטִיב שְׂאֵת non ne ſi benè egeris, remittere, parcere, condonare; vel erit condonatio, & remiſſio. Gen. 4. 7. בִּשְׂאֵרת cum tumore. לַשְּׂאֵת tumoris. Lev. 14. 56.
שֶׁאַתְּרת quod tu. pron. 2. perſ. m. cum præſ. ש ab אֲשֶׁר.
שְׂאֵתוֹ ferre illud. Deut. 14. 24. vel excellentia ejus. Job. 13. 11. Hab. 1. 7. præſ. וּמִשְּׂאֵתוֹ & præ excellentiâ ejus. Job. 31. 23, kal. inf. aff. vel nom. ſ. foe. aff. præſ.
שְׂאֵתִי ferre me. kal. inf. aff.

שב

שָׂב m. canus, ſenex. plur. conſt. שָׂבֵי cani, ſenes. Rad. שׂוּב caneſcere.
שָׁב reverſus fuit, rediit, rursùs venit, converſus eſt. kal. præt. 3. ſ. m. R. שׁוּב reverti.
שֵׁב revertere. pl. m. שֻׁבוּ reverti-mini. kal. imp. ſ. & plur. maſc.
שֵׁב ſede, mane, habita. pl. שְׁבוּ ſedete. kal. imp. ſ. & pl. m. Rad. יָשַׁב ſedit.
שֶׁבָּא qui venit: quod evenit. kal. præt. 3. ſ. m. cum ש præſ. pro אֲשֶׁר R. בּוֹא venire.
שְׁבָא Sabæus: item Sebah fil. Rahamah. item fil. Jochtan. nom. prop.
שְׁבוּאֵל, שְׁבָאֵל Sebuel. nom. prop.
שָׁבָב m. fragmentum, contritio, ramentum. pl. שְׁבָבִים micæ, fruſtula, fragmenta ſciſſilia, ramenta, ſcobs, pulviſculus.
שְׁבִיבִין, שְׁבִבִין pl. m. Chal. ſcintillæ, flammæ.
שֵׁבָה, שְׁבָה ſede, mane, conſideto. kal. imp. ſ. m. cum ה parag. Rad. יָשַׁב ſedit.
שָׁבָה rediit, reverſa, converſa eſt, & cum ה relativo pro אֲשֶׁר Ruth. 1. 22., 2. 6., 4. 3. הַשָּׁבָה quæ reverſa fuit. kal. præt. 3. ſ. foe. R. שׁוּב reverti.
שׁוּבָה revertere. kal. imp. ſ. m. cum ה parag.
שָׁבָה captivum duxit, abduxit, cepit, deportavit, fecit, tenuit, detinuit, in captivitatem abduxit. kal. præt. 3. ſ. m. aff. שָׁבָם captivos duxit eos. 2. ſ. m. שָׁבִיתָ captivum duxi-

duxiſti pl. 2. m. שְׁבִיתֶם captivos abduxiſtis. 3. pl. שָׁבוּ & aff. שָׁבוּם captivos duxerunt eos. part. ben. pl. m. שׁוֹבִים aff. præf. לְשֹׁבֵיהֶם captivos abducentes eos. שׁוֹבֵינוּ captivantes nos. part. pah. pl. m. præf. לִשְׁבוּיִם in captivitatem abductis. pl. foe. præf. כִּשְׁבֻיוֹת quaſi captivæ. inf. שְׁבוֹת captivas abducere. imp. ſ. m. שְׁבֵה captivam duc. fut. 3. ſ. m. per apoc. וַיִּשְׁבְּ & captivam fecit. Num. 21. 1. Jer. 41. 10. 2. ſ. m. 3. f. aff. תִּשְׁבְּךָ captivum te tenebit, aget. pl. 3. m. וַיִּשְׁבּוּ & captivos tenebunt. Niph. præt. נִשְׁבָּה captivus, captus, abductuseſt. pl. 3. נִשְׁבּוּ captivi, capti fuerunt.

שְׁבֵה pro שְׁבֵה captivum duc. kal. imp. ſ. m.

שָׁבוּ captivos abduxerunt. kal. præt. 3. pl.

שְׁבוֹ m. achates, lapis pretioſus. Judæis Germanis Topazius.

שָׁבוּ reverſi ſunt, redierunt. kal. præt. 3. pl. R. שׁוּב reverti.

בְּשׁוּבוֹ in reverti ipſum. kal. inf. præſ. aff.

שֻׁבוּ, שׁוּבוּ revertimini. kal. imp. plur. maſc.

שְׁבוּ, שֵׁבוּ ſedete, manete, habitate. kal. imp. plur. maſc. R. יָשַׁב ſedit.

שְׁבוּיִם in captivitatem abducti. præſ. לִשְׁבוּיִם in captivitatem abductis. kal. part. pah. pl. m. R. שָׁבָה captivum duxit.

שִׁבֹּלֶת, שִׁבּוֹלֶת foe. ſpica, culmus: item alveus, fluentum, fluxus. præf. מִשִּׁבּוֹלֶת à fluxu. plur. præf. הַשִּׁבֳּלִים ſpicæ. Rad. שְׁבִיל ſemita.

שָׁבוּם captivos abduxerunt eos. kal. præt. 3. pl. aff. R. שָׁבָה captivum duxit.

שָׁבוּעַ m. hebdomada, ſeu ſeptimana, vel dierum, vel annorum, quales ſunt hebdomades Danielis. præf. הַשָּׁבוּעַ hebdomas. plur. m. & foe. præf. הַשָּׁבֻעִים & הַשָּׁבֻעוֹת ſeptimanæ. conſt. שְׁבֻעוֹת aff. præf. בְּשָׁבְעוֹתֵיכֶם in hebdomadis veſtris. R. שֶׁבַע ſeptem.

שְׁבוּעַ m. juramentum, jusjurandum. pl. m. & foe. conſt. שְׁבֻעֵי שְׁבֻעוֹת juramenta juramentorum. Ezec. 21. 23.

שְׂבוֹעַ ſaturare. præf. לִשְׂבוֹעַ ad ſaturandum. kal. inf. præſ. R. שָׂבַע ſaturavit.

שְׁבוּעָה foe. juramentum, jusjurandum, adjuratio. præſ. הַשְּׁבוּעָה juramentum. לִשְׁבוּעָה execrationi. aff. שְׁבֻעָתוֹ juramentum ſuum. pl. foe. Jer. 5. 24. שְׁבֻעוֹת חֻקּוֹת קָצִיר juramentis ſtatutis meſſem ſervat. R. שֶׁבַע ſeptem.

שָׁבוּר fractus, ta, contritus. pl. m. conſt. præf. לִשְׁבוּרֵי confractis. kal. part. pah. R. שָׁבַר fregit.

שְׁבוֹר frangere, conterere. præf. לִשְׁבּוֹר ad frangendum. kal. inf.

שְׁבוֹת captivas abducere. kal. inf. R. שָׁבָה captivum duxit.

שְׁבוּת foe. captivitas, captiva turba, captivorum multitudo, captura, abductio in captivitatem. aff. שְׁבוּתְכֶם , שְׁבוּתֵךְ , שְׁבוּתְךָ captivitas tua, veſtra. שְׁבוּתָם eorum. pl. aff. שְׁבוּתֵיכֶם captivitates veſtræ. שְׁבִיתֵנוּ pro שְׁבוּתֵנוּ captivitas noſtra. Pſ. 126. 4. nom. ſ. f. aff. a שְׁבִית.

שִׁבַּח Pih. Heh. & Chal. laudavit, laudibus celebravit, commendavit, evexit, ſeu promovit, laudibus eſt proſequutus, veneratus eſt: item mitigavit, repreſſit, compeſcuit mandato, continuit. præt. 2. ſ. maſc. שִׁבַּחְתָּ laudaſti. 1. ſ. שִׁבַּחְתִּי laudavi. pl. 3. שִׁבְּחוּ laudárunt. imp. ſ. foe. שַׁבְּחִי lauda. pl. m. aff. שַׁבְּחוּהוּ laudate eum. fut. 2. ſ. m. 3. foe. aff. תְּשַׁבְּחֵם compeſces eos. Pſ. 147. 12 3. ſ. m. יְשַׁבַּח aff. יְשַׁבְּחֶנָּה reprimit eam. pl. 3. m. aff. יְשַׁבְּחוּנְךָ laudabunt te. Hiph. præt. הִשְׁבִּיחַ compeſcere, quieſcere fecit, compoſuit, ſedavit, mandato cohibuit. part. ſ. m. מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן compeſcens ſtrepitum. Pſ. 65. 8. Hithp. præt. הִשְׁתַּבַּח laudatus eſt, laudavit ſe, laudationibus ſe commendavit. inf. præf. וּלְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ ut gloriemur, vel laudemur in laude tuâ. Pſ. 106. 47.

שַׁבֵּחַ m. laudans, commendans: eſt nomen participiale.

שַׁבְּחִי lauda. kal. imp. ſ. foe.

שַׁבְּחֵת Chal. laudavi. Peh. præt. 1. ſin.

שֵׁבֶט com. ſed ſæpiùs m. virga, baculus, calamus, ſtylus: item tribus: item ſceptrum, regnum, dominium. præf. הַשֵּׁבֶט , הַשָּׁבֶט virga. בַּשֵּׁבֶט , בַּ , בְּשֵׁבֶט baculo. בְּשִׁבְטְךָ baculo tuo. לְשִׁבְטוֹ , לַשֵּׁבֶט , לְשֵׁבֶט tribui ſuæ. aff. שִׁבְטוֹ , שִׁבְטְךָ virga tua, ſua. pl. præf. שִׁבְטֵי , הַשְּׁבָטִים tribus. מִשִּׁבְטֵי , לְ , בְּשִׁבְטֵי tribubus. è tribubus. aff. לִשְׁבָטָיו , לְשִׁבְטֵיכֶם , לִשְׁבָטֶיךָ , לְשִׁבְטֵיהֶם per tribus tuas, veſtras, ejus, eorum. בִּשְׁבָטָיו in tribubus ejus. שְׁבָטֶיהָ tribus ejus. 2. Reg. 18. 4. שְׁלוֹשָׁה שְׁבָטִים tria haſtilia, tela, ſpicula.

שְׁבָט m. Schebat. nomen undecimi menſis reſpondentis Januario noſtro.

שְׁבָטִים pl. m. baculi, ſceptra, tribus, tela, ſpicula, haſtilia. præf. הַשְּׁבָטִים tribus: tela. conſt. שִׁבְטֵי tribus.

שְׁבִי sede, maneto, habita, remane, kal. imp. f. foe. R. יָשַׁב sedit.

שְׁבִי, שֶׁבִי m. captivitas, captiva turba, captivorum multitudo, abductio in captivitatem, captivi, res captiva. præf. הַשֶּׁבִי, הַשְּׁבִי captivitas. בַּשְּׁבִי. מֵהַשְּׁבִי è captivitate. בַּשֶּׁבִי in captivitate. לַשְּׁבִי, לַשֶּׁבִי in captivitatem. מִשְּׁבִי è captivitate. aff. שִׁבְיָם, שִׁבְיְכֶם, שִׁבְיֵךְ, שִׁבְיוֹ, שִׁבְיָהּ captivitas ejus, tua, vestra, eorum. R. שָׁבָה captivum duxit.

שֻׁבִי subi, revertere, redi. kal. imp. f. f. שֹׁבַי Sobai. nom. pr. R. שׁוּב reverti.

שָׂבֵי, שָׂבַיָּא Chal. senes, seniores: nom. pl. m. conſt. & emphat. R. שׂוּב canescere.

שְׁבִיב m. שְׁבִיבָא m. Chal. scintilla, mica, frustulum. plur. masc. Chal. שְׁבִיבִין scintillæ. Rad. שָׁבַב fragmentum.

שָׁבֶיהָ conversi ejus. Isa. 1. 27. kal. part. ben. pl. m. conſt. aff. a f. שָׁב R. שׁוּב reverti.

שִׁבְיְכֶם, שִׁבְיֵךְ, שִׁבְיוֹ, שִׁבְיָהּ captivitas ejus, tua, vestra. nom. f. m.

שֶׁבִי aff. Rad. שָׁבָה captivum duxit.

שְׁבִיָּה foe. captiva. Isa. 52. 2.

שִׁבְיָה foe. captivitas, captiva turba, captivorum multitudo. præf. הַשִּׁבְיָה captivitas: בַּשִּׁבְיָה in captivis.

שְׁבִיּוֹת pl. f. captivæ. præf. כִּשְׁבִיּוֹת quasi captivæ. kal. part. pah. plur. foe.

שְׁבִיל m. semita, via, trames. aff. cum jod abundante in fine. וּשְׁבִילֶיךָ & semita tua. Ps. 77. 20. pl. conſt. שְׁבִילֵי semitæ.

שָׁבִים revertentes, regressi. præf. הַשָּׁבִים revertentes. conſt. præf. וּלְשָׁבֵי & revertentibus. aff. וְשָׁבֶיהָ & conversi ejus. Isa. 1. 27. kal. part. pl. m. R. שׁוּב reverti.

שֹׁבִים captivantes, captivos abducentes. aff. præf. לְשֹׁבֵיהֶם captivos abducentibus eos. kal. part. ben. pl. m. R. שָׁבָה captivum duxit.

שְׁבְיָם captivitas eorum. nom. f. m. שְׁבִי aff.

שֹׁבֵינוּ captivos abducentes nos. kal. part. ben. pl. m. aff.

שְׁבִיסִים plur. m. reticula, vela ocellata sive reticulata ornandis mulierum capitibus apta; vestes phrygionicæ ocellatæ, vittæ instar retis, vittæ. præf. הַשְּׁבִיסִים reticula.

שְׁבִיעִי m. septimus. præf. הַשְּׁבִיעִי septimus. בַּשְּׁבִיעִי in septimo. Rad. שֶׁבַע septem.

שְׁבִיעִית foe. septima. præf. הַשְּׁבִיעִת, הַשְּׁבִיעִית septima.

שָׁבִיתָ captivos cepisti, duxisti. kal. præt. 2. f. m. Rad. שָׁבָה captivum duxit.

שְׁבִית, שְׁבוּת foe. captivitas, captiva multitudo, captura. præf. בַּשְּׁבִית in captivitatem. aff. שְׁבִיתֵךְ captivitas tua. Lam. 2. 14. שְׁבִיתֵנוּ שְׁבִיתְהֶן captivitas earum, nostra. שְׁבִיתֵיךְ שְׁבוּתֵנוּ nostra. Pf. 126. 4. captivi tui, captiva turba tua. Ezec. 16. 4. 53. nom. f. foe. pl. aff. à præced. שְׁבוּתְכֶם pro שְׁבִיתְכֶם captivitas vestra, nom. f. f. aff. שְׁבוּתְהֶן pro שְׁבִית captivitas earum. Ezec. 16. 53. שְׁבִיתָם captivitas ipsorum. nom. f. f. aff. שְׁבוּתָם captivi eorum. a f. שְׁבִית.

שְׁבִיתֶם captivos abduxistis. kal. præt. 2. pl. m.

שְׂבָךְ m. perplexitas; perplexum, condensum, densitas propriè ramorum, & aliarum rerum cancellatim constrictarum. pl. שְׂבָכִים R. סָבַךְ perplexus fuit.

שְׂבָכָה foe. opus implexum, reticulum, perplexum, perplexitas. præf. לַשְּׂבָכָה הַשְּׂבָכָה reticulum. reticulo. plur. foe. præf. הַשְּׂבָכוֹת reticula.

שַׂבְּכָה Chal. foe. sambuca: aliis organum.

שְׂבָכוֹת pl. foe. encarpi implexi, reticula. à fing. שְׂבָכָה perplexum.

שְׂבָכִים pl. m. implexa, perplexitates, opera reticulata instar cancellorum, retiacula opere retis; opus reticulatum, encarpi, ornamenta frondosa columnarum. a f. שְׂבָךְ implexum.

שֶׁבַּכְּרָמִים quod in vineis. nom. pl. m. præf. cum שֶׁ loco אֲשֶׁר a f. Rad. כֶּרֶם vinea.

שֹׁבֶל mascul. crus, coxa; tibia; semita, via. Isa. 47. 2. חֶשְׂפִּי שֹׁבֶל denuda pedem, tibiam. R. שְׁבִיל semita.

שַׁבְּלוּל m. limax, limaca.

שִׁבֳּלִים pl. m. שִׁבֹּלֶת spicæ, baccæ olivarum, coni olearum, ramusculi; שִׁבֳּלִים spicæ. præf. בַּשִּׁבֳּלִים in spicas. a f. nom. שִׁבֹּלֶת spica.

סִבֹּלֶת, שִׁבֹּלֶת foe. spica, calamus, culmus frumenti, unde aliqui Cybelen dictam volunt, quæ posteà Rhea, & Ceres dicta est: item fluentum, fluxus, alveus. præf. מִשִּׁבֹּלֶת a fluxu. pl. præf. הַשִּׁבֳּלִים spicæ.

שְׁבָם captivavit eos. kal. præt. 3. f. m. aff. שְׂבָם Sebam. שִׂבְמָה Sibemah. nom. pr. Is. 16. R. שָׁבָה captivum duxit.

שֶׁבִּן quod filius. Jon. 4. 10. nom. f. m. cum præf. שֶׁ pro אֲשֶׁר R. בָּנָה ædificavit.

שֹׁבְנָה revertimini. kal. imp. pl. foe. R. שׁוּב reverti.

שְׁבַנְיָהוּ, שֶׁבְנָא, שֶׁבְנָה Sebnah. Sebaneiah. nom. pr.

שֶׁבַע foe. ſeptem, ſeptiès, multoties. præf. הַשֶּׁבַע ſeptem. לְ בְּשֶׁבַע pro ſeptem: item Sebah, nomen cujuſdam rebellis in Davidem: item Sebah urbs in tribu Simeonis. Joſ. 19. 2.

שָׁבוּעַ, שְׁבֻעַ m. ſeptimana, hebdomas, hebdomada. dual. שְׁבֻעַיִם duæ hebdomadæ. plur. שָׁבֻעִים & foe. שָׁבֻעוֹת hebdomades.

שָׂבַע ſaturatus, ſatiatus eſt, ſatur fuit: conſtruitur cum ב, מ & cum אֶת pro מִן, & ſæpè ſine ulla propoſitione. kal. præt. 3. f. foe. שָׂבְעָה ſatiatur. 2. f. m. שָׂבַעְתָּ ſatiatus es. 1. f. שָׂבַעְתִּי ſatur fui. pl. 3. שָׂבֵעוּ שָׂבְעוּ ſaturantur. 2. pl. m. שְׂבַעְתֶּם ſaturi eſtis. 1. pl. שָׂבַעְנוּ ſaturi ſumus. inf. præf. לִשְׂבוֹעַ ad ſaturandum. imp. f. m. שְׂבַע ſatiare. fut. 1. f. cum ה parag. אֶשְׂבְּעָה ſatiabor. 2. f. m. 3. f. aff. תִּשְׂבָּעֶנּוּ ſatieris illo. 3. f. m. aff. יִשְׂבָּעֶךָ ſaturabitur tui. 3. f. foe. תִּשְׂבַּע ſaturabitur. plur. 1. cum ה parag. נִשְׂבְּעָה ſaturabimur. 2. pl. m. תִּשְׂבָּעוּ ſaturabimini. 3. m. יִשְׂבְּעוּ יִשְׂבָּעוּ & cum ן parag. יִשְׂבָּעוּן ſaturabuntur. 2. & 3. pl. foe. תִּשְׂבַּעְנָה ſatiantur. Pih. præt. שִׂבֵּעַ ſatiavit, ſaturavit, explevit. imp. f. maſc. aff. שַׂבְּעֵנוּ ſatura nos. fut. plur. 3. maſc. יְשַׂבֵּעוּ ſaturabunt. Hiph. præt. הִשְׂבִּיעַ ſatiavit, ſaturavit. præt. 3. f. m. aff. הִשְׂבִּיעַנִי ſaturavit me. 2. f. m. הִשְׂבַּעְתָּ ſatiaſti. 1. f. הִשְׂבַּעְתִּי ſatiavi. part. f. m præf. הַמַּשְׂבִּיעַ ſatians. inf. præf. לְהַשְׂבִּיעַ ad ſatiandum. fut. 1. f. אַשְׂבִּיעַ, אַשְׂבִּעַ aff. אַשְׂבִּיעֵהוּ ſaturabo eum. 2. f. m. 3. f. תַּשְׂבִּיעַ ſaturabis. 3. f. maſc. aff. יַשְׂבִּיעֵנִי, יַשְׂבִּיעֵם ſaturabit illos, me.

שָׂבֵעַ m. ſatur. conſt. שְׂבַע pl. שְׂבֵעִים ſaturi.

שֹׂבַע maſc. ſatietas, ſaturitas. præf. לְשֹׂבַע ad ſaturitatem. aff. שָׂבְעֲךָ ſaturitas tua. מִשָּׂבְעָהּ de ſatietate ſuâ.

שְׁבֻעַ m. שָׁבוּעַ ſeptimana, hebdomas. dual. שְׁבֻעַיִם duæ hebdomades. pl. præf. הַשָּׁבֻעִים hebdomades. R. שֶׁבַע ſeptem.

שָׂבְעָה ſaturata eſt. kal. præt. 3. f. f. R. שָׂבַע ſaturatus eſt.

שָׂבְעָה, שָׂבְעַת foe. ſaturitas, ſatietas. præf. לְשָׂבְעָה ad ſaturitatem. aff. שָׂבְעָתֶךָ ſaturitas tua.

שִׂבְעָה, שִׂבְעַת foe. ſaturitas, ſatietas, abundantia.

שִׁבְעָה m. ſeptem, ſeptimus. præf. הַשִּׁבְעָה ſeptem. לְ, בְּשִׁבְעָה in ſeptem. מִשִּׁבְעָה præ ſeptem. conſt. præf. לְשִׁבְעַת ad ſeptem. aff. שִׁבְעָתָם pro quo ſcribitur.

שבעתים

שִׁבְעָתִים ſeptem illi. 2.Reg. 21, 9.

שִׁבְעָה Sibeah, nom. prop. juramentum. R. שֶׁבַע ſeptem.

שְׁבֻעָה, שְׁבֻעַת foe. jusjurandum, juramentum, adjuratio, præſ. הַשְּׁבֻעָה adjuratio. לִשְׁבֻעַת exſecrationi, plur. שְׁבֻעוֹת juramenta, adjurationes.

שָׁבֻעוֹת pl. ſoe. hebdomades, ſeptimanæ. præſ. הַשָּׁבֻעוֹת ſeptimanæ. conſt. שְׁבֻעוֹת aff. præſ. בְּשָׁבֻעוֹתֵיכֶם in ſeptimanis veſtris. a ſ. שָׁבוּעַ hebdomas.

שְׁבִיעִי m. ſeptimus. præſ. הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבִעִי ſeptimus. בַּשְּׁבִיעִי in ſeptimo.

שִׁבְעִים pl. m. ſeptuaginta: aliquandò ſeptuageſimus. præſ. בְּשִׁבְעִים cum ſeptuaginta.

שְׁבֻעַיִם dual. hebdomades duæ.

שָׁבֻעִים pl. m. ſeptimanæ, hebdomades. a ſ. m. שָׁבוּעַ ſeptimana.

שְׁבֻעֵי, שְׁבֻעִים pl. m. juramenta: nom. pl. m. a ſ. שָׁבוּעַ, vel jurati, jurantes. pl. m. part. pah, kal.

שְׁבִיעִית, שְׁבִעִית foe. ſeptima. præſ. הַשְּׁבִעִית ſeptima. בַּשְּׁבִעִת בַּשְּׁבִעִית in ſeptimâ.

שִׁבְעָנָה ſeptem illi. nom. ſ. compoſit. ex שֶׁבַע & הֵנָּה illi.

שַׂבְּעֵנוּ ſatura nos. pih. imp. ſ. m. aff. R. שָׂבַע ſatiatus eſt.

שָׂבַעַתְּ ſatiata es. kal. præt. 2. ſ. foe.

שִׂבְעַת foe. ſaturitas, ſatietas. nom. ſ. ſ. conſt. שִׂבְעָה.

שִׁבְעַת m. Heb. & Chal. ſeptem. præſ. לְשִׁבְעַת ad ſeptem. conſt. à ſ. שִׁבְעָה R. שֶׁבַע ſeptem.

שְׁבִעִת foe. ſeptima. præſ. וּבַשְּׁבִעִת & in ſeptimo.

שְׁבֻעַת foe. juramentum, jusjurandum, exſecratio. præſ. בִּשְׁבֻעַת exſecratione. מִשְּׁבֻעָתֶךָ, מִשְּׁבֻעָתִי à juramento meo, tuo. plural. שְׁבֻעוֹת חֻקּוֹת קָצִיר juramentis ſtatutis meſſem ſervat nobis. Jer. 5. 24. a ſ. שְׁבוּעָה.

בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם in ſeptimanis veſtris: nom. pl. ſ. aff. præſ. a ſ. שָׁבוּעַ ſeptimana.

שִׁבְעָתִים pro שִׁבְעָתָם ſeptem illi. 2.Reg. 21, 9. ubi jod redundat, nec legitur.

שִׁבְעָתַיִם, שִׁבְעָתִים dual. bisſeptem, ſeptulum, ſeptiès. à ſ. שִׁבְעָה ſeptemplicitèr.

שָׂבְעָתֵךְ ſaturitas tua: nom. ſ. foe. שָׂבְעַת aff. Rad. שָׂבַע ſatiatus eſt.

שִׁבֵּץ Pih. teſſelatum, ocellatum, intertextum opus fecit, circumcluſit, incluſit, inſeruit circumcludendo. præt. 2. ſ. m. וְשִׁבַּצְתָּ ocellatum facies. puh. part. plur. maſc. מְשֻׁבָּצִים ocellata.

שָׁבָץ m. ocellata chlamys, circumclu-

clusio. præf. הַשָּׁבָץ chlamys ocellata.

שְׁבַק Chal. sivit, reliquit, dimisit, remisit. inf. præf. לְמִשְׁבַּק ad relinquendum. imp. plur. masc. שְׁבֻקוּ sinite: Ithpeh. fut. 2. f. m. 3. f. תִּשְׁתְּבַק relinquetur.

שִׂבֵּר Pih. speravit, expectavit, spectavit, expectationem habuit, putavit, opinatus est, arbitratus est, cogitavit, consideravit; spem habuit, directis oculis intuitus est, observavit: construitur cum præp. אֶל vel לְ. præt. 1. f. שִׂבַּרְתִּי expectavi. 3. pl. שִׂבְּרוּ sperarunt. part. ben. f. m. שֹׂבֵר considerans. fut. 3. pl. m. יְשַׂבְּרוּ, יְשַׂבְּרוּן sperabunt. pl. foe. 2. & 3. תְּשַׂבֵּרְנָה expectabitis.

שֶׂבֶר m. spes,, expectatio, prospectatio. aff. שִׂבְרוֹ expectatio ejus. præf. מִשִּׂבְרִי ab expectatione meâ.

שָׁבַר fregit, confregit, diffregit, contrivit, effregit, perfregit: per translationem si tribuatur cibariis, id est, cum nominibus panis, cibi, frumenti, vendidit, emit, comparavit annonam; nam panis, & cibus olim frangebantur pro pretio; & sic construitur cum dat. & præp. מִן. kal. præt. 3. f. m. aff. שְׁבָרָהּ, שְׁבָרֵךְ confregit eam, te. foe. 3. f. שָׁבְרָה confregit. 1. f. שָׁבַרְתִּי confregi. 2. f. m. וְשָׁבַרְתָּ & franges. pl. 3. שָׁבְרוּ fregerunt. part. ben. f. m. שֹׁבֵר frangens. pl. m. שֹׁבְרִים ementes, comparantes cibum. part. pah. f. masc. שָׁבוּר fractus. plur. const. præf. לִשְׁבוּרֵי fractis. inf. שְׁבוֹר frangere. præf. לִשְׁבֹּר, לִשְׁבָּר ad frangendum, emendum. aff. בְּשִׁבְרִי in frangere me. imp. f. m. שְׁבוֹר frange. aff. שָׁבְרֵם frange eos. pl. m. שִׁבְרוּ comparate. fut. 1. f. אֶשְׁבֹּר frangam. 3. f. masc. וַיִּשְׁבֹּר & vendidit. aff. וַיְשַׁבְּרֵהוּ & diffregit eum. 2. f. m. 3. f. תִּשְׁבֹּר franget. pl. 1. cum ה parag. נִשְׁבְּרָה comparabimus. 2. plur. masc. תִּשְׁבְּרוּ comparabitis. תִּשְׁבּוֹרוּ frangetis. 3. plur. m. aff. יִשְׁבְּרוּהוּ frangent eum. Niph. præt. נִשְׁבַּר confractus, fractus, contritus, ruptus, laceratus est. præt. 3. f. foe. נִשְׁבָּרָה, נִשְׁבְּרָה fractum est. 1. f. נִשְׁבַּרְתִּי fractus sum. pl. 3. נִשְׁבְּרָה נִשְׁבָּרוּ confringuntur. part. f. m. נִשְׁבָּר fractus. pl. m. נִשְׁבָּרִים fracti. const. præf. לְנִשְׁבְּרֵי fractis. foe. f. נִשְׁבָּרָה & præf. הַנִּשְׁבֶּרֶת fracta. וְלַנִּשְׁבֶּרֶת & fractæ. inf. præf. לְהִשָּׁבֵר frangi. fut. 2. f. m. 3. foe. תִּשָּׁבֵר frangeris. 3. f. m. יִשָּׁבֵר frangetur. pl. 3. m. יִשָּׁבְרוּ, יִשָּׁבֵרוּ frangentur. 2. & 3. foe. תִּשָּׁבַרְנָה confringentur. Pih. præt. שִׁבֵּר fregit in mul-

multa fragmenta, effregit, confregit vehementèr. præt. 2. f. m. שִׁבַּרְתָּ effregisti. plur. 3. שִׁבְּרוּ fregerunt. 2. m. שִׁבַּרְתֶּם confringitis. inf. שַׁבֵּר confringere. part. f. m. מְשַׁבֵּר confringens. fut. 1. f. אֲשַׁבֵּר cum ה parag. אֲשַׁבְּרָה & aff. אֲשַׁבְּרֵם frangam eos. 2. f. m. 3. f. תְּשַׁבֵּר confringes. 3. f. m. יְשַׁבֵּר franget. pl. 2. m. תְּשַׁבְּרוּן, תְּשַׁבְּרוּ confringetis. 3. m. יְשַׁבְּרוּ frangent. Hiph. præt. הִשְׁבִּיר vendidit annonam, vel cibum, fecit frangere, vel emere cibum: fecit effringere, fregit matricem, hoc est, aperuit ad partum, obstetricatus est, adjuvit partum, fecit parere, vel nasci. part. f. m. præf. הַמַּשְׁבִּיר vendens, vel vendi curans. fut. 1. f. Isa. 66. 9. cum הֶאֲנִי אַשְׁבִּיר וְלֹא אוֹלִיד ego frangam matricem, & non parere faciam? 2. f. m. 3. f. aff. תַּשְׁבִּירֵנִי vendes mihi. pl. 1. נַשְׁבִּיר & cum ה parag. נַשְׁבִּירָה vendemus. Hoph. præt. 1. f. הָשְׁבַּרְתִּי contritus, confractus sum.

שֶׁבֶר m. fractura, fractio, confractio, contritio, fragmen, fragmentum. præf. כְּשֶׁבֶר quasi fractura. מִשֶּׁבֶר præ confractione.

שֶׁבֶר m. esca, alimentum, cibus, frumentum, annona, commeatus: item fractio, fractura, confractio, fragmentum, fragmen: metaphor. explicatio, enucleatio, expositio, quasi rei difficilis, aut quæstionis fractio, & solutio, interpretatio somnij. præf. הַשֶּׁבֶר contritio. Is. 51. 19. annona. Gen. 43. 2. כְּשֶׁבֶר pro annonâ. Gen. 47. 14. בְּשֶׁבֶר in contritione. Lam. 4. 10. aff. שִׁבְרוֹ, שִׁבְרָהּ שִׁבְרִי fractura, annona ejus, mea. præf. לְשִׁבְרֵךְ fractura tua. pl. m. præf. הַשְּׁבָרִים schevarim. מִשְּׁבָרִים à confractionibus. aff. שְׁבָרֶיהָ fracturæ ejus.

שְׁבָרָהּ fregit eam. kal. præt. 3. f. m. aff. שְׁבָרָהּ fregit, diffregit. kal. præt. 3. f. f. שִׁבְרָהּ fractura ejus. nom. f. f. aff. à f. שֶׁבֶר.

שִׁבְרוּ comparate, emite. kal. imp. pl. m. שִׁבְרוֹ fractura ejus. Jud. 7. 15. annona ejus. Gen. 44. 2. nom. f. m. aff.

שִׂבְרוֹ expectatio, spes ejus. nom. f. m. שֶׂבֶר spes. aff. שִׂבְּרוּ sperarunt. pih. præt. 3. pl. R. שִׂבֵּר speravit.

שִׁבָּרוֹן m. fractio, contritio. præf. בְּשִׁבְרוֹן cum fractione. Rad. שָׁבַר fregit.

בְּ שָׁבְרִי in frangere me. kal. inf. præf. aff. שִׁבְרִי contritio mea. nom. f. m. aff. שְׁבָרֶיהָ fracturæ ejus. nom. pl. m. conft. aff.

שְׁבָרִים m. pl. fracturæ, contritiones:

nes : ſchevarim . præſ. הַשְּׁבָרִים ſchevarim . Joſ. 7. 5. מִשְּׁבָרִים à confractionibus. à ſ. שֶׁבֶר .

שְׁבָרֵךְ confregit te . kal. præt. 3. ſ. m. aff. שִׁבְרֵךְ confractio tua . aff. præſ. לְשִׁבְרֵךְ , לְשִׁבְרֵךְ ad fracturam tuam. nom. ſ. m.

שְׁבְרֵם frange eos. kal.imp. ſ. m. aff.

שִׁבְרָם annona ſua , eorum. Gen. 42. 26. nom. ſ. m. aff.

שְׁבַשׁ Chal. perplexus, attonitus factus eſt, conturbatus eſt, obſtupuit.: Ithpeh.part. pl. m. מִשְׁתַּבְּשִׁין attoniti.

שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ qui in abjectione, humilitate noſtrâ. nom. ſ. m. שֵׁפֶל aff. cum præſ. ב & שׁ pro אֲשֶׁר R. שָׁפַל humiliatus eſt.

שַׁבְתָּ reduxiſti , reverteris , reverſus es. kal. præt. 2. ſ. m. R. שׁוּב reverti.

שָׁבַת revertitur , reverſa eſt. kal. præt. 3. ſ. ſ. cum ת loco ה foe. & patac pro camets in fine.

שֶׁבֶת ſedere, manere, habitare. præſ. הַשָּׁבֶת ſedere , ſeſſio . ב , בְּשֶׁבֶת in ſede. בְּשֶׁבֶת juxtà ſedere. לָשֶׁבֶת , לְשֶׁבֶת ad habitandum . מִשֶּׁבֶת præ habitare . aff. ל , בְּשִׁבְתִּי in reſidendo me. ל , בְּשִׁבְתֵּנוּ ad habitare nos. בְּשִׁבְתְּכֶם , ל , בְּשִׁבְתֵּךְ in habitando te, vos . ל , בְּשִׁבְתּוֹ ad ſedere ſuum. בְּשִׁבְתּוֹ juxtà ſedere ipſum. שִׁבְתָּהּ ſedere ipſam. בְּשִׁבְתָּם in habitare eos . kal. inf. Rad. יָשַׁב ſedit.

שָׁבַת ceſſavit, deſiit, quievit, deſtitit ab opere . præt. 3. ſ. foe. שָׁבְתָה quievit. pl. שָׁבְתוּ ceſſant . fut. 2. ſ. m. 3. ſ. תִּשְׁבּוֹת quieſces. 3. ſ. m. יִשְׁבּוֹת ceſſabit . pl. 2. m. תִּשְׁבְּתוּ quieſcetis . 3. m. יִשְׁבּוֹתוּ יִשְׁבְּתוּ ceſſabunt. Niph. præt. נִשְׁבַּת ceſſavit , abolitus eſt . præt. 3. plur. נִשְׁבְּתוּ ceſſant . Hiph. præt. הִשְׁבִּית ceſſare fecit , vel ſivit , abolevit, ſuſtulit, amovit, removit, ſummovit , deſiſtere , vel deeſſe fecit. præt. 2. ſ. m. הִשְׁבַּתָּ feciſti ceſſare . 1. ſ. הִשְׁבַּתִּי aff. הִשְׁבַּתִּים feci ceſſare eos. part. ſ. m. מַשְׁבִּית ceſſare faciens. fut. 1. ſ. cum ה parag. אַשְׁבִּיתָה faciam , ut ceſſet. 3. ſ. m. יַשְׁבֵּת , יַשְׁבִּית ceſſare faciet. pl. 2. m. תַּשְׁבִּיתוּ ceſſare facietis.

שַׁבַּת , שַׁבָּת com. gen. ceſſatio, requies , ſabbatum , & ſynecdo: hebdomada , ſeptimana . præſ. הַשַּׁבָּת ſabbatum . לַשַּׁבָּת , בַּשַּׁבָּת in ſabbato. מִשַּׁבָּת à ſabbato. aff. בְּשַׁבַּתּוֹ in ſabbato ſuo . שַׁבַּתְּכֶם , שַׁבַּתָּהּ ſabbatum ejus , veſtrum . plur. præſ. שַׁבָּתוֹת & הַשַּׁבָּתוֹת ſabbata , & ל , בַּשַּׁבָּתוֹת in ſabbatis . aff. שַׁבְּתוֹתֶיהָ ſabbata ejus .

וּמִשַּׁבְּתוֹתַי & à ſabbatis meis :

בְּשַׁבְּתוֹתֵיכֶם in ſabbatis ve-ſtris.

שֶׁבֶת maſc. ceſſatio, quies. præf.

בְּשֶׁבֶת ad ceſſationem, vel in con-ſeſſu. aff. שִׁבְתִּי , שִׁבְתּוֹ ceſſatio ejus, mea: quaſi inf. יָשַׁב ſedit.

שָׁבְתָה ceſſavit, quievit. kal. præt. 3. f. foe.

שַׁבַּתָּהּ ſabbatum ejus. nom. f. maſc. aff.

שִׁבְתָּהּ ſedere eam. kal. inf. aff. Rad. יָשַׁב ſedit.

שִׁבְתּוֹ ceſſatio ejus. Exod. 21. 10. nom. f. m. שֶׁבֶת aff. בְּשַׁבַּתּוֹ in ſab-bato ſuo. nom. f. m. aff. præf. R. שָׁבַת quievit: vel ſedere eum, ſeſſio ejus. kal. inf. aff. R. יָשַׁב ſedit.

שַׁבָּתוֹן m. quies, requies, ceſſatio, & interdùm ſabbatum.

שַׁבָּתוֹת , שַׁבְּתוֹת pl. f. ſabbata, nom. pl. a f. שַׁבָּת.

שִׁבְתִּי quies mea. nom. f. m. שֶׁבֶת quies. R. שָׁבַת quievit. שַׁבְּתַי Sab-betai. nom. pr. שַׁבְתִּי שִׁבְתִּי ſede-re me. kal. inf. aff. שַׁבְתִּי pro שֹׁבֶת habitans. Jer. 22. 23. kal. part. ben. f. foe. cum jod redund. Rad. יָשַׁב ſedit.

שַׁבְתִּי reverſus ſum. kal. præt. 1. f. R. שׁוּב reverti.

שַׂבְתִּי incanui. kal. præt. 1. f. שֵׂיבָתִי pro שֵׂיבָתִי canicies mea, nom. f. f. aff. à f. שֵׂיבָה Rad. שׂוּב caneſcere.

שֵׂבָתֵךְ canicies tua. Ruth. 4. 15. nom. f. foe. שֵׂיבָה canicies. aff.

שַׁבַּתְּכֶם ſabbatum veſtrum. nom. f. m. aff. R. שָׁבַת ceſſavit.

שַׁבְתֶּם reverſi eſtis. kal. præt. 2. pl. R. שׁוּב reverti.

שִׁבְתָּם ſedere eos. kal. inf. aff. Rad. יָשַׁב ſedit.

ש ג

שְׂגָא, שְׂנָה Chal. crevit, auctus, multiplicatus eſt, ſuccrevit, ſumſit in-crementum, amplificavit. peh. fut. 3. f. m. יִשְׂגֵא & יִסְגֵא creſcet. pah. fut. 2. f. foe. geminatis literis. תְּשַׂגְשֵׂגִי fa-cies ut creſcat, vel adoleſcat. Iſa. 17. 11. Hiph. præt. הִשְׂגִּיא multiplicavit, auxit, crevit, magni-ficavit, amplificavit, incrementum dedit. præt. 3. pl. הִשְׂגּוּ auxerunt. part. f. m. מַשְׂגִּיא לַגּוֹיִם multi-plicans gentes. fut. 2. f. m. 3. foe. זְכוֹר כִּי־תַשְׂגִּיא פָּעֳלוֹ memen-to ut amplifices opus ejus. Job. 36. 24. שָׂגֵא Saghe. nom. pr.

שָׂגַב exaltatus, elatus, eleva-tus eſt, altus, editus fuit, robuſtus, ro-boratus fuit, ſublimis factus eſt: te-xit, protexit, munivit altitudine: præt. kal. 3. f. foe. שָׂגְבָה exaltata eſt, vel robuſtior fuit. pl. 3. Job. 7. 11.

ישע

וְקוֹדְרִים שָׂגְבוּ יֶשַׁע & pullati exaltati sunt ad salutem. Niph. præt. נִשְׂגַּב exaltatus est, munitus est loco alto, & inaccesso, elatus est. præt. 3. f. foe. נִשְׂגְּבָה exaltata, sublimis est. part. f. m. נִשְׂגָּב exaltatus. foe. f. נִשְׂגָּבָה elevata. Pih. fut. 1. f. aff. אֲשַׂגְּבֵהוּ exaltabo eum. 2. f. m. 3. f. aff. תְּשַׂגְּבֵנִי extolles me. 3. f. m. aff. יְשַׂגֶּבְךָ extollet te. Puh. fut. 3. f. m. יְשֻׂגַּב exaltabitur, in edito collocabitur. Hiph. fut. 3. f. m. Job. 36. 22. הֶן־אֵל יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ ecce Deus exaltabit, extollet virtute suâ.

שָׁגַג erravit, ignoravit, ignorantèr, inconsideratò, incogitantèr egit, inconsideratè fecit, admisit per imprudentiam, incogitans fuit. kal. part. ben. f. m. שֹׁגֵג errans. foe. f. præf. הַשֹּׁגֶגֶת errans.

שְׁגָגָה foe. error, ignorantia, vel peccatum ex ignorantiâ factum, ex inscitiâ, inadvertentia. præf. בִּשְׁגָגָה, לִ׳ per errorem. כִּשְׁגָגָה sicut error. aff. שִׁגְגָתוֹ error ejus. שֹׁגֶגֶת errans. præf. הַשֹּׁגֶגֶת errans. kal. part. ben. f. foe.

שִׁגְגָתוֹ, שִׁגְגָתָם error ejus, eorum. nom. f. שְׁגָגָה foe. const. aff.

שָׁגָה erravit, aberravit, oberravit, ignoravit, & per ignorantiam peccavit, incogitantèr egit, inconsideratè peccavit, erravit ignorantèr, inconsideratè fecit. kal. præt. 1. f. שָׁגִיתִי erravi. pl. 3. שָׁגוּ errárunt. part. ben. f. m. שֹׁגֶה errans. pl. m. præf. הַשֹּׁגִים errantes. inf. præf. לִשְׁגוֹת aberrare. fut. 1. f. אֶשְׁגֶּה errabo. 2. f. m. 3. f. תִּשְׁגֶּה errabis. 3. f. m. יִשְׁגֶּה errabit. pl. 2. m. תִּשְׁגּוּ errabitis. 3. plur. m. יִשְׁגּוּ errabunt. Hiph. præt. הִשְׁגָּה errare fecit, decepit. part. f. m. מַשְׁגֶּה errare faciens. fut. 2. f. m. 3. f. aff. תַּשְׁגֵּנִי errare facias me.

שְׂגָה Chal. crevit, multiplicatus est, auctus est.

שָׁגוּ erraverunt. kal. præt. 3. pl.

לִשְׁגוֹת aberrare, ad errandum. kal. inf. præf.

שָׁגַח aspexit, intuitus est. Hiph. præt. הִשְׁגִּיחַ aspexit, prospexit, respexit, consideravit, intuitus est, intentè inspexit, respexit cum consideratione. part. ben. f. m. מַשְׁגִּיחַ prospiciens. fut. 3. pl. m. יַשְׁגִּיחוּ respicient.

שְׁגָחָה foe. providentia. præf. הַשְׁגָּחָה providentia.

שַׂגִּיא m. Chal. amplus, magnus, augustus, abundans: adverb. multùm, abundantèr. שַׂגִּיא בְּאֵשׁ vehementèr displicuit. Dan. 6. 4. pl. foe. שַׂגִּיאָן ampli. R. שְׂגָא crevit.

שְׁגִיאוֹת foe. plur. ignorantiæ, erro-

rores. Rad. שָׁגָה erravit.

שַׂגִּיאָן Chal. ampli, æ: multi, æ. plur. foe. a f. שַׂגִּיא Rad. שְׂגָא crevit.

שִׁגָּיוֹן m. Siggajon: cantio erratica: ignorantia, error, erratum, erratio, abstractio quasi extasis: ode multiplex cantu, quæ omnibus rationibus musicæ simùl decantabatur: synodia. R. שָׁגָה erravit.

שִׁגְיֹנוֹת pl. foe. odæ erraticæ, seu mixtæ: ignorantiæ.

שָׁגִיתִי erravi, aberravi. kal. præt. 1. sing.

שָׁגַל coivit, rem habuit cum muliere, vitiavit, violavit mulierem: verbum est Hebræis pronunciatu obscoenum, & actum venereum propriissimè denotans, vel in conjugio, vel extrà illud: stupravit. Masorethæ verbum שָׁכַב cubuit, concubuit, pro eo legendum in Bibliorum margine substituerunt. kal. fut. 3. s. m. aff. יִשְׁגָּלֶנָּה vitiabit eam. Niph. fut. 2. & 3. pl. f. תִּשָּׁגַלְנָה vitiabuntur. Puh. præt. 2. s. f. שֻׁגַּלְתְּ vitiata fuisti.

שֵׁגָל foe. conjux, uxor: dicitur tantùm de Augustâ sive Reginâ, aut Regià conjuge. præf. הַשֵּׁגָל conjux Regis.

שֶׁגֹּלְשׁוּ quæ detondent. kal. præt. 3. plur. cum שֶׁ præf. loco

ג ש

אֲשֶׁר Rad. גָּלַשׁ totondit.

שֵׁגְלָתָךְ וּשְׁגְלָתֵהּ Chal. uxores ejus, tuæ. pl. foe. aff. a f. שֵׁגָל R. שְׁגַל coivit.

שֶׁגַּם quod etiam. particula compos. ex שֶׁ loco. אֲשֶׁר.

שֶׁגָּמַלְתְּ quam retribuisti. kal. præt. 2. f. m. cum שֶׁ præf. loco. אֲשֶׁר R. גָּמַל retribuit.

שָׁגַע Pih. insanivit, insanum se prætulit, vesanum reddidit, furiosum fecit. puh. part. s. m. præf. מְשֻׁגָּעִים amens. plur. m. הַמְשֻׁגָּע amentes. Hithp. הִשְׁתַּגֵּעַ amentem, dementem, insanum se finxit, insanum egit, simulavit se vesanum, fecit se insanire. part. ben. s. mascul. מִשְׁתַּגֵּעַ amentem se fingens. inf. præf. לְהִשְׁתַּגֵּעַ ad insaniendum.

שִׁגָּעוֹן m. insania, dementia, amentia, furor, vesania, vecordia, animi perculsio. præf. בְּ. בְּשִׁגָּעוֹן amentiâ.

שֶׁגֶר, שְׁגַר masc. foetus: propriè est emissum, emissio, primitivum, primogenitum.

שֶׁגֶר m. emissum, foetus emissus.

ד ש

שַׁד masc. mamma, uber. dual. שָׁדַיִם mammæ. præf. מִשָּׁדַיִם à mammis. const. שְׁדֵי mammæ. aff. שָׁדַי, שָׁדַיִךְ, שָׁדֶיהָ, שְׁדֵיהֶן

ubera mea, tua, ejus.

שַׁד m. mamma, uber. præf. מִשַּׁד ab ubere. Job. 24. 9.

שֹׁד m. vastator, prædo. Amos 5. 9.

שֹׁד m. vastatio, perditio, direptio, præda, vastitas, destructio, calamitas. præf. הַשֹּׁד vastatio. כְּשֹׁד sicut vastatio. לְשֹׁד ad vastationem. מִשֹּׁד à vastatione. Rad. שָׁדַד vastavit.

שֵׁד m. Dæmon, spiritus malus, malignus. pl. m. præf. לַשֵּׁדִים Dæmonibus.

שָׁדַד vastavit, rapuit, spoliavit, diripuit, depopulatus est, prædatus est, perdidit, destruxit. kal. præt. 3. pl. שָׁדְדוּ vastant. aff. in formâ defect. שַׁדּוּנִי vastarunt me. part. ben. f. m. præf. הַשֹּׁדֵד vastator. plur. præf. הַשֹּׁדְדִים const. שֹׁדְדֵי vastatores. pah. part. f. m. שָׁדוּד vastatus. foe. f. præf. הַשְּׁדוּדָה vastata. inf. שָׁדוֹד vastare. præf. לִשְׁדוֹד ad vastandum. imp. pl. m. שִׁדְדוּ vastate. fut. 3. f. m. יָשׁוּד vastabit. 3. f. m. aff. cum vau pro jod. וְשָׁדֵּם perdet eos. Prov. 11. 3. יְשָׁדְּדֵם destruet eos. Jer. 5. 6. Niph. fut. 1. pl. cum inf. kal. נְשַׁדְּנוּ שָׁדוֹד vastando vastati sumus: ubi kibbuts est loco cholem. Pih. præt. שִׁדֵּד & שׁוֹדֵד vastavit, devastavit, destruxit. part. ben. f. m. מְשַׁדֵּד vastans. fut. 2. f. m. 3. foe. תְּשַׁדֵּד vastes. 3. f. m. יְשׁוֹדֵד מַצְּבוֹתָם vastabit statuas, cippos eorum. puh. præt. שֻׁדַּד vastatus fuit, destructus est. præt. 3. f. f. שֻׁדְּדָה & שֻׁדָּדָה vastata est. pl. 3. שֻׁדְּדוּ & שֻׁדָּדוּ vastati sunt. 1. pl. שֻׁדַּדְנוּ vastati sumus. Hoph. præt. הוּשַׁד vastatus, devastatus est, factus est devastari. fut. 3. f. m. יוּשַׁד vastabitur. 2. f. m. 3. f. תּוּשַׁד vastaberis.

שִׂדֵּד Pih. occavit, arato agro glebas contudit, seu offregit, inoccavit terram ad complanandum eam. fut. 3. f. m. יְשַׂדֵּד occabit.

שֻׁדְּדָה, שֻׁדָּדָה, שֻׁדָּדַת vastata est. puh. præt. 3. f. foe. R. שָׁדַד vastavit.

שֹׁדְדוּ vastant. kal. præt. 3. pl. & vastate. Jer. 49. 28. imp. pl. m.

שִׁדָּה foe. symphonia. pl. שִׁדּוֹת symphoniæ: aliis est honorabilis femina, seu puella captiva, capta.

שָׂדֶה m. ager, terra, regio, pars terræ culta aruis, pascuis, hortis, & plantis, campus. præf. הַשָּׂדֶה ager. בַּשָּׂדֶה, בְּשָׂדֶה, בְּשָׂדֶה in agro. לַשָּׂדֶה agro. כְּשָׂדֶה sicut ager. מִשָּׂדֶה de agro. aff. בְּשָׂדְךָ in agro tuo. plur. m. שָׂדֵי, שָׂדִים agri, campi. præf. לְשָׂדֵי ex agris. בִּשְׂדֵי in agris. מִשְּׂדֵי ex agris. aff. שָׂדַי, שָׂדִי agri mei. שָׂדֶיךָ agri tui. שָׂדֵינוּ nostri.

שדה

שָׂדֵהוּ ager ejus. nom. f. m. aff. à præced.

שָׂדֵהוּ ager ejus. præf. לְשָׂדֵהוּ in agrum ſuum. nom. f. m. aff.

שָׁדוֹד vaſtare. præf. לִשְׁדוֹד ad vaſtandum. kal. inf. שָׁדוּד vaſtatus. foe. præf. הַשְּׁדוּדָה vaſtata. kal. part. pah. f. m. & foe. R. שָׁדַד vaſtavit.

שַׁדּוּן quod judicium. Job. 19. 29. quod juſtum, & æquum eſt. nom. f. m. cum שׁ loco אֲשֶׁר Rad. דּוּן judicare.

שַׁדּוּנִי vaſtárunt me. kal. præt. 3. plur. in formâ defect. R. שָׁדַד vaſtavit.

שְׁדֻפוֹת aduſti, tæ. kal. part. pah. pl. foe. R. שָׁדַף aduſſit.

שִׁדּוֹת ſymphoniæ, inſtrumenta muſicæ: aliis mulieres, ſeu puellæ. a nom. f. שִׁדָּה R. שָׁדַד vaſtavit.

שָׂדוֹת, שְׂדוֹת pl. foe. agri, campi, arua. præf. הַשָּׂדוֹת agri. מִשְּׂדוֹת ex agris. aff. שְׂדוֹתֵינוּ, שְׂדוֹתֵיכֶם, שְׂדוֹתֵיהֶם, שְׂדוֹתֶיהָ agri ejus, eorum, veſtri, noſtri. a f. m. R. שָׂדֶה ager.

בִּ־שְׂדוֹתָם in agris ipſorum. nom. pl. f. aff. præf. à præced.

שְׂדֵי agri. aff. שָׂדַי, שָׂדָי agri mei. שָׂדֶיךָ, שָׂדֵינוּ agri tui, noſtri. nom. pl. m. conſt. à præced.

שָׂדַי m. ager, campus: ה radic. mutato in jod mobile. שָׂדִי ager meus. nom. f. m. aff.

שָׁדַי ubera mea. nom. plur. m. aff.

שָׁדֶיהָ ubera ejus. nom. plur. aff.

שְׁדֵיהֶן ubera earum. à f. Rad. שַׁד mamma.

שְׁדֵיאוּר Sedeur. nom. pr.

שַׁדַּי m. præpotens, omnipotens: eſt unum ex decem Dei nominibus à potentiâ ejus deſumtum, quod ſoli vero Deo tribuitur. Rad. שָׁדַד vaſtavit.

שְׂדֵי, שָׂדִים m. plur. agri, campi, arua. à f. m. R. שָׂדֶה ager.

שְׁדֵי, שָׁדַיִם, שָׁדַיִם pl. m. mammæ, ubera. præf. מִשָּׁדָיִם à mammis. aff. שָׁדַי ubera mea. שָׁדַיִךְ tua. שְׁדֵיהֶן, שָׁדֶיהָ ubera tua, ejus, earum: nom. pl. m. abſol. & conſt. à f. R. שַׁד mamma.

שִׂדִּים plural. maſc. Siddim. nom. prop. vallis. præf. Gen. 14. 3. אֶל־עֵמֶק־הַשִּׂדִּים in valle Siddim. R. שָׂדַד occavit.

שֵׁדִים plur. m. Dæmones, ſpiritus maligni. præf. לַשֵּׁדִים Dæmonibus. a f. שֵׁד Dæmon. R. שָׁדַד vaſtavit.

וְשַׁדֵּם pro יְשָׁדֵּם & perdet eos. Prov. 11. 3. kal. fut. 3. f. m. aff. vel præt. kal. 3. f. m. aff. R. שָׁדַד.

שְׁדֵמָה foe. arvum, ager ſativus, arvum uredine tactum. plur. præf.

præf. הַשְּׁדֵמוֹת arua, agri, vites. מִשְּׁדֵמוֹת in agris. בִּשְׁדֵמוֹת præ vitibus. Deut. 32. 32.

שְׁדֵפָה foe. adustio, uredo segetum, ariditas, percussio sementis, herba adusta.

שִׁדָּפוֹן m. ariditas, uredo, rubigo, percussio sementis vento orientali ingrediente spicas. præf. בַּשִּׁדָּפוֹן uredine.

שְׁדוּפוֹת, שְׁדֻפוֹת pl. foe. adustæ, tactæ uredine: est part. pah. pl. foe. inusit: verbi שָׁדַף.

שְׁדַר Chal. misit: ithpah. הִשְׁתַּדַּר conatus est, fatigit, contendit, operam dedit. part. f. masc. הֲוָה מִשְׁתַּדַּר erat fatagens.

שְׂדֵרוֹת pl. foe. subsellia, ordines, ordinationes, septa, tabulata ordinata constructa, structuræ ordinales, tabulatorum coaxationes. præf. הַשְּׂדֵרוֹת septa. אֶל־מִבֵּית לַשְּׂדֵרוֹת extrà septa, seu ordines. 4. Reg. 11. 15. R. סֶדֶר ordo.

שַׁדְרַךְ Sadrach. nom. pr.

שַׂדְתְּ liniisti, oblivisti calce. kal. præt. 2. f. m. R. שׂוּד linire.

ש ה

שֶׂה, שֵׂה com. gen. sed sæpiùs m. pecus parva propriè, & sæpè est singulare agnus, hoedus; præf. הַשֶּׂה pecus. בְּשֶׂה pecude. כַּשֶּׂה sicut pecus. לַשֶּׂה pecudi. מִשֶּׂה à pecude. aff. שֵׂיוֹ, שֵׂיֵהוּ pecus ejus.

שֶׁהֲבֵיאתִיו quod adduxero eum. Cant. 3. 4. Hiph. præt. 1. f. aff. cum שׁ præf. pro אֲשֶׁר R. בּוֹא venit.

שָׂהֵד m. testis, testificator: vel testimonium, contestatio: aff. וְשָׂהֲדִי בַּמְּרוֹמִים & testis meus in excelsis est, Job. 16. 19.

שָׂהֲדוּתָא foe. Chal. testimonium: vel nom. propr. cumuli lapidum, יְגַר, quem Laban Syrè, vel Chaldaicè Sahaduta appellavit. Gen. 31. 47

שֶׁהוּא quo ipse. pronom. m. primæ pers. cum præf. שׁ loco אֲשֶׁר.

שֶׁהָיָה quod fuit. שֶׁהָיוּ qui fuerunt. kal. præt. 3. f. m. & 3. plur. cum שׁ præf. pro אֲשֶׁר R. הָיָה fuit.

שֶׁהַיָּמִים quod dies. Eccles. 7. 10. nom. pl. præf. R. יוֹם dies.

שֶׁהִכָּה quod percussit. Hiph. præt. 3. f. m. cum præf. שׁ. R. נָכָה percussit.

שֶׁהֵם quod ipsi: pron. pl. m. primæ pers. cum præf. שׁ à f. R. הוּא ipse.

שֹׁהַם m. onyx, sardonyx, lapis pretiosus candorem referens unguis humani. præf. הַשֹּׁהַם onyx. בַּשֹּׁהַם sardonyche: Soham. nom. pr. 1. Paral. 24. 27.

שֶׁהַמֶּלֶךְ quod Rex. nom. f. m. cum

cum שׁ relat. præſ. Rad. מָלַךְ regnavit.

שֶׁהַנְּחָלִים quod flumina. nom. pl. m. cum שׁ relat. præſ. R. נָחַל poſſedit.

הַשַּׂהֲרֹנִים plur. m. lunulæ, ornamenti ſpecies. Rad. סַהַר rotunditas.

שֶׁהַתַּקִּיף quòd fortior eſt. Eccl. 6. 10 nom. ſ. m. cum ה redund. & præſ. relat. שׁ R. תָּקַף roboravit.

ש ו

כַּשָּׁו pro כַּשָּׁוְא in vanitate. Job. 15. 31. R. שָׁוְא vanitas.

שָׁוְא m. vanitas, vanum, falſitas, falſum, mendacium, in vanum, gratis, nihil, falsò, fruſtrà; temerè. præſ. הַשָּׁוְא vanitas: ſic Job. 15. 31. אַל יַאֲמֵן בַּשָּׁו נִתְעָה כִּי שָׁוְא תִּהְיֶה תְמוּרָתוֹ non credat vanitati, qui errat, quoniam vanitas erit compenſatio ejus.

לַשָּׁוְא fruſtrà. מְתֵי־שָׁוְא homines vanitatis, temeritatis. Job. 11. 11.

עֵד שָׁוְא teſtimonium falſitatis.

שׂוֹא ferre, attollere. præſ. בְּשׂוֹא in attollendo. inf. kal. præſ. pro נְשׂוֹא R. נָשָׂא tulit.

שׁוֹאָה foe. deſolatio, vaſtatio tumultuoſa, vaſtitas, vaſtum, confuſio, ſubita conturbatio, devaſtatio, commotio, concuſſio, deſtructio, ſtrepitus. præſ. כְּשׁוֹאָה cum vaſtatione.

לְשׁוֹאָה, כְּ, כְּשׁוֹאָה ſicut vaſtatio. לְשׁוֹאָה ad vaſtationem. מִשּׁוֹאַת à vaſtatione. R. שָׁאָה deſolavit.

שׁוֹאִים plur. m. vaſtationes, deſolationes, tumultuationes. præſ. aff. מִשֹּׁאֵיהֶם à vaſtationibus eorum.

שׁוֹאֵל petens, poſtulans. שׁוֹאֶלֶת illa petens. pl. m. præſ. הַשֹּׁאֲלִים petentes. kal. part. ben. ſ. m. & f. R. שָׁאַל petiit.

שׁוֹאֵף aſpirans. aff. שֹׁאֲפִי anhelans contra me. plur. maſc. præſ. הַשֹּׁאֲפִים qui anhelant. kal. part. ben. ſ. & plur. m. R. שָׁאַף anhelavit.

שׁוֹב manere, habitare. Jer. 42. 10. kal. inf. R. יָשַׁב manſit.

שׂוּב caneſcere, canum fieri. kal. præt. 1. ſ. שַׂבְתִּי incanui.

שׁוּב reverti, redire, convertere, converti, averti, avertere ſe, retroagi pro ratione loci, & diverſæ ſtructuræ: rebellare, reſipiſcere, poenitentiam agere, reddere, retribuere, rependere, reſpondere, reducere, quieſcere, habitare, eruere, liberare: conſtruitur abſolutè, & cum præp. מִן, אֶל, לְ, אַחֲרֵי & מֵאַחֲרֵי quibus motus vel ad aliquem, vel ab aliquo ſignificatur: antè aliud verbum continuò poſitum ſignificat iterationem actionis, quæ iſto verbo

expri-

exprimitur, & per rursùs, rursùm, vel denuò explicari poteſt: id fit ſimplicitèr, vel cum copula *vau*: cum accuſat. fit tranſitivum, convertit, reduxit, reſtituit, redire fecit. kal. præt. 3. ſ. m. שָׁב rediit. præſ. הַשָּׁב qui rediit. 3. ſ. foe. שָׁבָה reverſa eſt, & præſ. הַשָּׁבָה quæ rediit, & שָׁבַת Ezec. 46. 17. 2. ſ. m. שַׁבְתָּ reduxiſti. 1. ſ. שַׁבְתִּי reverſus ſum. pl. 3. præt. שָׁבוּ reverſi ſunt. 2. m. שַׁבְתֶּם reverſi eſtis, 1. pl. שַׁבְנוּ reverſi ſumus. part. ben. ſ. m. שָׁב revertens. præſ. מִשָּׁב à redeunte. plur. maſc. præſ. הַשָּׁבִים revertentes. conſt. præſ. לְשָׁבֵי revertentibus. aff. וְשָׁבֶיהָ & converſi ejus. inf. שׁוּב, שׁוֹב reverti. præſ. בְּשׁוּב in revertendo. כְּשׁוּב juxtà reverti. לָשׁוּב ad revertendum. מִשּׁוּב à revertendo. aff. בְּשׁוּבִי, בְּשׁוּבְכֶם, בְּשֻׁבוֹ, בְּשׁוּבוֹ, בְּשׁוּבֵנִי in reverti me, vos, eum. imp. ſ. m. שֻׁב, שׁוּב & cum ה paragog. שׁוּבָה, שֻׁבָה revertere. aff. cum jod abund. שׁוּבֵינוּ converte nos. foe. ſ. שׁוּבִי, שֻׁבִי revertere. pl. m. שׁוּבוּ, שֻׁבוּ redite. foe. plur. שֹׁבְנָה revertimini. fut. 1. ſ. אָשׁוּבָה & אָשֻׁב, אָשׁוּב revertar. 2. ſ. m. 3. foe. תָּשׁוּב, תָּשֹׁב, תָּשָׁב redibis. 2. ſ. foe. cum ן pro י ſic תְּשׁוּבִן reverteris. 3. ſ. m. יָשֹׁב, יָשֵׁב, יָשָׁב, יָשׁוּב revertetur. præſ. הֲיָשׁוּב an revertetur? pl. 1. cum ה præſ. הֲנָשׁוּב an revertemur? נָשָׁב & cum ה parag. נָשֻׁבָה, נָשׁוּבָה revertemur. 2. maſc. plur. תָּשֻׁבוּ, תְּשׁוּבוּן, תְּשֻׁבוּן, תְּשׁוּבוּן, תָּשׁוּבוּ revertemini. 3. m. יָשֻׁבוּ, יָשׁוּבוּ, יְשֻׁבוּן, יְשׁוּבוּן revertentur. plur. foe. 2. & 3. תָּשֹׁבְןָ & תְּשֻׁבֶינָה, תָּשֹׁבְנָה, תְּשׁוּבְנָה revertentur. Pih. præt. שׁוֹבֵב reverti fecit, convertit, reſtituit, reduxit, avertit, pervertit, perverſum reddidit. præt. 1. ſ. aff. וְשׁוֹבַבְתִּיךָ & reducam te. part. ben. ſ. m. מְשׁוֹבֵב reſtituens. inf. præſ. לְשׁוֹבֵב ad reducendum. aff. בְּשׁוֹבְבִי in reducendo me. fut. 2. ſ. m. 3. f. תְּשׁוֹבֵב quietem concedes. Pſ. 60. 3. m. 3. ſ. יְשׁוֹבֵב quietam reddet. 23. 3. puh. præt. שׁוֹבַב redire factus eſt, redux fuit. part. ſ. foe. מְשׁוֹבֶבֶת מֵחֶרֶב reverſa, redux, erepta a gladio. Ezec. 38. 8. Hiph. præt. הֵשִׁיב redire, reverti fecit, reduxit, revocavit, retulit, reportavit, repoſuit, reddidit, reſtituit, rependit, retorſit, retudit, convertit, avertit, reſpondit: quietem reddidit, vel conceſſit, tranquillavit, tranquillum, ſeu quietum reddidit: cum nomine iræ, eſt avertere: cum nomine faciei, averſari, repellere. præt. 3. ſ. maſc. aff. הֱשִׁיבוֹ, הֱשִׁיבָנִי, הֲשִׁיבְךָ redu-

duxit eum, te, me. 2. f. masc. השבותו aff. השבות & השיבות reduxisti eum. part. ben. f. m. præf. כמשיב sicut reducens, למשיב restituenti, pl. m. משיבים, משיבי reducentes. foe. f. const. משיבת restituens. inf. השב, השב, השיב restituere, revocare. præf. ההשב an reducendo? להשיב restituere. imp. f. m. השב, השב & cum ה parag. השיבה restitue. aff. השיבהו השיבהו reduc eum. fut. 1. f. אשב אשיב & cum ה parag. אשיבה reddam, respondebo. aff. אשיבנו אשיבך, אשיבנה respondebo tibi, reducam eum, revocabo illud. 2. f. m. 3. f. תשיב, תשב, תשב avertes, reduces. 3. f. m. ישב, ישב ישיב reducet, redire faciet. plur. 1. נשיב, נשב referemus. Hoph. præt. הושב redditus, restitutus, reductus est, factus est reverti. part. m. f. præf. המושב restitutus. pl. m. מושבים reducti. fut. 2. f. m. 3. foe. תושב restituetur. 3. f. m. ויושב & reductus est.

שובאל Subael. nom. pr.

שובב Sobab. fil. David. nom. propr.

שובבה aversus, sa est, rebellavit. præf. השובבה aversa, puh. præt. 3. f. foe.

שובבים aversi, rebelles, puh. part.

pl. m. שובבים pro שובבום abegerunt eos. Jer. 50. 6. pih. præt. 3. pl. aff.

שובבתי redire feci. aff. שובבתיך reduxi te. pih. præt. 1. sing. שובבתך rebellare fecit te; perversam reddidit te. Isa. 47. 10. pih. præt. 3. f. f. ה mutato in ת.

שובה שבה revertere, redi. kal. imp. f. m. cum ה parag.

שובה foe. reversio, quies, requies, conversio. præf. בשובה in tranquillitate.

שבו, שובו revertimini, redite. kal. imp. pl. m.

שבי, שובי redi, revertere. kal. imp. f. f. שובי reversi. kal. part. ben. pl. m. const.

שוביהם captivantes, captivos ducentes eos. kal. part. ben. plur. m. const. aff. Rad. שבה captivum duxit.

שובינו captivos ducentes nos. kal. part. ben. pl. m. const. aff.

שובנו, שובינו converte nos. kal. imp. f. m. aff. cum jod redund. Rad. שוב reverti.

שובך m. densitas, perplexitas, perplexum. שובך Sobach, nom. prop. R. סבך implexus fuit.

בשובכם in reverti vos. kal. inf. præf. aff. R. שוב reverti.

שבל, שובל m. semita, via, tibia.

bia. שׁוֹבָל Sobal. nom. prop. Rad. שְׁבִיל via.

שֹׁבְנָה, שׁוֹבְנָה revertimini. kal. imp. pl. foe. R. שׁוּב reverti.

שׁוֹבֵק Sobech. nom. pr.

שֹׁבֵר, שׁוֹבֵר frangens. kal. part. ben. f. m. R. שָׁבַר fregit.

שׂוּג avertere se. Niph. præt. נָשׂוֹג actus est retrorsùm.

שׁוֹגִים errantes. præf. הַשּׁוֹגִים errantes. kal. part. ben. pl. m. R. שָׁגָה erravit.

שׂוּד linire, oblinere, incrustare calce, obducere calce. kal. præt. 2. f. m. וְשַׂדְתָּ & linies.

שֹׁד, שׁוֹד m. vastator, direptor, prædo: vastatio, perditio, direptio, præda, vastitas, destructio, calamitas. præf. הַשּׁוֹד vastatio. מִשּׁוֹד à vastatione. R. שָׁדַד vastavit.

שׁוֹד masc. mamma, uber. præf. מִשּׁוֹד ab ubere. Job. 24. 9. R. שַׁד mamma.

הַ שּׁוֹדֵד vastans, vastator. plur. m. præf. הַשּׁוֹדְדִים vastatores. לְשׁוֹדְדִים vastatoribus. const. שֹׁדְדֵי vastatores. Rad. שָׁדַד vastavit.

שָׁוָה æquatus, adæquatus est, æqualis fuit, æquum, vel æquabile fuit, utile est, profuit, convenit, expediit, congruus fuit, assimilatus, exæquatus, compositus est simili modo: construitur cum præp. בְּ & לְ. kal. part. ben. m. f. אֵין שֹׁוֶה non est utile. fut. 1. f. אֶשְׁוֶה æqualis ero. 2. f. m. 3. f. תִּשְׁוֶה adæqueris. pl. 3. m. לֹא יִשְׁווּ־בָהּ non æquabuntur ei. Prov. 3. 15. pih. præt. שִׁוָּה æquavit, posuit, composuit, disposuit, proposuit ex signif. Chal. præt. 1. f. שִׁוִּיתִי proposui. part. ben. f. m. מְשַׁוֶּה disponens. fut. 2. f. m. 3. foe. תְּשַׁוֶּה pones. 3. f. m. יְשַׁוֶּה reponit. Hos. 10. 1. פְּרִי יְשַׁוֶּה־לּוֹ fructum adæquabit, ponet sibi: vel ut aliis placet, fructus mentietur illi. Hiph. præt. הִשְׁוָה fecit esse æqualem, adæquavit, comparavit, assimilavit. fut. 1. f. אַשְׁוֶה æquabo. pl. 2. m. תַּשְׁווּ æquabitis. Hithp. & Niph. præt. נִשְׁתָּוָה æquatur, exæquatur. præt. 3. f. foe. compos. ex Hithp, & Niph. quod Chaldæis familiare est. fut. Chal. 3. f. masc. וּבַיְתֵהּ נְוָלִי יִשְׁתַּוֵּה & domus ejus sterquilinium ponatur. Dan. 3. 29.

שָׁוֵה Saveh. nom. pr.

שֹׁוֶה utilis, utile, conveniens, expediens. Esth. 3. 8. וְלַמֶּלֶךְ אֵין־שֹׁוֶה לְהַנִּיחָם & Regi non est utile sinere illos. Esth. 7. 4. כִּי אֵין הַצָּר שֹׁוֶה בְּנֵזֶק הַמֶּלֶךְ nam non est angustia tanti, quanti damnum Regis, vel æqualis damno Regis.

שׂוּחַ meditari, eloqui, loqui ore,

ore, & corde, id eſt orare: tribuitur animo, & ori: rem ſeriò tractare meditatione, ſermone, multis cogitare, apud ſe conqueri, tacitè obmurmurare. kal. inf. præf. לָשׂוּחַ ad meditandum, aut orandum, & cum jod לָשִׂיחַ ad meditandum. שׂוֹחֵחַ pih. præt. diſſeruit, meditatus eſt, enarravit. fut. 1. ſ. אֲשׂוֹחֵחַ colloquar. 3. ſ. m. יְשׂוֹחֵחַ colloquetur, meditabitur, eloquetur. Hiph. præt. הֵשִׂיחַ meditatus, collocutus, elocutus, confabulatus eſt. imp. ſ. m. שִׂיחַ colloquere. plur. m. שִׂיחוּ colloquimini. fut. 1. ſ. אָשִׂיחַ & cum ה emph. אָשִׂיחָה loquar. 3. ſ. m. יָשִׂיחַ meditatur.

שׁוּחַ inclinari, propendere, incurvari deorsùm. kal. præt. 3. ſ. foe. שָׁחָה inclinata eſt. Prov. 2. 18. שׁוּחַ Suach fil. Abrahæ, & Cheturæ. nom. prop.

שׁוֹחַד, שֹׁחַד m. munus, donum, imprimis eſt munus quo Judex corrumpitur. R. שָׁחַד donavit.

שׁוּחָה foe. fovea, foſſa, deſolatio. R. שׁוּחַ inclinari.

שָׁחוּט tractus, ta. Jer. 9. 8. kal. part. pah. ſ. m. cum ו abund. לְשׁוֹנָם חֵץ שָׁחוּט ſagitta tracta lingua eorum. R. שָׁחַט mactavit.

שׁוֹחֵט mactans. pl. m., conſt. שֹׁחֲטֵי jugulantes. kal. part. ben. ſ. & pl. m.

שׁוּט itare, circuire, peragrare, diſcurrere, percurrere, curſitare: cum accuſ. circumagitare, diffundi, inveſtigare diſcurſando. kal. præt. 3. plur. שָׁטוּ circuibant. inf. præf. מִשּׁוּט à peragrando. בְּשׁוּט in diſcurrendo. imp. ſ. m. שׁוּט diſcurre. fut. 3. pl. m. יְשֻׁטוּ diſcurrent. Pih. præt. שׁוֹטֵט circuivit frequentèr, pervagatus eſt. Hithp. imp. pl. foe. formâ inuſit. Jer. 49. 3. הִתְשׁוֹטַטְנָה בַּגְּדֵרוֹת curſitate per ſepta.

שׁוֹט m. flagellum, ſcutica, rudens, rudicula quâ navis circumagitur, circuitus, impetus, virga quælibet quâ quis percutitur. שׁוֹט flagellum. Iſa. 28. 15. præf. בְּשׁוֹט in flagello. plur. præf. בַּשּׁוֹטִים ſcuticis.

שׂוּט declinare, divertere, deflectere. kal. part. ben. ſ. m. שָׂט declinans. pl. m. שָׂטִים conſt. שָׂטֵי כָזָב declinantes ad mendacium. Pſ. 40. 5.

שׁוֹטֵט Pih. præt. circuivit frequentèr, pervagatus eſt, obeundo luſtravit. part. m. & foe. pl. מְשׁוֹטְטוֹת מְשׁוֹטְטִים peragrantes. inf. præf. לְשׁוֹטֵט בְּצִדֵּיכֶם ad penetrandum latera veſtra. Joſ. 23. 13. imp. plur. m. שׁוֹטְטוּ בְחוּצוֹת percurrite plateas. 3. plur. maſc. יְשֹׁטְטוּ percurrent, R. שׁוּט itare.

שׁוֹטֵט m. ſcutica, flagellum: aliis pa-

palus, vel ſpina. præf. לְשׁוֹטֵט in flagellum.

שֹׁטֵר , שׁוֹטֵר m. Præfectus, Prætor, Dominus, moderator, curator negotiorum publicorum, virgifer, apparitor cui mandati executio committitur. præf. הַשּׁוֹטֵר moderator. pl. præf. הַשּׁוֹטְרִים moderatores. aff. שׁוֹטְרָיו moderatores ejus.

שָׁוֵה Chal. poſuit, compoſuit, applicuit. peh. præt. 3. f. m. R. שָׁוָה æquatus eſt.

שִׁוִּיתִי propoſui, æquavi, diſpoſui. pih. præt. 1. f.

שׂוּךְ ſepire, obſepire propriè vepribus, obducere ſpinas, circumſepire implicando veprés, conſepire vepribus perplexis. kal. præt. 2. f. m. שַׂכְתָּ בַעֲדוֹ ſepiviſti circà eum. Job. 1. 10. part. ben. f. m. שָׂךְ obſepio. fut. 2. f. m. 3. f. aff. תְּשֻׂכֵּנִי texiſti me. Job. 10. 11.

שׂוֹךְ m. ſepes, ſepimentum. aff. שׂוֹכוֹ ſepes ejus, ſua.

שׂוֹכָה foe. ramus, aut lignorum, & frondium perplexitas, ramus perplexus inſtàr ſpinarum. שׂוֹכֹה ramus ſuus contractè pro שׂוֹכָתוֹ cum ה pro ו. conſt. Jud. 9. 48. שׂוֹכַת עֵצִים rami arborum. שׂוֹכוֹ , שׂוֹכֹה Soccoh, urbis nomen in tribu Juda. Joſ. 15. 35.

שׁוֹכְנִי , שֹׁכְנִי pro שֹׁכֵן habitator, habitans. Deut. 33. 16. kal. part. ben. f. m. cum jod parag. R. שָׁכַן manſit.

שׂוֹכַת foe. ramus perplexus, ſentis, ſpina. nom. f. conſt. a שׂוֹכָה R. שׂוּךְ ſepire.

שׁוֹל prædari, prædam dimittendo. Ruth. 2. 16. kal. inf. R. שָׁלַל prædatus eſt.

שׁוּל m. fimbria, pars inferior veſtis, margo, ſeu ora veſtis. plur. m. conſt. שׁוּלֵי fimbriæ. aff. שׁוּלַיִךְ שׁוּלָיו fimbriæ ejus, tuæ. præf. בְּשׁוּלֶיהָ in fimbriis ejus.

שׁוֹלָל ſpolians. plur. præf. maſc. הַשּׁוֹלְלִים ſpoliantes. kal. part. ben. f. & pl. m. שׁוֹלָל pro quo שׁוֹלָל Mich. 1. 8. ſpoliatus, aberrans, veſanus, inſanum agens, Job. 12. 17. 19. puh. part. f. m. Rad. שָׁלַל prædatus eſt.

שׁוּלַמִּית foe. Sulamitis. nom. pr. regionis, vel civis. R. שָׁלַם perfecit.

שׁוּם m. allium, genus oleris. pl. præf. הַשּׁוּמִים allia.

שׂוּם ponere, apponere, adhibere, componere, diſponere, imponere, interponere, proponere, reponere, ſtatuere, conſtituere, collocare: interdùm etiam exponere, id eſt interpretari. Neh. 8. 8. conſtruitur cum accuſ. & præp. עַל , אֶל , ל , & ב.

kal.

kal. præt. 3. f. m. שָׂם posuit. aff. שָׂמַנִי, שָׂמְךָ, שָׂמָהוּ, שָׂמָהּ, שָׂמוֹ posuit eum, eam, eum, te, me. 3. f. f. præf. הַשָּׂמָה quod posuit. aff. ה mutato in ת. שָׂמָתְנִי, שָׂמָתְהוּ posuit eum, me. 2. f. m. præf. הֲשַׂמְתָּ num posuisti? part. f. m. præf. הַשָּׂם ponens. pah. part. f. foe. cum jod in medio, seu ו curvato sic. 2. Reg. 13. 32. שִׂימָה positum, repostum. inf. שׂוֹם ponere. וְשׂוֹם שֶׂכֶל & ponendo attentionem. Neh. 8. 8. præf. בשׂום in ponendo. לָשׂוּם ad ponendum. aff. בְּשׂוּמִי, בְּשׂוּמוֹ in ponere eum, me. לְשׂוּמוֹ ad ponere eum. מִשּׂוּמוֹ à ponere eum. fut. 3. f. masc. יָשׂוּם ponet. Hiph. præt. הֵשִׂים posuit, apposuit, ut suprà. part. ben. f. m. מֵשִׂים ponens. inf. שִׂים ponere. imp. f. m. & cum ה parag. שִׂימָה pone. aff. שִׂימֵנִי, שִׂימֶהָ pone eam, me. fut. 1. f. אָשִׂם, אָשִׂים & cum ה parag. אָשִׂמָה, אָשִׂימָה ponam. aff. אֲשִׂימֶנָּה, אֲשִׂימְךָ disponam te, eam. 2. f. masc. præf. הֲתָשִׂים an pones? aff. תְּשִׂימֵנוּ תְּשִׂימֵנִי pones me, nos. 3. f. masc. יָשֵׂם, יָשֶׂם, יָשֵׂם, יָשִׂים ponet. aff. יְשִׂמֶהָ, יְשִׂימֵהוּ, יְשִׂימֶהָ ponet eam, eum, eam. plur. 1. נָשִׂים cum ה parag. נָשִׂימָה ponemus. Hoph. præt. הוּשָׂם positus, appositus est. fut. 3. f. cum jod pro ו. sic

Gen. 24. 33. וַיִּישַׂם pro יוּשָׂם positus, repositus est.

שׂוּם ponere. 2. Reg. 14. 7. Hiph. inf. cum ו pro jod absq. ה charact. conjug.

שׂוּמָה foe. repositum, positio, repositio, constitutio: vel est part. pah. kal. foe. f. 2. Reg. 13. 34. nam ad os Absalonis. הָיְתָה שׂוּמָה erat positio, scil. cordis.

שׁוּמִים pl. m. allia, genus oleris. a f. R. שׁוּם allium.

שׁוֹמֵם desolatus, desolans. foe. שׁוֹמֵמָה desolata. pl. m. ex formâ Heb. & Chal. שׁוֹמְמִין, שׁוֹמֵמִים desolati. kal. part. ben. f. & plur. m. R. שָׁמֵם desolatus est.

שׁוּנִי Suni. fil. Ghad. nom. pr.

שֹׁנִים, שׁוֹנִים iterantes, varii. kal. part. pl. m. ben. R. שָׁנָה iteravit.

שׁוּנֵם Sunem. nom. pr.

שׁוֹסֵינוּ conculcantes nos. kal. part. ben. pl. m. aff. R. שָׁסָה diripuit.

שׁוּעַ clamare, vociferari, acclamare voce aridulâ, stridere voce flebili, & querulâ. kal. imp. plur. m. וְשׁוּעוּ & vociferamini, vel præt. 3. pl. pih. præt. שִׁוֵּעַ vociferatus est, queritatus est, imploravit, clamavit salutis causâ: construitur frequentèr cum præp. אֶל præt. 1. f. שִׁוַּעְתִּי vociferor. part. f. m. מְשַׁוֵּעַ vociferans. inf. præf. aff. בְּשַׁוְּעִי, בְּשַׁוְּעוֹ in vociferari eum, me. fut. 1. f. abs. &

cum

אֲשַׁוְּעָה & אֲשַׁוֵּעַ cum ה parag. vociferabor. 2. f. m. 3. foe. תְּשַׁוֵּעַ clamabit. pl. 3. m. יְשַׁוְּעוּ clamabunt. Hiph. præt. הֵשַׁע oblivit, illivit, incruſtavit ex uſu Chaldaico: clauſit, obſtruxit, obturavit. imp. f. maſc. וְעֵינָיו הָשַׁע & oculos ejus illinito. Iſa. 6. 10.

שַׁוַע m. clamor, vociferatio, queritatio, imploratio opis alienæ. Job. 30. 24. אִם בְּפִידוֹ לָהֶן שׁוּעַ ſi in calamitate ejus imploratio eſt. aff. Job. 36. 19. הֲיַעֲרֹךְ שׁוּעֲךָ לֹא בְצָר num ordinabit clamorem tuum non in anguſtiâ?

שׁוֹעַ m. vociferatio, clamor. Ez. 23. 23 פְּקוֹד וְשׁוֹעַ וְקוֹעַ viſitando, vociferando, & recedendo, vel avellendo ſe. kal. inf.

שׁוּעַ Suah Socer Jehuda. nom. pr.

שֶׁוַע m. vociferatio, clamor, ſtridor, acclamatio ſtridula. aff. שַׁוְעִי clamor meus.

שׁוֹעַ m. liberalis, nobilis, dives, prodigus, munificus, opulentus, ſalutifer. Schoah. princeps. Ezec. 23. 23.

שַׁוְעָה, שַׁוְעַת foe. clamor, vociferatio, imploratio, quiritatio, ſtridor, acclamatio, quæ fit voce ſtridulâ. aff. præſ. לְשַׁוְעָתִי ad vociferationem meam. שַׁוְעָתָם vociferatio ipſorum.

שַׁוְעִי clamor meus. nom. ſ. שֶׁוַע aff.

שׁוּעָל maſc. vulpes. Neh. 11. 27. וּבַחֲצַר שׁוּעָל & in villa vulpis. pl. m. מְנָת שֻׁעָלִים portio vulpium. Pſ. 63. 11. præſ. כַּשְּׁעָלִים ſicut vulpes. R. שֹׁעַל pugillus.

שׁוּף conterere, terere, comminuere, frangere, contundere, concutere, quatere, quaſſare. kal. fut. 3. ſ. m. aff. Job. 9. 17. אֲשֶׁר בִּשְׂעָרָה יְשׁוּפֵנִי quia turbine me conteret. & Gen. 3. 15. הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב ipſe conteret tibi caput, & tu conteres eum calcaneo, vel conteres illi calcaneum: & ſecundùm aliam ſignificationem, abſcondit, obſcuravit. Pſ. 139. 11. אַךְ חֹשֶׁךְ יְשׁוּפֵנִי utiquè tenebræ occultabunt me.

שֹׁפֵךְ, שׁוֹפֵךְ effundens, fundens. pl. præſ. הַשּׁוֹפְכִים effundentes. kal: part. ben. ſ. & pl. m. שׁוֹפָךְ Sophac. nom. pr. R. שָׁפַךְ effudit.

שֹׁפֵט, שׁוֹפֵט m. judicans, Judex. præſ. הַשּׁוֹפֵט Judex. aff. שׁוֹפְטֵנוּ judex noſter. מְשׁוֹפְטִי à judice meo. foe. ſ. שׁוֹפְטָה judicans. pl. m. præſ. conſt. הַשּׁוֹפְטִים, שׁוֹפְטֵי judices. לְשׁוֹפְטִים, לַ judicibus. מְשׁוֹפְטֵי à judicibus. לְשׁוֹפְטָיו ad judices ejus. שׁוֹפְטֶיהָ, שׁוֹפְטֵיהֶם שׁוֹפְטֵינוּ, שׁוֹפְטֶיךָ, שׁוֹפְטֵיכֶם judices noſtri, tui, veſtri, ejus, eorum. kal. part. ben. ſ. & plur. maſc.

ſing.

sing. foe. Rad. שָׁפַט judicavit.

שׁוֹפָן Sophan. nom. pr.

שֹׁפָר, שׁוֹפָר m. buccina, tuba cornea. præf. הַשּׁוֹפָר tuba. בְּ, בַּשּׁוֹפָר tubâ. כַּשּׁוֹפָר tanquàm buccina. pl. f. præf. שׁוֹפָרוֹת, הַשּׁוֹפָרוֹת buccinæ. בַּשּׁוֹפָרוֹת buccinis. aff. שׁוֹפְרוֹתֵיהֶם buccinæ illorum. R. שָׁפַר pulchruit.

שׁוּק concupiscere, desiderare. Pih. præt. שׁוֹקֵק appetivit. Hiph. præt. הֵשִׁיק redundavit, exundavit, excurrit, enatavit, effluxit, fecit excurrere. præt. 3. pl. הֵשִׁיקוּ הַיְקָבִים redundárunt torcularia. Joel. 3. 13. 2. 24. Hithp. fut. 3. m. pl. Nah. 2. 5. יִשְׁתַּקְשְׁקוּן בָּרְחֹבוֹת discurrent per fora.

שׁוּק m. platea, vicus, forum. præf. בַּשּׁוּק per vicum. pl. præf. בַּשְּׁוָקִים per vicos.

שׁוֹק m. armus, crus, coxa, tibia. præf. הַשּׁוֹק armus. כְּשׁוֹק sicut armus. dual. præf. הַשּׁוֹקַיִם crura. const. præf. בְּשׁוֹקֵי in cruribus. שׁוֹקָיו crura ejus.

שׁוֹקַיִם dual. crura. דַּלְיוּ שֹׁקַיִם tollite crura. Prov. 26. 7. à præced.

שְׁוָקִים plur. m. vici, plateæ, fora. præf. בַּשְּׁוָקִים per vicos. a f. שׁוּק vicus.

שׁוֹקֵק Pih. appetivit, desideravit, concupivit, fecit excurrere. præt. 3. f.

m. כְּמַשַּׁק גֵּבִים שֹׁקֵק בּוֹ secundùm discursitationem locustarum qui discursat in eo. 3. f. f. וְנַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה & anima ejus subsultet. Isa. 29. 8. fut. 2. f. m. 3. f. aff. וַתְּשֹׁקְקֶהָ & appetis eam, & desiderare fecisti eam, & irrigasti eam.

שׁוֹקֵקָה foe. appetens, subsultans. pih. præt. 3. f. foe. vel kal. part. ben. f. foe. R. שָׁקַק discursitavit.

שׁוּר canere, cantare: intueri, contemplari, aspicere, prospicere, rectâ inspicere, speculari cum inquisitione diligenti. kal. præt. 3. f. m. שָׁר cecinit. part. ben. f. m. וְשָׁר & canens. pl. præf. m. הַשָּׁרִים cantores. לַשָּׁרִים cantoribus. pl. foe. præf. הַשָּׁרוֹת aff. שָׁרוֹתֶיךָ cantatrices tuæ. imp. f. m. Job. 35. 5. וְשׁוּר & intuere. fut. 1. f. אָשׁוּר aff. אֲשׁוּרֶנּוּ contemplabor eum. 2. f. m. 3. foe. וַתָּשַׁר & cecinit. Jud. 5. 1. aff. תְּשׁוּרֶנּוּ intueberis istud. 2. f. foe. תְּשׁוּרִי contemplaberis. 3. f. masc. יָשֹׁר, יָשׁוּר aff. יְשׁוּרֶנּוּ, יְשׁוּרֶנָּה contemplabitur illum. 3. f. foe. aff. תְּשׁוּרֵנִי intuebitur me. Pih. præt. שׁוֹרֵר cecinit, contemplatus est; vide infrà. Hiph. præt. הֵשִׁיר cantavit. inf. præf. לָשׁוּר pro לְשִׁיר ad canendum. imp. plur. masc. abs. ה charact: שִׁירוּ canite. fut. 1. f. אָשִׁיר & cum

& cum ה parag. אָשִׁירָה cantabo. 3. f. m. יָשִׁיר canet. pl. 1. נָשִׁיר & cum ה parag. נָשִׁירָה canemus. 3. pl. m. יָשִׁירוּ canent. Hoph. fut. 3. f. masc. יוּשַׁר הַשִּׁיר הַזֶּה canetur hoc carmen, canticum. Isa. 26. 1.

שׁוֹר m. inimicus, observator. pl. m const. aff. præf. בְּשׁוֹרָי in inimicis meis.

שׁוּר m. murus, propugnaculum; specula. plur. foe. aff. בֵּין שׁוּרֹתָם inter muros suos. Job. 24. 11., & Jer. 5. 10. עֲלוּ בְשָׁרוֹתֶיהָ ascendite in muros ejus. שׁוּר Sur. Gen. 16. 17 cum ה loc. שׁוּרָה in Sur.

שׁוֹר m. bos, taurus, & collectivè boves. præf. הַשּׁוֹר bos. בַּשּׁוֹר cum bove. כְּשׁוֹר sicut bos. לַשּׁוֹר bovi. מִשּׁוֹר à bove. aff. שׁוֹרוֹ עִבַּר taurus ejus impregnat. Job. 21. 10. שׁוֹרְךָ bos tuus. לְשׁוֹרְךָ bovi tuo. pl. m. שְׁוָרִים boves.

שׂוּר principem esse, agere, principatum habere, gerere, administrare, tenere: dominari, imperare, administrationem, aut officium habere super cives, aut specialitèr in aliquod hominum genus: construitur absolutè, & cum præp. עַל & אֶל kal. fut. 3. f. m. Jud. 9. 22. Hos. 12. 4. וַיָּשַׂר אֶל־מַלְאָךְ & principem se gessit cum Angelo: & principatum tenuit. pl. 3. m. יָשֹׂרוּ principatum gerunt. Hiph. præt. הֵשִׂיר principem constituit. præt. 3. pl. הֵשִׂירוּ principes constituunt.

שׂוֹרָה foe. pulchrum, laudabile, principale. Isa. 28. 25. חִטָּה שׂוֹרָה triticum præstantissimum.

שׁוּרֹתָם, שׁוּרוֹתָם muri ipsorum. Job. 24. 11. nom. pl. f. aff. à f. masc. שׁוּר murus. R. שׁוּר intuitus est.

בְּ־שׁוֹרְרַי in observatores meos. nom. plur. m. aff. præf. à f. masc. שׁוֹרֵר inimicus.

בְּשׁוּרִי שׁוּרִי decedere me. præf. בְּשׁוּרִי in recedere me. kal. inf. aff. R. סוּר recedere.

שׁוּרַיָּא, שׁוּרַיָּה pl. m. Chal. muri cum ה emphaticum præter ordinem. R. שׁוּר intueri.

שְׁוָרִים pl. m. boves. a f. m. שׁוֹר bos.

שׂרֵק, שׂוֹרֵק m. vitis optima, & selecta: Sorech, nom. pr.

שׁוֹרֵר Pih. præt. cecinit, cantavit: contemplatus est, observavit, intuitus est. præt. 3. plur. שׁוֹרְרוּ intuiti sunt. part. ben. s. m. præf. הַמְשׁוֹרֵר cantor. pl. m. præf. הַמְשׁוֹרְרִים cantores. foe. s. מְשׁוֹרְרָה cantatrix. foe. pl. מְשׁוֹרְרוֹת cantatrices. fut. 3. f. m. Zeph. 2. 14. קוֹל יְשׁוֹרֵר בַּחַלּוֹן vox cantabit in fenestrâ. Rad. שׁוּר canere.

שורר m. inimicus, observator, insidiator, inspector. plur. const. præf. בשררי, ל in observatoribus meis.

שורר, שרר m. umbilicus. aff. שררך, & cum simplice ר. Ezec. 16.4. שרך umbilicus tuus. præf. לשרך umbilico tuo, Prov. 3. 8.

שורש m. radix. præf. כשורש sicut radix. משורש è radice. pl. const. aff. præf. משרשיך è radicibus suis. R. שרש radix.

שורתם muri ipsorum. nom. plur. foe. aff. a f. שור murus. Rad. שור intueri.

שוש gaudere, lætari, gaudio affici, voluptatem propriè, & oblectationem in animo habere; hilarem, alacrem esse, hilarescere: est affectus cordis, non gestûs: construitur absolutè, & cum præp. ב & על. kal. præt, 3. s. m, שש gavisus est. 1. s. ששתי gavisus sum. pl. 3. ששו gavisi sunt. part. ben. s. m. שש gaudens inf. præf. לשוש gaudendo. fut. 3. pl. m. aff. ישושום מדבר וציה gaudebunt eum, vel in eis desertum, & solitudo. Isa. 35. 1. Hiph. præt. השיש gavisus est, lætatus, hilaris fuit, exultavit. imp. s. foe. שישי gaude. plur. m. שישו gaudete. fut. 1. s. אשיש gaudebo, 3. s. m. ישיש gaudebit. 2. s. m. 3. foe. תשיש gaudet. pl. 1. נשיש gaudebimus. 3. m. ישישו gaudebunt.

שושיתי pro שוסיתי diripui, prædatus sum. Isa. 10. 13. ועתודותיהם שושיתי & parata, seu thesauros eorum diripui. pih. præt. 1. s. Rad. שסה seu שסס diripuit.

שושן m. lilium, flos, rosa: item Ps. 60. 1. Hexacordum, instrumentum musicum sex chordarum: item Susan. nom. pr. metropolis in Persiâ. R. שש sex.

שושן m. lilium: hexacordum. pl. præf. בשושנים in liliis. שושנים hexacorda. Ps. 45. 1. 69. 1. . 80. 1.

שושנה, שושנת foe. lilium. præf. כשושנה sicut lilium. שושנכיה Susancaje. nom. pr.

שות ponere, disponere, præponere, opponere, reponere, imponere, constituere: propriè significat arte, curâ, & ordine aliquid ponere: construitur cum accusat. & præp. ב, ל, אל, על & aliis. kal. præt. 3. s. m. שת posuit. 3. s. f. שתה posuit. aff. 3. s. m. שתם posuit eos. שתני posuisti me. 2. s. m. aff. 1. s. שתי posui. aff. שתיה posui eam. plur. 3. שת שתו השערה Isa. 22. 7. ponendo posuere (prælium) in portâ, vel desolando desolâ-

sunt,

runt, populati sunt penitam. Pſ.49.15. שָׁתוּ לִשְׁאוֹל כַּצֹּאן ſicut pecudes in inferno poſuerunt ſe. Pſ. 73.9. שַׁתּוּ פִיהֶם בַּשָּׁמַיִם poſuerunt in cœlo os ſuum. Hiph. præt. הֵשִׁית poſuit, diſpoſuit, propoſuit, appoſuit. fut. 1. ſ. aff. אֲשִׁיתֵהוּ ponam eum. 2. f. m. 3. f תָּשֵׁת, תָּשִׁית pones. 3. ſ. m. יָשֵׁת, יָשֵׁת, יָשִׁית, aff. וַיְשִׁיתֵהוּ & appoſuit eum. Hoph. fut. 3. ſ. m. יוּשַׁת impoſitum fuerit.

שֹׁתֶה, שׁוֹתֶה bibens, potans. part. ben. kal. ſ. m. & שׁוֹתִים bibentes. præſ. הַשּׁוֹתִים, conſt. שׁוֹתֵי bibentes. aff. præſ. לְשֹׁתֶיו bibentibus eam. part. ben. pl. m. R. שָׁתָה bibit.

ש ז

לְ - שֵׁיזָבוּתָנָא Chal. liberare nos. pah. inf. aff. præſ. Rad. שֵׁיזִב eripuit.

שֵׁיזִב, שֵׁיזִיב Chal. eripuit, liberavit. pah. part. ben. ſ. m. מְשֵׁיזִב liberans. inf. aff. præſ. לְשֵׁיזָבוּתָךְ eripere te. fut. 3. ſ. m. aff. יְשֵׁיזְבִנָךְ eripiet te. דִּי יְשֵׁיזְבִנְכוֹן qui erepturus eſt vos.

שָׁזַף vidit, aſpexit, conſpexit, contuitus eſt, ſpectavit oculis directis in aliquem, conſpicatus eſt. kal. præt. 3. ſ. f. aff. cum præſ. שֶׁ loco אֲשֶׁר ſic שֶׁשְּׁזָפַתְנִי quod conſpexit me. Cant. 1.6.

שְׁזָפַתּוּ conſpexerit eum. Job. 20.9. 28.7. kal. præt. 3. ſ. f. aff. ־ת pro ה foe. & ו pro הוּ poſt ת cum dageſe.

ש ח

שַׁח depreſſus eſt, Iſa. 2. 11. 17. kal. præt. 3. ſ. m. item nomen adject. humilis, demiſſus, depreſſus. Job. 22.29. וְשַׁח עֵינַיִם יוֹשִׁעַ & humilem, depreſſum oculis ſervabit. R. שָׁחַח incurvatus eſt.

שִׂחַ m. meditatio, cogitatio, ſermo. aff. מַה - שֵּׂחוֹ quæ ſit meditatio ejus. Amoſ. 4. 13. R. שׂוּחַ eloqui.

שְׁחֻבָּרָה quæ conjuncta, copulata eſt. puh. præt. 3. ſ. foe. cum שֶׁ relat. præſ. R. חָבַר conjunxit.

שִׁחֵד muneravit, donavit, munus diſtribuit, ſeu dedit, largitus eſt donum, munus exhibuit. kal. imp. pl. m. שִׁחֲדוּ בַּעֲדִי donate mihi, vel pro me. Job. 6. 22. fut. 2. ſ. foe. וַתִּשְׁחֳדִי אוֹתָם & donaſti illis, ſeu munerata es eos. Ezec. 16. 33.

שֹׁחַד, שׁוֹחַד m. munus, donum. præſ. הַשֹּׁחַד munus. כְּ, בְּשֹׁחַד pro munere.

שָׁחָה depreſſa eſt. Pſ. 44. 26. Prov. 2. 18. kal præt. 3. ſ. foe.

Rad. שחה incurvatus eſt.

שחח incurvatus eſt, humiliatus fuit, humiliavit, incurvavit ſe ipſum, humi procubuit, abjecit, proſtravit, depreſſit, inclinavit ſe. kal. imp. f. foe. שחי incurva, abjice te. Hiph. fut. 3. ſ. m. aff. דאגה בלב־איש ישחנה ſollicitudo in corde viri incurvabit, dejiciet eum. Prov. 12. 25. וישחך & humiliabit te. Hithp. præt. השתחוה procubuit, incurvavit ſe adorandi, vel honoris exhibendi causâ, quod reverentiæ ſignum etiam hominibus fiebat, maximè principibus, aut magnis viris, uti apud Orientales mos erat: tribuitur autem Deo, quod aptius non habeamus, ſed tunc internam adorationem ſignificat: verbum hoc ergò latriæ cultum, & duliæ complectitur, quorum ille Deo, hic hominibus etiam exhibetur, cum illis aſſurgitur: conſtruitur cum præp. על. אל. ל. & לפני præt. 2. ſ. m. השתחוית incurvaſti. part. ſ. m. משתחוה incurvans ſe. pl. m. ex formâ inuſit. משתחויתם incurvant ſe. Ezec. 8. 16. fut. 1. ſ. אשתחוה incurvabo me. 1. pl. נשתחוה incurvabimus nos.

שחה natavit extenſis manibus. kal. part. ben. ſ. m. præf. cum inf. præf. השחה לשחות natans ad natandum. Iſa. 25. 11. Hiphil. fut. 1. ſ. אשחה natare facio.

שחו maſc. natatio, fluctuatio. Ezec. 4. 7. מי שחו aquæ natationis.

שחו meditatio ejus. Amoſ. 4. 13. nom. ſ. m. aff. à שיח Rad. שוח eloqui.

שחו, שחו incurvant ſe. kal. præt. 3. plur. Rad. שחח incurvatus eſt.

שחות m. demiſſio, incurvatio, curvitas vultûs in terram: poteſt etiam eſſe infin. kal.

שחוט ductus, tractus. foe. præf. השחוטה jugulata. kal. part. pah. ſ. m. & ſ. R. שחט jugulavit.

שחוט jugulare. præf. לשחוט ad jugulandum. kal. inf.

שחולת quòd ægra. Cant. 5. 8. kal. part. ben. ſ. foe. conſt. cum relat. ש. R. חלה infirmatus eſt.

שחוק ridere, ludere. præf. ב, לשחוק ad ludendum. kal. inf. R. שחק riſit.

שחק. שחוק m. luſus, riſus, deriſio, cachinnus, deridiculum. præf. השחוק riſus. משחוק præ riſu.

שחר. שחור m. niger, nigrum, nigricans, fuſcus, ſubniger. pl. maſc. præf. השחורים nigri. R. שחר denigratus eſt.

שְׁחוֹר m. nigredo, carbo. præſ. חָשַׁךְ מִשְּׁחוֹר תָּאֳרָם obſcurata eſt præ nigredine forma eorum. Lam.4.8.

שְׁחוֹרָה foe. nigra. pl. שְׁחוֹרוֹת nigræ. à ſ. שָׁחוֹר niger.

שְׂחוֹת natare. præf. לִשְׂחוֹת ad natandum. kal. inf. præf. Rad. שָׂחָה natavit.

שְׁחוּת foe. fovea, foſſa. aff. præf. בִּשְׁחוּתוֹ in foveam ſuam. R. שָׁחַח incurvatus eſt.

שַׁחוֹתִי curvavi me. kal. præt. 1. ſ. R. שָׁחַח curvatus eſt.

שָׁחַח curvatus, incurvatus, depreſſus, dejectus eſt, inclinatus, proſtratus deorsùm, inflexus eſt, incurvavit, humiliavit ſe. kal præt. 3. ſ. f. שָׁחָה depreſſa eſt. pl. 3. שָׁחֲחוּ & שַׁחוּ incurvant. inf. שְׁחוֹחַ demittendo ſe. imp. ſ. foe. שְׁחִי deprimete. fut. 3. ſ. m. יָשֹׁחַ incurvabit ſe. 2. ſ. m. 3. f. וַתָּשׁוֹחַ & humiliat ſe. pl. 3. m. יָשֹׁחוּ depriment ſe. Niph. fut. 3. ſ. m. וַיִּשַּׁח & deprimit ſe. 2. ſ. m. 3. foe. תִּשַּׁח humiliet ſe. 3. plur. maſc. Eccl. 12. 5. וְיִשַּׁחוּ כָּל־בְּנוֹת הַשִּׁיר & humiliabuntur, ſeu deprimentur omnes filiæ cantici. Hiph. fut. 3. ſ. m. aff. יַשְׁחֶנָּה humiliabit illud. Hithp. fut. 2. ſ. foe. מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי quid, aut cur humiliabis te, ſeu proſtrata es anima mea. Pſ.42.6... 43. 5. 2. ſ. m. 3. foe. עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח in me anima mea humiliabit, deprimet ſe. Pſ.42.7.

שָׂחַט expreſſit ſuccum propriè, vel humorem, uvas. kal fut. 1. ſ. וָאֶשְׂחַט אוֹתָם & exprimebam eas. Ge.40. 11.

שָׁחַט mactavit, jugulavit, occidit, excoriavit, ſacrificavit: mactatio autem fit tracto, & reducto per jugulum animalis gladio, ſeu cultro acutiſſimo. kal. 3. ſ. m. aff. שְׁחָטוֹ mactavit eam. 2. ſ. m. שָׁחַטְתָּ jugulaſti. pl. 2. m. שְׁחַטְתֶּם mactaſtis. 3. pl. שָׁחֲטוּ jugulant. part. ben. ſ. m. שׁוֹחֵט mactans. plur. conſt. שֹׁחֲטֵי jugulantes. pah. ſ. m. שָׁחוּט ductus, tractus. foe. ſ. præf. הַשְּׁחֻטָה הַשְּׁחוּטָה jugulata. inf. præf. לִשְׁחוֹט ad jugulandum. aff. בְּשַׁחֲטָם in jugulare eos. imp. pl. m. שַׁחֲטוּ mactate. fut. 2. ſ. maſc. 3. f. תִּשְׁחַט 2. ſ. foe. תִּשְׁחֲטִי mactabis. 3. ſ. maſc. יִשְׁחַט aff. יִשְׁחָטֵם יִשְׁחָטֵהוּ jugulabit eum, eos. pl. 2. m. תִּשְׁחֲטוּ jugulabitis. 3. pl. m. aff. יִשְׁחָטוּם, יִשְׁחָטוּהוּ jugulabunt eos, eum. Niph. fut. 2. ſ. m. 3. foe. תִּשָּׁחֵט & 3. ſ. m. יִשָּׁחֵט jugulabitur.

שַׁחֲטָה foe. mactatio, jugulatio. Hoſ.5. 2. וְשַׁחֲטָה סֵטִים הֶעְמִיקוּ & ad

& ad jugulandum, seu ad mactationem declinantes, Apostatæ profundarunt, vel in profundum abierunt; aut callidè machinati sunt: potest esse nomen, & infin. kal. cum ה parag.

שְׁחִי deprime te. kal. imp. f. foe. R.

שָׁחַח incurvatus est.

שִׂחִי eloquium meum. Job. 23. 2. præf. בְּשִׂיחִי in sermone meo. nom. f. m. שִׂיחַ sermo. aff. R. שׂוּחַ meditari.

שְׁחִיטָה, שְׁחִיטַת foe. jugulatio, mactatio. 2. Paral. 30. 17. עַל שְׁחִיטַת הַפְּסָחִים super jugulationem, vel mactationem Paschatum, id est victimarum, & agnorum paschalium.

שְׁחִין m. ulcus, inflammatio, apostema. præf. הַשְּׁחִין ulcus. בִּשְׁחִין, בַּשְּׁחִין, ל ulcere.

שָׁחִיס m. sponte nascens, non satum.

שְׂחִיף masc. tectorium: tectus, opertus, conjunctio, & contabulatio lignorum. Ezec. 41. 16. שְׂחִיף עֵץ opertum ligno.

שְׁחִית foe. fovea, fossa. plur. f. aff. præf. בִּשְׁחִיתוֹתָם in foveis ipsorum. R. שָׁחָה humiliatus est.

שְׁחִיתָה foe. Chal. corruptum, deperditum, corruptela. peh. part. f. R.

שָׁחַת corrupit.

שֶׁחָכַמְתִּי quòd sapiens fui. kal. præt. 1. f. cum relat. שֶׁ præf. Rad. חָכַם sapiens fuit.

שַׁחַל m. leo ferox, & immanis, mediæ ætatis: leopardus animal ex leone, & pantherâ natum, vel potiùs ex pardo, & leænâ. præf. כַּשַּׁחַל sicut leo.

שְׁחֵלֶת foe. onyx, onycha, ungula, species aromatis ad suffitum adhibiti.

שַׁחַף m. larus avis immunda: Aesalon accipitris species: fulica, cuculus. præf. הַשַּׁחַף larus, seu fulica, quæ tam in terrâ, quàm in aquâ degit.

שַׁחֶפֶת foe. tabes, phtisis, infirmitas corpus attenuans: tumor squameus, scabies quæ corpori inducit materiam squamosam, & cohærescentem, unde fit putrefactio. præf. בַּשַּׁחֶפֶת tabe.

שַׁחַץ m. fera, sævitia, superbia, deseviens, fastus abominabilis, ferocia, fortitudo; abactor. שַׁחֲצִימָה Sachasimah. nom. pr.

שָׁחַק contudit, comminuit, contrivit, excavavit tundendo. kal. præt. 2. f. m. Exod. 30. 36. וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק & contundes ex eo comminuendo. pl. 3. שָׁחֲקוּ comminuunt. fut. 1. f. aff. אֶשְׁחָקֵם contundam eos.

שַׁחַק m. pulvis contusus & minutis.

tissimus; pulvisculus: item nubes superior, coelum, æther, tenuitas nubium, seu aeris. præf. Ps. 89. 7. בַּשַּׁחַק לַיהוָה יַעֲרֹךְ וּמִי quis æquabitur Domino in cœlo. pl. præf. בַּשְּׁחָקִים , ל in coelis.

שָׁחַק risit, lusit, derisit, irrisit, subsannavit, lætatus est, hilaris fuit: construitur cum præp. עַל & ל, & tunc est deridere. kal. præt. 3. plur. שָׂחֲקוּ rident. inf. præf. ל, בִּשְׂחוֹק ludendo. fut. 1. f. אֶשְׂחַק ridebo. 2. f. m. 3. f. תִּשְׂחַק ridebis. 3. f. m. יִשְׂחַק ridebit. plur. 3. m. יִשְׂחֲקוּ ridebunt. pih. præt. שִׂחֵק lusit, risit, jocatus est. præt. 1. f. שִׂחַקְתִּי risi. part. ben. f. m. מְשַׂחֵק ludens. pl. m. מְשַׂחֲקִים ridentes, ludentes. foe. f. מְשַׂחֶקֶת jocans. pl. præf. הַמְשַׂחֲקוֹת ludentes. inf. præf. לְשַׂחֵק ad ludendum; fut. 2. f. m. 3. f. præf. הַתְשַׂחֶק an ludes? 3. f. m. יְשַׂחֵק ludet. 3. pl. m. יְשַׂחֲקוּ ludent. Hiph. part. plur. m. מַשְׂחִיקִים deridentes.

שְׂחֹק , שְׂחוֹק m. risus, lusus, ludus, derisio, cachinnus, deridiculum. præf. הַשְּׂחֹק risus. ל , כִּשְׂחֹק in risu. כִּשְׂחֹק sicut risus. מִשְּׂחֹק præ risu.

שָׁחַר niger fuit, vel factus est, obscurus, obscuratus est, nigrescebat, denigratus est, fuscus fuit. pih. præt. שִׁחֵר diluculò, manè, sedulò, tempestivè, studiosè quæsivit, pervestigavit, maturavit, maturè quæsivit: construitur cum accusat. vel cum אֶל. præt. 2. f. m. aff. שִׁחַרְתַּנִי requisivisti me. pl. 3. שִׁחֲרוּ requirunt. part. ben. plur. m. const. & aff. מְשַׁחֲרֵי מְשַׁחֲרַי quærentes me. inf. præf. לְשַׁחֵר quærendo. fut. 1. f. aff. אֲשַׁחֲרֶךָּ te requiram. 2. f. m. 3. f. תְּשַׁחֵר quæres. pl. 3. m. aff. יְשַׁחֲרֻנְנִי requirent me.

שַׁחַר m. Aurora, Lucifer, mane, diluculum, lux prima, obscuritas fusca, Sol oriens: nominis ratio, quia tùm res incipiunt obscurè nosci. præf. הַשַּׁחַר aurora. בַּשַּׁחַר in aurorâ. כְּ כַּשַּׁחַר sicut aurorà. aff. שַׁחְרָהּ aurora ejus.

שָׁחֹר , שָׁחוֹר m. niger, nigrum, nigricans, subniger, fuscus. pl. masc. præf. הַשְּׁחֹרִים nigri. שִׁחוֹר, שִׁחֹר Nilus, Sichor. nom. prop. fluvii Aegypti.

שְׁחֹרָה foe. nigra, obscura, fusca. pl. foe. שְׁחֹרוֹת nigræ.

שַׁחְרָהּ aurora ejus. Isa. 47. 11. nom. f. שַׁחַר aff.

שַׁחֲרוּת foe. juventus, juventa. præf. Eccl. 11. 10. כִּי הַיַּלְדוּת וְהַשַּׁחֲרוּת הָבֶל quia adolescentia, & juventus vanitas.

שְׁחַרְחֹרֶת foe. nigra, subnigra, fusca valdè.

שִׁחֵת Pih. corrupit, perdidit, peremit, interſecit, delevit, diſperdidit, perditè, perperàm egit. præt. 3. ſ. m. aff. שִׁחֲתָהּ , שִׁחֶתְךָ perdidit eam, te. 2. ſ. m. שִׁחַתָּ corrupiſti. pl. 2. m. שִׁחַתֶּם perditis. 3. pl. שִׁחֲתוּ corruperunt. inf. præf. בְּשַׁחֵת in perdendo. לְשַׁחֵת ad perdendum. aff. לְשַׁחֶתְכֶם ad perdendum eam, vos. לְשַׁחֲתָהּ מִשַּׁחֲתָם à perdere eos. imp. plur. maſc. שַׁחֵתוּ perdite. Niph. præt. נִשְׁחַת corruptus, perditus eſt. præt. 3. ſ. f. נִשְׁחֲתָה corrupta erat. part. pl. f. præf. הַנִּשְׁחָתוֹת corruptæ. fut. 2. ſ. m. 3. f. תִּשָּׁחֵת perdetur. Hiph. præt. הִשְׁחִית corrupit, perdidit: ſine accuſat. perditè egit. præt. 1. ſ. הִשְׁחַתִּי diſperdidi. part. ſ. m. præf. לְמַשְׁחִית in perdentem. inf. præf. מֵהַשְׁחִית à perdendo. fut. 1. ſ. aff. אַשְׁחִיתֵם אַשְׁחִיתֶךָ perdam te, eos: plur. 1. cum ה parag. נַשְׁחִיתָה perdamus. 2. pl. m. cum ן parag. תַּשְׁחִתוּן corruptè agatis. Hoph. part. ſ. m. מָשְׁחָת corruptus: ta.

שִׁחַתָּ corrupiſti. pih. præt. 2. ſ. m.

שִׁחֲתָהּ corrupit eam. præt. 3. ſ. m. aff.

שַׁחֲתָהּ perdere eam. præf.

לְשַׁחֲתָהּ ad perdendum eam. inf. præt. aff.

שִׁחֶתְךָ perdidit te. pih. præt. 3. ſ. m. aff.

לְשַׁחֶתְכֶם ad perdendum vos: inf. præf. aff.

שַׁחַת foe. corruptio. Pſ. 16. 10. fovea, laqueus, ſepulchrum, exitium, rete. præf. aff. בְּשַׁחְתָּם in reti eorum.

שִׁחַתֶּם perdidiſtis. pih. præt. 2. pl. maſc.

ש ט

שָׂט declinans. pl. conſt. שָׂטֵי declinantes. kal. part. ben. ſ. & pl. m. R. שׂוּט declinare.

שָׁט m. remex, qui remos agit. plur. præf. הַשָּׁטִים remiges. R. שׁוּט circuire.

שִׁטָּה foe. cedrus lectiſſima, & optima; aliis ſpina, aut picea. Sitthah. pl. שִׁטִּים cedri, Sittim.

שָׂטָה declinavit, divertit, deflexit, defecit. kal. præt. 2. ſ. foe. שָׂטִית declinaſti. imp. ſ. m. שְׂטֵה declina. fut. 3. ſ. m. per apoc. יֵשְׂטְ declinat. 3. ſ. foe. תֵּשְׂטְ declinabit.

שָׁטוּ ibant, circuibant. kal. præt. 3. p. R. שׁוּט declinare.

שֶׁטּוֹב quod bonum. nom. ſ. maſc. cum relat. שֶׁ præf. R. טוֹב bonum eſſe.

שָׁטוֹחַ expandere, expandendo. kal. inf. R. שָׁטַח expandit.

שָׁטַח expandit, extendit, dilatavit, expoſuit in latitudinem, diſtendit. kal. præt. 3. pl. aff. וּשְׁטָחוּם & ex-

expandent ea: part. ben. f. m. שֹׁטֵחַ expandens. inf. שָׁטוֹחַ expandere, fut. 3. f. foe. תִּשְׁטַח expandet. pl. 3. m. יִשְׁטְחוּ expandent. pih. præt. 1. f. שִׁטַּחְתִּי expandi.

שׁוֹטֵט , שׁוֹטֵט Pih, circuivit frequentèr, pervagatus est, lustravit. part. plur. m. & foe. מְשֹׁטְטִים & מְשֹׁטְטוֹת discurrentes. fut. 3. pl. m. יְשֹׁטְטוּ percurrent. R. שׁוּט circuire.

שֹׁטֵט m. flagellum, scutica. præf. וּלְשֹׁטֵט בְּצִדֵּיכֶם & in flagellum lateribus vestris. Jos. 23. 13.

שׁוֹטְטוּ discurrite, percurrite. pih. imp. pl. m.

שָׂטֵי declinantes. kal. part. ben. pl. m. const. R. שׂוּט declinare.

שֵׂטִים , סֵטִים deflexi, declinantes: & substant: deflexiones. pl. m. R. שָׂטָה declinavit.

שִׁטִּים pl. m. cedri lectissimæ. Sittim. nom. pl. à f. R. שִׁטָּה cedrus.

שָׁטִים pl. m. Remiges, remigantes, itantes, discursantes. præf. הַשָּׁטִים remiges. à f. שָׁט remex. R. שׁוּט circuire.

שָׂטִית declinasti. kal. præt. 2. f. f. R. שָׂטָה declinavit.

שָׂטַם odit, odio habuit, seu prosecutus est, adversatus est, inimicus fuit, inimicatus est, inimicum habuit, infensus, infestus fuit, hostilitèr

cum aliquo egit, infestavit: construitur eum accusat: kal. fut. 2. f. m. aff. תִּשְׂטְמֵנִי odis me. 3. f. m. וַיִּשְׂטֹם & oderat. aff. יִשְׂטְמֵנִי odio habuit me. pl. 3. m. aff. יִשְׂטְמֻהוּ . יִשְׂטְמוּנִי odio persequentur eum, me.

שָׂטַן adversatus est, odio habuit, adversarius fuit, Satanico modo sese alicui opposuit: idem est eum præcedenti, unde & eadem est constructio, kal. part. ben. plur. masc. const. aff. שֹׂטְנַי , שֹׂטְנִי adversarii mei. inf. præf. aff. לְשִׂטְנוֹ ad adversandum ei. fut. pl. 3. m. aff. יִשְׂטְנוּנִי adversantur mihi.

שָׂטָן m. Satan, adversarius, inimicus, spiritus malus, infestus, accusator, eriminator; quod nomen homini, & Diabolo tribuitur. præf. הַשָּׂטָן Satan לְשָׂטָן in adversarium.

שִׂטְנָה foe. odium, inimicitia, adversatio, infestatio, accusatio, criminatio: & sic ab eventu vocatur puteus ille de quo Gen. 26. 21. Sithnah nom. pr.

שָׁטַף exundavit, præceps fuit, inundavit, immersit, immergendo abluit, abundavit aquis: & cum accusat: obruit aliquem undis ingentibus, lavit in aquis plurimis. kal. præt. 3. f. f. aff. ה mutato in ת sic שְׁטָפַתְנִי inundavit me. plur. 3. aff. שְׁטָפוּנוּ inundárunt nos. part. ben.

שֵׂיבָתִי ; שֵׂיבָתוֹ canicies ejus, mea. nom. f. שֵׂיבָה conſt. R. שׂוּב caneſcere.

שִׁיבַת foe. reſidentia, ſeſſio. aff. præf. בְּשִׁיבָתוֹ in reſidentiâ ejus. nom. f. שִׁיבָה conſt. Rad. יָשַׁב ſedit.

שִׂיג m. aſſecutio, occupatio, inſectatio, inſecutio, apprehenſio. R. נָשַׂג aſſecutus eſt.

שִׂיד m. calx, favilla cujus uſus eſt in incruſtandis parietibus. præf. לַשִּׂיד ad calcem. Rad. שׂוּד linire.

שֶׁיְּדֻבַּר quo ſermo fiet. Cant. 8. 8. puh. fut. 3. f. m. cum relat. שֶׁ præf. R. דָּבַר locutus eſt.

שֶׁיְּהוָה cujus dominus. nom. f. m. cum relat. שֶׁ. præf. R. הָוָה fuit.

שֶׁיִּהְיֶה qui erit. שֶׁיִּהְיוּ qui erunt. kal. fut. 3. f. & pl. m. cum relat. שֶׁ præf. R. הָיָה fuit.

שֵׂיְהוּ pecus ſuum. nom. f. m. R. שֶׂה pecus. aff. cum jod loco ה.

שֵׂיוֹ pecus ſuum. Deut. 22. 1. à præced.

שֶׁיּוֹלֵךְ quod deferat. Hiph. fut. 3. f. m. cum relat. שֶׁ præf. R. הָלַךְ vel יָלַךְ ivit.

שֶׁיּוֹצֵא qui egreditur. kal. fut. 3. f. m. cum שֶׁ relat. præf. Rad. יָצָא egreſſus eſt.

שֶׁיּוֹרֵד qui deſcendit. שֶׁיֵּרֵד kal. fut. 3. f. m. cum relat. שֶׁ præf. R. יָרַד deſcendit.

שִׁיזָא Siza. nom. pr.

שֵׁיזִב Chal. pah. liberavit, eripuit. part. f. m. מְשֵׁיזִב liberans. לְשֵׁיזָבוּתָךְ, לְשֵׁיזָבוּתֵהּ ad liberandum eum, te. pah. inf. præf. aff.

שֶׁיָּזֻעוּ quâ vel quo movebunt ſe. kal. fut. 3. pl. m. cum relat: שֶׁ præf. R. זוּעַ movere ſe.

שִׂיחַ m. ſtirps, frutex, arbuſtum, herba, arbor. plur. m. præf. הַשִּׂיחִים arbuſta.

שִׂיחַ colloquere שִׂיחוּ colloquimini. Hiph. imp. m. f. & pl. R. שׂוּחַ meditari לָשׂוּחַ ad meditandum. Prov. 19. 14. inf. præf.

שִׂיחַ m. ſermo, locutio, meditatio, oratio, colloquium, querimonia, querela, querula oratio, occupatio, negotium, opus, ſtrepitus verborum. præf. aff. בְּשִׂיחִי in ſermone meo. שִׂיחוֹ, שִׂיחִי eloquium ejus, meum.

שִׂיחָה שִׂיחַת foe. meditatio, precatio, muſſitatio.

שִׁיחַת foe. fovea. pl. שִׁיחוֹת foveæ. Jer. 18. 22. Rad. שׁוּחַ inclinari.

שִׁיחֹר, שִׁיחוֹר m. Scichor, Nilus Aegypti fluvius. præf. מִן־הַשִּׁיחוֹר à Scichor. Rad. שָׁחַר denigratus eſt.

שִׁיחוֹת foe. foveæ. nom. plur. a f.

שִׂיחָה Rad. שׂוּחַ inclinari.

שִׂיחִי, שִׂחִי sermo meus. præf.

בְּשִׂיחִי in eloquio meo, in meditatione meâ. nom. f. שִׂיחָה aff. R. שׂוּחַ eloqui.

שֶׁיּוֹחִיל ut expectet. Hiph. fut. 3. f. m. cum relat. שֶׁ præf. Rad. חוּל dolere.

שֶׁיְּחָנֵּנוּ qui gratiam faciet nobis. pih. fut. 3. f. m. aff. cum relat. שֶׁ præf. R. חָנַן gratiosus fuit.

שִׂיחָתִי meditatio mea. Pf. 119. 97. nom. f. שִׂיחָה const. aff. R. שׂוּחַ meditari.

שַׁיִט m. remus, impetus. Isa. 33. 21.

אֳנִי־שַׁיִט navis remi: ideſt impulſa remis. R. שׁוּט circuire.

שִׁיל m. ſecundina: metonymicè filius, partus. R. שָׁלָה quievit.

שִׁילֹה m. Sciloh: metonym: filius, foetus: aliqui exiſtimant in hâc voce שִׁילֹה, ה eſſe affixum loco ו. quod eſſet pro שִׁילוֹ filius ejus. Gen. 49. 10. עַד־כִּי יָבֹא שִׁילֹה donec veniat Sciloh, vel filius ejus: Chaldæa paraphraſis habet מְשִׁיחָא Meſſia, ſicut & paraphraſis Onkeli, Jonathanis, & Hieroſolymitana, in quibus legitur pro שִׁילֹה Rex Meſſias.

שִׁילֹה Sciloh, vel Scilus, Scilunthis, nomen oppidi in tribu Ephraim. Joſ. 18. 9. 1. Reg. 1. 3. Pf. 78. 60.

שֶׁיּוֹלִךְ quod deferat. Hiph. fut. 3. f. m. cum relat. שֶׁ præf. Rad. יָלַךְ ivit.

שִׂים שִׂמִי pone. שִׂים pone. Hiph. imp. f. m. שִׂים Chal. propoſitus. peh. part. præt. שִׂימוּ Chal. ponite. peh. imp. pl. m. R. שׂוּם ponere.

שִׂימָה pone, ponito. aff. שִׂימָה pone illud. Hiph. imp. f. m. cum ה parag. & aff.

שִׂימַת foe. poſitio, repoſitio, conſtitutum, vel poſita: quaſi part. pah. conjug. kal. f. foe. ת pro ה.

שִׂמוּ, שִׂימוּ ponite, diſponite. Hiph. imp. pl. m.

שִׂימֵנִי pone me. Hiph. imp. f. m. aff.

שֶׁיָּמֻתוּ quòd morientur. kal fut. 3. pl. m. cum relat. שֶׁ præf. R. מוּת mori.

שֵׁינַיִם maſc. plur. urinæ. aff. שֵׁינֵיהֶם urinæ ſuæ: pro eâ voce honeſtatis causâ Hebræi ſolent legere מֵימֵי רַגְלֵיהֶם aquæ pedum ſuorum, ſicut & pro חוֹרֵיהֶם foramina ſua, legunt צֹאָתָם ſordes ſuæ.

שֶׁיַּעֲמֹל, שֶׁיַּעֲמוֹל quem laborabit. kal. fut. 3. f. m. cum relat. שֶׁ præf. R. עָמַל laboravit.

שֶׁיֵּעָשֶׂה quod fiet. Niph. fut. 3. f. m. cum relat. שֶׁ præf. R. עָשָׂה fecit.

שיפוח

שֶׁיָּפוּחַ quod aſpiret. kal. fut. 3. ſ. m. cum relat. שׁ præſ. *R.* פּוּחַ aſpirare.

שֶׁיִּפֹּל, שֶׁיִּפּוֹל qui vel quo ceciderit. kal. fut. 3. ſ. m. cum præſ. relat. שׁ *R.* נָפַל cecidit.

שֶׁיֹּצֵא qui egreditur. kal. part. ben. ſ. m. vel fut. 3. ſ. cum שׁ relat. præſ. *R.* יָצָא exivit.

שֵׁיצִיא, שֵׁיצִיא Chal. perfectus, conſummatus, finitus eſt: Aph. præt.

לְ-שִׁיר ad canendum. Hiph. inf. præſ. R. שׁוּר canere.

שִׁיר m. cantus, canticum, cantio, cantilena, carmen. præſ. הַשִּׁיר canticum. בְּ בַּשִּׁיר in cantu. aff.

שִׁירוֹ, שִׁירֹה canticum ejus. præſ. מִשִּׁירִי cantus meus. plur. præſ. הַשִּׁירִים cantica. בְּשִׁירִים in canticis. aff. שִׁירֶיךָ, שִׁירֵיכֶם cantica vestra.

שֶׁיִּירְאוּ, שֶׁיִּרְאוּ ut timeant. kal. fut. 3. pl. m. cum relat. שׁ præſ. Rad. יָרֵא timuit.

שֶׁיֹּרֵד qui deſcendens. kal. part. ben. ſ. m. cum relat. שׁ præſ. Rad. יָרַד deſcendit.

שִׁירֹה canticum ejus. Pſ. 42. 9. nom. ſ. m. שִׁיר aff. ה pro ו R. שׁוּר canere.

שִׁירַת, שִׁירָה foe. cantus, cantio, canticum. præſ. הַשִּׁירָה canticum. כְּשִׁירַת ſicut canticum. pl. שִׁירוֹת cantica.

שִׁירוּ canticum ejus. nom. ſ. maſc. aff. שִׁירוּ cantate, canite. Hiph. imp. plur. maſc.

שִׁירוֹת pl. foe. cantus, cantica, cantiones. a ſ. שִׁירָה.

שֵׁירוֹת pl. foe. catenulæ, armillæ, torques. præſ. וְהַשֵּׁירוֹת & catenulæ.

שִׁירִים plur. m. cantica, cantiones, cantus. præſ. הַשִּׁירִים cantica. præſ. בְּשִׁרִים, בַּשִּׁרִים, בְּשִׁירִים in canticis. aff. שִׁירֵיכֶם, שִׁירֶיךָ, שִׁירֶיךָ cantica tua, veſtra. a ſ. m. שִׁיר R. שׁוּר canere.

שִׁירַת foe. cantus, cantio, canticum. nom. ſ. שִׁירָה conſtr.

שֶׁיֵּשׁ quod eſt: compoſitum ex relat. שׁ præt. & imperſon: יֵשׁ eſt.

שַׁיִשׁ m. marmor candidiſſimum. conſt. שֵׁשׁ lapis parius. Eſth. 1. 6. שִׁישָׁא Siſa. nom. pr.

שִׁישׂוּ gaudete. Hiph. imp. pl. m. R. שׂוּשׂ gaudere.

שִׂישִׂי gaude, lætare. Hiph. imp. ſ. foe.

שֶׁיְּשַׁלֵּם qui rependet. pih. fut. 3. ſ. m. cum relat. שׁ præſ. R. שָׁלַם perfecit.

שִׁישַׁק, שׁוּשַׁק Siſach. nom. prop.

שַׁיִת m. vepres, vepretum, ſpi-

ſpina, ſpinetum. præf. לַשִּׁית in vepres. aff. שִׁיתוֹ vepres ejus.

שִׁית ponere, ponendo. præf. לָשִׁית ad ponendum. Hiph. inf. R. שׁוּת ponere. שִׁית pone, appone. imp. ſin. maſc.

שִׁית m. ornatus, ornamentum, veſtitus, ſchema, mundus, appoſitio veſtis. Pſ. 73. 6. יַעֲטָף־שִׁית חָמָס לָמוֹ amicit mundus, ornamentum malitiæ eos.

שִׁיתָה appone, ponito. Hiph. imp. ſ. m. cum ה parag.

שִׁיתוּ apponite. Hiph. imp. plur. maſcul.

שִׁתִי, שִׁיתִי pone, appone. Hiph. imp. ſ. ſoe.

שִׁיתֵמוֹ pone eos. Hiph. imp. ſ. maſc. aff.

ש כ

שָׂךְ obſepiens, circumſepiens. kal. part. ben. ſ. m. R. שׂוּךְ ſepire.

כְּשַׁךְ, כְּשֹׁךְ ſecundum remitti, ſedari, ponere, quùm reſediſſet. kal. inf. præf. R. שָׁכַךְ reſedit.

שָׁכַב cubuit, accubuit, jacuit, requievit, dormivit, mortuus eſt, recubuit, decubuit, procubuit, concubuit, occubuit, coivit: conſtruitur cum variis propoſitionibus. אֵצֶל, אֶת, עַל, עִם, ל, ב cum accuſat: eſt tranſitivum, & ſignificat concumbere, vitiare concumbendo. kal. præt. 3. ſ. ſoe. שָׁכְבָה recubuit. 2. ſ. maſc. שָׁכַבְתָּ 2. ſ. foe. cum jod parag. ſeu abundante. שָׁכַבְתְּי cubuiſti. Ruth. 3. 4. 1. ſ. שָׁכַבְתִּי cubavi. plur. 3. שָׁכְבוּ cubuerunt. 2. m. שְׁכַבְתֶּם cubuiſtis. part. ben. ſ. maſc. præf. הַשֹּׁכֵב cubans. כְּשֹׁכֵב ſicut jacens. pl. præf. m. הַשֹּׁכְבִים conſt. שֹׁכְבֵי cubantes. foe. ſ. præf. מִשֹּׁכֶבֶת à cubante. inf. שָׁכוֹב concumbendo. præf. כִּשְׁכַּב juxtà accumbere. לִשְׁכַּב ad concumbendum. aff. בְּשָׁכְבוֹ, בְּשִׁכְבָהּ in cubare eam, eum. imp. ſ. m. שְׁכַב & cum ה parag. שִׁכְבָה concumbe. foe. ſ. שִׁכְבִי cuba, concumbe. fut. 1. ſ. אֶשְׁכַּב & cum ה parag. אֶשְׁכְּבָה cubabo. 2. ſ. m. 3. f. תִּשְׁכַּב jacebis, bit. 3. ſ. m. יִשְׁכַּב cubabit. pl. 1. cum ה parag. נִשְׁכְּבָה jacebimus. 2. pl. m. cum ן parag. תִּשְׁכָּבוּן jacebitis. 3. plur. maſc. cum ן parag. יִשְׁכְּבֻן יִשְׁכָּבוּן, יִשְׁכָּבוּ concumbent. Niph. fut. 2. & 3. foe. pl. תִּשָּׁכַבְנָה violabuntur, ſubigentur, pro quo legitur תִּשָּׁגַלְנָה. Hiph. præt. הִשְׁכִּיב jacere, vel cubare fecit, collocavit, depoſuit, dejecit, proſtravit, fecit recumbere. præt. 3. ſ. ſoe. הִשְׁכִּיבָה collocavit. 1. ſ. aff. הִשְׁכַּבְתִּים feci cubare eos. inf. הַשְׁכֵּב faciendo jacere. fut. 3. ſ. m. יַשְׁכִּיב aff. יַשְׁכִּבֵהוּ

de-

decumbere faciet eum, 2. f. m. 3. f. aff. תַּשְׁכִּבֵהוּ fecit, jussit cubare eum. plur, 3. m. aff, יַשְׁכִּיבֻהוּ decumbere facient eos. Hoph. præt. הָשְׁכַּב prostratus fuit, part. f. m. מָשְׁכָּב collocatus. inf. cum ה parag. הָשְׁכְּבָה projici, prosterni. Ezec. 32. 19.

שָׁכְבָה cubuit, jacuit. kal. præt. 3. f. foe. שִׁכְבָה concumbe, cuba. kal. imp. f. m. cum ה parag. בְּשִׁכְבוֹ

בְּשָׁכְבָהּ in cubare eam, eum. kal. inf. aff. præf.

שְׁכָבָה, שִׁכְבָה, שִׁכְבַת foe. cubatio, cubatus, stratum, accubitus, decubitus.

שִׁכְבִי cuba, jace. kal. imp. f. f.

שֶׁכְּבָר qui jam: composit: ex relat: ש præf. & כְּבָר jam, adverb.

שֹׁכֶבֶת jacens, recubans, præf.

מִשֹּׁכֶבֶת à cubante, kal. part. ben. f. foe. R. שָׁכַב cubuit.

שְׁכֹבֶת foe. concubitus, coitus, cubatio, cubatus. aff. שְׁכָבְתְּךָ, שְׁכָבְתּוֹ concubitus tuus, ejus.

שִׁכְבַת foe. cubatio, cubatus, stratum, descensio, effusio roris: constr: a שְׁכָבָה.

שָׁכַבְתִּי cubavi, jacui, occubui. kal. præt. 1. f. שָׁכַבְתְּ, cubes, jaceas, jacuisti, Ruth. 3, 4. kal. præt. 2. f. foe. cum jod parag: seu abundante.

שְׂכָה aspexit, prospexit, perspexit, Chaldaicum est: paravit ingeniosè, effecit opus industrium, fabricavit ex industriâ singulari: ad animum verò relatum, significat imaginari, cogitare. Sochoh. nompr.

שֻׂכּוֹ sepes sua, vel tugurium, tabernaculum suum. nom. f. m. aff. a f. שׂוֹךְ sepes vel סוֹךְ tugurium ס mutato in שׂ. R. שׂוּךְ obsepire.

שְׁכוֹב concumbendo. kal. inf. Rad. שָׁכַב cubuit.

שְׁכוֹחַ obliviscendo. kal. inf. R. שָׁכַח oblitus est.

שֶׂכְוִי m. cor, intellectus, mens, vasculum; vas renum: Rabbinis quibusdam est gallus. Job. 38. 36. מִי נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה quis dedit cordi intelligentiam? vel quis dedit gallo intelligentiam? ut de mediâ nocte excitet hominem ad laudandum Deum. R. שָׂכָה aspexit.

שַׁכּוּל orbatus, orbus liberis, vel catulis. שְׁכוּלָה orbata, orba. kal. part. pah. f. m. & foe. R. שָׁכֹל orbavit.

שְׁכוֹל m. orbitas, sterilitas.

שִׁכֻּלִים pl. m. orbitates, sterilitates, aff. בְּנֵי שִׁכֻּלָיִךְ filii orbitatum tuarum, vel sterilitatis tuæ. Isa. 49. 20.

הַ־שֹּׁכְנֵי habitatores. kal. part. pah. pl. m. const. præf. R. שָׁכַן habitavit.

שָׂכוּר mercede conductus. kal. part. pah.

pah. f.m. שַׁכּוֹר mereede conducere. præf. לִשְׂכּוֹר ad mercede conducendum. kal. inf. R. שָׂכַר mercede conduxit.

שִׁכֹּר ׳ שִׁכּוֹר m. ebrius, ebriofus, temulentus. præf. כְּשִׁכּוֹר ficut ebrius. foe. f. שִׁכּוֹרָה ebria, inebriata. præf. לְשִׁכּוֹרָה pro ebriâ. plur. m. שִׁכּוֹרֵי שִׁכּוֹרִים ebrii. R. שָׁכַר inebriavit. שִׁכֹּרַת ebria, inebriata. kal. part. pab. f. foe. conft.

שֻׂכּוֹת pl. foe: tuguria, tabernacula a f. סֻכָּה mutato ס in ש R. סָכַךְ texit.

שֻׂכּוֹת pl. foe. cultri, fpinæ, vepres, hami, pali præacuti. Job. 40. 26. בְּשֻׂכּוֹת cultris. Rad. שׂוּךְ obfepire.

שְׁכַח Chal. invenit; reperit: ithpeh. præt. 3. f. m. הִשְׁתְּכַח inventum eft.

שָׁכַח oblitus eft, oblivioni tradidit: eft neglectus, feu negligentiæ verbum: conftruitur abfolutè, & cum accufat: kal. præt. 3. f. mafc. præf. הֲשָׁכַח an oblitus? aff. שְׁכֵחָנִי oblitus eft mei. 2. f.m. aff. שְׁכַחְתַּנִי oblitus es mei. 2. f. foe. שָׁכַחַתְּ oblita es. 1. f. שָׁכַחְתִּי oblitus fum. pl. 3. aff. שְׁכֵחָנִי ׳ שְׁכֵחוּנִי ׳ שְׁכֵחוּךָ שָׁכְחוּ obliti funt tui, mei. 2. pl. m. cum ה interrog: הֲשְׁכַחְתֶּם an obliti eftis? 1. pl. aff. שְׁכַחֲנוּךָ obliti fumus tui. part. ben. m. pl. conft. שֹׁכְחֵי oblivifcentes. inf. שָׁכוֹחַ oblivifci. imp. f. foe. שִׁכְחִי oblivifcere. fut. 1. f. cum ה parag: & aff. אֶשְׁכָּחֵךְ אֶשְׁכְּחָה oblivifcar tui. 2. f. m. 3. f. תִּשְׁכַּח aff. תִּשְׁכָּחֵנִי oblivifceris mei. 2. f. foe. תִּשְׁכְּחִי oblivifcéris. 3. f. m. aff. יִשְׁכָּחֵהוּ oblivifcetur ejus. 3. f. f. cum ה interrog. הֲתִשְׁכַּח an oblivifcetur? pl. 2. m. תִּשְׁכְּחוּ oblivifcamini. 2. & 3. foe. תִּשְׁכַּחְנָה oblivifcantur. & 3. m. יִשְׁכְּחוּ oblivifcentur. Niph. præt. נִשְׁכַּח oblivioni traditus eft. præt. 1. f. נִשְׁכַּחְתִּי oblivioni traditus fum. pl. 3. נִשְׁכְּחוּ oblivioni funt traditi. part. plur. m. præf. הַנִּשְׁכָּחִים oblivioni traditi. foe. f. נִשְׁכַּחַת ׳ נִשְׁכָּחָה oblivioni tradita. fut. 2. f. m. 3. f. תִּשָּׁכֵחַ יִשָּׁכַח ׳ יִשָּׁכֵחַ 3. f. m. תִּשָּׁכַח oblivioni tradetur. pih. præt. שִׁכַּח oblitus eft omninò. Hiph. præt. הִשְׁכִּיחַ oblivifci fecit. inf. præf. לְהַשְׁכִּיחַ ad faciendum oblivifci. Hithp. fut. 3. pl. m. יִשְׁתַּכְּחוּ oblivioni tradentur.

שָׁכֵחַ m. oblivifcens, oblitus, obliviofus: plur. conft. & præf. שְׁכֵחֵי הַשְּׁכֵחִים obliviofi.

שָׁכֵחָה oblita eft. kal. præt. 3. fin. foe.

שִׁכְחִי oblivifcere. kal. imp. f. f. שֹׁכְחֵי oblivifcentes. kal. part. ben. pl. m.

שכחני

שְׁכֵחוּנִי oblitus est mei. שְׁכֵחֻנִי obliti sunt mei. kal. præt. 3. f. & pl. m. aff.

שְׂכִיָּה foe. imago, effigies, pictura, figura, imaginatio, effictio, vas ingeniosum, apparatus industrius: unde שְׂכִיּוֹת plur. foe. picturæ, imagines, Isa. 2. 16. שְׂכִיּוֹת הַחֶמְדָּה picturæ desiderii, id est desiderabiles, imagines desideratæ. R. שָׂכָה aspexit.

שִׂכִּים pl. m. vepres, spinæ, cultri. præf. לְשִׂכִּים in cultros, in vepres, clavos, palos. R. שׂוּךְ obsepire.

שַׂכִּין m. culter, cultellus, Chaldaicum est. Prov. 23. 2. וְשַׂמְתָּ שַׂכִּין בְּלֹעֶךָ & pones cultellum in guttur tuum. Rabbini per ס efferunt sic. סַכִּין בְּיַד שׁוֹטֶה סַכָּנָה cultellus in manu stulti, periculum est.

שְׁכֵנַיִךְ vicini tui. kal. part. ben. pl. m. aff. R. שָׁכַן mansit.

שָׂכִיר m. mercenarius, mercede conductus, operarius. præf. כְּשָׂכִיר sicut mercenarius, & כִּשְׂכִיר aff. לִשְׂכִירְךָ mercenario tuo. plur. aff. שְׂכִרָיהָ, שְׂכִירֶיהָ mercenarii ejus. R. שָׂכַר mercede conduxit. שְׂכִירָה foe. הַשְּׂכִירָה mercenaria, mercede conducta.

שָׁכַךְ quievit, resedit; remissus, sedatus, positus est, posuit se, remisit, quietus redditus est: item posuit, tendit laqueos, vel retia. kal. præt. 3. f. f. שָׁכָכָה sedatus est. inf. præf. Jer. 5. 26. כְּשַׁךְ יְקוּשִׁים quemadmodum desidunt, seu demittunt se aucupes. Esth. 1. 2. כְּשֹׁךְ חֲמַת הַמֶּלֶךְ quum resedisset ira regis. fut. 3. pl. m. וַיָּשֹׁכּוּ sedati sunt. Hiph. præt. 1. f. Num. 17. 5. vel 20. וַהֲשִׁכֹּתִי מֵעָלַי אֶת־תְּלֻנּוֹת & quiescere feci, vel sedavi desuper me murmurationes.

סָכַךְ. שָׂכַךְ operuit, texit, contexit, protexit. kal. præt. 1. f. וְשַׂכֹּתִי כַפִּי עָלֶיךָ & obtegam super te manu mea. Exod. 33. 22. pih. fut. 2. f. m. 3. f. aff. תְּשׂכְּכֵנִי contexisti me.

שָׁכְכָה, שָׁכָכָה sedata est: posuit se. kal. præt. 3. f. foe. R. שָׁכַךְ resedit.

שֶׁכָּכָה quod sic, cui ita: composi ex relat: שֶׁ præf. & כָּךְ sic.

שָׂכַל fecundatus, prosperatus est, solers fuit, industria polluit, calluit, callidus fuit, consideratè egit, industrius, seu prudens fuit. pih. præt. שִׂכֵּל intelligere fecit, intelligenter egit. Gen. 48. 15. שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו intelligere fecit, vel scitè, consultò manus suas aptavit, direxit prudenter. Hiph. הִשְׂכִּיל intellexit, intelligentiam habuit, adhibuit, vel consecutus est, imbutus est intelligentià,

intelligens factus fuit, attendit, animadvertit, animum advertit: & activè, intelligentiâ imbuit, erudiit, informavit: item ſecundatus, proſperatus fuit: & activè, ſecundavit, callidè, & conſideratè fecit. præt. 1. ſ. הִשְׂכַּלְתִּי intelligens fio. 3. plur. הִשְׂכִּילוּ intellexerunt.

שֵׂכֶל, שֶׂכֶל m. intellectus, intelligentia, prudentia, ſolertia, calliditas, induſtria, ſecundatio, ſucceſſus, ingenium, attentio, mens, mentis adverſio, intentio. præf. Eccl. 10. 7. הַשֵּׂכֶל intellectus. בְּשֵׂכֶל cum intellectu. מִשֶּׂכֶל ab intellectu. לְשֵׂכֶל intelligentiæ. aff. שִׂכְלוֹ intellectus ſuus,

שָׁכַל orbatus eſt, orbus fuit, privatus eſt liberis. kal. præt. 1. ſ. Gen. 43. 14. כַּאֲשֶׁר שָׁכוֹלְתִּי שָׁכָלְתִּי quemadmodum orbatus ſum, orbatus ſum. pih. præt. שִׁכֵּל orbavit. præt. 3. ſ. f. שִׁכְּלָה & mutato ה in ת שִׁכְּלָתָה orbavit. 1. ſ. aff. וְשִׁכַּלְתִּים & orbabo eos. pl. 3. שִׁכְּלוּ aff. וְשִׁכְּלֻךְ & orbabunt te. 2. m. שִׁכַּלְתֶּם orbaſtis. part. ſ. foe. מְשַׁכֶּלֶת, מְשַׁכֵּלָה abortiens, orbans. inf. aff. præf. לְשַׁכְּלָם orbare eos. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. תְּשַׁכֵּל orbabit, abortiet. 2. f. ſ. תְּשַׁכְּלִי orbabis. Hiph. part. ſ. m. כְּגִבּוֹר מַשְׂכִּיל ſicut potens orbans. Jer. 50. 9. רֶחֶם מַשְׁכִּיל uterus abortiens, orbans, ſeu faciens abortivum. Hoſ. 9, 14.

שַׁכֻּלָה foe. orbata, orba. pl. שַׁכֻּלוֹת orbæ. kal. part. pah. a ſ. m. שָׁכוּל orbus.

שִׂכְלוֹ intellectus ejus, ſuus. nom. ſ. m. שֶׂכֶל R. שָׂכַל proſperatus eſt.

שִׂכְלוּת foe. prudentia, calliditas, conſideratio, providentia juxtà quoſdam: item. Eccl. 1. 17. וְשִׂכְלוּת & ſtultitia, inſania, fatuitas, ſtoliditas. R. סָכַל inſanivit.

שִׂכָלִים pl. m. intelligentiæ, mentes Angelicæ: vox Rabbinica. Rad. שָׂכַל proſperatus eſt.

שִׁכְּלֻךְ orbaverunt te. pih. præt. 3. pl. aff. R. שָׁכַל orbatus eſt.

שַׁכְלֵל Chal. pah. perfecit, abſolvit. præt. 3. ſ. m. aff. שַׁכְלְלֵהּ perfecit eum. pl. 3. וְשׁוּרַיָּא שַׁכְלִלוּ & muros perficiunt. Eſd. 4. 12. inf. præf. לְשַׁכְלָלָה ad perficiendum. ithpah. fut. 3. pl. m. יִשְׁתַּכְלְלוּן perficiantur.

שֶׁכֻּלָּם quæ omnes ipſæ: vox compoſ: ex relat. שׁ, כֹּל omnes & ם ipſæ à pron: הוּא ipſe.

שִׁכְּלָתָה orbavit. pih. præt. 3. ſ. foe. ה mutato in ת. Rad. שָׁכַל orbatus eſt.

שִׁכַּלְתִּים orbavi eos. pih. præt. 1. ſ. aff. שִׁכַּלְתֶּם orbaviſtis. pih. 2. pl. maſcul.

שכלתנו

שְׂכָלְתָנוּ foe. chal. intelligentia.: per apocopam literæ הָ; Chaldæis frequentem. *R.* שָׂכַל intellexit.

שָׁכַם mane surrexit. Hiph. הִשְׁכִּים matutinavit, dilucidavit, manè surrexit, matutinus fuit, manè, maturè egit, prævertit, matutino tempore, maturè, aut diluculo paratus, aut expeditus fuit, paravit, vel expediit se: quandoque additur ipsi adverbium בֹּקֶר manè; quandoque etiam קוּם surgere: unde non significat propriè manè surgere. Hiph. præt. 2. pl. m. הִשְׁכַּמְתֶּם diluculò surgitis. 3. plur. הִשְׁכִּימוּ manè surrexerunt. part. f. m. מַשְׁכִּים matutinus. plur. const: מַשְׁכִּימֵי manè properantes. inf. הַשְׁכִּים, הַשְׁכֵּם manè surgendo. imp. f. m. הַשְׁכֵּם maturè surge: fut. 2. f. m. 3. foe. תַּשְׁכִּים surges. 3. f. m. יַשְׁכֵּם surget. pl. 1. cum ה parag. נַשְׁכִּימָה manè properemus. 3. m. יַשְׁכִּמוּ יַשְׁכִּימוּ manè properant.

שֶׁכֶם, שְׁכֶם mascul. humerus, dorsum. Gen. 9. 23. pars, portio. Gen. 48. 22. tumulus, agger. Ps. 21. 13. angulus. aff. שִׁכְמְךָ שִׁכְמִי, שִׁכְמָה humerus ejus, meus, tuus. præf. מִשִּׁכְמוֹ ab humero ejus.

שְׁכֶם m. Sichem viri Hevæi nomen filii Chamor, de quo Gen. 34. 2. item nomen oppidi.

שְׁכֶמָה versùs Sichem. nomen f. m. cum ה locali.

שִׁכְמָם humero suo. nom. f. m. aff. a f. שְׁכֶם humerus.

שָׁכֵן, שָׁכַן habitavit, mansit, inhabitavit, degit, resedit, commoratus est, cohabitavit: construitur absolutè cum accusat: & præp: עַל, עִם & בְּ. kal. præt. 3. f. foe. שָׁכְנָה habitavit. 2. f. m. & foe. שָׁכַנְתָּ, שָׁכַנְתְּ habitasti. 1. f. שָׁכַנְתִּי habitavi. pl. 3. שָׁכְנוּ habitárunt. part. ben. f. m. cum jod parag. שֹׁכְנִי habitans. præf. הַשֹּׁכֵן habitans. pl. m. præf. שֹׁכְנֵי, הַשֹּׁכְנִים, aff. שֹׁכְנֵיהֶם habitatores eorum. pah. part. pl. m. const. præf. הַשֹּׁכוּנֵי habitantes. inf. præf. לְ, בִּשְׁכֹּן ad habitandum. aff. לְשָׁכְנִי, לְשִׁכְנוֹ ad habitandum eum, me. imp. f. m. שְׁכֹן, שְׁכָךְ inhabita. pl. m. שִׁכְנוּ habitate. fut. 1. f. אֶשְׁכֹּן, אֶשְׁכָּךְ & cum ה parag. אֶשְׁכְּנָה, אֶשְׁכֹּנָה habitabo. 2. f. m. 3. f. תִּשְׁכֹּן, תִּשְׁכָּךְ habitabis. 3. f. m. יִשְׁכֹּן, יִשְׁכָּךְ habitabit. pl. 3. m. יִשְׁכְּנוּ, יִשְׁכֹּנוּ habitabunt. 2. & 3. f. תִּשְׁכֹּנָּה habitabunt. Pih. præt. שִׁכֵּן collocavit ad habitandum, habitare fecit, inhabitandum dedit. præt. 1. f. שִׁכַּנְתִּי habitare feci. inf. præf. לְשַׁכֵּן ad habitare faciendum. fut. 1. f. cum ה parag: אֲשַׁכְּנָה habitare faciam. Hiph. præt. הִשְׁכִּין habitare fecit, collocavit ad ha-

habitandum, procubuit, occubuit, residere fecit, remanere fecit, vel sivit. præt. 1. f. וְהִשְׁכַּנְתִּי & habitare faciam. fut. 2. f. m. 3. f. תַּשְׁכֵּן habitare facies. 3. f. m. יַשְׁכֵּן habitare faciet. pl. 3. m. יַשְׁכִּינוּ manere facient.

שָׁכֵן m. habitans, habitator, vicinus, cohabitator. aff. שְׁכֵנוֹ vicinus ejus. plur. m. conſt. aff. præf. לִשְׁכֵנַי לִשְׁכֵנֵינוּ vicinis meis, nostris. לִשְׁכֵנָיו ejus. שְׁכֵנֶיהָ vicini ejus.

שְׁכַן Chal. habitavit. fut. 3. plur. m. וּבְעַנְפוֹהִי יִשְׁכְּנָן & in ramis ejus habitabunt. Dan. 4. 18. שַׁכִּן fecit habitare.

הַשְּׁכֵנוֹת שְׁכֵנוֹת vicinæ. præf. vicinæ. plur. foe. à part. ben. kal. שְׁכֵנֶת.

שְׁכֵנִי habitans, habitator. kal. part. f. m. ben. cum jod superfluo.

שְׁכַנְיָה, שְׁכַנְיָהוּ Scecaniah. nom. pr.

שְׁכֵנַיִךְ, שְׁכֵנַיִךְ vicini tui. nom. pl. m. conſt. aff.

שְׁכֵנְתָּהּ & cum jod superfluo. שְׁכֵנֶת cohabitatrix, vicina. Jer. 51. 13. præf. aff. מִשְּׁכֶנְתָּהּ à vicinâ suâ. pl. præf. הַשְּׁכֵנוֹת vicinæ.

שֶׂכֶר m. clausura, excipulus, locus ubi includuntur aquæ. Rad. סָכַר clausit.

שָׂכַר mercede conduxit, locavit, mercatus est, mercedem dedit: construitur cum accusat: & cum עַל. præt. 3. f. m. aff. שְׂכָרוֹ mercede conduxit eum. 1. f. aff. שְׂכַרְתִּיךָ mercede te conduxi. part. ben. f. m. שֹׂכֵר mercedem dans. pl. m. שֹׂכְרִים mercede conducentes. pah. part. f. m. שָׂכוּר pretio conductus. inf. præf. לִשְׂכּוֹר ad mercede conducendum. fut. 3. f. m. יִשְׂכֹּר aff. יִשְׂכְּרֵנִי mercede me conduxit. pl. 3. m. יִשְׂכְּרוּ mercede conducent. Niph. præt. 3. pl. נִשְׂכָּרוּ conducti sunt mercede. Hithp. part. sin. masc. Hag. 1. 6. הַמִּשְׂתַּכֵּר מִשְׂתַּכֵּר אֶל צְרוֹר נָקוּב & qui mercede se locat, se locat mercede (ponendâ) in sacculo pertuso, seu perforato: vel & qui mercede conducitur, mercede meret ad sacculum pertusum.

שָׂכָר m. merces, lucrum, præmium pro labore. aff. שְׂכָרָהּ, שְׂכָרְךָ שְׂכָרֶךָ, שְׂכָרִי merces mea, tua, ejus. בִּשְׂכָרוֹ pro mercede suâ.

שֶׂכֶר m. merces, lucrum, pretium pro labore. שָׂכָר Sachar. 1. Paral. 11. 35.

שָׁכַר inebriatus est, ebrius temulentus fuit. kal. præt. pl. 3. שָׁכְרוּ inebriantur. part. pah. f. f. conſt. שְׁכֻרַת ebria. inf. præf. & cum ה parag. לְשָׁכְרָה ad inebriandum. imp. pl. m. שִׁכְרוּ inebriamini. fut. 2. f. foe. תִּשְׁכְּרִי inebriabis te. 3. f. m.

יִשְׁכָּר inebriabitur. pl. 3. m. יִשְׁכְּרוּן יִשְׁכְּרוּ inebriabuntur. pih. præt. שִׁכֵּר inebriavit. part. ben. f. foe. מְשַׁכֶּרֶת inebrians. inf. שַׁכֵּר inebriando. fut. 1. f. aff. אֲשַׁכְּרֵם inebriabo eos. 3. f. m. aff. וַיְשַׁכְּרֵהוּ & inebriavit eum. Hiph. præt. הִשְׁכִּיר inebriavit. præt. 1. f. aff. וְהִשְׁכַּרְתִּים & inebriabo eos. imp. plur. m. aff. הַשְׁכִּירֻהוּ inebriate eum. fut. 1. f. אַשְׁכִּיר inebriabo. Hithp. ebrium egit, fecit se ebrium, inebriavit se ipsum. fut. 2. f. foe. cum ן parag. תִּשְׁתַּכָּרִין inebriaberis.

שִׁכּוֹר, שִׁכֹּר m. ebrius, ebriosus, temulentus. præf. כַּשִּׁכּוֹר sicut ebrius. pl. שִׁכֹּרִים, שִׁכְּרֵי ebrii.

שֵׁכָר m. sechar, sicera, potus inebrians, inebriativum: omnis potio, quæ inebriare potest, sive ex frumento, seu pomorum succo, seu ex favis mellis, palmarum fructibus, aut coctis frugibus exprimatur: ità D. Hieronymus Epist: ad Nepotianum. præf. הַשֵּׁכָר sicera. לַשֵּׁכָר, בַּשֵּׁכָר in siceрâ.

שִׁכֹּרָה foe. ebria. præf. לְשִׁכֹּרָה pro ebriâ, à f. m. שִׁכֹּר ebrius.

שְׂכָרָהּ merces ejus. nom. f. m. שָׂכָר aff. R. שָׂכַר mercede conduxit.

שִׁכָּרוֹן m. ebrietas, ebriositas. præf. לְשִׁכָּרוֹן ad ebrietatem. R. שָׁכַר inebriatus est.

שִׁכְּרוֹנָה ad Sichron. nom. pr. cum ה loc.

שְׂכִירֶיהָ mercenarii ejus. plur. m. const. aff. à f. שָׂכִיר R. שָׂכַר mercede conduxit.

שִׁכֹּרַת foe. ebria, ebriosa, temulenta. kal. part. pah. f. f. const. à שְׁכֻרָה R. שָׁכַר inebriatus est.

שַׂכְתָּ obsepivisti. kal. præt. 2. f. m. R. שׂוּךְ obsepire.

שַׂכֹּתִי operui, texi. kal. præt. 1. f. R. שָׂכַךְ operuit, vel & est pro סַכֹּתִי obtexi. R. סָכַךְ texit.

ש ל

שֶׁל Rabbinis est articulus casûs genitivi: Hebraicè cum ב ab initio est proptèr, sic Eccles. 8. 17. בְּשֶׁל אֲשֶׁר יַעֲמֹל propter quod laborat homo. aff. בְּשֶׁלִּי propter me. בְּשֶׁלְּמִי propter quem. מִשֶּׁלָּנוּ ex nostris. Cant. 3. 7. מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה lectulus qui est Salomonis.

שֹׁל prædari, prædam dimittere. Ruth. 2. 17. וְגַם שֹׁל־תָּשֹׁלּוּ לָהּ מִן־הַצְּבָתִים & etiam dimittendo dimittetis ei de manipulis. kal. inf. R. שָׁלַל prædatus est.

שַׁל extrahe, solve. R. נָשַׁל extraxit. kal. imp. f. m.

שַׁל m. error, imprudentia, peccatio, securitas, temeritas. præf.

עַל־הַשַּׁל propter errorem, R. שָׁלָה quievit.

שֶׁלֹּא nè, ùt non: compositum ex relat. שׁ & partic: negativâ לא.

שַׁלְאֲנָן m. quietus, tranquilliſſimus. R. שַׁאֲנַן fuit tranquillus.

שְׁלַבִּים pl. m. gradus, ſcalæ metaph: prominentiæ gradatæ, junċturæ, tranſmiſſuræ, limbi, paxilli inſculpti aſſeribus, vel tabulis. præſ. הַשְּׁלַבִּים gradus.

שֶׁלֶג maſc. nix. præſ. הַשֶּׁלֶג nix. לַשֶּׁלֶג ſicut nix. בַּשֶּׁלֶג nivi. הַשֶּׁלֶג à nive. מִשֶּׁלֶג

שָׁלָה pacificus, quietus, tranquillus fuit, vacavit tranquillè, in otio, & quietè vixit: in hoc verbo ה 3. rad c: interdum in ו commutatur. kal. præt. r. ſ. שָׁלַוְתִּי fui pacificus, quievi. pl. 3. שָׁלוּ ſunt tranquilli. Inf. aff. præſ. בְּשַׁלְוִי in tranquillum me eſſe. fut. 3. pl. m. cum jod in medio pro 3. rad. ה, יִשְׁלָיוּ quieti erunt. Niph. præt. נִשְׁלָה erravit, obligatus eſt, torpuit, remiſſus eſt, vacans effectus eſt. fut. pl. 2. m. אַל־תִּשָּׁלוּ ne erretis. Hiph. præt. הִשְׁלָה errare fecit, fefellit, fecit vacare. fut. 2. ſ. maſc. 3. foe. תַּשְׁלֶה errare facias, fallas.

שְׁלֵה Chal. maſcul. tranquillus, quietus.

שָׁלָה foe. Chal. error. שֵׁלָה Selah fil. Jehudah. nom. pr.

שִׁילוֹ, שִׁלוֹ, שִׁלֹה m. Sciloh, filius, quibuſdam Meſſias.

שַׁלְהֶבֶת foe. flamma. שַׁלְהֶבֶתְיָה flamma Dei, id eſt, maxima, & vehementiſſima. Cant. 8. 6. Rad. לַהַב flamma.

שָׁלוּ tranquilli fuerunt. kal. præt. 3. pl. R. שָׁלָה quietus fuit.

שָׁלוּ foe. chal. error.

שָׁלֵו m. pacificus, tranquillus, quietus: ſalvus, felix, fortunatus. pl. conſt. שַׁלְוֵי tranquilli.

שְׂלָו foe. coturnix. præſ. הַשְּׂלָו coturnix. plur. maſc. שַׂלְוִים coturnices.

שְׁלֵוָה foe. tranquilla. nom. ſ. foe. à m. שָׁלֵו R. שָׁלָה quietus fuit.

שַׁלְוַת, שַׁלְוָה foe. pax, quies, tranquillitas, ſalus, abundantia, felicitas, proſperitas. præſ. בְּשַׁלְוָה in tranquillitate. aff. contractè. בְּשַׁלְוִי in tranquillitate meâ. Pſ. 30. 7. aff. præſ. pl. בְּשַׁלְוֹתַיִךְ in tranquillitatibus tuis.

שְׁלֵוָה foe. Chal. tranquillitas. præſ. aff. לִשְׁלֵוְתָךְ tranquillitati tuæ.

שָׁלוּחַ miſſus, ſa. kal. part. pah. ſ. m.

שְׁלוֹחַ mittere, mittendo. præſ. בִּשְׁלוֹחַ, לִ ad mittendum. מִשְּׁלוֹחַ à mittendo. inf. R. שָׁלַח miſit.

שִׁלּוּחַ m. donum, munus quod tranſmit-

mittitur, dos, dimissio. pl. שִׁלֻּחִים
שִׁלּוּחִים munera.

שִׁלּוֹחַ m. Siloach, Siloch. nomen piscinæ Jerosolymis.

שְׁלוּחָה, שְׁלֻחָה, שְׁלֻחָה missa. kal. part. f. f. à m. שָׁלוּחַ.

שְׁלוּחוֹת, שְׁלֻחוֹת pl. f. propagines, rami. aff. שְׁלֻחוֹתֶיהָ propagines ejus.

שִׁלּוּחִים, שִׁלֻּחִים pl. m. dona, munera quæ alicui mittuntur, missiva, missilia, missiones, dimissiones. conft. aff. אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ post dona, dotem, dimissionem ejus. Exod. 18. 2.

שַׁלְוֵי pl. m. conft. tranquilli, quieti. à f. שָׁלֵו R. שָׁלַה tranquillus fuit.

בְּ שַׁלְוִי in tranquillitate mea: Pf. 70. 7. contractè pro בְּשַׁלְוָתִי à שַׁלְוָה vel est inf. kal. præf. aff. in tranquillum me esse, vel dum quietus essem.

שַׂלְוִים pl. m. coturnices. à f. f. Rad. שְׂלָו coturnix.

שָׁלוֹם m. pax, prosperitas, incolumitas, integritas, tranquillitas, felicitas, salus, prosper rerum status, res salvæ: adhibetur hæc vox in salutationibus. præf. הַשָּׁלוֹם pax. בְּשָׁלוֹם, בְּ in pace. לְשָׁלוֹם ad pacem. לְשָׁלוֹם paci. מִשָּׁלוֹם de pace. aff. שְׁלוֹמִי, שְׁלוֹמֵנוּ pax mea, nostra. שְׁלוֹמְךָ, שְׁלוֹמֵךְ pax tua. שְׁלוֹמָם pax eorum. בִּשְׁלוֹמָהּ in pace ejus. pl. præf. וְלִשְׁלוֹמִים pacificis. aff. בִּשְׁלוֹמָיו in pacificos ejus. R. שָׁלַם perfectus est.

שִׁלּוּם, שִׁלֻּם m. retributio, compensatio, æqua retributio. præf. בְּשִׁלּוּם pro retributione. plur. שִׁלּוּמִים retributiones. שַׁלּוּם Sallum. nom. pr. Esd. 2. 42.

שְׁלֹמֹה, שְׁלוֹמֹה iSelomoh. Salomon Rex Israel fil. David: id est pacificus. nom. pr.

שְׁלוֹמִים pl. m. pacifici, salvi, pacati. Jer. 13. 19. הָגְלַת שְׁלוֹמִים deportata est (civitas) pacatorum. præf. וְלִשְׁלוֹמִים & pacibus, pacificis. aff. בִּשְׁלוֹמָיו in pacificos ejus. pl. m. à f. שָׁלוֹם pax.

שְׁלוֹמִית Selomith. perfecta, pacifica. nom. prop.

שְׁלוֹף extrahe. kal. imp. f. m. Rad. שָׁלַף extraxit.

שְׁלוּפָה extracta, stricta. kal. part. pah. f. foe. & שְׁלֻפָה.

שָׁלֹשׁ, שָׁלוֹשׁ m. tres. præf. בִּשְׁלֹשׁ, בִּשְׁלוֹשׁ, הַשָּׁלוֹשׁ tres. in tribus. לִשְׁלֹשׁ, לִשְׁלוֹשׁ pro tribus. foe. f. שְׁלֹשֶׁת & שְׁלוֹשֶׁת tres. pl. m. præf. הַשְּׁלוֹשִׁים triginta.

שָׁלוֹתָ spoliasti. kal. præt. 2. f. m. R. שָׁלַל prædatus est.

שַׁלְוַת foe. tranquillitas. nom. f. foe. conft. R. שַׁלְוָה שָׁלָה quievit.

שלותי

שלותי fui pacificus, quievi, kal. præt. 1. ſ.

בשלותיך in tranquillitatibus tuis. nom. f. שלוה pl. foe. præf. aff.

שלותך Chal. foe. tranquillitas tua. aff.

שלח miſit, emiſit, dimiſit, extendit, immiſit, præmiſit, remiſit, tranſmiſit, porrexit, exeruit, admovit. præt. 3. ſ. maſc. aff. שלחם שלחך , שלחני , שלחנו miſit nos, me, te, eos. 3. ſ. foe. שלחה emiſit. 2. ſ. m. שלחת שלחת aff. שלחתנו , שלחתני miſiſti me, nos. 1. ſ. שלחתי miſi. aff. שלחתים שלחתיו , שלחתיך miſi te, eum, eos. pl. 3. שלחו miſerunt. 2. pl. m. שלחתם miſiſtis. 1. pl. שלחנו miſimus. part. ben. ſ. m. præf. השלח mittens. aff. שלחך שלחי mittens me, te. pl. m. שלחים mittentes. aff. præf. לשלחך , לשלחיו mittentibus eum, te. part. pah. ſ. maſc. שלוח miſſus. ſ. f. שלחה , שלוחה foe. miſſum, emiſſa. inf. שלוח mittere. שלח emittere. præf. ל , בשלוח in mittendo. משלוח à mittendo. aff. שלחך mittere te. בשלחי in mittere me. imp. ſ. m. שלח & cum ה parag. שלחה mitte. aff. שלחני mitte me. pl. m. שלחו mittite. fut. 1. ſ. אשלח & cum ה parag. אשלחה aff. אשלחם mittam eos. אשלחך mittam te. 2. ſ. m. 3. f. præt. התשלח num mittes? aff. תשלחני , תשלחנו , תשלחם mittes me, nos, eos. 3. ſ. m. ישלח aff. ישלחך , ישלחך , ישלחני ישלחם , ישלחנו , ישלחהו mittet me, te, eum, eos. 1. pl. cum ה parag. נשלחה mittemus. 2. maſc. תשלחו תשלחו mittetis. 3. m. ישלחו mittent. foe. 2. & 3. תשלחנה mittetis, mittent. Niph. inf. Eſth. 3. 13. ונשלוח ספרים & mittendo epiſtolas. Pih. præt. שלח , שלח dimiſit, ejecit, expulit, ablegavit, amandavit, porrexit, ire ſivit, emiſit, produxit, propagavit, repudiavit. præt. 3. ſ. maſc. aff. שלחם , שלחך , שלחו , שלחה miſit eam, eum, te, eos. 3. ſ. foe. שלחה emiſit. 2. ſ. m. שלחת aff. שלחתם , שלחתני שלחתו שלחתה dimiſiſti eam, eum, me, eos. 1. ſ. שלחתי miſi. aff. שלחתיך שלחתיה miſi eam, te. pl. 3. שלחו aff. שלחהו , שלחוך dimiſerunt te, eum. 2. m. שלחתם dimiſiſtis. 1. pl. שלחנו dimiſimus. part. ſ. m. præf. המשלח aff. משלחך dimittens, mitto te. pl. præf. המשלחים, conſt. משלחי mittentes. inf. שלח שלח dimittere. בשלח in dimittendo. לשלח , לשלח dimittere. aff. כשלחי in mittendo me.

לשלחני

לְשַׁלְּחֵנִי · לְשַׁלְּחֵנוּ ad emittendum
me, nos. בְּשַׁלְּחוֹ · בְּשַׁלְּחָהּ in di-
mittere eum, eam. לְשַׁלְּחָם
לְשַׁלְּחוֹ, לְשַׁלְּחָהּ ad dimittendum
eum, eam, eos. imp. s. m. שַׁלַּח di-
mitte. aff. שַׁלְּחֵנִי , שַׁלְּחֵנִי dimitte
me. plur. masc. שַׁלְּחוּ aff. שַׁלְּחֻנִי
שַׁלְּחוּנִי dimittite me. fut. 1. s.
אֲשַׁלַּח , אֲשַׁלֵּחַ cum ה parag.
אֲשַׁלְּחָה dimittam. aff. אֲשַׁלֵּחֲךָ
אֲשַׁלְּחֵהוּ · אֲשַׁלְּחֶנּוּ , אֲשַׁלְּחֶהָ
אֲשַׁלֶּחְךָ dimittam te, eum, eam.
2. s. m. 3. f. תְּשַׁלַּח aff. תְּשַׁלְּחֵם
תְּשַׁלְּחֵהוּ , תְּשַׁלְּחֶנּוּ · תְּשַׁלְּחֵנִי
dimittes eum, me, eos. 2. s. m. תְּשַׁלְּחִי
dimittes. 3. s. m. יְשַׁלַּח , יְשַׁלֵּחַ
dimittet. aff. יְשַׁלְּחֵנוּ , יְשַׁלְּחֵם
יְשַׁלְּחֵהוּ , יְשַׁלְּחֶנּוּ , יְשַׁלְּחֶהָ
emittet, dimittet eum, eam, nos, eos.
1. pl. aff. נְשַׁלֶּחֲךָ · וַנְשַׁלְּחֶנּוּ di-
mittemus te, eum. 2. m. aff. תְּשַׁלְּחוּ
aff. תְּשַׁלְּחוּנִי , תְּשַׁלְּחוּם dimitte-
tis me, eos. 3. m. יְשַׁלְּחוּ aff. יְשַׁלְּחוּם
יְשַׁלְּחוּהָ dimittent eam, eos. 2. & 3.
foe. תְּשַׁלַּחְנָה emittent. puh. præt.
שֻׁלַּח missus est. 3. s. f. שֻׁלְּחָה di-
mittitur. 1. s. שֻׁלַּחְתִּי missus sum.
pl. 3. שֻׁלְּחוּ missi sunt. part. s. masc.
מְשֻׁלָּח dimissus, sibi permissus. fut.
3. s. m. יְשֻׁלַּח mittetur. H ph. præt.
1. s. וְהִשְׁלַחְתִּי & immittam. part. s.
m. מַשְׁלִיחַ immissurus sum. inf. pref.
לְהַשְׁלִיחַ mittere.

שְׁלַח Chal. misit, immisit. præt. 3.
pl. שְׁלַחוּ miserunt.
שֶׁלַח m. missile, arma missilia, vel
quodlibet instrumentum missile bel-
licum, gladius, ensis, mucro, hasta, lan-
cea: item pomarium: item Selach fil.
Arphaxad. Gen. 20. 29. præf.
הַשֶּׁלַח missile, emissarius. בַּשֶּׁלַח
בַּשֶּׁלַח per enses. aff. שִׁלְחוֹ gla-
dius ejus. pl. propagines. aff. שְׁלָחַיִךְ
propagines tuæ.
שָׁלְחָה misit, dimisit. kal. præt. 3.
s. foe.
שִׁלְחָה mitte, dimitte. kal. imp. s.
m. cum ה parag.
שְׁלֻחָה emissa. kal. part. pah. s. foe.
שֻׁלְּחָה dimittitur. puh. præt. 3. s. f.
שִׁלְּחוּהוּ dimiserunt eum. pih. præt.
3. pl. aff.
שִׁלּוּחִים pl. m. dotes, missilia, mu-
nera. a s. שִׁלּוּחַ donum. שִׁלְחִי Sil-
chi. 2. Paral. 20. 31. שִׁלְחִים Silchim
urbs Judæ. Jos. 15. 32.
שֻׁלְחָן masc. mensa. præf. הַשֻּׁלְחָן
mensa. לַשֻּׁלְחָן mensæ. aff. שֻׁלְחָנִי
שֻׁלְחָנָהּ , שֻׁלְחָנוֹ mensa ejus.
שֻׁלְחָנָם eorum. לְשֻׁלְחָנְךָ mensæ
tuæ. pl. foe. præf. הַשֻּׁלְחָנוֹת mensæ.
לַשֻּׁלְחָנוֹת mensis.
שְׁלַחְנָא Chal. misimus. peh. præt.
1. plur.
שְׁלַחְתּוּן Chal. misistis. peh. præt.
2. pl. m.

שָׁלַט dominatus eſt, præfuit, poteſtatem, dominium habuit, vel exercuit: conſtruitur cum præp: עַל & בְּ. præt. kal. 3. pl. שָׁלְטוּ dominati ſunt. inf. præf. לִשְׁלוֹט ad dominandum. fut. 3. ſ. m. יִשְׁלוֹט dominabitur. pl. 3. m. יִשְׁלְטוּ dominabuntur: Hiph. præt. 3. ſ. m. aff. וְהִשְׁלִיטוֹ dominium, poteſtatem fecit ei. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. Pſ. 119. 133. אַל־תַּשְׁלֶט־בִּי כָל־אָוֶן non dominetur mihi omnis iniquitas. 3. ſ. maſc. aff. יַשְׁלִיטֶנּוּ copiam facit ei. Eccl. 6. 2. שְׁלֵט Chal. dominatus eſt. præt. 3. plur. שְׁלִטוּ dominati ſunt. fut. 3. ſ. m. יִשְׁלַט dominabitur. 2. ſ. m. 3. foe. תִּשְׁלַט dominaberis, tu: Aphel. præt. 3. ſ. m. aff. וְהַשְׁלְטָךְ & dominatorem te conſtituat. וְהַשְׁלְטֵהּ & dominatorem conſtituat eum.

שָׁלְטוֹן m. dominatio, poteſtas, dominium, auctoritas. Chal. dominator, dominus, qui poteſtatem habet. plur. m. conſtr. כָּל־שִׁלְטוֹנֵי & omnes dominatores.

שַׁלְטִים pl. m. dominatores. à ſ. m. שִׁלִּיט.

שְׁלָטִים pl. m. ſcuta, clypei, peltæ, umbones: conſtr. aff. שִׁלְטֵיהֶם ſcuta ſua.

שָׁלְטָן m. Heb. & Chal. dominium, dominatus: Sultanus quo nomine Turcæ ſuum Monarcham vocant. emph. שָׁלְטָנָא dominus. aff. שָׁלְטָנָךְ, שָׁלְטָנְהוֹן, שָׁלְטָנֵהּ dominatus ejus, tuus, eorum. pl. conſt. שָׁלְטוֹנֵי emph. שָׁלְטָנַיָּא dominatus, dominatores.

שַׁלֶּטֶת foe. dominatrix, domina, fœmina habens poteſtatem.

שֶׁלִּי qui, vel quæ mihi. Cant. 1. 5. כַּרְמִי שֶׁלִּי vinea quæ mea eſt: compoſ. ex לִי dat. & relat. שׁ præf.

שְׁלִי m. error; pax, tranquillitas, vacatio, ſecuritas. præf. בַּשֶּׁלִי pacificè, ſecurè, in pace. 2. Reg. 3. 27. Rad. שָׁלָה tranquillus fuit.

שִׁלְיָה foe. ſecundina, ſecundæ, membrana illa, quâ partus obvolutus utero prodit. præf. aff. Deut. 28. 27. וּבְשִׁלְיָתָהּ הַיּוֹצֵאת מִבֵּין רַגְלֶיהָ & in ſecundinas ſuas, quæ egrediuntur de inter pedes ejus.

שָׁלֵיו, שָׁלֵו m. tranquillus, quietus, pacificus. pl. conſtr. שַׁלְוֵי tranquilli.

שְׁלִיחַ m. Chal. miſſus. peh. part. ſ. m. R. שְׁלַח miſit.

שַׁלִּיט Chal. m. שַׁלִּיטָא dominator, dominus. pl. m. שַׁלִּיטִין dominatores. Rad. שְׁלֵט dominatus eſt.

שְׁלִים Chal. perfectus, abſolutus. peh. part. præt. ſ. m. שָׁלֵים Salem. pl. m. præf. בְּשָׁלֵים in Salem. Pſ. 76.

Pſ.76. 3. nom. pr. *R.* שָׁלֵם complectus eſt.

שָׁלִישׁ m. tribunus, dux, magnas, princeps : item triens, triental, menſura magna : & in plurali ſemèl ſiſtrum, vel cymbalum, pandura, inſtrumentum muſicum conſtans tribus chordis. præf. הַשָּׁלִישׁ tribunus. 4.Reg.7.2. Iſa.40.12. וְכָל בַּשָּׁלִישׁ עֲפַר הָאָרֶץ & menſus eſt trientali pulverem terræ. Pſ.80.6. וַתַּשְׁקֵמוֹ בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ & potabas eos cum lachrymis trientali. aff. שָׁלִישׁוֹ tribunus ejus. plur. præf. הַשָּׁלִשִׁים הַשָּׁלִישִׁים tribuni. שָׁלִישִׁים magna, admiranda, inſignia. Prov.22.20. וּבַשָּׁלִישִׁים & in panduris. 1.Reg.18.6. aff. שָׁלִשָׁיו, שָׁלִישָׁיו tribuni ejus. R. שָׁלֹשׁ tres.

שָׁלִישִׁי m. tribunitius. præf. רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁי primarius tribunorum.

שְׁלִישִׁי m. tertius, triarius, tertianus. præf. הַשְּׁלִישִׁי, הַשְּׁלִשִׁי tertius. בַּשְּׁלִישִׁי in tertio. pl. m. præf. בַּשְּׁלִשִׁים in tertiis.

שְׁלִישִׁיָּה foe. שְׁלִשִׁיָּה tertia, trina, tertiaria, tertia pars.

שְׁלִישִׁים, שְׁלִשִׁים pl. m. tertiani, tertii. præf. בַּשְּׁלִשִׁים in tertiis. a ſ. maſc. שְׁלִישִׁי tertius. שָׁלִשִׁים שָׁלִישִׁים duces, magnates, tribuni: item admiranda, præſtantiſſima. Prov. 22. 20. item panduræ, cymbala : 1. Reg. 18. 6. à ſ. m. שָׁלִישׁ.

שְׁלִישִׁית, שְׁלִשִׁית foe. tertia, pars tertia. præf. הַשְּׁלִישִׁית tertia. בַּשְּׁלִישִׁית tertiò.

שְׁלִישִׁתָה tertia, tertiò. Ezec.21.19. וְתִכָּפֵל חֶרֶב שְׁלִישִׁתָה & duplicabitur gladius tertiâ vice, tribus vicibus. nom. ſoe. à præced.

שְׁלִשְׁתֵּךְ, שְׁלִשְׁתְּךָ tertia pars tua. nom. ſ. f. aff. à præced.

שִׁלְיָתָהּ ſecundinæ ejus, ſeu ſecundæ ejus : membrana illa, quà partus obvolutus ex utero prodit. nom. ſ. f. שִׁלְיָה aff. conſt. R. שָׁלָה tranquillus fuit.

שָׁלַךְ jecit, projecit, dejecit. Hiph. præt. הִשְׁלִיךְ jecit abjecit, conjecit, disjecit, injecit, projecit : conſtruitur cum præp: ב · ל , מִן , אֶל , עַל præt. 3. ſ. m. aff. הִשְׁלִיכוֹ הִשְׁלִיכָם, הִשְׁלִכוֹ abjecit eum, eos. 2. ſ. m. הִשְׁלַכְתָּ aff. הִשְׁלַכְתּוֹ projeciſti eum. part. ſ. m. מַשְׁלִיךְ projiciens. inf. הַשְׁלֵךְ projiciendo. præf. לְהַשְׁלִיךְ ad projiciendum. imp. ſ. maſc. הַשְׁלֵךְ aff. הַשְׁלִיכֵהוּ projice eum. fut. 1. ſ. אַשְׁלִךְ, אַשְׁלִיךְ & cum ה parag. אַשְׁלִיכָה aff. אַשְׁלִיכֵהוּ & אַשְׁלִכֵם abjiciam illud, eos. pl. 1. cum ה parag. נַשְׁלִיכָה aff. נַשְׁלִכֵהוּ projiciamus eum. 3. plur. maſc. aff. יַשְׁלִיכֻם dejicient eos. Hoph. præt. הָשְׁלַךְ abjectus de-

dejectus, projectus est: præt. 3. f. foe. הָשְׁלְכָה dejecta est. part. f. masc. מֻשְׁלָךְ projectus. f. foe. מֻשְׁלֶכֶת projecta. plur. masc. מֻשְׁלָכִים ejecti. fut. 2. f. foe. תָּשְׁלְכִי projicieris. plur. 3. masc. יָשְׁלְכוּ abjicientur.

שָׁלָךְ m. mergus, mergulus, ardea: avis est venans pisces, ex numero est avium vetitarum. præf. הַשָּׁלָךְ mergus.

שֶׁלָּכֶם quid vobis est? compos: ex שֶׁ relat. & לָכֶם dat. plur. pronom. אַתָּה tu.

שַׁלֶּכֶת foe. injectus, projectio, ejectio, dejectio, Schallechet nomen portæ Hierosolymis, quòd per illam sordes projicerentur, sic appellatæ. præf. בְּשַׁלֶּכֶת in portâ ejectionis, vel projectionis. Rad. שָׁלַךְ projecit.

שָׁלַל spoliavit, prædatus, deprædatus est, exspoliavit, despoliavit, detraxit. kal. præt. 2. f. masc. שַׁלּוֹת spoliasti. pl. 3. שָׁלְלוּ prædantur. part. ben. plur. masc. præf. הַשּׁוֹלְלִים deprædantes. aff. שֹׁלְלֵיהֶם, שֹׁלְלֶיהָ prædatores ejus, eorum. inf. præf. הֲלִשְׁלֹל num ad prædam. שׁוֹל prædam dimittendo. Ruth. 2. 16. fut. 2. plur. masc. שׁוֹל־תָּשׁוֹלּוּ לָהּ despoliando despoliabitis ei. 3. plur. m. aff. יְשָׁלוּךְ dispoliabunt te. Niph. fut. 3. f. m. יִשֹּׁל spoliabitur. Hithp. præt. 3. pl. cum א loco ה ex usu Chald: אֶשְׁתּוֹלְלוּ אַבִּירֵי לֵב spoliati sunt fortes corde: seu dederunt se in prædam robusti animo. Ps. 76. 6. part. f. m. מִשְׁתּוֹלֵל direptus, consilio destitutus, vesanus.

שָׁלָל masc. præda, spolium. præf. מֵהַשָּׁלָל de prædâ. לַשָּׁלָל, לְ ad prædam. מִשָּׁלָל, מִשְּׁלַל de prædâ. aff. שְׁלָלָהּ præda ejus. שְׁלָלָם, שְׁלַלְכֶם, שְׁלָלֵךְ præda tua, vestra, eorum.

שָׁלֵם integer fuit, perfectus, absolutus, completus, pacificus fuit, pacatus fuit, pacem habuit, vel coluit, pace, prosperitate fruitus est, pacem precatus est, id est salutavit, iniit pacem cum aliquo, reddidit cuique quod suum est. kal. præt. 3. plur. וְשָׁלֵמוּ & completi erunt. part. ben. f. m. aff. שׁוֹלְמִי pacem colens mecum. inf. præf. לִשְׁלוֹם ad salutandum, vel ad pacem. imp. f. masc. וּשְׁלָם & pacem habeto. fut. 2. f. m. 3. foe. תִּשְׁלַם perfectum erit. pih. præt. שִׁלֵּם, שִׁלַּם perfecit, complevit, absolvit, solvit, persolvit, reddidit, rependit, retribuit, compensavit. præt. 1. f. שִׁלַּמְתִּי rependi. pl. 3. שִׁלְּמוּ persolvunt. 2. masc. שִׁלַּמְתֶּם rependistis. part. masc. f.

משלם

מְשַׁלֵּם rependens. pl. m. מְשַׁלְּמֵי מְשַׁלְּמִים rependentes. inf. præf. לְשַׁלֵּם aff. לְשַׁלְּמִי rependendo. לְשַׁלְּמוֹ solvere illud. imp. f. masc. שַׁלֵּם. 2. f. f. שַׁלְּמִי persolve. pl. m. שַׁלְּמוּ rependite. fut. 1. f. אֲשַׁלֵּם & cum ה parag. אֲשַׁלֵּמָה persolvam. 2. f. m. 3. f. תְּשַׁלֵּם persolves. 3. f. m. cum שׁ relat. præf. שֶׁיְּשַׁלֵּם qui rependet. aff. יְשַׁלֶּמְךָ, יְשַׁלְּמֶנָּה rependet tibi, illam. pl. 1. cum ה parag. נְשַׁלְּמָה rependemus. 3. m. aff. יְשַׁלְּמוּנִי mihi rependent. puh. præt. שֻׁלַּם repensus, retributus persolutus, compensatus est, perfectus est. part. f. m. præf. כִּמְשֻׁלָּם sicut perfectus, vel pacatus. fut. 3. f. m. cum ה præf. הַיְשֻׁלַּם num rependetur? Hiph. præt. הִשְׁלִים perfecit, absolvit, pacavit, pacem fecit, vel iniit persolvendo cuique suum. præt. 3. f. foe. הִשְׁלִימָה pacem fecit. plur. 3. הִשְׁלִימוּ pacem fecerunt. fut. 2. f. m. 3. foe. aff. תַּשְׁלִימֵנִי absolves me. 3. f. m. יַשְׁלִים perficiet, pacatos reddet. יַשְׁלֵם, יַשְׁלִם perficiet, pacem inibit. 3. f. foe. תַּשְׁלִים pacem ineat. pl. 3. m. יַשְׁלִימוּ pacem inibunt. Hoph. præt. 3. f. f. הָשְׁלְמָה pacata fuit.

שְׁלַם pacem habeto. kal. imp. f. m. Job. 22. 21.

שִׁלּוּם, שִׁלֻּם m. retributio, compensatio, persolutio æqua. præf. הַשִּׁלֻּם retributio. plur. שְׁנַת שִׁלּוּמִים annus retributionis. Isa. 34. 8. שַׁלּוּם, שַׁלֻּם Sallum. nom. pr.

שִׁלֵּם m. retributio, compensatio, persolutio æqua: Sillem fil: Nephtali. nom. pr.

שָׁלֵם m. Salem nomen urbis, quæ postea Jerusalem dicta est, & Jebus; & novissimè Aelia: item Salem. nom. pr.

שָׁלֵם m. integer, incolumis, cujus res omnes integræ, & salvæ sunt, perfectus, completus, absolutus, consummatus: integrum, perfectum, completum. plur. m. שְׁלֵמִים integri.

שֶׁלֶם m. sacrificium pacificum, seu eucharisticum, pro pace, & salute, seu beneficiis acceptis Deo oblatum: victima pacifica: in eo sacrificio suum cuique tribuebatur, sanguis & adeps altari, pectus & armus sacerdotibus, reliqua caro & cutis, ei cujus erat oblatio; unde etiam vocabatur מִלּוּאִים repletiones. plur. m. præf. הַשְּׁלָמִים sacrificia pacifica.

שָׁלוֹם, שָׁלֹם m. pax, prosperitas, incolumitas, integritas, felicitas, prosper rerum status. plur. שְׁלֹמִים paces.

שְׁלָמָא, שְׁלָם masc. Chal. pax. aff.

aff. שְׁלָמְכוֹן pax veſtra : item Selam. nom. pr.

שְׁלֵמָה foe. integra, perfecta, abſoluta. pl. שְׁלֵמוֹת integræ, perfectæ. à ſ. שָׁלֵם.

שְׁלֹמֹה Selomoh. fil. David : Rex ſapientiſſi nus Iſrael. nom. pr.

שַׁלָּמָה pro בְּשֶׁלָּמָה propter quid? Cant. 1. 7. compoſ. ex שֶׁל & מָה & contracte שַׁל.

שַׂלְמָה foe. veſtis, veſtimentum, indumentum. præſ. בְּשַׂלְמָה. בַּשַּׂלְמָה veſtimento. בַּשַּׂלְמַת ſicut veſtimentum. conſt. aff. præſ. בְּשַׂלְמָתוֹ in veſtimento ſuo. plur. præſ. בְּשַׂלְמוֹת veſtimentis. aff. שַׂלְמוֹתַי. שַׂלְמֹתֵינוּ. שַׂלְמֹתֵיכֶם. שַׂלְמֹתַיִךְ, שַׂלְמֹתֵיהֶם veſtimenta eorum, tua, veſtra, noſtra, me.

שַׂלְמוֹת pl. foe. veſtes, veſtimenta, ſaga. à præced.

שְׁלֵמוֹת plur. foe. integræ, perfectæ. à ſ. שְׁלֵמָה. R. שָׁלֵם completus eſt.

שְׁלֵמִי pl. m. perfecti, integri. conſt: ab inuſit: שְׁלֵמִי. שְׁלוֹמִים pacifica: à ſ. m. שָׁלֵם pacificum. שַׁלְמַי Salmai. nom. prop. שִׁלְמִי Selomi.

שְׁלֹמִית Selomith. nom. prop.

שְׁלֻמִיאֵל Selumiel. nom. prop.

שֶׁלֶמְיָה, שֶׁלֶמְיָהוּ Selemiah. nom. pr.

שַׁלְמִי perfice. pih. imp. ſ. foe.

שְׁלֵמִים m. integri, perfecti, abſoluti. à ſ. m. שָׁלֵם.

שְׁלָמִים plur. m. victimæ pacificæ, ſacrificia pacifica, vel euchariſtica, aut ſolida integra. præſ. לִשְׁלָמִים ad pacifica. aff. præſ. בִּשְׁלָמֵינוּ pacificis noſtris. לְשַׁלְמֵיכֶם pacificis veſtris. שַׁלְמֵיהֶם. שְׁלָמָיו pacifica ejus, eorum. à ſ. m. שֶׁלֶם.

שַׁלְמַנְאֶסֶר Salman.nom.pr. שַׁלְמַן Salmaneſer.

שַׁלְמֹנִים pl. m. perſolutiones, retributiones.

שִׁלֻּמָת foe. retributio, perſolutio. nom. ſing. conſt. ab inuſit. שִׁלֻּמָה.

שַׂלְמַת foe. veſtis, veſtimentum, ſagum: aff. præſ. בְּשַׂלְמָתוֹ in veſtimento ſuo. pl. שַׂלְמוֹת veſtimenta. à ſ. foe. R. שַׂלְמָה veſtis.

שָׁלַף evaginavit, eduxit, extraxit, detraxit, ſtrinxit : propriè de gladio, & calceis dicitur : ſine accuſat. eſt neutrum, evulſus eſt. kal. part. ben. ſ. m. שֹׁלֵף extrahens. plur. m. conſt. שֹׁלְפֵי ſtringentes. pah. part. ſ. foe. שְׁלֻפָה, שְׁלוּפָה ſtrictus. imp. ſ. m. שְׁלוֹף extrahe. fut. 3. ſ. m. יִשְׁלוֹף aff. יִשְׁלְפֶה extrahet eum. שֶׁלֶף Seleph. fil. Jochtan. nom. pr.

שָׁלוֹשׁ, שָׁלֹשׁ, שָׁלֹשׁ foe. tres.

tres. præf. הַשָּׁלשׁ tres. בִּשָׁלשׁ, לְ
בְּשָׁלשׁ, לְ ad tres, pro tribus.
שְׁלָשׁ־ tria. plur. שְׁלשִׁים tri-
ginta.

שִׁלֵּשׁ Pih. in tria, seu in tres partes divisit, tertiavit, tripartitus est, tertiò fecit, triplicavit. præt. 2. f. masc. שִׁלַּשְׁתָּ tripartitus es. pl. 3. שִׁלְּשׁוּ tertiò fecerunt. fut. 3. pl. m. יְשַׁלְּשׁוּ facient tertiò. puh. part. s. m. אַיִל מְשֻׁלָּשׁ aries triennis. Gen. 15. 9. וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת & capra triennis. 15. 9. pl. foe. מְשֻׁלָּשׁוֹת tristegæ.

שְׁלוֹשָׁה, שְׁלֹשָׁה m. tres. præf. בִּשְׁלשָׁה, בְּ, לְ inter tres: in tertio. שָׁלִשָׁה Salisa. nom. pr. שָׁלִשׁוֹ Dux, auriga suus: tristata, nom. s. in שָׁלִישׁ cum aff. ה pro ו.

שִׁלְּשׁוּ tertiò fecerunt, triplicârunt, pih. præt. 3. pl.

שִׁלְשׁוֹם m. tertius hinc dies, nudius-tertius: vel adver: tertio ab hinc die, anteà, jam ante. præf. גַּם מִתְּמוֹל גַּם מִשִּׁלְשׁוֹם tùm ab hesterno, tùm à præcedente die. Gen. 31. 2.

שְׁלִשִׁי pro שְׁלִישִׁי m. tertius. præf. הַשְּׁלִשִׁי tertius. pl. præf. בַּשְּׁלִשִׁים in tertiis.

שְׁלִשִׁית. שְׁלִישִׁיָּה foe. tertiana, tertia, trina, tertia pars.

שִׁלֵּשִׁים pl. m. tertiani, tertiæ generationis nepotes, abnepotes, tertii, tertia generatio: ordo namque generationum hic est. I. בָּנִים filii. II. שִׁלֵּשִׁים nepotes, qui sunt tertii ab avo. III. רִבֵּעִים pronepotes, qui à proavo sunt quarti.

שְׁלִשִׁים pl. m. tertiani, triarii, tertii. præf. בַּשְּׁלִשִׁים in tertiis. à s. m. שְׁלִישִׁי.

שְׁלוֹשִׁים, שְׁלֹשִׁים pl. m. triginta. præf. מֵהַשְּׁלשִׁים ex triginta. בִּשְׁלשִׁים, בַּשְּׁלשִׁים in triginta. כִּשְׁלשִׁים quasi triginta. à s. masc. שלש.

שָׁלִישִׁים, שָׁלִשִׁים pl. m. duces, tribuni, tertiarii, trientes, trientalia, mensuræ: item cymbala, pandura, instrumenta musica trium chordarum: item triplicata insignia. præf. הַשָּׁלִשִׁים tribuni. בְּשָׁלִישִׁים in panduris. 1. Reg. 18. 6. aff. שָׁלִשָׁיו tribuni ejus. à s. שָׁלִישׁ.

שְׁלִישִׁית, שְׁלִשִׁית foe. tertia, pars tertia. præf. הַשְּׁלִשִׁית tertia. à s. m. שְׁלִישִׁי.

שֶׁלִּשְׁלֹמֹה qui ipsi Salomoni. nom. pr. cum relat. שֶׁ præf. R. שָׁלֵם completus est.

שָׁלִשָׁם plur. m. tribuni, duces. a s. שָׁלִישׁ R. שָׁלֹשׁ tres.

שְׁלֹשֶׁת foe. tres, tria, præf. בִּשְׁלֹשֶׁת, לְ in tres, ad tres. כִּשְׁלֹשֶׁת quasi tres. aff. שְׁלָשְׁתְּכֶם tres vos. a s. שָׁלֹשׁ tres.

שלשת

שִׁלַּשְׁתָּ tripartitus es, triplicavisti. pih.pręt.2.f.m. שִׁלַּשְׁתִּיךָ, שִׁלַּשְׁתֵּךְ tertia pars tui. nom. f. f. aff. à f. שְׁלִשִׁית.
שְׁלָשְׁתְּכֶם tres vos. nom. f. f. aff. a שְׁלֹשֶׁת tres.
שְׁלָשְׁתָּם tres illi.præf. לִשְׁלָשְׁתָּם tribus illis à præced.
שְׁאֵלָתֵךְ pro שֵׁלָתֵךְ petitio tua. nom. f. f. contractè. aff. R. שָׁאַל petiit.

ש ם

שֵׁם m. nomen. præf. אַנְשֵׁי הַשֵּׁם viri nominis, id est nominati, celebres. בְּשֵׁם, לְ in nomine. כְּשֵׁם juxtà nomen. aff. בִּשְׁמִי, לְ in nomine meo. שְׁמֵנוּ nomen nostrum. בְּשִׁמְךָ, בִּשְׁמֶךָ, בְּשִׁמְכֶם in tuo nomine. לְשִׁמְךָ, לְשִׁמֶךָ nomini tuo. מִשִּׁמְךָ de nomine tuo. שִׁמְךָ, שִׁמְכֶם nomen tuum, vestrum. לִשְׁמוֹ כִּשְׁמוֹ nomini tuo. כִּשְׁמוֹ juxtà nomen ejus. שְׁמָהּ nomen ejus. בִּשְׁמָם in nomine ipsorum. pl. f.præf. לִשְׁמוֹת, בִּשְׁמוֹת cum, pro nominibus. כִּשְׁמוֹת juxtà nomina. aff. בִּשְׁמוֹתָם cum nominibus suis. שְׁמוֹתָן nomina ipsorum. שֵׁם Sem fil: Noach. no.pr. שֵׁם masc. Chal. nomen. plur. foe. שְׁמָהָת nomina.
שָׁם ibi; illic, isthic, hic, huc, illuc, istuc, eò: est adverbium loci, & quando præcedit relativum אֲשֶׁר significat relationem ubi: item varias species loci secundum additiones varias constituit: cum מ præf. est indè, exindè, tàm loci, quàm temporis, imò etiam personæ, & rei: aliquando sumitur pro אָז tunc. aff. אָשׁוּב שָׁמָּה redibo illùc. Job. 1. 21. præf. מִשָּׁם indè.

שָׂם posuit, apposuit, adhibuit, composuit, disposuit, imposuit, interposuit, proposuit, reposuit, statuit, constituit, collocavit. kal. præt. 3. m. aff. שָׂמָהּ, שָׂמוֹ posuit illam, illum. שָׂמְךָ, שָׂמָהוּ, שָׂמַנִי posuit me, eum, te. 3. f. foe. שָׂמָה posuit. præf. הַשָּׂמָה quod posuit. aff. שָׂמַתְהוּ posuit eum. 2. f. m. שַׂמְתָּ præf. הֲשַׂמְתָּ num posuisti? aff. שַׂמְתַּנִי, שַׂמְתָּם, שַׂמְתּוֹ posuisti eum, me, eos. 2. f. f. שַׂמְתְּ posuisti. 1. f. שַׂמְתִּי posui. aff. שַׂמְתִּיךָ, שַׂמְתִּיהָ, שַׂמְתִּיו, שַׂמְתִּים, שַׂמְתִּיךָ posui eam, te, eos, eum. pl. 3. שָׂמוּ aff. שָׂמוּךָ, שָׂמֻנִי posuerunt te, me. 2. pl. m. שַׂמְתֶּם posuistis. pl. 1. שַׂמְנוּ posuimus. part. ben. f. m. שָׂם præf. הַשָּׂם ponens. pl. שָׂמִים ponentes. pah. part. f. foe. שׂוּמָה positum. inf. aff. præf. מִשּׂוּמוֹ à po-

à ponere eum. Rad. שׂוּם ponere.

שְׂמֶאבֶר Semeber. nom. pr.

שְׂמֹאל m. sinistra manus; pars vel latus sinistrum. א ponitur loco ו quod quandoque abjicitur. præf. מִשְּׂמֹאל. מֵהַשְּׂמֹאל à sinistrâ. aff. לִשְׂמֹאלוֹ. בִּשְׂמֹאלוֹ ad sinistram suam. מִשְּׂמֹאלוֹ à sinistrâ ipsius. בִּשְׂמֹאלָהּ à sinistrâ ejus. שְׂמֹאלֶךָ. שְׂמֹאלֵךְ sinistra tua. מִשְּׂמֹאלָם à sinistrâ ipsorum. שְׂמָאלִי masc. sinister, lævus. præf. הַשְּׂמָאלִי sinister. foe. f. præf. וְעַל־כַּף הַשְּׂמָאלִית & super manum sinistram. Lev. 14. 15.

שְׂמְנִיעַ quod vel qui obtingit. Eccl. 8. 14. Hiph. part. f. m. cum relat. שֶׁ præf. R. נָגַע attigit.

שַׁמְגַּר Samgar. nom. pr.

שָׁמַד perdidit. Niph. præt. נִשְׁמַד periit, perditus, deperditus, dissipatus est, consumtus, extirpatus, excisus, profligatus est, defecit. præt. 3. f. foe. נִשְׁמְדָה perdita est. inf. aff. הִשָּׁמֶדְךָ. הִשָּׁמְדֵךְ perdi te. fut. 3. f. m. יִשָּׁמֵד perdetur. Hiph. præt. הִשְׁמִיד perdidit, disperdidit extirpando, extirpavit, profligavit: præt. 3. f. m. aff. הִשְׁמִידְךָ. הִשְׁמִידוֹ perdidit eum, te. 1. f. aff. הִשְׁמַדְתִּיו perdidi eum. inf. הַשְׁמֵד perdere; aff. לְהַשְׁמִידֵנוּ ad perdendum nos. imp. f. m. הַשְׁמֵד perde. fut. 1. f. aff. אַשְׁמִידֵם. אַשְׁמִידְךָ perdam te, eos. 3. pl. m. aff. יַשְׁמִידוּם perdent eos.

שָׁמָּה illùc: adverb: cum ה parag: vel locali. Job. 1. 21. à R. שָׁם ibi.

שַׁמָּה foe. stupor, res stupenda, admiratio, desolatio. præf. לְשַׁמָּה in stuporem. pl. שַׁמּוֹת desolationes. *R.* שָׁמֵם desolavit.

שָׂמָה posuit. præf. הַשָּׂמָה quod posuit. Isa. 51. 10. kal. præt. 3. f. foe. R. שׂוּם ponere. שָׂמָהּ posuit illam. præt. 3. f. m. aff. שָׂמֵהּ Chal posuit eum. peh. præt. 3. f. m. aff. שַׁמָּה Sammah fil. Rehuel: item Samma frater David.

שְׁמַהּ, שְׁמָהּ Chal. nomen ejus. nom. f. m. aff. a f. R. שֵׁם nomen.

שָׂמָהוּ posuit illum. kal. præt. 3. f. m. aff. cum ה abundan: *Rad.* שׂוּם ponere. שַׁמְהוּת Samhuth. nom. propr.

שְׁמָהָת Chal. pl. foe. nomina. aff. שְׁמָהָתְהֹם. שְׁמָהָתְהוֹן nomina eorum. a f. *R.* שֵׁם nomen.

שְׁמוֹ nomen ejus. præf. לְ. בִּשְׁמוֹ nomini, in nomine ejus. כִּשְׁמוֹ juxtà nomen ejus. nom. f. m. aff. Rad. שֵׁם nomen.

שָׂמוֹ posuit eum. kal. præt. 3. f. m. aff. שָׂמוּ Heb. & Chal. posuerunt. præt. 3. pl. שִׂמוּ ponite, disponite.

Hiph. imp. pl. m. מַשְּׁמַן a ponere eum. kal. inf. aff. præf. R. שׂוּם ponere.

שֹׁמּוּ desolato, obstupescite, kal. imp. plur. masc. Rad. שָׁמֵם desolavit.

שְׁמוּאֵל Semuel, nom. pr.

שְׂמוֹחַ lætari, præf. כִּשְׂמוֹחַ juxtà lætari, לִשְׂמוֹחַ ad lætandum, kal. inf. R. שָׂמַח lætatus est.

שָׁמוֹט dimittere, remittere: Deut. 15. 2. שָׁמוֹט כָּל־בַּעַל מַשֵּׁה יָדוֹ omittendo omnis dominus mutui manûs suæ, kal. inf. Rad. שָׁמַט dimittere.

שְׁמֹנָה m. שְׁמוֹנֶה foe. const. שְׁמוֹנַת octo. pl. præf. בִּשְׁמוֹנִים pro octoginta, Rad. שָׁמַן saginatus est.

שָׁמוֹעַ, שְׁמוֹעַ audire, præf. בִּשְׁמוֹעַ, לְ ad audiendum. כִּשְׁמוֹעַ juxtà audire. מִשְּׁמוֹעַ ab audiendo, kal. inf. R. שָׁמַע audivit. שַׁמּוּעַ Sammuah fil. David.

שְׁמוּעָה foe. fama, rumor, nuncium, auditio. præf. הַשְּׁמוּעָה rumor. בִּשְׁמוּעָה, לְ in rumorem: מִשְּׁמוּעָה à rumore. pl. שְׁמֻעוֹת rumores.

שָׁמוּר servatus, custoditus. kal. partipah. s. m. שָׁמוּר, שְׁמוֹר servare, custodire. præf. בִּשְׁמוֹר, לְ ad observandum. kal. inf. שְׁמוֹר observa, custodi, imp. s. m. R. שָׁמַר custodivit.

שִׁמֻּרִים, שִׁמּוּרִים pl. m. observationes, custodiæ, observantiæ.

שַׁמּוֹת desolare. kal. inf. שַׁמּוֹת desolationes, plur. foe. a s. שַׁמָּה; item Sammoth. nom. pr. R. שָׁמֵם desolavit.

שֵׁמוֹת plur. foe. nomina; præf. בְּשֵׁמוֹת in nominibus, כִּשְׁמוֹת juxtà nomina. לִשְׁמוֹת pro nominibus: & שְׁמוֹתָן, שְׁמוֹתָם nomina ipsorum, ipsarum, præf. בִּשְׁמוֹתָם cum nominibus suis, a s. m. R. שֵׁם nomen.

שָׂמַח lætatus, lætus, hilaris fuit, gaudio & lætitiâ perfusus est: metaph: claruit, luxit: construitur cum præp. ב, ל, מִן, אֶל, עַל, לִפְנֵי præt. 2. s. m. שָׂמַחְתָּ lætatus es. 1. s. שָׂמַחְתִּי lætor. plur. 2. masc: שְׂמַחְתֶּם lætamini. 3. plur. שָׂמְחוּ lætantur. part. ben. s. m. שָׂמֵחַ lætus. foe. s. שְׂמֵחָה læta. pl. m. præf. הַשְּׂמֵחִים, שְׂמֵחֵי læti. inf. præf. כִּשְׂמוֹחַ juxtà lætari. לִשְׂמוֹחַ ad lætandum. imp. s. masc. שְׂמַח s. foe. שִׂמְחִי, שְׂמָחִי lætare. pl. m. שִׂמְחוּ lætamini. fut. 1. s. אֶשְׂמַח & cum ה parag. אֶשְׂמְחָה lætabor. 2. s. m. תִּשְׂמַח, 2. s. foe. תִּשְׂמְחִי lætaberis. 3. s. m. יִשְׂמַח lætabitur. 1. plur. cum ה parag. נִשְׂמְחָה lætabimur. 2. pl.

2. pl. m. תִּשְׂמְחוּ lætabimini. 3. m. יִשְׂמְחוּ , יִשְׂמָחוּ lætabuntur . foe. 2. & 3. pl. תִּשְׂמַחְנָה lætentur. Pih. præt. שִׂמֵּחַ , שִׂמַּח lætificavit, exhilaravit, lætitiâ affecit, oblectavit . præt. 3. f. m. aff. שִׂמְּחָהוּ lætificavit eum. 2. f. m. aff. שִׂמַּחְתַּנִי lætitiâ me afficis. 1. f. aff. שִׂמַּחְתִּים lætifico eos. pl. 3. aff. שִׂמְּחוּךָ lætificant te. part. f. m. præf. הַמְשַׂמֵּחַ lætificans, pl. conft. מְשַׂמְּחֵי lætificantia. imp. f. m. שַׂמַּח , שַׂמֵּחַ aff. שַׂמְּחֵנוּ lætifica nos. fut. 3. f. masc. יְשַׂמֵּחַ & aff. יְשַׂמְּחֶנְּךָ lætificabit eum. pl. 3. m. יְשַׂמְּחוּ lætificabunt. Hiph. præt. הִשְׂמִיחַ lætificavit, exhilaravit, lætari fecit, lætitiâ affecit. præt. 2. f. m. הִשְׂמַחְתָּ lætificasti.

שָׂמֵחַ m. lætans, lætus, hilaris. pl. שְׂמֵחִים , שְׂמֵחֵי , שְׂמֵחֵי læti. שְׂמֵחָה , שְׂמֵחוֹת foe. læta, lætans.

שִׂמְחַת , שִׂמְחָה foe. lætitia, gaudium . præf. הַשִּׂמְחָה lætitia. לְשִׂמְחַת , לְ. , כְּשִׂמְחָה ad lætitiam. כְּשִׂמְחַת juxtà lætitiam. aff. שִׂמְחָתִי lætitia mea. כְּשִׂמְחָתְךָ , כְּשִׂמְחַתְכֶם juxtà lætitiam tuam, vestram. בְּשִׂמְחָתוֹ in lætitiâ ejus. pl. præf. בְּשִׂמְחוֹת lætitiis.

שִׂמְּחוֹ lætificavit eum . pih. præt. 3. sing. mascul. aff.

שְׂמָחוֹת pl. foe. gaudia, lætitiæ. a f. שִׂמְחָה.

שִׂמְחִי , שִׂמְחִי gaude, lætare. kal. imp. f. foe. שְׂמֵחֵי læti, lætantes. conft. plur. a f. שָׂמֵחַ part. ben. masc.

שִׂמְּחָם lætitiâ affecit eos. pih. præt. 3. f. m. aff.

שִׂמְחָתִי lætitia mea. nom. f. foe. conft, aff. à שִׂמְחָה.

שָׂמַחְתִּי lætor, lætatus sum. kal. præt. 1. f. שִׂמַּחְתִּים lætificavi eos. pih. præt. 1. f. aff.

שָׁמַט reliquit, dimisit, remisit liberè & absque ullo impedimento, intermisit, intermissionem fecit, demisit, deturbavit, laxavit, demisit præcipitando, præcipitavit. kal. præt. 2. f. m. cum ה parag. שָׁמַטְתָּה dimisisti. pl. 3. כִּי שָׁמְטוּ quia dimiserant. inf. שָׁמוֹט omittendo. imp. pl. m. aff. שִׁמְטוּהָ demittite eam. fut. 2. f. m. 3. foe. aff. תִּשְׁמְטֶנָּה dimittes eam. 3. pl. m. aff. יִשְׁמְטוּהָ demittent eam. Niph. præt. 3. plur. נִשְׁמְטוּ בִידֵי סֶלַע demissi sunt in locis petræ. Ps. 141. 6. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. Deut. 15. 3. וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת־אָחִיךָ תַּשְׁמֵט יָדֶךָ & quod tibi (rei) fuerit cum fratre tuo, omittet manus tua.

שְׁמִטָּה foe. dimissio, intermissio, omis-

omissio, remissio mutui, remissio terræ, quæ septimo quoque anno fiebat, quià tùnc relinquebatur terra inculta, & vocabatur annus sabbaticus. præf. הַשְּׁמִטָּה intermissio.

שְׁמַטְתָּהּ dimisisti eam; intermissionem fecisti. kal. præt. 2. s. masc. aff.

שִׂמִי pone. Jer. 31. 21. Hiph. imp. s. foe. R. שׂוּם ponere.

שְׁמִי nomen meum. præf. לִ. בִּשְׁמִי in nomine meo. aff. Chal. שְׁמֵיהּ nomen ejus. nom. s. aff. Rad. שֵׁם nomen.

שְׁמֵי coeli. præf. בִּשְׁמֵי in coelis. מִשְּׁמֵי è coelis. aff. שָׁמָיו coeli ejus. שְׁמֵיכֶם, שָׁמֶיךָ coeli tui, vestri. nom. pl. const. a שָׁמַיִם coeli. R. שָׁם ibi.

שְׁמַיָּא plur. m. Chal. coelum, coeli, Deus. pl. emphat. à præced.

שְׁמִידָע Semidah. nom. pr.

שְׂמִיכָה foe. velum, operimentum, stragula villosa, amphitapa, opertorium, tegumentum crassum. præf. בַּשְּׂמִיכָה velo, operimento.

שָׂמִים ponentes. kal. part. ben. plur. m. R. שׂוּם ponere.

שָׁמַיִם dual. m. coelum, coeli. præf. הַשָּׁמַיִם coeli. בַּשָּׁמַיִם. בְּהַשָּׁמַיִם in coelis. מֵהַשָּׁמַיִם de coelis. לַשָּׁמַיִם ad coelos. מִשָּׁמַיִם de coelis: cum ה locali. הַשָּׁמַיְמָה in versùs coelum. const. præf. מִשְּׁמֵי de coelis, aff. שְׁמֵיכֶם, שָׁמֶיךָ coeli tui, vestri. שָׁמָיו ejus. R. שָׁם ibi, & מַיִם aquæ.

שָׁמַיְמָה coelum versùs, nom. dual. cum ה loc. in fine.

שְׁמִינִי m. octavus. præf. הַשְּׁמִינִי octavus. R. שָׁמַן saginatus est.

שְׁמִינִית foe. octava: item instrumentum musicum octo chordarum: vel canticum quod octo vocibus canebatur. præf. הַשְּׁמִינִית octava.

שָׁמִיר m. sentis, senticetum, vepris genus spinæ: item adamas lapis durissimus. In solo Isaiâ accipitur pro sente, aut spinâ, in aliis prophetis pro adamante. præf. לַשָּׁמִיר in sentes. כְּשָׁמִיר sicut adamas. שָׁמִיר Samir urbs Judæ. Jos. 15. 48. item.

שְׁמִירָמוֹת Semiramoth. nom. pr. R. שָׁמַר servavit.

שָׂמְךָ posuit te. Exod. 2. 13. kal. præt. 3. s. m. aff. Rad. שׂוּם ponere.

שִׁמְךָ nomen tuum. præf. בִּשְׁמְכָה, בִּשְׁמֶךָ, בְּשִׁמְךָ in nomine tuo. לְשִׁמְךָ, לִשְׁמֶךָ nomini tuo. מִשִּׁמְךָ de nomine tuo. שְׁמֵךְ nomen tuum. שִׁמְכֶם nomen vestrum. nom. s. m. R. שֵׁם nomen.

שִׂמְלַת, שִׂמְלָה foe. vestis pro-

priè

priè externa ; toga, veſtimentum. præf. הַשִּׂמְלָה veſtis. כַּשִּׂמְלָה veſte. aff. שִׂמְלָתֵנוּ , שִׂמְלָתְךָ veſtimentum tuum, noſtrum. לְשִׂמְלָתוֹ veſtimento ejus, plur. שְׂמָלוֹת veſtes, aff. שִׂמְלֹתֵיכֶם , שִׂמְלֹתָיו veſtes ejus, veſtræ. בְּשִׂמְלֹתָם in veſtibus ſuis. *Rad.* שְׂמֹאל ſiniſtra manus.

שְׁמָם nomen eorum ; præf. בִּשְׁמָם in nomine ipſorum. nom. ſ.m. *R.* שֵׁם nomen.

שָׁמֵם , שָׁמַם deſolavit, perdidit, diſperſit, vaſtatus eſt : cum verò ad animum refertur, deſolatus eſt, admiratus eſt, ſtupuit, obſtupuit, attonitus fuit, ſtupidus, elinguis fuit : & ſic conſtruitur cum præp. עַל kal. præt. 3. ſ. foe. שָׁמֵמָה obſtupuit. pl. 3. שָׁמְמוּ obſtupuerunt, & שָׁמֵמָה. part. ben. ſ. m. שׁוֹמֵם deſolatus, deſolans. pl. m. שֹׁמֵמִים , שֹׁמֵמִין deſolati. foe. ſ. שֹׁמֵמָה deſolata. plur. foe. præf. הַשֹּׁמֵמוֹת deſolatæ. inf. שְׁמוֹת deſolari. imp. plur. m. שֹׁמּוּ obſtupeſcite. fut. 1. ſ. אֶשּׁוֹם deſolabo. 3. ſ. m. יִשּׁוֹם obſtupeſcet. pl. 3. m. יִשֹּׁמּוּ obſtupeſcent. Niph. præt. 3. pl. נָשַׁמּוּ ſtupent, deſolati ſunt. 3. ſ. foe. vel part. ſ. foe. נְשַׁמָּה & præf. הַנְּשַׁמָּה deſolata. plur. foe. præf. הַנְּשַׁמּוֹת deſolatæ. pih. part. ſ. m. מְשֹׁמֵם , מְשׁוֹמֵם deſolatus, deſolans. הֵשַׁם , הֵשֵׁם Hiph. præt. deſolavit, deſolare fecit, ſtupendum reddidit, ſtupuit, ſtupore correptus eſt præt. 2. ſ. m. הֲשִׁמּוֹתָ deſolaſti. 1. ſ. aff. וַהֲשִׁמּוֹתִיהוּ & ſtupendum reddam eum. plur. 3. הֵשַׁמּוּ deſolarunt. part. ſ. m. מַשְׁמִים ſtupens. inf. הַשְׁמֵם deſolando. fut. 1. ſ. aff. אֲשִׁמֵּם eos deſolare faciam. 3. ſ. m. יַשִּׁים aff. יְשִׁמֵּם , וַיְשִׁימְךָ deſolabit te, eos. plur. 1. ſ. וַנַּשִּׁים & deſolavimus. Hoph. inf. aff. הָשַּׁמָּה deſolari ejus : ubi ה in fine intelligitur habere mappic. præf. Lev. 26. 43. בָּהָשַּׁמָּה מֵהֶם dum eſſet deſolata illis. imp. plur. maſc. וְהָשַּׁמּוּ & obſtupeſcite. Hithp. fut. 1. ſ. אֶשְׁתּוֹמֵם obſtupeſcam. 2. ſ. m. 3. foe. תִּשּׁוֹמֵם deſolationem acceſſes tibi. 3. ſ. m. יִשְׁתּוֹמֵם obſtupeſcet.

שֹׁמֵם deſolatus, deſolans, ſtupendus, admirans. kal. part. ben. ſ. m. שֹׁמֵמִים deſolati. pl. m.

שָׁמֵם m. deſolatus. præf. הַשָּׁמֵם deſolatus. שֶׁשָּׁמֵם qui deſolatus.

שֹׁמֵמָה , שְׁמָמָה foe. deſolata, deſolans. pl. præf. הַשֹּׁמֵמוֹת deſolatæ. aff. שֹׁמְמוֹתֵינוּ , שֹׁמְמוֹתַיִךְ deſolata, deſolationes tuæ, noſtræ. a ſ. m. שֹׁמֵם deſolatus.

שָׁמֵמָה pro שָׁמֵמוּ deſolati ſunt. Ezec. 35. 12. kal.

præt. 3. plur. cum ה loco ו.

שָׁמֵמָה obstupuit . kal. præt. 3. f. foe.

שְׁמָמָה foe. vastitas, desolatio stupenda, solitudo. præf. לִשְׁמָמָה in desolationem.

שְׁמָמָה foe. desolatio, vastitas, stupor ad desolationem. præf. לִשְׁמָמָה desolationi. pl. præf. לִשְׁמָמוֹת in desolationes.

שִׁמָּמוֹן m. desolatio, vastitas, stupor. præf. בְּשִׁמָּמוֹן cum desolatione.

שֹׁמֵמוֹת, שֹׁמְמוֹת desolatæ, desolata, desolationes, a sing. foe. שֹׁמֵמָה.

שֹׁמְמִים, שֹׁמְמִין pl. m. desolati, desolantes, admirantes. kal. part. ben. pl. m. à f. שֹׁמֵם.

שְׂמָמִית foe. araneus, araneæ aliis simia, stellio.

שָׁמֵן, שָׁמַן impinguatus, saginatus est, pinguis fuit, vel factus est, pinguescebat, pinguefactus est. kal præt. 2. f. m. שָׁמַנְתָּ saginatus es. pl. 3. שָׁמְנוּ pingues sunt. fut. 3. f. m. יִשְׁמַן pinguescet. Hiph. imp. f. m. הַשְׁמֵן pingue redde. fut. 3. pl. m. וַיִּשְׁמְנוּ & saginati sunt.

שֶׁמֶן m. oleum, pinguedo, unguentum. præf. הַשֶּׁמֶן, הַשָּׁמֶן oleum. בַּשֶּׁמֶן, בְּ oleo. כַּשֶּׁמֶן sicut unguentum. לַשֶּׁמֶן oleo. מִשֶּׁמֶן ab oleo. מִשָּׁמֶן præ oleo. aff. שַׁמְנִי oleum meum. מִשַּׁמְנָהּ ex oleo ejus. plur. שְׁמָנִים pinguia. aff. שְׁמָנֶיךָ שְׁמָנֶיךָ unguenta tua.

שָׁמֵן m. pinguis: metaph. opulentus, robustus. שְׁמֵנָה foe. pinguis. præf. הַשְּׁמֵנָה pinguis.

שַׁמְנָהּ oleum, pinguedo ejus. præf. מִשַּׁמְנָהּ ex oleo ejus, nom. f. שֶׁמֶן præf. aff.

שְׁמֹנֶה, שְׁמוֹנָה, שְׁמֹנַת masc. octo. שְׁמֹנָה f. octo. præf. בִּשְׁמֹנָה in octo. pl. m. præf. בִּשְׁמֹנִים octoginta.

שָׁמְנוּ pingues sunt. kal. præt. 3. plur.

שְׁמֵנוּ nomen nostrum. nom. f. aff. R. שֵׁם nomen.

שַׂמְנוּ posuimus. kal. præt. 1. plur. R. שׂוּם ponere.

שָׂמַנִי posuit me. kal. præt. 3. f. m. aff. שָׂמֻנִי posuerunt me. præt. 3. plur. aff.

שַׁמְנִי oleum meum: pinguedo mea. nom. f. m. aff. שְׁמָנֶיךָ, שְׁמָנֵיכֶם unguenta, pinguia vestra. nom. pl. aff. a f. שֶׁמֶן oleum.

שְׁמָנִים pl. m. pinguia, pinguedines à præced.

שְׁמֹנִים pl. masc. octoginta. præf. בִּשְׁמֹנִים pro octoginta. a f. masc. שְׁמֹנֶה octo.

שְׁמֹנַת octo. nom. f. m. const. a præc.

שמע

שָׁמַע audiit, exaudivit, obaudiit, attendit, auscultavit, obtemperavit, obedivit, acquievit, paruit: audiendo percepit; congregavit, cogitavit: & transl: ad animum, intellexit, percepit: construitur cum accusat: & præp. אֶל , ל & ב. cum אֶל est obedire, acquiescere, attendere, auscultare, animum attendere ad: cum ב & ל est obedire, seu acquiescere. præt. 3. s. m. præf. הֲשָׁמַע an audivit? 3. s. f. שָׁמְעָה audivit. 2. s. m. שָׁמַעְתָּ , שָׁמָעְתָּ. 2. s. foe. שָׁמַעַתְּ audivisti שָׁמַעְתִּי audiisti cum jod superfluo. aff. שְׁמַעְתֶּם audivisti ea. 1. s. שָׁמַעְתִּי exaudivi. aff. שְׁמַעְתִּיךָ , שְׁמַעְתִּיו exaudivi te. pl. 3. שָׁמֵעוּ , שָׁמְעוּ auscultarunt. 2. pl. m. שְׁמַעְתֶּם audivistis, auscultastis. 1. pl. שָׁמַעְנוּ aff. שְׁמַעֲנוּהָ audivimus eam. part. ben. s. masc. שֹׁמֵעַ , שֹׁמֵעַ præf. הַשֹּׁמֵעַ audiens. aff. שֹׁמְעוֹ , שֹׁמְעָהּ audiens illud. pl. m. præf. הַשֹּׁמְעִים audientes. const. שֹׁמְעֵי aff. שֹׁמְעָיו audientes illud. part. s. foe. שֹׁמָעַת שֹׁמַעַת audiens, auscultans. inf. שְׁמֹעַ , שָׁמוֹעַ audire. שׁוֹמֵעַ pro שְׁמוֹעַ audire. Jer. 17. 23. præf. בִּשְׁמוֹעַ in audire. לִשְׁמֹעַ ad audiendum. כִּשְׁמוֹעַ juxta audire. מִשְּׁמֹעַ ab audiendo. aff. בְּשָׁמְעָם בְּשָׁמְעִי , בְּשָׁמְעֲךָ , בְּשָׁמְעֲכֶם juxtà audire me, te, vos, eos. כְּשָׁמְעוֹ , כְּשָׁמְעָם juxtà audire eum. כְּשָׁמְעֲךָ , כְּשָׁמְעֲכֶם in audire te, vos, eum, eos. imp. s. m. שְׁמַע , שְׁמָע audi: & cum ה parag. שִׁמְעָה audi: & שִׁמְעָה ausculta. s. foe. שִׁמְעִי audi. aff. שָׁמְעֵנִי , שִׁמְעֵנוּ , שְׁמָעֶנָּה audi eam, me, nos. plur. m. שִׁמְעוּ שִׁמְעוּ aff. שְׁמָעוּנִי audite me. pl. 2. s. שְׁמַעְנָה audite: & שְׁמַעַן. fut. 1. s. cum ה parag. אֶשְׁמְעָה , אֶשְׁמַע audiam. 2. s. m. 3. f. תִּשְׁמַע audies, audiet. 3. s. m. יִשְׁמַע יִשְׁמָע audiet. aff. יִשְׁמָעֵנִי , יִשְׁמָעֲךָ audiet me, te. 1. pl. cum ה parag. נִשְׁמְעָה , נִשְׁמָעֶנָּה נִשְׁמַע aff. נִשְׁמָעֶנָּה audiemus illud. 2. plur. m. תִּשְׁמְעוּן , תִּשְׁמָעוּ תִּשְׁמְעוּ aff. תִּשְׁמָעוּהָ auscultabitis eam. 3. pl. m. præf. הֲיִשְׁמְעוּ an audient? יִשְׁמָעוּ audient. יִשְׁמְעוּן. audient. 2. & 3. pl. foe. תִּשְׁמַעְנָה audient. Niph. præt. 3. s. m. præf. הֲנִשְׁמַע an auditum fuit? plur. 3. נִשְׁמְעוּ audita sunt. part. Niph. s. f. præf. הַנִּשְׁמַעַת audita. pl. m. part. נִשְׁמָעִים auditi. inf. præf. בְּהִשָּׁמַע in audiendo, cùm auditum fuerit. fut. 3. s. m. יִשָּׁמַע audietur. 2. s. m. 3. f. תִּשָּׁמַע audietur. pl. 3. m. יִשָּׁמְעוּ audita erunt: auscultantes præbent se. Pih. præt. 3. s. m. שִׁמַּע , שִׁמֵּעַ audiri fecit, promulgavit. fut. 3. s. m. וַיְשַׁמַּע audiendum proponet, promul-

mulgavit. Hiph. præt. הִשְׁמִיעַ audire vel audiri, aut exaudire fecit, audiendum proposuit, sonum edidit, sonuit, personuit, resonuit, pronunciavit, promulgavit, enunciavit, promulgatione convocavit; & sic ferè cum עַל vel אֶל construitur. præt. 3. f. m. aff. הִשְׁמִיעֲךָ, הִשְׁמִיעָנוּ audire fecit te, nos: audiendum dedit tibi, fecit ut audiremus. 2. f. masc. הִשְׁמַעְתָּ audire fecisti. 1. f. aff. הִשְׁמַעְתִּיךָ audire te feci. plur. 3. הִשְׁמִיעוּ audiendum dederunt. part. f. m. מַשְׁמִיעַ audire, audiri faciens. pl. m. præt. לְמַשְׁמִיעִים pro resonantibus. inf. præf. לְהַשְׁמִיעַ ad faciendum audiri: & contractè. לַשְׁמִיעַ personando. imp. f. m. aff. הַשְׁמִיעֵנִי f. f. aff. הַשְׁמִיעִינִי fac ut audiam. pl. m. הַשְׁמִיעוּ aff. הַשְׁמִיעוּהָ audiendum proponite. הַשְׁמִיעֻנוּ facite ut audiamus. fut. 1. f. aff. אַשְׁמִיעֵם אַשְׁמִיעֲךָ, אַשְׁמִיעַ faciam audire te, eos. 2. f. m. תַּשְׁמַע audiri facias. aff. תַּשְׁמִיעֵנִי facies me audire. 3. f. m. יַשְׁמִיעַ audiri faciet. aff. יַשְׁמִיעֵנוּ יַשְׁמִעֵנוּ faciet audire nos. pl. 2. m. תַּשְׁמִיעוּ audiri faciatis. plur. 3. m. יַשְׁמִיעוּ aff. יַשְׁמִיעֻנוּ audire nos facient.

שְׁמַע Chal. audivit. peh. præt. 3. f. m. שֶׁמַע Semah urbs Judæ. Jos. 15. 26

שֶׁמַע Samah. nom. pr.

ש מ

שֹׁמַע, שֵׁמַע, שֶׁמַע m. auditio, fama, rumor, sermo, nuncium, sonus, auditus, obedientia. præf. כְּשֵׁמַע juxta rumorem. לְשֵׁמַע ad auditum. aff. שָׁמְעוֹ, שִׁמְעָם שִׁמְעֲךָ, שִׁמְעִי, שִׁמְעָהּ fama ejus, mea, tua, ejus, eorum. שִׁמְעָה

שִׁמְעָא Simhah frater David.

שִׁמְעָהּ fama ejus. Job. 28. 22. nom. f. m. aff. à præced.

שָׁמְעָה audivit. kal. præt. 3. f. foe.

שֹׁמְעָהּ audiens illud. Jer. 19. 3. kal. part. ben. f. m. aff. שָׁמְעָה, שִׁמְעָה audi, ausculta. kal. imp. f. m. cum ה parag.

שְׁמוּעָה, שְׁמֻעַת f. fama, rumor, nuncium. præf. הַשְּׁמוּעָה, הַשְּׁמֻעָה fama. בִּשְׁמוּעָה propter rumorem. לִשְׁמוּעָה in rumorem. מִשְּׁמוּעָה à rumore. aff. præf. לִשְׁמֻעָתֵנוּ auditioni, prædicationi nostræ. const. שְׁמֻעַת rumor. pl. f. שְׁמֻעוֹת rumores.

שֹׁמְעוֹ audiens illud. kal. part. f. m. ben. aff. שָׁמְעוֹ audire eum. præf. כְּשָׁמְעוֹ juxtà audire eum. kal. inf. aff. præf. שָׁמְעוֹ fama ejus. Jos. 6. 27... 9. 9. Jer. 6. 24. Esth. 9. 4.

שִׁמְעוֹן Simhon. nom. pr.

שְׁמֻעוֹת rumores, nuncia. nom. pl. f. à f. שְׁמֻעָה fama.

שָׁמְעִי audire me. præf. כְּשָׁמְעִי juxtà audire me. kal. inf. aff. שִׁמְעִי audi.

audi. kal. imp. s. foe. שִׁמְעִי fama mea. Isa. 66. 19. nom. s. m. aff. à s. שֵׁמַע fama. שֹׁמְעִי praef. הַשֹּׁמְעִים audientes. kal. part. ben. pl. const. & absol. m. שִׁמְעִי Simhi fil. Gherson. 1. Paral. 23. 7. & nomen Levitae. 2. Paral. 29. 14. שְׁמַעְיָהוּ

שְׁמַעְיָה Semajah. nom. pr.

שָׁמְעִין Chal. pl. m. audientes. peh. part. praef.

שָׁמְעֵךְ audire te. כְּשָׁמְעֲכֶם juxtà audire vos. kal. inf. aff. praef.

שִׁמְעָם fama de illis. Jer. 35. 5... 50. 43. nom. s. m. aff. a s. שֵׁמַע fama. בְּשָׁמְעָם in audiendo illos. כְּשָׁמְעָם juxta audire eos. kal. inf. aff. praef.

שְׁמַעְנָה, שְׁמַעַן audite. kal. imp. pl. f. שָׁמְעֶנָּה audi eam. kal. imp. s. m. aff. שָׁמַעְנוּהָ aff. שָׁמַעְנוּ audivimus eam. kal. praet. 1. plur. שְׁמָעֵנִי שָׁמְעֵנוּ audi nos, me. kal. imp. s. masc. aff.

שִׁמְעֵת Chal. audivi. peh. praet. 1. s.

שֹׁמַעַת & שֹׁמַעַת audiens, auscultans. kal. part. ben. sing. foe. שִׁמְעַת Simhath. nom prop.

שְׁמֻעַת foe. auditio, fama, nuncium. praet. aff. לִשְׁמֻעָתֵנוּ auditioni, praedicationi nostrae à s. f. שְׁמוּעָה fama. כְּשָׁמְעָתוֹ juxtà auditum ejus. nom. sin. foe. const. aff. praef. quasi à שְׁמְעָה.

שָׁמַעְתִּי audivi. aff. שְׁמַעְתִּיךָ שְׁמַעְתִּיו exaudivi eum, te. kal. praet. 1. s. שָׁמַעַתְּי audivisti. Jer. 4. 19. kal. praet. 2. s. f. cum jod abundante in fine.

שְׁמַעְתָּם audivisti ea. kal. praet. 2. s. m. aff.

שֶׁמֶץ m. pars, particula, pusillum, pauxillum, modicum exiguum, minimum alicujus rei, paucum, quantulum, pauxillulum, tantillum.

שֶׁמָּצָאתִי quem inveni. kal. praet. 1. s. cum praef. relat. ש R. מָצָא invenit.

שִׁמְצָה foe. detractio, infamia, ignominia, bonae famae imminutio, susurrus, mussitatio. praef. לְשִׁמְצָה בְּקָמֵיהֶם ad infamiam, propter ignominiam inter hostes eorum. Exod. 32. 25. Rad. שֶׁמֶץ particula.

שֶׁמִּקְרֶה quòd eventus. Eccl. 2. 14. nom. s. m. cum ש praef. Rad. קָרָה contigit.

שָׁמַר custodivit, servavit, asservavit, conservavit, observavit, reservavit, retinuit, tenuit: curam & sollicitudinem in servando connotat: construitur cum accusat: & quandoque cum praep: אֶל, לְ & עַל. cum accusat: simùl & dativo, est alicui promissum servare, & praestare. praet. 3. s. m. aff. שְׁמָרַנִי, שְׁמָרוֹ custo-

divit me. foe. 3. f. שָׁמְרָה, שְׁמָרַתְנִי
custodit, conservat. 2. f. m. aff. שְׁמַרְתָּ
שְׁמַרְתַּנִי observas me. 1. f. aff.
שְׁמַרְתִּיךָ, שָׁמַרְתִּי custodivi te. .
pl. 3. שָׁמְרוּ, שָׁמָרוּ observârunt.
2. masc. plur. שְׁמַרְתֶּם observastis.
1. plur. שָׁמַרְנוּ observavimus. part.
ben. f. masc. שֹׁמֵר, שׁוֹמֵר præf.
הַשֹּׁמֵר aff. שֹׁמְרֶךָ qui te servat, cu-
stos tuus. pl. m. præf. הַשֹּׁמְרִים qui
custodiunt. מִשֹּׁמְרִים præ observan-
tibus. מִשֹּׁמְרֵי ex custodibus.
לְשֹׁמְרֵי. כְּשֹׁמְרֵי sicut observantes.
observantibus. part. pah. f. masc.
שָׁמוּר servatus. f. foe. שְׁמוּרָה con-
servata. inf. שְׁמֹר, שָׁמֹר, שָׁמוֹר
observare. præf. בִּשְׁמוֹר aff.
בְּשָׁמְרָם in observando ea. לִשְׁמוֹר
aff. לְשָׁמְרְךָ, לְשָׁמְרָהּ, לְשָׁמְרוֹ
ad custodiendum eum, eam, te.
לְשָׁמְרָם ad custodiendum illos.
מִשָּׁמְרוֹ propter servare eum. imp.
f. m. שְׁמֹר, שְׁמוֹר & cum ה pa-
rag. שָׁמְרָה observa. aff. שָׁמְרֵנִי
שָׁמְרֵם serva ea, me. pl. m. שִׁמְרוּ
observate, cavete. fut. 1. f. אֶשְׁמוֹר
אֶשְׁמְרָה cum ה parag. אֶשְׁמוֹר
אֶשְׁמְרֶנָּה observabo. aff. אֶשְׁמוֹרֶת
observem eam. 2. f. m. 3. foe. præf.
תִּשְׁמֹר an observares? הֲתִשְׁמוֹר
observabis. aff. תִּשְׁמְרֵנִי, תִּשְׁמְרֵם
servabis ea, me. 3. f. m. יִשְׁמֹר, יִשְׁמוֹר
aff. יִשְׁמְרֵנִי, יִשְׁמְרֵנוּ, יִשְׁמְרֶנּוּ
יִשְׁמְרֵהוּ, יִשְׁמָרְךָ custodiet eum,
te, eum, nos, me. 3. f. f. תִּשְׁמוֹר aff.
תִּשְׁמְרֶךָ custodiet te. תִּשְׁמוּרֵם
custodiet eos. Prov. 14. 3. ubi sciurek
est loco cholem. pl. 1. נִשְׁמוֹר obser-
vabimus. 2. plur. masc. תִּשְׁמְרוּן
תִּשְׁמוֹרוּ, תִּשְׁמְרוּ observabitis.
3. plur. m. יִשְׁמוֹרוּ, יִשְׁמְרוּ custo-
dient. Niphal. præt. נִשְׁמַר servatus
est, observavit, custodivit se, cavit
sibi, custoditus est à se ipso: construi-
tur cum præp: עַל, מִן & ב. præt.
2. f. m. נִשְׁמַרְתָּ cavebis tibi. pl. 3.
נִשְׁמְרוּ, נִשְׁמָרוּ caverint sibi, con-
servantur. 2. pl. m. נִשְׁמַרְתֶּם cave-
bitis vobis. imp. f. m. הִשָּׁמֵר, הִשָּׁמֶר
cave tibi. pl. m. הִשָּׁמְרוּ, הִשָּׁמֵרוּ
cavete. foe. f. הִשָּׁמְרִי cave tibi. fut.
2. f. m. 3. f. תִּשָּׁמֵר caveat sibi. pl. 2.
masc. תִּשָּׁמֵרוּן custodietis vos. Pih.
præt. שִׁמֵּר observavit, custodivit
assiduè. part. pl. m. מְשַׁמְּרִים obser-
vantes. Hithp. fut. 1. f. אֶשְׁתַּמֵּר &
cum ה parag. אֶשְׁתַּמְּרָה cavebo
mihi, observabo me. 3. f. m. יִשְׁתַּמֵּר
observabitur.

שֹׁמֵר m. custos, custodiens. præf.
הַשֹּׁמֵר qui servat. הֲשֹׁמֵר num
custos? pl. m. præf. הַשֹּׁמְרִים const.
שֹׁמְרֵי custodes. præf. לְשֹׁמְרֵי ob-
servantibus. מִשֹּׁמְרֵי ex cu-
stodibus. kal. part. ben. masc.
שֹׁמֵר Somer. שֶׁמֶר Semer. no. pr.

שְׁמֻרָה conservata, tum. kal. part. f. foe. pah.

שָׁמְרָה observa, custodi. kal. imp. f. m. cum ה parag. לְשָׁמְרָהּ ad custodiendum eam. kal. inf. præf. aff.

שָׁמְרָה foe. custodia, observatio.

שֹׁמְרוֹן m. Sciomeron: Samaria, urbs caput regni Israelitici. שֹׁמְרוֹנָה in Sciomeron, in Samariam. שִׁמְרֹן Simron fil: Issachar.

שְׁמֻרוֹת plur. foe. vigiliæ, palpebræ.

שִׁמֻּרִים pl. m. observationes, observantiæ, custodiæ. Exod. 12. 42. לֵיל שִׁמֻּרִים nox custodiarum.

שִׁמְרִי Simri Levita. 1. Paral. 11.45.

שְׁמַרְיָהוּ, שְׁמַרְיָה Semariah. nom. pr.

שְׁמָרִים pl. m. fæces, defæcata. aff. שְׁמָרֵיהֶם, שְׁמָרָיו, שְׁמָרֶיהָ fæces suæ, ejus, eorum.

שָׁמְרִין pl. m. Samaritani. שִׁמְרִית Simrith. nom. pr. Samaritana.

שָׁמְרֵם serva ea. kal. imp. f. m. aff. בְּשָׁמְרָם, לְ in observando, custodiendo ea.

שַׁמֵּשׁ Chal. pah. ministravit, servivit. fut. 3. pl. m. aff. יְשַׁמְּשׁוּנֵהּ ministrabunt ei.

שִׁמְשָׁא, שֶׁמֶשׁ m. Chal. emph. sol. præf. הַשֶּׁמֶשׁ, הַשָּׁמֶשׁ sol. בַּשֶּׁמֶשׁ, לְ in sole. כַּשֶּׁמֶשׁ sicut sol. לַשֶּׁמֶשׁ ad solem. aff. שִׁמְשֵׁךְ שִׁמְשָׁהּ sol ejus, tuus. pl. שִׁמְשׁוֹת soles.

שִׁמְשׁוֹן Simson, Samson. nom. pr. viri fortissimi.

שִׁמְשׁוֹתַיִךְ specularia tua, fenestræ tuæ. nom. plur. foe. aff. a f. שֶׁמֶשׁ sol.

שִׁמְשַׁי Simsai. nom. pr.

שִׁמְשֵׁךְ sol tuus; nom. f. m. aff. a præced. שֶׁמֶשׁ sol.

שָׂמֶת Chal. constitui, posui. peh. 1. f. R. שׂוּם ponere.

שַׂמְתָּ Chal. & Heb. posuisti. præf. הֲשַׂמְתָּ num posuisti. præt. kal. 2. f. m. שַׂמְתְּ posuisti. 2. f. foe. שֻׂמַת Chal. positus, constitutus est. Dan. 6. 18. foe. ex præt. part. pehil.

שָׂמַתְהוּ posuit eum. kal. præt. 3. f. foe. ה mut. in ת. aff. הוּ.

שַׂמְתּוֹ posuisti eum. kal. 2. f. m. aff.

שַׂמְתִּי posui. aff. שַׂמְתִּיךְ, שַׂמְתִּיךָ, שַׂמְתִּיו, שַׂמְתִּיהָ posui eam, eum, te. kal. præt. 1. f. שַׂמְתִּים posui eos. kal. præt. 1. f. aff.

שַׂמְתֶּם posuistis. kal. præt. 2. plur. m. שַׂמְתָּם posuisti eos. præt. 2. f. masc. aff.

שְׁמֹתָם nomina eorum. שְׁמֹתָן nomina earum. præf. בִּשְׁמֹתָם cum nominibus suis: nom. plur. f. aff. a f. שֵׁם nomen.

שָׂמַתְנִי posuit me. kal. præt. 3. f.

3. f. f. aff. ה mut. in ת Rad. שום ponere,

ש נ

שן m. dens, scopulus acutus, synecdoc: ebur, seu dens elephantis. præf. בשן, השן, שן־ dens. pro dente. aff. שנו dens ejus. dual. præf. השנים dentes. לשנים dentibus. const. שני dentes. aff. præf. בשניהם בשניו, בשני dentibus meis, ejus, f. is, לשניהם dentibus ipsorum. שנימו dentibus suis. שניך dentes tui. משניו è dentibus ejus.

שנא pro שנה foe. somnus. Ps. 127. 2. R. ישן dormivit.

שנא pih. mutavit, א pro ה. 2. Reg. 25. 29. R. שנה iteravit.

שנא Chal. mutavit. peh. præt. 3. f. m.

שנא odit, odio habuit, odio prosecutus fuit, exosum habuit, hostiliter infestavit, hostis fuit. præt. 3. f. m. aff. שנאה oderit eam. שנאך odio habuit te. 3. f. f. שנאה odit. 2. f. m. aff. שנאתה 2. f. f. שנאת odisti. aff. שנאתני, שנאתה odisti eam, me. 1. f. aff. שנאתים שנאתיה, שנאתיהו, שנאתיו שנאתי odio habui eum, eam, eos. pl. 3. aff. שנאוני, שנאוהו, שנאו oderunt eum, me. 2. pl. m. שנאתם odistis. part. ben. f. m. שנא osor. aff.

לשנאו præf. שנאך osor tuus. לשנאיו osori suo. pl. m. const. præf. לשנאי in osoribus suis. aff. בשנאי ל osores meos. משנאי ab odio habentibus me. שנאיך, שנאינו osores nostri, tui. בשנאיהם in osores suos. לשנאיו osoribus suis. foe. pl. aff. שנאותיך osores tui. pah. part. pl. m. const. שנואי exosi. f. foe. præf. præf. השנואה exosa. inf. שנאה לשנא, שנא שנא odisse. præf. לשנא odio prosequendo. imp. pl. m. שנאו odio habete. fut. 1. f. אשנא odio habeo. 2. f. m. 3. f. תשנא oderis. ישנאה, ישנאך 3. f. m. aff. ישנא odio habebit te, eam. pl. 3. m. ישנאו odio habebunt. niph. fut. 3. f. m. ישנא odio habetur. pih. part. f. m. aff. משנאי osor meus. pl. m. const. משנאי osores. aff. præf. משנאיו למשנאי osoribus meis. משנאיך, משנאינו osores nostri, tui, ejus. שנא & cum jod exced. שנאי odio habens. Prov. 28. 16. kal. part. f. m. ben.

שנאה, שנאה odio habet eam. שנאה odit. kal. præt. 3. f. m. aff. 3. f. foe.

שנאה, שנאת foe. odium, fuga, aversatio, malevolentia. præf. בשנאה, השנאה odium. cum odio. בשנאה propter odium. in odio. שנאתם odium ipsorum. aff.

aff. מִשִּׂנְאָתֶךָ · מִשִּׂנְאָתוֹ propter odium ejus, tuum.

שֹׂנְאוֹתֶיךָ odio habentes te. kal. part. ben. pl. foe. aff.

שֶׁנֶּאֱחָזִים qui capiuntur. Niph. part. pl. m. cum ש relat. præf. R. אָחַז apprehendit.

לְ- שָׂנְאָיִךְ Chal. odio habentibus te. peh. part. præf. plur. m. aff. præf.

שׂנְאֵיכֶם osores vestri. kal. part. ben. m. pl. aff. שׂנְאֵינוּ osores nostri. part. ben. m. pl.

שׂנְאֵךְ osor tuus, kal. part. ben. f. m. aff.

שִׁנְאָן m. iteratio: acumen, acuminatio, acutum, falcatum. Ps. 68. 18. אַלְפֵי שִׁנְאָן millia iterationis, id est iterata, ac multiplicia, seu millia falcatorum. R. שָׁנָה iteravit.

שִׂנְאַת odisse, odio habere. kal. inf. R. שָׂנֵא odit.

שָׂנֵאת · שָׂנֵאתָ odisti. aff. שְׂנֵאתַנִי · שְׂנֵאתָהּ odisti eam, me. pl. m. שְׂנֵאתֶם odistis. kal. præt. 2. f. & pl. m.

שִׂנְאַת foe. odium, adversatio. præf. בְּשִׂנְאַת propter odium: & cum jod exced: מִשִּׂנְאָתֶיךָ propter odium tuum. מִשִּׂנְאָתוֹ propter odium ejus. שִׂנְאָתָם odium ipsorum. a f. foe. שִׂנְאָה odium.

שְׂנֵאתִים · שְׂנֵאתִיהָ · שְׂנֵאתִיהוּ odi eum, eam, eos. kal. præt. 1. f. aff.

שִׁנֵּהּ Chal. dentes ejus, nom. pl. aff. R. שֵׁן dens.

שְׁנַת · שֵׁנָה foe. somnus veterno-sus propriè, & profundus. aff. שְׁנָתִי somnus meus. מִשְּׁנָתָם · מִשְּׁנָתוֹ à somno suo. pl. f. שֵׁנוֹת somni. Rad. יָשֵׁן dormivit.

שָׁנָה iteravit, secundò fecit, mutatus, variatus est: secundâ vice repetiit, diversus fuit, vel factus est. præt. 1. f. שָׁנִיתִי iteravi, mutor. part. ben. f. m. שֹׁנֶה mutans. pl. m. & foe. שׁוֹנוֹת · שֹׁנִים varii, diversa. imp. pl. m. שְׁנוּ iterate. fut. 3. f. m. יִשְׁנֶא mutatur. 1. f. אֶשְׁנֶה iterabo. pl. 2. m. תִּשְׁנוּ iterabitis. 3. pl. masc. יִשְׁנוּ iterabunt. Niph. inf. Gen. 41. 32. וְעַל הִשָּׁנוֹת & propter iterari. Pih. præt. שִׁנָּה vel שַׁנֵּא mutavit, sive in deterius, sive in melius, variavit. part. f. masc. מְשַׁנֶּה mutans. inf. præf. לְשַׁנּוֹת mutando. aff. בְּשַׁנּוֹתוֹ mutare ipsum. fut. 1. f. אֲשַׁנֶּה mutabo. 3. f. m. וַיְשַׁנֶּה aff. וַיְשַׁנֵּהוּ · וַיְשַׁנֶּהָ & mutavit eum, eam. Puh. fut. 3. f. m. cum א loco ה יְשֻׁנֵּא mutabitur. Hithp. præt. הִשְׁתַּנָּה mutavit; dissimulavit se, diversum, mutatum se ostendit. præt. 2. f. m. & f. וְהִשְׁתַּנִּית · הִשְׁתַּנֵּיתָ & mutabis te, assumes alium habitum, transmutabis te.

שְׁנָה · שְׁנֵא Chal. mutatus

tus est. peh. præt. 3. s. masc.

שָׁנָה · שְׁנַת foe. annus. præf. הַשָּׁנָה annus. בַּ · בְּשָׁנָה in anno; לַשָּׁנָה in annum. כְּשָׁנָה sicut anno. præt. מִשְּׁנַת ab anno. aff. שְׁנָתוֹ שְׁנָתָהּ annus suus. dual. præf. לִשְׁנָתַיִם ad biennium. pl. m. præf. הַשָּׁנִים anni, & foe. שְׁנוֹת anni.

שֶׁנְהַבִּים pl. m. dentes elephantum: ebora. R. שָׁנַן acuit.

שִׁנּוֹ dens ejus. m. s. aff. a R. שֵׁן dens.

שְׁנוּ iterate. kal. imp. pl. m. שְׁנוֹ mutatæ fuerunt. Chal. peh. præt. 3. pl. R. שְׁנָה iteravit.

הַשְּׂנוּאָה exosa, odio habita. kal. part. pah. s. foe. præf. Rad. שָׂנֵא odit.

שְׁנוֹהִי Chal. immutati fuerunt ipsi. peh. præt. 3. plur. aff. R. שְׁנָה mutatus est.

שָׁנוּן acutus. plur. m. שְׁנוּנִים acuti. kal. part. pah. s. & pl. m. Rad. שָׁנַן acuit.

שֵׁנוֹת pl. f. somni. à s. שֵׁנָה R. יָשֵׁן dormivit.

שֹׁנוֹת diversa, iterata, mutata. kal. part. ben. pl. foe. Rad. שָׁנָה iteravit.

שַׁנּוֹת mutare. præf. לְשַׁנּוֹת mutando. aff. בְּשַׁנּוֹתוֹ in mutare ipsum. pih. inf.

שְׁנוֹת plur. foe. anni. aff. שְׁנוֹתָם שְׁנוֹתֵינוּ · שְׁנוֹתֶיךָ · שְׁנוֹתֶיךָ שְׁנוֹתֶךָ, שְׁנוֹתָיו · שְׁנוֹתַי · שְׁנוֹתַי anni mei, ejus, tui, nostri, eorum. a s. שָׁנָה annus.

שַׁנּוֹתִי acui. kal. præt. 1. s. R. שָׁנַן acuit.

שְׁנוֹתָם anni ipsorum. nom. pl. foe. aff. a s. שָׁנָה annus. R. שָׁנָה iteravit.

שָׁנִים · שְׁנֵי pl. m. anni. præf. כִּשְׁנֵי sicut anni. aff. שְׁנֵינוּ, שְׁנֵיהֶם, שָׁנָיו anni ejus, eorum, nostri. nom. plur. const. à præced.

שֵׁנִי m. secundus. præf. הַשֵּׁנִי secundus. בַּשֵּׁנִי in secundo. pl. שְׁנִים secundani. R. שָׁנָה iteravit.

שְׁנַיִם · שְׁנֵי dual. duo, ambo. præf. בִּשְׁנֵי · לְ, בִּשְׁנֵי in duos, duobus. כִּשְׁנֵי sicut duo. aff. שְׁנֵינוּ · שְׁנֵיכֶם, שְׁנֵיהֶם duo ipsi, vos, nos. לִשְׁנֵיהֶם ambobus illis. מִשְּׁנֵיהֶם præ ambobus.

שָׁנִי m. dibaphum, coccineum; bis tinctum, vulgo cremesinum; cui sæpè præponitur vox. תּוֹלַעַת vermiculus ex quo fit color coccineus. præf. הַשָּׁנִי, & שְׁנִי dibaphum. præf. בְּשָׁנִי dibapho. plur. præf. כַּשָּׁנִים sicut dibapha.

שִׁנַּיִם · שִׁנֵּי dentes, pl. m. aff. שִׁנַּי dentes mei. בְּשִׁנַּי dentibus meis. בְּשִׁנָּיו dentibus suis. לְ, בְּשִׁנֵּיהֶם dentibus suis.

suis. שִׁנַּיִךְ dentes sui. שִׁנֵּימוֹ dentes sui. à s. R. שֵׁן dens.

שְׂנִיאָה foe. exosa, odiosa; præs. לִשְׂנִיאָה exosæ. Rad. שָׂנֵא odit.

שִׁנַּיהּ Chal. dentes ejus. pl. m. aff. à s. R. שֵׁן dens.

שָׁנְיָה Chal. diversa. peh. part. præsens. s. f. R. שָׁנָה iteravit.

שַׁנִּיו Chal. mutárunt. pah. præt. 3. plur.

שִׁנַּיִךְ dentes tui. nom. pl. m. aff. a s. R. שֵׁן dens.

שִׁנֵּי, שִׁנַּיִם plur. m. dentes. præs. הַשִּׁנַּיִם dentes. לְשִׁנַּיִם dentibus à præced.

שָׁנִים pl. m. dibapha, coccinea, bis tincta. præs. כַּשָּׁנִים sicut dibapha. לְבוּשׁ שָׁנִים vestitus coccineis. a s. שָׁנִי R. שָׁנָה iteravit.

שְׁנִיִּים plur. m. secundani; secundæ, secundanæ contignationes. à s. שֵׁנִי secundus.

שְׁנַיִם dual. duo, ambo, bini, interdùm pauci; nam quibusdam in locis est expressio diminuens. præs. הַשְּׁנַיִם duo. בִּ, בִּשְׁנַיִם duobus. לִשְׁנַיִם in duo, duobus. שְׁנַיִם duo, bini: est duale const: præs. הַשְּׁנַיִם duo. לְ, בִּשְׁנַיִם duobus. שְׁנֵים־עָשָׂר duodecim.

שְׁנֵי, שָׁנִים pl. masc. anni. præs. הַשָּׁנִים anni. בַּשָּׁנִים annis

כַּשָּׁנִים sicut anni. לְשָׁנִים ad annos. à s. שָׁנָה annus.

שִׁנֵּימוֹ dentes eorum. nom. pl. aff. poeti. à s. שֵׁן dens.

שִׁנַּיִן Chal. pl. m. dentes à præced.

שָׁנַיִן Chal. mutati. peh. præs. pl. m. R. שְׁנָה iteravit.

שָׁנְיָן Chal. pl. f. diversæ, mutatæ. peh. part. præs.

שְׁנִין Chal. pl. m. anni. à s. m. שְׁנָה annus.

שְׁנִינָה foe. proverbium, fabula, verbum juge, sermo jugis, aut continuus, dicterium, dictum acutum, acumen, dictum mordax, admonitio. præs. לִשְׁנִינָה in dicterium. R. שָׁנַן acuit.

שְׁנֵינוּ duo nos. nom. dual. const: aff. a שְׁנַיִם duo. R. שָׁנָה iteravit.

שְׁנוֹתֵינוּ anni nostri. pl. m. const. aff. a s. שָׁנָה annus.

שְׂנִיר, שְׁנִיר Senir. nom. pr.

שֵׁנִית foe. secunda: itèm adverb: iterùm, secundò. præs. הַשֵּׁנִית secundus: da: secundò.

שָׁנִיתִי iteravi, mutavi. kal. præt. 1. sing.

שָׁנַן acuit, præacuit, exacuit, acutum reddidit, acuminavit. præt. 1. s. שָׁנוֹתִי acui. pl. 3. שָׁנְנוּ exacuerunt. part. pah. s. m. שָׁנוּן acutus. pl. m. שְׁנוּנִים acuti. pih. præt. 2. s. m. aff. שִׁנַּנְתָּם acuisti ea: vel jugitèr loqué-

quéris, confabulaberis de eis, repetes ea. Hithp. fut. 1. ſ. Pſ. 73. 21. וְכִלְיוֹתַי אֶשְׁתּוֹנָן & renibus meis acuor, vel pungar, acuam me.

שִׁנַּנְתָּם repetes, acues ea, iterabis, narrabis ea. Pih. præt. 2. ſ. maſc. aff.

שִׁנֵּס Pih. accinxit, conſtrinxit in arctum, arctavit veſtes ſuccindendo, collegit veſtes accingendo, conſtrinxit, ſuccinxit. fut. 3. ſ. maſc. וַיְשַׁנֵּס מָתְנָיו & accinxit lumbos ſuos.

שִׁנְעָר Sinhar Babilonicum. nom. prop.

שֶׁנַּעֲשָׂה quod factum eſt. שֶׁנַּעֲשׂוּ quòd facti ſunt. Niph. præt. 3. ſ. m. vel. part. ſ. m. & 3. plur. m. cum relat: שׁ præf. R. עָשָׂה fecit.

שְׁנַת, שְׁנַת foe. ſomnus. aff. שְׁנָתִי, שְׁנָתְךָ ſomnus meus, tuus. מִשְּׁנָתוֹ, מִשְּׁנָתְךָ a ſomno tuo, ſuo. מִשְּׁנָתָם à ſomno ſuo. nom. ſ. f. conſt. à ſ. שֵׁנָה Rad. יָשֵׁן dormivit.

שְׁנַת foe. Heb. & Chal. annus. præf. ל, בִּשְׁנַת in anno. מִשְּׁנַת ab anno. aff. שְׁנָתָהּ, שְׁנָתוֹ, שְׁנָתֵהּ Chal. annus ejus. à ſ. שָׁנָה annus. R. שָׁנָה iteravit.

שְׁנָתַיִם, שְׁנָתַיִם dual. biennium, anni duo. à præced.

שְׁנָתָם ſomnus ſuus. præf. מִשְּׁנָתָם

ש ס

à ſomno ſuo. nom. ſ. foe. conſt. aff. à ſ. שֵׁנָה ſomnus. R. יָשֵׁן dormivit.

שֶׁנָּתַן quos dedit. kal. præt. 3. ſ. m. cum relat: שׁ R. נָתַן dedit.

ש ס

שָׁסָה diripuit, prædatus, deprædatus eſt, ſuppreſſit. præt. 3. plur. שָׁסוּ diripiunt. part. ben. ſ. m. aff. שֹׁסְהוּ diripiens eum. pl. m. שֹׁסִים conſt. שֹׁסֵי aff. שֹׁסֵינוּ diripientes nos. שֹׁאסַיִךְ conculcantes te. Jer. 30. 16. שֹׁסֵיהֶם conculcantes eos. pah. part. ſ. m. שָׁסוּי direptus. fut. 3. ſ. m. יִשְׁסֶה diripiet. pih. 1. ſ. præt. cum שׁ loco ס. Iſa. 10. 13. וַעֲתוּדוֹתֵיהֶם שׁוֹשֵׂתִי & theſauros ejus diripui.

שֹׁסֵהוּ diripiens eum. kal. part. ſ. m. aff. ben.

שַׁסֻּהוּ diripuerunt eum. Pſ. 89. 42. kal. præt. 3. plur. aff. Rad. שָׁסַס diripuit.

שָׁסוּ diripiunt. kal. præt. 3. pl. Rad. שָׁסָה diripuit.

שָׁסוּי direptus, ta. kal. part. pah. ſin. maſc.

שֹׁסִים, שֹׁסֵי diripientes. kal. part. ben. pl. m. a ſ. שֹׁסֶה diripiens.

שְׁסוּעַת ה fiſſa, diffiſſa. kal part. pah. ſ. f. præf. R. שָׁסַע fidit.

שָׁסַס diripuit, prædatus, deprædatus eſt abrumpendo. kal. præt.

3. pl.

3. pl. aff. שְׁסָהוּ diripuerunt eum. fut. 3. plur. m. וַיִּשְׁסּוּ & diripient. Niph. præt. 3. plur. נָשַׁסּוּ direpti sunt. fut. 3. plur. masc. יִשַּׁסּוּ diripientur.

שָׁסַע fidit, divisit, discidit, discissus, diffisus, bifidatus, bifidus fuit, ità tamen, ut posterior pars cohæreat: dicitur de animali quod ungulas infernè fissas habet. part. ben. f. masc. שֹׁסַע foe. f. שֹׁסַעַת findens. pah. f. f. præf. הַשְּׁסוּעָה fissa. pih. præt. שִׁסַּע diffidit omninò, discidit, diffecuit, fidit, laceravit. inf. præf. כְּשַׁסַּע juxtà discindere. fut. 3. f. m. יְשַׁסַּע aff. וַיְשַׁסְּעֵהוּ & discidit ipsum.

שֶׁסַע m. fissura, scissio.

שִׁסֵּף Pih. dilaniavit, in frusta dissecuit, concidit, discerpsit, discidit gladio. fut. 3. f. m. יְשַׁסֵּף dilaniabit.

ש ע

שֶׁעָבַרְתִּי quòd transivi. kal. præt. 1. f. cum relat: שֶׁ præf. R. עָבַר transivit.

שָׁעָה respexit, attendit, aspexit, obstupuit, territus est: & sic construitur cum אֶל: avertit se, vel vultum suum, vertit oculos, destitit, desiit ab aliquo, abstinuit: & construitur cum מִן & מֵעַל: oblectavit se in re aliquâ, & construitur cum בְּ: denique ex usu Chaldaico illitus, oblitus, obductus est, quod est à שׁוּעַ Chaldaico. kal. præt. 3. plur. שָׁעוּ respexerunt. imp. f. m. שְׁעֵה desiste. pl. m. שְׁעוּ desistite. fut. 1. f. אֶשְׁעֶה respiciam. 2. f. masc. 3. foe. תִּשְׁעֶה desistes. Job. 6. 19. 3. f. m. יִשְׁעֶה & per apoc: וַיִּשַׁע & respexit. pl. 3. m. יִשְׁעוּ respicient. pl. foe. 2. & 3. תִּשְׁעֶינָה respicient. Hiph: cessavit, destitit. imp. f. m. per apoc. הָשַׁע cessa à me, vel claude, obturato. pih. præt. שִׁעֲשַׁע lusit, lætatus est, oblectavit se. Hithp. præt: הִשְׁתַּעֲשַׁע & הִשְׁתָּעָה stupuit, obstupuit; fecit se respicere; vertit sese oblectavit se ipsum. imp. plur. masc. הִשְׁתַּעַשְׁעוּ obstupescite. fut. 2. f. m. 3. foe. per apoc: תִּשְׁתַּע terrearis. plur. 1. נִשְׁתָּעָה obstupescemus.

שָׁעָה foe. Chal. hora. præf. בְּשַׁעְתָּא quasi hora. emph. בַּהּ - שַׁעֲתָא eadem ipsâ horâ.

שָׁעוּ respexerunt. kal. præt. 3. plur. שְׁעוּ desistite. Isa. 22. 4. kal. imp. pl. masc.

שֹׁעוּ vociferamini. Isa. 29. 9. kal. imp. plur. masc. Rad. שׁוּעַ vociferatus est.

שֶׁעֹמְדִים, **שֶׁעוֹמְדִים**, qui statis, stantes estis. kal. part. ben. pl. m.

cum שֶׁ relat: præf. Rad. עָמַד stetit.

שַׁעֲטָה foe. sonitus, strepitus, plausus. const: מִקּוֹל שַׁעֲטַת à sonitu fremitus. Jer. 47. 3.

שַׁעַטְנֵז m. vestimentum heterogeneum, variè commixtum veluti ex lanâ, & lino.

שֶׁעִטְּרָה quâ coronavit. pih. præt. 3. f. f. cum relat: שֶׁ. præf. R. עָטַר circumcinxit.

שְׂעִיף m. ramus: metaph: scopulus, promontorium, pars rupis, seu arboris longiùs propendentis: cogitatio. pl. præf. בִּשְׂעִפִּים inter cogitationes. aff. שְׂעִפַּי cogitationes meæ.

שָׂעִיר, שְׂעִיר m. pilosus, hirsutus, villosus, hispidus: Dæmon sylvestris: Satyrus, hircus, Faunus. præf. הַשָּׂעִיר hircus. pl. m. שְׂעִירִים Dęmones, Satyri: imbres tenues. Deut. 32. 2. præf. כִּשְׂעִירִם sicut imbres. לַשְּׂעִירִים Dęmonibus. const: שְׂעִירֵי hirci. שֵׂעִיר Sehir. שֵׂעִירָה in Sehir. nom. pr. cum ה loc: R. שָׂעַר horruit.

שְׂעִירַת, שְׂעִירָה foe. capra, capella. pl. שְׂעִרוֹת capræ.

שֶׁעַל quæ super. præpos: עַל cum שֶׁ relat: præf.

שֹׁעַל, שׁוֹעַל m. pugnus, pugillus, vola. præf. aff. בְּשָׁעֳלוֹ pugillo suo. pl. præf. לִשְׁעָלִים pugillis. const: בְּשַׁעֲלֵי pro pugillis.

שַׁעַלַבִּין Sciahalabin. nom. pr.

שֶׁעָלוּ quæ ascenderunt. kal. præt. 3. pl. cum relat: שֶׁ. præf. Rad. עָלָה ascendit.

שׁוּעָלִים, שֻׁעָלִים pl. m. & bis. vulpes. præf. כְּשֻׁעָלִים sicut vulpes.

שַׁעֲלִים Sahalim. nom. pr. R. שֹׁעַל pugnus.

שֶׁעִמָּהֶם qui cum ipsis. præp. עִם cum, & pron. aff. הֵם isti. à f. m. הוּא ille cum שֶׁ relat. præf.

שֶׁעֲמָלוֹ cujus labor ejus. nom. f. m. aff. cum relat: שֶׁ præf. R. עָמַל laboravit.

שֶׁעָמַלְתִּי quem laboravi. kal. præt. 1. f. cum שֶׁ relat: præf.

שָׁעַן nixus, innixus est: hæsit. Niph. præt. נִשְׁעַן nixus, innixus est, hæsit, incubuit: construitur cum præp: עַל & quandoque cum אֶל, ל & תַּחַת. præt. 2. f. m. נִשְׁעַנְתָּ innixus es. pl. 3. נִשְׁעֲנוּ innixi sunt. 1. pl. נִשְׁעַנּוּ innitimur. inf. præf. בְּהִשָּׁעֶנְךָ, בְּהִשָּׁעֲנָם in inniti te, eos. aff. לְהִשָּׁעֵן imp. pl. m. הִשָּׁעֲנוּ innitimini. fut. 1. f. אֶשָּׁעֵן innitar. 2. f. m. 3. f. תִּשָּׁעֵן innitaris. 3. f. m. יִשָּׁעֵן innitetur. pl. 2. m. תִּשָּׁעֲנוּ innitemini. 3. pl. m. יִשָּׁעֲנוּ innituntur.

שְׂעִפַּי cogitationes meæ. nom. pl. aff. שְׂעִפִּים cogitationes. præf. בשעפים

בְּשְׂעִפִּים inter cogitationes. Rad. שְׂעִיף ramus, cogitatio.

שָׁעַר cogitavit, existimavit, conjectavit, observavit, custodivit portam. præt. 3. s. masc. כִּי כְּמוֹ־ שָׁעַר בְּנַפְשׁוֹ כֶּן־הוּא quia sicut cogitavit animo suo, sic fuit. Prov. 23. 7.

שַׁעַר m. porta, janua, & שָׁעַר. præf. הַשַּׁעַר porta. בַּשַּׁעַר, בְּשַׁעַר in portâ. לַשַּׁעַר, לְשַׁעַר ad portam. מִשַּׁעַר לְמִשַּׁעַר à porta. præf. cum ה loc: הַשַּׁעְרָה in portam. dual. שַׁעֲרַיִם duæ portæ: Sciaharaim. nom. pr. pl. præf. הַשְּׁעָרִים portæ. מֵאָה שְׁעָרִים centum mensuræ. Gen. 26. 12. בַּשְּׁעָרִים, לַ in portis: const. בְּשַׁעֲרֵי, לְ in portis. מִשַּׁעֲרֵי è portis. aff. בְּשַׁעֲרֵיכֶם בִּשְׁעָרֶיךָ, בִּשְׁעָרֶיהָ, בִּשְׁעָרֶיךָ in portis tuis, ejus, eorum. שַׁעֲרֵיהֶם שְׁעָרָיו portæ ejus, eorum.

שׁוֹעֵר, שֹׁעֵר m. janitor, portarius, custos portæ. præf. הַשֹּׁעֵר janitor. pl: præf. הַשֹּׁעֲרִים janitores. לְשֹׁעֲרִים, לַשּׁוֹעֲרִים const: לְשׁוֹעֲרֵי הַסִּפִּים janitoribus liminum. 2. Paral. 23. 4.

שׁוֹעָר, שֹׁעָר m. turpis, foedus, sordidus, horrendus. plur. masc. præf. Jer. 29. 17. כַּתְּאֵנִים הַשֹּׁעָרִים sicut ficus horrendæ.

שָׂעַר exhorruit, horruit, perhorruit, horripilavit: cum accusat: timuit horrescendo. kal. præt. 3. pl. שָׂעֲרוּ horrescunt. aff. שְׂעָרוּם horruerunt eos. imp. pl. m. שַׂעֲרוּ horrescite. fut. 3. f. m. aff. יִשְׂעָרֶנּוּ turbine abripiat eum. pl. 3. m. יִשְׂעָרוּ horrescant. Niph. præt. 3. s. foe. נִשְׂעֲרָה horridus, horribilis fuit. pih. fut. 3. f. m. aff. יְשַׂעֲרֵהוּ deturbabit, deterrebit eum. Hithp. fut. 3. s. m. וְיִשְׂתָּעֵר עָלָיו & inhorrescet in eum: & tempestuosè feretur.

שַׂעַר m. turbo, formido, procella, horror, horripilatio.

שֵׂעָר m. pilus, capillus, pilosus: villus. præf. לְשֵׂעָר de pilo. מִשְּׂעָר de pilo. aff. שְׂעָרָה absq. mappic in ה. שְׂעָרָהּ, שְׂעָרְךָ, שְׂעָרוֹ pilus ejus, tuus, suus: שַׂעֲרֵהּ Chal. capillus, pili ejus. שְׂעַר Chal. masc. capillus, pilus.

שָׂעִיר, שָׂעִר m. pilosus, hirsutus: hircus, Dæmon sylvestris: hispidus, villosus.

שַׂעֲרַת, שַׂעֲרָה foe. pilus, capillus. præf. הַשַּׂעֲרָה ad pilum. præf. מִשַּׂעֲרַת aff. מִשַּׂעֲרָתוֹ è capillis ejus. pl. foe. præf. מִשַּׂעֲרוֹת præ capillis.

שְׂעָרָה foe. procella, horripilatio, turbo. præf. בִּשְׂעָרָה cum turbine.

שְׂעוֹרָה, שְׂעֹרָה foe. hordeum.

præf. הַשְּׂעֹרָה hordeum. pl.masc.
præf. הַשְּׂעוֹרִים hordea & הַשְּׂעֹרִים.

שַׁעְרָה in portam. præf. הַשַּׁעְרָה in portam. nom. f. m. cum ה loc: a f.

שַׁעַר porta. R. שָׁעַר cogitavit.

שְׂעָרוּם horruerant eos. kal. præt. 3: pl. aff.

שַׁעֲרוּרָה foe. turpitudo, res horrenda, horriditas, aufteritas. R. שָׁעַר cogitavit.

שַׁעֲרוּרִיָּה foe. turpitudo, cogitatio, exiftimatio, horrendum, horribile, aufterum. Hof. 6. 10.

שַׁעֲרוּרִית שַׁעֲרֻרִת foe. res horrenda, horrendum, horribile, aufterum: adv: turpitèr.

שַׂעֲרוֹת plur. f. pili, capilli. præf. מִשַּׂעֲרוֹת præ capillis. a f. שַׂעֲרָה R. שָׂעַר horruit.

שְׂעִרֹת שְׂעִרוֹת foe. pl. pilofæ, hifpidæ, hirfutæ. a f. mafc. שָׂעִיר pilofus.

שַׁעֲרַיִם, שַׁעֲרֵי dual. duæ portæ: Sciaharaim urbs Judæ. Jof. 15. 36. plur. præf. הַשְּׁעָרִים portæ, januæ, valvæ. הַשֹּׁעֲרִים, שֹׁעֲרֵי pl. m. janitores, portarii. præf. à f. m. שֹׁעֵר janitor. R. שָׁעַר cogitavit.

שֹׁעָרִים pl. m. הַשֹּׁעָרִים turpes, foedi, fordidi, horrendi.

שְׂעוֹרִים, שְׂעֹרִים plur. mafcul. הַשְּׂעוֹרִים hordea. a f. foe.

ש ע

שְׂעֹרָה Rad. שָׂעַר horruit.

שְׂעִרִים pl.m. hirfuti, pilofi, Dæmones fylveftres. à f. m. שָׂעִיר.

שְׂעָרְךָ pilus tuus. nom. f. m. aff. a f. שֵׂעָר.

שַׁעֲרוּרִית, שַׁעֲרֻרִת foe. res horrenda, horrendum, horribile, aufterum: adv: turpitèr. Rad. שָׁעַר cogitavit.

שְׂעִרַת foe. capra, capella. nom. f. f. conft: R. שָׂעַר horruit.

שַׂעֲרַת foe. pilus, capillus. præf. aff. מִשַּׂעֲרָתוֹ è capillis ejus. nom. f. f. à שַׂעֲרָה pilus.

שַׁעַשְׁגַּז Sciahafgaz. nom. pr.

שֶׁעָשׂוּ quæ fecerunt. kal. præt. 3. plur. m. cum relat: ש præf. עָשָׂה fecit.

שִׁעֲשַׁע Pih. oblectavit, lufit, lætatus eft, oblectavit fe, lætificavit. præt. 1. f. שִׁעֲשַׁעְתִּי oblecto me. fut. 3. pl. m. יְשַׁעַשְׁעוּ oblectant. puh. fut. 2. pl. m. תְּשָׁעֳשָׁעוּ oblectabimini. Hithp: præt. 3. plur. הִשְׁתַּעַשְׁעוּ fe oblectant. fut. 1. f. אֶשְׁתַּעֲשַׁע oblectabo me. R. שָׁעָה refpexit.

שַׁעֲשֻׁעִים plur. m. oblectationes, oblectamenta, delectationes, lufus, lætitiæ, delitiæ. aff. שַׁעֲשֻׁעָי, שַׁעֲשֻׁעָיו oblectationes meæ, ejus.

שַׁעְתָּא Chal. hora. nom. f. foe. emph. à f. שָׁעָה hora.

ש פ

שָׂפָה ׳ שְׂפַת foe. labium, oris propriè: lingua, sermo; labrum, ora, ripa, littus, fimbria, limbus, cujusvis rei margo. præf. בְּשָׂפָה labio, in orâ. לִשְׂפַת ad ripam. מִשְּׂפַת aff. מִשְּׂפָתוֹ a labio ejus. לִשְׂפָתוֹ labium ejus. שְׂפָתָם labium ejus, ipsorum. dual. שְׂפָתַיִם duo labia. præf. בִּשְׂפָתַיִם conſt. בְּשִׂפְתֵי in labiis. aff. בִּשְׂפָתַי in labiis meis. בִּשְׂפָתֶיךָ in labiis tuis. בִּשְׂפָתָיו שְׂפָתֵינוּ labia noſtra. שְׂפָתֵימוֹ · שִׂפְתֵיהֶם labiis ſuis. שִׂפְתוֹתֶיהָ labia ſua. plur. שְׂפָתוֹת שְׂפָתוֹת labia, labra, extremi limites oris, circumferentiæ labiorum. aff. שִׂפְתוֹתֶיךָ · שִׂפְתוֹתָיו labia ejus, tua. בְּשִׂפְתוֹתֵיהֶם בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ in labiis tuis, eorum.

שָׁפָה Niph. נִשְׁפָּה eminuit, elevatus eſt, eminens, excelſus fuit, præceps factus eſt.

שֻׁפּוּ eminent, conteruntur, confringuntur. puh. præt. 3. pl. Job. 33. 21.

שְׁפוֹ Sepho filius Sobal.

שְׁפוֹט m. judicium, id eſt pœna judicialis, vindicta, plaga, ſupplicium. pl. שְׁפוּטִים judicia. R. שָׁפַט judicavit.

שְׁפוֹט ׳ שְׁפוֹט judicare. præf. לִשְׁפּוֹט ad judicandum. kal. inf. שִׁפְטוּ ׳ שִׁפְטוּ judicate. imp. pl.

שְׁפוֹךְ m. effundere. præf. לִשְׁפּוֹךְ ad effundendum. kal. inf. Rad. שָׁפַךְ effudit.

שָׁפוּךְ effuſus. præf. הַשָּׁפוּךְ effuſus. foe. f. שְׁפוּכָה effuſa. kal. part. pah. f. m. & foe.

שְׂפוּנֵי ׳ שְׂפֻנֵי tecti, occulti. kal. part. pah. plur. m. conſt: Rad. סָפַן texit.

שְׁפוֹר diſponere. kal. inf. diſpone, ordina. imp. f. m. R. שָׁפַר diſpoſuit.

שְׁפוֹר pl. foe. caſei. Rad. שָׁפַר eminens fuit.

שִׂפַּח Pih. ſcabie affecit, ſeu implevit, ſcabioſum fecit, leprâ affecit, decalvavit, deſtrinxit uſque ad calvitiem, excoriavit ſtringendo. R. סָפַח aggregavit.

שִׁפְחָה ׳ שִׁפְחַת foe. ancilla, famula. præf. הַשִּׁפְחָה ancilla. כְּשִׁפְחָה ſicut ancilla. לְשִׁפְחָה cum ancillâ. aff. שִׁפְחָתִי ancilla mea. שִׁפְחָתְךָ · שִׁפְחָתוֹ · שִׁפְחָתָהּ ancilla ejus, tua. לְשִׁפְחָתְךָ בְּשִׁפְחָתְךָ ancillæ tuæ. pl. f. præf. לְשְׁפָחוֹת הַשְּׁפָחוֹת ancillæ, in ancillas. aff. שִׁפְחוֹתֶיךָ · שִׁפְחוֹתֵיכֶם · שִׁפְחוֹתָיו ancillæ ejus, tuæ, veſtræ.

שָׁפַט judicavit, judicium exercuit, judicem egit, jus dixit, ſententiam tulit, cauſas juſtè dijudicavit,

ritè controversias diremit. kal. præt. 3. s. m. aff. שָׁפָטָנוּ , שְׁפָטְךָ , שְׁפָטָן judicavit eum, te, nos. 2. s. masc. שָׁפַטְתָּ judicasti. 1. s. שָׁפַטְתִּי aff. שְׁפַטְתִּיךָ , שְׁפַטְתִּים judicem te, eos. pl. 3. שָׁפְטוּ , שָׁפָטוּ judicaverunt. aff. שְׁפָטוּנוּ , שְׁפָטוּם , שְׁפָטוּךָ judicaverunt te, eos, nos. 2. plur. m. שְׁפַטְתֶּם judicastis. part. ben. s. m. præf. הַשֹּׁפֵט judex. הֲשׁוֹפֵט an judex? aff. מִשֹּׁפְטִי à judice meo. שֹׁפְטֵנוּ judex noster. plur. præf. הַשֹּׁפְטִים judices. לַשֹּׁפְטִים judicibus. const: præf. מִשֹּׁפְטֵי à judicibus. aff. לְשֹׁפְטָיו ad judices ejus. שֹׁפְטֵינוּ , שֹׁפְטֵיכֶם , שֹׁפְטֶיךָ , שֹׁפְטֵיהֶם , שֹׁפְטֶיהָ judices ejus, eorum, tui, vestri, nostri. foe. s. שׁוֹפְטָה judicans. inf שָׁפוֹט præf. לִשְׁפּוֹט ad judicandum. aff. בְּשָׁפְטֶךָ in judicare te. לְשָׁפְטֵנוּ ad judicandum nos. imp. s. masc. cum ה parag. שָׁפְטָה , שְׁפָט aff. שָׁפְטֵנִי judica me. pl. m. שִׁפְטוּ , שִׁפְטוּ judicate. fut. 1. s. אֶשְׁפּוֹט aff. אֶשְׁפְּטֵם , אֶשְׁפָּטְךָ judicabo te, eos. 2. s. m. 3. f. præf. הֲתִשְׁפּוֹט , תִּשְׁפָּט num judicabis? 3. s. m. יִשְׁפּוֹט , יִשְׁפָּט aff. יִשְׁפְּטֵנִי vindicabit me. pl. 2. m. תִּשְׁפְּטוּ judicabitis. 3. plur. masc. יִשְׁפּוֹטוּ aff. יִשְׁפְּטֻהוּ judicabunt eum. Niph. præt. נִשְׁפַּט judicatus fuit, judicium subiit, in jus venit, disceptavit, contendit, litigavit, in jus vocatus est, judicio stetit, conflictavit judicio: construitur cum præp: אֶת loco עִם. præt. 1. s. נִשְׁפַּטְתִּי disceptavi. inf. præf. בְּהִשָּׁפְטוֹ in judicari ipsum. fut. 1. s. cum ה parag. אִשָּׁפְטָה , אִשָּׁפֵט disceptabo. pl. 1. cum ה parag: נִשָּׁפְטָה disceptemus. 3. pl. יִשָּׁפְטוּ judicentur. pih. præt. 3. s. f. cum cholem pro dages, & chirik. שׁוֹפֵטָה judicavit. part. s. m. aff. præf. לִמְשֹׁפְטִי judicanti me.

שָׁפֵט Chal. m. judex, judicans. pl. מֶנִי שָׁפְטִין constitue judices. Esd. 7. 25. שָׁפָט Saphat pater Elisæi Prophetæ. שְׁפַטְיָהוּ , שְׁפַטְיָה Saphathiah. nom. pr.

שׁוֹפֵט , שֹׁפֵט m. judex, judicans. præf. הֲשֹׁפֵט an judicans? aff. præf. מִשֹּׁפְטִי à judice meo. pl. שֹׁפְטִים judices. kal. part. ben. s. & pl. m.

שֹׁפֵטָה judicavit illa: Pohel. præt. 3. s. foe. vel kal. part. ben. s. foe.

שָׁפְטָה judica. kal. imp. s. m. cum ה parag.

שֹׁפְטִים , שֹׁפְטֵי judicantes, judices. aff. præf. לְשֹׁפְטָיו ad judices suos. שֹׁפְטֵינוּ judices nostri. nom. pl. m. à s. שֹׁפֵט judicans.

שְׁפָטִים pl. m. judicia, pœnæ judiciales. præf. בִּשְׁפָטִים cum judiciis. aff. שְׁפָטַי judicia mea.

שָׁפְטִין plur. masc. Chal. judices.

שפטן

שִׁפְטָן Siphtan . nom. prop.

שֹׁפְטֵנוּ judex noster. kal. part. ben. f. m. aff. שְׁפָטָנוּ judicavit nos . kal. præt. 3. f. m. aff.

שְׁפִי , שֶׁפִי m. altitudo , altum , clivus , locus eminens , locus sublimior, præcipitium . Num. 23. 3. וַיֵּלֶךְ שֶׁפִי & abiit in clivum : unde plur. masc.

שְׁפָיִים , שְׁפָיִם fastigia, præcipitia, loca excelsa, seu eminentia. Jer. 4. 11. רוּחַ צַח שְׁפָיִם בַּמִּדְבָּר ventus siccus in excelsis in deserto.

שְׁפִיפוֹן m. cerastes, aspis, serpens jaculus , genus serpentis est cerastes , quod octo quadrigemina cornua præfert , teste Plinio , arietum simillima.

שָׁפִיר m. locus elegans : Saphir nomen urbis. Chal. שַׁפִּיר elegans , pulcher , formosus . Rad. שָׁפַר pulcher fuit.

שָׁפַךְ fudit , effudit , profudit. præt. 3. f. f. שָׁפְכָה fudit . 2. f. masc. שָׁפַכְתָּ . 2. f. f. שָׁפַכְתְּ fudisti . 1. f. שָׁפַכְתִּי fudi. pl. 3. שְׁפְכָה, שָׁפְכוּ effuderunt . part. ben. f. masc. aff. שֹׁפְכוֹ , שֹׁפֵךְ effundens eum . pl. m. præf. הַשֹּׁפְכִים effundentes. f. f. שֹׁפֶכֶת effundens . pl. f. שֹׁפְכוֹת effundentea . part. pah. f. masc. præf. הַשָּׁפוּךְ effusus. f. foe. שְׁפוּכָה effusa . inf. שְׁפָךְ־ effundere . præf. לִשְׁפּוֹךְ , לִשְׁפֹּךְ ad effundendum. בִּשְׁפוֹךְ in effundere. בְּשָׁפְכְךָ in effundere te. imp. f. m. שְׁפוֹךְ , שְׁפֹךְ effunde. f. foe. שִׁפְכִי effunde . pl. m. שִׁפְכוּ fundite . fut. 1. f. אֶשְׁפּוֹךְ cum ה parag. אֶשְׁפְּכָה effundam. 2. f. m. 3. f. תִּשְׁפּוֹךְ aff. תִּשְׁפְּכֶנּוּ effundes eum. 2. f. foe. תִּשְׁפְּכִי effundes . 3. f. masc. יִשְׁפּוֹךְ aff. יִשְׁפְּכֵם effundet eos . plur. 2. masc. תִּשְׁפּוֹכוּ תִּשְׁפְּכוּ effundetis. 3. masc. יִשְׁפְּכוּ effundent. Niph. præt. נִשְׁפַּךְ effusus est . 1. f. נִשְׁפַּכְתִּי effundor . inf. הִשָּׁפֵךְ profundi. fut. 3. f. m. יִשָּׁפֵךְ effundetur . puh. præt. 3. f. m. שֻׁפַּךְ effusus est . pl. 3. שֻׁפְּכָה effusi sunt . Hithp. inf. præf. בְּהִשְׁתַּפֵּךְ in effundi. fut. 2. f. m. 3. f. תִּשְׁתַּפֵּךְ effundit se . plur. 2. & 3. foe. תִּשְׁתַּפֵּכְנָה diffunduntur.

שֶׁפֶךְ masc. effusio , locus ubi effunditur.

שָׁפְכָה foe. testiculus , virilitas , virile membrum . Deut. 23. 2. כְּרוּת שָׁפְכָה abscissus testiculum.

שָׁפְכָה pro שָׁפְכוּ effuderunt . kal. præt. 3. pl. שֻׁפְּכָה effusi sunt. puh. præt. 3. pl.

שֹׁפְכוֹת effundentes . kal. part. ben. foe. à sing. שֹׁפֶכֶת effundens. part. ben. sing. foe.

שְׁפָכַתְהוּ effudit eum. kal. præt. 3. f. foe. aff. à שָׁפְכָה , ה mutato in ת.

שָׁפַל , שָׁפֵל humiliatus eſt, depreſſus, demiſſus, ſubmiſſus, dejectus, humilis fuit, ſimplex fuit. præt. 2. ſ. f. שָׁפַלְתְּ humiliaris. fut. 3. ſ. m. יִשְׁפַּל humiliabitur. 2. ſ. maſc. 3. f. תִּשְׁפַּל humiliatur. pl. 3. m. יִשְׁפְּלוּ humiliabuntur. 2. & 3. plur. foe. תִּשְׁפַּלְנָה humiliabimini. Hiph. præt. הִשְׁפִּיל humiliavit, demiſit, dejecit, depreſſit, fecit eſſe humilem: interdùm etiàm tranſitivè ſumitur. præt. 1. ſ. הִשְׁפַּלְתִּי humiliavi. pl. 3. הִשְׁפִּילוּ humiliárunt. part. ben. ſ. m. מַשְׁפִּיל & cum ה præf. & י parag: Pſ. 113. 6. הַמַּשְׁפִּילִי humilians. inf. הַשְׁפִּיל humiliare. aff. præf. מֵהַשְׁפִּילֶךָ præ humiliare te. imp. ſ. m. aff. הַשְׁפִּילֵהוּ humiliacum. pl. m. הַשְׁפִּילוּ humiliate. fut. 1. ſ. אַשְׁפִּיל humiliabo. 2. ſ. m. 3. f. תַּשְׁפִּיל humiliabis. 2. ſ. f. תַּשְׁפִּילִי humilias te. 3. ſ. maſc. יַשְׁפִּיל aff. יַשְׁפִּילֶנָּה & יַשְׁפִּילָהּ humiliabit eam. 3. ſ. f. aff. תַּשְׁפִּילֶנּוּ humiliabit eum.

שְׁפַל , שָׁפֵל , שָׁפָל m. humilis, demiſſus, abjectus, ſubmiſſus, dejectus, profundus. præf. כִּשְׁפַל in humili. pl. שְׁפָלִים humiles.

שֵׁפֶל m. humilitas, humile, abjectio, locus humilis. præf. בַּשֵּׁפֶל in humilitate. aff. שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ qui in humilitate noſtrâ.

שְׁפַל Chal. maſc. abjectus, humillimus.

שְׁפָלָה foe. humilis. præf. הַשְּׁפָלָה quod humile eſt. à ſ. m. שָׁפָל.

שִׁפְלַת שְׁפָלָה foe. humilis, humilior.

שִׁפְלָה foe. humilitas, depreſſio, humiliatio, humilis locus. præf. בַּשִּׁפְלָה in humilitate.

שְׁפֵלָה foe. planicies, locus humilis, & depreſſus, vallis, humilitas. præf. הַשְּׁפֵלָה planicies. בַּשְּׁפֵלָה in planicie. aff. שְׁפֵלָתוֹ planicies ejus.

שִׁפְלוּת foe. humilitas, paupertas, demiſſio, dejectio, laſſitudo. præf. בְּשִׁפְלוּת propter humilitatem.

שִׁפְלַת humilis, abjecta. שִׁפְלַת קוֹמָה humilis ſtatura. foe. ſ. conſt: à ſ. שָׁפָל.

שְׁפֵלָתֹה pro שְׁפֵלָתוֹ planicies ejus. nom. ſ. foe. conſt: aff. cum ה pro ו à ſ. שְׁפֵלָה.

שָׂפָם m. myſtax, labrum ſuperius. aff. וְלֹא עָשָׂה שְׂפָמוֹ neque aptaverat myſtacem ſuum. 2. Reg. 19. 28.

שְׁפָמָה ad Sepham. nom. prop. cum ה loc:

שָׁפָן m. cuniculus: mus montanus. præf. הַשָּׁפָן cuniculus. plur. præf. לַשְׁפַנִּים cuniculis. שָׁפָן Saphan.

phan. nom. prop. 2. Reg. 22. 3.

שְׂפֻנֵי tecta, occulta. Deut. 33. 19. וּשְׂפֻנֵי טְמוּנֵי חוֹל & recondita conditorum ſabulo. kal. part. pah. pl. m. conſt: R. סָפַן texit.

שֶׁפַע m. affluentia, abundantia, copia, multitudo.

שִׁפְעַת, שִׁפְעָה foe. multitudo, globus, agmen, affluentia. præf. מִשִּׁפְעַת præ agmine.

שֶׂפֶק m. ſufficientia, abundantia, comploſio, exploſio. præſ. בְּשֶׂפֶק cum ſufficientià. R. סָפַק plauſit.

שָׁפַר decorus, elegans, pulcher fuit, pulchruit: rotundus fuit ad modum ſphæræ. kal. præt. 3. ſ. foe. שָׁפְרָה pulchra fuit. pih. præt. שִׁפֵּר pulchrum effecit, ornavit, ſphæricè rotundavit, in ſphæram explanavit.

שְׁפַר Chal. pulchrum eſt: placuit, pulchrum viſum fuit. fut. 3. ſ. maſc. יִשְׁפַּר placeat.

שֶׁפֶר, שֶׁפֶר m. pulchritudo, elegantia, decentia, rotunditas, verba rotunda. Num. 33. 23. 24. שָׁפֶר Sapher. הַר־שָׁפֶר Harſapher. nom. pr. loci montani.

שׁוֹפָר, שֹׁפָר m. buccina, tuba cornea. pl. ſ. præf. הַשּׁוֹפָרוֹת tubæ.

שָׁפְרָה pulchra eſt. kal. præt. 3. ſ. foe.

שִׁפְּרָה ornavit, rotundavit ſphæricè, pulchrum effecit. pih. præt. 3. ſ. foe. item Siphrah. nom. pr.

שַׁפְרִיר m. tentorium, tabernaculum auguſtale, & ſpecioſiſſimum: ſiparium rotundum: aulæum: tentorium in formam ſphæræ extenſum. Jer. 34. 10. וְנָטָה עֲלֵיהֶם אֶת־שַׁפְרִירוֹ & tendet tabernaculum ſuum ſuper eos.

שְׁפַרְפָּרָא foe. Chal. aurora.

שָׁפַת ordinavit, diſpoſuit, collocavit aliquid ſuis terminis, poſuit intrà certos limites. kal. imp. ſ. maſc. שְׁפֹת diſpone. fut. 2. ſ. maſc. 3. f. תִּשְׁפֹּת diſpones. aff. תִּשְׁפְּתֵנִי collocas me:

שְׂפַת foe. labrum, labium, ora, ripa. præſ. לִ, בִּשְׂפַת in orà, ad ripam. מִשְּׂפַת à labib. aff. מִשְּׂפָתוֹ a labio ejus. nom. ſ. foe. conſt: שְׂפָתוֹ, שְׂפָתָהּ labium ejus. a ſ. Rad. שָׂפָה labium.

שִׂפְתוֹת, שְׂפָתוֹת labia, labra, extremi limites oris, circumferentiæ labiorum. præſ. aff. בְּשִׂפְתוֹתֵיהֶם בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ in labiis ipſorum, tuis. שִׂפְתוֹתַיִךְ labia tua. nom. pl. foe. à præced.

שְׂפָתַי, שְׂפָתַיִם dual. labia, labra. præſ. בִּשְׂפָתַיִם labiis. aff. שְׂפָתַי labia mea. שְׂפָתֵימוֹ labia eorum. præced.

שְׁפַתַּיִם dual. chytropodes, lapides focarii inter quos ignis, & ollæ diſponuntur: ſtrues, repagula, metæ

septa, termini, clavi, paxilli tentoriis figendis apti. præf. Ezec: 40. 43. וְהַשְׁפַתַּיִם טֹפַח אֶחָד מוּכָנִים & uncini palmi unius dispositi. Rad. שָׁפַת disposuit.

שְׂפָתָם labium ipsorum. nom. f. foe. const: aff. à f. שָׂפָה labium.

ש צ

שֵׁיצִיא, שֵׁיצִיא Chal. perfectus, consummatus, finitus est.

שֶׁצֶף pauculum, modicum, parum, momentum, particula, contractio temporis. præf. בְּשֶׁצֶף pauculo.

ש ק

שַׂק m. saccus, cilicium, cento, sacculus. præf. חַשַּׂק saccus. בַּשַּׂק in sacco. aff. בְּשַׂקּוֹ in sacco suo. בְּ-בַשַּׂקִּים saccus meus.pl.præf. שַׂקִּי saccis. aff. שַׂקֵּיהֶם sacci sui.

שָׁקַד vigilavit, duravit, perduravit, continuavit, perstitit, perseveravit, festinavit, intentus fuit ad rem aliquam, advigilavit, vigilantèr attendit, intentè observavit, & vacavit: sedulus, assiduus fuit, sedulò institit, observavit, festinus fuit, maturavit: excubias egit, invigilavit, pervigilavit: absolutè ponitur, vel cum עַל. kal. præt. 1. f. שָׁקַדְתִּי vigil, assiduus fui. part. ben. f. masc. שֹׁקֵד invigilans. pl. masc. constr. שֹׁקְדֵי invigilantes.inf.præf. לִשְׁקוֹד advigilando. imp. pl. m. שִׁקְדוּ advigilate. fut. 1. f. אֶשְׁקוֹד vigilabo. 3. f. m. יִשְׁקוֹד vigil erit.

שָׁקֵד m. amygdala, amygdalus: membrum genitale: coxa. Eccl. 12. 5. præf. וְיָנֵאץ הַשָּׁקֵד & florebit: aliis, & aversabitur membrum.

שׁקד Niph. נִשְׂקַד conjunctus, compactus, colligatus, impressus fuit.

שֶׁקַּדְמַת quod antequàm. nom. f. foe. const: cum שֶׁ relat: præf. à f. קַדְמָה R. קָדַם antevertit.

שְׁקָה osculare. kal. imp. f. m. cum ה parag: Gen. 27. 26. R. נָשַׁק osculatus est.

שָׁקָה potavit, bibit, irrigavit, propinavit. Hiph. præt. הִשְׁקָה bibendum dedit, bibere fecit, jussit vel curavit, potum præbuit, adaquavit, fecit potare, rigavit, fecit potum excurrere. præt. 3. f. foe. הִשְׁקָתָה potum dedit. 2. f. masc. הִשְׁקִיתָ הִשְׁקִית aff. הִשְׁקִיתָנוּ potum dedisti nobis. 1. f. הִשְׁקֵתִי aff. הִשְׁקִתִים, הִשְׁקִיתִים bibendum dedi eis. plur. 3. הִשְׁקוּ adaquârunt. 1. pl. הִשְׁקִינוּ adaquavimus. inf. præf. לְהַשְׁקוֹת לְהַשְׁקוֹתוֹ aff. bibendum dare ei. imp. f. m. aff. הַשְׁקֵהוּ bibendum dato ei. f. foe. aff. הַשְׁקִינִי

bi-

bibendum da mihi. pl. m. הַשְׁקוּ adaquate. fut. 1. f. אַשְׁקֶה aff. אַשְׁקֶנָּה, אַשְׁקְךָ bibendum dabo tibi, ei. 2. f. m. תַּשְׁקֶה aff. תַּשְׁקֵמוֹ תַּשְׁקֵם bibendum dabis eis. 3. f. m. יַשְׁקֶה per apoc: וַיַּשְׁק aff. יַשְׁקֵנוּ, יַשְׁקֵנִי bibendum dabit mihi, nobis. 3. f. foe. per apoc: וַתַּשְׁק aff. תַּשְׁקֵהוּ bibendum dedit ei. pl. 1. נַשְׁקֶה aff. נַשְׁקֶנּוּ bibendum demus ei. pl. 2. m. תַּשְׁקוּ bibendum dabitis. 3. m. יַשְׁקוּ aff. יַשְׁקוּם, יַשְׁקֻהוּ, יַשְׁקוּנִי potum dabunt mihi, ei, eis. 2. & 3. pl. foe. תַּשְׁקֶינָה bibendum dabunt. Niph. præt. 3. f. f. נִשְׁקָה imbibita, immersa fuit. puh. fut. 3. f. m. יְשֻׁקֶה irrigabitur.

שַׂקּוֹ saccus ejus. præf. בְּשַׂקּוֹ in sacco suo. nom. f. m. aff. Rad. שַׂק saccus.

שָׁקוֹהִי Chal. crura ejus. nom. plur. aff. à f. שָׁק R. שׁוּקק appetivit.

שִׁקּוּי m. potus, potio, potatio, irrigatio. pl. aff. וְשִׁקֻּוָי, לְשִׁקּוּיַי potus mei, potiones meæ. R. שָׁקָה propinavit.

שֶׁקִּוִּינֻהוּ quem expectamus eum. pih. præt. 1. pl. aff. cum relat. ש præf. R. קָוָה expectavit.

שָׁקוֹל appendere. kal. inf. R. שָׁקַל appendit.

שְׁקֻפִים, שְׁקוּפִים pl. m. prospectus, fenestræ intrinsecùs latiores, prospectatio. R. שָׁקַף aspexit.

שִׁקֻּץ, שִׁקּוּץ masc. abominatio, horribilis execratio, idolum abominabile. præf. הַשִּׁקּוּץ detestatio. præf. הַשִּׁקֻּצִים abominationes. aff. הַשִּׁקּוּצִים, הַשִּׁקֻּצִים abominationes. aff. שִׁקֻּצָיו, שִׁקּוּצֶיהָ, שִׁקּוּצַיִךְ, שִׁקּוּצֶיךָ abominationes tuæ, ejus. בְּשִׁקּוּצֵיהֶם in abominationibus suis. Rad. שִׁקֵּץ abominatur.

שָׁקַט quievit, requievit, tranquillus, quietus fuit. kal. præt. 3. f. f. שָׁקְטָה, שָׁקָטָה quieta fuit. 1. f. שָׁקַטְתִּי quievi. part. ben. f. m. שֹׁקֵט quiescens, quietus. plur. masc. præf. הַשֹּׁקְטִים quieti. f. foe. שֹׁקֶטֶת שֹׁקֶטֶת quieta. fut. 1. f. אֶשְׁקוֹט אֶשְׁקֳטָה quiescam. 2. f. m. 3. foe. תִּשְׁקוֹט 2. f. foe. תִּשְׁקוֹטִי quiesces. 3. f. m. יִשְׁקוֹט quiescet. Hiph. præt. הִשְׁקִיט quievit, requievit, quietus fuit: & transitivè: quiescere, requiescere fecit, quietem præbuit, quietum præstitit, fecit quietum esse, sedavit, tranquillitatem præstitit: & sine accus: quievit. inf. præf. בְּהַשְׁקֵט in quiescere, in quiete. לְהַשְׁקִיט לוֹ ad quietem præstandam ipsi. Ps. 94. 13. imp. f. masc. הַשְׁקֵט quiesce. fut. 3. f. m. יַשְׁקִיט, יַשְׁקֵט quiescere faciet, sedabit.

שֶׁקֶט m. quies, tranquillitas, ſecuritas ſcutulata, quies ſcutata, otium. præf. הַשְׁקֵט tranquillitas.

שֹׁקֶטֶת quieſcens, quieta. kal. part. ben. ſin. foe.

שַׂקִּי ſaccus meus. nom. ſ. maſc. aff.

שַׂקֵּיהֶם ſacci eorum. nom. pl. m. aff. à ſ. R. שַׂק ſaccus.

שִׁקֻּיָי potiones meæ, potus mei, nom. pl. m. aff. a ſ. שִׁקּוּי R. שָׁקָה propinavit.

שַׂקִּים ſacci. præf. בְּ, בַּשַּׂקִּים ſaccis. nom. pl. a R. שַׂק ſaccus.

שׁוֹקַיִם, שֹׁקַיִם dual. duo crura. præf. הַשֹּׁקַיִם crura. aff. שֹׁקָיו crura ejus. דַּלְיוּ שֹׁקַיִם tollite crura, id eſt, cothurnos. Prov. 26.7. nom. dual. à ſ. שׁוֹק armus, crus. R. שׁוּק concupiſcere.

שָׁקַל libravit ſiclum, ponderavit in librâ, pendit, appendit, expendit. kal. part. ben. ſ. m. שֹׁקֵל ponderator, appendens. inf. שְׁקוֹל appendendo. præf. לִשְׁקוֹל pendere. fut. 1. ſ. אֶשְׁקוֹל & cum ה parag. אֶשְׁקְלָה, אֶשְׁקֳולָה appendam. 2. ſ. m. 3. foe. תִּשְׁקוֹל pendes. 3. ſ. m. יִשְׁקוֹל aff. יִשְׁקְלֵנִי appendat me. plur. 2. m. תִּשְׁקוֹלוּ תִּשְׁקְלוּ appendatis. 3. maſc. plur. יִשְׁקְלוּ, יִשְׁקְלוּ, יִשְׁקוֹלוּ appendent. Niph. præt. נִשְׁקַל libratus, appenſus, ponderatus eſt. fut. 3. ſing. maſc. יִשָּׁקֵל appendetur.

שֶׁקֶל m. ſiclus: nomen monetæ argenteæ, aut aureæ: erat modus, & regula omnium ponderum, eratque duplex: alter erat ſiclus profanus, & vulgaris, qui erat decem obolorum; ſeu juxtà Græcorum ponderationem pendebat quadrante taleri, id eſt, didrachmo: alter erat ſacer, ſacerdotalis, ſeu ſanctuarii, duplo gravior profano, continens quatuor drachmas Atticas, ſeu viginti geras: quælibet enim drachma quinque geras, ſeu obolos continet: gera autem ſive obolus pendebat ſexdecim grana hordeacea. הַשֵּׁקֶל, הַשֶּׁקֶל ſiclus. בְּשֶׁקֶל in ſiclo. pl. præf. לִשְׁקָלִים ſiclis. conſt. שִׁבְלֵי ſicli.

שִׁקְמוֹת plur. foe. ſycomori. aff. שִׁקְמוֹתָם ſycomori eorum, à ſequente.

שִׁקְמִים pl. m. ſycomorus, morus arbor, ficulnea agreſtis: item fructus ejus. præf. הַשִּׁקְמִים ſycomori. כַּשִּׁקְמִים ſicut ſycomori.

שַׁקַּמְתִּי, dum ſurrexi. kal. præt. 1. ſ. cum שׁ relat. præf. Rad. קוּם ſurgere.

שָׁקַע ſubmerſus, in profundum depreſſus, compreſſus, repreſſus eſt: peſſum ivit. kal. præt. 3. ſ. foe. שָׁקְעָה ſubmergitur. fut. 2. ſ. m. 3. f. תִּשְׁקַע ſubmergetur, ſubſidet. Niph.

præt.

præt. 3. f. f. נִשְׁקְעָה submersa, demersa est in profundum: & scribitur in textu Amos. 8. 8. absque ע, וְנִשְׁקָה & submergetur. Hiph. præt. הִשְׁקִיעַ demersit in profundum, submersit, subsidere fecit. fut. 1. f. אַשְׁקִיעַ in profundum demittam. 2. f. masc. 3. foe. תַּשְׁקִיעַ demerges.

שְׁקַעֲרוּרוֹת pl. foe. cavitates, lacunæ, fossulæ, profunditates horribiles, fœdæ nigredines, turpitudines.

שָׁקַף aspexit, prospexit. Niph. præt. נִשְׁקַף spectavit, prospectavit, prospexit, respexit, conspectus est: construitur cum præp: מִן, בְּעַד, עַל præt. 1. f. נִשְׁקַפְתִּי prospexi. part. f. m. præf. הַנִּשְׁקָף qui respicit. foe. f. præf. הַנִּשְׁקָפָה spectata. Hiph. præt. הִשְׁקִיף prospexit, edidit prospectum, prospectavit, respexit: construitur ferè cum מִן. imp. f. masc. cum ה parag. הַשְׁקִיפָה prospice. fut. 3. f. m. יַשְׁקִיף, יַשְׁקִף prospiciat. 2. f. m. 3. foe. תַּשְׁקִף prospiciet. pl. 3. m. יַשְׁקִיפוּ יַשְׁקִפוּ respicient.

שֶׁקֶף m. aspectus, prospectus, fenestella, vel superliminare.

שְׁקוּפִים, שְׁקֻפִים pl. m. prospectus: fenestræ intùs apertæ: prospectatio.

שִׁקֵּץ Pih. abominatus, detestatus, execratus est, vitavit ut rem immundam, aversatus est cum horrore, abominabile reddidit. inf. שַׁקֵּץ detestando. fut. 2. f. masc. 3. foe. aff. תְּשַׁקְּצֶנּוּ detestaberis eam. pl. 2. m. תְּשַׁקְּצוּ, תְּשַׁקְּצוּ abominabimini.

שֶׁקֶץ m. abominatio, detestatio, execratio, res abominanda, abominandum, res detestanda. præf. הַשֶּׁקֶץ res abominabilis.

שִׁקּוּץ, שִׁקֻּץ m. abominatio horribilis, execratio, idolum abominabile. pl. m. præf. הַשִּׁקֻּצִים abominationes. aff. שִׁקּוּצָיו abominationes ejus.

שָׁקַק discursitavit, discurrit, excurrit cum strepitu. part. ben. f. m. שׁוֹקֵק discurrens. foe. f. שׁוֹקֵקָה discursans. fut. 3. plur. יְשׁוֹקּוּ discurrent. Hithp: geminatis radicalibus, הִשְׁתַּקְשֵׁק discursitavit, collisit crura discurrendo. fut. 3. pl. m. cum ן parag: יִשְׁתַּקְשְׁקוּן discursitant. שׁוֹקֵק discurrens, discursitans. Isa. 33. 4. כְּמַשַּׁק גֵּבִים שׁוֹקֵק בּוֹ secundum discursum, aut ambulationem locustarum discurrit per eum. kal. part. f. m. שׁוֹקֵק discurrens. part. f. foe.

שִׁקֵּר Pih. innuit, annuit oculis, nutavit, nictavit. part. plur. foe.

מְשַׂקְּרוֹת innuentes oculis.

שָׁקַר mentitus, prævaricatus eſt, fallacitèr dixit, vel egit: captioſè egit, fallax vel falſus fuit; ſcurrilis fuit, ſe geſſit ſcurrilitèr, perfidus fuit, perfidè, doloſè egit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תִּשְׁקֹר mentieris. שִׁקֵּר Pih. præt. mentitus eſt, fefellit ſcurrilitèr, perfidè, doloſè egit. præt. 1. plur. שִׁקַּרְנוּ fallacitèr egimus. fut. 1. f. אֲשַׁקֵּר falsò agam. 3. f. m. יְשַׁקֵּר mendacitèr aget. pl. 2. m. תְּשַׁקְּרוּ mentiemini. 3. maſc. יְשַׁקְּרוּ mentientur.

שֶׁקֶר, שָׁקֶר m. mendacium, falſitas, falſum, ſcurrilitas: & adverbialitèr, falsò, mendacitèr; falſis de cauſis. præf. הַשָּׁקֶר mendacium. לַשֶּׁקֶר, לַשָּׁקֶר falsò. בַּ, בְּשֶׁקֶר mendacitèr. pl. m. שְׁקָרִים mendacia, falſitates. præf. aff. בְּשִׁקְרֵיהֶם mendaciis ſuis.

שִׁקַּרְנוּ mentimur. pih. præt. 1. plur.

שֹׁקֶת, שׁוֹקֶת foe. canalis potorius, aqualiculus, aquarium. præf. הַשֹּׁקֶת canalis. pl. foe. שִׁקֲתוֹת aquaria, canales. præf. בְּשִׁקֲתוֹת in aquariis. nom. plur. foe. à præced. Rad. שָׁקָה potum dedit.

ש ר

שָׁר cecinit. kal. præt. 3. f. m. שָׁר canens. kal. part. ben. f. m. Rad. שׁוּר canere.

שַׂר, שָׂר m. princeps, poteſtatem habens. præf. הַשָּׂר princeps. לְשַׂר, לַשַּׂר in principem. מִשַּׂר à principe. aff. שָׂרְכֶם princeps veſter. pl. m. præf. הַשָּׂרִים principes. לְשָׂרֵי, לְשָׂרִים, בְּשָׂרִים in principes. in principes. aff. מִשָּׂרֵי è principibus. לְשָׂרֶיהָ, לְשָׂרָיו, לְשָׂרֵינוּ ad principes noſtros, ejus. שָׂרֵיהֶם שָׂרֵיכֶם, שָׂרַיִךְ principes tui, veſtri, eorum. Rad. שׂוּר principatum gerere.

שְׁרָא Chal. habitavit, manſit, ſolvit, diſſolvit, cœpit, incœpit. pehil. pl. m. שְׁרַיִן ſoluti. inf. præf. לְמִשְׁרֵא ſolvere. pahel. præt. 3. pl. שָׁרִיו cœperunt. part. f. m. מְשָׁרֵא ſolvens. Hithp: part. plur. m. מִשְׁתָּרַיִן diſſoluta.

שַׁרְאֶצֶר Sareſer filius parricida Sennacheribi.

שֶׁרֹאשִׁי quod caput meum. Cant. 5. 2 nom. f. m. aff. cum ש relat: præf. Rad. רֹאשׁ caput.

שָׁרָב m. calor, æſtas, æſtus; aridus, torridus locus: calor adurens. præf. הַשָּׁרָב torridus locus. שֵׁרֵבְיָה Serebiah. nom. pr.

שַׁרְבִיט maſc. virga, ſceptrum,

ptrum, baculus principis.

שָׂרַג Puh. perplexus, implicitas est, circumdatus, involutus fuit: ramescebat. fut. 3. pl. m. יְשֹׂרְגוּ implicantur. Hithp. fut. 3. pl. m. יִשְׂתָּרְגוּ implicantur.

שָׂרַד superstes fuit, remansit, superfuit, residuus, superfluus fuit, relictus est. præt. kal. 3. plur. וְהַשְּׂרִידִים שָׂרְדוּ מֵהֶם & superstites, vel reliqui, (qui relicti sunt, seu remanserunt ex illis.)

שֶׂרֶד m. amussis, filum mensorium Fabrorum lignariorum: minium, rubrica: filum phœnicium, filum rubricâ infectum, quo utuntur Fabri lignarii. præf. Isa. 44. 13. יְתָאֲרֵהוּ בַשֶּׂרֶד formabit, aut signabit illud filo phœnicio.

שְׂרָד m. opus, ministerium. præf. הַשְּׂרָד ministerium.

שְׁרָה solvit, dimisit, emisit: est propriè Chaldaicum: distorsit, retorsit, distraxit, pervertit. fut. 3. f. m. aff. יְשָׁרֵהוּ solvet, dissolvet eam. pih. præt. שֵׁרָה solvit, dissolvit: præt. 1. f. aff. Jer. 15. 11. שֵׁרִיתִיךָ לְטוֹב solvi te ad bonum.

שָׂרָה Principatum habuit, dominatus est, princeps fuit, principem se gessit, de principatu contendit, principalitèr egit, strenuè egit, prævaluit ut princeps. kal. præt. 2. f. m.

Gen. 32. 28. כִּי שָׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים quia principem egisti cum Deo.

שָׂרָה Sarah uxor Abraham. nom. prop.

שְׂרוּג Serugh filius Rehu. nom. prop.

שָׂרוּחֶן Saruchen. nom. pr.

שָׂרוֹט cædere. kal. inf. R. שָׂרַט incidit.

שְׂרוֹךְ m. corrigia calceamenti, quæ implicatur fibulæ per circumflexionem.

שָׁרוֹן m. Sharon, planicies, proprium nomen loci pascuosi. præf. הַשָּׁרוֹן planicies. בַּשָּׁרוֹן in planicie. R. שָׁרָה solvit.

שָׁרוֹנִי mascul. Sharonita. præf. יֵין הַשָּׁרוֹנִי vinum Sharoniticum.

שָׂרוּעַ prælongus, redundans in partibus. kal. part. pah. f. m. R. שָׂרַע redundavit.

שְׂרוּפָה combusta. pl. f. שְׂרוּפוֹת & שְׂרֻפוֹת combustæ. kal. part. pah. f. & plur. foe. Rad. שָׂרַף combussit.

שְׂרוּקֶיהָ selectissimæ vites ejus. nom. pl. m. const. aff. à pl. שְׂרֻקִים vites selectæ. Rad. שֹׂרֵק vitis generosa.

שָׂרוֹת principissæ. aff. שָׂרוֹתֵיהֶם

שָׂרוֹתֶיהָ principes fœminæ ejus, ipsorum. nom. plur. foe. à f. שָׂרָה Rad.

Rad. שׂוּר principatum tenere.

שָׂרוֹת cantatrices. præf. הַשָּׂרוֹת cantatrices. pl. foe. à f. שָׂרָה kal. part. foe. R. שׁוּר canere.

שֵׁרוֹת pl. f. catenulæ, torques, armillæ. præf. וְהַשֵּׁרוֹת & catenulæ.

שׁוּרוֹתֶיהָ muri ejus. præf. בְּשׁוּרוֹתֶיהָ in muros ejus. pl. foe. à f. שׁוּרָה R. שׁוּר intueri.

שָׂרוֹתֵיהֶם principissæ eorum. nom. pl. foe. aff. à f. שָׂרָה R. שׂוּר principatum tenere.

שָׁרוֹתַיִךְ cantatrices tuæ. nom. pl. foe. aff. à f. שָׁרָה R. שׁוּר canere.

שֵׁרוּתִךָ pro שֵׁרִיתִךָ residuum tuum: contractè pro שְׁאֵרִיתְךָ residuum tuum. Jer. 15. 11. nom. f. foe. aff. à f. שְׁאֵרִית & contrac: שֵׁרִית Rad. שָׁאַר residuus fuit: vel est pro שֵׁרִיתִיךָ solvi te. pih. præt. 1. f. aff. R. שָׁרָה solvit.

שֶׂרַח Serach filia aser. nom. pr. שָׂרַח Sarach. nom. pr.

שָׂרַט cæcidit, incidit, concidit. kal. inf. שָׂרוֹט cædendo. fut. 3. pl. m. יִשְׂרְטוּ incident. Niph. fut. 3. pl. m. יִשָּׂרֵטוּ cædentur.

שֶׂרֶט m. incisio, cæsura, incisura, laceratio, laniatio.

שָׂרֶטֶת foe. laniatio, laceratio, incisura, incisio.

שָׂרַי Sarai uxor Abraham, & שָׂרַי Sarai. nomen proprium.

שָׂרִיגִים pl. m. propagines, surculi perplexi, palmites, rami. præf. הַשָּׂרִיגִים palmites. aff. שָׂרִיגֶיהָ palmites ejus. Rad. שָׂרַג perplexus fuit.

שָׂרִיד m. superstes, residuus, reliquum, reliquiæ, reliquus. plur. præf. הַשְּׂרִידִים conft. שְׂרִידֵי residui. aff. שְׂרִידָיו residui ejus. בַּשְּׂרִידִים in residuis: item Sarid. nom. pr. R. שָׂרַד superstes fuit.

שִׁרְיָה foe. lorica, thorax, collare ferreum. R. שָׁרָה solvit. שְׂרָיָהוּ שְׂרָיָה Serajah. nom. pr.

שָׂרֵיהֶם principes eorum. nom. pl. conft. aff. à f. שַׂר R. שׂוּר principatum tenere.

שָׁרִיו Chal. coeperunt, peh. præt. 3. pl. R. שְׁרָא coepit, mansit.

שִׁרְיוֹן m. lorica, thorax. præf. הַשִּׁרְיוֹן lorica. pl. m. & foe. præf. שִׁרְיוֹנוֹת הַשִּׁרְיֹנִים loricæ. R. שָׁרָה solvit.

שִׂרְיֹן, שִׂרְיוֹן Shirion mons circa Cæsaream Palestinæ.

שָׁרִים pl. m. cantores. à f. שָׁר R. שׁוּר canere.

שָׂרִים pl. m. principes. a f. m. שַׂר R. שׂוּר principatum tenere.

שִׁרְיָן m. lorica squammata, thorax. præf. בַּשִּׁרְיָן הַשִּׁרְיָן lorica. sicut thorax. pl. f. præf. הַסִּרְיֹנוֹת loricæ. R. שָׁרָה solvit.

שָׁרָיִן Chal. soluti. peh. part. præf. pl. m. R. שְׁרָא solvit.

שָׂרֵינוּ principes nostri. nom. pl. m. aff. à f. שַׂר R. שׂוּר principatum tenere.

שִׁרְיֹנוֹת pl. f. thoraces, loricæ. à f. m. שִׁרְיוֹן R. שָׁרָה solvit.

שִׁרְיֹנִים pl. m. thoraces, loricæ. à præced.

שְׁרִיקוֹת pl. f. sibili, sibilationes, exsibilationes. R. שָׁרַק sibilavit.

שְׂרִיקוֹת pl. f. serica, lina præstantissima. R. שׂרק vitis selecta.

שְׁרִרוּת, שְׁרִירוּת foe. aspectus, contemplatio, speculatio, cogitatio, torsio, perversitas, obstinatio, pravitas. præf. בִּשְׁרִירוּת in cogitatione. R. שֹׁרֶר umbilicus.

שְׁרִירִים m. pl. nodi umbilici tortuosi, seu obtorti, catenæ tortiles.

שָׂרִיתָ principem egisti. kal. præt. 2. f. m. Rad. שָׂרָה principatum habuit.

שֵׁרִית pro שְׁאֵרִית foe. residuum, reliquum, reliquiæ. aff. שֵׁרִיתֶךָ pro שְׁרִיתֵיךָ residuum tuum. Jer. 15. 11. R. שָׁאַר superstes fuit.

שָׁרֵךְ pro שָׁרְרֵךְ umbilicus tuus. præf. לְשָׁרֶךָ umbilico tuo. nom. f. m. R. שֹׁרֶר umbilicus.

שַׂרְכֶם princeps vester. nom. f. m. aff. Rad. שׂוּר principatum tenere.

שַׂרְסְכִים Sarsechim. nom. pr.

שָׂרַע excrevit, redundavit, extendit, distendit in longum: kal. part. pah. f. m. שָׂרוּעַ redundans membris.

שַׂרְעַף m. cogitatio. pl. m. aff. שַׂרְעַפַּי cogitationes meæ.

שָׂרַף ussit, combussit, exussit, incendit, cremavit, succendit, concremavit. kal. præt. 3. f. m. aff. שְׂרָפָם, שְׂרָפוֹ, שְׂרָפָהּ combussit eam, eum, eos. 3. f. f. aff. mut: ה in ת. שְׂרָפָתַם combussit eos. 2. f. m. שָׂרַפְתָּ combussisti. 1. f. שָׂרַפְתִּי combussi. pl. 3. שָׂרְפוּ aff. שְׂרָפֻהָ, שְׂרָפוּהָ combusserunt eam. 1. pl. שָׂרַפְנוּ combussimus. part. ben. f. m. præf. הַשֹּׂרֵף comburens. pl. m. præf. הַשֹּׂרְפִים comburentes: part. pah. f. foe. שְׂרֻפָה, שְׂרוּפָה combusta. pl. foe. שְׂרֻפוֹת, שְׂרוּפוֹת combustæ. inf. שְׂרוֹף, שָׂרוֹף præf. לִשְׂרוֹף ad comburendum. aff. לְשָׂרְפוֹ ad comburendum eum. fut. 1. f. אֶשְׂרוֹף comburam. 2. f. m. 3. f. תִּשְׂרוֹף aff. תִּשְׂרְפֶנּוּ combures eum. 3. f. m. יִשְׂרוֹף aff. יִשְׂרְפֶם, יִשְׂרְפָהּ comburet eam, eos. pl. 1. נִשְׂרוֹף cum ה emph: נִשְׂרְפָה comburemus. pl. 2. m. תִּשְׂרוֹפוּ, תִּשְׂרְפוּן comburetis. 3. pl. m. יִשְׂרוֹפוּ, יִשְׂרְפוּ aff. יִשְׂרְפוּהָ comburent eam. Niph.

præt. 3. f. m. נִשְׂרַף combuſtus, crematus eſt, fut. 3. f. m. יִשָּׂרֵף comburetur, 2. f. m. 3. f. תִּשָּׂרֵף comburetur, pl. 3. m. יִשָּׂרְפוּ comburentur, 2. & 3. pl. foe. תִּשָּׂרַפְנָה comburentur. puh. præt. 3. f. m. שֹׂרַף exuſtus fuit, combuſtus eſt.

שָׂרָף m. præſter, ſerpens ignitus, & ſummè venenatus: draco alatus: item Seraph. pl. præf. הַשְּׂרָפִים præſteres; Seraphim, Angeli ignei.

שְׂרֵפָה foe. incendium, uſtio, combuſtio, conflagratio, crematio, buſtum, exuſtum, excoctum. præf. הַשְּׂרֵפָה incendium. מִשְּׂרֵפָה ex incendio. לִשְׂרֵפָה ad combuſtionem. conſt. שְׂרֵפַת combuſtio. præf. כִּשְׂרֵפַת ſicut uſtio. לִשְׂרֵפַת conflagrationi, incendio.

שְׂרָפִים pl. m. Seraphim: Angelorum nomen, qui ſic ab ardore, & charitate dicti ſunt, a ſ. שָׂרָף præſter.

שְׂרָפָם combuſſit eos, kal. præt. 3. f. m. aff.

שְׂרָפָתַם combuſſit eos, kal. præt. 3. f. aff. ה mut: in ת.

שָׁרַץ repſit, reptavit, abundè progenuit, ſivè produxit, quaſi repticavit; produxit in magnâ copiâ: ſcaturivit, edidit, kal. præt. 3. pl. שָׁרְצוּ produxerunt, part. ben. f. m. præf. הַשֹּׁרֵץ repens, foe. præf. הַשֹּׁרֶצֶת reptans. imp. pl. m. שִׁרְצוּ abundè progignite. fut. 3. f. m. יִשְׁרֹץ repit. pl. 3. m. יִשְׁרְצוּ abundè progignunto.

שֶׁרֶץ m. reptile, reptilia animantia: motabile; quidquid ſuper terram repit non elevando pedes: eſt collectivum, verminatio. præf. הַשֶּׁרֶץ reptile. בַּשֶּׁרֶץ in reptili.

שֹׁרֶצֶת repens, reptans. præf. הַשֹּׁרֶצֶת repens, kal. part. ben. f. m. à ſ. שֹׁרֵץ reptans.

שָׁרַק ſibilavit, exſibilavit, ſibilan lo advocavit, fiſtulavit ore, explosit ſibilo amaro, movit labia cum ſonit: conſtruitur cum dat. kal. præt. 3. pl. שָׁרְקוּ ſibilárunt, fut. 1. f. cum ה parag. אֶשְׁרְקָה ſibilabo. 3. f. m. יִשְׁרוֹק ſibilabit.

שׂוֹרֵק, שֹׂרֵק m. vitis optima, & ſelecta; item vallis Sorek.

שֹׂרֵקָה foe. ſelecta, & generoſa vitis. præf. לַשֹּׂרֵקָה ad ſelectam vitem.

שְׁרֵקָה foe. ſibilus, ſtridor, ſarcaſmus, exſibilatio. præf. לִשְׁרֵקָה ad ſibilum. R. שָׁרַק ſibilavit.

שְׁרִקוֹת ſibili. plur. foe. a ſ. שְׁרִיקָה.

שְׂרֻקִּים pl. m. vites ſelectæ: item multicolores, ſeu pectinati; balii, varii coloris equi, ſpadicei referentes colorem ſurculoſæ vitis: ſpadix

autem,

autem, teste Gellio, est termes ex palmâ arbore, cum fructu avulsus.

שׁוֹרֵר Pohel. cecinit, cantavit: item contemplatus est, respexit, observavit, spectavit, intuitus est. præt. 3.pl. שׁוֹרְרוּ intuiti sunt. part. ben. s. m. præf. הַמְשׁוֹרֵר cantor. pl. m. præf. הַמְשׁוֹרְרִים cantores. plur. foe. מְשׁוֹרְרוֹת cantatrices. fut. 3. s.m. קוֹל יְשׁוֹרֵר בַּחַלּוֹן vox cantabit in fenestrâ. Soph. 2. 14. R. שׁוּר canere, intueri.

שׁוֹרֵר m. inimicus, observator, insidiator, adversarius. pl. m. const. aff. præf. לְשׁוֹרְרָי, בְּשׁוֹרְרָי in observatores meos.

שָׂרַר principatum tenuit, obtinuit; princeps fuit, principem egit, principatu functus est, superior fuit, prævaluit ut princeps: construitur absolutè, vel cum præp: עַל, אֶל & ל, & aliquando cum ב. kal. part. ben. s. m. שׂוֹרֵר principatum tenens. Hithp: inf. הִשְׂתָּרֵר tenendo principatum. fut. 2. s. m. 3. f. תִּשְׂתָּרֵר principatum sumas: item Sarar. nom. prop.

שׁוֹרֵר m. umbilicus. aff. שָׁרֵךְ contractè pro שָׁרְרֵךְ umbilicus tuus. præf. לְשָׁרֵךְ umbilico tuo.

שׁוֹרְרוּ contemplati, intuiti sunt. pih. præt. 3. pl. R. שׁוּר intueri.

שְׁרִירוּת שְׁרִרוּת foe. tortio, perversitas, obstinatio, pravitas: aspectus, cogitatio, fortitudo, duritia. R. שׁוֹרֵר umbilicus.

שָׁרְרֵךְ umbilicus tuus. nom. s. m. aff. à s. שׁוֹרֵר.

שֹׁרֶשׁ, שׁוֹרֶשׁ m. radix propriè arboris, vel herbæ: sed metaph: ad fundamenta, & alia ima transfertur. præf. כְּשֹׁרֶשׁ sicut radix. מִשֹּׁרֶשׁ è radice. aff. שָׁרְשִׁי, שָׁרְשׁוֹ radix mea, ejus. pl. const. שָׁרְשֵׁי aff. שָׁרָשָׁיו radices ejus. præf. מִשָּׁרָשֶׁיהָ è radicibus suis.

שֵׁרֵשׁ, שֹׁרֵשׁ Pih. radices egit, radicatus est: item eradicavit. præt. 3. pl. שֹׁרָשׁוּ, שׁוֹרָשׁוּ radicantur. 3. s. m. aff. וְשֵׁרֶשְׁךָ & eradicabit te. Ps. 52. 7. fut. 2. s. m. 3. f. תְּשָׁרֵשׁ eradicabit. Job. 31. 12. puh. fut. 3. pl. m. יְשֹׁרָשׁוּ eradicabuntur. Job. 31. 8. Hiph præt. הִשְׁרִישׁ radicari, radicare fecit, radices egit, seu posuit. part. s. m. מַשְׁרִישׁ radicans. fut. 2. s. m. 3. f. תַּשְׁרֵשׁ facies radicare. 3. s. m. יַשְׁרֵשׁ radicare faciet.

שֹׁרֶשׁ m. Chal. radix, eradicatio. שָׁרְשׁוֹ radix ejus. præf. לִשְׁרֹשׁוּ ad eradicationem. Esd. 7. 26. scribitur per ו in fine, sed legendum per jod pro שְׁרֹשִׁית per apocopam Chaldæis usitatam. שָׁרְשׁוֹהִי radices ejus. nom. pl. aff.

שַׁרְשׁוֹת pl. foe. catenæ. Exod. 28. 22.

שַׁרְשׁוֹת גַּבְלוּת catenæ terminationis.

שָׁרְשִׁי foe. Chal. radix, eradicatio. præf. לְשָׁרְשׁוּ ad eradicationem est ו pro jod. Eſd. 7. 26. שָׁרְשִׁי radix mea. nom. ſ. m. aff. שָׁרָשַׁי radices. aff. שָׁרָשָׁיו radices ejus. præf. מִשָּׁרָשֶׁיהָ è radicibus ſuis.

שָׁרְשֵׁךְ radix tua. nom. ſ. m. aff.

שָׁרְשָׁם radix eorum. nom. ſ. m. aff.

שַׁרְשְׁרוֹת pl. foe. catenæ. præf. בְּשַׁרְשְׁרוֹת in catenas.

שֵׁרֵת Pih. miniſtravit, adminiſtravit, ſervivit liberalitèr, & prompto animo: accipitur plerumque de miniſterio liberorum, & rebus Eccleſiaſticis. præt. 3. pl. שֵׁרְתוּ miniſtrant. part. ben. ſ. m. מְשָׁרֵת miniſtrans, miniſter, diaconus. aff. מְשָׁרְתוֹ miniſter ejus, ſive diaconus ejus. plural. præf. הַמְשָׁרְתִים miniſtrantes. aff. מְשָׁרְתָיו, מְשָׁרְתַי miniſtri ejus, mei. part. ſ. foe. מְשָׁרַת miniſtrans. inf. præf. לְשָׁרֵת, לְשָׁרֶת ad miniſtrandum. aff. לְשָׁרְתָם לְשָׁרְתוֹ ad miniſtrandum ei, eis. בְּשָׁרְתָם in miniſtrare eos. לְשָׁרְתֵנִי ad miniſtrandum mihi. fut. 2. ſ. m. 3. f. תְּשָׁרֵת aff. תְּשָׁרְתֶהוּ miniſtrabit ei. 3. ſ. m. aff. יְשָׁרְתֵנִי יְשָׁרֵת, יְשָׁרְתֶהוּ miniſtrabit ei, mihi. plur. 3. maſc. יְשָׁרְתוּ aff. יְשָׁרְתֻהוּ, יְשָׁרְתוּנֶךָ, יְשָׁרְתוּךְ miniſtrabunt tibi, ei.

שָׁרֵת m. miniſterium. præf. הַשָּׁרֵת miniſterium.

שָׂרָתִי foe. princeps: cum jod redund: a ſ. שָׂרָה & conſtructè. שָׂרַת. pl. f. שָׂרוֹת aff. שָׂרוֹתֵיהֶם principes eorum. R. שׂוּר principatum tenere.

ש ש

שֵׁשׁ m. byſſus, xylinum, genus lini pretioſiſſimi, candidiſſimi, & ſubtiliſſimi: in ſolâ autem Ægypto invenitur byſſus. שֵׁשִׁי byſſus cum jod exced: Ezec. 16. 12. præf. הַשֵּׁשׁ byſſus. בַּשֵּׁשׁ byſſo.

שַׁשׁ, שֵׁשׁ m. marmor Parium longè pretioſiſſimum, & candidiſſimum. R. שַׁיִשׁ marmor.

שָׂשׂ gaviſus eſt: gaudens. kal. præt. 3. ſ. m. & part. ben. ſ. m. R. שׂוּשׂ gaudere.

שֵׁשׁ foe. ſex: præf. בְּשֵׁשׁ pro ſex. לְשֵׁשׁ in ſex. כְּשֵׁשׁ quaſi ſex. pl. שִׁשִּׁים ſexaginta.

שִׁשֵּׁאתִיךָ ſextavi te: reliqui ſextam partem ex te. pih. præt. 1. ſ. aff. à שִׁשָּׁה pih. ſextavit, in ſex partes diviſit, ſextam partem abſtraxit, dedit, reliquit, vel contulit. præt. 2. pl. m. שִׁשִּׁיתֶם ſextabitis, in ſex partes diſtribuitis.

שֵׁשְׁבַּצַּר Sesbasar. nom. prop.

שִׁשָּׁה in. sex: sextus. præf. הַשִּׁשָּׁה sex. לְשִׁשָּׁה in sex. לְשִׁשָּׁה עָשָׂר sexto decimo.

שָׂשׂוּ gavisi, lætati sunt. kal. præt. 3. pl. R. שׂוּשׂ gaudere.

שָׂשׂוֹן, שָׂשֹׂן, שָׂשׂוֹן m. gaudium, lætitia, hilaritas, alacritas. præf. לְ, בְּשָׂשׂוֹן cum gaudio.

שֶׁשְּׁזָפַתְנִי quod contuitus est me: kal. præt. 3. f. foe. שָׁזְפָה aff. ה mutat: in ת. cum שׁ relat. R. שָׁזַף conspexit.

שִׁשִּׁי m. sextus. præf. הַשִּׁשִּׁי sextus. בַּשִּׁשִּׁי in sexto. שָׁשַׁי, שֵׁשַׁי Sesai. nom. pr. R. שֵׁשׁ sex.

שִׁשִּׁים pl. m. sexaginta. præf. בְּשִׁשִּׁים cum sexaginta.

שִׁשִּׁית foe. sexta: substantivè sexta, sexta pars, sextarius, præf. הַשִּׁשִּׁית sexta pars.

שִׁשִּׁיתֶם in sex partes distribuitis. Ezech. 45. 13. וְשִׁשִּׁיתֶם הָאֵיפָה & sextabitis epha, seu modium: sextam partem offeretis ephæ, modii. p h. præt. 2. pl. m.

שֵׁשַׁךְ Sesach. nom. pr.

שֶׁשָּׁם quia illùc: quod ibi: adv. cum relat. præf. R. שָׁם ibi.

שֶׁשָּׁמֵם qui desolatus est: Lam. 5. 18 kal. præt. 3. f. m. cum שׁ relat. præf. R. שָׁמֵם desolatus est.

שֹׁשַׁנִּים pl. m. lilia: hexachorda instrumenta musica. præf. בְּשׁוֹשַׁנִּים in liliis.

שָׁשַׁר m. indicum, indicus color: sinopis, rubrica, color rubeus, quo aliquid pingitur: aliis minium: in Cappadocia nascitur apud Sinopem urbem Ponti nobilem. præf. בַּשָּׁשַׁר minio, sinopide.

שֵׁשֶׁת foe. sex. præf. לְשֵׁשֶׁת sex illis. R. שֵׁשׁ sex.

שִׁשִּׁת pro שִׁשִּׁית foe. sexta, vel sexta pars.

שַׂשְׂתִּי gavisus, lætatus sum. kal. præt. 1. f. R. שׂוּשׂ gaudere: vel deprædatus sum. R. שָׁסָה diripuit.

ש ת

שֵׁת, שֵׁת m. Chal. sex. R. שֵׁשׁ sex.

שָׁת posuit, apposuit, reposuit. kal. præt. 3. f. m. שִׁית ponere inf. kal. שַׁתָּ posuisti. kal. præt. 2. f. m. R. שׁוּת ponere.

שֵׁת m. fundamentum, nates, positura, anus, podex: est pars illa corporis, quâ ponitur homo sedens. Isa. 20. 4. וַחֲשׂוּפַי שֵׁת & discooperti natibus: item Seth filius Adam.

שַׁתָּה posuisti. kal. præt. 2. f. m. cum ה parag. R. שׁוּת ponere. שָׁתָה apposuit. kal. præt. 3. f. foe.

שָׁתָה bibit, ebibit, compotavit, combibit, convivatus est. kal. præt.

præt. 2. f. foe. שָׁתִית bibisti. 1. f. שָׁתִיתִי bibi. 3. pl. שָׁתוּ biberunt. 2. m. שְׁתִיתֶם bibistis. 1. pl. שָׁתִינוּ bibimus. part. ben. f. foe. שׁוֹתָה bibens. pl. m. præf. הַשּׁוֹתִים conft. שׁוֹתֵי bibentes. præf. aff. לְשׁוֹתָיו bibentibus eam. inf. שָׁתֹה, שְׁתוֹת שְׁתוֹ præf. לִשְׁתּוֹת ad bibendum. aff. שְׁתוֹתוֹ bibere eum. לִשְׁתּוֹתָם לִשְׁתּוֹתָהּ bibere eam, eas. imp. f. m. שְׁתֵה bibe. pl. m. שְׁתוּ bibite. fut. 1. f. אֶשְׁתֶּה per apoc: וָאֵשְׁתְּ & bibi. 2. f. m. 3. foe. תִּשְׁתֶּה & per apoc: וַתֵּשְׁתְּ, תֵּשְׁתְּ bibes. 2. f. f. תִּשְׁתִּי bibes. 3. f. m. יִשְׁתֶּה per apoc: וַיֵּשְׁתְּ & bibit. pl. 1. נִשְׁתֶּה bibemus. 2. pl. m. תִּשְׁתּוּ bibetis. 3. pl. m. יִשְׁתּוּ & cum ן parag. יִשְׁתָּיוּן bibent. aff. יִשְׁתָּהוּ bibent ipsum. 2. & 3. pl. foe. תִּשְׁתֶּינָה bibent. Niph. fut. 3. f. m. יִשָּׁתֶה bibetur.

שָׁתֵה Chal. bibens. peh. part. præf. f. m. pl. שָׁתַיִן bibentes.

שְׁתוֹ, שְׁתֹה bibere. kal. inf. שָׁתוּ biberunt. præt. 3. pl. שְׁתוּ bibite. imp. pl. m.

שָׁתוּ, שָׁתוּ posuerunt. kal. præt. 3. pl. R. שׁוּת ponere.

שְׁתוֹ מִ à ferendo, portando eum. kal. inf. aff. præf. irregul. deficit enim נ & א. R. נָשָׂא tulit.

שָׁתוּל plantatus. שְׁתוּלָה plantata. kal. part. pah. f. masc. & foe. שְׁתוּלִים plantati. pl. m. R. שָׁתַל plantavit.

שְׁתוֹת bibere. aff. שְׁתוֹתוֹ bibere eum. præf. לִשְׁתּוֹתָהּ לִשְׁתּוֹתָם ad bibendum eam, eos. kal. inf. Rad. שָׁתָה bibit.

שָׁתוֹת pl. f. fundamenta, retia, stamina, nates. præf. Pf. 11. 3. כִּי הַשָּׁתוֹת יֵהָרֵסוּן quoniam retia, fundamenta destruentur. aff. שָׁתוֹתֶיהָ, שְׁתוֹתֵיהֶם fundamenta ejus, positiones, nates eorum. R. שׁוּת ponere.

שֶׁתַּחְפֹּץ quod voluerit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. cum relat. שֶׁ præf. R. חָפֵץ voluit.

שִׁיתִי, שַׁתִּי posui. kal. præt. 1. f. שִׁיתִי pone, appone. Hiph. imp. f. foe. ablato ה. item ponere me. inf. aff. R. שׁוּת ponere.

שְׁתֵּי duæ, duo. præf. בִּשְׁתֵּי pro duabus. מִשְּׁתֵּי propter duos. aff. לִשְׁתֵּיהֶן שְׁתֵּיהֶם ambæ istæ. ambabus istis. nom. dual. conft. à שְׁתַּיִם duo. Rad. שָׁנָה mutavit.

שֹׁתֵי potantes, bibentes. aff. præf. לְשֹׁתָיו bibentibus eam. kal. part. ben. pl. m. conft. à שֹׁתִים bibentes. R. שָׁתָה bibit.

שְׁתִי m. potus, potatio, compotatio,

tio, ingluvies, ingurgitatio: item stamen, filum transiens per telæ, vel panni longitudinem. præf. הַשְּׁתִי stamen. בַּשְּׁתִי in stamine. Lev. 13. 48. 49. 51. 53. 57. sed Eccles. 10. 17. וְלֹא בַשְּׁתִי non propter potationem, in compotatione.

שְׁתִיָּה foe. potus, potatio, potio. præf. Esth. 1. 8. וְהַשְּׁתִיָּה כַדָּת & potus secundum legem.

שַׁתִּיהָ posui eam. kal. præt. 1. s. aff. R. שׁוּת ponere.

שְׁתֵּיהֶן, שְׁתֵּיהֶם ambo illi, ambæ, duæ illæ. præf. לִשְׁתֵּיהֶן ambabus istis. com. dual. aff. à שְׁתַּיִם duo. R. שָׁנָה mutavit.

לְשֹׁתָיו bibentibus eam. Isa. 24. 9. kal. part. ben. pl. m. const. aff. præf. R. שָׁתָה bibit.

שְׁתִילִים pl. m. plantationes, plantæ plantulæ, surculi, stolones, propagines, rami de arbore in solo depacti. const. præf. כִּשְׁתִילֵי sicut plantulæ, & כִּשְׁתִלֵי R. שָׁתַל plantavit.

שֹׁתִים bibentes, potantes. kal. part. ben. pl. m. R. שָׁתָה bibit.

שְׁתַּיִם, שְׁתַּיִם dual. duo, duæ. præf. בִּשְׁתַּיִם in duabus, per duas. בִּשְׁתֵּים in duodecimo. מִשְּׁתֵּים supra duodecim. שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה duodecim. const. שְׁתֵּי duo. R. שָׁנָה mutavit.

שִׁתִּין Chal. pl. m. sexaginta. R. שֵׁת sex.

שָׁתַיִן Chal. pl. m. bibentes, potantes. peh. part. præs. Rad. שְׁתָה bibit.

שָׁתִינוּ bibimus. kal. præt. 1. pl.

שָׁתִית bibisti. kal. præt. 2. s. foe.

שָׁתִיתִי bibi. 1. s. שְׁתִיתֶם plur. 2. masc.

שָׁתַל plantavit, transplantavit, stolones plantavit: propriè dicitur de arboribus. kal. præt. 1. s. שָׁתַלְתִּי plantavi. part. pah. s. m. & foe. שָׁתוּל plantatus שְׁתוּלָה plantata. fut. 1. s. aff. אֶשְׁתָּלֶנּוּ plantabo eum.

שָׁתָם posuit eos. kal. præt. 3. m. aff. R. שׁוּת ponere.

שָׁתַם aperuit, reclusit, occlusit. part. pah. s. m. Num. 24. 31. שְׁתֻם הָעַיִן apertus oculis.

שָׁתַם pro סָתַם occlusit, obstruxit, stipavit, constipavit.

שָׁתַן inusit. Hiph: præt: הִשְׁתִּין minxit, perminxit, emictavit, urinam emisit: propriè significat mejere ad parietem. part. s. m. מַשְׁתִּין mingens.

שֶׁתֶן m. urina: sed honestè vocatur bis in scripturâ מֵי רַגְלַיִם aquæ pedum.

שָׁתַנִי posuit me. kal. præt. 3. s. m. aff. R. שׁוּת ponere.

שָׁתַק ſilvit, tacuit, conticuit, ſtetit placidus, perſtitit tranquillus, conſtitit placidè: propriè dicitur de mari placido: ſedatus, tranquillatus eſt. kal. fut. 3. ſ. m. יִשְׁתּוֹק ſilebit. pl. 3. m. יִשְׁתּוֹקוּ conticeſcent.

שֶׁתַּקִּיף quod fortior eſt. nom. ſ. m. תַּקִּיף potens, validus, cum relat: ש præſ. R. תָּקַף roboravit.

שָׁתַר abſcondit, celavit. Niph. fut. 3. pl. m. וַיִּשָּׁתְרוּ & abſconditi ſunt: vide סָתַר abſcondit.

שֵׁתָר Sethar. nomen proprium.

שְׁתַר בּוֹזְנַי Setharboznai. nom. pr.

שָׁתֹתֶיהָ retia ejus. nom. pl. f. aff. R. שׁוּת ponere.

ת א

תָּא m. thalamus, cubiculum, procœton, ſive excubitorium ſtipatorum *Regis*, vel principis: cella, conclave. præſ. הַתָּא thalamus. pl. m. & foe. pr. f. הַתָּאִים & הַתָּאוֹת thalami. conſt. תָּאֵי aff. תָּאָיו, תָּאָו thalami ejus.

תָּאַב deſideravit, appetiit votis, & opinionibus, optavit. kal. præt. 1. ſ. תָּאַבְתִּי deſidero. pih. præt. תִּאֵב averſatus, abominatus eſt. part. ſ. m. מְתָאֵב אָנֹכִי אֶת־גְּאוֹן abominor ego ſuperbiam. Am. 6. 8.

תֹּאבַד, תֹּאבֵד peribis, bit. 2. ſin. maſc. 3. foe. fut. kal. תֹּאבֵדוּן תֹּאבֵדוּ perdemini, peribitis. 2. pl. m. תְּאַבֵּדְנָה peribunt. 2. & 3. foe. pih. fut. 2. ſ. m. 3. f. תְּאַבֵּד perdes. aff. תְּאַבְּדֵם perdes eos. plur. 2. maſc. תְּאַבְּדוּן, תְּאַבְּדוּ perdetis. R. אָבַד periit.

תַּאֲבָה foe. deſiderium: præf. לְתַאֲבָה deſiderio: vel poteſt eſſe infinit: ad deſiderandum. R. תָּאַב deſideravit.

תֹּאבֶה velis, acquieſcito, volet. kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. תֹּאבוּ volueritis. 2. pl. m. R. אָבָה voluit.

תֶּאֱבַל lugebit. kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. R. אָבַל luxit.

תֶּאֱגֹר colliges, comportabis. kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. R. אָגַר collegit.

תָּאָה limitavit, definivit, determinavit, deſignavit, circumſcripſit, diſpoſuit terminos, limitem rectum poſuit, deſcripſit terminum. pih. fut. 2. pl. m. תְּתָאוּ לָכֶם definitote vobis. Hiph: præt. 2. plur. maſc. וְהִתְאַוִּיתֶם & limitabitis, deſignabitis.

תֶּאֱהַב, תֶּאֱהָב diliges. kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. תֶּאֱהָבוּן, תֶּאֱהָבוּ diligetis. pl. 2. m. cum ן parag: R. אָהַב dilexit.

תָּאָיו, תָּאָו thalami ejus. pl. m. conſt. aff. à f. R. תָּא thalamus.

תְּאוֹ, תּוֹא m. bubalus, bos ſylveſtris: aliis urus, turo. præf. כְּתוֹא

ſicut

ſicut bubulus : Rad. תָּאָה limitavit.

תַּאֲוַת ׳ תַּאֲוָה foe. finis, terminus, limitatio, determinatio. עַד־תַּאֲוַת uſque ad terminum. Gen. 49. 26.

תְּאַוֶּה deſiderabis, bit. pih. fut. 2. ſ. m. 3. f. R. אָוָה expetivit.

תַּאֲוַת ׳ תַּאֲוָה foe. deſiderium, concupiſcentia. præf. הַתַּאֲוָה deſiderium. לְתַאֲוָה deſiderio. aff. תַּאֲוָתִי deſiderium meum. præf. מִתַּאֲוָתָם à concupiſcentiâ ſuâ.

תְּאוֹם m. gemellus, geminus. pl. תְּאֹמִים ׳ תוֹמִם gemini. conſt. תְּאֹמֵי צְבִיָּה gemelli capreæ: inde Thomas qui & Didymus. nom. pr.

תָּאֹר ׳ תָּאוֹר maledices. kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. Exod. 22. 27. R. אָרַר maledixit.

תָּאוֹרְנָה lucebitis : illuminati ſunt; 1. Reg. 14. 29. kal. fut. 2. & 3. pl. foe. R. אוֹר lucere.

תָּאוֹת foe. thalami. præf. הַתָּאוֹת conclavia quadrata. nom. pl. à ſ. Rad. תָּא cubiculum.

תֶּאֱזֹר ׳ תֶּאֱזוֹר accinges. kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. תְּאַזֵּר accinges. aff. וַתְּאַזְּרֵנִי & defectivè. וַתְּזָרֵנִי & accinges me. pih. fut. 2. ſ. m. 3. f. Rad. אָזַר accinxit.

תֶּאֱחֹז ׳ תֶּאֱחֹז prehendes, tenebit. וַתֹּאחֵז & defect. וַתֹּחֶז & tenuit. 1. Reg. 20. 9. aff. וְתֹאחֲזֵנִי & prehendet me. kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. Rad. אָחַז prehendit.

תְּאַחֵר differes, ret: tardabis, bit. pih. fut. 2. ſ. m. 3. f. תְּאַחֲרוּ removemini. 2. pl. m. R. אַחַר poſt.

תֶּאְטַר claudat, obturet, occludat: kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. Rad. אָטַר occluſit.

תָּאֵי ׳ תָּאִים thalami, cubicula. præf. הַתָּאִים thalami. aff. תָּאָיו thalami ejus. nom. pl. à ſ. R. תָּא cubiculum.

תָּאִיצוּ feſtinetis, urgebitis: Hiph. fut. 2. pl. m. R. אוּץ feſtinare.

תָּאִיר illuſtrabis, bit. Hiph: fut. 2. ſ. m. 3. f. תָּאִירוּ illuſtratis. pl: 2. m. R: אוֹר lucere.

תֹּאכַל ׳ תֹּאכֵל comedes, det. aff. תֹּאכְלֶנּוּ ׳ תֹּאכְלֶנָּה comedes eum, eam. kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. תֹּאכְלוּן ׳ תֹּאכֵלוּ ׳ תֹּאכְלוּ comedetis. pl. 2. m. תֹּאכְלֶנּוּ ׳ תֹּאכְלֵנוּ תֹּאכְלֵם ׳ תֹּאכַלְכֶם ׳ תֹּאכְלֵךְ comedet te, vos, eos, nos, eum. fut. 3. ſ. foe. aff. Niph. fut. 2. ſ. m. 3. foe. תְּאֻכַּל comedetur. pih. fut. 2. ſ. m. 3. f. aff. תְּאָכְלֵהוּ pro תְּאַכְּלֵהוּ conſumes, met eum. Job. 20. 26. vel eſt. תְּאָכְלֵהוּ ex formâ poel. aff. peh. Chal. תְּאֻכַּל conſumes, met. puh. pl. fut. 2. m. תְּאֻכְּלוּ conſumemini. Hiph. fut. 2. ſ. m. 3. f. תַּאֲכִל co-

medere facies, vel faciet. תֹּאכְלִי comedes. kal. fut. 2. ſ. foe. R. אָכַל comedit.

תֹּאכַלְנָה comedetis, comedent. kal. fut. 2. & 3. pl. foe.

תֵּאָכַלְנָה comedemini, comedentur. Niph. fut. 2. & 3. plur. foe.

תֹּאכְלֶנָּה comedes, comedet eam. kal. fut. 2. m. & 3. f. aff.

תַּאֲלַת, תַּאֲלָה foe. execratio, dejeratio, imprecatio. aff. תַּאֲלָתְךָ execratio tua. R. אָלָה juravit.

תֵּאָלֵם obmuteſces, cet. Niph. fut. 2. ſ. m. 3. f. תֵּאָלַמְנָה obmuteſcant. pl. 2. & 3. f. R. אָלַם obmutuit.

תְּאַלֵּף, תֶּאֱלַף diſces, aſſueſces, cet. kal. fut: 2. ſ. m. 3. foe. R. אָלַף didicit.

תְּאַלְצֵהוּ opprimet, moleſtabit eum. pih. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. f. aff. R. אָלַץ afflixit.

תָּאַם gemellos peperit, geminus fuit, congeminatus eſt. kal. part. ben. m. plur. Exod. 26. 24. וְיִהְיוּ תֹאֲמִים & erunt gemelliparæ. Hiph. part. pl. foe. מַתְאִימוֹת gemelliparæ, geminos pariunt.

תְּאֹם m. gemellus, geminus. plur. תְּאֹמִים, תּוֹמִם conſt. תְּאוֹמֵי gemini: hinc nomen prop: Thomas.

תְּאֹם m. geminus, gemellus. plur. conſt. תְּאֹמֵי gemelli, gemini, geminationes.

תַּאֲמִין, תַּאֲמֵן credes. præf. הֲתַאֲמִין num credes? pl. תַּאֲמִינוּ credetis. Hiph. fut. 2. ſ. & pl. m. 3. ſ. f. R. אָמַן nutrivit.

תַּאֲמִינוּ pro תֵּימִינוּ dextrâ petetis; Iſa. 30. 21. Hiph. fut. 2. pl. m. *R.* יָמִין dexter.

תֹּאֲמִם pl. m. geminæ, gemelliparæ, geminatæ. Exod. 26. 24.. 36. 29. kal. part. ben. pl. m. abſque jod in fine. *R.* תָּאַם gemellos peperit.

תַּאֲמֵן credes, det. Hiph. fut. 2. ſ. m. 3. f. תֵּאָמְנוּ nutriemini, ſtabiliemini. תֵּאָמַנָה nutriemini, nutrientur, pro תֵּאָמַנָּה, vel תֵּאָמַנְנָה Niph. fut. 2. pl. m. 2. & 3. pl. f. Iſa. 60. 4. *R.* אָמַן pavit.

תְּאַמֵּץ obfirmabis. aff. תְּאַמְּצֶנּוּ fortificabit eum. pih. fut. 2. ſ. m. 3. f. *R.* תָּמַץ robuſtior fuit.

תֹּאמַר, תֹּאמֵר dices, dicet. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תֹּאמְרִי dices. 2. ſ. f. תֹּאמְרוּ, תֹּאמְרוּן, תֹּאמְרָן dicetis. 2. pl. m. cum ן parag. תֵּאמְרוּן Chal. dicetis. peh. fut. pl. 2. m. *R.* אָמַר dixit.

תֹּאמַרְןָ dicetis, dicent. kal. fut. 2. & 3. pl. foe. abſque ה finali. תֹּאמְרָן dicetis. fut. 2. m. cum ו loco ו & ן fin. parag:

תֹּאמַרְנָה dicetis, dicent. kal. fut. 2. & 3. pl. foe.

תְּאֻנֶּה objicietur: fiet, ſeu dabitur cau-

causa ut eveniat. puh. fut. 2. f. m. 3. f. R. אָנָה luxit.

תַּאֲנָה foe. occasio invehendi in aliquem, impulsio in alium, causa, prætextus invectivæ.

תַּאֲנָה foe. impetus, impulsio, cursus impetuosus. aff. תַּאֲנָתָהּ occasio, impetus ejus.

תְּאֵנָה foe. ficus arbor, & fructus. præf. הַתְּאֵנָה ficus. כַּתְּאֵנָה ,לַ in ficu מִתְּאֵנָה de ficu. aff. תְּאֵנָתָם תְּאֵנָתָהּ ficus ejus, eorum. pl. præf. הַתְּאֵנִים ficus. const. כִּתְאֵנֵי ficut ficus. aff. תְּאֵנֵיכֶם ficus vestræ.

תֵּאָנַח suspirabis, bit. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. R. אָנַח gemuit.

תַּאֲנִיָּה foe. mœstitia, mœror, luctus: occasio, impulsio in aliquem. R: אָנָה luxit.

תְּאֵנִים pl. m. ficus, tàm fructus, quàm arbor. præf. הַתְּאֵנִים ficus. כִּתְאֵנֵי ,כַּתְּאֵנִים ficut ficus. aff. תְּאֵנֵיכֶם ficus vestræ. à f. R. תְּאֵנָה ficus.

תְּאֻנִים pl. m. molestiæ. R. אָוֶן iniquitas.

תֶּאֱנַף irasceris, tur. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. אָנַף iratus est.

תַּאֲנָתָהּ occasio, impetus ejus. Jer. 2. 24. nom. f. foe. const. aff. à f. תַּאֲנָה R. אָנָה luxit. תַּאֲנַת שִׁלֹה nom. pr. Tahanat Siloh.

תְּאֵנָתָהּ ficus ejus, תְּאֵנָתָם

תְּאֵנָתְךָ, תְּאֵנָתִי, תְּאֵנָתוֹ ficus ejus, mea, tua, eorum. nom. f. foe. const. aff. a f. Rad. תְּאֵנָה ficus.

תוֹסִיפוּ pro תֹּאסִפוּן, תֹּאסִיפוּן addetis. Exod. 5. 7. Hiph. fut. 2. pl. m. cum ן parag: & א loco ו. R. יָסַף addidit.

תֶּאֱסֹף colliges: get. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תֵּאָסֵף aggregaberis, colligeris, tur. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. R. אָסַף congregavit.

תֹּאסִפוּן tolletis, consumetis. Hiph. fut. 2. pl. m. cum ן parag:

תַּאַסְפִי colliges. kal. fut. 2. f. foe.

תֵּאָסֵר vincieris, tur. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. תַּאַסְרֵהוּ vincies eum. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. אָסַר vinxit.

תֵּאָפֶה coquitor, coquetur. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. R. אָפָה coxit.

תֹּאפוּ coquetis. kal. fut. 2. pl. m.

תֵּאָפֶינָה coquentur. Niph. fut. 2. & 3. pl. foe.

תָּאוֹר, תָּאֹר maledices: cet. Exod. 22. 27. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. R. אָרַר maledixit.

תָּאַר formavit, figuravit, aptavit, disposuit, signavit, designavit, descripsit, delineavit, determinavit, definiit, circumscripsit, duxit lineas: intransitivè in kal. efformatus, definitus, limitatus, præscriptus est, deli-

neatus est, conformatus est suis lineamentis, lineatus est in formâ suâ. pih. fut. 3. f. m. aff. יְתָאֲרֵהוּ & יְתָאֲרֵהוּ formabit, describet illud. puh. part. f. m. præf. הַמְּתֹאָר delineatus, descriptus, circumflexus.

תֹּאַר m. forma, species, delineatio, delineamentum, lineamentum. præf. כְּתֹאַר sicut forma. aff. תָּאֳרוֹ, תָּאֳרוֹ תָּאֳרָם forma ejus, eorum.

תֶּאֱרֹב insidieris, tur. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. אָרַב insidiatus est.

תַּאַרְגִּי texueris. kal. fut. 2. f. f. R. אָרַג texuit.

תַּאֲרִיךְ prolonges, prolongabit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. תַּאֲרִיכוּן תַּאֲרִיכוּ prolongabitis, prolongetis. fut. 2. m. pl. cum ן parag: Rad. אָרַךְ prolongavit.

תֶּאֱרַכְנָה prolongabimi, buntur. kal. fut. 2. & 3. pl. f.

תָּאֳרָם forma, species eorum. nom. f. masc. aff. תֹּאַר Rad. תָּאַר delineavit.

תְּאָרֵשׂ desponsabis, bit. pih. fut. 2. f. m. 3. f. R. אֵרַשׂ desponsavit.

תְּאַשּׁוּר foe. buxus. plur. præf. בַּתְּאַשֻּׁרִים pro בַּת־אֲשׁוּרִים in buxu. Ezec. 27. 6. Rad. אָשַׁר incessit.

תֶּאְשַׁם desolatus, ta fueris, fuerit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. תֶּאְשְׁמוּ rei eritis. fut. 2. pl. m. R. אָשַׁם deliquit.

תְּאַשֵּׁר incedes, incedet: beatificabis, bit. aff. תְּאַשְּׁרֵנִי beatum prædicabis, bit me. pih. fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. אָשַׁר incessit: beatificavit.

תֵּאתֶה pro תֶּאֱתֶה eveniet: cum א quiescente. Job. 4. 8. vel תֶּאתֶה perveniet. Mich. 4. 8. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. אָתָה advenit.

ת ב

תֹּבֵא pro תֹּאבֶה velis, acquiescito, acquiescet. Prov: 1. 10. kal. fut. 2. f. m. 3. f. primâ radic: א abjectâ, & tertiâ radic: ה in א mutatâ. Rad. אָבָה voluit.

תָּבוֹא venies, veniet, advenies, adveniet. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תָּבִיא, תָּבִא adduces, introduces, cet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. תָּבֹאוּ venietis, pervenietis. kal. fut. 2. pl. m. aff. תְּבִאֵהוּ inducas eum. Hiph: fut. 2. f. m. R. בּוֹא venire.

תְּבִאֵמוֹ introduces eos. Hiph: fut. 2. f. m. 3. f. cum aff: poetic: jod deficit in medio.

תְּבוֹאֶנָה, תָּבֹאנָה, תָּבֹאן pervenietis, pervenient: evenient. kal. fut. 2. & 3. pl: foe: absque ה in fine.

תִּבְאַשׁ fetebit, putrescet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. בָּאַשׁ putruit.

תָּבוֹאִי וְ תָּבֹאתִי & venisses pro 1. Reg. 25. 34. composit: ex duobus signis

ſignis foemininis diverſorum temporum. ת ſigno foeminin: in 2. perſ: præt: f. foe: inſerto ad augmentum ante jod ſignum foeminin: in 2. f. foe: fut: R. בוא venire.

תִּבְגֹּד perfidè ages. kal. fut: 2. f. m: 3. foe: תִּבְגְּדוּ perfidè agetis. plur: 2. maſc: Rad. בָּגַד prævaricatus fuit.

תַּבְדִּיל ſeparabis. Hiph: fut. 2. f. m: 3. foe: R. בָּדַל ſeparavit.

תֵּבָה foe: arca. præf. הַתֵּבָה arca. לַ, בַּתֵּבָה in arcâ. conſt: תֵּיבַת

תֵּבַת arca.

תִּבָּהֵל perturberis. Niph: fut: 2. f. m: 3. foe: תְּבַהֵל acceleres. aff: תְּבַהֲלֵמוֹ, תְּבַהֲלֵם conturbabis eos. pih: fut: תִּבָּהַלְנָה turbabimini, buntur. Niph. fut. 2.& 3. foe. pl. Rad. בָּהַל turbatus eſt.

תָּבוֹא, תָּבֹא pervenies, venies, veniet. præf. הֲתָבוֹא an eveniat? aff. תְּבוֹאֵנוּ, תְּבוֹאֵהוּ, תְּבוֹאֵנִי, תְּבוֹאֶךָּ obveniet tibi, mihi, ei. kal: fut: 2. f. m. 3. foe. plur. 2. m. תָּבֹאוּ, תָּבוֹאוּ venietis. Rad. בוֹא venire.

תָּבוֹאת adveniat. Iſa: 5. 9. kal: fut: 2. f. m: 3. foe: cum ת parag:

תְּבוּאַת, תְּבוּאָה foe: proventus, redditus annuus (propriè venturus, nam præteriti anni proventus dicitur עָבוּר) præf. הַתְּבוּאָה proventus. בִּתְבוּאַת in proventu.

כִּתְבוּאַת tanquam proventus. לִתְבוּאַת ad proventum. מִתְּבוּאַת de proventu. aff: תְּבוּאָתוֹ, תְּבוּאָתֵנוּ, תְּבוּאָתִי, תְּבוּאָתְךָ, תְּבוּאָתָהּ, תְּבוּאָתֹה proventus meus, noſter, ejus, tuus. pl: præf: בִּתְבוּאוֹת in proventibus. aff: מִתְּבוּאֹתֵיכֶם de proventibus veſtris.

תָּבוֹאִי venies, venito, veniet. kal: fut: 2. f. foe:

תְּבוֹאֶינָה intrabitis, advenient, venient. kal: fut: 2. & 3. pl: foe:

תְּבוֹאֶינָה, תְּבוֹאנָה venietis, venient. kal: fut: 2. & 3. plur: foe:

תְּבוֹאֵנִי, תְּבוֹאֵנוּ eveniet ei, mihi. fut: 2. f. m: 3. foe: aff:

תָּבוֹאתָה veniet. Deut: 33. 16. kal: fut: 3. f. foe: cum ת redundante, & ה parag:

תְּבוּאָתָהּ, תְּבוּאָתֹה proventus ejus. nom: f. foe: conſtr: aff: à f. תְּבוּאָה

תָּבֹאתִי, תָּבוֹאתִי pervenies, adveniet. kal: fut: 2. f. foe: cum ת redund: pro תָּבוֹאִי. 1. Reg: 25. 34.

תְּבוֹאֶךָּ pro תְּבוֹאֶתְךָ obveniet tibi. Job: 22. 21. kal: fut: 3. f. foe: cum ת redund:

תָּבֻז, תָּבוּז, תָּבוּז ſpernes, ſpernet. kal: fut: 2. f. m: 3. foe: תִּבּוֹז contemneris, diripieris, tur. Niph: fut: 2. ſing. maſc. 3. foe: Rad. בּוּז ſper-

Rad. שׂוּר principatum tenere.

שָׁרוֹת cantatrices. præf. הַשָּׁרוֹת cantatrices. pl. foe. à f. שָׁרָה kal. part. foe. R. שׁוּר canere.

שֵׁרוֹת pl. f. catenulæ, torques, armillæ. præf. וְהַשֵּׁרוֹת & catenulæ.

שָׁרוֹתֶיהָ muri ejus. præf. בְּשָׁרוֹתֶיהָ in muros ejus. pl. foe. à f. שָׂרָה R. שׁוּר intueri.

שָׂרוֹתֵיהֶם principissæ eorum. nom. pl. foe. aff. à f. שָׂרָה R. שׂוּר principatum tenere.

שָׁרוֹתַיִךְ cantatrices tuæ. nom. pl. foe. aff. à f. שָׁרָה R. שׁוּר canere.

שֵׁרוּתְךָ pro שֵׁרִיתְךָ residuum tuum: contractè pro שְׁאֵרִיתְךָ residuum tuum. Jer. 15. 11. nom. f. foe. aff. à f. שְׁאֵרִית & contrac. שֵׁרִית Rad. שָׁאַר residuus fuit: vel est pro שֵׁרִיתִיךָ solvi te. pih. præt. 1. f. aff. R. שָׁרָה solvit.

שֶׂרַח Serach filia aser. nom. pr. שָׂרַח Sarach. nom. pr.

שָׂרַט cæcidit, incidit, concidit. kal. inf. שָׂרוֹט cædendo. fut. 3. pl. m. יִשְׂרְטוּ incident. Niph. fut. 3. pl. m. יִשָּׂרֵטוּ cædentur.

שֶׂרֶט m. incisio, cæsura, incisura, laceratio, laniatio.

שָׂרֶטֶת foe. laniatio, laceratio, incisura, incisio.

שָׂרַי Sarai uxor Abraham, & שָׂרַי Sarai. nomen proprium.

שָׂרִיגִים pl. m. propagines, surculi perplexi, palmites, rami. præf. הַשָּׂרִיגִים palmites. aff. שָׂרִיגֶיהָ palmites ejus. Rad. שָׂרַג perplexus fuit.

שָׂרִיד m. superstes, residuus, reliquum, reliquiæ, reliquus. plur. præf. הַשְּׂרִידִים const. שְׂרִידֵי residui. aff. שְׂרִידָיו residui ejus. בַּשְּׂרִידִים in residuis: item Sarid. nom. pr. R. שָׂרַד superstes fuit.

שִׁרְיָה foe. lorica, thorax, collare ferreum. R. שָׁרָה solvit. שְׂרָיָהוּ שְׂרָיָה Serajah. nom. pr.

שָׂרֵיהֶם principes eorum. nom. pl. const. aff. à f. שַׂר R. שׂוּר principatum tenere.

שָׁרִיו Chal. coeperunt, peh. præt. 3. pl. R. שְׁרָא coepit, mansit.

שִׁרְיוֹן m. lorica, thorax. præf. הַשִּׁרְיוֹן lorica. pl. m. & foe. præf. שִׁרְיוֹנוֹת הַשִּׁרְיֹנִים loricæ. R. שָׁרָה solvit.

שִׂרְיֹן, שִׂרְיוֹן Shirion mons circa Cæsaream Palestinæ.

שָׁרִים pl. m. cantores. à f. שָׁר R. שׁוּר canere.

שָׂרִים pl. m. principes. a f. m. שַׂר R. שׂוּר principatum tenere.

שִׁרְיָן m. lorica squammata, thorax. præf. כַּשִּׁרְיָן הַשִּׁרְיָן lorica. sicut thorax. pl. f. præf. הַסִּרְיֹנוֹת loricæ. R. שָׁרָה solvit.

שרין

שְׁרַיִן Chal. ſoluti. peh. part. præſ. pl. m. R. שְׁרֵא ſolvit.

שָׂרֵינוּ principes noſtri. nom. pl. m. aff. à ſ. שַׂר R. שׂוּר principatum tenere.

שִׁרְיֹנוֹת pl. f. thoraces, loricæ, à ſ. m. שִׁרְיוֹן R. שָׁרָה ſolvit.

שִׁרְיֹנִים pl. m. thoraces, loricæ. à præced.

שְׁרִיקוֹת pl. f. ſibili, ſibilationes, exſibilationes. R. שָׁרַק ſibilavit.

שְׂרִיקוֹת pl. f. ſerica, lina præſtantiſſima. R. שֹׂרֵק vitis ſelecta.

שְׁרִרוּת, שְׁרִירוּת foe. aſpectus, contemplatio, ſpeculatio, cogitatio, torſio, perverſitas, obſtinatio, pravitas. præſ. בִּשְׁרִירוּת in cogitatione. R. שֹׁרֶר umbilicus.

שְׁרִירִים m. pl. nodi umbilici tortuoſi, ſeu obtorti, catenæ tortiles.

שָׂרִיתָ principem egiſti. kal. præt. 2. ſ. m. Rad. שָׂרָה principatum habuit.

שֵׁרִית pro שְׁאֵרִית foe. reſiduum, reliquum, reliquiæ. aff. שֵׁרוּתְךָ pro שְׁרִיתְךָ reſiduum tuum. Jer. 15. 11. R. שָׁאַר ſuperſtes fuit.

שָׁרֵךְ pro שָׁרְרֵךְ umbilicus tuus. præf. לְשָׁרֶךָ umbilico tuo. nom. ſ. m. R. שֹׁרֶר umbilicus.

שַׂרְכֶם princeps veſter. nom. ſ. m. aff. Rad. שׂוּר principatum tenere.

שַׁרְסְכִים Sarſechim. nom. pr.

שָׂרַע excrevit, redundavit, extendit, diſtendit in longum. kal. part. pah. ſ. m. שָׂרוּעַ redundans membris.

שַׂרְעַף m. cogitatio. pl. m. aff. שַׂרְעַפַּי cogitationes meæ.

שָׂרַף uſſit, combuſſit, exuſſit, incendit, cremavit, ſuccendit, concremavit. kal. præt. 3. ſ. m. aff. שְׂרָפָם, שְׂרָפוֹ, שְׂרָפָהּ combuſſit eam, eum, eos. 3. ſ. f. aff. mut: ה in ת. שְׂרָפָתַם combuſſit eos. 2. ſ. m. שָׂרַפְתָּ combuſſiſti. 1. ſ. שָׂרַפְתִּי combuſſi. pl. 3. שָׂרְפוּ aff. שְׂרָפֻהָ, שְׂרָפוּהָ combuſſerunt eam. 1. pl. שָׂרַפְנוּ combuſſimus. part. ben. f. m. præt. הַשֹּׂרֵף comburens. pl. m. præſ. הַשֹּׂרְפִים comburentes. part. pah. ſ. foe. שְׂרֻפָה, שְׂרוּפָה combuſta. pl. foe. שְׂרֻפוֹת, שְׂרוּפוֹת combuſtæ. inf. שְׂרֹף, שָׂרוֹף præſ. לִשְׂרֹף ad comburendum. aff. לְשָׂרְפוֹ ad comburendum eum. fut. 1. ſ. אֶשְׂרוֹף comburam. 2. ſ. m. 3. f. תִּשְׂרוֹף aff. תִּשְׂרְפֶנּוּ combures eum. 3. ſ. m. יִשְׂרוֹף aff. יִשְׂרְפֵם, יִשְׂרְפָהּ comburet eam, eos. pl. 1. נִשְׂרוֹף cum ה emph: נִשְׂרְפָה comburemus. pl. 2. m. תִּשְׂרוֹפוּ, תִּשְׂרְפוּן comburetis. 3. pl. m. יִשְׂרוֹפוּ, יִשְׂרְפוּ aff. יִשְׂרְפוּהָ comburent eam. Niph.

præt. 3. ſ. m. נִשְׂרַף combuſtus, crematus eſt, fut. 3. ſ. m. יִשָּׂרֵף comburetur, 2. ſ. m. 3. f. תִּשָּׂרֵף comburetur, pl. 3. m. יִשָּׂרְפוּ comburentur, 2. & 3. pl. ſoe. תִּשָּׂרַפְנָה comburentur, puh. præt. 3. ſ. m. שֹׂרַף exuſtus fuit, combuſtus eſt.

שָׂרָף m. præſter, ſerpens ignitus, & ſummè venenatus: draco alatus: item Seraph. pl. præf. הַשְּׂרָפִים præſteres; Seraphim, Angeli ignei;

שְׂרֵפָה foe. incendium, uſtio, combuſtio, conflagratio, crematio, buſtum, exuſtum, excoctum. præf. הַשְּׂרֵפָה incendium. מִשְּׂרֵפָה ex incendio. לִשְׂרֵפָה ad combuſtionem. conſt. שְׂרֵפַת combuſtio. præf. כִּשְׂרֵפַת ſicut uſtio. לִשְׂרֵפַת conflagrationi, incendio.

שְׂרָפִים pl. m. Seraphim: Angelorum nomen, qui ſic ab ardore, & charitate dicti ſunt, a ſ. שָׂרָף præſter;

שְׂרָפָם combuſſit eos, kal. præt. 3. ſ. m. aff.

שְׂרָפָתַם combuſſit eos. kal. præt. 3. ſ. f. aff. ה mut; in ת;

שָׁרַץ repſit, reptavit, abundè progenuit, ſivè produxit, quaſi reptificavit: produxit in magnâ copiâ: ſcaturivit, edidit, kal. præt. 3. pl. שָׁרְצוּ produxerunt, part. ben. ſ. m. præf. הַשֹּׁרֵץ repens, foe. præf. הַשֹּׁרֶצֶת reptans. imp. pl. m. שִׁרְצוּ abundè progignite. fut. 3. ſ. m. יִשְׁרוֹץ repit. pl. 3. m. יִשְׁרְצוּ abundè progignunto.

שֶׁרֶץ m. reptile, reptilia animantia: motabile: quidquid ſuper terram repit non elevando pedes: eſt collectivum, verminatio. præf. הַשֶּׁרֶץ reptile. בַּשֶּׁרֶץ in reptili.

שֹׁרֶצֶת repens, reptans. præf. הַשֹּׁרֶצֶת repens. kal. part. ben. ſ. m. à ſ. שֹׁרֵץ reptans.

שָׁרַק ſibilavit, exſibilavit, ſibilan lo advocavit, fiſtulavit ore, exploſit ſibilo amaro, movit labia cum ſonit: conſtruitur cum dat. kal. præt. 3. pl. שָׁרְקוּ ſibilárunt, fut. 1. ſ. cum ה parag. אֶשְׁרְקָה ſibilabo. 3. ſ. m. יִשְׁרוֹק ſibilabit.

שׂוֹרֵק, שֹׂרֵק m. vitis optima; & ſelecta; item vallis Sorek.

שֹׂרֵקָה foe. ſelecta, & generoſa vitis. præf. לַשֹּׂרֵקָה ad ſelectam vitem;

שְׁרֵקָה foe. ſibilus, ſtridor, ſarcaſmus, exſibilatio. præf. לִשְׁרֵקָה ad ſibilum. R. שָׁרַק ſibilavit.

שְׁרִקוֹת ſibili. plur. foe. a ſ. שְׁרִיקָה.

שְׂרֻקִּים pl. m. vites ſelectæ; item multicolores, ſeu pectinati; balii, varii coloris equi, ſpadicei referentes colorem ſurculoſæ vitis: ſpadix

autem,

autem, teste Gellio, est termes ex palmâ arbore, cum fructu avulsus.

שֹׁרֵר Pohel. cecinit, cantavit: item contemplatus est, respexit, observavit, spectavit, intuitus est. præt. 3. pl. שֹׁרְרוּ intuiti sunt. part. ben. s. m. præf. הַמְשֹׁרֵר cantor. pl. m. præf. הַמְשֹׁרְרִים cantores. plur. foe. מְשֹׁרְרוֹת cantatrices. fut. 3. f. m. קוֹל יְשׁוֹרֵר בַּחַלּוֹן vox cantabit in fenestrâ. Soph. 2. 14. R. שׁוּר canere, intueri.

שׁוֹרֵר m. inimicus, observator, insidiator, adversarius. pl. m. const. aff. præf. לְשֹׁרְרָי, בְּשֹׁרְרָי in observatores meos.

שָׂרַר principatum tenuit, obtinuit, princeps fuit, principem egit, principatu functus est, superior fuit, prævaluit ut princeps: construitur absolutè, vel cum præp: עַל, אֶל; & ל, & aliquando cum ב. kal. part. ben. s. m. שׂוֹרֵר principatum tenens. Hithp: inf. הִשְׂתָּרֵר tenendo principatum. fut. 2. s. m. 3. f. תִּשְׂתָּרֵר principatum sumas: item Sarar. nom. prop.

שֹׁרֵר m. umbilicus. aff. שָׁרֵךְ contractè pro שָׁרְרֵךְ umbilicus tuus. præf. לְשָׁרֵךְ umbilico tuo.

שֹׁרְרוּ contemplati, intuiti sunt. pih. præt. 3. pl. R. שׁוּר intueri.

שְׁרִירוּת שְׁרִרוּת. foe. tortio, perversitas, obstinatio, pravitas: aspectus, cogitatio, fortitudo, duritia. R. שֹׁרֵר umbilicus.

שָׁרְרֵךְ umbilicus tuus. nom. s. m. aff. à s. שֹׁרֵר.

שֹׁרֶשׁ, שׁוֹרֶשׁ m. radix propriè arboris, vel herbæ: sed metaph: ad fundamenta, & alia ima transfertur. præf. כְּשֹׁרֶשׁ sicut radix. מִשֹּׁרֶשׁ è radice. aff. שָׁרְשִׁי, שָׁרְשׁוֹ radix mea, ejus. pl. const. שָׁרְשֵׁי aff. שָׁרָשָׁיו radices ejus. præf. מִשָּׁרָשֶׁיהָ è radicibus suis.

שֵׁרֵשׁ, שֹׁרֵשׁ Pih. radices egit, radicatus est: item eradicavit. præt. 3. pl. שֹׁרְשׁוּ, שׁוֹרְשׁוּ radicantur. 3. s. m. aff. וְשֵׁרֶשְׁךָ & eradicabit te. Ps. 52. 7. fut. 2. s. m. 3. f. תְּשָׁרֵשׁ eradicabit. Job. 31. 12. puh. fut. 3. pl. m. יְשֹׁרָשׁוּ eradicabuntur. Job. 31. 8. Hiph præt. הִשְׁרִישׁ radicari, radicare fecit, radices egit, seu posuit. part. s. m. מַשְׁרִישׁ radicans. fut. 2. s. m. 3. f. תַּשְׁרֵשׁ facies radicare. 3. s. m. יַשְׁרֵשׁ radicare faciet.

שֹׁרֶשׁ m. Chal. radix, eradicatio. שָׁרְשׁוֹ radix ejus. præf. לִשְׁרֹשׁוּ ad eradicationem. Esd. 7. 26. scribitur per ו in fine, sed legendum per jod pro שְׁרֹשִׁית per apocopam Chaldæis usitatam. שָׁרְשׁוֹהִי radices ejus. nom. pl. aff.

שַׁרְשׁוֹת pl. foe. catenæ. Exod. 28. 22.

שַׁרְשׁוֹת גַּבְלוּת catenæ terminationis.

שָׁרְשִׁי foe. Chal. radix, eradicatio. præf. לִשְׁרֹשׁוּ ad eradicationem est ו pro jod. Esd. 7. 26. שָׁרְשׁוֹ radix mea. nom. f. m. aff. שָׁרָשָׁיו radices, aff. שָׁרָשָׁיו radices ejus. præf. מִשָּׁרָשֶׁיהָ è radicibus suis.

שָׁרְשֵׁךְ radix tua. nom. f. m. aff.

שָׁרְשָׁם radix eorum. nom. f. m. aff.

שַׁרְשְׁרוֹת pl. foe. catenæ. præf. בְּשַׁרְשְׁרוֹת in catenas.

שֵׁרֵת Pih. ministravit, administravit, servivit liberalitèr, & prompto animo: accipitur plerumque de ministerio liberorum, & rebus Ecclesiasticis. præt. 3. pl. שֵׁרְתוּ ministrant. part. ben. f. m. מְשָׁרֵת ministrans, minister, diaconus. aff. מְשָׁרְתוֹ minister ejus, sive diaconus ejus. plural. præf. הַמְּשָׁרְתִים ministrantes. aff. מְשָׁרְתָיו, מְשָׁרְתַי ministri ejus, mei. part. f. foe. מְשָׁרֶתֶת ministrans. inf. præf. לְשָׁרֵת, לְשָׁרֶת ad ministrandum. aff. לְשָׁרְתָם לְשָׁרְתוֹ ad ministrandum ei, eis. בְּשָׁרְתָם in ministrare eos. לְשָׁרְתֵנִי ad ministrandum mihi. fut. 2. f. m. 3. f. תְּשָׁרֵת aff. תְּשָׁרְתֶהוּ ministrabit ei. 3. f. m. aff. יְשָׁרְתֵנִי יְשָׁרְתֶהוּ, יְשָׁרֵת ministrabit ei, mihi. plur. 3. masc. יְשָׁרְתוּ aff. יְשָׁרְתוּהוּ, יְשָׁרְתוּנֶךָ, יְשָׁרְתוּךָ ministrabunt tibi, ei.

שָׁרֵת m. ministerium. præf. הַשָּׁרֵת ministerium.

שָׂרָתִי foe. princeps: cum jod redund: a f. שָׂרָה & constructè. שָׂרַת pl. f. שָׂרוֹת aff. שָׂרוֹתֵיהֶם principes eorum. R. שׂוּר principatum tenere.

ש ש

שֵׁשׁ m. byssus, xylinum, genus lini pretiosissimi, candidissimi, & subtilissimi: in solâ autem Ægypto invenitur byssus. שֶׁשִׁי byssus cum jod exced: Ezec. 16. 12. præf. הַשֵּׁשׁ byssus. בְּשֵׁשׁ bysso.

שַׁיִשׁ, שֵׁשׁ m. marmor Parium longè pretiosissimum, & candidissimum. R. שַׁיִשׁ marmor.

שָׂשׂ gavisus est: gaudens. kal. præt. 3. f. m. & part. ben. f. m. R. שׂוּשׂ gaudere.

שֵׁשׁ foe. sex. præf. בְּשֵׁשׁ pro sex. לְשֵׁשׁ in sex. כְּשֵׁשׁ quasi sex. pl. שִׁשִּׁים sexaginta.

שִׁשֵּׁאתִיךָ sextavi te: reliqui sextam partem ex te. pih. præt. 1. f. aff. à שִׁשָּׁה pih. sextavit, in sex partes divisit, sextam partem abstraxit, dedit, reliquit, vel contulit. præt. 2. pl. m. שִׁשִּׁיתֶם sextabitis, in sex partes distribuitis.

שִׁשְׁצַר

שֵׁשְׁבַּצַּר Sesbaſar. nom. prop.

שִׁשָּׁה m. ſex: ſextus. præſ. הַשִּׁשָּׁה ſex. לְשִׁשָּׁה in ſex. לְשִׁשָּׁה עָשָׂר ſexto decimo.

שָׂשׂוּ gaviſi, lætati ſunt. kal. præt. 3. pl. R. שׂוּשׂ gaudere.

שָׂשׂוֹן, שָׂשֹׂן, שְׂשׂוֹן m. gaudium, lætitia, hilaritas, alacritas. præſ. לְ, בְּשָׂשׂוֹן cum gaudio.

שֶׁשְּׁזָפַתְנִי quod contuitus eſt me: kal. præt. 3. ſ. foe. שָׁזְפָה aff. ה mutat: in ת. cum ש relat. R. שָׁזַף conſpexit.

שִׁשִּׁי m. ſextus. præſ. הַשִּׁשִּׁי ſextus. בַּשִּׁשִּׁי in ſexto. שֵׁשַׁי, שָׁשָׁי Seſai. nom. pr. R. שֵׁשׁ ſex.

שִׁשִּׁים pl. m. ſexaginta. præſ. בשִׁשִּׁים cum ſexaginta.

שִׁשִּׁית foe. ſexta: ſubſtantivè ſexta, ſexta pars, ſextarius, præſ. הַשִּׁשִּׁית ſexta pars.

שִׁשִּׁיתֶם in ſex partes diſtribuitis. Ezech. 45. 13. וְשִׁשִּׁיתֶם הָאֵיפָה & ſextabitis epha, ſeu modium: ſextam partem offeretis ephæ, modii. pih. præt. 2. pl. m.

שֵׁשַׁךְ Seſach. nom. pr.

שֶׁשָּׁם quia illuc: quod ibi: adv: cum relat. præſ. R. שָׁם ibi.

שֶׁשָּׁמֵם qui deſolatus eſt: Lam. 5. 18 kal. præt. 3. ſ. m. cum ש relat. præſ. R. שָׁמֵם deſolatus eſt.

שׁשַׁנִּים pl. m. lilia: hexachorda inſtrumenta muſica. præſ. בְּשׁוֹשַׁנִּים in liliis.

שָׁשַׁר m. indicum, indicus color: ſinopis, rubrica, color rubeus, quo aliquid pingitur: aliis minium: in Cappadociâ naſcitur apud Sinopem urbem Ponti nobilem. præſ. בַּשָּׁשַׁר minio, ſinopide.

שֵׁשֶׁת foe. ſex. præſ. לְשֵׁשֶׁת ſex illis. R. שֵׁשׁ ſex.

שִׁשִּׁת pro שִׁשִּׁית foe. ſexta, vel ſexta pars.

שַׂשְׂתִּי gaviſus, lætatus ſum. kal. præt. 1. ſ. R. שׂוּשׂ gaudere: vel deprædatus ſum. R. שָׁסָה diripuit.

ש ת

שֵׁת, שִׁת m. Chal. ſex. R. שֵׁשׁ ſex.

שָׁת poſuit, appoſuit, repoſuit. kal. præt. 3. ſ. m. שׁוּת ponere inf. kal. שַׁתָּ poſuiſti. kal. præt. 2. ſ. m. R. שׁוּת ponere.

שֵׁת m. fundamentum, nates, poſitura, anus, podex: eſt pars illa corporis, quâ ponitur homo ſedens. Iſa. 20. 4. וַחֲשׂוּפַי שֵׁת & diſcooperti natibus: item Seth filius Adam.

שַׁתָּה poſuiſti. kal. præt. 2. ſ. m. cum ה parag. R. שׁוּת ponere. שָׁתָה appoſuit. kal. præt. 3. ſ. foe.

שָׁתָה bibit, ebibit, compotavit, combibit, convivatus eſt. kal. præt.

præt. 2. f. foe. שָׁתִית bibisti. 1. f. שָׁתִיתִי bibi. 3. pl. שָׁתוּ biberunt. 2. m. שְׁתִיתֶם bibistis. 1. pl. שָׁתִינוּ bibimus. part. ben. f. foe. שֹׁתָה bibens. pl. m. præf. הַשֹּׁתִים const. שֹׁתֵי bibentes. præf. aff. לְשֹׁתָיו bibentibus eam. inf. שָׁתֹה, שְׁתוֹת שְׁתוֹ præf. לִשְׁתּוֹת ad bibendum. aff. שְׁתוֹתוֹ bibere eum. לִשְׁתּוֹתָם לִשְׁתּוֹתָהּ bibere eam, eas. imp. f. m. שְׁתֵה bibe. pl. m. שְׁתוּ bibite. fut. 1. f. אֶשְׁתֶּה per apoc: וָאֵשְׁתְּ & bibi. 2. f. m. 3. foe. תִּשְׁתֶּה & per apoc: וַתֵּשְׁתְּ, תֵּשְׁתְּ bibes. 2. f. f. תִּשְׁתִּי bibes. 3. f. m. יִשְׁתֶּה per apoc: וַיֵּשְׁתְּ & bibit. pl. 1. נִשְׁתֶּה bibemus. 2. pl. m. תִּשְׁתּוּ bibetis. 3. pl. m. יִשְׁתּוּ & cum ן parag. יִשְׁתָּיוּן bibent. aff. יִשְׁתָּהוּ bibent ipsum. 2. & 3. pl. foe. תִּשְׁתֶּינָה bibent. Niph. fut. 3. f. m. יִשָּׁתֶה bibetur.

שָׁתֵה Chal. bibens. peh. part. præs. f. m. pl. שָׁתַיִן bibentes.

שָׁתוּ, שָׁתֹה bibere. kal. inf. שָׁתוּ biberunt. præt. 3. pl. שְׁתוּ bibite. imp. pl. m.

שַׁתּוּ, שָׁתוּ posuerunt. kal. præt. 3. pl. R. שׁוּת ponere.

מִ שְּׂאֵתוֹ à ferendo, portando eum. kal. inf. aff. præs: irregul. deficit enim נ & א. R. נָשָׂא tulit.

שָׁתוּל plantatus. שְׁתוּלָה plantata. kal. part. pah. s. masc. & foe. שְׁתוּלִים plantati. pl. m. R. שָׁתַל plantavit.

שְׁתוֹת bibere. aff. שְׁתוֹתוֹ bibere eum. præf. לִשְׁתּוֹתָהּ לִשְׁתּוֹתָם ad bibendum eam, eos. kal. inf. Rad. שָׁתָה bibit.

שָׁתוֹת pl. f. fundamenta, retia, stamina, nates. præf. Ps. 11. 3. כִּי הַשָּׁתוֹת יֵהָרֵסוּן quoniam retia, fundamenta destruentur. aff. שְׁתוֹתֵיהֶם, שָׁתוֹתֶיהָ fundamenta ejus, positiones, nates eorum. R. שׁוּת ponere.

שֶׁתֶּחְפָּץ quod voluerit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. cum relat. ש præf. R. חָפֵץ voluit.

שַׁתִּי posui. kal. præt. 1. s. שִׁיתִי, שִׁתִי pone, appone. Hiph. imp. s. foe. ablato ה. item ponere me. inf. aff. R. שׁוּת ponere.

שְׁתֵּי duæ, duo. præf. בִּשְׁתֵּי pro duabus. מִשְּׁתֵּי propter duos. aff. שְׁתֵּיהֶם ambæ istæ. לִשְׁתֵּיהֶן ambabus istis. nom. dual. const. à שְׁתַּיִם duo. Rad. שָׁנָה mutavit.

שֹׁתֵי potantes, bibentes. aff. præs. לְשֹׁתָיו bibentibus eam. kal. part. ben. pl. m. const. à שֹׁתִים bibentes. R. שָׁתָה bibit.

שְׁתִי m. potus, potatio, compotatio,

tio, ingluvies, ingurgitatio: item stamen, filum transiens per telæ, vel panni longitudinem. præf. הַשְּׁתִי stamen. בַּשְּׁתִי in stamine. Lev. 13. 48. 49. 51. 53. 57. sed Eccles. 10. 17. וְלֹא בַשְּׁתִי non propter potationem, in compotatione.

שְׁתִיָּה foe. potus, potatio, potio: præf. Esth. 1. 8. וְהַשְּׁתִיָּה כַדָּת & potus secundum legem.

שָׁתִיהָ posui eam. kal. præt. 1. f. aff. R. שׁוּת ponere.

שְׁתֵּיהֶם, שְׁתֵּיהֶן ambo illi, ambæ, duæ illæ. præf. לִשְׁתֵּיהֶן ambabus istis. con. dual. aff. à שְׁתַּיִם duo. R. שָׁנָה mutavit.

לְשֹׁתָיו bibentibus eam. Isa. 24. 9. kal. part. ben. pl. m. const. aff. præf. R. שָׁתָה bibit.

שְׁתִילִים pl. m. plantationes, plantæ plantulæ, surculi, stolones, propagines, rami de arbore in solo depacti. const. præf. כִּשְׁתִלֵי sicut plantulæ, & בִּשְׁתִילֵי R. שָׁתַל plantavit.

שֹׁתִים bibentes, potantes. kal. part. ben. pl. m. R. שָׁתָה bibit.

שְׁתַּיִם, שְׁתָּיִם dual. duo, duæ. præf. בִּשְׁתַּיִם in duabus, per duas. מִשְּׁתַּיִם in duodecimo. שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה supra duodecim. שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה duodecim. const. שְׁתֵּי duo. R. שָׁנָה mutavit.

שִׁתִּין Chal. pl. m. sexaginta. R. שֵׁת sex.

שָׁתַיִן Chal. pl. m. bibentes, potantes. peh. part. præf. Rad. שְׁתָה bibit.

שָׁתִינוּ bibimus. kal. præt. 1. pl.

שָׁתִית bibisti. kal. præt. 2. f. foe. שָׁתִיתִי bibi. 1. f. שְׁתִיתֶם plur. 2. masc.

שָׁתַל plantavit, transplantavit, stolones plantavit: propriè dicitur de arboribus. kal. præt. 1. f. שָׁתַלְתִּי plantavi. part. pah. f. m. & foe. שָׁתוּל plantatus שְׁתוּלָה plantata. fut. 1. f. aff. אֶשְׁתָּלֶנּוּ plantabo eum.

שָׁתָם posuit eos. kal. præt. 3. m. aff. R. שׁוּת ponere.

שָׁתַם aperuit, reclusit, occlusit. part. pah. f. m. Num. 24. 3. שְׁתֻם הָעָיִן apertus oculis.

שָׁתַם pro סָתַם occlusit, obstruxit, stipavit, constipavit.

שָׁתַן inusit. Hiph: præt: הִשְׁתִּין minxit, perminxit, emictavit, urinam emisit: propriè significat mejere ad parietem. part. f. m. מַשְׁתִּין mingens.

שֶׁתֶן m. urina: sed honestè vocatur his in scripturâ מֵי רַגְלַיִם aquæ pedum.

שָׁתַנִי posuit me. kal. præt. 3. f. m. aff. R. שׁוּת ponere.

שָׁתַק silvit, tacuit, conticuit, stetit placidus, perstitit tranquillus, constitit placidè: propriè dicitur de mari placido: sedatus, tranquillatus est. kal. fut. 3. f. m. יִשְׁתּוֹק silebit. pl. 3. m. יִשְׁתּוֹקוּ conticescent.

שְׁתַקִּיף quod fortior est. nom. f. m. תַּקִּיף potens, validus, eum relat: שׁ præf. R. תְּקַף roboravit.

שָׁתַר abscondit, celavit. Niph. fut. 3. pl. m. וַיִּשָּׁתְרוּ & absconditi sunt: vide סָתַר abscondit.

שֵׁתָר Sethar. nomen proprium.

שְׁתַרבּוֹזְנַי Setharboznai. nom. pr.

שְׁתָתֶיהָ retia ejus. nom. pl. f. aff. R. שׁוּת ponere.

ת א

תָּא m. thalamus, cubiculum, procœton, sive excubitorium stipatorum Regis, vel principis: cella, conclave. præf. הַתָּא thalamus. pl. m. & foe. pr. f. הַתָּאִים & הַתָּאוֹת thalami. const. תָּאֵי aff. תָּאָיו, תָּאָו thalami ejus.

תָּאַב desideravit, appetiit votis, & opinionibus, optavit. kal. præt. 1. f. תָּאַבְתִּי desidero. pih. præt. תָּאַב aversatus, abominatus est. part. f. m. מְתָאֵב אָנֹכִי אֶת־ גְּאוֹן abominor ego superbiam. Am. 6. 8.

תֹּאבֵד, תֹּאבַד peribis, bit. 2. sin. masc. 3. foe. fut. kal. תֹּאבְדוּן

תֹּאבֵדוּ perdemini, peribitis. 2. pl. m. תֹּאבַדְנָה peribunt. 2. & 3. foe. pih. fut. 2. f. m. 3. f. תְּאַבֵּד perdes. aff. תְּאַבְּדֵם perdes eos. plur. 2. masc. תְּאַבְּדוּן, תְּאַבְּדוּ perdetis. R. אָבַד periit.

תַּאֲבָה foe. desiderium. præf. לְתַאֲבָה desiderio: vel potest esse infinit: ad desiderandum. R. תָּאַב desideravit.

תֹּאבֶה velis, acquiescito, volet. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תֹּאבוּ volueritis. 2. pl. m. R. אָבָה voluit.

תֶּאֱבַל lugebit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. אָבַל luxit.

תֶּאֱגֹר colliges, comportabis. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. אָגַר collegit.

תָּאָה limitavit, definivit, determinavit, designavit, circumscripsit, disposuit terminos, limitem rectum posuit, descripsit terminum. pih. fut. 2. pl. m. תְּתָאוּ לָכֶם definitote vobis. Hiph: præt. 2. plur. masc. וְהִתְאֵוִיתֶם & limitabitis, designabitis.

תֶּאֱהַב, תֶּאֱהָב diliges. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תֶּאֱהָבוּן, תֶּאֱהָבוּ diligetis. pl. 2. m. cum ן parag: R. אָהַב dilexit.

תָּאָו, תָּאָיו thalami ejus. pl. m. const. aff. à f. R. תָּא thalamus.

תְּאוֹ, תּוֹא m. bubalus, bos sylvestris: aliis urus, turo. præf. כְּתוֹא sicut

ſicut bubulus : Rad. תָּאַר limitavit.

תַּאֲוַת ، תַּאֲוַת foe. finis, terminus, limitatio, determinatio. עַד־תַּאֲוַת uſque ad terminum. Gen. 49. 26.

תְּאַוֶּה deſiderabis, bit. pih. fut. 2. f. m. 3. f. R. אָוָה expetivit.

תַּאֲוָה ، תַּאֲוַת foe. deſiderium, concupiſcentia. præf. הַתַּאֲוָה deſiderium. לְתַאֲוָה deſiderio. aff. תַּאֲוָתִי deſiderium meum. præf. מִתַּאֲוָתָם à concupiſcentiâ ſuâ.

תְּאוֹם m. gemellus, geminus. pl. תְּאֹמִים ، תוֹמִם gemini. conſt. תְּאֹמֵי צְבִיָּה gemelli capreæ: inde Thomas qui & Didymus. nom. pr.

תָּאֹר ، תָּאוֹר maledices. kal. fut. 2. f. m. 3. f. Exod. 22. 27. R. אָרַר maledixit.

תְּאוֹרְנָה lucebitis : illuminati ſunt: 1. Reg. 14. 29. kal. fut. 2. & 3. pl. foe. R. אוֹר lucere.

תָּאוֹת foe. thalami. præf. הַתָּאוֹת conclavia quadrata. nom. pl. à f. Rad. תָּא cubiculum.

תֶּאְזֹר ، תֶּאֱזוֹר accinges. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תְּאַזֵּר accinges. aff. וַתְּאַזְּרֵנִי & defectivè. וַתַּזְרֵנִי & accinges me. pih. fut. 2. f. m. 3. f. Rad. אָזַר accinxit.

תֶּאְחֹז ، תֶּאֱחֹז prehendes, tenebit. וַתֹּאחֶז & defect. וַתֹּחֶז & tenuit. 1. Reg. 20. 9. aff. וְתֹאחֲזֵנִי & prehendet me. kal. fut. 2. f. m. 3. f. Rad. אָחַז prehendit.

תְּאַחֵר differes, ret: tardabis, bit. pih. fut. 2. f. m. 3. f. תְּאַחֲרוּ removemini. 2. pl. m. R. אַחַר poſt.

תֶּאְטַר claudat, obturet, occludat: kal. fut. 2. f. m. 3. f. Rad. אָטַר occluſit.

תָּאֵי ، תָּאִים thalami, cubicula. præf. הַתָּאִים thalami. aff. תָּאָיו thalami ejus. nom. pl. à f. R. תָּא cubiculum.

תָּאִיצוּ feſtinetis, urgebitis: Hiph. fut. 2. pl. m. R. אוּץ feſtinare.

תָּאִיר illuſtrabis, bit. Hiph: fut. 2. f. m. 3. f. תָּאִירוּ illuſtratis. pl: 2. m. R: אוֹר lucere.

תֹּאכַל ، תֹּאכֵל comedes, det. aff. תֹּאכְלֶנּוּ ، תֹּאכְלֶנָּה comedes eum, eam. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תֹּאכְלוּן ، תֹּאכֵלוּ ، תֹּאכְלוּ comedetis. pl. 2. m. תֹּאכְלֶנּוּ ، תֹּאכְלֶנּוּ תֹּאכְלֵם ، תֹּאכַלְכֶם ، תֹּאכְלֵךְ comedet te, vos, eos, nos, eum. fut. 3. f. foe. aff. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe. תֵּאָכֵל comedetur. pih. fut. 2. f. m. 3. f. aff. תְּאָכְלֵהוּ pro תְּאַכְלֵהוּ conſumes, met eum. Job. 20. 26. vel eſt. תְּאָכְלֵהוּ ex formâ poel. aff. peh. Chal. תְּאָכַל conſumes, met. puh. pl. fut. 2. m. תְּאֻכְּלוּ conſumemini. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. תַּאֲכִל co-

medere facies, vel faciet. תאכלי comedes. kal. fut. 2. f. foe. R. אָכַל comedit.

תאכלנה comedetis, comedent. kal. fut. 2. & 3. pl. foe.

תֵּאָכַלְנָה comedemini, comedentur. Niph. fut. 2. & 3. plur. foe. תאכלנה comedes, comedet eam. kal. fut. 2. m. & 3. f. aff.

תַּאֲלַת, תַּאֲלָה foe. execratio, dejeratio, imprecatio. aff. תַּאֲלָתְךָ execratio tua. R. אָלָה juravit.

תֵּאָלֵם obmutesces, cet. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. תֵּאָלַמְנָה obmutescant. pl. 2. & 3. f. R. אָלַם obmutuit.

תֶּאֱלַף, תֶּאֱלַף disces, assuesces, cet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. R. אָלַף didicit.

תְּאַלְצֵהוּ opprimet, molestabit eum. pih. fut. 2. f. m. 3. f. f. aff. R. אָלַץ afflixit.

תָּאֵם gemellos peperit, geminus fuit, congeminatus est. kal. part. ben. m. plur. Exod. 26. 24. וְיִהְיוּ תֹאֲמִים & erunt gemelliparæ. Hiph. part. pl. foe. מַתְאִימוֹת gemelliparæ, geminos pariunt.

תְּאוֹם m. gemellus, geminus. plur. תאמי, תומם const. תְּאֹמִים gemini: hine nomen prop: Thomas.

תְּאֹם m. geminus, gemellus. plur. const. תְּאֹמֵי gemelli, gemini, geminationes.

תַּאֲמֵן, תַּאֲמִין credes. præf. תַּאֲמִינוּ, הֲתַאֲמִין num credes? pl. credetis. Hiph. fut. 2. f. & pl. m. 3. f. f. R. אָמַן nutrivit.

תַּאֲמִינוּ pro תֵּימִינוּ dextrâ petetis. Isa. 30. 21. Hiph. fut. 2. pl. m. R. יָמִין dexter.

תְּאֹמִם pl. m. geminæ, gemelliparæ, geminatæ. Exod. 26. 24. 36. 29. kal. part. ben. pl. m. absque jod in fine. R. תָּאַם gemellos peperit.

תַּאֲמֵן credes, det. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. תֵּאָמְנוּ nutriemini, stabiliemini. תֵּאָמַנָּה nutriemini, nutrientur, pro תֵּאָמַנְנָה, vel תֵּאָמַנָּה Niph. fut. 2. pl. m. 2. & 3. pl. f. Isa. 60. 4. R. אָמַן pavit.

תְּאַמְּצֶנּוּ obfirmabis. aff. תְּאַמֵּץ fortificabit eum. pih. fut. 2. f. m. 3. f. R. אָמַץ robustior fuit.

תֹּאמַר, תאמר dices, dicet. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תֹּאמְרִי dices. 2. f. f. תאמרו, תאמרון, תֹּאמְרָן dicetis. 2. pl. m. cum ן parag. תֵּאמְרוּן Chal. dicetis. peh. fut. pl. 2. m. R. אֲמַר dixit.

תֹּאמַרְןָ dicetis, dicent. kal. fut. 2. & 3. pl. foe. absque ה finali. תֹּאמְרוּן dicetis. fut. 2. m. cum ו loco ו & ן fin. parag:

תֹּאמַרְנָה dicetis, dicent. kal. fut. 2. & 3. pl. foe.

תְּאֻנֶּה objicietur: fiet, seu dabitur cau-

causa ut eveniat. puh. fut. 2. f. m. 3. f. R. אָנָה luxit.

תֹּאֲנָה foe. occasio invehendi in aliquem, impulsio in alium, causa, prætextus invectivæ.

תַּאֲנָה foe. impetus, impulsio, cursus impetuosus. aff. תַּאֲנָתָהּ occasio, impetus ejus.

תְּאֵנָה foe. ficus arbor, & fructus. præf. לַ·כַּתְּאֵנָה·הַתְּאֵנָה ficus. in ficu מִתְּאֵנָה de ficu. aff. תְּאֵנָתָם תְּאֵנָתָהּ ficus ejus, eorum. pl. præf. הַתְּאֵנִים ficus. conft. כִּתְאֵנֵי ficut ficus. aff. תְּאֵנֵיכֶם ficus vestræ.

תֵּאָנַח suspirabis, bit. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. R. אָנַח gemuit.

תַּאֲנִיָּה foe. mœstitia, mœror, luctus: occasio, impulsio in aliquem. R: אָנָה luxit.

תְּאֵנִים pl. m. ficus, tàm fructus, quàm arbor. præf. הַתְּאֵנִים ficus. כַּתְּאֵנִים · כִּתְאֵנֵי ficut ficus. aff. תְּאֵנֵיכֶם ficus vestræ. à f. R. תְּאֵנָה ficus.

תְּאֻנִים pl. m. molestiæ. R. אָוֶן iniquitas.

תֶּאֱנַף irasceris, tur. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. אָנַף iratus est.

תַּאֲנָתָהּ occasio, impetus ejus. Jer. 2. 24. nom. f. foe. conft. aff. à f. תַּאֲנָה R. אָנָה luxit.

תַּאֲנַת שִׁלֹה nom. pr. Tahanat Siloh.

תְּאֵנָתָם · תְּאֵנָתָהּ ficus ejus.

תְּאֵנָתְךָ · תְּאֵנָתִי · תְּאֵנָתוֹ ficus ejus, mea, tua, eorum. nom. f. foe. conft. aff. a f. Rad. תְּאֵנָה ficus.

תוֹסִיפוּ pro תֹאסִפוּן · תֹאסְפוּן addetis. Exod. 5. 7. Hiph. fut. 2. pl. m. cum ן parag: & א loco ו. R. יָסַף addidit.

תֶּאֱסֹף colliges: get. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תֵּאָסֵף aggregaberis, colligeris, tur. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. R. אָסַף congregavit.

תֹּאסִפוּן tolletis, consumetis. Hiph. fut. 2. pl. m. cum ן parag:

תַּאַסְפִי colliges. kal. fut. 2. f. foe.

תֵּאָסֵר vincieris, tur. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. תַּאַסְרֵהוּ vincies eum. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. אָסַר vinxit.

תֵּאָפֶה coquitor, coquetur. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. R. אָפָה coxit.

תֹּאפוּ coquetis. kal. fut. 2. pl. m.

תֵּאָפֶינָה coquentur. Niph. fut. 2. & 3. pl. foe.

תָּאוֹר · תָּאֹר maledices: cet. Exod. 22. 27. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. R. אָרַר maledixit.

תֵּאַר formavit, figuravit, aptavit, disposuit, signavit, designavit, descripsit, delineavit, determinavit, definiit, circumscripsit, duxit lineas: intransitivè in kal. essormatus, definitus, limitatus, præscriptus est, deli-

neatus eſt, conformatus eſt ſuis lineamentis, lineatus eſt in formâ ſuâ. pih. fut. 3. ſ. m. aff. יְתָאֲרֵהוּ & יְתָאֲרֵהוּ formabit, deſcribet illud. puh. part. ſ. m. præſ. הַמְתֹאָר delineatus, deſcriptus, circumſlexus.

תֹּאַר m. forma, ſpecies, delineatio, delineamentum, lineamentum. præſ. כְּתֹאַר ſicut forma. aff. תָּאֳרוֹ, תֹּאֲרוֹ forma ejus, eorum. תָּאֳרָם

תֶּאֱרֹב inſidieris, tur. kal. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. R. אָרַב inſidiatus eſt.

תַּאַרְגִי texueris. kal. fut. 2. ſ. ſ. R. אָרַג texuit.

תַּאֲרִיךְ prolonges, prolongabit: Hiph. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. תַּאֲרִיכוּן

תַּאֲרִיכוּ prolongabitis, prolongetis. fut. 2. m. pl. cum ן parag: Rad. אָרַךְ prolongavit.

תֶּאֱרַכְנָה prolongabimi, buntur. kal. fut. 2. & 3. pl. ſ.

תָּאֳרָם forma, ſpecies eorum. nom. ſ. maſc. aff. תֹּאַר Rad. תָּאַר delineavit.

תְּאָרֵשׂ deſponſabis, bit. pih. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. R. אֵרֵשׂ deſponſavit.

תְּאַשּׁוּר foe. buxus. plur. præſ. בַּתְּאַשּׁוּרִים pro בַּת־אַשּׁוּרִים in buxu. Ezec. 27. 6. Rad. אָשַׁר inceſſit.

תֶּאְשַׁם deſolatus, ta fueris, fuerit. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe. תֶּאְשְׁמוּ rei eritis. fut. 2. pl. m. *R.* אָשַׁם deliquit.

תְּאַשֵּׁר incedes, incedet: beatificabis, bit. aff. תְּאַשְּׁרֵנִי beatum prædicabis, bit me. pih. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. aff. *R.* אָשַׁר inceſſit: beatificavit.

תֵּאתֶה pro תֶּאֱתֶה eveniet: cum א quieſcente. Job. 4. 8. vel תֶּאֱתֶה perveniet. Mich. 4. 8. kal. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. *R.* אָתָה advenit.

ת ב

תֹּבֵא pro תֹּאבֶה velis, acquieſcito, acquieſcet. Prov: 1. 10. kal. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. primâ radic: א abjectâ, & tertiâ radic: ה in א mutatâ. Rad. אָבָה voluit.

תָּבֹא venies, veniet, advenies, adveniet. kal. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. תָּבִיא, תָּבֵא adduces, introduces, cet. Hiph. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. תָּבֹאוּ venietis, pervenietis. kal. fut. 2. pl. m. aff. תְּבִיאֵהוּ inducas eum. Hiph: fut. 2. ſ. m. R. בּוֹא venire.

תְּבִאֵמוֹ introduces eos. Hiph: fut. 2. ſ. m. 3. ſ. cum aff: poetic: jod deficit in medio.

תָּבוֹאנָה, תָּבֹאנָה, תָּבֹאן pervenietis, pervenient: evenient. kal. fut. 2. & 3. pl: foe: abſque ה in fine.

תִּבְאַשׁ fetebit, putreſcet. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. בָּאַשׁ putruit.

תָּבוֹאִי & veniſſes pro וַתָּבֹאתִי 1. Reg. 25. 34. compoſit: ex duobus

ſignis

signis foemininis diversorum tempo-
rum. ת signo foeminin: in 2. pers: præt:
f. foe: inserto ad augmentum ante
jod signum foeminin: in 2. f. foe: fut:
R. בוא venire.

תִּבְגֹּד perfidè ages. kal. fut: 2. f. m:
3. foe: תִּבְגְּדוּ perfidè agetis. plur: 2.
masc: Rad. בָּגַד prævaricatus fuit.

תַּבְדִּיל separabis. Hiph: fut. 2. f. m:
3. foe: R. בָּדַל separavit.

תֵּבָה foe: arca. præf. הַתֵּבָה ar-
ca. לַ, בַּתֵּבָה in arcâ. const: תֵּיבַת
תֵּבַת arca.

תִּבָּהֵל perturberis. Niph: fut: 2. f.
m: 3. foe: תְּבַהֵל acceleres. affi:
תְּבַהֲלֵמוֹ, תְּבַהֲלֵם conturbabis
eos. pih: fut: תִּבָּהַלְנָה turbabimini,
buntur. Niph. fut. 2. & 3. foe. pl. Rad.
בָּהַל turbatus est.

תָּבֹא, תָּבוֹא pervenies, venies,
veniet. præf. הֲתָבוֹא an eveniat?
aff. תְּבוֹאֵנוּ, תְּבוֹאֵהוּ, תְּבוֹאֵנִי
תְּבוֹאֶךָ obveniet tibi, mihi, ei. kal:
fut: 2. f. m. 3. foe. plur. 2. m. תָּבֹאוּ
תָּבוֹאוּ venietis. Rad. בוא ve-
nire.

תָּבוֹאָה adveniat. Isa: 5. 19. kal: fut:
2. f. m: 3. foe: cum ה parag:

תְּבוּאַת, תְּבוּאַת foe: proven-
tus, redditus annuus (propriè ventu-
rus, nam præteriti anni proventus
dicitur עָבוּר) præf. הַתְּבוּאָה pro-
ventus. בִּתְבוּאַת in proventu.

כִּתְבוּאַת tanquam proventus.
לִתְבוּאַת ad proventum.
מִתְּבוּאַת de proventu. aff:
תְּבוּאָתוֹ, תְּבוּאָתֵנוּ, תְּבוּאָתִי
תְּבוּאָתְךָ, תְּבוּאָתָהּ, תְּבוּאָתֹה
proventus meus, noster, ejus, tuus. pl:
præf: כִּתְבוּאֹת in proventibus.
aff: מִתְּבוּאֹתֵיכֶם de proventibus
vestris.

תָּבוֹאִי venies, venito, veniet. kal:
fut: 2. f. foe:

תְּבוֹאֶינָה intrabitis, advenient, ve-
nient. kal: fut: 2. & 3. pl: foe:

תָּבוֹאֶינָה, תָּבוֹאנָה venietis, ve-
nient. kal: fut: 2. & 3. plur: foe:

תְּבוֹאֵנִי, תְּבוֹאֵנוּ eveniet ei, mi-
hi. fut: 2. f. m: 3. foe: aff:

תָּבוֹאתָה veniet. Deut: 33. 16. kal:
fut: 3. f. foe: cum ת redundante, & ה
parag:

תְּבוּאָתֹה, תְּבוּאָתֹה proventus
ejus. nom: f. foe: constr: aff: à f.
תְּבוּאָה

תְּבֹאתִי, תָּבוֹאתִי pervenies, ad-
veniet. kal: fut: 2. f. foe: cum ת
redund: pro תָּבוֹאִי. 1. Reg: 25. 34.

תְּבוֹאָתְךָ pro תְּבוֹאֲךָ obveniet
tibi. Job: 22. 21. kal: fut: 3. f. foe:
cum ת redund:

תָּבוּז, תָּבוּז, תָּבוּז spernes, sper-
net. kal: fut: 2. f. m: 3. foe: תִּבָּזוּ con-
temneris, diripieris, tur. Niph:
fut: 2. sing. masc. 3. foe: Rad. בּוּז

sper-

spernere : vel בָּזַז diripuit.

תְּבוּנָה , תְּבוּנַת foe: intelligentia, prudentia , animadversio . præf: הַתְּבוּנָה intelligentia. בִּתְבוּנָה aff: בִּתְבוּנָתוֹ , בִּתְבוּנָתָם , בִּתְבוּנָם בִּתְבוּנָתְךָ Hos: 13. 2. in intelligentia tua , ejus , eorum . לִתְבוּנָתִי ad intelligentiam meam. תְּבוּנוֹת pl: præf: בִּתְבוּנוֹת per intelligentias . aff: תְּבוּנוֹתֵיכֶם intelligentiæ vestræ. *R.* בּוּן intelligere.

כִּתְבוּנָתָם pro בְּ תְּבוּנָם pro intellectu suo. Hos: 13. 2. a f. תְּבוּנָה aff: contractè absque ת const: foe:

תָּבוּס calcabis: bit: fut: 2. f. m. 3. f. *R.* בּוּס conculcare.

תְּבוּסָה , תְּבוּסַת foe: conculcatio, contemptus, proculcatio.

תִּבּוֹק evacuaberis, bitur. Niph: fut. 2. f. m: 3. f. *R.* בָּקַק evacuavit.

תָּבוֹר Thabor mons Judææ . nom. prop.

תְּבוֹרַךְ benedicitor , benediceris, tur . puh. fut. 2. f. m. 3. fut: *R.* בָּרַךְ benedixit.

תֵּבוֹשׁ pudefies, fiet. *k*al. fut. 2. f. m. 3. f. תֵּבוֹשׁוּ , תֵּבשׁוּ erubescetis, erubescite. fut. 2. pl. m. תֵּבוֹשִׁי erubesces . fut. 2. f. foe: *R.* בּוֹשׁ pudore affici.

וַתִּבֶז pro וַתִּבְזֶה & sprevit: spernes. kal. fut. 2. f. m. 3. f. cum apoc: *R.* בָּזָה sprevit.

תָּבֹז diripies. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תָּבֹזּוּ diripietis. fut. 2. pl. m: *R.* בָּזַז diripuit.

תָּבֻז pro תָּבוּז spernes, spernet. *k*al. fut. 2. f. m. 3. foe. *R.* בּוּז spernere.

תִּבְזֶה spernes, spernet. kal. fut. 2. f. m. 3. f. *R.* בָּזָה sprevit.

תִּבְחַן probabis, bit. aff. תִּבְחָנֶנּוּ explorabis eum. *k*al. fut. 2. f. m. 3. foe. תִּבָּחֵנוּ probabimini. Niph. fut: 2. pl: m: *R.* בָּחַן exploravit.

תִּבְחַר eliges, eliget. kal: fut: 2. f. m: 3. foe: *R.* בָּחַר elegit.

תַּבִּיט , תַּבֵּט intueberis, bitur. Hiph: fut. 2. f. m. 3. f. *Rad.* נָבַט aspexit.

תִּבְטַח fiduciam pones . præf: הֲתִבְטַח num confides? kal: fut: 2. f. m: 3. foe: וַתִּבְטְחִי & confisa es. fut. 2. f. foe: pl. m: 2. תִּבְטְחוּ , תִּבְטָחוּ fiduciam ponetis . *Rad.* בָּטַח fisus est.

תָּבִיא introduces, afferes, afferet. aff: תְּבִיאֵם , תְּבִיאֶנָּה , תְּבִיאֵנוּ תְּבִיאֵהוּ inducas eum, eam, eos. תְּבִיאֵנִי adduces me. Hiph: fut: 2. f. m: 3. foe: תָּבִיאוּ afferetis, adducetis. fut: 2. pl. m. תְּבִיאֶנָה , תְּבִיאֶינָה venire facient, afferent, afferetis. fut: 2. & 3. foe: pl: R. בּוֹא venire.

תַּבִּיט intueberis, bitur. Hiph: fut: 2. f. m: 3: foe: R. נָבַט aspexit.

תָּבִין intelliges, get. Hiph: fut. 2. f. m. 3. f. תָּבִינוּ intelligent. pl: 2. m: R. בּוּן intelligere.

תְּבִינֵם instrues, instruet eos. Hiph: fut. 2. f. m. 3. f. aff.

תַּבִּיעַ eructabis, bit. Hiph: fut. 2. f. m. 3. f. R. נָבַע eructavit.

תְּבִירָה Chal. foe. fractus, a, um. peh. part. præt. f. foe: Rad. תְּבַר fregit.

תָּבִישׁוּ pudefacietis. Hiph: fut. 2. pl. m. R. בּוֹשׁ pudore affici.

תְּבִישֵׁנִי pudefacias me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. aff.

תִּבְכֶּה, תֵּבְךְּ flebis, flebit. kal: fut. 2. f. m. 3. f. cum apoc: תִּבְכּוּ. ה flebitis. pl. 2. m. R. בָּכָה flebit.

תִּבְכִּי flebis. kal. fut. 2. f. foe:

תִּבְכֶּינָה flebitis, flebunt. fut. 2. & 3. pl: foe:

תִּבּוֹל, תִּבֹּל decides, det. kal. fut 2. f. m. 3. f. תֻּבָל Tubal fil. Japhet. nom. pr. R. נָבַל cecidit. תּוּבַל־קַיִן nom. pr. m. Tubalcain.

תֶּבֶל confusio, incessus, abominabilis coitus, nefandum scelus, commixtio nefaria, & illicita. R. בָּלַל permiscuit.

תֵּבֵל m. orbis, terra habitabilis. præf. בְּתֵבֵל in orbe. מִתֵּבֵל ex orbe.

תִּבְלֶה veterasces, cet. kal: fut: 2. f. m: 3. f. R. בָּלָה inveteratus est.

תְּבַלֻּל, תְּבַלּוּל m. suffusio, albugo, vitium oculorum. R. בָּלַל confudit.

תַּבְלִית foe. scelus, flagitium, consumptio. aff. תַּבְלִיתָם consumptio eorum. Rad. בָּלָה inveteratus est.

תִּבְלַע degluties, absorbebit. aff. תִּבְלָעֵמוֹ, תִּבְלָעֵם, תִּבְלָעֵנִי, תִּבְלָעֶנּוּ deglutiet eum, me, eos. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תִּבְלַעְנָה deglutietis, deglutient. fut. 2. & 3. foe. תְּבַלְּעֵנִי, תְּבַלְּעֶנּוּ absorbebis eum, me. pih. fut. 2. f. m. 3. foe. aff. R. בָּלַע absorbuit.

תֶּבֶן m. palea, stramen, stramentum. præf. הַתֶּבֶן stramen. כַּתֶּבֶן sicut palea. לְ, לַתֶּבֶן pro stramine.

תָּבֶן intelliges, get. Hiph: fut. 2. f. m: 3. foe. Rad. בּוּן intelligere.

וַ תִּבֶן & ædificabit. תִּבְנֶה ædificabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. per apoc:

ה. תִּבְנוּ ædificabitis. fut: 2. pl. m.

תִּבָּנֶה ædificaberis, bitur. Niph: fut. 2. f. m. 3. f. R. בָּנָה ædificavit.

תִּבְנִי ædificabis. kal. fut. 2. f. f. תִּבְנִי Tibni. nom. pr.

תִּבָּנֶינָה ædificabimini, ædificabuntur. Niph. fut. 2. & 3. plur: foem:

תַּבְנִית foe: ædificium, structura, similitudo, figura, exemplar, forma, exem-

exemplar ædificii, instar, typus. præf. ל, כְּתַבְנִית הַתַּבְנִית structura. in similitudinem, ad structuram. כְּתַבְנִית juxta structuram. aff. תַּבְנִיתוֹ structura ejus. בְּתַבְנִיתָם in structura, forma, exemplari eorum.

תִּבְעֶה bullabis, bit, ebullire facies. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. בָּעָה bullas excitavit, quæsivit.

תִּבְעָיוּן quæretis. Isa. 21. 12. pro תִּבְעוּן kal. fut. 2. plur. masc. cum ן parag.

תַּבְעִיר combures: ret. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. R. בָּעַר arsit.

תִּבְעֲטוּ recalcitratis. kal. fut. 2. pl. m. R. בָּעַט recalcitravit.

תִּבָּעֵל maritaberis, bitur. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. Rad. בָּעַל dominatus est.

תַּבַּעְנָה eructabitis, eructabunt. Hiph. fut. 2. & 3. foe: R. נָבַע eructavit.

תִּבְעַר ardebis, incendes, exuret. kal. fut. 2. f. m. 3. f. pih. fut. 2. f. תְּבַעֵר tolles. pl. 2. m. תְּבַעֲרוּ accendetis, accendite. R. בָּעַר arsit.

תַּבְעֵרָה foe. exarsio, combustio: Taberah. nom. pr. loci. Num. 11. 3.

תְּבַעֵת perturbabis; bit: aff. תְּבַעֲתַנִי, תְּבַעֲתֶךָ terrebit te, perturbabis me. pih. fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. בָּעַת perterruit.

בְּתֵבֵץ תֵּבֵץ Thebes. nom. pr. præf. in, ad Thebes.

תְּבַצְּעִי quæstum facies. pih. fut. 3. f. foe. R. בָּצַע quæstum fecit.

תְּבַצַּעְנָה perfecturæ sunt, sive absolvent. pih. fut. 2. & 3. pl. foe:

תִּבְצֹר vindemiabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. plur. 2. m. תִּבְצְרוּ vindemiabitis. pih. fut. 2. f. תְּבַצֵּר muniet, muniet. R. בָּצַר vindemiavit.

תִּבָּקַע rumperis, finditur. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. pih. 2. fut. תְּבַקַּע diffindet. aff. תְּבַקְּעֵם diffindet eos. R. בָּקַע scidit.

תְּבַקַּעְנָה discindetis, diffident. pih. fut. 2. & 3. pl. foe.

תְּבַקֵּשׁ quæres, quæret. pih. fut. 2. f. m. 3. f. aff. תְּבַקְשֶׁנּוּ, תְּבַקְשֶׁנָּה תְּבַקְשֵׁם quæres eos, eam, eum. 2. f. foe: תְּבַקְשִׁי quæres. plur. 2. masc. תְּבַקְשׁוּ, תְּבַקְשׁוּן quæretis. puh. 2. foe. תְּבֻקְשִׁי quæreris. Rad. בִּקֵּשׁ quæsivit.

תְּבַר Chal. fregit, confregit.

תִּבְרַח fugies, fugiet. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. בָּרַח fugit.

תְּבָרֵךְ benedices. aff. תְּבָרְכֵנִי תְּבָרְכֶנּוּ benedicito ei, benedixeris mihi. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: תְּבָרֶכְךָ benedicet tibi. pl. 2. m. תְּבָרְכוּ benedicetis. puh. fut. 2. f. masc. 3. foe: תְּבֹרַךְ benedicitor. Rad. בֵּרַךְ benedixit.

תברני

תְּבָרֵנִי cibo reficiat me. 2.Reg:13.15 Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. בָּרָה comedit.

תֵּבוֹשׁוּ, תֵּבֹשׁוּ erubefcetis, erubefcite. kal. fut. 2. pl. m. R. בּוֹשׁ pudefieri.

תֵּבוֹשִׁי, תֵּבֹשִׁי erubefces. kal. fut. 2. f. foe:

תְּבַשֵּׁל coques, coquet. pih. fut. 2. f. m. 3. f. pl. 2. m. תְּבַשְּׁלוּ coquetis. puh. fut. 2. f. m. 3. f. תְּבֻשַּׁל coqueтur, ris. R. בָּשַׁל coxit.

תְּבַשֵּׂר nunciabit. pih. fut. 2. f. m. 3. f. תְּבַשְּׂרוּ nunciabitis. fut. 2. pl. m. R. בִּשֵּׂר nunciavit.

תֵּיבַת, תֵּבַת foe. arca. nom. f. f. conft. a f. R. תֵּבָה arca.

ת ג

תִּגְאַל vendicabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. Niph. fut. 2. pl. m. תִּגָּאֲלוּ redimemini. R. גָּאַל redemit.

תִּגְבַּה alta eris, erit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תִּגְבְּהוּ exaltetis vos. pl. 2. m. R. גָּבַה altus fuit.

תִּגְבַּהְנָה exaltabunt, extulerunt fe. kal. fut. 2. & 3. pl. f.

תַּגְבִּיהַּ exaltabis, fublimabis. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe:

תִּגְבֹּל terminabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. גָּבַל limitavit.

תַּגֵּד, תַּגֶּד indicabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. R. נֶגֶד coram.

תַּגְדִּילוּ magnificabitis. Hiph. fut. 2. pl. m. R. גָּדַל magnus fuit.

תִּגְדַּל magna erit: crefcet, educaberis. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תִּגְדְּלִי crefces. 2. f. foe: pih. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. תְּגַדְּלֶנּוּ magnificabis eum. Hiph. fut. 2. f. תַּגְדִּל magnificabis.

תְּגַדְּעוּן fuccidetis. pih. fut. 2. pl. m. cum ן parag: R. גָּדַע abfcidit.

תִּגְדְּרוּ fepietis. kal. fut. 2. plur. m. R. גָּדַר fepivit.

תָּגֹז, תָּגֹזּ tondebis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. גָּזַז totondit.

תִּגֹּף percuties, impinges, offendat. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. נָגַף percuffit.

תָּגוּר timebis. Deut: 18. 22. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תָּגוּרוּ metuetis, peregrinabimini. fut. 2. f. f. R. גּוּר peregrinari.

תִּגּוֹשׂ pro תִּגֹּשׂ exiges, exigendo arctabis. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. נָגַשׂ exegit.

תָּגֹז, תָּגֹזּ tondebis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. גָּזַז totondit.

תִּגְזֹל rapies, rapiet. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. גָּזַל rapuit.

תִּגְזַר decernes, net. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. גָּזַר fecuit.

תָּגִחַ erumpes, pet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. R. גּוּחַ erumpere.

תַּגֵּד, תַּגִּיד indicabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. תַּגִּידִי indicabis. 2. f.

 foe:

foe: תַּגִּידוּ indicabitis. pl. 2. m. R. נָגַד coràm.

תוּגְיוֹן , תּוּנְיוֹן pro תוּגָה moerore afficietis. Job: 19. 2. Hiph. fut. 2. pl. m. cum ן parag: R. יָגָה moerore affecit.

תָּגֵל , תָּגִיל exultabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. Rad. גִּיל exultare gaudio.

תַּגִּיעַ pertinges, get: assequetur. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. Rad. נָגַע attigit.

תַּגֵּשׁ , תַּגִּישׁ appropinquabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. תַּגִּישׁוּן תַּגִּישׁוּ offeretis, admovebitis. pl 2. m. cum ן parag: R. נָגַשׁ accessit.

תָּגֵל , תָּגִיל exultabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. R. גִּיל exultare.

תִּגָּלֶה , תִּגָּל retegeris, retegetur. Niph. fut. 2. f. masc. 3. foe. תִּגָּל pro תְּגַלֶּה retegito. pih. fut. per apoc: R. גָּלָה migravit.

תְּגַלַּח abrades, det. pih. fut. 2. f. m. 3. f. R. גָּלַח rasit.

תְּגַלִּי detegito, deteges. pih. fut. 2. f. f. R. גָּלָה migravit.

תָּגֵלְנָה exultabitis, bunt. Hiph. fut. 2. & 3. pl. foe: R. גִּיל exultare.

תִּגְלַת פִּלְנְאֶסֶר , תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר Thiglatpeleser Rex Assyriorum, nom. pr. 1. Par: 5. 6.

תַּגְמוּל m. retributio, beneficium, meritum. aff. Chal: nom. plur. תַּגְמוּלוֹהִי beneficia ejus. R. גָּמַל retribuit.

תִּגְמוֹל , תִּגְמֹל ablactabis, ablactabit. kal fut. 2. f. m. 3. f. Hos. 1. 8. item rependeris. Ps. 142. 8. aff. וַתִּגְמְלֵהוּ & educavit eum. 3. Reg: 11. 21. pl. 2. m. תִּגְמְלוּ rependetis.

תִּגְנוֹב , תִּגְנֹב furaberis, bitur. kal. 2. f. m. 3. foe: pl. 2. m. תִּגְנֹבוּ furabimini. R. גָּנַב furatus est.

תִּגַּע , תִּגַּע tanges, attinget. kal. fut. 2. f. m. 3. f. pl. 2. m. תִּגְּעוּ , תִּגְעוּ attingatis. Hiph. fut. וַתַּגַּע & abjecit. Exod: 4. 25. Rad. נָגַע attigit.

תִּגְעַל fastidies, fastidiet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. R. גָּעַל nauseavit.

תִּגְעֲרוּ increpabitis. kal. fut. 2. pl. m. R. גָּעַר increpavit.

תִּגְעַשׁ commoveberis, bitur. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. גָּעַשׁ commotus est.

וְתָגֻר & peregrinatus fueris, fuerit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. גּוּר peregrinari.

וְתַגֵּר & fecisti diffluere. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. Ezec: 35. 5. R. נָגַר defluxit.

תִּגְרָה foe: mixtio, conflictus. Rad. גָּרָה miscuit lites.

תְּגָרְמִי confringes, get: pih: fut. 2. f. foe: תּוֹגַרְמָה Thogarmah fil: Cho-

Ghomer. nomi. prop. Rad. גֶּרֶם os; oſſis.

תְּגָרַע diminues, nuet: kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. pl. m. תִּגָּרְעוּ minuetis. *R.* גָּרַע diminuit.

תְּגָרֵשׁ expelles, let. pih. fut. 2. ſ. m. 3. foe: plur. 2. m. cum ן parag: & aff. תְּגָרְשׁוּנִי, תְּגָרְשׁוּן expelletis me. R. גָּרַשׁ expulit.

תִּגְרַת foe: mixtio, conflictus. præſ. מִתִּגְרַת à conflictu. nom. ſ. foe: conſt: *R.* גָּרָה miſcuit lites.

תָּגוּשׂ, תִּגֹּשׂ exiges, arctabit. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. נָגַשׂ exegit.

תִּגַּשׁ accedes, det. kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. וַתַּגֵּשׁ & admovit. Hiph. fut. תִּגְּשׁוּ accedetis. *k*al. fut. 2. plur. m. תַּגִּישׁוּן, תִּגְּשׁוּן admovebitis. Hiph. fut. 2. pl. m. cum ן parag: *R.* נָגַשׁ acceſſit.

תִּגַּשְׁןָ pro תִּגַּשְׁנָה accedetis, dent. kal. fut. 2. & 3. pl. foe:

ת ד

תִּדְבַּק, תִּדְבָּק adhærebis, bit. aff. תִּדְבָּקֵנִי pro תַּדְבִּקֵנִי aſſequatur me, Gen. 19. 19. *k*al. fut. 2. ſ. m. 3. foe: pl. 2. m. cum ן parag: תִּדְבָּקוּ, תִּדְבָּקוּן adhærebitis. *R.* דָּבַק adhæſit.

תִּדְבָּקִין hærebis. kal. fut. 2. ſ. f. cum ן parag. *R*uth: 2. 8. 21.

תְּדַבֵּר loqueris, alloquetur, pih. fut. 2. ſ. m. 3. foe: וַתְּדַבֵּר & perdidit. 2. Paral: 22. 10. וַתְּדַבֵּר & locuta eſt. תְּדַבְּרִי loqueris. 2. ſ. foe: תְּדַבְּרוּ, תְּדַבְּרוּן loquemini. pl. 2. m. cum ן parag: *R*ad. דָּבַר locutus eſt.

תְּדַבֵּרְנָה loquemini, loquentur. pih. fut. 2. & 3. pl. foe.

וַתִּדַּד & fugiebas, bat. Gen: 31. 40. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: *R*ad. נָדַד fugit.

תִּדְהָר tæda arbor reſinam ferens. *R.* דָּהַר plauſit.

תִּדּוֹם ſilebis, bit, kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe. תִּדּוֹמִּי ſilebis. 2. ſ. f. R. דָּמַם conticuit.

תָּדוּף exſilies, exſiliet. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: *R.* דוּף exſilire.

תָּדוּק comminues, nuet. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: *R.* דָּקַק comminuit.

תְּדוּר Chal. habitabis, bit. peh. fut. 2. ſ. m. 3. f. *R.* דוּר habitare.

תָּדוּשׁ triturabis, bit. aff. תְּדוּשֶׁהָ conculcabis illud, kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. R. דוּשׁ triturare.

תְּדוּשִׁנַּהּ Chal. triturabis, bit illud, conteres eam. peh. fut. 2. ſ. m. 3. foe: aff.

תַּדִּחוּם, תַּדִּיחוּם expelletis eos. Hiph. fut. 2. pl. m. aff. *R.* נָדַח expulit.

תַּדִּיחֶנּוּ expelles eum. Hiph. fut. 2. ſ. m. 3. foe:

תָּדִין judicabis, bit, aff. תְּדִינֵנִי judi-

cabis me Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: R. דון judicare.

תְּדִירָא Chal. jugitèr, continuò. præf. בִּתְדִירָא jugitèr.

תְּדַכֵּא conteras: rat, pih. fut. 2. f. m. 3. foe: pl. 2. m. תְּדַכְּאוּ contereтis. aff. תְּדַכְּאוּנַנִי attereris me. Rad. דָּכָא attrivit.

תִּדְלָח turbabis. aff. תִּדְלָחֵם conturbet eas. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: Rad. דָּלַח turbavit.

תִּדְלֶנָה haurietis, haurient. kal. fut. 2. & 3. pl. foe: R. דָּלָה hausit.

תִּדּוֹם, תִּדֹּם silebis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. דָּמַם conticuit.

תִּדְמֶה pro תִּדּוֹם subsistes, tet. Lam: 3. 49. kal. fut. 2. f. m. 3. foe:

תִּדַּמּוּ exscindamini. Niph. fut. vel pro תִּתְדַּמְּמוּ Hithp. fut. 2. pl. m. R. דָּמָה assimilatus est.

תִּדּוֹמִי, תִּדֹּמִי silebis, bit. kal. fut. 2. f. foe: R. דָּמַם conticuit. תִּדֹּמִּי exscindaris pro תִּתְדֹּמְמִי Hithp. fut. 2. f. foe.

תְּדַמִּי imagineris. Est: 4. 13. pih. fut. 2. f. foe: R. דָּמָה assimilatus est.

תְּדַמְּיוּנִי תְּדַמְּיוּן assimilabitis. aff. assimilabitis me. pih. fut. 2. pl. m. cum ן parag:

תִּדְּמֶינָה subsistetis, tent: assimilabuntur. Jer: 14. 16. kal. fut. 2. & 3. pl. foe: R. דָּמַם siluit.

תִּדְמַע lachrymaberis, bitur. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. דָּמַע lachrymatus est.

תַּדְמֹר Tadmor. nom. pr.

תֵּדַע, תֵּדַע scies, cognoscet. præf. הֲתֵדַע num. scies? aff. וְתֵדָעֵהוּ & noscas eum. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: pl. 2. m. תֵּדְעוּן, תֵּדְעוּ aff. תֵּדָעוּהָ noscetis eam. R. יָדַע scivit.

תֵּדְעִין, תֵּדְעִי, תֵּדְעִי cognosces, resciisses. kal. fut. 2. f. foe:

תִּדְעָל Tidhal. nom. pr.

תֶּהְדְּפֶנּוּ dispellet eam. kal. fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. נָדַף dispulit.

תָּדוּץ, תָּדֻץ exsilies, liet. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. דוּץ exsilire.

תָּדוּק, תָּדֹק comminues, nuet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: Rad. דָּקַק comminuit. תַּדִּק Chal. comminues: aph. fut. 2. f. m. 3. foe:

תַּדִּקִנַּהּ Chal. comminues eam: aph. fut. 2. f. m. 3. foe: aff.

תִּדֹּר pro תִּדַּר vovebis, vovebit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: pl. 2. m. תִּדְּרוּ vovebitis. R. נָדַר vovit.

תִּדְרֹךְ, תִּדְרוֹךְ calcabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: pl. 2. m. תִּדְרְכוּ calcabitis. R. דָּרַךְ conculcavit.

תִּדְרְכִי calcabis. kal. fut. 2. f. foem:

תִּדְרְשֶׁנּוּ תִּדְרֹשׁ quæres, quæret. aff. requires eum. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: plur. 2. m. תִּדְרְשׁוּ requiretis. aff. תִּדְרְשֻׁנִי, תִּדְרְשֻׁהוּ quære-

tetis eum, me. R. דָּרַשׁ quæsivit.

תַּדְשֵׁא pro תַּדְשִׁיא germinabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. R. דָּשָׁא herbam, gramen protulit, herbascebat.

תְּדַשֵּׁן pinguefacies, ciet. pih. fut. 2. f. m. 3. f. תְּדֻשַּׁן pinguis fies, fiet. puh. fut. R. דָּשֵׁן saginatus est.

ת ה

תֶּהְבָּלוּ vanescitis. kal. fut. 2. pl. m. R. הָבַל vanitas.

תֶּהְגֶּה meditaberis, enunciabit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. הָגָה meditatus est.

תֶּהְגּוּ eloquemini. kal. fut. 2. plur. masc.

תֶּהְדְּפוּ, תֶּהְדּוֹפוּ impelletis. kal. fut. 2. pl. m. R. הָדַף depulit.

תֶּהְדַּר honorabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. הָדַר honoravit.

תֹּהוּ m. inanitas, inane, res informis, indigestum, indigestio, inordinatio, vanitas vastitas, desolatio, idolum: chaos. præf. הַתֹּהוּ inanitas. בַּתֹּהוּ, בְּ in nihilum. כַּתֹּהוּ sicut res inanis, לְתֹהוּ ad inanitatem, inanitèr.

תְּהוֹבֵד Chal. perdes, perdet. aph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. אֲבַד periit.

תְּהוֹדְעוּן Chal. notum facietis. aff. תְּהוֹדְעוּנַנִי notum facietis mihi. aph. fut. 2. pl. m. R. יְדַע novit.

תֶּהֱוֵה, תֶּהֱוֵא Chal. eris, erit. peh. fut. 2. f. m. 3. foe: R. חֲוָה fuit.

תְּהֹלוּ, תְּהוֹלוּ insaniatis. Ps. 75. 5. kal. fut. 2. plur. m. Rad. הָלַל insanivit.

תְּהוֹם com: sæpiùs foe: vorago, abyssus, aquarum multitudo, profunditas, & moles. præf. מִתְּהוֹם ex abysso. pl. foe: תְּהֹמוֹת, תְּהוֹמוֹת abyssus, voragines. præf. בַּתְּהֹמוֹת in abyssis. כִּתְהֹמוֹת sicut abyssi. מִתְּהוֹמוֹת ex abyssis.

תְּהוֹתְתוּ producetis sermonem, vel prava machinabimini. Ps. 62. 4. pih. fut. 2. pl. m. R. הוּתַת prava molitus est.

תְּחַחֲוֹן Chal. indicabitis. pah. fut. 2. pl. m. R. חֲוָה indicavit.

תְּחַחֲוֻנַּנִי Chal. indicabitis mihi. pah. fut. pl. 2. m. aff.

תְּהִי pro תִּהְיֶה eris, erit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: per apoc: Rad. הָיָה fuit.

תִּהְיֶה eris, erit. kal. fut. 2. f. masc. 3. foem:

תִּהְיוּ, תִּהְיוּן eritis, sitis, fueritis. kal. fut. 2. pl. m. cum ן parag:

תִּהְיֶינָה & semèl. תִּהְיֶיןָ eritis, erunt. kal. fut. 2. & 3. pl. foe: תִּהְיֶנָה eritis, erunt.

תְּהִימֶנָה perstrepetis, perstrepent, pro תְּהִימֶנָה Mich: 2. 12. Hiph. fut. pl; 2. & 3. foe: R. הוּם divexare.

תָּהִינוּ voluiſtis, parati eſtis. Hiph. fut. pl. 2. m. R. חִין paratus fuit.

תַּהְכְּרוּ miros vos exhibetis, indurati eſtis, mirabilitèr vos obſirmatis. Job: 19. 3. kal. fut. 2. pl. m. R. הָכַר obſtupuit.

תָּהֵל ſplendebis, bit. Job: 41. 9. Hiph. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. הָלַל inſanivit.

תָּהֳלָה foe: lux, ſplendor, lumen: alias inſania, ſtultitia.

תְּהִלָּה, תְּהִלַּת foe: laus, laudatio, collaudatio, actio laudandi, gloriatio. præſ. כִּתְהִלָּתָה eum laude. לִתְהִלַּת ad laudem. aff. תְּהִלָּתְךָ תְּהִלָּתִי laus tua, mea. כִּתְהִלָּתֶךָ in laude tuâ. תְּהִלָּתוֹ laus ejus. plur. תְּהִלּוֹת laudes.

תָּהוֹלוּ, תָּהֹלוּ inſaniatis. kal. fut. 2. pl. m.

תְּהִלֹּת, תְּהִלּוֹת pl. foe: laudes. à ſ. תְּהִלָּה.

תְּהִלִּים plur. m. laudes: unde liber Pſalmorum Davidis dicitur à Rabbinis סֵפֶר תְּהִלִּים, & per ſyncopen. תִּלִּים liber laudum.

תְּהַלֵּךְ pervades, det. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. הָלַךְ ambulavit.

תַּהֲלֻכוֹת plur. foe: profectiones, progreſſiones.

תְּהַלֵּל laudabis, bit. aff. תְּהַלְלֶךָ laudabit te. pih. fut. 2. ſ. m. 3. foem: R. הָלַל inſanivit.

תְּהוֹם, תְּהֹם foe: vorago, abyſſus aquarum. pl. תְּהֹמוֹת, תְּהוֹמוֹת abyſſi.

וַתֵּהוֹם & tumultuaberis, bitur. Niph. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. הוּם divexare.

תֶּהֱמִי, תֶּהֱמִי perſtrepes, ſtreperaeris. kal. fut. 2. ſ. foe: Rad. הָמָה tumultuatus eſt.

וּתְהֻמֵּם & conteres eos. Pſ. 144. 6. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. הָמַם profligavit.

תְּהַנְזִק Chal. damnum attuleris. aph. fut. 2. ſ. m. 3. foe: Rad. נְזַק nocuit.

תֵּהָפֵךְ, תַּהֲפוֹךְ vertes te, vertet ſe. kal. fut. תֵּהָפֵךְ verteris, tur. Niph. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. הָפַךְ vertit.

תַּהְפֻּכוֹת plur. foe: perverſitates. præſ. כְּתַהְפֻּכוֹת in perverſitatibus.

תַּהַר וַ pro תַּהֲרֶה concipies, piet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: per apoc: Rad. הָרָה concepit.

תַּהֲרֹג occides, det. aff. תַּהַרְגֵם תַּהַרְגֶנּוּ, תַּהַרְגֵהוּ occides eum, eos. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: plur. 2. m.

תַּהַרְגוּ, תַּהֲרוֹגוּ occidetis. R. הָרַג occidit.

תֵּהָרַגְנָה occidemini, occidentur. Niph. fut. 2. & 3. pl. foe:

תַּהֲרוּ concipietis. kal. fut. 2. pl. m. R. הָרָה concepit.

תַּהֲרֹג ، תַּהַרוֹג occides, det. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: pl. 2. m. תַּהַרְגוּ תַּהַרוֹגוּ occidetis. Rad. הָרַג occidit.

תַּהֲרוֹס deſtrues, deſtruet. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. הָרַס deſtruxit.

תַּהֲרֶין concipietis, concipient. kal. fut. 2. & 3. pl. foe: Rad. הָרָה concepit.

תַּהֲרֹס deſtrues. kal fut. תֵּהָרֵס deſtrueris, deſtruetur. Niph. fut. 2. ſ. m. 3. foe: תְּהָרְסֵם deſtrues eos: pih. fut. aff. תֶּהֶרְסֶנּוּ deſtrues deſtruet eum. kal fut. aff. R. הָרַס deſtruxit.

תְּהַשְׁכַּח Chal. invenies, niet. aph. fut. 2. ſ. m. 3. foem: Rad. שְׁכַח invenit.

תְּהָתֵלּוּ pro תְּהַתְּלוּ illuſeritis. pih. fut. 2. plur. m. Rad. הָתֵל ludificavit.

ת ו

תָּו m. ſignum, ſignatura: thau littera. Ezec: 9. 4. וְהִתְוִיתָ תָּו & ſignabis (pro ſigna) thau. præf. הַתָּו ſignum. aff. הֶן תָּוִי ecce ſignum meum. Rad. תָּוָה ſignavit.

תְּאוֹ ، תּוֹא m. bubulus, urus, turo, bos ſylveſtris. præf. כְּתוֹא ſicut bubulus. R. תָּאַר determinavit.

תּוֹאֲמִם ، תּוֹאֲמִים pl. m. gemini, gemelli, geminati. kal. part. ben. pl. m. R. תָּאַם geminavit.

תּוּב Chal. reverti, redire. fut. 3. ſ. maſc. מַנְדְּעִי יְתוּב intellectus meus reverſus eſt. Dan: 4. 33. 36. aph: præt. 3. ſ. maſc. הֲתִיב retulit. הֲתִיב עֵטָא retulit conſilium. Dan: 2. 14. plur. 3. הֲתִיבוּנָא reſponderunt nobis. inf. præt. aff. לַהֲתָבוּתָךְ ad reſpondendum tibi. fut. 3. pl. m. יְהַתִיבוּן ، יְתִיבוּן reſtituent, reſpondebunt.

תּוֹבֵא pro תּוֹבֶה voles, acquieſces. Prov: 1. 10. kal. fut. 2. ſ. m. 3. f R. אָבָה voluit.

תּוּבַל adduceris, tur. Hoph. fut. 2. ſ. m. 3. f. plur. 2. maſc. cum ן parag: תּוּבָלוּן deducemini. R. יָבַל tulit.

תּוּבַל Tubal. Iſa: 66. 19. תּוּבַל קַיִן Tubalcain, nom. pr. fil. Lamech, & Hadah.

תּוּבַלְנָה educemini, educentur. Hoph. fut. 2. & 3. pl. f.

תּוּגָה ، תּוּגַת f. moeror, moeſtitia. præf. לְתוּגָה ad moerorem. מִתּוּגָת præ moerore. R. יָגָה dolore affectus eſt.

תּוֹגְיוּן moerore afficietis. Job: 19. 2. Hiph. fut. 2. pl. m. cum ן parag:

תּוֹגַרְמָה Thogarmah. nom. pr.

תּוּגַת foe: moeror, moeſtitia. nom. ſ. conſt. a תּוּגָה.

תּוֹדָה תּוֹדַת foem: confeſſio, celebratio, laudatio, laus, gratiarum actio, beneficiorum Dei, ac ejus vir-

tu-

tutum, & proprietatum confeſſio, ſacrificium Euchariſticum, vel ſacrificium in, aut ſuper quo confitebantur iniquitates ſuas; offerebatur ab iis, qui à periculo liberati, gratos ſe Deo declarare volebant, & erat ex beſtiis. præf. הַתּוֹדָה laus, celebratio, quæ non eſt ſimplex delictorum confeſſio. בְּתוֹדָה laude. לְתוֹדָה ad laudem. pl. præf. הַתּוֹדוֹת celebrationes. בְּתוֹדוֹת laudibus: R. יָדָה jecit.

תּוֹדִיעַ notum facies, faciet. aff. תּוֹדִיעֵנִי notum facies mihi. Hiph. fut. 2. ſ. m. 3. f. R. יָדַע novit.

תּוֹדְךָ, תּוֹדֶךָ celebrabit te. Hiph. fut. 2. ſ. m. 3. f. R. יָדָה jecit.

תִּוָּדַע notus fies: innoteſcet. Niph: fut. 2. ſ. m. 3. f. תִּוָּדְעִי nota fies. 2. ſ. foe. R. יָדַע novit.

תְּוַהּ Chal. expavit, trepidavit. peh. præt.

תָּוָה Pih. ſignavit, deſignavit, obſignavit, deſcripſit, circumſcripſit, definivit, ſignum inſtar crucis, vel thau impoſuit. fut. 3. ſ. m. per apoc: וַיְתָו & ſignabat. plur. 2. m. cum א loco ו ſecundæ radic: Num: 34. 7. תְּתָאוּ deſcribetis. Hiph. præt. 2. ſ. m. וְהִתְוִיתָ תָּו & ſignato thau. Ezec: 9. 4. plur. 3. הִתְווּ determinarunt. Pſ. 78. 41. & Num: 34. 10. cum א 2. pl. m. præt: וְהִתְאַוִּיתֶם & deſcribetis.

ת ו

תֹּחוּ Tochu. nom. propr.

תּוֹחֵל exſpectabis. Hiph. fut. 2. ſ. m. 3. f. R. יָחַל exſpectavit.

תּוֹחֶלֶת foe: ſpes, exſpectatio, mora, remora, deſiderium, quod exſpectatur. aff. תּוֹחַלְתִּי, תּוֹחַלְתּוֹ ſpes ejus, mea.

תָּוִי ſignum meum. nom. ſ. m. aff. à ſ. תָּו R. תָּוָה ſignavit.

תָּוֶךְ m. medium: inter, intrà. תּוֹךְ interius, internum, intimum. præf. הַתָּוֶךְ medium. בְּתוֹךְ, בְּתָוֶךְ in medio. מִתּוֹךְ è, de, ex medio. aff. בְּתוֹכוֹ, בְּתוֹכָהּ, בְּתוֹכָם בְּתוֹכֵנוּ, בְּתוֹכֵכִי, בְּתוֹכְכֶם בְּתוֹכֵךְ, בְּתוֹכִי in medio ejus, mei, tui, veſtri, tui, noſtri, eorum. מִתּוֹכָם מִתּוֹכָהּ, מִתּוֹכֵךְ è medio ejus, tui, eorum.

תּוֹךְ, תֹּךְ m: dolus, fraus, uſura. præf. מִתּוֹךְ à dolo. Pſ. 72. 14.

תּוֹכָהּ medium ejus. בְּתוֹכָהּ in medio ejus. מִתּוֹכָהּ è medio ejus: nom. ſ. m. aff. præf. à ſ. Rad. תָּוֶךְ medium.

בְּ תוֹכְהֶנָה in medio illarum. Ezec: 16. 53. cum הֶנָה aff. plur. foe: præter morem.

תּוֹכוֹ medium ejus. præf. בְּתוֹכוֹ in medio ejus.

תּוֹכַח corripies, piet. Hiph. fut. 2. ſ. m. 3. f. R. יָכַח arguit.

תּוֹכֵחָה foem: reprehenſio, correctio,

ctio, castigatio, argutatio, arguta increpatio, demonstratio, redargutio, correptio, disciplina. pl. תוכחות increpationes, correptiones.

תוכחת foe. correptio, reprehensio, argumentatio, castigatio. aff. præf. לְתוכַחְתִּי ad castigationem meam. בְּתוכַחְתּו in castigatione ejus. pl. præf. תוכָחות, תוכָחות argumenta, correptiones. בְּתוכָחות בְּתוכְחות reprehensionibus.

תוכִיחַ corripies, pict. aff. תוכִיחֵנִי corripias me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: pl. 2. m. תוכִיחוּ aff. תוכִיחֶךָ corripient te.

תוכִּיִּים pl. m. pavones. R. תָּכַךְ adhæsit.

תוכַל poteris, rit. תוּכַל kal. fut. 2. f. m. 3. f. תוּכְלִי poteris. fut. 2. f. foe: תוכלו poteritis, plur. 2. m. תוּכַל Chal. fut. 2. f. m. poteris. Rad. יָכֹל potuit.

תוכם medium eorum. præf. בְּתוכָם in medio eorum.

מִתּוכָם de medio eorum. nom. f. R. תָּוֶךְ medium.

תוכֵן perpendens, disponens, librans. kal. part. ben. f. m. R. תָּכַן expendit.

תוכֶן, תֹּכֶן m. summa, numerus, demensum, mensura certa, & stata, modus.

תִּוָּלֵד nasceris, nascetur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe. R. יָלַד genuit.

תולדות pl. foe: generationes, genituræ; accidentia, seu res quæ eveniunt, eventa. aff. præf. לְתולְדותָיו ad generationes suas. בְּתולְדותָם juxtà generationes suas. לְתולְדותָם juxtà generationes suas.

תוליד gignes, gignet. Hiph. 2. f. m. 3. foe.

תוללים pl. m. contumulatores, suspensiones. aff. Ps. 137. 3. וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה contumulatores nostri, vel suspensiones nostræ ob lætitiam. Rad. תָּלַל aggeravit.

תולע m. coccus, coccum, coccincum, coccinum, vermiculus rubens, seu purpureus, qui ex cocco, seu grano nascitur, unde fit materia purpurei coloris. præf. בְּתולָע sicut coccinum. pl. תולָעִים vermes, coccina: item Tholach fil: Issachar. nom. prop.

תולֵעָה foem: vermis, lumbricus vermis.

תולַעַת foe: vermis, coccincum: Exod: 39. 3. תולַעַת הַשָּׁנִי coccineum dibaphum. præf. הַתּולַעַת coccincum, vermis בְּתולַעַת in coccinco. aff. תולַעְתָּם vermis eorum.

תום compleri, absolvi, consumi, deficere. kal. inf. R. תָּמַם absolutus est.

תּוֹמֵךְ sustentans. Ps. 16. 5. תּוֹמֵךְ tenens. pl. m. aff. תּוֹמְכֶיהָ tenentes eam. kal. part. ben. s. & pl. m. *Rad.* תָּמַךְ sustentavit.

תּוֹמִם pro תְּאֹמִים gemelli. Gen: 25. 24. kal. part. ben. pl. m. Rad. תָּאַם gemellos peperit.

תֹּמֶר, תּוֹמֶר m. palma, arbor densa, palmetum. præf. כְּתוֹמֶר tanquam palma. *R.* תָּמָר palma.

תּוֹמְרוּ pro תֹּאמְרוּ dicetis. kal. fut. 2. pl. m. R. אָמַר dixit.

תּוּמַת morte afficieris, tur. Hoph. fut. 2. f. m. 3. f. R. מוּת mori.

תּוֹנֶה vim inferes. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. R. יָנָה oppressit vi.

תּוֹנוּ opprimetis. Hiph. fut. 2. plur. mascul.

תּוֹנֶנּוּ opprimes eum. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. aff.

תִּוָּסֵד fundaberis, bitur. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. R. יָסַד fundavit.

תּוֹסִיף addes, addet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. תּוֹסִיפוּ addetis. plur. 2. m. R. יָסַף addidit.

תּוֹסֵף, תּוֹסֶף, תּוֹסַף, תּוֹסֵף pro תּוֹסִיף addes, addet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: אַל תּוֹסַף ne addas. אַל תּוֹסְףְ ne addas. Prov: 30. 6. pl. 2. m. תּוֹסִיפוּ, תּוֹסִפוּ, תּוֹסִפוּן addetis: & cum א pro ו. sic תֹּאסִפוּן addetis. 2. f. foe: תּוֹסִיפִי, תּוֹסִפִי addes.

תּוֹסֵף pro תֶּאֱסֹף recipies, recipiet. Ps: 104. 29. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. אָסַף collegit.

תִּוָּסְרוּ castigabimini. Niph. fut. 2. pl. m. R. יָסַר corripuit.

תּוֹעֵבָה, תּוֹעֲבַת foe: abominatio, res abominabilis, putor, foetor. præf: הַתּוֹעֵבָה abominatio. לְתוֹעֵבָה in abominationem. plural: præf: הַתּוֹעֵבוֹת, הַתֹּעֵבוֹת abominationes. בְּתוֹעֲבוֹת abominationibus. הַתֹּעֵבוֹת abominationes. aff. תּוֹעֲבֹתָיו, תֹּעֲבוֹתֵיכֶם, תּוֹעֲבֹתַיִךְ, תֹּעֲבוֹתֶיהָ abominationes tuæ, ejus vestræ. בְּתוֹעֲבוֹתֵיהֶם, בְּתוֹעֲבֹתָם in abominationibus eorum, suis. בְּתוֹעֲבוֹתֵיהֶם, בְּתוֹעֲבֹתֵיהֶן secundum abominationes eorum, earum. *R.* תָּעַב abominatus est.

תּוֹעֶה errans. pl: m. const: תּוֹעֵי errantes. kal: part. ben. f. & pl: m. Rad. תָּעָה erravit.

תּוֹעָה foe: error.

תּוֹעָפוֹת pl: foe: vires, fortitudines, robora. præf: כְּתוֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ ut robur monocerotis ipsi est. Num: 23. 22. . 24. 8. R. יָעַף lassus fuit.

תֹּף, תּוֹף m. tympanum: instrumentum ad saltandum in choreis. præf: הַתֹּף tympanum. בְּתוֹף in tympano. pl: præf: בְּתֻפִּים tympa-

pa-

panis. aff. תֻּפַּיִךְ, תֻּפֶּיךָ tympana tua.

תּוּפֵהוּ pro תֹּאפֵהוּ coquet eum. 1.Reg: 28. 24. kal fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. אָפָה coxit.

תּוֹפַע illuxiſſes, ſet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. יָפַע ſplenduit.

תּוֹפְפוֹת, תּוֹפְפוֹת tympana pulſantes, tympaniſtriæ. kal. part. ben. pl: foe: R. תּוֹף tympanum.

תּוֹפֵשׂ prehendens. pl: conſt: תּוֹפְשֵׂי prehendentes. kal. part. ben. f. & pl: m. R. תָּפַשׂ prehendit.

תֹּפֶת, תּוֹפֶת foe: tympanizatio: item Tophet. nom. prop: loci. præf. הַתֹּפֶת Tophet locus propè Hieruſalem abominabilis alio nomine גֵּיא בֶן הִנֹּם vallis Benhinnom. 4.Reg: 23. 10. Jer: 7. 31. R. תּוֹף tympanum.

תּוֹצִא educes, educet: proferes, ret. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: וַתּוֹצֵא & produxit. R. יָצָא exivit.

תּוֹצָאוֹת pl: foe: exitus, egreſſiones. aff. תּוֹצְאֹתָם, תּוֹצְאֹתָיו exitus ejus, eorum.

תּוֹצִיא efferes; proferet. præf: הֲתוֹצִיא an educes? aff. תּוֹצִיאֵנִי תּוֹצִיאֵנוּ educes nos, me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: תּוֹצִיאוּ producetis. pl. 2. m. R. יָצָא exivit.

תּוּקַד, תּוּקַד ſuccenderis, detur. Hoph. fut. 2. f. m. 3. f: R. יָקַד combuſſit.

תּוֹקַהַת Tochat. 2. Paral: 34. 22. nom. pr:

תֹּקֵעַ, תּוֹקֵעַ figens, clangens. præf. הַתּוֹקֵעַ clangens. plur: m: תּוֹקְעִים figentes, ſcilicèt manum in fidejuſſionibus. conſt: præf: בְּתוֹקְעֵי inter figentes. Rad. תָּקַע fixit.

תֹּקֶף, תּוֹקֶף m fortitudo, robur, potentia. præf. בְּתוֹקֶף in, cum robore. aff. תָּקְפּוֹ robur ejus. R. תָּקַף roboravit.

תּוּקַשׁ illaqueeris, tur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. יָקֹשׁ irretivit.

תּוּר explorare, ſcrutari, inveſtigare, inquirere, perluſtrare, indagare: kal. præt. 1. f. תַּרְתִּי exploravi. plur. 3. תָּרוּ exploraverunt. 2. m. תַּרְתֶּם exploraſtis. part. ben. f. m. תָּר explorans. pl: m. præf: הַתָּרִים exploratores: & cum protheſi. הָאֲתָרִים exploratores: Num: 21. 1. inf: præf: לָתוּר ad explorandum. מִתּוּר ab explorando. fut. 3. f. m. יָתוּר explorabit. 2. pl: m. תָּתוּרוּ explorabitis. 3. m. יָתֻרוּ explorabunt. Hiph: fut. pl: 3. m. וַיָּתִירוּ & curarunt explorari.

תּוֹר m. turtur. præf. הַתּוֹר, הַתֹּר turtur. aff. תּוֹרְךָ turtur tuus. pl: præf. הַתּוֹרִים turtures.

תּוֹר m. tempus ſtatutum, terminus temporis, ſeries, ſurculus, orbis, or-

do, locus in ferie, conditio, ratio, dispositio, forma, indago, indagatio; præf. 1.Par:17,17. וּרְאִיתַנִי כְּתוֹר הָאָדָם הַמַּעֲלָה & vidisti me secundùm dispositionem, seu conditionem hominis gradûs, seu dignitatis; aut, & respexisti me secundum formam hominis. pl. בַּתּוֹרִים in gemmis. const. תּוֹרֵי זָהָב circuli, ordines aurei.

תּוֹר Chal: masc. bos. plur. תּוֹרִין boves.

תִּוָּרֵא timearis, tur. Niph: fut. 2. f. m. 3. fœm. R. יָרֵא timuit.

תּוֹרֵד deduces; dimittet. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foem: aff. תּוֹרִדֵם dejicies eos. תּוּרַד dejicieris, tur. Hoph: fut. 2. f. m. 3. foe: R. יָרַד descendit.

תּוֹרַת, תּוֹרָה foe: dispositio, conditio, forma, exploratio, ordo, ratio. R. תּוּר explorare.

תּוֹרַת, תּוֹרָה foe: lex, constitutio, institutio, dispositio, doctrina. præf. הַתּוֹרָה lex. בַּתּוֹרָה in lege. לַתּוֹרָה ad legem. כַּתּוֹרָה juxtà legem. בְּתוֹרַת in lege. לְתוֹרַת ad legem. pl. foe:

תּוֹרוֹת leges, constitutiones. præf. הַתּוֹרוֹת leges. aff. תּוֹרוֹתָיו leges meæ, ejus. תּוֹרוֹתַי, תּוֹרֹתַי בְּתוֹרוֹתָיו in legibus ejus. R. יָרָה jecit.

תּוֹרִיד, תּוֹרֵד demittes, descendere faciet. aff. præf. הֲתוֹרִידֵנִי num deduces me? תּוֹרִדֵם dejicies, demittet eos. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: R. יָרַד descendit.

תּוֹרִים plur. masc. turtures. præf. הַתּוֹרִים turtures, dispositiones, ordines, gemmæ. בַּתּוֹרִים in gemmis. const. תּוֹרֵי זָהָב ordines, circuli aurei, à f. m. תּוֹר. R. תּוּר explorare.

תּוֹרִין pl: m. Chal: boves. à f. masc. תּוֹר bos.

תּוֹרִישׁ expelles, let: possidere faciès. aff. תּוֹרִישֵׁנִי · תּוֹרִישֵׁמוֹ possidere faciet eos, me: vel expellet. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: תּוֹרִישׁוּ expuleritis. Num: 33. 55. plur: 2. m. R. יָרַשׁ jure hæreditario possedit.

תּוֹרֵךְ turtur tuus. nom. f. m. aff. R. תּוּר explorare.

תּוֹרְךָ, תּוֹרֶךָּ docebit te. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. יָרָה jecit.

תּוֹרֵם docebis, bit eos. Hiph: fut. 2. f: m: 3. foe: aff:

תֹּרֶן, תּוֹרֶן m: malus, arbor navis unde velum dependet: præf: כַּתּוֹרֶן sicut malus navis: aff. בַּל־יְחַזְּקוּ כֵן־תָּרְנָם non firmabunt loculamentum mali sui: vel non confirmaverint erectum malum suum: Isa: 33: 23:

תּוּרַק effunderis, tur: evacuaberis, bitur. Cant: 1. 3. שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ oleum,

oleum ; unguentum effundetur nomen tuum. Hoph: fut, 2. f. m. 3. foe: R. רִיק evacuatus fuit.

תִּוָּרֵשׁ pauper fies, fiet. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. יָרַשׁ jure hæreditario possedit.

תּוֹרַת foe: lex, doctrina, institutio, constitutio. præf. בְּתוֹרַת in lege. כְּתוֹרַת juxtà legem. aff. בְּתוֹרָתוֹ ، בְּתוֹרָתְךָ ، בְּתוֹרָתִי in lege meâ, tuâ, ejus. לְתוֹרָתוֹ ad legem ejus. כְּתוֹרָתֶךָ juxtà legem tuam. מִתּוֹרָתְךָ · מִתּוֹרָתֶךָ ex lege tuâ. plur. præf. הַתּוֹרוֹת leges. aff. תּוֹרֹתַי leges meæ. בְּתוֹרוֹתָיו in legibus ejus. nom. f. foem: const. à f. תּוֹרָה lex. R. יָרָה jecit.

תּוֹשָׁב m. incola, inquilinus, advena, qui non habet propriam domum, sed apud alium habitat. præf. כְּתוֹשָׁב sicut inquilinus. לְתוֹשָׁב inquilino. aff. לְתוֹשָׁבְךָ inquilino tuo. pl. præf. הַתּוֹשָׁבִים inquilini. const. præf. מִתּוֹשָׁבֵי ex inquilinis. R. יָשַׁב habitavit.

תּוֹשֶׁב collocabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: תּוּשַׁב habitabitur: habitaberis. Hoph: fut. 2. f. m. 3. foe: Isa: 44. 26. item restitueris, restituetur à R. שׁוּב reverti.

תּוּשַׁר vastaberis, bitur. Hoph: fut. 2. f. m. 3. foe: R. שָׁדַד vastavit.

תּוֹשִׁיב habitare facies: collocabis, bit. aff. תּוֹשִׁיבֵנִי habitare facies me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: plur. 2. m. תֹּשִׁיבוּ ، תּוֹשִׁבוּ habitare facietis. R. יָשַׁב habitavit.

תּוּשִׁיָּה foe: lex, sapientia, virtus, bonum, essentia, existentia, subsistentia, efficacia, effectus, substantia, substantiale, existens, omne quod constantèr persistit, facultates, potestas, licentia, res, verum, quod est, & manet: præceptum, statutum. præf. Job: 11. 6. כִּי כִפְלַיִם לְתוּשִׁיָּה quia duplicia (scilicèt meruisti) secundùm legem: nam alterum tantùm est in veritate, sive re. וַתְּמוֹגְגֵנִי תּוּשִׁיָּה & maceras me reapse; elisisti me validè: vel, & dissolvisti me à sapientiâ. Job: 30. 20. Rad. יֵשׁ est, sunt.

תּוֹשִׁיעַ servabis, bit. aff. תּוֹשִׁיעֵנִי תּוֹשִׁיעֵנוּ servabis nos, me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: תּוֹשִׁיעוּן servabitis. pl. 2. m. cum ן parag. Rad. יָשַׁע servavit.

תּוֹשַׁע ، תּוֹשֵׁעַ servabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: תִּוָּשַׁע ، תִּוָּשֵׁעַ servaberis, bitur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foem: תִּוָּשְׁעִי servaberis. 2. f. foem: תִּוָּשְׁעוּן servabimini. pl. 2. m. cum ן parag.

תּוֹתָח ، תֹּתָח m. ballista, sagittæ, tela, jaculum, missilia, arietes, lapides ballistæ, catapultæ, machi-

chinæ quas bombardas vocant.

תותירו reliquum facietis. Hiph. fut. 2. pl. m. R. יתר reliquit.

תותר reliquum facias, ciat. Hiph. fut. 2. ſ. maſc. 3. foem. Ruth: 2. 14.

אל־תותר ne fias excellens: pro תותר Gen: 49. 4. Hoph. fut. 2. ſ. m. 3. foe:

ז ת

תזבח ſacrificabis: aff. תזבחנו תזבחהו ſacrificabis, mactabit illud. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foem: תזבחו aff. תזבחהו ſacrificabitis illud. fut. pl. 2. m. R. זבח mactavit.

תזבחים mactabis illos. kal. fut. 2. ſ. foe: aff.

תזדו ſuperbè agitis. Hiph. fut. pl. 2. m. *R.* זוד ſuperbire.

תזוב proflues, fluet. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. זוב fluere.

תזורה comprimet illud. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: aff. *R.* זור premere.

תזז inus: amputavit, reſecuit. Hiph. התז abſcidit, abſcindere fecit.

תזידו, תזדו ſuperbè agetis. Hiph. fut. 2. pl. m. R. זוד ſuperbè agere.

תזכה purus ſis. *k*al. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. זכה purus, dignus fuit.

תזכור־תזכר recordaberis, bitur. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: תזכרו recordabimini. pl. 2. m. R. זכר recordatus eſt.

תזכירו recordabimini. Hiph. fut. 2. plur. maſc.

תזכר mentio fiet. Ezec: 25. 10.

תזכר maſculus naſcetur. Exod: 44. 19. Niph. fut. 2. ſ. m. 3. foe: תזכרי memoreris, fut. 2. ſ. foem. תזכרנה תזכרן commemorabimini, commemorabuntur. pl. 2. & 3. foe:

תזל flues, fluet. *k*al. fut. 2. ſ. m. 3. foe. R. נזל fluxit.

תזלי pro תאזלי abis, abibis. kal fut. 2. ſ. foe. ex formâ Chald. R. אזל abiit.

תזמר putabis, præcides, det. kal. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. R. זמר amputavit.

תזן pro תזנה ſcortaberis, bitur. kal. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. per apoc. R. זנה fornicatus eſt.

תזנה ſcortaberis. kal. fut. תזנה ſcortari facies, faciet. Hiph. fut. 2. ſ. m. 3. ſ.

תזנות foe. ſcortatio, vagæ libidines. aff. תזנותך ſcortatio tua. præf. כתזנותם ſcortatione ſuâ. plur. m. תזנותים conſt. תזנותי aff. תזנותיך ſcortationes tuæ. תזנותיה ſcortationes ſuæ. בתזנותיך ſcortationibus tuis. מתזנותיך præ ſcortationibus tuis.

תזנח rejicies, rejiciet. kal. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. R. זנח elongavit.

תזני ſcortaberis. aff. תזנים ſcortabe-

beris eum eis. Ezec. 16. 28. kal.fut.2. f.foe. R. זָנָה scortatus est.

תִּזְנֶינָה scortabimini, scortabuntur. kal. fut. pl. 2. & 3. foe.

תִּזְעַק clamabis, bit. kal. fut. 2. f.m. 3. f. R. זָעַק clamavit.

תִּזְרֶה disperges, get. kal. fut. 2. f.m. 3. f. R. זָרָה dispersit.

תִּזְרַח orieris, tur. kal. fut. 2.f.m.3.f. R. זָרַח ortus est.

תַּזְרִיעַ sementaveris, verit. Hiph.fut. 2 f.m. 3. f. R. זָרַע seminavit.

תִּזְרֵם disperges ea. kal. fut. 2. f.m. 3. foe: aff. R. זָרָה dispersit.

תְּאַזְּרֵנִי accinges me pro תְּאַזְּרֵנִי 2.Reg: 22. 40. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. אָזַר cinxit.

תִּזְרַע · תִּזְרַע seminabis, bit.

תִּזָּרְעֶנּוּ conseverit ipsum. kal. fut.

תִּזָּרַע seretur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: תִּזְרְעוּ feretis. kal. fut. pl. 2. m. & תִּזְרַעְנָה R. זָרַע seminavit.

תִּזְרוֹק · תִּזְרֹק sparges, get. kal. fut. 2. f.m. 3. f. R. זָרַק sparsit.

ת ח

תֵּחָבֵא absconderes, det se. Niph. fut.

תַּחְבִּא absconderes, det. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. R. חָבָא abscondit.

תַּחְבּוֹט excuties, excutiet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. חָבַט excussit.

תַּחְבּוֹל pignerabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. חָבַל pigneratus est.

תַּחְבּוּלוֹת pl. foe: consilia, solertia gubernandi, solertiae, industriae, gubernatio prudens. praef. בְּתַחְבֻּלוֹת cum consiliis prudentibus. aff. בְּתַחְבּוּלוֹתָו consiliis suis.

תְּחַבֵּל perdes, det. pih. fut. 2. f. m. 3. foe:

תְּחַבֵּק amplecteris, tur. aff. תְּחַבְּקֶנָּה amplexaberis eam. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. חָבַק amplexatus est.

תַּחֲבוֹשׁ ligabis, bit, stravit. kal.fut.2. f.m. 3. f. R. חָבַשׁ ligavit.

תָּחוֹג · תָּחֹג feriator. kal. fut.2.f.m. 3. foem: תָּחוֹגּוּ · תָּחֹגּוּ celebrabitis. pl. 2. m. Rad. חָגַג festum celebravit.

תְּחָגֻּהוּ celebretis eum. kal. fut. 2. pl. masc.

תַּחְגּוֹר accinges, get. kal.fut.2.f.m. 3.f. תַּחְגֹּרְנָה · תַּחְגּוֹרְנָה accingetis vos, accingent se. kal. fut. pl. 2. & 3. foe: תַּחְגְּרוּ accingetis. fut. pl. 2. m. R. חָגַר accinxit.

תֵּחַד adunaberis, bitur: adunator. Niph. fut. 2. f. m. 3. foem: R. יָחַד univit.

תְּחַדֵּהוּ exhilarabis eum. pih. fut. 2. f. m. 3. foem: aff. Rad. חָדָה laetatus est.

תֶּחְדַּל desines, net: desistet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. חָדַל cessavit.

תְּחַדֵּשׁ renovabis, bit. pih. fut. 2. f. masc.

masc. 3. foe: R. חָדַשׁ renovavit.

תָּחוֹג feriator. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תָּחוֹגּוּ celebrabitis. pl. m. R. חָגַג festum celebravit.

תָּחוֹל, תָּחוּל dolebis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. חוּל dolere.

תְּחֹלֵל, תְּחוֹלֵל expectabis, bit. Job: 35. 14. vel formabis, bit, gignes, gignet. Prov: 25. 23. aff. תְּחוֹלֶלְכֶם formabit vos, pih. fut. 2. f. m. 3. foe: Isa: 51. 2.

תָּחֹן, תָּחוֹן gratiam facies, faciet. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. חָנַן misertus est.

תָּחוֹס parces, parcet. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. חוּס parcere.

תְּחוֹת Chal: sub. מִן־תְּחוֹת de subter. R. תַּחַת sub.

וַתֹּחֶז & apprehendes, det: pro תֹּאחֶז 2. Reg: 20. 9. kal. fut. 2. f. m. 3. foem. per apoc: Rad. אָחַז apprehendit.

וַתֶּחֱז & vidit, videbis, bit: pro תֶּחֱזֶה. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. חָזָה vidit.

תֶּחֱזֶה videbis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe:

תֶּחֱזוּ videbitis. kal. fut. 2. plur. mascul.

תֶּחֱזֶינָה videbitis, videbunt. kal. fut. 2. & 3. plur. foe:

תֶּחֱזַק robustus eris: invaluit. kal. fut. תֶּחֶזְקוּ roboremini. pl. 2. m. תְּחַזֵּק confirmabis, bit. pih. fut.

תַּחֲזִיק prehendet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: תֶּחֱזַקְנָה roborentur. kal. fut. 2. & 3. pl. foe. R. חָזַק invaluit.

תֶּחֱטָא peccabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תֶּחֶטְאוּ, תֶּחֶטְאוּ peccabitis. pl. 2. m. תְּחַטְּאֵנִי expiato me, mundabis me à peccato: pih. fut. 2. sing. masc. aff.

תַּחֲטִיא peccare facies, faciet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. R. חָטָא peccavit.

תְּחִי pro תִּחְיֶה vives, vivet. kal fut. 2. f. m. 3. f. per apoc: Rad. חָיָה vixit.

תִּחְיֶה vives, vivet. kal. fut. תְּחַיֶּה vivificabis, bit. pih. fut. 2. f. masc. 3. foe.

תְּחִיּוּ, תְּחַיּוּן vivetis. kal. fut. 2. pl. m. תְּחַיּוּן in vitâ conservabitis. pih. fut. 2. pl. m. cum ן parag:

תְּחִי vives, vivet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: per apoc: תִּחְיֶינָה vivetis, vivent. pl. 2. & 3. foe: praef. הֲתְחַיֶּינָה an vivent? pih. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. תְּחַיֵּנִי, תְּחַיֵּנוּ vitae restitues nos, vivificabis me, nos. pl. 2. & 3. foem: תְּחַיֶּין, תְּחַיֶּינָה vivas conservabunt.

תָּחִיל dolebis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: תָּחִיל pro תָּחוּל dolebit. Ezec: 30. 16. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. cum jod loco ו. Hiph. pl. 2. m. cum ן parag: תְּחִילוּן, תְּחִילוּ trepidabitis.

תְּחִילִין tis. fut. 2. f. foe: cum ן parag: parturies, parturiet. Rad. חִיל dolere:

תָּחִישׁוּ festinetis, satagetis. Hiph. fut. 2. pl. m. R. חוּשׁ festinare.

תְּחַכֶּה expectabis, bit. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. חָכָה expectavit.

תֶּחְכַּם sapias, sapiat. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. pih. fut. 2. f. m. aff. 3. foem.

תְּחַכְּמֵנִי sapientem me reddit.

תַּחְכְּמוֹנִי masc. Tachkemonita, Tachmonæus: nomen gentile: aliis sapiens. R. חָכַם sapiens fuit.

תָּחִיל dolebis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תָּחֵל, תָּחֵל trepidabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. Rad. חוּל dolere.

תֵּחַל profanat se. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: Lev: 21. 9. וְתָחֵל, תָּחֵל incipies, incipiet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: תָּחֵלּוּ incipietis. fut. 2. pl. m. R. חָלַל perforatus est.

תַּחֲלוּאֵי, תַּחֲלֻאִים pl. m. morbi, ægritudines, infirmitates. præf. בְּתַחֲלֻאִים ægritudinibus. aff. תַּחֲלֻאֶיהָ, תַּחֲלוּאָיְכִי morbi tui, ejus. R. חָלָה ægrotavit.

תְּחִלַּת, תְּחִלָּה foe: initium, exordium, principium: aliquando adverbialitèr. תְּחִלַּת initiò. Hos: 1. 2. præf. הַתְּחִלָּה initium. בַּתְּחִלָּה in principio. כְּבַתְּחִלָּה sicut in principio. בִּתְחִלַּת in principio.

מִתְּחִלַּת à principio. Rad. חָלַל perforatus est.

תָּחֵלּוּ incipietis. Hiph. fut. 2. plur. masculin.

תַּחֲלוֹץ extrahes, het. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. חָלַץ extraxit.

תַּחֲלִימֵנִי revalescere facies me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. חָלַם somniavit.

תְּחִלֶּינָה incipietis, incipient. Hiph. fut. 2. & 3. pl. foe: Rad. חָלַל perforatus est.

תַּחֲלִיף innovabis, innovabit se. aff. תַּחֲלִיפֵם mutabis ea. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. חָלַף innovavit.

תְּחַלֵּל profanabis, bit. aff. תְּחַלְלֻנוּ תְּחַלְלֶיהָ profanabis eam, eum. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. תְּחַלְלוּ profanabitis. pl: 2. m. תְּחַלֵּלְנָה profanabitis, bunt. pl. 2. & 3. foe: R. חָלַל perforatus est.

תַּחֲלֹף mutabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: תַּחְלְפֵהוּ pertransit eum. Job: 20. 24. kal. fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. חָלַף immutavit.

תֵּחָלְצוּ expediti eritis. Niph. fut. 2 pl. m. 3. f. R. חָלַץ extraxit.

תֵּחָלֵק divideris, dividetur. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. וַתֵּחָלֵקֵם & partitus est eos. kal. fut. aff. תְּחַלְּקוּ partiemini. תְּחַלֵּק divides, det. pih. fut. תְּחֻלַּק divideris, dividetur. puh. fut. R. חָלַק partitus est.

תֵּחַם incalescas: caleſiat. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. R. חָמַם incaluit.

תַּחְמֹד deſiderabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. חָמַד concupivit.

תַּחְמוֹל, תַּחְמֹל clementiâ uteris, miſereberis, bitur. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תַּחְמוֹלוּ, תַּחְמְלוּ clementiâ utemini. fut. pl. 2. m. Rad. חָמַל pepercit.

תְּחַמֵּם calefacies, fovebis, bit. pih. fut. 2. f. m. 3. f. R. חָמַם incaluit.

תַּחְמֹס arripies, piet. kal. fut. 2. f. m 3. f. תַּחְמוֹסוּ arripitis. fut. 2. pl. m. R. חָמַס abripuit.

תַּחְמָס m. noctua, bubo: aliis hirundo: harpya. præf. הַתַּחְמָס noctua, cymindis, nocturnus accipiter.

תַּחְמְרָה bituminavit eam. kal. fut. 2. f. m. 3. f. aff. Rad. חָמַר turbidus fuit.

תָּחוֹן, תָּחֹן gratiam facies, faciet. kal. fut. 2. f. m. 3. f. Rad. חָנַן miſertus eſt.

תְּחִנַּת, תְּחִנָּה foem: deprecatio, precatio, oratio, poſtulatio, ſupplicatio quâ imploratur gratia, favor, gratia, clementia. præf. הַתְּחִנָּה deprecatio. aff. תְּחִנָּתוֹ, תְּחִנָּתָם תְּחִנַּתְכֶם, תְּחִנָּתְךָ, תְּחִנָּתִי deprecatio mea, tua, veſtra, ejus, eorum. מִתְּחִנָּתִי à deprecatione meâ.

תַּחֲנֶה caſtrametab ris, bitur. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. חָנָה caſtrametatus eſt.

תַּחֲנוּ caſtrametabimini. kal. fut. 2. plur. maſc.

תַּחֲנוּנוֹת pl. foe: precationes, ſupplicationes. aff. תַּחֲנוּנוֹתַי deprecationes meæ. R. חָנַן miſertus eſt.

תַּחֲנוּנִים pl. m. deprecationes gratæ, preces, ſupplicationes pro gratiâ, præf. בְּתַחֲנוּנִים deprecationibus. conſtr: תַּחֲנוּנֵי aff. תַּחֲנוּנֵינוּ תַּחֲנוּנֶיךָ, תַּחֲנוּנַי deprecationes meæ, tuæ, noſtræ.

תְּחִנּוֹת pl. foe. ſupplicationes. aff. תְּחִנּוֹתֵיהֶם deprecationes ipſorum. à f. תְּחִנָּה deprecatio.

תַּחֲנוֹת foe: caſtrametatio, metatio, manſio. aff. תַּחֲנוֹתִי manſio mea. R. חָנָה caſtrametatus eſt.

תַּחֲנִיפוּ profanabitis. Hiph. fut. 2. pl. m. תַּחֲנִיפִי profanabis. fut. 2. foe: f. R. חָנַף contaminatus eſt.

תְּחָנֵּם gratiam facies eis. Deut: 7. 2. kal. fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. חָנַן miſertus eſt.

תֶּחֱנַף, תֶּחֱנָף profanatus, ta eris, erit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. חָנַף hypocritam egit.

תָּחֹס, תָּחֹס parcas, parcat. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. חוּס parcere.

תֶּחֱסֶה ſperabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. חָסָה ſperavit.

תַחְסֹם obturabis, bit . kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. חָסַם obturavit.

תֶּחְסַר egebis, egebit, deficiet. kal. fut. וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים & deficere fecisti eum paululùm ab Angelis. pih. fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. חָסַר defuit.

תַחְפֹּץ · תַחְפּוֹץ voles, volet. præf. שֶׁתֶּחְפָּץ voluerit. Cant: 2. 7. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. חָפֵץ voluit.

תַחְפְּזוּ trepidate: trepidabitis. kal. fut. 2. pl. m. R. חָפַז acceleravit.

תַחְפִּירִי erubesces. Hiph. fut. 2. f. f: R. חָפַר fodit.

תַחְפַּנְחֵס · תַחְפְּנֵיס Tachpenes. nom. pr.

תַחְפְּרוּ erubescetis. kal. fut. plur. 2. mascul.

תַחְפְּשֶׂנָּה scrutaberis eam. kal. fut. 2. f. m. 3. f. aff. Rad. חָפַשׂ scrutatus est.

תֵחָץ divideris, dividetur, per apoc: pro תֵּחָצֶה Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. חָצָה divisit.

תַחְצֹב excides, excidet. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. חָצַב excidit.

תֵחָקְרוּן pervestigabitis. kal. fut. pl. 2. m. cum ן parag: R. חָקַר investigavit.

תַחְרָא · תַחֲרָא m. lorica, thorax.

תֶחֱרָב · תֶחֱרַב vastaberis, bitur. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תֶחֱרַבְנָה vastabimini, buntur. pl. 2. & 3. f. Rad. חָרֵב siccatus est.

תַחֲרָה · תְחָרֶה Pih. miscuit se, commiscuit, immiscuit; irritavit, provocavit ad certamen; excitavit iratus, & exarsit, part. f. m. מְתַחֲרֶה בָאָרֶז miscens te cum cedro. Jer: 22. 15. fut. 2. f. m. 3. f. תְּתַחֲרֶה miscebis te.

תַחֲרִים devovebis, bit. aff. תַחֲרִימֵם devovebis eas. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. פֶּן־תַחֲרִימוּ ne anathematizate, ne accipiatis, ne tollatis de anathemate. Jos: 6. 18. pl. 2. m. Rad. חָרַם desolavit.

תַחֲרִישׁ silebis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: תַחֲרִישִׁי silebis. 2. f. foe: תַחֲרִשׁוּן · תַחֲרִישׁוּן silebitis. pl. 2. m. cum ן parag: R. חָרַשׁ tacuit, aravit.

תֶחֱרַף hyemabit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. חָרַף exprobravit.

תֶחֱרָץ movebis te. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. חָרַץ movit se.

תֶחֱרָשׁ · תַחֲרֹשׁ sileas, sileat. תַחֲרֹשׁ arabis, bit, machinaberis. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תֵחָרֵשׁ araberis, bitur. Niph. fut. תֶחֱרַשְׁנָה obsurdescetis, obsurdescent. kal. fut. 2. & 3. foe: pl. Rad. חָרַשׁ aravit, siluit.

תַחַשׁ m. taxus, melis, melinum, pellis taxea, melis animal asperum, & mordax magnitudine vulpis, va-

vario colore, in cavernis vivens, mellis avidiſſimum. præf. הַתַּחַשׁ taxus. plur. præf. הַתְּחָשִׁים taxi, meles.

תָּחֻשׁ feſtinabis, bit. *kal.* fut. 2. ſ. m. 3. f. pro תָּחוּשׁ *R.* חוּשׁ feſtinare.

תַּחֲשֹׁב , תַּחְשֹׁב cogitabis, bit. aff. תַּחְשְׁבֵנִי reputes me. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: תֵּחָשֵׁב ־ תֵּחָשֶׁב reputaberis, bitur. Niph: fut. תַּחְשׁוּבוּ תַּחְשְׁבֻנִי , תַּחְשְׁבוּנִי aff. תַּחְשְׁבוּ reputabitis, exiſtimabitis me. fut. 2. pl. m. pih. fut. aff. תְּחַשְּׁבֵהוּ æſtimes eum. pl m. תְּחַשְּׁבוּן excogitabitis. *R.* חָשַׁב cogitavit.

תֶּחֱשֶׁה ſilebis, bit. *kal.* fut. 2. ſ. m. 3. foe: *R.* חָשָׁה ſiluit.

תַּחְשׂוֹךְ cohibebis. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: *R.* חָשַׂךְ cohibuit.

תְּחָשִׁים plur. m. taxi, meles. præſ: הַתְּחָשִׁים taxi. à ſ. Rad. תַּחַשׁ taxus.

תֶּחְשַׁךְ obtenebreſces, cet. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: תֶּחְשַׁכְנָה obtenebramini, obtenebrentur. pl. 2. & 3. foe: R. חָשַׁךְ obſcuratus eſt.

תַּחְשְׂכִי cohibeto. kal. fut. 2. ſ. foe. R. חָשַׂךְ cohibuit.

תַּחֵת Chal. repones, net: aph. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. R. נְחֵת deſcendit.

תֵּחַת capieris, capietur. Prov: 17. 10. תֵּחַת גְּעָרָה tranſverſum abripiat increpatio. Niph. fut. 2. ſ. m. 3. foe: per apoc: pro תֵּחָתֶה R. חָתָה cepit.

תֵּחַת deſcendes, det. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. נָחַת deſcendit.

תֵּחָת , תֵּחָת conſternator, teréris, teretur. Niph. fut. 2. ſ. m. 3. foe: תֵּחָתּוּ conſternemini. pl. 2. m. Rad. חָתַת contrivit.

תַּחַת ſub, ſubtèr, infrà, infernè, prò, loco, vice, in locum, proptèr, propterea, quòd, eo quòd, & ſic ferè pro eò quod ſequente אֲשֶׁר uſurpatur. præſ. הֲתַחַת an loco, an propter? מִתַּחַת de ſubter. מִתָּחַת infernè. aff. תַּחְתַּי ſub me, loco meo. תַּחְתֵּנִי ſub me. תַּחְתֶּיךָ . תַּחְתֵּיכֶם pro te, loco tui, pro vobis. תַּחְתֵּינוּ pro nobis. תַּחְתָּיו . תַּחְתָּו pro eo, loco ejus. מִתַּחְתָּיו de ſub ſe, de loco ſuo. תַּחְתֶּיהָ , תַּחְתֵּיהֶם ſub ipsâ, ſub, pro illis. תַּחְתָּם loco ipſorum. תַּחְתֶּנָּה pro eâ.

תְּחוֹתוֹהִי , תְּחֹתוֹהִי , תַּחְתוֹהִי Chal: pro eo, loco ejus. מִן־תַּחְתוֹהִי de ſub eâ: adv: aff.

תַּחְתֹּם , תַּחְתּוֹם obſignabis, bit. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe. *Rad.* חָתַם ſignavit.

תַּחְתּוֹן , תַּחְתּוֹנָה m. & foe: inferior, infimus. præſ. cum ה parag: הַתַּחְתּוֹנָה inferior. plur. foem: תַּחְתּוֹנוֹת inferiores. præſ. מֵהַתַּחְתּוֹנוֹת ab inferiori-

ribus ; Rad. תַּחַת sub ;
תַּחְתִּי m. inferior, infimus, imus;
pl. תַּחְתִּים imi, inferiores, infimi.
f. foe: תַּחְתִּית , תַּחְתִּיָּה inferior,
ima, infima. præf. בְּתַחְתִּית ad
imum. plur. præf. בְּתַחְתִּיּוֹת in in-
fimis. תַּחְתִּים Tachtim. nom. pr.
תַּחְתָּם loco ipsorum, pro ipsis:
adv: aff.

תַּחְתֶּיהָ pro eâ. תַּחְתַּנִי sub me.
adv: aff.

ט ת

תֵּט declinabis, bit. per apoc: pro
תִּטֶּה kal. fut. 2. f. m. 3. foem: תֵּט
avertas, declines, declinet: per apoc:
pro תַּטֶּה. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe:
R. נָטָה declinavit.
תְּטַבְּלֵנִי demerges me. kal. fut. 2. f.
m. 3. f. aff. R. טָבַל demersit.
תִּטְבַּע immergéris, immergetur. kal.
fut. 2. f. m. 3. foem: Rad. טָבַע im-
mersit.
תַּטֶּה declinabis, bit. kal. fut. תַּטֶּה
inclinabis, bit. Hiph: fut. 2. f. m. 3. f.
R. נָטָה declinavit.
וַ תַּטֵּהוּ & tetendit illud. 2. Reg:
21. 10. Hiph: fut. aff.
תִּטְהַר mundaberis, bitur. kal. fut.
2. f. m. 3. f. תִּטְהֲרוּ mundabimini.
pl. 2. m. תְּטַהֲרֵם mundabis eos. pih.
fut. 2. f. m. aff. 3. f. Rad. טָהַר mun-
davit.

תַּטּוֹף stillabis, bit. kal. fut. 2. f. m.
3. foe: R. נָטַף stillavit.
תִּטּוֹפְנָה stillabitis, bunt. kal. fut. 2.
& 3. pl. foe:
תִּטּוֹר custodies, diet. kal. fut. 2. f.
m. 3. f. R. נָטַר custodivit.
תִּטְחַן moles, molet. kal. fut. 2. f. m.
3. f. תִּטְחֲנוּ commolitis. fut. pl. 2.
masc. Rad. טָחַן commoluit.
תֵּיטִיב , תֵּטִיב benefacies, faciet.
Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. R. יָטַב bo-
nus fuit.
תַּטִּיף stillabis, bit. Hiph: fut. 2. f.
m. 3. foe: תַּטִּיפוּ stillabunt. pl. 2. m.
R. נָטַף stillavit.
תְּטַלֵּל Chal. umbram fecit. aph.
fut. 2. f. m. 3. foe. Rad. טְלַל obum-
bravit.
תְּטַמֵּא pollues, polluet. pih. fut.
תִּטְמָא pollueris, tur. kal. fut. 2. f.
m. 3. foe: תִּטְמְאוּ polluetis. pl. 2. m.
תִּטַּמְּאוּ , תִּטַּמָּאוּ polluetis vos,
Hithp. fut. 2. plur. m. R. טָמֵא im-
mundus fuit.
תִּטְמְנֵם abscondes, det eos. kal.
fut. 2. f. m. 3. foe: aff. Rad. טָמַן ab-
scondit.
תִּטַּע plantabis, bit. aff. תִּטָּעֵמוֹ
תִּטָּעֵם , תִּטָּעֶהָ plantabis eam,
eos. kal. fut. 2. f. m. 3. foem: תִּטְּעִי
plantabis. 2. f. foe: תִּטְּעוּ plantabi-
tis. 2. pl. m. R. נָטַע plantavit.
תִּטֹּף , תִּטּוֹף stillabis, bit. kal.
fut.

fut. 2. ſ. m. 3. foem: Rad. נטף ſtillavit.

תטפול conſues, conſuet. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. טפל conſuit.

תטפנה ſtillabitis, bunt. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foem. Rad. נטף ſtillavit.

תטר ſervabis, bit. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. נטר cuſtodivit.

תטש deſeres, ret. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: תטשני me deſeres. aff. R. נטש deſeruit.

ת י

תיבב vociferaberis, bitur. pih. fut. 2. ſ. m. 3. foe: Rad. יבב vociferatus eſt.

תיבש, תיבש exareſces, cet. kal. fut. תיבש־, תיבש areſacies, exſiccabit. pih. fut. 2. ſ. m. 3. foem: R. יבש aruit.

תיגע laborabis, bit. kal. fut. תיגע aff. תיגענו fatigabis ipſum. pih fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. יגע laboravit.

תיטב placueris: rit: melior videberis, bitur. kal. fut. ותיטב & bene inſtruxit. 4. Reg: 9. 3. Hiph: fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. יטב bonus fuit.

תיטבי beneſacies. præſ: התיטבי an meliùs facies? Hiph: fut. 2. ſ. foem:

תיטיב beneſacies, faciet: bonam profert. Hiph. fut. 2. ſ. m. 3. foem:

ת י

תיטיבו beneſacietis. pl. 2. m.

תיכון m. medius, interior, medianus, medianum. præf. התיכון medianum. תכונה, תיכונה foe: media, interior: ſubſtant: intermedium. præf. התכונה; התיכונה medianum. לתכונה ad medianum. pl. foe. præf. מהתיכונות ex medianis. R תוך medium.

תילילו ejulabitis. Hiph. fut. 2. pl. m. R. ילל ejulavit.

תימה, תימא Thema fil: Iſmael. nom. pr.

תימן m. auſter, meridies, plaga meridionalis, quæ reſpicienti ad orientem, ſita eſt ad dexteram: ventus auſtralis, qui à meridie venit. præſ. התימן auſter. לתימן versùs auſtrum. מתימן à meridie: Teman fil: Eliphaz. nom. pr. R. ימין dexter.

תימנה meridiem versùs; versùs auſtrum. nom. ſ. m. cum ה loc:

תיניקהו lactabit eum. Hiph. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. ינק lactavit.

תינק, תינק lactabis, bit. Hiph. fut. 2. ſ. m. 3. foe: תינקו ſugatis. kal. fut. 2. pl. תינקי ſuges. fut. 2. ſ. foe: R. ינק ſuxit.

תיסר caſtigabis, bit. aff. תיסרני תיסרנו, תיסרך caſtigabis te, eum, me. pih. fut. 2. ſ. m. 3. ſ. R. יסר erudiit.

תיעשה pro תעשה fies, fiet.

Exod.

Exod. 35. 31. Niph. fut. 2. s. m 3. f. R. עָשָׂה fecit.

וַ תִּיפִי & pulchra fuisti : kal. fut. 2. f. foe: Rad. יָפָה pulcher fuit.

וַ תִּיקַד & exarsit. kal. fut. 2. s. m. 3. foe: R. יָקַד ussit.

תִּיקַר pretiosus, sæ eris, erit. kal. fut. 2. s. m. 3. foe: R. יָקַר pretiosus fuit.

תִּירָא timebis, bit : timeas, timeto. kal. fut. 2. s. m. 3. foem. תִּירְאִי

תִּירָאִי timebis. 2. f. foe: תִּירְאוּ

תִּירְאוּ, תִּירָאוּן timebitis. aff. תִּירָאֻם, תִּירָאוּם timebitis eos. fut. 2. m. pl. R. יָרֵא timuit.

תִּירֶאנָה, תִּירֶאןָ timebitis, timebunt. kal. fut. 2. & 3. pl. foe:

תִּירשׁ, תִּירוֹשׁ m. mustum, vinum novum. præf. הַתִּירוֹשׁ mustum. aff. תִּירשְׁךָ, תִּירוֹשְׁךָ, תִּירוֹשָׁם תִּירוֹשִׁי mustum meum, tuum, eorum. R. יָרַשׁ possedit.

תִּירָס Tiras filius Taphet. nom. prop:

תִּירַשׁ possidebis, bit. aff. תִּירָשֶׁנּוּ possidebis eum. kal. fut. 2. s. m. 3. foe:

תִּירְשׁוּ, תִּירָשׁוּ, תִּירָשׁוּן possidebitis. plur. 2. masc. cum ן parag:

תַּיִשׁ m. hircus, aries, caper, vervex minor. pl. præf. הַתְּיָשִׁים hirci.

תֵּישׁוֹבְנָה habitabuntur, pro תֵּשַׁבְנָה Ezec: 35. 9. kal. fut. 2. & 3. pl. foe: R. יָשַׁב habitavit.

תְּיָשִׁים m. plur. hirci. à s. m. תַּיִשׁ hircus.

תִּישַׁמְנָה desolabimini, erunt desolata. Ezec: 6. 6. kal. fut. 2. & 3. pl. foe: R. יָשַׁם desolatus fuit.

תִּישַׁן dormies, dormiet. kal. fut. 2. s. m. 3. foe. תְּיַשְּׁנֵהוּ dormire fecit eum. pih. fut. aff. Rad. יָשַׁן dormivit.

וַ תִּישַׁר & rectum visum fuit. kal. fut. תְּיַשֵּׁר diriges. pih. fut. 2. s. m. 3. foe: R. יָשַׁר rectus fuit.

ת כ

וַ תַּךְ & percussit. Jon: 4. 7. 8. Hiph. fut. 2. s. m. 3. foem. per apoc: pro תַּכֶּה percuties. Rad. נָכָה percussit.

תּוֹךְ, תֹּךְ m. dolus, fraus: præf. בְּתֹךְ in dolo. מִתֹּךְ de, ex dolo. R. תָּוֶךְ medium.

תַּכְאִבוּ, תַּכְאִיבוּ dolore afficietis. Hiph: fut. 2. plur. m. Rad. כָּאַב doluit.

תִּכְבַּד gravis eris, aggravabitur. kal. fut. 2. s. m. 3. foe: תִּכְבְּדִי gravis eris. fut. 2. f. foe: תְּכַבְּדוּ aggravabitis. pih. fut. pl. 2. m. תְּכַבֵּד honorabis. aff. תְּכַבְּדֵנִי, תְּכַבֶּדְךָ honorabit te, me. fut. 2. s. m. 3. foe:

aff.

aff. Rad. כָּבַד aggravavit.

תִּכְבֶּה extingueris, guetur, kal. fut. תְּכַבֶּה extingues, extinguet. pih. fut. 2. f. m. 3. foem: Rad. כָּבָה extinctus est.

תְּכַבֵּס lavabis, bit. aff. תְּכַבְּסֵנִי lavabis me. pih. fut. 2. f. m. 3. foem: תְּכַבְּסִי abluas te. fut. 2. f. foe: R. כָּבַס lavit.

תִּכְבְּשׁוּ subigetis. kal. fut. 2. pl. m. R. כָּבַשׁ subegit.

תַּכֶּה percuties, tiet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נָכָה percussit.

וַ תֵּכַהּ & caligavit. Job: 17. 8. pro תִּכְהֶה per apoc: kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. כָּהָה caligavit.

וַ תִּכְהֶיןָ & caligárunt. kal. fut. 2. & 3. foe: pl. pro תִּכְהֶינָה caligabitis.

תֻּכּוּ percutiemini. Isa: 1. 5. Hoph: fut. 2. pl: m. R. נָכָה percussit.

תֻּכּוּ medientur, adjuncti, conjuncti sunt. Deut: 33. 3. kal. præt. 3. plur: R. תָּכָה inus: conjunctus est: vel est puh. præt. 3. plur: וְהֵם תֻּכּוּ לְרַגְלֶךָ & illi medientur ad pedes tuos, id est in medio pedum collocentur, quasi à verbo תּוֹךְ formato à nomine. תָּוֶךְ medium.

תִּכָּוֶה uréris, uretur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. כָּוָה adussit.

תִּכָּוֶינָה vremini, urentur. Niph. fut. 2. & 3. pl: foe:

תְּכוֹנֵן stabiliéris, etur: & תִּכֹּן. Niph: fut: 2. f. m. 3. foe: R. כּוּן parare.

תְּכוּנָה foe: תְּכוּנַת locus paratus, sedes, statio, dispositio, apparatus, basis, solium in basi firmâ paratum. præf. לִתְכוּנָה apparatui. aff. תְּכוּנָתוֹ dispositio, sedes ejus.

תְּכוֹנֵן aptabis, bit, stabilies, liet. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: וְתְכוֹנֵן & firmetur, parabitur. וְתִתְכוֹנֵן Num: 21. 28. Hithp: fut: תְּכוֹנְנֵנִי pro תִּתְכּוֹנְנִי stabilieris, etur. fut: 2. f. foe:

תְּכַזֵּב mentieris, etur. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: תְּכַזְּבִי mentieris. 2. f. foe: R: כָּזַב mentitus est.

תִּכָּחֵד excisus es: exscindetur. Niph: fut: 2. f. m: 3. foe: תְּכַחֵד celabis, bit. pih. fut: 3. f. m. תְּכַחֲדִי celabis. 2. f. foem: תְּכַחֲדוּ celabitis. plur: 2. masc. Rad: כָּחַד occultavit.

תּוֹכֵחָה. תּוֹכַחַת foe: constr: תּוֹכַחַת correptio, increpatio, reprehensio. aff. בְּתוֹכַחְתּוֹ, לִי in castigatione meâ. plural: præf: בְּתוֹכָחוֹת correptionibus. R: יָכַח increpuit.

תְּכַחֵשׁ mentiéris, etur. pih. fut. 2. f. m. 3. f: תְּכַחֲשׁוּ, תְּכַחֲשׁוּן mentiemini. pl: 2. m. R: כָּחַשׁ mentitus est.

תכיים

תּוּכִּיִּים ׃ תֻּכִּיִּים m. plur. pavones: aliis psittaci. R. תֹּךְ fraus.

תָּכִן ׃ תָּכִין parabis, stabilias. aff. תְּכִינֶהָ præparabis eam. תְּכִינֶךָּ præparabis, bit te. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: R. כּוּן parare.

תַּכֶּינָה percutietis, percutient. Hiph. fut. 2. & 3. pl. foe: R. נָכָה percussit.

תַּכִּיר agnosces, cet. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: תַּכִּירוּ agnoscetis. pl. 2. m. R. נָכַר agnovit.

תְּכָכִים m. plur: calliditates, industriæ fraudulentæ. R. תֹּךְ dolus.

תְּכִל Chal. possis, possit. peh. fut. 2. f. m. 3. foe: R. יְכִל potuit.

וַ תֵּכֶל & absolutum fuit, pro תִּכְלֶה Exod: 39. 32. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: וּ תְּכַל & absolves, vet, pro תְּכַלֶּה pih. fut. 2. f. m. per apoc: R. כָּלָה consumptus est.

תִּכְלָא cohibeas, beat. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תִּכְלָאִי cohibeto. 2. f. f. R. כָּלָא prohibuit.

תִּכְלֶה consuméris, metur. kal. fut. תְּכַלֶּה absolves, vet. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. כָּלָה consumptus est.

תַּכְלִית foem: perfectio, consummatio.

תַּכְלִים ignominiâ afficies. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. aff. וַתַּכְלִימֵנוּ & ignominiâ nos afficies. תַּכְלִימוּנִי תַּכְלִימוּהָ pudefacietis eam, me. pl. 2. m. aff. Rad. כָּלַם pudore affectus est.

תִּכְלֶינָה deficietis, cient: consummabuntur. kal. fut. 2. & 3. plur. foe. R. כָּלָה consumptus est.

תַּכְלִית foe: perfectio, consummatio, finis, universitas.

תִּכָּלֵם rubore suffunderis, detur: Niph. fut. 2. f. m. 3. foem: תִּכָּלְמִי erubescas. fut. 2. f. foem: תִּכָּלְמוּ ignominiâ afficiemini. plur. 2. m. תַּכְלִמוּנִי pudore affieietis me. Hiph: fut. 2. pl. m. aff. R. כָּלַם pudore affectus est.

תִּכְלֶינָה ׃ תְּכַלֶּינָה deficietis, deficient, consummabimini, buntur. kal. fut. 2. & 3. pl. foe: R. כָּלָה consumptus est.

תְּכַלֶּנָּה consummabis, bit eam. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: aff.

תְּכֵלֶת foem: hyacinthus, & metonymicè hyacinthinum: est genus purpuræ violæ vernæ, colore purpuræ obscuræ. præf. בַּתְּכֵלֶת in hyacintho. הַתְּכֵלֶת hyacinthus.

תָּכֵן pro תָּכִין parabis, bit. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: תִּכּוֹן pro תִּכֹּן stabilieris, etur. Niph. fut. R. כּוּן præparare.

תָּכַן ponderavit, numeravit, perpendit, appendit, expendit numero, & pondere, artificium exercuit,

cuit, operatus est industriè. kal. part. f. m. ben. תֹּכֵן perpendens. Niph. præt. נִתְכַּן aptatus, dispositus, rectificatus, rectus, æquus, conveniens fuit, fabrefactus, paratus est artificiosè & bene: libratus est. præt. 3. plur. 1.Reg:2.3. וְלֹא נִתְכְּנוּ עֲלִילוֹת & ipsi (nam לֹא est pro לוֹ) numerata, ponderata sunt opera. fut. 3.f.m. יִתָּכֵן æquum, conveniens erit. pl. 3. m. יִתָּכֵנוּ æqui erunt. pih. præt. תִּכֵּן aptavit, direxit, appendit, expendit, fabricavit, artificiosè, bene operatus est, libravit, accuratè fecit, moderatus est, erexit, & confirmavit. præt. 1. f. תִּכַּנְתִּי aptavi. puh. part. f. m. præf. הַמְתֻכָּן dispositus.

תֹּכֵן perpendens. kal. part. ben. f. masc. item summa, demensum, mensura certa, & stata, numerus, modus.

תַּכְנִיעַ humiliabis, bit. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: Rad. כָּנַע humiliavit.

תָּכְנִית foe: summa, numerus, forma, mensura, mensuratio, dimensio. R. תָּכַן expendit.

תַּכֶּנּוּ percuties, iet eum. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: aff. Rad. נָכָה percussit.

תַּכְנִעַ humiliabis, bit. Hiph: fut. תִּכָּנַע humiliatus es, est. Niph: fut. 2. f. m. 3. f: R. כָּנַע humiliavit.

ת כ

תְּכַם pro תְּכַסֶּה tegas, teget. aff. תְּכַסְּךָ, תְּכַסֵּךְ, תְּכַסֶּךָּ operiet te. pih. fut. 2. f. masc. per apoc. R. כָּסָה texit.

תְּכַסֶּה celabis, bit: teges, teget. aff. תְּכַסֶּהָ operies eam. וַתְּכַסֵּהוּ & operuit eum. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: תְּכַסֶּה teget se. Hithp: fut. defectivè absque ת Prov: 26. 26.

תְּכוֹסוּ, תָּכֹסּוּ kal. fut. 2. pl. m. R. כָּסַס supputavit.

תְּכַסִּי tegas. aff. תְּכַסִּים tegas eos. kal. fut. 2. f. foe: R. כָּסָה texit.

תְּכַסְּךָ, תְּכַסֶּךָּ operiet te. kal. fut. 2. f. m. 3. foe:

תְּכַסֵּנִי, תְּכַסֵּנוּ operies, operiet nos, me. pih. fut. 2. f. m. 3. foe:

תִּכְסֹף expetes, expetet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe:

תַּכְעִיסוּ ad iram provocabitis. Hiph: fut. 2. pl. m. תַּכְעִיסֶנָּה irritavit eam. fut. 2. f. m. 3. foe: aff: Rad. כָּעַס indignatus fuit.

תִּכָּפֵל dupliceris, duplicetur. Niph: fut. 2. f. m. 3. foe: Rad. כָּפַל duplicavit.

תְּכַפֵּר aff. תְּכַפְּרֵם expiabis, bit ea. pih. fut. תְּכֻפַּר expiaberis, bitur. puh. fut. 2. f. m. 3. foe: R. כָּפַר bituminavit.

תִּכְרוּ fodietis. kal. fut. 2. plur. m. R. כָּרָה fodit.

תִּכְרֹת, תִּכְרוֹת panges, succides,

des, det: abſcindes. *kal.* fut. 2. ſ. m. 3. foe: תִּכְרְתוּ, תִּכְרוּתוּן pangetis, ſuccidetis. pl. 2. m. R. כָּרַת exeidit.

תַּכְרִיךְ m. ſtola, pallium, amictus. תַּכְרִיכֵי הַמֵּת involucra mortuorum. pl. conſtr.

תַּכְרִיעַ proſternes, net. Hiph: fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. כָּרַע incurvavit.

תַּכְרִית exſcindes, det. aff. תַּכְרִיתֶךָ exſcindet te. Hiph: fut. 2. ſ. m. 3. foe: תַּכְרִיתוּ exſcindatis. pl. 2. m. R. כָּרַת exſcidit.

תִּכְרַע incurvabit ſe. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: תִּכְרְעוּ incurvabitis vos. pl. 2. m. תִּכְרַעְנָה incurvabitis vos, incurvant ſe. pl. 2. & 3. foe: R. כָּרַע incurvavit.

תִּכָּרֵת exſcinderis, detur. Niph: fut. 2. ſ. m. 3. foem: תִּכְרְתוּ pangetis, pepigiſtis. Jer: 34. 15. kal. fut. 2. pl. m. R. כָּרַת pepigit.

תִּכָּשֵׁל impinges, corruet. Niph. fut. 2. ſ. m. 3. foe: תְּכַשְּׁלִי debilitabis, impingere facies. pih. fut. 2. ſ. foem: R. כָּשַׁל impegit.

תִּכְתּוֹב ſcribes, ſcribet. *kal.* fut. 2. ſ. m. 3. f. תִּכְתְּבוּ ſcribetis. תִּכָּתֵב ſcribéris, tur. Niph. fut. 2. ſ. m. Rad. כָּתַב ſcripſit.

תִּכְתּוֹשׁ contundes, det. *kal.* fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. כָּתַשׁ contudit.

ת ל

תֵּל m. tumulus, acervus, agger, cumulus, colliculus. præf. לְתֵל in tumulum. מִתֵּל à tumulo. aff. תִּלָּהּ תִּלָּם tumulus eorum, ejus. R. תָּלַל aggeravit.

תֵּלֶא pro תִּלְאֶה ægrè feres, feret: defatigaris. *kal.* fut. 2. ſ. m. 3. foe per apoc: R. לָאָה laboravit.

תַּלְאֻבוֹת pl. foe: ſiccitates, ariditates.

תִּלְאֶה ægrè feres, feret, defatigaris, tur. *kal.* fut. 2. ſ. m. 3. foem: *Rad.* לָאָה laboravit.

תְּלָאָה foe: labor, moleſtia, defatigatio. præf. הַתְּלָאָה moleſtia.

תַּלְאוּ fatigabitis. Hiph: fut. 2. pl. maſcul.

תְּלֻאִים pl. m. ſuſpenſi. *kal.* part. pah: pl. m. cum epentheſi א R. תָּלָה ſuſpendit.

תְּלַבֵּב placentabis, lagana, aut placentas, aut mattyas faciet. pih. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. לֵבָב cor.

תִּלְבֹּשֶׁת, תִּלְמֹשֶׁת foe: indumentum, veſtimentum, veſtis. Rad. לָבַשׁ induit.

תִּלְבַּשׁ, תִּלְבָּשׁ indues, induet. *kal.* fut. 2. ſ. m. 3. foe. תִּלְבְּשִׁי veſties te. fut. 2. f. foe. תִּלְבְּשׁוּ induetis. pl. 2. maſc. תִּלְבַּשְׁנָה veſtiemini, veſtient. pl. 2. & 3. f. תַּלְבִּישׁ, תַּלְבִּשׁ veſties, veſtiet. præf. הֲתַלְבִּישׁ an-

vesties? aff. תַּלְבִּשֵׁנִי vesties me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foem. תַּלְבִּישִׁי vesties te. f. foe. תִּלְבַּשׁ Chal. induces, induéris. peh. fut. 2. f. m. 3. foem.

תְּלַג m. Chal. nix, præf. כִּתְלַג sicut nix.

תֵּלֵד paries, pariet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. תֵּלְדִי parietis. pl. 2. m. תֵּלְדוּ paries. 2. f. foe. R. יָלַד peperit.

תֵּלַדְנָה, תֵּלַדְןָ parietis, parient. kal. fut. 2. & 3. pl. f.

תֵּלַהּ וַ pro תִּלְהֶה & insanivit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. per apoc. R. לָהָה insanivit.

תִּלָּהּ tumolus, cumulus ejus. nom. f. m. aff. R. תָּלַל aggeravit.

תָּלָה suspendit, appendit, exaltavit, extulit: construitur cum עַל. præt. 2. f. m. וְתָלִיתָ & suspendes. pl. 3. תָּלוּ suspenderunt. aff. תְּלָנוּם suspenderunt eos. 1. plur. תָּלִינוּ suspendimus, part. ben. f. m. תֹּלֶה suspendens part. pah. f. masc. תָּלוּי suspensus. plur. תְּלוּאִים תְּלֻאִים, תְּלוּיִם suspensi. inf. præf. לִתְלוֹת ad suspendendum. Imp. pl. m. aff. תְּלֻהוּ suspendite eum. fut. 3. f. aff. וַיִּתְלֵם & suspendit eos. pl. 3. m. יִתְלוּ suspendent. Niph. præt. pl. 3. נִתְלוּ suspenduntur. fut. plur. 3. m. יִתָּלוּ suspendentur. pih. præt. 3. pl. תִּלּוּ suspenderunt.

תָּלוּ suspenderunt. kal. præt. 3. plur.

תִּלּוּ suspenderunt. pih. præt. 3. pl.

תְּלֻאִים, תְּלוּאִים suspensi. kal. part pah. pl. m. cum epenthesi א.

תְּלַהֵט incendes, det. aff. תְּלַהֲטֵהוּ inflammabit eum. pih. fut. 2. f. m. 3. f. R. לָהַט arsit.

תִּלְוֶה mutuò acceperis, rit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. תַּלְוֶה mutuò dederis, rit. Hiph. fut. R. לָוָה mutuatus est.

תָּלוּי suspensus. תְּלוּיִם, תְּלוּאִים suspensi, kal. part. pah. f. m. & plur. cum א epenth. R. תָּלָה suspendit.

תָּלוּל elevatus, aggestus, tumulatus, eminens, exaggeratus. kal. part. pah. f. m. R. תָּלַל aggeravit.

תְּלוּם suspenderunt eos, pro תְּלוּם vel תְּלָאוּם 2. Reg. 21, 12. kal. præt. 3. pl. aff. R. תָּלָה suspendit.

תְּלוּנָּה, תְּלוּנָּה foem. querela, murmuratio, querimonia, murmur oppositionis. pl. תְּלוּנוֹת, תְּלֻנּוֹת aff. תְּלֻנֹּתֵיכֶם, תְּלוּנֹּתָם murmurationes vestræ, eorum. Rad. לוּן pernoctare.

תַּלְוֶנּוּ mutuabis, bit ei. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. aff. R. לָוָה mutuatus est.

תָּלוּשׁ, וַ תָּלוּשׁ & depsit, depse. kal. fut. 2. f. masc. 3. foe Rad. לוּשׁ depsere.

לִ תְלוֹת ad suspendendum. kal. inf.

inf. præf. Rad. תְּלָה suspendit.
תִּלָּחֵם vescitor. kal. fut. תִּלָּחֵם pugnabis, bit. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe.
תִּלָּחֲמוּ ׳ תִּלָּחֲמוּן pugnabitis. pl. 2. m. cum נ parag. R. לָחַם pugnavit: comedit.
תִּלְחָצֶנּוּ opprimes, met. aff. תִּלְחַץ opprimes eum. kal. fut. 2. f. m. 3. f.
תִּלָּחֵץ coarctabit, compressit se. Niph. fut. R. לָחַץ compressit.
תִּלְחַרְשָׁא Telharsa. nom. pr.
תְּלִי ׳ תְּלִי m. pharetra. aff. תֶּלְיְךָ pharetra tua. Gen. 27. 3. R. תָּלָה suspendit.
תָּלִין prænoctabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. תָּלִינִי pernoctabis. 2. f. foem. תָּלִינוּ pernoctabitis. & Exod. 16. 7. Num. 17. 11. תַּלִּינוּ murmuratis. pl. 2. m. R. לוּן pernoctare.
תָּלִית suspendisti. kal. præt. 2. f. m. R. תָּלָה suspendit.
תְּלִיתָאָה ׳ תְּלִיתָאָה Chal. foe. tertia. Dan. 2. 39. R. תְּלָת tres.
תֵּלֵךְ ׳ תֵּלֵךְ ׳ הֲתֵלֵךְ ibis, ibit. præf. תֵּלְכִי iturus es? kal. fut. 2. f. m. 3. f. תֵּלְכִי ibis. præf. הֲתֵלְכִי an itura es?
תֵּלְכוּן ׳ תֵּלְכוּ ׳ תֵּלַכְנָה ׳ תֵּלְכוּ ibitis. pl. 2. m. cum נ parag. R. יָלַךְ ivit.
תִּלָּכֵד capieris, etur. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. תִּלְכְּדוֹ capiet eum. kal. fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. לָכַד apprehendit.

תֵּלַכְנָה ibitis, iverunt. kal. fut. 2. & 3. pl. foe. R. יָלַךְ ivit.
תָּלַל elevavit instar tumuli, aggeravit, accumulavit, aggessit, tumulavit, eminuit ut tumulus. part. ben. pl. m. תּוֹלָלִים contumulatores. aff. וְתוֹלָלֵינוּ & contumulatores nostri. Ps. 137. 3. part. pah. f. m. תָּלוּל aggestus, elevatus.
תִּלָּם agger, tumulus eorum. nom. f. m. a תֵּל tumulus.
תֶּלֶם m. sulcus, porca, id est, ille terræ tumulus, seu cumulus, qui in arvo inter arandum prominens relinquitur: synecd. aratio, area, areola, thalamus in agro. præf. בְּתֶלֶם in sulco. plur. const. תַּלְמֵי. aff. תְּלָמֶיהָ sulci ejus. תַּלְמַי Talmai. nom. pr.
תִּלְמַד disces, discet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. תִּלְמְדוּ discetis. plur. 2. m.
תְּלַמְּדֵנִי ׳ תְּלַמְּדֵנוּ ׳ תְּלַמְּדֵם docebis eos, eum, me. pih. fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. לָמַד docuit.
תַּלְמוּד m. doctrina: item collectio varia eruditionum, & traditionum Rabbinicarum ad Hebræos.
תַּלְמִיד m. discipulus, auditor. pl. תַּלְמִידִים discipuli.
תָּלֶן ׳ תָּלִין pernoctato, pernoctabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. Rad. לוּן pernoctare.
תְּלֻנּוֹת pl. foem. murmurationes, que-

querimoniæ, aff. תְּלֻנֹּתָם querimoniæ eorum. à f. תְּלוּנָה.

תּוֹלָע · תֹּלָע m. coccus, coccum, coccineum, coccinum, vermiculus rubens, seu purpureus, qui ex cocco, seu grano nascitur, unde fit materia purpurei coloris. præf. כַּתֹּלָע sicut coccineum. pl. תֹּלָעִים vermes.

תִּלְעַג subsannabis, bit. kal. fut. תַּלְעִיג subsannato. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. R. לָעַג subsannavit.

תּוֹלֵעָה · תֹּלֵעָה foe. vermis, vermiculus. R. תֹּלָע coccus.

תּוֹלַעַת · תֹּלַעַת foe: vermis, vermiculus coccineus, purpurei coloris, & quando additur שָׁנִי, semper significat coccum bis tinctum, qui color aliquanto est nigrior, & non ita lucidus, ut semel tinctus.

תַּלְפִּיּוֹת pl. f. armaria. R. תָּלָה suspendit.

תִּלְקַח assumeris, etur. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. R. לָקַח accepit.

תְּלֻקַּט colliges, get. pih. fut. 2. f. m. 3. f. תִּלְקְטֻהוּ colligetis illud. kal. fut. pl. 2. m. aff. תְּלֻקְּטוּ colligemini. puh. fut. 2. pl. m. R. לָקַט collegit.

וַ תָּלֹשׁ & depsit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. לוּשׁ depsere.

תַּלְשֵׁן accuses, calumnieris, etur. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. R. לָשׁוֹן lingua.

תְּלָת Chal. tres, tria. pl. תְּלָתִין triginta.

תְּלָתָא Chal. tres: תְּלִתָאָ m. tertius. תְּלִיתָאָה tertia.

תְּלָתָה Chal. tres, tria. aff. תְּלָתְהוֹן tres illi.

תַּלְתִּי Chal. m. tertius.

תְּלָתִין Chal. pl. m. triginta.

תַּלְתַּלִּים pl. m. crispaturæ capillorum, cincinni crispi, cumuli, tumuli, flocci. R. תָּלַל aggeravit.

ת מ

תַּמָּה · תַּם Chal. illic, ibi: adverbium loci.

תַּם absumptus, consumptus est. kal. præt. 3. f. m. præf כְּתֹם juxtà absolvi. Isa. 18. 8. inf. R. תָּמַם completus est.

תָּם m. integer, perfectus, consummatus, immaculatus, inculpatus vitâ. plur תָּמִים integri, perfecti. præf. בְּ-תֹם in integritate. nom. f. præf à f. תּוֹם.

תּוֹם · תֹּם m. perfectio, integritas, virtus contraria versutiæ, & integritati, simplicitas solers: item integer. præf. בְּתוֹם · בְּתֹם in integritate. לְתוּם juxtà integritatem: כְּתוֹם integro. Prov. 10. 29. aff. כְּתֻמִּי in integritate meâ. כְּתֻמִּי juxtà integritatem meam. לְתֻמּוֹ in integritate suâ. כְּתֻמָּם juxta integri-

gritatem ſuam. לְתֻמָּם in integritate ſua.

תְּמָא Thema. nom. pr:

תְּמָאֵן renues, renuet. pih. fut. 2. ſ. m. 3. f. תְּמָאֲנוּ · תְּמָאֲנוּ reſpuetis. pl. 2. m. R. מֵאֵן renuit.

תִּמְאָס ſpernes, net. תִּמְאַס ſpernes. kal. fut. תִּמָּאֵס ſpernéris, tur. Niph. fut. 2. ſ. m. 3. f. תִּמְאָסוּ reſpuetis. pl. 2. m. Rad. מָאַס reprobavit.

תָּמוּג · תָּמֹג diſſolvéris, etur. kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. R. מוּג diſſolvi.

תְּמַגֶּנְךָּ trades, det tibi. pih. fut. 2. ſ. m. 3. f. aff. R. מִגֵּן tradidit.

תָּמֹד · תָּמוּד metieris, etur. kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. תָּמֹדּוּ metiemini. 2. pl. m. R. מָדַד menſus eſt.

תַּמָּה Chal. illic, ibi: adverb. loci à תָּם ibi.

תֻּמָּה · תֻּמַּת foe. integritas, perfectio, ſinceritas, innocentia. aff. בְּתֻמָּתְךָ · תֻּמָּתִי integritas mea. בְּתֻמָּתוֹ in integritate ejus, tuâ Rad. תָּמַם completus eſt.

תָּמַהּ miratus, admiratus, demiratus eſt cum ſtupore, obſtupuit. pl. 3. præt. תָּמְהוּ admirati ſunt. imp. pl. m. תְּמָהוּ admiramini. fut. 2. ſ. m. 3. f. תִּתְמַהּ miraberis. plur. 3. m. יִתְמָהוּ · יִתְמְהוּ obſtupeſcent. Hithp. præt. 3. pl. וְהִתַּמְּהוּ & admirantur.

תִּמְהוֹהִי Chal. miracula ejus. pl. m. aff. à ſing:

תִּמָּהוֹן · תִּמְהוֹן m. admiratio, ſtupor, demiratio. præf. בְּתִמָּהוֹן · בְּ ſtupore.

תִּמְהַיָּא Chal. pl. m. miracula, prodigia, portenta.

תִּמְהִין pl. m. Chal. mirabilia, portenta.

תְּמַהֵר feſtinabis, bit. pih. fut. 2. ſ. m. 3. foe: תְּמַהֲרוּ feſtinabitis. pl. 2. m. תְּמַהֵרְנָה feſtinabitis, bunt. pl. 2. & 3. foe: R. מָהַר acceleravit.

תַּמּוּ conſumpti ſunt, abſolverunt, defecerunt. præf. הֲתַמּוּ an abſolverunt? kal. præt. 3. pl. תֻּמּוֹ integritas ſua, ejus. Job: 21. 23. conſumi illud. 3. Reg: 14. 10. kal. inf. aff. vel nom. f. m. aff. לְתֻמּוֹ · בְּתֻמּוֹ in integritate ſuâ. Rad. תָּמַם conſumptus eſt.

תָּמוּג · תָּמֹג diſſolvéris, diſſolvetur. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: aff. תְּמוֹגְגֵנוּ diſſolves nos. R. מוּג diſſolvi.

תְּמוֹגְגֵנִי · תְּמֹגְגֶנָּה diſſolves eam. facis ut diffluam. pih. fut. 2. ſ. m. 3. foe: aff.

תָּמוּד · תָּמֹד metieris, etur. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: תָּמוֹדּוּ metiemini. pl. 2. m. R. מָדַד menſus eſt.

תַּמּוּז m. Thammuz nomen Idoli quod aliqui fuiſſe Adonidem Veneris amaſium exiſtimant. præf

הַתַּמּוּז Thammuz: aliis Osiris vir Isidis, quem amissum in Ægypto quotannis defleri Isis mandaverat: apud Hebræos mensis quartus, qui in Junium ex parte incidit, dictus est Thammus: is mensis est in eo tractu messi destinatus.

תָּמוּט תָּמוּט vacillabis, bit. kal. fut. dimoveberis, bitur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. מוּט nutare.

תְּמוּטֶינָה nutabitis, bunt. kal. fut. 2. & 3. pl. foe:

תָּמוֹךְ sustentare. præf. מִתְּמוֹךְ ab apprehendendo. inf. kal. præt. Rad. תָּמַךְ sustentavit.

תְּמוֹל heri, hesternus dies: synecdoch: anteà, antè: dicitur de die præteritâ, tàm de longinquo, quàm de propinquo. præf. כִּתְמוֹל sicut heri. מִתְּמוֹל ab heri.

תְּמוּנָה foe: figura, similitudo, imago, phantasma, idea, species intelligibilis, forma imaginis: dicitur enim de rebus tàm corporalibus, quàm spiritalibus; tàm de his, quæ per sensus percipiuntur, quàm de his, quæ per sensus non intelliguntur, sed per intellectum: forma quâ genus à genere, res à re, persona à personâ differt. const: תְּמֻנַת, תְּמוּנַת similitudo. aff. תְּמוּנָתְךָ similitudo tua.

תְּמוּרָה, תְּמוּרַת foem: com-

הַתְּמוּרָה mutatio, permutatio. præf. תְּמוּרָתוֹ commutatio. aff. תְּמוּרָתָהּ permutatio ejus. Rad. מוּר commutare.

תָּמוּשׁ recedes, det. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. מוּשׁ recedere.

תָּמוּת morieris, morietur. תָּמוּת morieris. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: Rad. מוּת mori.

תְּמוּתָה foe: occasio, mors, interfectio, à quo filii mortis dicuntur, viri morti adjudicati, & destinati.

תְּמֻתוּן, תְּמוּתוּן, תָּמֻתוּ, תָּמוּתוּ moriemini. kal. fut. 2. pl. m. cum ן parag:

תָּמוּתִי morieris. kal. fut. 2. sing. foem.

תְּמוּתֶנָה moriemini, entur. kal. fut. 2. & 3. pl. foe:

תְּמוֹתֵת interficies, ciet. pih. fut. 2. f. m. 3. foe:

תֶּמַח deleas, deleat. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: pro תַּמְחֶה R. מָחָה delevit.

תִּמַּח pro תִּמָּחֶה delearis, deleatur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foem:

תֶּמַח Thamach. nom. pr.

תִּמְחֶה delebis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe:

תִּמְחִי delebis. Hiph. fut. 2: f. foe:

תִּמְחַץ cruentes, tet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. מָחַץ percussit.

תַּמְטִיר deplues, depluet. Hiph. fut.

תִּמָּטֵר compluetur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe. R. מָטַר pluit.

תֻּמִּי consumere me. kal. inf. aff. Jer: 27. 8. vel integritas mea. præf. כְּתֻמִּי in integritate meâ. כְּתֻמִּי juxtà integritatem meam. nom. f. m. aff. Rad. תָּמַם complevit. תּוֹם completus est.

תָּמִיד m. jugis, juge, continuus, frequens, perennis, sempiternus: & adverb: sempèr, jugitèr, perennitèr, perpetuò. præf. הַתָּמִיד subaud. עוֹלַת sacrificium juge. Dan: 8. 11. 12. 13. . 11. 31. . 12. 11.

תְּמִים pro תְּאֹמִים gemelli, gemini. Exod: 26. 24. . . 36. 29. plur. m. R. תָּאַם geminavit.

תֻּמִּים m. pl. thummim: integritates, perfectiones: conjungitur hæc vox cum אוּרִים luces, fulgores: intra pectorale summi Sacerdotis erant duodecim gemmæ, seu lapides fulgentes, quibus insculpta erant nomina duodecim tribuum Israel, quæ cum nomine Dei tetragrammato dicebantur vrim, & thummim: hine egrediebatur lux quædam insolita, quæ sacerdotis animum illuminaret doceretque, cùm Deum interrogaret de futuris, vel ambiguis rebus. præf. הַתֻּמִּים thummim. לְתֻמִּים ad thummim. aff. תֻּמֶּיךָ thummim tui. R. תָּמַם completus est.

תַּמִּים pl. m. integri, perfecti. a f. m. תָּם.

תָּמִים, תְּמִים, תָּמִים m. perfectus, immaculatus, integer, verus, rectus, consummatus: item integritas: sincerus, insons, sine labe. præf. בְּתָמִים in integritate. plur. תְּמִימִי

תְּמִימִם, תְּמִימִים integri.

תְּמִימָה foe: integra, perfecta, consummata, immaculata. pl. תְּמִימוֹת integræ. תְּמִימֹת perfectæ.

תָּמִישׁ pro תָּמוּשׁ recedes, det. Prov: 17. 13. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: jod pro ו. Hiph: fut. 2. plur. masc. תָּמִישׁוּ removebitis. R. מוּשׁ recedere.

תָּמִית interficies, occidet. aff. תְּמִיתֵנוּ, תְּמִיתֵנִי occidas me, nos. תְּמִיתֶנּוּ enecabit eum. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foem: תְּמִיתֵהוּ תְּמִיתוּהָ interficietis eum, eam. pl. 2. masc. R. מוּת mori.

תָּמַךְ sustentavit, sustinuit, tenuit, apprehendit: construitur cum accus: & בְּ. præt. 3. f. foe: תָּמְכָה sustentat. 2. f. m. תָּמַכְתָּ sustentasti. 1. f. aff. תְּמַכְתִּיךָ sustento te. pl. 3. תָּמְכוּ sustentârunt. part. ben. m. f. & pl. aff. תּוֹמֵךְ, תוֹמְכִי tenens, sustentans. וְתוֹמְכֶיהָ & tenentes eam. inf. תָּמוֹךְ sustentando. מִתְּמוֹךְ ab apprehendendo. fut. 1. f. אֶתְמָךְ־ sustentabo. יִתְמָךְ־, יִתְמוֹךְ sustenta-

tabit. 2. f. m. 3. f. תִּתְמוֹךְ apprehendet. pl. 3. m. יִתְמוֹכוּ · יִתְמְכוּ obtinebunt. Niph: fut. 3. f. m. יִתָּמֵךְ tenebitur.

תִּמְכּוֹר · תִּמְכֹּר vendes, det. aff. תִּמְכְּרֶנָּה vendes eam. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תִּמְכְּרוּ vendetis. pl. 2. m. תִּמָּכֵר venderis, detur. Niph: fut. 2. f. m. 3. f. R. מָכַר vendidit.

תִּמָּלֵא compleberis, implebitur. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. תִּמָּלְאִי repleberis. 2. f. f. תִּמָּלֶאמוֹ explebitur iis. kal. fut. aff. תְּמַלֵּא implebis, bit. præf. הֲתְמַלֵּא an implebis? pih. fut. 2. f. m. 3. f. תְּמַלֶּאנָה complebitis, complebunt. pl. 2. & 3. foe: R. מָלֵא completus eſt.

תִּמְלוֹךְ · תִּמְלֹךְ regnabis, bit. præf. הֲתִמְלוֹךְ an regnaturus es? kal. fut. 2. f. m. 3. foe: וַתַּמְלִיכוּ & Regem conſtituiſtis. Hiph. fut. 2. pl. m. R. מָלַךְ regnavit.

תִּמָּלַח ſalies, ſaliet, vel ſalietur. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. מָלַח ſale condiit.

תְּמַלֵּט eripies, eripiet. וַתְּמַלֵּט & excluſit pullos. Iſa: 34. 15. pih. fut. 2. f. m. 3. f. תְּמַלְּטֵם eripies te. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. מָלַט eripuit.

תֹּמִם plur. m. gemelli, gemini pro תְּאוֹמִים R. תָּאַם geminavit.

תָּמִם pro תָּמִים perfectus, integer. R. תָּמַם completus eſt.

תָּם · תָּמַם abſolutus, completus, perfectus, confectus, abſumptus fuit, defecit, integrè conſummatus eſt: quandoque abſolvit, complevit. kal. præt. 3. pl. תַּמּוּ conſumpti ſunt. præf. הֲתַמּוּ an abſolverunt? 1. Reg: 16. 11. pl. 1. תַּמְנוּ abſolvimus, conſumimur. inf. תּוֹם conſumi, compleri, deficere. aff. תֻּמּוֹ conſumi illud. præf. כְּתֹם juxtà abſolvi.

תֻּמִּי · תֻּמָּם conſumere me, eos. Niph. fut. 1. f. אֵיתָם immaculatus ero. Pſ. 19. 14. f. 3. m. וַיִּתּוֹם & conſumpta fuit. Gen. 47. 15. 2. f. m. 3. f. תִּתֹּם · וַתִּתּוֹם conſumeris, & abſolutum erit. pl. 3. m. יִתַּמּוּ · וַיִּתַּמּוּ conſumentur, & completi ſunt. Hiph. præt. הֵתַם · הֵתֵם abſolvit, conſummavit, conſumſit, integrum aſſeruit, conſummare fecit. præt. 1. f. וַהֲתִמּוֹתִי & faciam ut conſumatur. Ezec: 22. 15. pl. 3. הֵתַמּוּ abſolverunt. inf. præf. כַּהֲתֵם juxtà conſummare. וּלְהָתֵם & ad finiendum. aff. כַּהֲתִימְךָ כַּהֲתִמְּךָ juxtà abſolvere te. fut. 2. f. m. 3. foe: תַּתֵּם perfectas feceris. Job. 22. 3. וְיַתֵּם & perficiat. 3. f. m. Hithp. fut. 2. f. m. 3. foe: Pſ. 18. 26. תִּתַּמָּם integrum te exhibebis.

תֻּמָּם conſumere eos. kal. inf. aff. vel integritas eorum. præf. כְּתֻמָּם juxta integritatem ſuam. לְתֻמָּם in integri-

gritate sua. nom. f. masc. תום aff. præf.

תְּמַנֶּה constitues, substituet. kal.fut. 2. f. m. 3. foe: תִּמְנָה Thimnah. nom. pr: R. מָנָה numeravit.

תַּמְנוּ · תַּמְנוּ absolvimus, consumimur, consumpti sumus. kal. præt. 1. pl. R. תָּמַם consumptus est.

תִּמְנַע prohibebis, bit. kal. fut.

תִּמָּנַע prohibearis, atur. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. תִּמְנַע Timnah. nom. pr: R. מָנַע prohibuit.

תְּמֻנַת foe: idea, imago, figura, similitudo. à f. תְּמוּנָה.

תִּמְנָתָה in Thimnah. nom. pr: תִּמְנַת־סֶרַח cum ה loc: תִּמְנָתָה Thimnatserah. nom. pr:

תֶּמֶס pro תִּמְסֶה liquefacies, iet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foem: per apoc: R. מָסָה vel מָסַס liquefcit.

תֶּמֶס m. liquefactio, actio liquefaciendi. Ps. 58. 9. כְּמוֹ שַׁבְּלוּל תֶּמֶס sicut limax liquefactionis.

תִּמְעַד vacillabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. מָעַד nutavit.

תִּמְעֲטוּ minuamini. kal. fut. 2. pl. m. תַּמְעִיט minues. aff. תַּמְעִטֵנִי imminuas, nuat me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. תַּמְעִיטִי minuas. 2. f. foe: תַּמְעִיטוּ minuetis, minus dabitis. pl. 2. m. Rad. מָעַט diminuit.

תִּמְצָא invenies, iet. aff. תִּמְצָאֶנּוּ תִּמְצָאֵם · תִּמְצָאֵךְ invenies, iet te, eos, eum. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: · תִּמְצָאוּן · תִּמְצָאוּ · תִּמְצָאוּ aff. תִּמְצָאֻהוּ invenietis eum. pl. 2. m. aff. & cum ן parag: תִּמְצָאוּן invenietis, ent. pl. 2. & 3. foe: תִּמָּצֵא invenieris, etur. Niph. fut. תִּמָּצְאִי inveniéris. 2. f. foe: תִּמָּצֶאנָה inveniemini, entur. pl. 2. & 3. foe: Rad. מָצָא invenit.

תָּמוֹצוּ · תָּמֹצוּ exprimatis. kal. fut. 2. pl. m. R. מָצַץ expressit.

תִּמַּק tabesies, fiet. Niph. fut. 2. f. m. 3. f. תִּמַּקְנָה tabesietis, fient. pl. 2. & 3. foe: R. מָקַק emarcuit.

תַּמֹּר pro תַּדְמֹר Tadmor. 3. Reg: 9. 18.

תַּמֵּר exacerbabis, bit. pro תַּמְרֶה Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. Exod. 23. 21. R. מָרַר amarus fuit.

תַּמֶר ן rebellabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: per apocop: pro תַּמְרֶה R. מָרָה rebellavit.

תָּמָר m. palma: item Thamar nom. pr: mulieris, & loci. Ezec: 47. 19. præf. בְּתָמָר in palmam. כְּתָמָר sicut palma. לְתָמָר in palmam. מִתָּמָר à palmâ: à Thamare. Ezec: 47. 19... 48. 28.

תֹּמֶר · תּוֹמֶר m. palma, palmetum. præf. כְּתֹמֶר tanquam palma. plur. præf. הַתְּמָרִים palmæ. pl. foe: præf. כְּתִימְרוֹת · תִּמְרוֹת ut columnæ.

תִּמְרוֹדוּ ; תִּמְרְדוּ rebellabitis. kal. fut. 2. plur. masc. Rad. מָרַד defecit.

תִּמֹרָה ׳ תִּמוֹרָה foe: palma artificialis, & picta ad ornatum: densitas palmarum. præf. הַתִּמוֹרָה palma. plur. m. & foe: וְתִמוֹרִים & palmæ. הַתִּמוֹרוֹת palmæ. aff. conft: absq. jod. וְתִמוֹרָו & palmæ ejus. Ezec. 40. 22. R. תָּמָר palma.

תֹּמְרוּ dicetis. kal. fut. 2. pl. masc. absque א rad: pro תֹּאמְרוּ R. אָמַר dixit.

תַּמְרוּ rebellaveritis. Hiph: fut. 2. pl. m. R. מָרָה rebellavit.

תַּמְרוּק pro quo תַּמְרִיק m. absterfio, deterfio, purificatorium, mundatio, strigilis, politura, mundus, cultus muliebris. תַּמְרוּק בְּרַע politura in malo. Prov: 20. 30. plur. præf. בְּתַמְרוּקֵי mundationibus. aff. תַּמְרוּקֵיהֶן, תַּמְרוּקֶיהָ mundus ejus, earum. Rad. מָרַק expolivit.

תַּמְרוּרִים pl. m. obelisci, pyramides instar palmarum fastigiatæ. Rad. תָּמָר palma.

תִּמֹרוֹת plur. foe: palmæ, à sing. תִּמְרוֹרת ׳ תִּמָרוֹת ׳ תִּמֹרֹת elationes, columnæ ad formam palmæ assurgentes. præf. cum jod inserto. כְּתִימְרוֹת ut columnæ. Cant: 3. 6.

תַּמְרִיא extolles, efferes, elevabit se. כָּעֵת בַּמָּרוֹם תַּמְרִיא statim in altum evolat. Job: 39. 21. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: Rad. מָרָא elevavi se.

תְּמֹרִים ׳ תְּמָרִים pl. m. palmæ. præf. הַתְּמָרִים palmæ. à f. R. תָּמָר palma.

תָּמוּשׁ ׳ תָּמֻשׁ recedes, det. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. Rad. מוּשׁ recedere.

תִּמְשָׁל ׳ תִּמְשׁוֹל dominaberis, bitur. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. מָשַׁל dominatus est.

תִּמְשַׁח unges, unget. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. מָשַׁח unxit.

תַּמְשִׁילֵהוּ dominari facies eum. Ps. 8. 7. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. aff.

תַּמְשִׁלֻנִי comparabitis me. Isa: 46. 5. pl. 2. m. aff. R. מָשַׁל dominatus est.

תִּמְשׁוֹךְ ׳ תִּמְשֹׁךְ extrahes, het. kal. fut. תִּמָּשֵׁךְ protraheris, etur. Niph: fut. תִּמְשְׁכֵנִי protrahas, hat me. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. מָשַׁךְ traxit.

תֻּמַּת foe: integritas, perfectio, sinceritas, innocentia. à f. תֻּמָּה R. תָּמַם completus est.

וַתָּמָת ׳ תָּמֹת & mortua est. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. מוּת mori.

תְּמֻתוּן ׳ תָּמֻתוּ moriemini. kal. fut. 2. pl. m. cum ן parag:

תמתו

בְּ חֻמָּתוֹ in integritate suâ. a f.
חֻמָּה aff. R. תָּמַם completus est.

חֻמָּתִי integritas mea. à præced:

תַּמָּתִי perfecta mea. nom. f. foe: const: aff. à f. m. תָּם perfectus.

בְּתֻמָּתְךָ in integritate tuâ. nom. f. foe: const: aff. præf. à præced. תֻּמָּה.

תְּמֹתֶנָה moriemini, morientur. pih. fut. 2. & 3. pl. foe: תְּמִתֵנוּ occides, det nos. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. מוּת mori.

תַּמְתִּיק dulcueris, dulcuerit. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: *Rad.* מָתַק dulcuit.

ת נ

תֵּן, תֶּן da, dato: pl. m. תְּנוּ date: kal. imp. f. m. & pl. R. נָתַן dedit.

תִּנְאָף adulterabis, committet adulterium. kal. fut. 2. f. masc. 3. foe: & תְּנָאַפְנָה · תְּנָאֵף adulterabimini, adulterantur. pih. fut. 2. & 3. pl. foe: *R.* נָאַף moechatus fuit.

תְּנָאֵץ contemnas, at. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. R. נָאַץ sprevit.

תִּנָּבֵא prophetabis, bit. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe. תִּנָּבְאוּ prophetabitis. pl. 2. m: R. נָבָא prophetavit.

תְּנַבֵּל vilipendito, vilipendet. pih. fut. 2. f. masc. 3. foe: Rad. נָבֵל decidit.

תְּנַגֵּחַ cornu feries, feriet. pih. fut.

2. f. masc. 3. foe: Rad. נָגַח cornu petiit.

תִּנָּגֵף percutiéris, etur. Niph: fut. 2. f. m. 3. foe: תִּנָּגְפוּ percutiemini. pl. 2. m. R. נָגַף percussit.

תִּנְגְּשׂוּ exigetis. kal. fut. 2. plur. m. *R.* נָגַשׂ exegit.

תָּנֻד, תָּנוּד vageris, etur: condoleas, leat. kal. fut. 2. f. masc. 3. foe:

תָּנֻדוּ condoleatis. pl. m. 2. *R.* נוּד vagari.

תְּנֻד, תְּנֻד Chal. vageris, etur. peh. fut. 2. f. m. 3. foe:

תְּנִדֵנִי vagari faciet me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. aff.

תִּנְדַע Chal. cognosces, cet. peh. fut. 2. f. m. 3. foe. cum נ inserto. R. יְדַע scivit.

תִּנְדֹּף impelles, let pro תִּדֹּף Ps. 68. 3. *kal.* fut. 2. f. m. 3. foe. *Rad.* נָדַף impulit.

תְּנָה da, dato. kal. imp. f. m. cum ה parag: *R.* נָתַן dedit.

תָּנָה donavit, donis, mercede conduxit, tribuit donaria. fut. pl. 3. m. יִתְנוּ mercede conducent. תָּנָה pih. allocutus, confabulatus est. inf. præf. לְתַנּוֹת לְבַת־יִפְתָּח ad alloquendum filiam Iiphtach. Jud: 11. 39. vel 40. fut. plur. 3. masc. יְתַנּוּ צִדְקוֹת יְהוָה ibi narrentur justitiæ Domini. Jud. 5. 11. Hiph: הִתְנָה mercede, donis conduxit. præt. 3.

plur.

plur. יִתְּנוּ אֲהָבִים mercede conduxerunt amores. Hos:8. 9.

תְנַהֵג adduces, cet. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נָהַג duxit.

תְּנָהוּ da, dato cum. kal. imp. f. m. aff. R. נָתַן dedit.

תְּנַהֲלֵנִי deducito me, deducet me. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. Rad. נָהַל deduxit.

תְּנוּ date. kal. imp. pl. m. Rad. נָתַן dedit.

תְּנוּאָה ׳ תְּנוּאַת foe: contritio, fractio, distractio, avulsio, abruptio, raptura, fractura, confutatio, refutatio, annihilatio, irritatio, renutus. aff. וִידַעְתֶּם אֶת תְּנוּאָתִי & cognoscetis fracturam, seu contritionem meam. Num: 14. 34. plural. הֵן תְּנוּאוֹת עָלַי יִמְצָא ecce rupturas, occasiones adversum me inveniet. Job: 33. 10. R. נוּא irritare.

תְּנוּבָה ׳ תְּנוּבַת foe: germen, fructus, proventus, propago, productio, vigor, vegetatio. aff. תְּנוּבָתִי proventus meus. pl. præf. מִתְּנוּבוֹת à proventibus. R. נוּב germinare.

תָּנוּד ; תָּנֻד vageris, vagetur, condolebis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נוּד vagari.

תָּנוּחַ quiesces, cet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נוּחַ quiescere.

תָּנוּט nutabis, bit. kal. fut. 2. f. masc. 3. foe: Rad. נוּט nutare.

תְּנוּךְ m. tenerum, imum, seu infimum auris, cartilago, pars auris tenuior.

תְּנוּמָה foe: somnus levis, nutatio, obdormitio, dormitatio. plur. præf. בִּתְנוּמוֹת in dormitationibus. Rad. נוּם dormitare.

תָּנוּס fugies, iet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תָּנֻסוּ ׳ תְּנוּסוּן ׳ תָּנוּסוּ fugietis kal. fut. pl. 2. m. cum ן parag. R. נוּס fugere.

תָּנוּעַ nutabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נוּעַ moveri.

תְּנוּפָה ׳ תְּנוּפַת foe: agitatio, elevatio, exhibitio, & repræsentatio consecrandi causâ: genus ceremoniæ, quâ res sacrificanda in sublime attollebatur, ità ut in omnem partem orbis agitaretur. præf. הַתְּנוּפָה elevatio. לִתְנוּפָה ad agitationem. R. נוּף stillare.

תַּנּוּר m. clibanus, furnus, fornax. præf. בַּתַּנּוּר in furno. כְּ ׳ בַּ כְּתַנּוּר sicut fornax. pl. præf. הַתַּנּוּרִים furni. aff. בְּתַנּוּרֶיךָ in furnos tuos.

לְ תַנּוֹת ad alloquendum. pih. inf. præf. R. תָּנָה mercede conduxit.

לְ - תַנּוֹת serpentibus, draconibus, seu in fabulas, aut narrationes. Job: 30. 29. pl. foe: præf. Rad. תַּנִּין serpens.

וְ תָּנַח & quievit. kal. fut. 2. fing. masc.

masc. 3. foe. Rad. נוח quiescere.

תַּנַּח dimittes, tet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. יָנַח dimisit.

תַּנְחֶה deduces, cet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נָחָה duxit.

תַּנְחוּמוֹת plur. foe. consolationes. aff. תַּנְחוּמוֹתֵיכֶם consolationes vestræ. R. נָחַם consolatus est.

תַּנְחוּמִים pl. m. consolationes, admonitiones, solatia. aff. תַּנְחוּמֶיהָ תַּנְחוּמֶיךָ consolationes tuæ, ejus.

תַּנְחִיל possidendum trades, det. aff. תַּנְחִילֶנָּה possidendam trades eam. Deut: 31. 6. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נָחַל hæreditate possedit.

תִּנְחַל possidebis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe:

תַּנְחֵם duces eos. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. aff. R. נָחָה duxit.

תְּנֻחָמוּ consolatione fruemini. puh. fut. 2. pl. m. תְּנַחֲמוּנִי consolabimini me. pih. fut. 2. pl. m. aff. תְּנַחֲמֶנּוּ consolabitur eum. תְּנַחֲמֵנִי consolaberis, bitur me. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. תַּנְחֻמֶת Thanehumet. nom. pr: R. נָחַם consolatus est.

תַּנִּחֵנוּ relinquas nos. תַּנִּחֵנִי permittas, tat me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. יָנַח dimisit.

תַּנְחֵנִי duces me. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. נָחָה duxit.

תְּנַחֲשׁוּ augurabimini. kal. fut. 2. pl. masc. Rad. נָחַשׁ auguratus est.

תִּנְחַת descendes, det. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נָחַת descendit.

תְּנִי da, dato. kal. imp. f. foe: R. נָתַן dedit.

תְּנִיאוּן frangetis. Hiph. fut. 2. plur. masc. cum ן parag: Rad. נוא frangere.

תְּנִידֵנִי, תְּנִירֵנִי vagari facies, faciet me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. נוּד vagari.

תְּנִיחֵנוּ quietum reddidit eum. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. נוּחַ quiescere.

תַּנִּחֵנִי, תַּנִּיחֵנִי permittas, relinquas, quat me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. יָנַח dimisit.

תַּנִּים pl. m. dracones, ceti, balænæ, serpentes. præf. כַּתַּנִּים ut balænæ. לְתַנִּים draconibus: contractè pro תַּנִּינִים R. תַּנִּין draco.

תַּנִּין m. draco, balæna, cetus, serpens, coluber, thynnus. præf. הַתַּנִּין serpens, draco. כַּתַּנִּין ut draco. לְתַנִּין in serpentem. pl. m. תַּנִּין serpentes, dracones. Lam. 4. 3. contractè cum ן fin: loco ם. תַּנִּינִים & contr: תַּנִּים serpentes. תַּנִּינִם præf. הַתַּנִּינִים ceti. לְהַתַּנִּינִם in serpentes.

תִּנְיָן m. Chal. secundus. תִּנְיָנָה foe. secunda, secundum.

תִּנְיָנוּת f. Chal. iteratio. adv: secundò.

תְנִיעֵנִי commovebis, bit me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. נוּעַ moveri.

תָּנִיף agitabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נוּף ſtillare.

תֵּנִיקֵהוּ pro תֵּינִיקֵהוּ lactabis, bit eum. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foem: aff. R. יָנַק ſuxit.

תְּנַכְּרוּ agnoſcetis. pih. fut. 2. pl. m. R. נָכַר agnovit.

תְּנֵם da, dato eos. kal. imp. f. m. aff. R. נָתַן dedit.

תְּנֶנָּה da eam. kal. imp. f. m. aff.

וַ תָּנֹס & fugies, fugiet, pro תָּנוּס kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תָּנֻסוּ fugietis. pl. m. 2. R. נוּס fugere.

תְנַסּוּן, תְּנַסּוּ tentabitis. pih. fut. 2. pl. m. cum ן parag: Rad. נָסָה tentavit.

תָּנוּעַ, תָּנֻעַ nutabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נוּעַ moveri.

תְנַפְּצֵם diſperges, get eos. pih. fut. 2. f. m. 3. foem: aff. Rad. נָפַץ diſperſit.

תִּנָּצֵל eripiéris, etur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: תִּנָּצְלִי liberaberis. 2. f. foe: R. נָצַל eripuit.

תִּנְצְרֶכָּה custodiet te. תִּנְצְרֵנִי cuſtodies me. kal fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. נָצַר cuſtodivit.

תִּנָּקֶה inſons eris, erit. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: תְּנַקֵּהוּ innocentem habebis eum. pih. fut. aff. Radix. נָקָה mundus fuit.

תִּנָּקוּ impunes eritis. Niph. fut. 2. pl. m.

תְּנַקֵּנִי emundabis, bit me. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: aff.

תְּנַקֵּר effodies, diet. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נָקַר eruit.

תִּנָּקֵשׁ illaqueeris, etur. Niph: fut. 2. f. m. 3. foe: R. נָקַשׁ illaqueavit.

תִּנָּשֵׂא portaberis, bitur. Niph: fut. 2. f. m. 3. foe: תִּנָּשְׂאוּ portabimini. pl: 2. m. תִּנָּשֶׂאנָה portabimini, buntur. pl: 2. & 3. foe: Rad. נָשָׂא tulit.

תִּנְשֶׁמֶת foe: cyenus: aliis onocrotalus, noctua, porphyrio, monedula, veſpertilio, talpa, glis, chamæleon apud Bochartum. præt: וְהַתִּנְשֶׁמֶת & talpa. Lev: 11. 30.

תִּנָּשֵׁנִי oblivioni tradéris à me: vel activè, ſed minùs rectè, oblivifcéris me. Niph: fut. 2. f. m. 3. foe: aff. Rad. נָשָׁה oblitus eſt.

תְּנַתֵּחַ divides, det. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נָתַח diviſit.

תִּנָּתֶן, תִּנָּתֵן traderis, dabitur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: תִּנָּתֵן Chal: trades, det. peh. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נָתַן dedit.

תְּנַתֵּקוּ diſrumpetis. pih. fut. 2. pl: m. תְּנַתֵּקִי avelles. foem: 2. f. R. נָתַק avulſit.

תִּנָּתֵשׁ exſtirpaberis, bitur. Niph.

Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: Rad. נָתַשׁ evulſit.

ס ת

תִּסֹּב ; תִּסּוֹב pro תִּסַּב vertes te ; vertet ſe. Niph. fut. 2. f. m. 3. foem:

תָּסֹבּוּ circuibitis. kal. fut. 2. pl: m. R. סָבַב circuivit.

תְּסֻבֶּינָה circuibitis, bunt. kal. fut. 2. & 3. pl: foe:

תַּסֵּג movebis, bit. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: R נָסַג adhæſit.

תִּסְגְּדוּן Chal: adorabitis. peh. fut. 2. plur: m. cum ן parag: Rad. סְגַד adoravit.

תִּסְגֹּר, תִּסְגּוֹר occludes, det. kal. fut.

תִּסָּגֵר includéris, etur. Niph. fut.

תַּסְגִּר tradas, dat. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: aff: תַּסְגִּרֵנִי dedes, dedet me. R. סָגַר clauſit.

תִּסּוֹב vertet te, vertet ſe. Niph. fut. 2. f. m. 3. foem: תְּסֻבּוּן circuibitis. kal. fut. 2. plur. maſc. Rad. סָבַב circuivit.

תְּסוֹבֵב circumdabit. aff. תְּסוֹבְבֵנִי

תְּסוֹבְבֶךָ circumdabis, bit te, me. pih. fut. 2. f. m. 3. foe:

תָּסוּךְ unges te, unget. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תָּסוּכִי unges te. 2. f. foe: R. סוּךְ ungere.

תָּסוּר recedes, det. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תָּסוּרוּ recedetis. plur. 2. m. R. סוּר recedere.

תִּסְחֲרוּ negotiabimini. kal. fut. 2. pl. m. R. סָחַר negotiatus eſt.

תַּסֵּג, תַּסִּיג movebis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: Rad. נָסַג apprehendit.

תַּסִּיעַ transferes, ret, amovebis, bit. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foem: תַּסִּיעִי transferes. 2. f. foe: Rad. נָסַע movit ſe.

תָּסִיר amovebis, bit. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: R. סוּר recedere.

וַתְּסִיתֵנִי & incitaſti me. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. סוּת incitare.

תָּסֵךְ obteges, get. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. סָכַךְ texit.

תִּסְּכוּ libabitis. kal. fut. 2. plur: m. R. נָסַךְ effudit.

תְּסֻכֵּנִי obteges, get me. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. סָכַךְ texit.

תְּסֻלֶּה æſtimaberis, bitur, comparaberis. puh. fut. 2. f. m. 3. foe: R. סָלָה ſtravit.

תְּסַלֵּף pervertes, tet. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. סִלֵּף pervertit.

תִּסְמְכֵנִי ſuſtentabis, bit me. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. Rad. סָמַךְ ſuſtentavit.

תְּסַמֵּר horrificabis, bit. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. סָמַר horruit.

תְּסַנְוֵר exeæcabis, bit. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. סַנְוֵר cæcitas.

תִּסְעָדֵנִי ſuſtentabis, bit me. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. סָעַד fulcivit.

תִּסְעוּ proficiſcemini. kal. fut. 2. pl. m. R. נָסַע profectus eſt.

תּוֹסֵף · תֹּסֵף recipies, recipiet, pro תֶּאֱסֹף kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: Rad. אָסַף collegit.

תְּסֵף Chal. conſumes, met: aph. fut. 2. ſ. m. 3. foe: Rad. סוּף conſumere.

תִּסְפֹּד planges, get. kal. fut. 2. ſ. m: 3. foe: תִּסְפְּדוּ plangetis. pl. 2. m. R. סָפַד planxit.

תִּסְפֶּה · תִּסְפֶּה perdes, conſumet. kal. fut. תִּסָּפֶה conſumaris: tur. Niph: fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. סָפָה perdidit.

תִּסָּפוּ conſumamini. Niph. fut. pl: 2. maſc.

תֹּסִפוּן תֹּסִפוּ addetis. Hiph: fut. 2. pl: m. cum ן parag: Rad. יָסַף addidit.

תִּסְפֹּר · תִּסְפָּר numerabis: bit. kal. fut. תִּסְפְּרוּ numerabitis. pl: 2. maſc. תְּסַפֵּר - תְּסַפֵּר enarrabis, bit. pih. fut. 2. ſ. m. 3. foe: תְּסַפְּרוּ narrabitis. pl: 2. m. Rad. סָפַר recenſuit.

תָּסֵר · וַתָּסַר amovebis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foem: Rad. סוּר recedere.

תָּסוּרוּ · תָּסֻרוּ recedetis. kal. fut. 2. pl: m. R. סוּר recedere.

תִּסְרַח redundabis, ſuperfluet. kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. R. סָרַח ſuperfuit.

תִּסְתְּמוּ occludetis. kal. fut. 2. pl. m. R. סָתַם clauſit.

תִּסָּתֵר abſcondéris, abſcondes te: abſcondetur. Niph: fut. 2. ſ m. 3. foe:

תִּסָּתְרוּ abſcondemini. pl. 2. maſc.

תַּסְתִּיר · תַּסְתֵּר abſcondes, det: aff. תַּסְתִּירֵנִי · תַּסְתִּירֵם תַּסְתִּירֵהוּ abſcondes eum, eos, me. Hiph: fut. 2. ſ. m. 3. foe: aff. R. סָתַר abſcondit.

תִּסְתַּתֵּר abſcondes te, abſcondet ſe. Hithp. fut. 2. ſ. m. 3. f.

ת ע

תֵּעֵב · תִּעֵב abominatus eſt, averſatus, dedignatus eſt, abominandum reddidit, foedavit. præt. 3. pl. aff. תִּעֲבוּנִי abominantur me. part. ſ. m. præf. Iſa: 49. 7. לִמְתָעֵב גּוֹי ad abominabilem gentem. pl. m. præf. הַמְתַעֲבִים qui abominantur. inf. תַּעֵב abominari. fut. 1. ſ. cum ה parag: אֲתָעֲבָה abominabor. 2. ſ. m. aff. תְּתַעֲבֶנּוּ abominaberis eum. 2. ſ. foe: תְּתַעֲבִי abominaberis. 3. ſ. maſc. יְתָעֵב 3. ſ. foe: תְּתָעֵב abominabitur. pl. 3. m. יְתָעֲבוּ abominabuntur. Niph. נִתְעַב abominabile viſum eſt, putidus, vel abominandus factus eſt. part. ſ. m. נִתְעָב abominabilis. Hiph. הִתְעִיב reddidit, fecit, perpetravit abominandum, defœdavit. præt. 2. ſ. m. הִתְעַבְתָּ abomina-

na-

nabile egisti. pl. 3. הִתְעִיבוּ abominabilitèr agunt. fut. 3. s. m. וַיִּתְעֵב abominandum aget.

תַּעֲבֹד, תַּעֲבוֹד serviet, serviet. aff. תַּעַבְדֵם coles ea. *kal*. fut. 2. s. m. 3. foe. תַּעַבְדוּן, תַּעַבְדוּן, תַּעַבְדוּ תַּעַבְדוּ coletis, servietis. pl. 2. m. תַּעַבְדוּן Chal. facturi estis. peh. fut. 2. pl. m. cum ן parag: תַּעַבְדוּם coletis eos. kal. pl. 2. m. fut. aff. תֵּעָבֵד coléris, coletur. Niph. fut. 2. s. m. 3. f. *R*. עָבַד servivit.

תַּעֲבֹר, תַּעֲבֹר, תַּעֲבוֹר transibis, bit. *kal*. fut. 2. s. m. 3. foe: תַּעַבְרִי transibis. 2. f. foe. תַּעַבְרוּ, תַּעַבְרוּ transibitis. 2. pl. m. תַּעֲבֹרְנָה transibitis, bunt. pl. 2. & 3. foe: R. עָבַר transivit.

תַּעֲבוֹט, תַּעֲבֹט mutuaberis, bitur. kal. fut. 2. s. m. 3. foe: תַּעֲבִיטֶנּוּ mutuabis ei. Hiph: fut. 2. s. m. aff. Rad. עָבַט pigneratus est.

תַּעֲבִיר amovebis, bit. aff. תַּעַבְרֵנוּ traducas nos. Hiph: fut. 2. s. m. 3. foe: תַּעֲבִירוּ transire facietis. pl. 2. m. R. עָבַר transivit.

תַּעְגַּב pro תַּעְגְּבָה adamabis, bit. Ezec: 23. 17. 20. kal. fut. 2. s. m. 3. foe: R. עָגַב adamavit.

תֵּעָגֵנָּה pro תֵּעָגַנְנָה retardabitis vos, seu morabimini, differetis. Niph. fut. 2. s. m. 3. foe: R. עָגַן moratus est.

תְּעֻגֶנָּה placentabis eam, seu placentam coques istam, pro תְּעוּגֶנָּה Ezec: 4. 12. kal. fut. 2. s. m. 3. foe: aff. R. עוּג placentas coquere.

וַתָּעַר contestaberis, bitur, pro תָּעִיד Hiph: fut. 2. s. m. 3. foe: R. עוּד testari.

וַתַּעַד & ornabis te, ornat se. Hos. 2. 13. pro תַּעְדֶּה *kal*. fut. 2. s. m. 3. foe: *R*. עָדָה ornavit.

תֶּעְדֵּא Chal. transibis, bit, intercidet. peh. fut. 2. s. m. 3. foe: cum א loco ה.

תַּעְדֶּה ornabis te, ornabit se. kal. fut. 2. s. m. 3. foe:

תַּעְדִּי ornabis te. *kal* fut. 2. s. foe:

תָּעָה erravit, aberravit, deerravit, oberravit. præt. 1. s. תָּעִיתִי erravi. plur. 3. תָּעוּ erraverunt. pl. 1. תָּעִינוּ erravimus. part. ben. s. masc. תֹּעֶה errans. pl. const: תֹּעֵי errantes. inf. præf. בִּתְעוֹת in errando. fut. 2. s. m. 3. foe: per apoc: תֵּתַע errabis. pl. 3. m. יִתְעוּ errabunt. Niph: נִתְעָה errare factus, seductus, deceptus fuit. pl. 3. נִתְעוּ seducti sunt. inf. præf. כְּהִתָּעוֹת juxtà seduci. Hiph. הִתְעָה errare fecit, seduxit, in errorem induxit: & absol: erravit. pl. 3. præt. הִתְעוּ aff. הִתְעוּם seduxerunt eos. 2. pl. m. הִתְעִיתֶם seduxistis. part. s. m. מַתְעֶה seducens. plur. m. præf. הַמַּתְעִים seducentes.

ſut. 2. f. m. aff. תַּתְעֵנוּ errare nos ſines. 3. ſ. m. per apoc: וַיַּתַע errare fecit. aff. וַיַּתְעֵם & ſeduxit eos. 3. ſ. foe: aff. תַּתְעֵם ſeducet eos. pl. 3. m. יַתְעוּ aff. יַתְעוּם ſeducent eos.

תָּעוּ erraverunt. kal. præt. 3. pl. תֹּעוּ Tohu. nom. pr:

תְּעוּדָה foe: teſtimonium, conteſtatio, obteſtatio. præf. הַתְּעוּדָה teſtimonium. לִתְעוּדָה ad teſtimonium. R. עוּד teſtari.

תְּעוֹלֵל racemabis, bit. Lev: 19. 10. Deut: 24. 21. pih. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. עָלַל operatus eſt.

תְּעוֹנְנוּ præſtigiabimini. pih. fut. 2. pl. m. R. עַיִן oculus.

תָּעוּף volabis, bit. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. עוּף volare.

תְּעוּפֶינָה advolabitis, advolabunt. kal. fut. 2. & 3. pl: foe:

תֵּעוֹר excitaberis, bitur. Niph: fut. 2. ſ. m. 3. foe: תְּעוֹרֵר ſuſcitabis, bit. pih. fut. 2. ſ. m. 3. foe. תְּעוֹרְרוּ excitabitis. pih. fut. 2. plur. m. R. עוּר evigilare.

תָּעֹז, וַתָּעָז corroboraberis, bitur, & roborata fuit. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. עָזַז corroboravit.

תַּעֲזֹב derelinques, deſeret. aff. תַּעַזְבֵנִי, תַּעַזְבֵנוּ, תַּעַזְבֶנּוּ תַּעַזְבֵם, תַּעַזְבֶהָ derelinques eam, eos, eum, nos, me. kal. fut. 2. ſ. maſc 3. foe: תַּעַזְבוּ, תַּעֲזוֹבוּ aff. תַּעַזְבֻהוּ derelinquetis eum. plur. 2. m. תֵּעָזֵב

תֵּעָזֵב relinquéris, relinquetur. Niph: ſut. 2. ſ. m. 3. foe: R. עָזַב dereliquit.

וַתַּעַט & contendiſti, inhiaſti in prædam, vel contendit. 1. Reg: 15. 19. Hiph: fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. עִיט involare: vel וַתַּעַט & minues: & amicivit. kal fut. 2. ſ. m. 3. foe: per apoc: pro וַתַּעֲטֶה Rad. עָטָה operuit.

תַּעֲטֶה operies, riet. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe:

תַּעְטוּ operietis. kal. fut. 2. plur. maſcul.

תְּעַטְּרֵהוּ coronabis, bit eum. pih. fut. תַּעְטְרֶנּוּ coronabis, bit eum. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: aff. Rad. עָטַר cinxit.

תָּעִיד conteſtaberis, bitur. aff. וַתְּעִידֵנִי & teſtificabitur mihi. Hiph: fut. 2. ſ. m. 3. foe: aff. R. עוּד teſtari.

וַתְּעִידֵנִי & ſublevavit me. Job: 29. 11. Hiph: fut. 2. ſ. m. 3. foe: aff. R. עָדַד erexit.

תֹּעֵי, תֹּעִים pl. m. errantes, errabundi. kal. part. ben. pl. m. conſt: & abſol: תֹּעִי Tohi. nom. pr: R. תָּעָה erravit.

תָּעִינוּ erravimus. kal. præt. 1. plural.

תָּעִיף volabit. præf. הֲתָעִיף numva-

volabit, vel evolare facies? Prov: 23. 5. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: cum ה interrog: R. עוּף avolare.

תָּעִיק premet plaustrum. Am: 2. 3. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: R. עוּק premere.

תָּעִירוּ excitabitis. Hiph: fut. 2. pl. masc. R. עוּר excitare.

תָּעִיתִי erravi. kal. præt. 1. f. R. תָּעָה erravit.

תְּעַכַּסְנָה tinnitum, strepitum edetis, edent, excitabunt: perstrepent crepitaculis. pih. fut. 2. & 3. pl: foem. R. עֶכֶס compes.

וַתַּעַל & ascendes. kal. fut. & ascendere fecit, obtulit. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foem: pro תַּעֲלֶה Rad. עָלָה ascendit.

תַּעֲלֶה ascendes, det. kal. offeres, deportabis, bit. Hiph: fut. 2. f. masc. 3. foem.

תְּעָלָה foe: aquæductus. 3. Reg: 18. 32 item ascensio, sanitas, curatio, emplastrum, obductio cicatricis. הַתְּעָלָה aquæductus. בִּתְעָלַת, בַּתְּעָלָה in aquæductu: in ascensu. pl. aff. תְּעָלוֹתֶיהָ aquæductus ejus.

וַתַּעֲלֵהוּ & abduxit eum. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: aff.

תַּעֲלוּ ascendetis. kal. fut. offeretis, ascendere facietis. Hiph: fut. תֵּעָלוּ ascendere facti estis, abducti estis. Hiph: fut. 2. pl. m.

תַּעֲלוֹזִי exultabis. kal. fut. 2. f. foe.

תַּעֲלֹזְנָה exultabitis, bunt. pl. 2. & 3. foe: R. עָלַז exultavit.

תַּעֲלוּלִים pl. m. facinora, ludificationes, ludicra, puerilia exercitia, illusiones, vexatio, ludificatio: & metonymicè, facinorosi, ludificatores. præf. aff. בְּתַעֲלוּלֵיהֶם ludificationes illorum.

תַּעֲלוּמָה foe: absconditum, occultum, arcanum, mysterium, ignoratum. וְתַעֲלֻמָה & absconditum. pl. תַּעֲלוּמוֹת, תַּעֲלֻמוֹת abscondita. R. עָלַם abscondit.

תְּעָלָתָהּ, תְּעָלוֹתֶיהָ aquæductus ejus. nom. pl: foe: aff. à f. תְּעָלָה R. עָלָה ascendit.

תַּעֲלֹזוּ pro תַּעַלְזוּ exultabitis. Jer: 50. 11. kal. fut. 2. pl. m. R. עָלַז exultavit.

תַּעֲלִי ascendes. kal. fut. 2. f. foe: R. עָלָה ascendit.

תַּעֲלֵם, תַּעְלִים abscondes te, occultabit. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foem: R. עָלַם abscondit.

תַּעֲלֶינָה ascendetis, dent. kal. fut. 2. & 3. plur: foem: Rad. עָלָה ascendit.

תַּעֲלֶנָּה offeres, offeret illud.

תַּעֲלֵנִי, תַּעֲלֵנוּ educes, educet nos, me. Hiph: fut. 2. f. masc. 3. foe: aff.

תַּעֲלֹץ exultabis, bit. kal. fut. 2. f. masc.

masc. 3. foe: R. עָלַץ exultavit.

תַעֲמֹד, תַעֲמוֹד stabis, subsistes, stabit. kal. fut. 2. f. masc. 3. foem:

תַעַמְדוּן, תַעַמוֹדוּ consistetis, stabitis. plur. 2. masc. cum ן parag:

וַתַּעֲמוֹדְנָה & stabitis, & stabant. pl. 2. & 3. foe: וַתַּעֲמִדֵנִי & statuit me. Hiph: fut. 2. f. m. 3.foe: aff. Rad. עָמַד stetit.

תַעַן respondebis, bit. kal. fut. 2.f.m. 3.foe: per apocop: pro תַעֲנֶה R. עָנָה respondit.

תַעֲנֶה respondebis, bit. *k*al. fut. 2. f. m. 3. foe: exaudies, exaudiet. תְעַנֶּה affliges, get. pih. fut. תְעֻנֶּה affligéris, etur. puh. fut. 2. f. masc. 3. foe.

תַעֲנֵהוּ respondebitis ei. kal. fut. 2. pl. m. aff.

תַעֲנוּ respondebitis: kal. fut. 2. pl. masc. תְעַנּוּן, תְעַנּוּ affligetis. pih. fut. 2. pl. cum ן parag:

תַעֲנוּג m. oblectatio, delicium, delectatio, oblectamentum. pl. m. præf. בְתַעֲנוּגִים in deliciis. תַעֲנוּגֶיךָ תַעֲנוּגֶיהָ deliciæ suæ, tuæ. R. עָנַג delectatus est.

תַעֲנוּגוֹת plur. foe: deliciæ, delectationes.

וַתְּעַנֶּיהָ & afflixit eam. pih. fut. 2. f. m. aff. cum jod abund: 3. foe: R. עָנָה respondit.

תַעֲנֶינָה respondebitis, bunt. kal. fut. 2. & 3. pl. foe:

תַעֲנִיק onerabis, bit, afficies muneribus. Hiph: fut. 2. f. masc. 3. foem: Deut. 15. 14. הַעֲנֵק תַעֲנִיק munera imponendo collo impones. Rad. עֲנַק torques.

תַעֲנִית foe: afflictio, jejunium, humiliatio. præf. aff. מִתַּעֲנִיתִי ab afflictione meâ. *R.* עָנָה respondit.

תַעַנְךָ respondebit tibi. *k*al. fut. 2. f. masc. 3. foe: aff. תַעֲנַךְ Tahanac. nom. pr:

תַעֲנֵם respondebis, bit eis. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: aff.

תַעֲנֶנָה respondebitis, bunt. *k*al. fut. 2. & 3. pl. foe:

תַעֲנֵנוּ exaudies nos. תַעֲנֶנּוּ respondebis, bit ei. תַעֲנֵנִי exaudies, diet me. kal. fut. 2. f. masc. 3. foem: aff.

תְעַנֵּנִי, תְעַנֵּנוּ affliges, get nos, me. pih. fut. 2. f. m. aff.

תָעֻפָה obscurus eris, erit, vel splendebis, bit. Job: 11. 17. *k*al. fut. 2. f. m. 3. foem: cum ה parag: Rad. עוּף volare.

תֵעָצְבוּ dolore afficiamini. תֵעָצְבוּ. Niph. fut. 2. pl. m. R עָצַב dolore affecit.

תַעֲצוּמָה foe: fortitudo, robur. R. עָצַם fortificavit.

תֵעָצְלוּ pigri fiatis. Niph: fut. 2. pl. m. R. עָצַל piger fuit.

תַעֲצֻמוֹת pl. foe: vires fortitudo, robur. R. עָצַם invaluit.

תַעְצֹר, תַעֲצוֹר, תַעֲצֹר inhibebis,

bis, bit: obtioebis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תְּעַצֵּר cohibebitur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: תַּעַצְרֵנִי detinebis me. kal. fut. aff. Rad. עָצַר prohibuit.

תֵּעָקֵר exstirpaberis, bitur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: תְּעַקֵּר enervabis, bit. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. עָקַר eradicavit.

תְּעַר effundas, dat. Ps: 141. 8. וַתְּעַר & evacuavit. Gen: 24. 20. pih. fut. 2. f. m. per apoc: pro תְּעָרֶה R. עָרָה nudatus est.

תַּעַר m. novacula, fcalpellum, culter, & per fynecdoch: vagina. præf. בְּתַעַר novaculâ. כְּתַעַר ficut novacula. aff. תַּעְרָה · תַּעְרֵךְ vagina tuâ, ejus. præf. בְּתַעְרָהּ in vaginâ fuâ. מִתַּעְרָהּ è vaginâ fuâ.

תֶּעֱרַב fuave erit, dulcis eris. Prov: 13. 19. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. עָרַב mixtus eft.

תַּעֲרֻבוֹת pl. foe: obfides, fidejuffiones, fponfiones, vades, arrabones: amænitates. præf. הַתַּעֲרֻבוֹת fponfiones.

תַּעֲרֹג vociferaberis, bitor: glocitabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. עָרַג glocitavit.

תַּעֲרֹץ · תַּעֲרוֹץ expavefcas, conteres, ret. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תַּעֲרוֹצִי terribilem te exhibueris. 2. f. foe: תַּעַרְצוּ · תַּעַרְצוּן formidabitis. pl. 2. m. תַּעֲרִיצוּ formidetis, expavefcite. Hiph. fut. 2. pl. m. R. עָרַץ ufus eft violentiâ.

תַּעֲרֹךְ · תַּעֲרוֹךְ difpones, net. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: Rad. עָרַךְ ordinavit.

תַּעַשׂ facies, faciet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: per apoc: pro תַּעֲשֶׂה · תֵּעָשׂ fies, fiet. pro תֵּעָשֶׂה. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. עָשָׂה fecit.

תַּעֲשֶׂה facies, faciet. aff. תַּעֲשֶׂהָ facies eam. kal. fut. תֵּעָשֶׂה תֵּיעָשֶׂה fies, fiet. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe:

תַּעֲשׂוּ · תַּעֲשׂוּן facietis. kal. fut. 2. pl. m. cum ן parag:

תַּעֲשִׂי · תַּעֲשִׂין facies. kal. fut. 2. f. foe: cum ן parag:

תַּעֲשֶׂינָה facietis, facient. kal. fut. תֵּעָשֶׂינָה fietis, fient. Niph. fut. 2. & 3. pl. foe:

תַּעֲשִׁיר ditabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. עָשַׁר locupletavit.

תַּעֲשֶׂנּוּ facies, faciet illud. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. עָשָׂה fecit.

תַּעֲשֹׁק opprimes, fraudem facies. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תַּעֲשׁוֹקוּ opprimitis. pl. 2. m. Rad. עָשַׁק fraudavit.

תְּעַשֵּׂר decimabis, bit. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. עִשֵּׂר decimavit.

תַּעְשְׁרֶנָּה locupletabis, ditabis, bit eam. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. עָשַׁר ditatus eft.

העתועים

תַּעְתּוּעִים pl. m. errores, seductiones graves, subsannationes, aberrationes מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים opus errorum: seu dignum subsannatione, *R.* תָּעָה erravit.

תַּעְתִּיר supplex orabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. עָתַר deprecatus est.

ת פ

תֹּף, תּוּף m. tympanum: instrumentum ad saltandum in choreis. præf. הַתֹּף tympanum. בְּתֹף in tympano. pl. præf. בְּתֻפִּים tympanis. aff. תֻּפֶּיךָ, תֻּפַּיִךְ tympana tua.

תְּפָאֵר decorabis, scrutaberis ramos, Deut: 24. 20. pih. fut. 2. f. m. 3. foe. *R.* פָּאַר ornavit.

תִּפְאָרָה foe. decor, decus, ornamentum, gloria.

תִּפְאֶרֶת foe. ornatus, ornamentum, decor, gloria, splendor, magnificentia. præf. הַתִּפְאֶרֶת gloria. כְּתִפְאֶרֶת juxtà ornatum. לְתִפְאֶרֶת ad ornatum. aff. תִּפְאַרְתּוֹ תִּפְאַרְתָּם תִּפְאַרְתְּכֶם תִּפְאַרְתֵּךְ · תִּפְאַרְתֵּנוּ · תִּפְאַרְתִּי ornatus meus, noster, tuus, vester, eorum, ejus. לְתִפְאַרְתֵּךְ ornamento tuo.

תִּפְגַּע occurreris, intercedas, dat. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. תִּפְגְּעִי occurras, adverseris. 2. f. foe. תִּפְגְּעוּן incurretis. pl. 2. m. cum ן parag. R. פָּגַע occurrit.

תִּפְגֹּשׁ occurres, ret. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. R. פָּגַשׁ occurrit.

תִּפְדֶּה redimes, met. kal. fut. תִּפָּדֶה redimeris, etur, Niph. fut. 2. f. m. 3. foe. R. פָּדָה redemit.

תִּפְדּוּנִי redimetis me. kal. fut. 2. pl. m. aff.

תֹּפֵהוּ ו & coxit eum, eam. kal. 2. f. m. 3. foe: aff. pro תֹּאפֵהוּ R. אָפָה coxit.

תָּפוּג intermittes, tet: intermittitur. kal fut. 2. f. m. 3. foe: R. פּוּג intermittere.

תַּפּוּחַ m. malus, malum pomum, arbor, & fructus. item Taphuach. nom. pr: præf. הַתַּפּוּחַ pomum. כְּתַפּוּחַ sicut pomum. plural. præf. בְּתַפּוּחִים pomis. כְּתַפּוּחִים sicut poma. תַּפּוּחֵי const. poma.

תִּפּוֹל cades, cadet. præf. הֲתִפּוֹל an cadit? כְּשֶׁתִּפּוֹל quum irruit. Eccl. 9. 12. *k*al. fut. 2. f. m. 3. foem. תִּפּוֹלְנָה cadetis, cadent. pl. 2. & 3. foe. *R.* נָפַל cecidit.

תְּפוּצוֹת plur. foem: dispersiones, contritiones, dissipationes. aff. תְּפוּצוֹתֵיכֶם dispersiones vestræ. R. פּוּץ dispergi.

תְּפוּצֶנָה, תְּפוּצֶינָה, תְּפוּצֶין di-

*dispergemini, dispergentur. kal. fut. 2. & 3. pl. foe.

תְּפוּשׂ comprehensus. kal. part. pah. f. m. תְּפוֹשׂ capere. inf. Rad. תָּפַשׂ comprehendit.

תָּפוּשִׁי pro תְּפוּשׁוּ augescitis : תְּפוּשׁוּ augescitis. Jer: 50. 11. kal. fut. 2. pl. m. R. פּוּשׁ abundare.

תְּפַזֵּרִי sparges, get. pih. fut. 2. f. m. 3. foe. R. פָּזַר dispersit.

תִּפְחַד pavebis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3 foe. תִּפְחֲדוּ expavescatis. pl. 2. m. תְּפַחֵד expavesces, cet. pih. fut. 2. f. m. R. פָּחַד expavit.

תֻּפַּיִךְ · תֻּפֶּיךָ tympana tua. nom. pl. m. const. aff. à f. Rad. תֹּף tympanum.

תָּפִיל projicies, ciet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. תַּפִּילוּ · תַּפִּלוּ cadere facietis, dejicietis. pl. 2. m. Rad. נָפַל cecidit.

תֻּפִּים pl. m. tympana. præf. בְּתֻפִּים tympanis. aff. תֻּפֶּיךָ · תֻּפַּיִךְ tympana tua. à f. m. תֹּף tympanum.

תֻּפִּינֵי · תֻּפִּינִים pl. m. cocturæ, coctiones, pisturæ. R. אָפָה coxit.

תָּפִיץ disperges, get. aff. תְּפִיצֵם disperges, get eos. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. R. פּוּץ dispergere.

תָּפֵק · תָּפִיק protuleris, rit, educes, cet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. Rad. פּוּק titubare.

תִּפֹּל · תִּפֹּל־ cades, cadet. kal. fut.

תַּפֵּל cadere sinas. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. תַּפִּלוּ dejicietis, cadere facietis. pl. 2. m. R. נָפַל cecidit.

תָּפֵל. m. insulsum, insipidum: item cæmentum inconditum, lutum parùm firmum. תֹּפֶל Tophel. nom. pr:

תִּפְלָה insulsitas, fatuitas, ineptum, stoliditas, inconditum, insulsum, stultitia.

תְּפִלָּה · תְּפִלַּת foe: precatio, oratio, deprecatio, preces. præf. הַתְּפִלָּה oratio. לִתְפִלָּה in oratione. בַּתְּפִלָּה in oratione. בִּתְפִלַּת · לִתְפִלַּת ad orationem. תְּפִלָּתוֹ · תְּפִלָּתְךָ תְּפִלָּתִי oratio mea, ejus, tua. תְּפִלָּתָם oratio ipsorum. pl. foem. תְּפִלּוֹת orationes, precationes. R. פָּלַל judicavit.

תִּפְּלוּן Chal: cadetis. peh. fut. 2. pl. masc. cum ן parag: Rad: נְפַל cecidit.

תְּפַלַּחְנָה dissecabitis, bunt. pih. fut. 2. & 3. pl. foe: Rad. פָּלַח dissecuit.

תְּפַלֵּט liberabis, bit. aff. תְּפַלְּטֵנִי תְּפַלְּטֵמוֹ eripies eos, me. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. פָּלַט eripuit.

תַּפְלִיט liberabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe:

תִּפֹּלְנָה cadetis, cadent. kal. fut. 2. & 3. pl. foe: R. נָפַל cecidit.

תְּפַלֵּס librabis, bit. pih. fut. 2. f. m. 3. foe.

3. foe: תִּפָּלְסוּן appenditis. pl. 2. m. cum ן parag: R. פָּלַס libravit.

תִּפְלֶצֶת foe: idolum, terror, tremor, percussio animi: aliis superstitio, terribilitas. aff. תִּפְלַצְתְּךָ horror tuus. R. פָּלַץ tremuit.

תֵּפֶן pro תִּפְנֶה respicies, ciet, vertit se. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: per apoc: R. פָּנָה respexit.

תִּפְנֶה respicies, vertes te. kal. fut. 2. f. m. 3. foe:

תִּפְנוּ respicietis. kal fut. 2. plur. mascul.

תֹּפַע tenebrescet. Job: 10. 22. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. יָפַע splenduit.

תִּפְעַל, תִּפְעָל, תִּפְעָל־ operaberis, bitur, ages, facies. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תִּפְעָלוּן operabimini. pl. 2. m. cum ן parag: Rad. פָּעַל operatus est.

וַ תִּפָּעֶם & concussus fuit, concutieris. Niph: fut. 2. f. m. 3. foe. R. פָּעַם agitavit.

תּוֹפְפוֹת plur. foe: tympanistriæ, tympana pulsantes, tympanizantes. R. תֹּף tympanum.

תָּפֵק educes, cet: perficies. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. pro תָּפִיק R. פּוּק titubare.

תִּפְקֹד, תִּפְקוֹד visitabis, bit: præficies, recensebis, bit, aff. תִּפְקְדֶנּוּ visites eum. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. aff. תִּפְקְדֵנִי revisis. 2. f. foe. תִּפָּקֵד

visitaberis, bitur. Niph. fut. תִּפְקְדֵם recensebis eum. kal. fut. aff. תִּפְקְדוּ recensebitis. pl. 2. m. Rad. פָּקַד visitavit.

תִּפָּקַחְנָה aperiemini, aperientur. Niph. fut. 2. & 3. pl. foe. Rad. פָּקַח aperuit.

תָּפַר suit, consuit, concinnavit, adsuit, insuit. præt. 1. f. תָּפַרְתִּי consui. inf. præf. לִתְפּוֹר consuendi. fut. 3. pl. m וַ יִּתְפְּרוּ & consuerunt. pih. part. pl. m. foe: præf. לִמְתַפְּרוֹת consuentibus.

תָּפֵר irritum facies, ciet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foem. תָּפֵרוּ irritum facietis. pl. 2. m. וְהֻפַר, תֻּפַר & irritum fiet. Hoph. fut. 2. f. m. 3. foe. R. פּוּר irritare.

תַּפְרֶה fructuosus factus fuerit: fructificabit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. R. פָּרָה fructificavit.

תִּפְרֹצִי, תִּפְרוֹצִי prorumpes. kal. fut. 2. f. foe. R. פָּרַץ disrupit.

תִּפְרוֹשׂ expandes, det. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. R. פָּרַשׂ extendit.

תִּפְרַח, תִּפְרָח florebis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. תַּפְרִחִי facies ut efflorescat. Hiph. fut. 2. f. foem.

תִּפְרַחְנָה florescetis, florescent. kal. fut. 2. & 3. plur. foe. Rad. פָּרַח effloruit.

תַּפְרִיעוּ abstrahitis. Hiph. fut. 2. plur. תִּפְרָעוּ nudabitis. kal. fut. 2. plur.

plur. masc. *Rad.* פָּרַץ nudavit.

תִּפְרוּמוּ · תִּפְרְמוּ discindetis. kal. fut. 2. pl. m. *R.* פָּרַם scidit.

וַתִּפְרֹץ & irrupit, irrumpes. kal. fut. 2. f. m. 3. foem. Rad. פָּרַץ disrupit.

תִּפְרֹשׂ expandes, det. kal. fut.

תְּפָרֵשׂ expandes, det. pih. fut. 2. f. m. 3. foe. R. פָּרַשׂ expandit.

תָּפַשׂ prehendit, apprehendit, comprehendit, cepit, tenuit, tractavit, occupavit, texit, cooperuit, deprehendit manibus, contrectavit. præt. 3. f. m. aff. וּתְפָשָׂהּ & prehendat eam. 1. f. וְתָפַשְׂתִּי & capiam. pl. 3. תָּפְשׂוּ ceperunt. 2. plur. masc. תְּפַשְׂתֶּם cepistis. part. ben. f. masc. תּוֹפֵשׂ prehendens. pl. masc. const: תּוֹפְשֵׂי prehendentes. part. pah. f. m. תָּפוּשׂ comprehensus est. inf. תָּפוּשׂ תְּפֹשׂ capere. præf. לִתְפֹּשׂ ad capiendum. aff. בְּתָפְשְׂכֶם juxta capere vos. לְתָפְשָׂהּ ad capiendum eam. לְתָפְשָׂם ad capiendum eos. בְּתָפְשָׂם in prehendere illos. imp. m pl aff תִּפְשׂוּ · תִּפְשׂוּהוּ · תִּפְשֻׂהוּ תִּפְשׂוּם prehendite eum, eos. fut. 1. f. וְאֶתְפּוֹשׂ & prehendi. 2. f. m. 3. foe. aff. וַתִּתְפְּשֵׂהוּ & prehendes eum. 3. f. m. aff. יִתְפְּשֶׂהָ · יִתְפְּשֵׂם capiet eam, eos. plur. 1. aff. יִתְפֹּשׂ וְנִתְפְּשֵׂם & capiamus eos. pl. 3. m. aff. וַיִּתְפְּשׂוּם · וַיִּתְפְּשׂוּ & prehenderunt eos. Niph. præt. 3. f. masc. נִתְפַּשׂ נִתְפָּשׂ captus est. 3. f. foe. נִתְפָּשָׂה · נִתְפָּשׂת deprehensa est. 2. f. m. & foe. נִתְפַּשְׂתָּ · נִתְפַּשְׂתְּ capieris. pl. 3. נִתְפָּשׂוּ capti sunt. inf. præf. לְהִתָּפֵשׂ ad capiendum. fut. 2. f. m. 3. foe. תִּתָּפֵשׂ capieris, capietur. plur. 2. m. תִּתָּפְשׂוּן capiemini. 3. m. יִתָּפְשׂוּ capientur. pih. fut. 2. f. m. 3. foe. תְּתַפֵּשׂ capiet.

תִּפְשַׂח diffuderis te, diffuderit se. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. פָּשַׂח diffusus est.

תִּפְשׂוּם deprehendite eos. kal. imp. pl. m. aff. R. תָּפַשׂ prehendit.

תַּפְשִׁטוּן detrahitis. Hiph. fut. 2. plur. masc. cum ן parag: *Rad.* פָּשַׁט exuit.

תַּפְשִׁיט detrahes, het. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe:

תִּפְשַׁע deficies, deficiet. *k*al. fut. 2. f. m. 3. foe: *R.* פָּשַׁע defecit.

תְּפַשְּׂקִי aperies, divaricabis. pih. fut. 2. f. foe. *R.* פָּשַׂק aperuit.

תּוֹפֶת · תֹּפֶת foe: tympanizatio: item Tophet. nom. pr: loci. præf. מֵהַתֹּפֶת · הַתֹּפֶת tophet. à tophet. כְּתֹפֶת sicut tophet. R. תֹּף tympanum.

תָּפְתֶּה foem: Tophet: locus exitii æterni: locus fuit in valle Hinnom prope Hierusalem ubi Judæi suos concremabant filios idolo Moloch:

metaph: tartarus, gehenna, infernus.

תְּפַתֶּה pellicies, ciet. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. פָּתָה seductus est.

תִּפְתַּח תִּפְתַּח aperies, riet. kal. fut. תִּפָּתַח aperieris, etur. Niph. fut. תְּפַתֵּחַ dissolves, vet. pih. fut. 2. f. m. 3. foe.

תִּפָּתַחְנָה aperiemini, aperientur. Niph. fut. 2. & 3. pl. Rad. פָּתַח aperuit.

תִּפְתָּיֵא Chal. m. pl. exactores, justitiæ executores, apparitores: Tiphthæi. R. תֹּף tympanum.

ת צ

תֵּצֵא תֵּצְאִי egredieris, etur. kal. fut. exibis. 2. f. foe: תֵּצְאוּ ,תֵּצֶאוּ exibitis. pl. 2. m. תּוֹצִיא educes, proferet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: volabit. Jer: 48. 9. R. יָצָא exivit.

תֹּצְאוֹת pl. foe: exitus, egressiones. aff. תֹּצְאֹתָיו ,תֹּצְאֹתָם exitus eorum, ejus.

תֵּצֶאן ,תֵּצֶאנָה exibitis, bunt. kal. fut. pl. 2. & 3. foe:

תִּצְדַּק ,תִּצְטַדָּק justificas te, justificeris, etur. kal. fut. 2. f. m. 3. foem:

תִּצְדַּקְנָה justiores estis, sunt: justificabimini, buntur. kal. fut. 2. & 3. foe: pl. R. צָדַק justificatus est.

תִּצְהֲלוּ pro quo תִּצְהֲלוּ exultabitis. kal. fut. 2. pl. m. R. צָהַל exultavit.

תָּצוּד venaberis, bitur. præf. הֲתָצוּד num venaberis? kal. fut. 2. f. masc. 3. f. Rad. צוּד venari.

תְּצוֹדֵדְנָה venabimini, buntur. pih. fut. 2. & 3. pl. foe:

תְּצוּדֵנִי venaberis, bitur me. kal. fut. 2. m. 3. foe. aff.

תְּצַוֶּה præcipies, iet. aff. וַתְּצַוֵּהוּ & præcepit ei. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. צִוָּה præcepit.

תְּצַוֵּם præcipies, piet illis. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: aff.

תָּצוּמוּ jejunabitis. kal fut. 2. pl. m. R. צוּם jejunare.

תְּצַוֶּנּוּ præcipies ei. pih. fut. 2. f. m. 3. foe. aff. תְּצַוֻּנִי præcipite mihi. pl. 2. m. aff. R. צִוָּה præcepit.

תִּצּוֹק effundes, det. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. R. יָצַק fudit.

תָּצוּר obsidebis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. צוּר obsidere.

תִּצֹּר ,תִּצּוֹר custodies, diet. kal fut. 2. f. m. 3. foe: תִּצּוֹרְנָה custodietis, custodient. pl. 2. & 3. foe: R. נָצַר custodivit.

תִּצְחַק ridebis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. צָחַק risit.

תּוֹצִיא ,תֹּצֵא educes, cet, proferes, ret. aff. תּוֹצִיאֵנוּ ,תּוֹצִיאֵנִי educes nos, me. præf. הֲתוֹצִיא an educes? Niph fut. 2. f. m. 3. foe: תּוֹצִיאוּ producetis. pl. 2. m. R. יָצָא exivit.

תַּצִּיבֵנִי statues, statuet me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. יָצַב constitit.

תָּצִיג statues, statuet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. יָצַג statuit.

תַּצִּיל, תַּצֵּל eripies, eripiet. aff. תַּצִּילֵנִי, תַּצִּילֵנוּ, תַּצִּילֵם eripies me, eum, eos. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נָצַל eripuit.

תְּצִלֶּינָה tinnient. Hiph. fut. pl. 2. & 3. foe. R. צָלַל tinniit.

תִּצֶּינָה vastabimini, buntur. Jer: 4. 7. Niph. fut. pl. 2. & 3. foe. R. נָצָה avolavit.

תַּצִּיתוּ incendetis. Hiph. fut. 2. pl. m. R. יָצַת combussit.

תַּצִּיל, הַצֵּל eripies, liberabit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foem. Rad. נָצַל eripuit.

תַּצְלִיחַ prosperabis: bit. præf. הֲתַצְלַח an prosperabitur? Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. תַּצְלִיחִי fecunderis. 2. f. foe: תַּצְלִיחוּ prosperabimini. pl. 2. masc. Rad. צָלַח prosperatus est.

תְּצִלֶּנָה tinnietis, tinnient. Jer: 19. 3. Niph. fut. pl. 2. & 3. foe. Rad. צָלַל tinniit.

תִּצְמְאוּ sitietis. kal. fut. pl. 2. masc. R. צָמֵא sitivit.

תַּצְמִיד copulabis, bit: concinnabis. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. R. צָמַד copulavit.

תַּצְמִיחַ germinare facies, faciet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. R. צָמַח germinavit.

תַּצְמִית exscindes, det. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. R. צָמַת excidit.

תִּצְמַח germinabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. תִּצְמַחְנָה germinabitis, bunt. pl. 2. & 3. foe. R. צָמַח germinavit.

תִּצְנַח desiliet, infixus erit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. R. צָנַח fixit.

תִּצְעַד progredieris, etur. kal. fut: 2. f. m. 3. foe: וְהִצְעִידֵהוּ & facit ut procedat. Job: 18. 19. Hiph: fut: 2. f: m: 3: foe: aff. R. צָעַד incessit.

תִּצְעַק clamabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. תִּצְעֲקוּ clamabitis. pl. 2. m. R. צָעַק clamavit.

תְּצַפֶּה obduces, cet. pih. fut. 2. f. m: 3. foe. R. צָפָה speculatus est.

תְּצַפֶּינָה speculabimini, buntur. kal. fut. 2. & 3. pl. foe.

תַּצְפִּינֵנִי abscondes, det me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. aff. Rad. צָפַן abscondit.

תִּצְפֹּן recondes, det. aff. תִּצְפְּנֵהוּ abscondes, det eum. תִּצְפְּנֵם. וַתִּצְפְּנֵהוּ abscondet eum, eos. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. aff.

תְּצַפֶּנּוּ obduces, cet eam. pih. fut: 2. f. m. 3. foe. aff. Rad. צָפָה speculatus est.

תְּצַפְצֵף garries, pipies, mussitabis, bit. pih. fut. 2. f. m. 3. foe. R. צִפְצֵף pipiit.

תִּצֹּק ן & effudit. kal. fut. 2. f. masc:

masc. 3. foe. Rad. יָצַק fudit.

תָּצַר obsidebis, bit: hostilitèr ages, aget. Deut. 2. 9. תָּצַר obsidebis, bit, coarctabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3 foe.

וַתֵּצֶר angustiatus eris, erit. kal. fut. 2. f. m. 3. foem. Rad. צוּר obsidere.

וְ תִּצֹּר custodies, diet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. aff. תִּצְּרֶךָּ custodiet te. Rad. נָצַר custodivit.

תֵּצְרִי angustaberis. kal. fut. 2. f. foe. Rad. צוּר obsidere: vel יָצַר arctatus est.

תְּצֻרֵם hostilitèr agito in eos. kal. fut. 3. f. m. 3. foe. aff.

תִּצְּרֵנִי, תִּצְּרֶנּוּ custodies eum, me. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. aff. R. נָצַר custodivit.

וְ תִּצַּת & incendit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. יָצַת combussit.

תִּצַּתְנָה succendemini, dentur. kal. fut. pl. 2. & 3. foe:

ת ק

וְ תָּקִיא & evomuit, pro תָּקִיא evomes. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foem: R. קוֹא vomere.

תִּקּוֹב, תִּקֹּב perforabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. Rad. נָקַב perforavit.

תְּקַבְּלוּן Chal. recipietis. pah. fut. 2. pl. m. cum ן parag: Rad. קַבֵּל accepit.

תִּקָּבְנוּ, תִּקָּבֶנּוּ execraberis, bitur eum. kal. fut. 2. f. m. 3. foem: aff. R. נָקַב perforavit.

תִּקְבּוֹץ, תִּקְבֹּץ congregabis, bit: kal. fut. 2. f. m. 3. foem: תִּקָּבֵץ congregaberis, bitur. Niph. fut. תִּקָּבְצוּ congregabimini. pl. 2. m. תְּקַבְּצֵם congregabis, bit eos. pih. fut. 2. f. m. aff. תְּקַבְּצוּ colligetis. pl. 2. m. R. קָבַץ collegit.

תִּקָּבֵר sepelieris, etur. Niph fut. 2. sing. m. 3. foe: תִּקְבְּרֵנוּ תִּקְבְּרֵנִי sepelies me, eum. kal. fut. 2. singul. mascul. aff. וְ תִּקְבְּרוּ & sepelivistis. תִּקְבְּרֵם sepelies, liet eos. pih. fut. 2. f. m. aff. Rad. קָבַר sepelivit.

תִּקּוֹד, תִּקֹּד inclinabis, bit se. kal. fut. 2. f. m. 3. foem: Rad. קָדַד inclinavit.

וַתְּקַדְּמֵם תְּקַדְּמִים praevenies, niet. בְּעָדֵינוּ & praeveniet propter nos. Amos 9. 10. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. קָדַם praevenit.

תַּקְדִּישׁ sanctificabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: תַּקְדִּישׁוּ sanctificabitis. plur. 2. m. Rad. קָדַשׁ sanctificavit.

תְּקַדְּמֵנוּ, תְּקַדְּמֶךָּ praevenies, niet te, eum. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. קָדַם antevertit.

תִּקְדַּשׁ sanctus sis, sit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. קָדַשׁ sanctificavit, paratus est.

תקחינה

תִּקְהֶינָה obstupescetis, cent. kal. fut. 2. & 3. pl. foe. Rad. קָהָה obstupuit.

תִּקָּהֵל congregaberis, bitur, Niph. fut. 2. f. m. 3. foem: R. קָהַל congregavit.

תִּקְוַת, תִּקְוָה foe: expectatio, spes. præf. הַתִּקְוָה spes. aff. תִּקְוָתָם, תִּקְוָתֵנוּ, תִּקְוָתָהּ, תִּקְוָתְךָ, תִּקְוָתִי spes mea, tua, ejus, nostra, eorum: item Tecuah. nom. pr. R. קָוָה præstolatus est.

תִּקּוֹם ulcisceris, etur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: Lev: 19. 13. Rad. נָקַם ultus est.

תְּקוּם surges, get, stabis. תְּקוּם Chal. surges. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תָּקֻמוּ, תָּקוּמוּ surgetis. pl. 2. m. תְּקוֹמֵם eriges, eriget. pih. fut. וּבִתְקוֹמְמֶיךָ & in insurgentes contra te, pro וּבְמִתְקוֹמְמֶיךָ Psal: 139. 21. Hithp: part. pl. m. const: præf. aff. R. קוּם surgere.

תִּקּוֹן dirigi. inf. kal. R. תָּקַן directus est.

תְּקוֹנֵנָּה lamentabimini, buntur. Ezec: 32. 16. pih. fut. 2. & 3. pl. foe. R. קִין lamentari.

תְּקוֹעַ, תְּקוֹעַ clangere. præf. לִתְקוֹעַ & juxtà clangere. וְכִתְקוֹעַ ad clangendum. inf. kal. Rad. תָּקַע fixit, clanxit.

תָּקוֹעַ m. classicum, clangor, tuba. præf. בַּתָּקוֹעַ classico, lituo.

תְּקוֹעַ Tekohah. nom. prop: urbis. Jer: 6. 1. inde תְּקוֹעִי Tekohæus, & foem. תְּקוֹעִית Tekoæa. תְּקוּעָה Tecuhah. nom. pr:

הַ תְּקוּעָה infixus, xa. kal. part. f. foe: pah. præf.

תְּקוּפַת, תְּקוּפָה foe. circulus, circuitus, revolutio, circumactio, conversio. præf. לִתְקוּפַת in revolutione. aff. וּתְקוּפָתוֹ & circuitus ejus. plur. præf. לִתְקוּפוֹת in circuitibus, ad revolutiones anni: hinc Rabbini solstitia, & æquinoctia vocant tekuphot, iuxtà quatuor Solis introitus diversos, scilicet in arietem, cancrum, libram, & capricornum, unde quatuor anni partium oriuntur constitutiones. Rad. קוּף simia.

תִּקְוָתָם spes ipsorum. nom. sing. תִּקְוַת const: aff. R. קָוָה præstolatus est.

תִּקַּח accipies, piet. kal. fut. 2. f. m. 3. foem: aff. תִּקָּחֵהוּ, תִּקָּחֶהָ accipiet eam, eum. תִּקָּחֶךָּ te. plur. 2. m. וַתֻּקַּח תִּקְחוּ, תִּקָּחוּ accipietis. & capta fuit. Hoph. fut. 2. f. m. Rad: לָקַח accepit.

תִּקְחִי accipies. kal. fut. 2. sing. foem:

תִּקָּחֵם accipies, piet eos. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: aff.

תקחנה

תְקָחֶנָּה · תִקָּחֶנּוּ · תְקָחֵנִי acci-
pies eam, eum, me, kal. fut. 2. f. m. 3. foe: aff.

תַקְטִיר adolebis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: תַקְטִירוּ adolebitis. pl. 2.m. תָקְטַר adoleberis, bitur. Hoph. fut. R. קָטַר suffitum fecit.

תִקְטֹל occides, det. kal. fut. 2. f. m. 3 foe: R. קָטַל occidit.

תִקְטַן parum erit. kal. fut. 2.f. m. 3. foe: R. קָטֹן parvus fuit.

תְקִיאֶנָּה evomes, met illam: Hiph. 2. f. m. 3. foe: aff. Rad. קוֹא evomere.

תְקִילְתָּה · תְקִילְתָּא Chal. appensus es. peh. præt. 2. f. m. R. תְקַל appendit.

תָקִים eriges, get, constitues. Hiph. fut. תְקִים Chal. constitues, tuet: aph. fut. 2. f. m. 3. foe: תָקִימוּ erigetis. pl. 2. m. R. קוּם surgere.

תְקִימֶנָה præstabitis, præstabunt. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe:

תַקִּיף m potens, valens, robustus, validus, valentior, prævalidus, fortior. præf. שֶׁתַּקִּיף quòd fortior est. R. תָקַף prævaluit.

תְקִיף · תְקֵף Chal. roboratus fuit.

תַקִּיפָא · תַקִּיפָה foe: dura, potens. pl. m. תַקִּיפִין fortes, robusti, valentes, fortia.

תְקֵל Chal. ponderavit, appendit. peh. præt. 3. f. m.

וַ תֵקַל & levis habita est. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. קָלַל sprevit.

תְקַלֵּל maledices, cet. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: תְקֻלַּל maledicetur. puh. fut. 2. f. m.

תִקָּם ulcisceris, etur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נָקַם ultus est.

וַ תָקָם & surrexisti, surrexit. kal. fut. תָקֵם stabilies, stabiliet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: תְקוּמוּ · תָקֻמוּ surgetis. kal. fut. 2. pl. m. Rad. קוּם surgere.

תְקַמְּטֵנִי corrugabis, bit me. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. קָמַט corrugavit.

תְקַן ordinatus, directus, correctus est, rectificatus est, rectus fuit, vel factus est. inf. præf. לֹא יוּכַל לִתְקֹן non potest dirigi. Eccl: 1. 15. pih. præt. תִקֵּן direxit, correxit, ordinavit, aptavit, rectum fecit. inf. præf. מִי יוּכַל לְתַקֵּן quis poterit corrigere? Eccl: 7. 14. Hoph. præt. Chal. 1. f. הָתְקְנַת directus, confirmatus fui. Dan. 3. 33.

תְקַנֵּא æmuléris, etur. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. קִנֵּא zelatus est.

תִקְנֵא Chal emes, emet. peh. fut. 2. f. m. 3. foe: R. קְנָא emit.

תִקְנֶה emes, emet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. קָנָה comparavit.

תִקְנוּ acquiretis. kal. plural. 2. mascul.

תִּקַנֵּן nidificabis, bit. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. קִנֵּן nidificavit.

תִּקְסָמְנָה divinabitis, bunt. kal: fut. 2. & 3. foe: pl. Rad. קָסַם divinavit.

תֵּקַע avellat se. Jer: 6. 8. תֵּקַע נַפְשִׁי מִמֵּךְ avellat se anima mea à te. Gen. 32. 25. וַתֵּקַע כַּף יֶרֶךְ יַעֲקֹב & movit se, recessit è loco suo, seu dislocavit se acetabulum, nervus femoris Jacob. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. יָקַע luxatus est.

תָּקַע fixit, infixit, impressit, statuit: item clanxit buccinâ: item plausit, complosit: fidejussit manus tangendo: constr: cum accusat: vel absol: & cum בְּ est clangere. præt. 2. f. masc. תָּקַעְתָּ fixisti. 1. f. aff. וּתְקַעְתִּיו & figam eum. pl. 3. תָּקְעוּ clanxerunt, fixerunt. 2. plural. masc. וּתְקַעְתֶּם & clangetis. part. ben. f. masc. præf. וְהַתּוֹקֵעַ & clangens. pl. תוֹקְעִים figentes manum in fidejussionibus. Prov: 11. 15. præf. בְּתוֹקְעִים inter figentes. part. pah. f. foe: præf. הַתְּקוּעָה infixus. inf. תָּקוֹעַ clangendo. præf. וּבִתְקוֹעַ & juxta clangere. לִתְקוֹעַ ad clangendum. imp. plur. m. תִּקְעוּ plaudite, clangite, figite. fut. 3. f. m. יִתְקַע clanget. aff. יִתְקָעֵם וַיִּתְקָעֵם וַיִּתְקָעֵהוּ, וַיִּתְקָעֶהָ & infixit eam, eum, eos. 2. f. m. 3. foe: וַתִּתְקַע & infixit ea. pl. 2. m. תִּתְקְעוּ clangetis. pl. 3. masc. יִתְקְעוּ, יִתְקָעוּ clangent. Niph. fut. 3. f. masc. מִי־הוּא לְיָדִי יִתָּקֵעַ quis est qui manui meæ percutiat se, vel infigetur, id est qui sponsionem mecum faciet. יִתָּקַע clangetur. Isa: 27. 13. Amos: 3. 6.

תֵּקַע m. clangor. præf. בְּתֵקַע שׁוֹפָר in clangore tubæ.

תָּקֵף prævaluit, fortis, valens, robustus fuit, roboratus est: cum accusat: est viribus aliquem opprimere. kal. fut. 3. f. masc. יִתְקוֹף fortior erit. 2. f. m. 3. foem: aff. Job: 14. 20. תִּתְקְפֵהוּ לָנֶצַח וַיַּהֲלֹךְ fortior eris eo, prævalebis ei in sæculum. 3. f. m. aff. יִתְקְפוֹ הָאֶחָד fortior sit illo. Eccl. 4. 12.

תְּקִיף, תְּקֵף, תְּקַף Chal. roboratus fuit. peh. præt. 3. f. m.

תְּקֹף, תֹּקֶף m. fortitudo, robur, potentia. præf. בְּתֹקֶף in, cum robore. aff. תָּקְפּוֹ robur ejus.

תָּקְפָּא foe: Chal. robur, fortitudo.

לְ־תַקָּפָה Chal. ad firmandum, peh. inf. præf.

תַּקִּפוּ circumcidetis, circumtondebitis. Hiph: fut. 2. pl. m. R. נָקַף circumdedit.

תַּקְפִּיאֵנִי coagulasti me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. קָפָא coagulavit.

תקפץ occludes, det. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. קפץ occlusit.

תקפת Chal. roborata fuit. תקפת roboratus est. peh. præt. 3. f. foem: & 2. f. masc. Rad. תקף roboratus fuit.

תקץ tædeat te. pro תקוץ. kal. fut. 2. f. masc. 3. foem: R. קוץ tædere.

תקצף, תקצוף effervesces, cet. kal. fut. 2. f. m. 3. foem: Rad. קצף efferbuit.

תקצר, תקצור metes, metet. תקצר, תקצר abbreviaberis, bitur. kal. fut. 2. f. m. 3. foem: תקצרו metetis. pl. 2. m. תקצורנה decurtamini, tantur. pl. 2. & 3. foe: R. קצר angustavit.

תקרא vocabis, leges, leget, invocabis, bit. aff. תקראם leges illa... Jer: 36. 6. kal. fut. 2. f. m. 3. foem. תקראו vocabitis. pl. 2. m. תקראי vocabis. 2. f. foem: תקראנה vocabimini. Niph: fut. 2. plur. m. תקרא evenire facies. Hiph: fut. Jer: 32. 23. ותקרא אתם & evenire fecisti eis. תקראנה, תקראן vocabitis, bunt. Ruth: 1. 20. 21.. 4. 17. evenerint, acciderunt. Exod: 1. 10. Lev: 10. 19. kal. fut. 2. & 3. foe: pl. R. קרא vocavit.

תקרב, תקרב accedes, det. kal. fut. 2. f. masc. 3. foem: תקרבו accedetis. pl. 2. m. cum ן parag: תקרב appropinquare facies. pih. fut. תקרב Chal. offeres, offeret. pah. fut. תקריב, תקרב accedere jubebis, bit, offeres. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foem: תקריבי appropinquare facies. 2. f. foem: תקרבון תקריבו, תקריבון offeretis, referetis. plur. 2. masc. cum ן parag: תקרבנה appropinquabitis, accedent. kal. fut. 2. & 3. foe: pl. R. קרב accessit.

תקרינה obventura sunt. kal. fut. 2. & 3. foe: pl. R. קרה evenit.

תקרע lacerabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תקרעי lacerabis. 2. f. foem. R. קרע scidit.

תקש difficilis, durus eris, erit. Gen: 37. 16. ותקש בלדתה & induravit, Rachel in pariendo: vel difficilis fuit in pariendo. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: per apoc: pro תקשה Rad. קשה durus fuit.

תקשבנה auscultabitis, bunt: attendetis, dent. kal. fut. 2. & 3. pl. foem: R. קשב attendit.

תקשו obdurabitis. Hiph. fut. 2. pl. m. R. קשה durus fuit.

תקשיב advertes: tet. Hiph: fut. 2. f. masc. 3. foem: Rad. קשב auscultavit.

תקשיח indurabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. R. קשח obduravit.

תַּקְשׁוֹר , תִּקְשֹׁר alligabis ; bit : præt. הֲתִקְשׁוֹר num ligabis ? aff. וְתִקְשְׁרֶנּוּ & ligabis eum. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תִּקְשְׁרִי ligabis. 2. f. foem: Niph: fut. 2. f. masc. 3. foem: וַתִּקָּשֵׁר & colligatus fuit. pih. fut. 2. f. m. præf. הֲתְקַשֵּׁר an colligabis ? וְתִקְשְׁרֵים & alligabis ea. 2. f. foe: aff. R. קָשַׁר ligavit.

ת ר

תֹּר , תּוֹר m. or lo, series, tempus statum, terminus temporis: item turtur. pl. תֹּרִים , הַתֹּרִים turtures: R. תּוּר scrutari.

תֵּרָא videbis, bit. וַתֵּרֶא & vidisti. kal. fut 2. sing. mascu. 3. foe: per apoc: pro תִּרְאֶה R: רָאָה vidit.

תִּרְאוּ videbitis. aff. תִּרְאֻנִי respiciatis ad me. kal. fut. 2. pl. m.

תִּרְאֶה videbis, bit. aff. וַתִּרְאֵהוּ & vidit eum. kal. fut. 2. f. m. 3. foe:

תֵּרָאֶה apparebis, bit, videbitur. Niph. fut. 2. f. m.

תִּרְאִי , תִּרְאִי videbis. kal. fut. 2. f. foem:

תִּרְאֶינָה videbitis, bunt. kal. fut. 2. & 3. pl. foe:

תִּרְאֵם pro תִּירָאוּם timebitis eos. Num: 14. 9. kal fut. 2. pl. m. aff. *Rad.* יָרֵא timuit.

תְּרָאֶנָה pro תְּאוֹרְנָה illuminabuntur. 1. *Reg:* 14. 27. *kal.* fut. 2. & 3. foem: plur. *Rad.* אוֹר lucere.

תִּרְאֵנוּ , תִּרְאֵנִי videbis, bit eum. videbis me. kal. fut. 2. f. m. 3. foem: aff. תִּרְאוּנִי videbitis me. pl. 2. m. aff. תַּרְאֵנִי facis ut videam. Hiph. fut. 2. f. m. aff. *R.* רָאָה vidit.

וְתֵרֶב & majus, major eris, erit. *kal.* fut. 2. f. m. 3. foe: per apoc: pro תִּרְבֶּה R. רָבָה multiplicatus est.

תֶּרֶב augebis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: per apocop: pro תַּרְבֶּה.

תִּרְבֶּה multiplicaberis, bitur. kal. fut. תַּרְבֶּה augebis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe:

תִּרְבּוּ , תִּרְבּוּן augescetis. kal. fut. 2. pl. m. תַּרְבּוּ multiplicabitis. Hiph. fut. 2. pl. m.

תַּרְבּוּת foem: educatio, soboles, progenies, multitudo, turba, indoles.

תִּרְבִּי multiplicata es. kal. fut. 2. f. foe: תַּרְבִּי multiplicabis Hiph. fut. 2. f. foem: תִּרְבֶּינָה multiplicabimini, buntur. kal. fut. 2. & 3. plur. foem:

תַּרְבִּיעַ coire facies, accumbere fines, facies quadrare Hiph: fut. 2. f. masc. 3. foem: Rad. רָבַע quadratus fuit.

תַּרְבִּיץ recubare facis: faciet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. *R.* רָבַץ recubuit.

תַּרְבִּית foe: foenus, incrementum, usura, lucrum. præf. וּבְתַרְבִּית & foenore. Rad. רָבָה multiplicatus est.

תַּרְבֵּנִי augebis, bit me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: aff.

תְּרִיבֵנִי contendes mecum. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foem: aff. R. רוּב contendere.

תִּרְבַּץ succumbes, bet. kal. fut. 2. f. m. תִּרְבַּצְנָה recubabitis, bunt. kal. fut. 2. & 3. pl. foe:

תַּרְגּוּם Chal. m. targum, interpretatio. R. תַּרְגֵּם exposuit.

תִּרְגַּז commoveberis, bitur. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תִּרְגְּזוּ commoveamini. pl. 2. m. וַתִּרְגְּזִי & commovisti te. 2. f. foe: תִּרְגַּזְנָה commovebimini, buntur. pl. 2. & 3. foe: R. רָגַז contremuit.

תַּרְגִּיעַ quiesces, cet. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: R. רָגַע scidit.

תִּרְגַּלְתִּי assuefeci pro הִרְגַּלְתִּי Hos: 11. 3. Hiph: præt. irreg: 1. f. R. רָגַל obtrectavit.

תַּרְגֵּם Chal. pah. exposuit, interpretatus est. puh. part. f. masc. מְתַרְגָּם expositum.

תֵּרָגְנוּ mussitabitis. Niph. fut. 2. pl. masc. R. רָגַן murmuravit.

וְ תָּרֵד & planxisti, planxit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: Lam: 1. 9. R. רוּד dominatus est.

תֵּרֵד, תֵּרֵד descendes, det. kal. fut. תֹּרֵד demittes, descendere facies. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: R. יָרַד descendit.

תִּרְדֶּה dominaberis, bitur. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. רָדָה dominatus est.

תַּרְדֵּמַת, תַּרְדֵּמָה foe: sopor profundus, somnus gravis, dormitatio, socordia. Rad. רָדַם sopitus est.

תֵּרַדְנָה descendetis, dent. kal. fut. 2. & 3. plur. foe: Rad. יָרַד descendit.

תִּרְדּוֹף, תִּרְדֹּף persequéris, etur. aff. תִּרְדְּפֵנוּ, תִּרְדְּפֵם persequéris eos, nos. kal. fut. 2. f. m. 3. foem: תִּרְדְּפֻנִי persequimini me. pl. 2. m. aff. תְּרַדֵּף persequetur. pih. fut. 2. f. masc. 3. foem: Rad. רָדַף persecutus est.

תַּרְהִבֵנִי roborabis, bit me. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. רָהַב corroboravit.

תִּרְהוּ formidetis; kal. fut. pl. 2. m. R. רָהָה formidavit.

תִּרְהָקָה Tirehacah. nom. pr:

תָּרוּ exploraverunt. kal. præt. 3. pl. R. תּוּר explorare.

תָּרִיב pro תָּרִיב contendes, det. Prov: 3. 30. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: R. רוּב contendere.

תָּרוּם efferes te, efferet se. תָּרוּם exal-

exaltaberis, bitur. *kal.* fut. 2. f. m. 3. foe: *R.* רוּם elevari.

תְּרוּמַת , תְּרוּמָה foe: oblatio, quæ spontè dabatur Deo, Sacerdotibus, & Levitis, cui in lege nec mensura; nec æstimatio erat. præf. הַתְּרוּמָה oblatio. בִּתְרוּמַת de oblatione. כִּתְרוּמַת sicut oblatio. לִתְרוּמַת ad oblationem. מִתְּרוּמַת de oblatione. aff. תְּרוּמָתָם · תְּרוּמַתְכֶם · תְּרוּמָתִי oblatio mea, vestra, eorum. plural. תְּרוּמוֹת oblationes. præf. לִתְרוּמוֹת ad oblationes. aff. תְּרוּמוֹתָם , תְּרוּמוֹתֵיכֶם תְּרוּמוֹתַי oblationes meæ, vestræ, eorum.

תְּרוּמִיָּה foe: oblatio, collatio, collativum, collativa, oblativum, separatum, donativum, pars separata.

תָּרֹמֵם , תְּרוֹמֵם exaltabis, bit. aff. תְּרוֹמְמֶךָּ exaltabit te. תְּרוֹמְמֵנִי exaltabis me. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: תְּרוֹמַמְנָה exaltamini, tantur. puh. fut. 2. & 3. plur. foe: תְּרוֹמְמֵנִי exaltabis, bit me.

תְּרֻמַת , תְּרוּמַת foe: oblatio. à f. תְּרוּמָה aff. תְּרוּמָתָם oblatio eorum.

תָּרֹן cantabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: *R.* רָנַן cantavit.

תָּרֹנָּה cantabitis, bunt. *kal.* fut. 2. & 3. pl. foe:

תְּרוּעַת , תְּרוּעָה foe: vociferatio, clangor, jubilatio, jubilum, triumphus, congratulatio, jubilus, clamor tàm lætitiæ, quàm luctûs. præf. בִּתְרוּעָה cum clangore. הַתְּרוּעָה clangor. Rad. רוּעַ vociferari.

תְּרוֹעֵם conteres eos: conteret. kal. fut. 2. f. masc. 3. foem: aff. Rad. רָעַע confregit.

תְּרוּפָה foe: sanatio, curatio, contritio. præf. וְעָלֵהוּ לִתְרוּפָה & folium ejus pro contritione: vel ad sanationem. Ezec: 47. 12. R. רוּף concutere.

תָּרוּץ curres, curret. *kal.* fut. 2. f. m. 3. foe. *R.* רוּץ currere.

תֵּרוֹץ quassaberis, bitur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. רָצַץ confregit.

תִּרְזָה foe. ilex, pinus: aliis cypressus, seu fagus: arboris infrugiferæ genus: Tirzah. nom. prop. Rad. רָזָה emaciavit.

תֶּרַח Tharah. fil. Nachor, pater Abrahæ. nom. pr.

תַּרְחִיב dilatabis bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. תַּרְחִיבוּ dilatabitis. pl. 2. m. R. רָחַב dilatavit.

תַּרְחִיק procùl amovebis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foem. תַּרְחִיקוּ longè abeatis. plur. 2. m. תִּרְחַק , תִּרְחַק longinqua erit, longè, procul fuit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. רָחַק elongavit.

תרחם

תְּרַחֵם misereberis, bitur: plh. fut. 2. f. m. 3. foem. Rad. רָחַם dilexit.

תְּרַטֵּשׁ allides, det. pih. fut. 2. f. m. 3. foe. תְּרַטֵּשְׁנָה allidemini, dentur: allidetis, dent. pl. 2. & 3. foem. R. רָטַשׁ allisit.

תְּרֵי Chal. duo, duæ. תְּרֵי עֲשַׂר duodecim.

תָּרִיב contendes, det. aff. תְּרִיבֵהוּ contendisti cum eo. תְּרִיבֶנָּה contendes cum eâ. תְּרִבֵנִי mecum contendes. Hiph. fut. 2. f. masc. 3. foem. תְּרִיבוּן, תְּרִיבוּ contendetis. plur. 2. masc. cum ן parag. Rad. רוּב contendere.

תָּרִיד planges, get. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. R. רוּד dominari.

תּוֹרִים pl. m. turtures à f. תּוֹר R. תּוּר explorare.

תָּרִים pl. m. exploratores. negotiatores, mercatores. præf. הַתָּרִים exploratores. kal. part. ben. masc. תָּר.

תָּרִים attolles, let. præf. הֲתָרִים num attolles? Job. 38. 34. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foem. תָּרִים pro תָּרוּם Ps. 89. 29. kal. fut. 2. f. m. 3. foem.

תָּרִימוּ offeretis, attolletis. plur. 2. masc.

תָּרִיעוּ clangetis. Hiph. fut. 2. pl. m. R. רוּעַ vociferari.

תָּרִיעִי vociferaberis. Hiph. fut. 2. f. f.

תָּרִיץ celeritèr extendes, det. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. R. רוּץ currere.

וְתֹרְךָ, וְתֹרֶךָּ & docebis, docebit te. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foem. aff. R. יָרָה jecit.

תִּרְכַּב equitabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. וַתִּרְכַּבְנָה & insederunt. pl. 2. & 3. foe. תַּרְכִּבֵנִי, תַּרְכִּיבֵנִי facies ut equitem. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. aff. R. רָכַב equitavit.

תֹּרֵם docebis, bit eos. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. aff. R. יָרָה jecit.

וַתָּרָם, תָּרֹם & elevata fuit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: pro תָּרוּם elevaberis. וַתָּרֶם & extulisti pro תָּרִים Hiph: fut. 2. f. m. 3. foem: Rad. רוּם elevari.

תַּרְמָה foe: impostura, fraus, dolus. præf. בְּתַרְמָה dolosè, per dolum. R. רָמָה jecit.

תַּרְמִית, תַּרְמִת foe: impostura, fraus, dolus, fallacia, deceptio. præf. בְּתַרְמִית dolosè. תַּרְמוּת seductio. Jer: 14. 14. aff. תַּרְמִיתָם dolus eorum.

תִּרְמוֹס. תִּרְמֹס conculcabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. וַתִּרְמְסֵם & conculcavit eas. תִּרְמְסֶנָּה conculcat eam. תִּרְמְסוּ conculcabitis. plur. 2. mascul. Rad. רָמַס conculcavit.

תֵּרָמַסְנָה conculcabimini, buntur: Niph: fut. 2. & 3. pl. foe:

תִּרְמוֹשׂ · תִּרְמֹשׂ calcabis, bit. *kal.* fut. 2. ſ. m. 3. foe:

תֹּרֶן m. malus, arbor navis. præf. כַּתֹּרֶן ſicut malus navis. aff. תָּרְנָם malus eorum.

וְתָרֹן & cantabis, bit. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: תָּרֹנָּה cantabitis, bunt. plur. 2. & 3. foem: vel eſt 3. ſ. foem. cum ה parag: pro תָּרוֹן Rad. רָנַן clamavit.

תֶּרְנֶה perſonabis, bit. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. רָנָה perſonuit.

תַּרְנִין facis ut cantent. Hiph: fut. 2. ſ. m. 3. ſoe: R. רָנַן clamavit.

תָּרְנָם malus ſuus. בַּל־יְחַזְּקוּ כֵן תָּרְנָם non firmaverunt ſic malum ſuum. Iſa: 32. 23. nom. ſ. m. aff. à ſ. *R.* תֹּרֶן malus.

תְּרַנֵּן cantabis, bit. pih. fut. 2. ſ. m. 3. foe: תְּרַנֵּנָּה cantabitis, bunt. pl. 2. & 3. foe: R. רָנַן cecinit.

תֵּרֹעַ Chal. confringes, get. peh. fut. 2. ſ. maſc. 3. foem: Rad. רְעַע confregit.

תָּרַע · תָּרֵעַ · תֵּרַע malo afficies, ciet: malignabis, bit: confringes, get. Hiph: 2. ſ. m. 3. foe: *R.* רוּעַ malum eſſe.

תְּרַע Chal. m. porta, janua. præf. בִּתְרַע, ל in portâ.

תִּרְעַב · תִּרְעָב eſuries, eſuriet. kal. fut. 2. ſ. maſc. 3. foe: תִּרְעֲבוּ eſurietis. pl. 2. m. *R.* רָעֵב eſuriit.

תִּרְעַד tremes, tremet. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. רָעַד tremuit.

תִּרְעֶה paſces, cet. *kal.* fut. 2. ſ. m. 3. foe: *R.* רָעָה pavit.

תִּרְעוּ paſcetis. *kal.* fut. 2. plur. maſcul.

תָּרֵעוּ maleſacietis. Hiph. fut. 2. pl. maſc. *R.* רוּעַ malum eſſe.

תָּרָעַיָּא Chal. pl. m. janitores, oſtiarij. R. תְּרַע porta.

תִּרְעֶינָה paſcetis, paſcent. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. רָעָה pavit.

תַּרְעֵלָה foe: horror, ſopor, temulentia, tremor. præf. הַתַּרְעֵלָה horror. *R.* רָעַל horruit.

תַּרְעֵם intonabis, bit. Hiph. fut. 2. ſ. m. 3. foe: *R.* רָעַם intonuit.

תְּרֹעֵם confringes, get eos. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: aff. à ſ. תֵּרֹעַ R. רְעַע confregit.

תִּרְעַץ confringes, get. *kal.* fut. 2. ſ. m. 3. foe: R. רָעַץ confregit.

תִּרְעַשׁ commoveberis, bitur. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foe: תִּרְעַשְׁנָה commovebimini, buntur. pl. 2. & 3. foe: R. רָעַשׁ commovit ſe.

תֶּרֶף remittes, tet: ſines, ſinet. Hiph: fut. 2. ſ. maſc. 3. ſoem: per apoc: pro תַּרְפֶּה R. רָפָה remiſſus fuit.

תֵּרָפֵא curaberis, bitur. Niph. fut. 2. ſ. maſc. 3. foe: תִּרְפָּאֵנִי curabis, bit me. kal. fut. 2. ſ. m. aff. תֵּרָפְאוּ ſanabimini. Niph. fut. 2. plur. maſc.

Ra-

Radix. רָפָא sanavit.

תְּרָפִים pl. m. Theraphim, idola, imagines sive sacræ, seu idololatricæ, in quibus videbantur futura, vel quæ responsa dabant: in domibus asseruabantur, ut Penates, & Lares: quidam autumant ad hominum similitudinem efficta fuisse has imagines. præf. הַתְּרָפִים imagines. בַּתְּרָפִים imagines: legitur 1. Reg: 15. 23. וְאָוֶן וּתְרָפִים הַפְצַר & vanitas, atque idololatria refragari.

תְּרַפֶּינָה medicabimini, buntur. Job: 5. 18. pro תְּרַפֶּאנָה kal. fut 2. & 3. pl. foe: R. רָפָא sanavit.

תְּרַפֶּינָה remittetis, tent. Ezec: 1. 24. 25. pih. fut. 2. & 3. pl. foe: R. רָפָה remissus fuit.

תַּרְפֵּנִי sines, sinet me. Hiph: fut. 2. f. m. 3 f. aff.

תִּרְפֹּשׂ conturbabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: Rad. רָפַס conculcavit.

תִּרְפְּשׂוּן conculcabitis. pl. 2. masc. cum ן parag:

תֵּרוֹץ attereris, etur. kal. fut. 2. f. m. 3. foem: Rad. רָצַץ confregit.

תֵּרֹץ quassaris, atur. Niph: fut.

תָּרִיץ ; תָּרֹץ confringes, get. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: Jud: 9. 35.

תָּרִץ celeritèr extendes, det. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe. pro תָּרִיץ R. רוּץ currere.

וַתָּרָץ & excurristi, rit: kal. fut. 2. f. m. 3. foe.

וַתִּרֶץ acquiesces, cet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe per apoc. pro תִּרְצֶה Rad. רָצָה complacuit.

תְּרַצְּדוּן saltabitis, vel humiliabitis vos. pih. fut. 2. pl. cum ן parag. Rad. רָצַד saltavit.

תִּרְצֶה acquiesces, cet: perficies, ciet. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. רָצָה complacuit.

תִּרְצָה Thirsah: oppidum in alto monte situm ad Euphratem in finibus Israelitarum, ubi disrupto regno post Salomonis mortem Jeroboam constituit regiam regni sui, & eâ metropoli usi sunt reges Israel ante conditam Samariam. præf. בְּתִרְצָה in Thirsah כְּתִרְצָה ut Thirsah.

תִּרְצַח occides, det. kal. fut. 2. f. m. 3. foem: תִּרְצְחוּ occidemini pro תְּרָצְּחוּ Ps. 62. 4. puh. fut. 2. pl. m. R. רָצַח occidit.

תִּרְצֵנִי benevolè acceptabis, bit me. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. רָצָה complacuit.

תִּרְצָתָה in Thirsah. nom. f. foem: cum ה loc: à f. תִּרְצָה nom. propr: urbis.

תְּרַקְּדוּ subsilietis. kal. fut. 2. pl. m. R. רָקַד saliit.

תַּרְקִיעַ expandes, det. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. R. רָקַע expandit.

תרשיע

תַּרְשִׁיעַ condemnabis, bit: aff.
תַּרְשִׁיעֻנִי condemnabis me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. תַּרְשִׁיעִי condemnabis. fut. 2. f. foe. Rad. רָשַׁע impiè egit.

תֶּרֶשׁ Teres. nom. pr:

תַּרְשִׁישׁ m. beryllus thalassius sive marinus, aliis turcicus, lapis pretiosus vergens ad colorem hyacinthinum: item Tharsis nomen erat fil. i Javan, à quo regio, quam incoluit, nominari cœpit: item Tharsus urbs Ciliciæ f. Pauli patria, sic dicta à Tharsis filio Javan nepotis Noæ ex Japhet: ibi erat portus totius Orientis celeberrimus, à quo in Africam, Indiam, & procùl dissitas regiones navigabatur: item Esth. 1. 14. Tharsis est nomen unius è septem sapientibus Persarum. præf. הַתַּרְשִׁישׁ Tharsico lapide. Cant. 5. 14. בְּתַרְשִׁישׁ מִתַּרְשִׁישׁ de Tharsis. sicut lapis Tharsius. Dan: 10. 6.
תַּרְשִׁישָׁה Tharsum versùs, cum ה locali.

תִּרְשֹׁם Chal. consignabis, bit. peh. fut. 2. f. m. 3. foem. Rad. רְשַׁם exaravit.

תַּרְתִּי exploravi, scrutatus sum. kal. præt. 1. f. R. תּוּר explorare.

תַּרְתֵּין Chal. duo, duæ. nom. dual. R. תְּרֵי duo.

תַּרְתֶּם exploravistis. kal. præt. plur. masc. 2. Rad. תּוּר explorare.

תַּרְתָּן Tartan dux Assyrius. nom. prop.

תַּרְתָּק Tartach. nom. pr.

ת ש

תַּשֶּׁא pro תַּשֶּׁה mutuò dabis, dabit. Deut: 24. 10. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. א pro ה. R. נָשָׁה mutuavit.

תִּשָּׂא sumes, feres, honorabis, bit: conflagrabit. Nah. 1. 5. aff. תִּשָּׂאֵם ו תִּשָּׂאֵנִי, ו תִּשָּׂאֵהוּ portabis, extolles eum, me, eos. תִּשָּׂא condonabis: bit. kal fut. 2. f. m. 3. foem. R. נָשָׂא tulit.

תִּשְׁאַב, תִּשְׁאָב kal. fut. 2. f. m. 3. foe. R. שָׁאַב hausit.

תִּשָּׁאֵה vastaberis, bitur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foem. Rad. שָׁאָה vastatus est.

תַּשִּׁאוּ decipietis. Hiph. fut. 2. pl. m. R. נָשָׁא decepit.

תִּשְׂאוּן, תִּשְׂאוּ, תִּשְּׂאוּ feretis, portabitis, accipietis, honorabitis. Pſ. 82. 2. & Job. 13. 8. 10. kal. fut. 2. pl. m. cum ן parag.

תְּשׁוּאוֹת, תְּשֻׁאוֹת pl. foe. tumultus, strepitus, fragores, acclamationes, fragrosi clamores, tumultuationes, inclamationes, desolationes, commotiones: item tonitrua. Zach. 4. 7. תְּשֻׁאוֹת חֵן חֵן לָהּ acclamationes gratiæ, gratiæ ei sunt:

phrasis in familiaribus Judæorum scriptis usitatissima, quando summas alicui gratias agere volunt. R. שָׁאָה vastatus est.

תִּשָּׂאִי attolles, feres. kal. fut. 2. f. foe. R. נָשָׂא tulit.

תִּשֶּׂאינָה portabitis, bunt. kal. fut. 2. & 3. pl. foe.

תַּשְׁאִיר reliquos facies, faciet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. R. שָׁאַר remansit.

תִּשְׁאַל petes, rogabis, bit. aff. תִּשְׁאָלֵנִי, תִּשְׁאָלְךָ rogaverit te, rogabis me: interrogat me. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. R. שָׁאַל petiit.

תִּשָּׂאֵם attolles, ollet: feres, feret eos. kal. fut. 2. f. m. 3. foem. aff. Rad. נָשָׂא tulit.

תִּשֶּׂאנָה attolletis, ollent: feretis, ferent. kal. fut. 2. & 3. plur. foem.

תִּשָּׂאֵנִי attolles, feres, feret me. kal. fut. 2. f. m. aff.

תִּשְׁאַף aspirabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. R. שָׁאַף respiravit.

תִּשָּׁאֵר relinqueris, etur: superstes, relicta est. Niph. fut. 2. f. m. 3. foem.

תִּשָּׁאַרְנָה relinquemini, relinquentur. pl: 2. & 3. foe. R. שָׁאַר remansit.

תָּשֹׁב, וְתָשֹׁב reverteris, etur, redibis, bit. kal. fut. 2. f. masc. 3. foem.

תָּשֵׁב, תָּשִׁב avertes, tet, reduces, cet. Hiph. fut. 2. sin. mascul. 3. foem. Rad. שׁוּב reverti.

תֵּשֵׁב habitabis, bit: permanebis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe. R. יָשַׁב habitavit.

תֵּשְׁבוּ, תֵּשֵׁבוּ habitabitis. kal. fut. 2. pl. m.

תְּשֻׁבוּן, תָּשֻׁבוּ revertemini. kal. fut. 2. plur. m. תָּשִׁיבוּ revertimini. Hiph. pl. 2. m. R. שׁוּב reverti.

תְּשַׁבְּחֵם compesces, cet eos. pih. fut. 2. f. m. 3. foem. Rad. שָׁבַח laudavit.

תֵּשְׁבִי, תֵּשְׁבִי habitabis, permanebis. kal. fut. 2. f. foe. R. יָשַׁב habitavit.

תְּשִׁבִי reverti facias. Hiph. fut. 2. f. foe. R. שׁוּב reverti.

תְּשֻׁבֶינָה revertemini, tentur. kal. fut. 2. & 3. pl. foe.

תַּשְׂבִּיעַ saturabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. R. שָׂבַע saturavit.

תַּשְׁבִּיעוּ adjurabitis. Hiph. fut. 2. pl. masc. R. שָׁבַע juravit.

תַּשְׁבִּירֵנִי vendes mihi. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. שָׁבַר fregit.

תַּשְׁבִּית cessare facies, faciet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. תַּשְׁבִּיתוּ cessare facietis, amovebitis. pl. 2. m. R. שָׁבַת cessavit.

תִּשְׁבְּךָ captivum deportabit te. kal. fut. 2. f. m. 3. f. aff. per apoc. pro תִּשְׁבֶּה. R. שָׁבָה captivum duxit.

תְּשׁוּבְנָה, תָּשֹׁבְנָה, תָּשֹׁבְןָ reverti-

timini, tentur. kal. fut. 2. & 3. pl. f. R. שׁוּב reverti.

תְּשֵׁבְנָה restituetis, restituent. Hiph. fut. 2. & 3. foe. pl.

תְּשִׁיבֵנִי · תְּשִׁבֵנִי reduces, cet me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe. aff.

תִּשָּׁבַע · תִּשָּׁבֵעַ jurabis, bit. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe. תִּשָּׁבְעוּ jurabitis. pl. 2. m. R. שָׁבַע juravit.

תִּשְׂבַּע fatiaberis, bitur. aff. תִּשְׂבָּעֶנּוּ fatiaberis etur illo. kal. fut. 2. f. m. 3. f. aff. תִּשְׂבְּעוּ · תִּשְׂבָּעוּ fatiabimini. pl. 2. m. תִּשְׂבַּעְנָה fatiabimini, buntur. pl. 2. & 3. foem. Rad. שָׂבַע faturavit.

תַּשְׁבֵּץ m. teſſella, ocellatio, circumclusio, veſtis ocellata habens palas quibus aurum inferitur. R. שִׁבֵּץ teſſellatum opus fecit.

תִּשְׁבֹּר perfringes, get. kal. fut. 2. f. m. 3 f תִּשְׁבְּרוּ · תִּשְׁבּוֹרוּ · תִּשְׁבְּרוּ frangetis. pl. 2. m. וְתִשָּׁבֵר־ תִּשָּׁבֵר & frangaris, frangatur. Niph. fut. f. תִּשָּׁבַרְנָה confringemini. pl. 2. & 3. foe. תְּשַׁבֵּר confringes, get. pih. fut. 2. f. m. 3. foem. תְּשַׁבֵּרוּן · תְּשַׁבֵּרוּ confringetis. pl. 2. & 3. foe. R. שָׁבַר confregit.

תְּשַׂבֵּרְנָה expectabitis, bunt. pih. fut. 2. & 3. pl. f. R. שִׂבֵּר speravit.

תְּשׁוּבָה תְּשֻׁבוֹת pl. f. reſponſa. à f. R. שׁוּב reverti.

תִּשְׁבֹּת · תִּשְׁבּוֹת quieſces, cet.

kal. fut. 2. f. m. 3. f. תִּשְׁבְּתוּ quieſcetis. pl. 2. m. R. שָׁבַת ceſſavit.

תְּשֻׁבָתוֹ reverſio ejus. nom. f. f. conſt: à f. תְּשׁוּבָה R. שׁוּב reverti.

תְּשַׂגְּבֵנִי extolles, ollet me. pih fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. שָׂגַב exaltatus eſt.

תִּשְׁגֶּה errabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. שָׁגָה erravit.

תִּשְׁגּוּ errabitis. kal. fut. 2. plural. maſcul.

תַּשְׂגִּיא amplifices, cet. Hiph. fut 2. f. m. 3. f. Rad. Chal. שְׂגָא crevit.

תִּשָּׁגַלְנָה vitiabimini, buntur. Niph. fut. 2. & 3. pl. foe: R. שָׁגַל vitiavit mulierem.

תַּשְׁגֵּנִי errare facias me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. שָׁגָה erravit.

תְּשַׂגְשֵׂגִי creſces, multiplicaberis. בְּיוֹם נִטְעֵךְ תְּשַׂגְשֵׂגִי de die plantationem tuam multiplicabis, educabis, facies ut creſcat, vel adoleſcat. pih. fut. 2. f. foe: per geminationem ſecundæ literæ radicalis. Iſa: 17. 11. R. שָׂגָה multiplicavit.

תְּשַׁדֵּד vaſtabis, bit. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. שָׁדַד vaſtavit.

תַּשֶּׁה mutuò dederis, dederit. תַּשָּׁא mutuò dederis, cum א loco ה Deut: 24. 10. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נָשָׁה oblitus eſt.

תָּשׁוּב reverteris, revertetur. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תָּשׁוּבִי pro תָּשׁוּבִי reverteris. Jer: 3. 19. fut. 2. f. foem:

תְּשׁוּבֻן , תְּשׁוּבוּן , תְּשׁוּבוּ revertemini. pl. 2. m. cum ן parag: תְּשׁוּבֶנָה revertemini, revertentur. pl. 2. & 3. f.

תְּשׁוֹבֵב redire facies, faciet. pih. fut. 2. f. m. 3. f. R. שׁוּב reverti.

תְּשׁוּבַת , תְּשׁוּבָה foe: conversio; poenitentia, reversio, responsio, reditus, regressio. præf. לִתְשׁוּבַת ad reditum. aff. וּתְשׁוּבָתוֹ & regressio ejus. pl. תְּשֻׁבוֹת responsa. aff. תְּשׁוּבוֹתֵיכֶם responsa vestra.

תִּשְׁוֶה adæquéris, etur. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תְּשַׁוֶּה pones, ponet, æquabis, bit. pih. fut. תַּשְׁוֶה æquabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. R. שָׁוָה adæquatus est.

תַּשְׁווּ adæquabitis. Hiph. fut. 2. pl. mascul.

תָּשׁוּחַ humiliat se. Lam: 3. 20. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. שָׁחַח incurvavit se.

תְּשׂוֹכְכֵנִי operies, teget me, pro תְּסוֹכְכֵנִי Job: 10. 11. pih. fut. 2. f. m. 3 foe: R. סָכַךְ texit.

תָּשֹׁלּוּ dimittetis prædam, spoliabitis. Ruth: 2. 16. וְגַם שֹׁל־תָּשֹׁלּוּ לָהּ מִן־הַצְּבָתִים & etiam dimittendo dimittetis ei de manipulis. kal. fut. 2. pl. m. R. שָׁלַל exspoliavit.

תִּשּׁוֹמֵם desolationem accerses tibi. Eccl: 7. 17. est forma composita ex תִּשְׁתּוֹמֵם fut. Hithp. & ex תִּשָּׁמֵם fut. Niph. 2. f. m. 3. f. R שָׁמַם desolavit.

תְּשׂוֹמֵם pones, ponet. pih. fut. 2. f. m. 3 foe: R. שׂוּם ponere.

תְּשׂוּמֶת foe: positio, societas, depositum, res deposita. præf. או בִּתְשׂוּמֶת יָד in positione, deposito manûs. Lev: 5. 21., 6. 2.

תְּשַׁוֵּעַ vociferaberis, bitur. pih. fut. 2. f. m. 3. f. R. שׁוּעַ vociferari.

תְּשׁוּעַת , תְּשׁוּעָה foe: salus, salubritas, felicitas, opitulatio, salvatio, opitulamen. præf. הַתְּשֻׁעָה salus. לִתְשׁוּעָה aff. לִתְשׁוּעָתְךָ ad salutem tuam. תְּשׁוּעָתְךָ , תְּשׁוּעָתִי salus tua. R. יָשַׁע salvavit.

תְּשׁוּפֶנּוּ conteres, conteret illum. kal. fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. שׁוּף conterere.

תְּשׁוּקַת , תְּשׁוּקָה foe: appetitus, concupiscentia, accursatio, frequentatio. aff. תְּשׁוּקָתֵךְ , תְּשׁוּקָתוֹ appetitus ejus, tuus. R. שׁוּק concupiscere.

תְּשׁוֹקְקֶהָ appetes, appetet eam: vel desiderare facies eam. pih. fut. 2. f. m. 3. f. aff. à שׁוֹקֵק appetivit.

תְּשׁוּרָה foe: munus, donum propriè dignum, & spectabile quod magnati offertur, donarium. Rad. שׁוּר cantare, contemplari.

תְּשׁוּרִי contemplaberis. kal. fut. 2. f. foe:

תְּשׁוּרֶנּוּ intueberis, bitur illum.

תְּשׁוּרֵנִי contemplaberis me. kal. fut.

fut. 2. f. masc. 3. foem: aff.

תשח incurvaberis, bitur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foem: R. שחח incurvatus est.

תשחרי donasti. kal. fut. 2. f. foem: R. שחר muneravit.

תשחט jugulabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foem: תשחט jugulaberis, bitur. Niph. fut. 2. f. m. תשחטו jugulabitis. kal. pl. 2. m. fut. R. שחט mactavit.

תשחטי jugulabis. kal. fut. 2. sing: foem:

תשחית · תשחית corrumpes, pet: perdes: det. præt. התשחית an perdes? aff. תשחיתם ·תשחיתהו perdes eam, eos. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: R. שחת corrupit.

תשחק · תשחק ridebis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: התשחק an ludes? pih. fut. præf. R. שחק risit.

תשחר quæres, quæret. pih. fut. 2. f. m. 3. foe: R. שחר niger fuit.

תשחת perderis, perdetur. Niph. fut. 2. f. m. 3. foe: תשחית perdes, corrumpet. Hiph. fut. 2. f. m. ותשחתי & perditè egisti. Ezec: 16. 46. fut. 2. f. foe. תשחיתון corruptè agatis. pl. 2. masc. cum ן parag: R. שחת perdidit.

תשטה declinabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. שטה declinavit.

תשטח expandes, det. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: Rad. שטח expandit.

תשטמני oderis, oderit me. kal. fut. 2. f. m. 3. f. aff. Rad. שטם odio habuit.

תשטוף · תשטף inundabis, bit me. aff. תשטפני inundet me. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. שטף inundavit.

תשי pro תשה oblivisceris, ètur: oblitus es. Deut: 23. 18. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. נשה oblitus est.

תשיב reduces, cet, restitues, restituet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: תשיבו referetis. pl. 2. m. R. שוב reverti.

ותשיבו & cohabitare fecistis. Hiph. fut. 2. pl. m. R. ישב habitavit.

תשיבם reduces, cet eos. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: aff. R. שוב reverti.

תשיבנו reverti facies nos. תשיבנה restitues, tuet eam. תשיבני reduces, cet me. Hiph. fut. 2. f. m. 3: foe: aff.

תשיג assequéris, etur. aff. תשיגהו assequéris, etur eum. Hiph: fut. 2. f. m.

תשיגם תשיגנו assequéris eos, nos. תשיגום assequimini eos. pl. 2. m. aff. R. נשג assecutus est.

תשיה foe: substantia, substantiale, essentia, existens, existentia firma & immobilis, subsistens: lex, præceptum, statutum. R. ישה extitit.

תשיח pro תשוח incurvaberis, bitur. Lam: 3. 20. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: R. שחח incurvavit.

תשיחך colloquetur tecum. Hiph: fut.

fut. 2. f. m. 3. foem: aff. Rad. שׂוּחַ eloqui.

תַּשִּׁיךְ facias ut mordeat: in usuram dabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. R. נָשַׁךְ momordit.

תָּשִׂים pones, ponet. præf. הֲתָשִׂים an pones? aff. תְּשִׂימֵנִי, תְּשִׂימֵנוּ pones, ponet me, nos. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: תְּשִׂמוּן, תְּשִׂימוּן, תָּשִׂימוּ aff. תְּשִׂימֻנִי ponetis me. pl. 2. m. cum ן parag: & aff. Rad. שׂוּם ponere.

תְּשִׂימִי pones. Hiph: fut. 2. f. foe:

תְּשִׁיעִי m. nonus. præf. הַתְּשִׁיעִי nonus. לַתְּשִׁיעִי nono. Rad. תֵּשַׁע novem.

תְּשִׁיעִית foe: nona. præf. הַתְּשִׁיעִית הַתְּשִׁיעִת nona.

תָּשִׁיר cantabis, bit. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foe: תָּשִׁירוּ cantabitis. plur. 2. m. R. שׁוּר canere.

תָּשִׂישׂ gaudebis, bit. Hiph: fut. 2. f. m. 3. f. R. שׂוּשׂ gaudere.

תָּשִׁית appones, net. aff. תְּשִׁיתֵנִי תְּשִׁיתֵמוֹ, תְּשִׁיתֵהוּ pones, dispones eum, eos, me. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. תָּשִׁיתִי apponas. 2. f. f. תָּשִׁיתוּ apponatis. pl. 2. m. Rad. שׁוּת ponere.

תִּשְׁכַּב, תִּשְׁכָּב cubabis, jacebit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תִּשְׁכָּבוּן · תִּשְׁכְּבוּן jacebitis. plural. 2. masccul. cum ן parag:

& וַתַּשְׁכִּבֵהוּ, תַּשְׁכִּיבֵהוּ jussit, fecit cubare eum. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. aff. תִּשָּׁכַבְנָה violabuntur, subigentur, comprimentur. Niph. fut. 2. & 3. plur. f. Rad. שָׁכַב cubavit.

תִּשְׁכַּח oblivisceris, etur. præf. הֲתִשְׁכַּח an obliviscetur? aff. תִּשְׁכָּחֵנִי, תִּשְׁכָּחֵנוּ oblivisceris nostri, mei. kal. fut. 2. f. m. 3. foem. תִּשְׁכְּחוּ, תִּשְׁכָּחוּ obliviscemini. תִּשְׁכַּחְנָה obliviscantur. plur. 2. m. & foe. תִּשְׁכְּחִי, תִּשְׁכָּחִי oblivisceris. 2. f. foe. תִּשָּׁכַח, תִּשָּׁכֵחַ oblivioni tradéris, etur. Niph. fut. R. שָׁכַח oblitus est.

תַּשְׂכִּיל, תַּשְׂכִּל prosperaberis, bitur. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. תַּשְׂכִּילוּ intelligetis. pl. 2. m. R. שָׂכַל intellexit.

תַּשְׁכִּים manè surges, get. Hiph. fut. 2. f. m. 3. f. R. שָׁכַם manè surrexit.

תְּשַׁכֵּל orbaberis, bitur. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תְּשַׁכֵּל sterilesces, cet: orbabis, bit, aborties, abortiet. pih. fut. תְּשַׁכְּלִי orbabis. 2. f. f. R. שָׁכַל orbavit.

תִּשְׁכֹּן, תִּשְׁכּוֹן, תִּשְׁכָּךְ habitabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. foem. תִּשְׁכּוֹנָּה habitabitis, bunt. pl. 2. & 3. f. תַּשְׁכֵּן habitare facies, ciet. Hiph. fut. תִּשְׁכֹּנְנָה pro תִּשְׁכֹּנָּה kal.

kal. fut. 2. & 3. pl. f. R. שָׁכַן habitavit.

תְּשַׁכְּרִי inebriabis te. kal. fut. 2. f. f. R. שָׁכַר inebriatus est.

תַּשְׁלֵג nivesces, cet, albesces, cet. Hiph. fut. 2. f. m. 3. foem: R. שֶׁלֶג nix.

תַּשְׁלֶה falles, errare facies, securum reddes, reddet. 4. Reg: 4. 28. לֹא תַשְׁלֶה אוֹתִי ne parere facito me: quasi, ne fecundines me. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foem: aff. R. שָׁלָה quievit.

תִּשָּׁלוּ torpeatis, erretis, remissi fitis. Niph: fut. 2. pl. m.

תָּשֹׁלּוּ spoliabitis, dimittetis, detrahetis. Ruth: 2. 16. kal. fut. 2. pl. m. R. שָׁלַל spoliavit.

תִּשְׁלַח. תִּשְׁלַח mittes, mittet. praef. הֲתִשְׁלַח num mittes? aff. תִּשְׁלָחֵנִי תִּשְׁלָחֵנוּ. תִּשְׁלָחֵם mittes eos, nos, me. kal. fut. 2. f. m. 3. foem: תִּשְׁלָחוּ. תִּשְׁלְחוּ mittetis. pl. 2. m. תְּשַׁלַּח mittes, immittes. aff. וַתְּשַׁלְּחֵהוּ & dimittis eum. תְּשַׁלְּחֵנִי. תְּשַׁלְּחֵנוּ. תְּשַׁלְּחֵם dimittes eos, eum, me. pih. fut. 2. f. m. 3. foem: תְּשַׁלְּחוּ aff. תְּשַׁלְּחוּנִי תְּשַׁלְּחוּם dimittetis eos, me. pl. 2. masc. וַתְּשַׁלְּחִי & dimisisti. 2. f. foe: תְּשַׁלַּחְנָה emittent. pl. 2. & 3. foe: תִּשְׁלַחְנָה emittent se, mittetis. kal. fut. pl. 2. & 3. foe: R. שָׁלַח misit.

תַּשְׁלִט dominaberis, bitur. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: תִּשְׁלַט Chal. dominabitur: aph. fut. R. שָׁלַט dominatus est.

תַּשְׁלִיךְ projicies, projiciet. aff. תַּשְׁלִיכֵהוּ. תַּשְׁלִיכֵנִי projicies me, eum. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foem: וַתַּשְׁלִיכִי & projecisti. 2. f. foem: תַּשְׁלִיכֻהוּ aff. תַּשְׁלִיכוּן projicietis eum. pl. 2. m. cum נ parag: R. שָׁלַךְ projecit.

תַּשְׁלִים pacem inibis, bit. aff. תַּשְׁלִימֵנִי absolves me. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: R. שָׁלֵם completus est.

תַּשְׁלֵךְ projicies, projiciet. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: תַּשְׁלִכוּן abjicietis. pl. 2. m. cum נ parag: וְתָשְׁלְכִי & projecta eris, pro תָּשְׁלְכִי Hoph: fut. 2. f. foe: R. שָׁלַךְ projecit.

תִּשְׁלַם compleberis, bitur. kal. fut. 2. f. m. 3. foe: תְּשַׁלֵּם persolves, vet. pih. fut. R. שָׁלֵם completus est.

תָּשִׂים. תָּשֵׂם pones, ponet. Hiph: fut. 2. f. m. 3. foe: R. שׂוּם ponere.

תֵּשַׁם. תֵּשָׁם desolaberis, bitur. Niph: fut. 2. f. m. 3. foe: R. יָשַׁם vel שָׁמֵם desolatus fuit.

תַּשְׂמְאִילוּ declinabitis ad sinistram. Hiph: fut. 2. pl. m. R. שְׂמֹאל sinistra manus.

תִּשָּׁמֵדוּן perdemini. Niph: fut. 2. pl. m. cum נ parag: R. שָׁמַד perdidit.

תְּשִׂמוּן ponetis. Hiph: plur. 2. m.

cum

eum ן parag: *R.* שׂוּם ponere.
תִּשְׁמֹר , תִּשְׁמוֹר custodies, diet.
præf. הֲתִשְׁמוֹר an observares? pl.
2.m. תִּשְׁמוֹרוּ aff. תִּשְׁמוּרֵם cu-
stodient eos.Prov:14.3.ubi ו est loco ן
*k*al. fut.2.pl.m.*R.* שָׁמַר custodivit.
תִּשְׂמַח , תִּשְׂמָח lætaberis, bitur.
*k*al. fut.2. f. m, 3. f. תִּשְׂמְחִי lætabe-
ris 2.f. f. תִּשְׂמְחוּ lætabimini. pl. 2.
m. תִּשְׂמַחְנָה lætabuntur.pl.2.& 3 f.
R. שָׂמַח lætatus est.
תַּשְׁמֵט dimittes, tet. Deut: 15. 3.
וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת־אָחִיךָ
תַּשְׁמֵט יָדֶךָ At qui est frater tuus,
hunc dimittat manus tua. aff.
תַּשְׁמְטֶנָּה dimittes, tet eam. Hiph:
fut. 2: f. m. 3. f. R. שָׁמַט dimisit.
תַּשְׁמִיד perdes, perdet. aff.
וַתַּשְׁמִידֵם & perdidisti eos. Hiph:
fut. 2. f. m. 3. f. תַּשְׁמִידוּ perdetis.
pl. 2. m. R. שָׁמַד perdidit.
תַּשְׁמִיעוּ audiri faciatis. Hiph:fut.2.
pl.m תַּשְׁמִיעֵנִי audire facias me.2.f.
m. 3.f. aff. *R.* שָׁמַע audivit.
וַתְּשִׂמֵם & posuit eas. Hiph: fut.2.
f. m. 3.f. aff. R. שׂוּם ponere.
תִּשְׁמַע · תִּשְׁמָע audies, audiet. *k*al.
fut.2. f.m. 3.f. תִּשְׁמָעוּן , תִּשְׁמְעוּן
תִּשְׁמְעוּ , תִּשְׁמָעוּ aff. תִּשְׁמָעוּהָ
auscultabitis eam.pl.2.m. תִּשְׁמַעְנָה
audietis, audient. pl. 2.& 3.f. תִּשָּׁמַע
audieris, audietur. Niph: fut. 2. f. m.
תַּשְׁמַע audiri facias. Hiph: fut. 2.

sing. masc. 3. foe.. R. שָׁמַע audivit.
תִּשְׁמֹר , תִּשְׁמָר custodies, obser-
vabit. aff. תִּשְׁמְרֵם , תִּשְׁמְרֵנִי
תִּשְׁמְרֶךָּ servabis te, eos, me. kal. fut.
2. f. m. 3. f. תִּשְׁמוֹרוּ , תִּשְׁמְרוּ
תִּשְׁמְרוּן observabitis. plur. 2. m.
תִּשָּׁמֵר caveat sibi. Niph: fut. 2. f. m.
3.f. תִּשָּׁמֵרוּ custodietis vos. pl. 2. m.
R. שָׁמַר custodivit.
תִּשְׁתְּנֵא Chal. mutaberis, bitur.
דִּי לָא תִשְׁתְּנֵא ut non mutaretur:
Dan:6,18. peh. fut.2.f.m.3.f.R. שְׁנָא
iteravit:
תִּשְׂנָא odio prosequéris, etur. kal. fut.
2.f.m.3.f. R: שָׂנֵא odio habuit.
תִּשֶּׂנָּה extolletis, extollent. pro
תִּשֶּׂאנָה Zach:5. 9. *k*al.fut.2.& 3.pl.
f. R. נָשָׂא tulit.
תִּשְׁנוּ iterabitis. kal.fut.2.pl.m.Rad.
שָׁנָה iteravit.
תֵּשַׁע foe. novem. const: תְּשַׁע
novem.
תִּשְׁעָה m. novem: nonus. præf.
בְּתִשְׁעָה , לְ in nonâ. const:
לְתִשְׁעַת ipsis novem.
תִּשְׁעֶה desistes, tet. *k*al. fut.2.f.m. 3.f.
R. שָׁעָה respexit.
תְּשִׁיעִי m. תְּשִׁיעִית foe. nonus, no-
na. præf. הַתְּשִׁיעִי , הַתְּשִׁעִי nonus.
הַתְּשִׁיעִית in nono mense. לַתְּשִׁיעִי
הַתְּשִׁיעִת nona. *R.* תֵּשַׁע novem.
תִּשְׁעִים pl. m. nonaginta.
תִּשְׁעֶינָה respicietis, ent: attendetis,
dent.

dent. kal.fut. 2.& 3.pl.f. R. שָׁעָה re-ſpexit.

תִּשָּׁעֵן innitaris,tur. Niph: fut.2.ſ.m. 3.f. וַתִּשָּׁעֲנוּ & innixi eſtis. pl.2. m. R. שָׁעַן hæſit.

תּוֹשִׁיעֵנִי ſalvabis,bit me. Hiph:fut.2.ſ. m 3.f. aff. R. יָשַׁע ſalvavit.

הִשְׁתַּעַשְׁעוּ oblectamini ad luſum, lætificabimini: puh. fut.2. pl. m. à pih. שִׁעֲשַׁע oblectavit ſe. R. שָׁעָה re-ſpexit.

תִּשְׁעַת m. novem. præf. לְתִשְׁעַת ipſis novem. à ſ. m. תִּשְׁעָה R. תֵּשַׁע novem.

תִּשְׁפֹּט־, תִּשְׁפּוֹט, תִּשְׁפֹּט judicabis, bit. præf. הֲתִשְׁפֹּט num judicabis? kal.fut.2.ſ.m.3.f. תִּשְׁפְּטוּ judicabitis. pl.2.m.R. שָׁפַט judicavit.

תַּשְׁפִּיל humiliabis, bit. aff. תַּשְׁפִּילֶנּוּ humiliabit eum. Hiph:ſut. 2.ſ.m.3.f. וַתַּשְׁפִּילִי & humiliaſti te. 2. ſ. f. R. שָׁפַל humiliavit.

תִּשְׁפּוֹךְ, תִּשְׁפֹּךְ effundes, det. aff. תִּשְׁפְּכֶנּוּ effundes eum. kal. fut. 2.ſ. m. 3.f. וַתִּשְׁפְּכִי & effudiſti. 2. ſ. f. תִּשְׁפּוֹכוּ, תִּשְׁפְּכוּ effundetis. pl. 2. m. R. שָׁפַךְ effudit.

תִּשְׁפַּל humiliaberis,bitur. kal.fut.2. ſ. m. 3. f. תִּשְׁפַּלְנָה humiliabimini, buntur. pl.2.& 3.f.R. שָׁפַל humiliavit.

תִּשְׁפּוֹת, תִּשְׁפֹּת diſpones, net. aff. תִּשְׁפְּתֵנִי collocas me. kal. fut. 2.ſ. m. 3.f. R. שָׁפַת ordinavit.

תִּשַּׁק oſculaberis, bitur. kal.ſut.2.ſ. m.3.f. R. נָשַׁק oſculatus eſt.

תַּשְׁקְ נ תַּשְׁקֶה pro תַּשְׁקְ & bibendum dedit. Hiph: ſut.2. ſ.m. 3. f. per apoc: R. שָׁקָה propinavit.

תַּשְׁקֶה bibendum dabis, dabit. Hiph: fut. 2.ſ.m. 3.f. aff. תַּשְׁקֵהוּ bibendum dabis ei.

תַּשְׁקוּ bibendum dabitis. pl. 2. m. Hiph:

תִּשְׁקוֹט, תִּשְׁקֹט quieſces, cet. kal. ſut.2.ſ.m.3.f. תִּשְׁקְטִי quieſces. 2.ſ.f. R. שָׁקַט quievit.

תַּשְׁקֶין bibendum dabitis, dabunt. Hiph: fut. 2.& 3.pl. f.R. שָׁקָה propinavit.

תַּשְׁקִיעַ demerges, get. Hiph: fut. 2. ſ.m. 3.f. R. שָׁקַע demerſit.

תִּשְׁקוֹל, תִּשְׁקֹל pendes, pendet. kal:fut.2.ſ.m.3.f. תִּשְׁקְלוּ תִּשְׁקוֹלוּ appendatis. pl.2.m.R. שָׁקַל appendit.

תַּשְׁקֵם, תַּשְׁקֵמוֹ bibendum dabis, dabit eis. Hiph: fut.2.ſ.m.3.f.aff. Rad. שָׁקָה propinavit.

תִּשְׁקַע ſubmergeris, etur: ſubſidet. kal. fut.2.ſ.m.3.f.R. שָׁקַע demerſit.

תַּשְׁקִיף proſpicies, ciet. Hiph: fut.2. ſ.m. 3.f. R. שָׁקַף proſpexit.

תְּשַׁקְּצוּ, תְּשַׁקֵּצוּ abominabimini. pih. ſut.2. pl.m. תְּשַׁקְּצֶנּוּ abominaberis eum. fut.2. ſ.m. 3.f. aff. R. שָׁקַץ abominatus eſt.

תְּשׁוֹקְקֶהָ deſiderare feciſti eam. pih.

fut. 2. f. m. 3. f. aff. *R.* שׁוּק desiderare.

תְּשַׁקֵּר · תְּשַׁקּוּר mentiéris, etur. *kal.* fut. 2. f. m. 3. f. תְּשַׁקְּרוּ mentiemini. pih. fut. pl. 2. m. R. שָׁקַר mentitus est.

וַ תָּשַׁר & cecinit ; *kal.* fut. 2. f. m. 3. f. R. שׁוּר canere.

וַ תָּשֻׁרִי & contemplaberis, bitur. *kal.* fut. 2. f. f.

תִּ שְׁרִי m. Tizri, September ; mensis septimus, qui primus est politicè, sed in ratione feriarum septimus : dicitur & mensis אֵיתָנִים mensis fortium. 3. Reg: 8. 2. ob arcam tunc temporis per viros fortes in templum à Salomone recens extructum asportatam : item ob validas preces tùm habitas, & magna multaque oblata sacrificia: ab eo mense anni remissionis septimi, & Jubilæi sumebatur initium ; & passim in aliis negotiis extrà ferias.

תִּשְׂרֹף ; תִּשְׂרוֹף combures, ret. aff. תִּשְׂרְפֶנּוּ combures eum. kal. fut. 2. f. m. 3. f. תִּשְׂרְפוּן · תִּשְׂרוֹפוּ comburetis. pl. 2. m. תִּשָּׂרֵף combureris, etur. Niph: fut. f. תִּשָּׂרַפְנָה comburemini, entur, pl. 2. & 3. f. R. שָׂרַף combussit.

תְּשָׁרֵשׁ eradicabis. bit. pih. fut. 2. f. m. 3. f. וַתַּשְׁרֵשׁ & fecisti radicare. Hiph: fut. 2. f. m. 3. f. R. שֹׁרֶשׁ radix.

תְּשָׁרְתֵהוּ ministrabis, bit ei. pih. fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. שֵׁרֵת ministravit.

תָּשֶׁת · תָּשֵׁת pones, ponet. Hiph: fut. 2. f. m. 3. f. *R.* שׁוּת ponere.

תֵּשְׁתְּ pro תִּשְׁתֶּה bibes, bibet. kal. fut. 2. f. m. 3. f. per apoc: R. שָׁתָה bibit.

תִּשְׁתְּבֵק Chal. relinquéris, etur ; Ithpeh. fut. 2. f. m. 3. f. R. שְׁבַק reliquit.

תִּשְׁתֶּה bibes, bibet. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R שָׁתָה bibit.

תְּשִׁתֵהוּ pones, ponet eum. Hiph: fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. שׁוּת ponere.

תִּשְׁתּוּ bibetis. kal. fut. pl. 2. m. Rad. שָׁתָה bibit.

תִּשְׁתּוֹחֵח humiliabis te, bit se, deprimes te, met se. Hithp. fut. 2. f. m. 3. f תִּשְׁתּוֹחֲחִי humiliabis te, dejicieris. 2. f. f. R. שָׁחַח incurvavit se.

וַתִּשְׁתַּחוּ · תִּשְׁתַּחוּ & incurvavit se. *R*uth: 2. 10. & incurvabis te. Hitph: fut. 2. f. m. 3. f. per apocop: pro תִּשְׁתַּחֲוֶה deprimes, incurvabis te. תִּשְׁתַּחֲווּ incurvabitis vos. pl. 2. m. תִּשְׁתַּחֲוֶיןָ incurvabitis vos, incurvabunt se. pl. 2. & 3. f. R שָׁחָה abjecit se.

תִּשְׁתֶּינָה תִּשְׁתִּי bibes. kal. fut. 2. f. f. bibetis. bibent. pl. 2. & 3. f. R. שָׁתָה bibit.

תִּשְׁתַּכָּרִין inebriata eris. Hitph: fut. 2. f. f. cum ן parag: *R.* שָׁכַר inebriatus est.

תשתע

תִּשְׁתַּע terrearis,atur. pro תִּשְׁתָּעֶה Hitnp: fut. 2. f. m. 3. f. per apoc: Rad. שָׁעָה respexit.

תִּשְׁתַּפֵּךְ effundes te, det se. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. תִּשְׁתַּפֵּכְנָה diffundemini, dentur. pl. 2. & 3. f. R. שָׁפַךְ effudit.

תִּשְׂתָּרֵר principatum sumes, met. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. שָׂרַר principatum tenuit.

ת ת

תֵּת pro תֶּנֶת dare. præf. בְּתֵת in dare. לָתֵת, לָתֵת ad dandum. מִתֵּת à dando. aff. לְתִתִּי, בְּ in dare me לְהִתֵּנוּ ad dandum nobis. בְּתִתְּךָ, לְ in dare te. בְּתִתָּם, לְ in dare eos. תֵּתֶן dare. 1. *Reg*: 17. 14. abundat ת. *kal*. inf. contractè. R. נָתַן dedit.

תִּתְאַבְּלוּ lugebitis. Hithp: fut. 2. pl. m. R. אָבַל luxit.

תִּתְאוּ determinabitis, describetis. pih. fut. 2. pl. m. à *R.* תָּאָה definiit: vel pih. fut. 2. pl. m. cum א in medio pro תְּתַוּוּ Num: 34. 7. Rad. תָּוָה signavit.

תִּתְאָו pro תִּתְאַוֶּה expetes, expetet. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. per apocop: R. אָוָה desideravit.

תִּתְאַוֶּה concupisces, cet. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f.

תִּתְאַפַּק continebis te, bit se. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. *R* אָפַק confirmavit.

תִּתְבּוֹנֵן considerabis, bit. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. תִּתְבּוֹנָנוּ, תִּתְבּוֹנְנוּ considerabitis. pl. 2. m. R. בִּין, בּוּן intelligere.

תִּתְבַּלַּע absorbeberis, bitur. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. בָּלַע deglutivit.

תִּתְבְּנֵא Chal. ædificaberis, bitur: Ithpeh: fut. 2. f. m. 3. f. R. בְּנָא, בְּנָה ædificavit.

תִּתָּבָר mundus eris, erit. 2. *Reg*: 22. 27 Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. *R.* בָּרַר expurgavit.

תִּתְבָּרֵר purus eris, erit. Ps: 18. 27. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. pro quo anomalum. תִּתָּבָר præced:

תִּתְגּוֹדְדוּ incidetis vos. Hithp: fut. 2. plur. masc. תִּתְגּוֹדְדִי incides te. Jer: 47. 5. vel turmatim convenito. Mic: 4. 14. 2. f. f. R. גָּדַד depopulatus est.

תִּתְגָּעַשׁ commovebis te, bit se: vel commotus est, es. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. גָּעַשׁ commotus est.

תִּתְגָּר, תִּתְגַּר miscebis te, miscebit se. Hithp. fut. 2. f. m. 3. f. per apocop: pro.

תִּתְגָּרֶה contendes, det. fut. 2. f. m. R. גָּרָה miscuit lites.

תִּתְגָּרוּ misebitis. Hithp: fut. 2. pl. mascul.

תַּתָּה dedisti pro נָתַתָּה. 2. Reg: 22. 41. *kal*. præt. 2. f. m. per aphære-

fin literæ נ cum ה parag: R. נָתַן dedit.

תִּתָּה dare eam, præf. לְתִתָּה dare eam. kal. inf.aff.pro תֶּנֶת dare.

תִּתְהַדָּר decorabis te,bit fe. Hithp: fut.2. f. m. 3. f. R. הָדַר honoravit.

תִּתְהַלְּכְנָה obambulabitis, bunt. Hithp: fut.2. & 3.pl. f. R. הָלַךְ ambulavit.

תִּתְהַלָּל, תִּתְהַלֵּל gloriaberis, bitur. Hithp:fut.2.f m.3.f תִּתְהַלְלִי gloriaberis. 2. f. f. Rad. הָלַל infanivit.

תִּתְהַפֵּךְ vertéris, etur. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. הָפַךְ vertit.

תִּתּוֹ dare eum. præf. בְּתִתּוֹ in dare eum. kal. inf. aff. præf. pro תֶּנֶת R. נָתַן dedit.

וַ תִּתּוֹם & abfolutus fuifti, abfolutum fuit. kal fut. 2.f.m.3.f. Gen: 47.18 R. תָּמַם abfolutus fuit.

תִּתֹּצוּ diruetis. תִּתּוֹצוּן deftruetis. kal. fut. 2. pl. m. R. נָתַץ diruit.

תְּתוּרוּ explorabitis, kal. pl. 2. m. R. תּוּר fcrutari.

תּוֹתָח m. balifta, jaculum, miffile omne quod corpus penetrat: metonymicè lapides baliftæ. Job: 41. 20. כְּקַשׁ נֶחְשְׁבוּ תוֹתָח tanquam ftipula reputata funt jacula.

תִּתְחַבֵּל Chal.deftruéris,etur. Itph: fut. 2. f. m. 3. f. R. חָבַל deftruxit.

תִּתְחַדֵּשׁ renovaberis, bitur. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. חָדַשׁ renovavit.

תִּתְחוֹלָל expectabis, bit. Hithp. fut. 2. f. m. 3. f. R. חוּל dolere.

תִּתְחַטְּאוּ, תִּתְחַטָּאוּ purgabitis vos. Hithp: fut. 2. pl. m. R. חָטָא peccavit.

תִּתְחַכַּם fapiens eris, erit, fimulabis te fapientem. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. חָכַם fapiens fuit.

תִּתְחַלְחַל dolebis, bit: dolore affectus es, eft. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. geminatis duabus radicalibus. R. חוּל dolere.

תִּתְחַמָּקִין circuibis, fubduces te. Jer: 31. 22. Hithp: fut. 2. f. f. cum ן parag: R. חָמַק difceffit.

תִּתְחַנֵּן, תִּתְחַנָּן deprecaberis, bitur. Hitph: fut. 2. f. m. 3. f. R. חָנַן mifertus eft.

תִּתְחַסָּד benignum te exhibebis. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. חֶסֶד benignitas.

תִּתְחַקֶּינָה imprimeris, etur. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. חָקָה impreffit.

תִּתְחַר mifcebis, commovebis te, irâ accendéris, etur. Hithp: fut. 2. f.m. 3. f per apoc: pro תִּתְחָרֶה R. חָרָה exarfit.

תִּתְחָרֶה mifcebis te. Jer. 12. 5. pih. fut. 2. f.m. 3. f. R. תַּחֲרָה mifcuit fe.

תִּתְחַתֵּן affinitatem contrahes, het: affinitate junges te. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. חָתַן affinitatem contraxit.

תִּתִּי dare me. præf. בְּתִתִּי in dare me. לְתִתִּי dare me, mihi. מִתִּתִּי præ dare me, quàm ut dem. kal. inf. aff. præf. pro תֶּנֶת dare. R. נָתַן dedit.

תִּתְיְהֵב Chal. deris, detur: tradéris, tradetur. Ithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. יְהַב dedit.

תַּתִּיכֵנִי fundes, det me. Hiph: fut. 2. f. m. 3. f. R. נָתַךְ fudit.

תִּתְיַמָּרוּ summè prædicabitis, efferetis vos, jactabitis vos. Isa: 61. 6. Hithp: fut. 2. pl. m. pro תִּתְאַמְּרוּ א in jod mutato. R. אָמַר dixit.

תִּתְיַפֵּחַ anhelabis, bit: suspirabis, bit. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. יָפַח locutus est.

תִּתְיַפִּי ornabis te. Hithp: fut. 2. f. f. R. יָפַה pulcher fuit.

תִּתְיַצֵּב sistes te, sistet se. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. יָצַב stetit.

תִּתֵּךְ dare te. præf. וּבְתִתֵּךְ בְּתִתֵּךְ & in dare te. וְלְתִתֵּךְ & ad dandum te. kal. inf. aff. præf. pro תֶּנֶת R. נָתַן dedit.

תִּתַּךְ effundéris, detur. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. נָתַךְ fusus est.

תֻּתְּכוּ fundemini. Hoph: fut. 2. plur. mascul.

תִּתְכַּס pro תִּתְכַּסֶּה operies te, operiet se. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. per apoc: R. כָּסָה operuit se.

תִּתְלוֹצָצוּ deludetis vos, deridebitis, illusores sitis. Hithp: fut. 2. pl. m. R. לוּץ deridere.

תִּתָּם dare eos. בְּתִתָּם in dare eos. לְתִתָּם ad dare eos. kal. inf. aff. præf. pro תֶּנֶת R. נָתַן dedit.

תִּתֹּם, תִּתֻּם consuméris, etur. Ezec: 24. 11. Niph: fut. 2. f. m. 3. f. R. תָּמַם completus est.

תַּתֵּם integrum exhibebis, bit: vel perfectas feceris. Job: 22. 3. Hiph: fut. 2. f. m. 3. f.

תִּתְמַהּ mireris, miretur. kal. fut. 2. f. m. 3. f. R. תָּמַהּ admiratus est.

תִּתְמוֹגֵג liquefies, fiet: dissolves te, vet se. Hithp. fut. 2. f. m. 3. f. R. מוּג liquescere.

תִּתְמוֹגַגְנָה colliquescetis, cent. Hithp: fut. 2. & 3. pl. f.

תִּתְמוֹךְ, תִּתְמֹךְ tenebis, bit: apprehendes, det: kal fut. 2. f. m. 3. f. R. תָּמַךְ sustentavit.

תִּתַּמֵּם integrum te exhibebis. Ps: 18. 26. Hithp: fut. 2. f. m. 3. foe. pro תִּתְתַּמֵּם Rad. תָּמַם absolutus est.

תֵּתֵן dare. præf. לָתֵת ad dandum. 3. Regum 6. 19. aff. לְתִתֵּנוּ ut det nobis. kal. inf. aff. præf. pro תֶּנֶת dare. תִּתֵּן, תִּתֶּן dabis, dabit. præf. הֲתִתֵּן num dabis? aff. וַתִּתְּנָה תִּתְּנֵהוּ dabis eum, & dedisti eam. תִּתְּנוּ, תִּתֶּנָּה, תִּתֶּנּוּ, תִּתְּנֵנוּ תִּתְּנֵנִי dabis eum, me, nos, eum, eam.

eam. præf. הֲתִתְּנֵם an dabis eos? fut. 2. f. m. 3. f. תִּתְּנִי dabis. 2. f. f. R. נָתַן dedit.

תִּתְּנוּ · תִּתְּנוּ dabitis. aff. תִּתְּנוּם

תִּתְּנוּהוּ dabitis illam, eos. kal. fut. 2. pl. m.

תִּתְנוֹדֵד commovebis te: bit se. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. נָדַד vagatus est.

תִּתְּנוּם dabitis eos. kal. fut. 2. pl. m. aff. R. נָתַן dedit.

תִּתְנַחֲלוּ possessores constituemini, poss. dendum accipietis. Hith: fut. 2. pl. m. R. נָחַל hæreditate possedit.

תִּתְּנִי dabis, aff. וַתִּתְּנִים & dedisti eos. Ezec: 16. 21. kal. fut. 2. f. f. תַּתְּנַי Tattenai, nom. pr: R. נָתַן dedit.

וַתִּתְּנֵם & dedisti eos. kal. fut. 2. f. m. 3. f. aff.

תִּתְנַקֵּם ulciscéris te, ulciscetur se. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. נָקַם ultus est.

תִּתְנַשֵּׂא attolles te, ollet se. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. תִּתְנַשְּׂאוּ efferetis vos. Hithp: fut. 2. pl m. R. נָשָׂא tulit.

תֵּתַע pro תִּתְעֶה aberrabis, bit. kal. fut. 2. f. m. 3. f. per apoc: R. תָּעָה erravit

תְּתַעֵב abominaberis, bitur. pih. fut. 2. f. m. 3. f. aff. תְּתַעֲבֶנּוּ abominaberis eum תְּתַעֲבִי abominaberis. 2. f. f. R. תָּעַב abominatus est.

תִּתְעַבְּרוּן Chal. efficiemini. Ithp: fut. 2. pl. m. cum ן parag: R. עֲבַד fecit.

תִּתְעַטֵּף obrues te, obruet se. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. עָטַף operuit.

תִּתְעַלָּם · תִּתְעַלֵּם abscondes te, det se. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. עָלַם latuit.

תִּתְעַלָּף obteges te, get se. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. תִּתְעַלַּפְנָה deficietis, deficient animo. 2. & 3. pl. f. Rad. עָלַף texit.

הִתְעֵם seduces, cet eos. Hiph: fut. 2. f. m. 3. f. aff. R. תָּעָה erravit.

תִּתְעַמֵּר utéris, utetur ad quæstum. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. עָמַר manipulos fecit.

תִּתְעַנָּג · תִּתְעַנָּג oblectabis te, bit se. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. תִּתְעַנְּגוּ oblectabitis vos. pl. 2. m. R. עָנַג deliciatus est.

הַתְעֵנוּ errare fines, finet nos. Hiph: fut. 2. f. m. 3. f. aff. per apoc: à תַּתְעֶה erravit.

תִּתְעָרֵב commisceto te: commiscebit se. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. R. עָרַב miscuit.

תִּתְעָרִי nudabis te. Hithp: fut. 2. f. f. R. עָרָה nudavit.

תִּתְעַרְעַר nudaberis, bitur. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. geminatis duabus radicalibus.

תִּתַּפָּל eluctaberis, bitur, perversus eris, erit. Ps: 18. 2. Reg: 22. 27. Hithp: fut. 2. f. m. 3. f. contractè pro תִּתְפַּתָּל R. פָּתַל luctatus est.

תִּתְפַּלָּא mirificum te exhibebis, bit se.

ſe. Hithp: fut. 2. ſ. m. 3. f. R. פָּלָא mirus fuit.

תִּתְפַּלֵּל orabis, bit. Hithp: fut. 2. ſ. m. 3. f. R. פָּלַל judicavit.

תִּתְפָּעֵם concutiéris, etur. Hithp: fut. 2. ſ. m. 3. f. R. פָּעַם agitavit.

תִּתָּפֵשׂ capieris, etur. Niph: fut. 2. ſ. m. 3. f. תִּתָּפְשׂוּ capiemini. pl. 2. m.

תְּתַפֵּשׂ prehendes, det. pih. fut.

תִּתְפְּשֵׂהוּ prehendes, det eum. kal. fut 2. ſ. m. aff. R. תָּפַשׂ apprehendit.

תִּתְפַּתָּל eluctaberis, bitur: perverſus eris, erit. Hithp: fut. 2. ſ. m. 3. f. R. פָּתַל luctatus eſt.

תֵּתַצַּב ſtabis, ſtabit. Exod: 2. 4. Hithp: fut. 2. ſ. m. 3. f. pro תִּתְיַצַּב R. יָצַב ſtatuit.

תִּתְּצוּ diruetis. kal. fut. 2. plur. m. R. נָתַץ diruit.

תִּתְקַע inſiges, get. Jud: 4. 21. vel clanges, get. kal. fut. 2. ſ. m. 3. foem. תִּתְקְעוּ clangetis. pl. 2. m. R. תָּקַע fixit.

תִּתְקְפֵהוּ prævalebis, bit ei. kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. aff. R. תָּקַף prævaluit.

וַתֹּתַר & reliquum faciat. Ruth: 2. 14

אַל־תֹּתַר vel אַל־תֹּתַר nè fias excellens: ne quid eximium habeas. Hitph: fut. 2. ſ. m. 3. f. תּוֹתִירוּ reliquum facietis. pl. 2. m. R. יָתַר ſuperſtes fuit.

תִּתְרָאוּ aſpicitis vos invicèm. Hithp: fut. 2. pl. m. R. רָאָה vidit.

תִּתְרְמוּן Chal. projiciemini. Ithp: fut. 2. pl. m. R. רְמָה jecit.

תִּתְרַע ſocium te præbebis, amicitiam coles, colet. Prov: 22. 24. kal. fut. 2. ſ. m. 3. f. per apoc: pro תִּתְרָעֶה R. רָעָה pavit.

וַתֻּתַּשׁ & evulſa fuit. Hoph: fut. 2. ſ. m. 3. f. R. נָתַשׁ evulſit.

F I N I S.

Me, & totum opus S.R.E. judicio ſubmitto.

